

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. กับการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนในภาคตะวันออก

Roles of Mass Media and Democracy Promotion of people in the East of Thailand.

ดร.ทรงยศ บัวเฟื่อน

มหาวิทยาลัยบูรพา

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้

จากเงินอุดหนุนรัฐบาล (งบประมาณแผ่นดิน)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

รหัสโครงการ 222849

สัญญาเลขที่ 16/2559

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. กับการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนในภาคตะวันออก

ดร.ทรงยศ บัวเฟื่อน

ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลผลิต (Output)

ทรงยศ บัวเผื่อน (2559) บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. ในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนภาคตะวันออก นิเทศศาสตร์ปริทัศน์ ปี 2560 ฉบับพิเศษ เลขหน้า 103-117

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. ในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนภาคตะวันออก” ผู้วิจัยศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก 4 ชื่อฉบับ และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นสื่อมวลชนทั้งสื่อวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประเด็นแจ้งข่าวสารนั้นรายงาน 5 ประเด็นเกี่ยวกับหลักการประชาธิปไตย ประกอบด้วย อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน เสรีภาพ ความเสมอภาค กฎหมาย และเสียงข้างมาก ประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์ คสช. นั้นมีทั้งการวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุนและคัดค้าน ส่วนประเด็นการแสดงบทบาทส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนนั้นประกอบด้วยประเด็นย่อยคือ บทบาทรายงานข่าวสาร บทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลไปยังประชาชน บทบาทเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล บทบาทการให้ความรู้ บทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์ บทบาทการให้ความบันเทิงแก่ประชาชนในภาคตะวันออก

Abstract

Roles of Mass Media and Democracy Promotion of people in the East of Thailand.

The study on roles of mass media and democracy promotion to people in the East of Thailand during National Council for Peace and Order's Time aimed to research news reports from 4 regional newspapers in the East along with in-depth interviews with mainstream mass media for instance radio stations, televisions, newspapers, and websites. The study revealed that news was distributed in 5 major democratic issues included sovereignty, freedom, equality, laws, and majority. The media's critiques of the National Council for Peace and Order's performances came in supportive and negative directions. The media's roles on democratic promotion consisted of a role of news reporters, role of a medium in communication between the government and its people, role of a medium in communication between the people to the government, role of political critics, role of knowledge providers, role of a channel for people to throw complaints or grievance, and role of entertainers for the people in the East.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้จากเงินอุดหนุนรัฐบาล(งบประมาณแผ่นดิน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มหาวิทยาลัยบูรพา ผ่านสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ เลขที่สัญญา 16/2559 เป็นโครงการวิจัยเดี่ยวที่อยู่ภายใต้แผนงานวิจัยเรื่อง “แนวทางการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมภาคตะวันออก” ผู้วิจัยขอขอบคุณบุคคลที่ให้การสนับสนุนดังนี้

ขอบคุณคณะกรรมการที่พิจารณาให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัยเรื่องนี้ ขอขอบคุณคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ช่วยชี้แนะสิ่งอันเป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัย ขอขอบคุณคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บุญเกิด และรองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายวิจัย ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์กุศลวัฒน์ คงประดิษฐ์ หัวหน้าแผนงานวิจัย ขอขอบคุณสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกทุกท่านที่ให้การสนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้ รวมถึงพนักงานจากหอสมุดจังหวัดชลบุรีที่เอื้อเพื่อข้อมูล ขอขอบคุณพี่น้องหน่วยงานส่งเสริมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา ตลอดจนบุคลากรฝ่ายวิจัยในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ให้การสนับสนุนมาโดยตลอด ทำயที่สุดขอขอบคุณเพื่อนร่วมแผนงานวิจัยที่ให้การสนับสนุนกันมาโดยตลอด

ดร.ทรงยศ บัวเฟื่อน

ผู้วิจัย

Acknowledgement

This work was financially supported by the Research Grant of Burapha University through National Research Council of Thailand (Grant no. 16/2559). in the fiscal year of 2016. It is a research work under the framework of “Guidelines on Diminishment of Social Inequality in the East”.

I hereby would like to express my deepest sense of gratitude and indebtedness to the research committee who passed my research proposal and Burapha University’s research ethics committee who provided advantageous suggestions on conducting this research.

I am very much grateful to Assistant Professor Doctor Boonrod Boongird, Dean of the Faculty of Humanities and Social Sciences, his Vice Dean for Academic Affairs, Vice Dean for Research Affairs, and Assistant Professor Kusalawat Kongpradit, the Head of Research Section, for their valuable support and encouragement.

I would like to extend my appreciation to all mass media in the East, and officials from Chonburi provincial library for their great co-operation and helps.

I am grateful to all friends and colleagues from Research Promotion Section and Research Section in Burapha University.

Last but not least, I would also like to thank all the colleagues and people who have helped and inspired me during the research work.

Songyot Buaphuen, PhD.

Researcher

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	8
คำถามนำการวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย	8
นิยามศัพท์	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	11
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชน	12
แนวคิดเกี่ยวกับประชาธิปไตย	20
แนวคิดเกี่ยวกับบทบาททหารในทางการเมือง	36
แนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง	40
แนวคิดเกี่ยวกับสื่อใหม่	44
ทฤษฎีอำนาจนำ	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	60
การวิจัยเอกสาร	60
สัมภาษณ์เจาะลึก	61
การวิจัยเชิงปริมาณ	63
การนำเสนอข้อมูลงานวิจัย	65
บทที่ 4 บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก	
ในการรายงานข่าวสารในประเด็น “ประชาธิปไตย”	66
○ บทบาทการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย	66
○ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน (Popular Sovereignty)	66
○ เสรีภาพ (Liberty)	73

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
○ ความเสมอภาค (Equality)	77
○ กฎหมาย (Rule of Law)	78
○ เสียงข้างมาก (Majority Rules)	80
○ บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล / คสช.	83
○ การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุน	84
○ การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางคัดค้าน	97
○ การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นทั่วไป	107
○ การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุน	106
○ การวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชน	107
○ การวิพากษ์วิจารณ์การได้มาซึ่งสภาปฏิรูปแห่งชาติ	125
○ วิพากษ์วิจารณ์การแต่งตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่น	131
○ การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นการเลือกตั้ง	134
○ การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นอื่นๆ	138
บทที่ 5 บทบาทสื่อมวลชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับประชาชนในภาคตะวันออก	154
○ บทบาทการรายงานข่าวสาร	
○ บทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลกับประชาชน	188
○ บทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับรัฐบาล	192
○ บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล	195
○ บทบาทการให้ความรู้ / ให้การศึกษา	208
○ บทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์	211
○ บทบาทให้ความบันเทิง	214
บทที่ 6 การวิจัยเชิงปริมาณ	225
○ ผลการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์	226
○ ผลการศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง	229
○ ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทให้บริการสาธารณะของสื่อมวลชนท้องถิ่น	247

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
○ ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย	248
บทที่ 7 สรุปผลการวิจัย	251
○ อภิปรายผล	268
○ ข้อเสนอแนะ	274
บรรณานุกรม	278
ภาคผนวก	279
ประวัติผู้วิจัย	288

สารบัญตาราง

เนื้อหา	หน้า
ตาราง 2.1 แสดงจำนวนผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์สังคมออนไลน์	47
ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของเพศหญิงและเพศชาย	226
ตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	226
ตาราง 3 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา	227
ตาราง 4 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	227
ตาราง 5 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	228
ตาราง 6 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้ผ่านสื่อท้องถิ่น	229
ตาราง 7 แสดงจำนวนและลำดับประเภทข่าวสารทางการเมืองที่ประชาชนสนใจ	229
ตาราง 8 แสดงจำนวนและลำดับของสื่อที่มีอิทธิพลในการจูงใจทางการเมือง	230
ตาราง 9 แสดงจำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อที่มีอิทธิพลจูงใจทางการเมือง	230
ตาราง 10 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่น	232
ตาราง 11 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสาร	233
ตาราง 12 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อการรายงานข่าวของสื่อมวลชนท้องถิ่น	233
ตาราง 13 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสาร	234
ตาราง 14 แสดงจำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทความคิดเห็นที่ว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นไม่ควรทำ	234
ตาราง 15 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่ว่าสื่อมวลชนไม่ควรทำ	234
ตาราง 16 แสดงจำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทความคิดเห็นที่มีต่อการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสาร	235
ตาราง 17 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อการเปิดเพลงของสื่อมวลชนท้องถิ่น	236

สารบัญตาราง

เนื้อหา	หน้า
ตาราง 18 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภท ความคิดเห็นที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการเพลง	237
ตาราง 19 แสดงจำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการกีฬา	237
ตาราง 20 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่น	238
ตาราง 21 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับรัฐบาล	239
ตาราง 22 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาททางการเมือง	239
ตาราง 23 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทให้การศึกษา	240
ตาราง 24 แสดงจำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการวัฒนธรรมประเทศเพื่อนบ้าน	240
ตาราง 25 แสดงจำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทส่งเสริมประชาธิปไตย	241
ตาราง 26 แสดงจำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทวิพากษ์การทำงานของรัฐบาล	242
ตาราง 27 แสดงจำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล	242
ตาราง 28 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น กรณีสื่อมวลชนวิพากษ์รัฐบาลกรณีใช้อำนาจไม่เหมาะสม	243
ตาราง 29 แสดงจำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นควรปรับปรุงการวิพากษ์วิจารณ์การเมือง	244
ตาราง 30 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ระดับคุณภาพที่ส่งผลต่อความคิดเห็นด้านการแสดงบทบาทให้บริการสาธารณะ	247

สารบัญตาราง

เนื้อหา	หน้า
ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ระดับคุณภาพที่ส่งผลต่อความคิดเห็นด้านการแสดงบทบาทส่งเสริมประชาธิปไตย	248

สารบัญภาพ

เนื้อหา	หน้า
ภาพ 4.1 แสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออก	66
ภาพ 4.2 แสดงบทบาทการแจ้งข่าวสารของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออก	67
ภาพ 4.3 แสดงสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์ คสช.	
ภาพ 4.4 แสดงสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทสื่อมวลชน	108
ภาพ 4.5 แสดงสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์การได้มาของสภาพัฒนาการแห่งชาติ	126
ภาพ 5.1 แสดงสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออก	154
ภาพ 5.2 แสดงสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก	156
ภาพ 5.3 แสดงการรายงานข่าวเศรษฐกิจของสื่อมวลชนท้องถิ่นที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก	167
ภาพ 5.4 แสดงการรายงานข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชนท้องถิ่น ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก	173
ภาพ 5.5 แสดงการรายงานข่าวสิ่งแวดล้อมของสื่อมวลชนท้องถิ่น ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก	180
ภาพ 5.6 แสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล	195
ภาพ 5.7 แสดงวิธีการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในร่างรัฐธรรมนูญ 2559	210

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก เพราะอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน มาจากประชาชนที่เน้นปวงชนเป็นหลัก ดังคำกล่าวของอดีตนายกรัฐมนตรี อับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln) แห่งสหรัฐอเมริกาที่กล่าวว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตย หมายถึง การปกครองของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน การปกครองในระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นการปกครองที่ผู้ปกครองหรือผู้บริหารจะต้องรับรู้ว่าอำนาจสูงสุดมาจากประชาชนซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้อำนาจ การที่จะใช้อำนาจโดยวิธีใดนั้นก็อยู่ที่ว่ารัฐธรรมนูญของประเทศนั้นบัญญัติไว้อย่างไร แต่จะต้องมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ ต้องการให้เกิดความเห็นร่วมกันในการแก้ไขปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง การเห็นพ้องต้องกันของคนในสังคมจึงเป็นจุดหมายปลายทางของประชาธิปไตย

การที่ระบอบประชาธิปไตยมีรากฐานความคิดอยู่ที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนส่วนใหญ่ที่ตัดสินใจเลือกผู้นำมาปกครอง โดยที่การตัดสินใจเหล่านั้นจะต้องส่งเสริมเสรีภาพ ความเสมอภาคและความยุติธรรมให้ประชาชนส่วนใหญ่ในสังคม รากฐานความคิดที่สำคัญของระบอบประชาธิปไตยจึงอยู่บนฐานคติของธรรมชาติของมนุษย์ (Human Nature) ที่ถือว่ามนุษย์เกิดมามีสติปัญญาเพียงพอที่จะใช้สิทธิทางการเมืองของตนเองเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของตนเอง ถึงแม้ว่าจะมีข้อตกลงทั่วไปเกี่ยวกับหลักการและความเชื่อในระบอบประชาธิปไตยแต่ก็มีความแตกต่างกันมาเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องเฉพาะต่างๆ เช่น ความเสมอภาคคืออะไร ประชาชนจะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองได้ในระดับใด และจะต้องมีส่วนร่วมในการเลือกผู้นำหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาของนโยบายสาธารณะด้วยหรือไม่ เป็นต้น

ระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทนคือ ระบบการปกครองที่ประชาชนเลือกตั้งตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่ตัดสินใจในการปกครอง ลักษณะนี้คล้ายคลึงกับคำกล่าวของอริสโตเติลที่กล่าวว่าเป็นระบอบการปกครองโดยคนส่วนน้อยภายใต้การควบคุมของคนส่วนใหญ่สาระสำคัญของการนี้มีใช้อยู่ที่การปกครองของคนส่วนน้อยแต่อยู่ที่การควบคุมของคนส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ระบอบประชาธิปไตยโดยตัวแทนมีความหมายมากกว่าการควบคุมโดยคนส่วนใหญ่ กล่าวคือ คนส่วนใหญ่จะต้องสามารถผลักดันความต้องการของตนผ่านกระบวนการทางการเมืองได้ด้วย ระบบนี้จะต้องให้อำนาจประชาชนในการควบคุมผู้นำของตน เพื่อให้มั่นใจว่าผู้นำทางการเมืองจะต้องรับผิดชอบในการกระทำต่อประชาชนภายใต้ระบบนี้ถ้าประชาชนไม่สามารถจะควบคุมผู้ปกครองได้แล้วระบบนี้ก็

ไม่แตกต่างกับระบอบคณาธิปไตย (Oligarchy) แต่อย่างไร เพราะเป็นการปกครองของคนจำนวนน้อยที่ไม่ต้องรับผิดชอบต่อประชาชน

กลไกสำคัญของระบอบประชาธิปไตยโดยตัวแทนในการรักษาอำนาจการควบคุมของประชาชนต่อผู้นำทางการเมืองเพื่อให้ผู้นำทางการเมืองรับผิดชอบต่อประชาชน คือ การเลือกตั้งโดยความจริงแล้วสังคมประชาธิปไตยได้สร้างสรรค์ความไม่มั่นคงให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเหล่านี้จะต้องผ่านการเลือกตั้งใหม่เมื่อครบวาระการดำรงตำแหน่งตามกติกาของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องระมัดระวังอยู่เสมอว่า จะต้องมีความรับผิดชอบต่อความต้องการของประชาชน มิฉะนั้นอนาคตในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะหมดสิ้นลง เมื่อประชาชนไม่เลือกกลับเข้ามาใหม่ อาจกล่าวได้ว่ากลไกนี้เป็นมาตรการสำคัญของประชาชนที่จะควบคุม กำกับและตรวจสอบการทำงานของผู้ปกครอง เมื่อใดที่ผู้ปกครองไม่สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้ ประชาชนก็ย่อมมีสิทธิที่จะถอดถอนผู้ปกครองได้เช่นเดียวกัน

มนุษย์คือสัตว์การเมือง การเมืองเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ซึ่งเกี่ยวข้องกับทุกคนไม่ว่ามนุษย์จะเข้าใจลักษณะของความเกี่ยวพันนั้นหรือไม่ก็ตาม สถาบันที่เป็นสื่อกลางสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์คือสถาบันสื่อมวลชน ในที่นี้กล่าวเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนที่อิสระกว่าสื่อวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ทำให้บทบาทของหนังสือพิมพ์ได้รับการกล่าวถึงกว้างขวางเพราะหนังสือพิมพ์สามารถแสดงความคิดเห็นทั่วถึง ให้ข้อเสนอแนะ คัดค้านการทำงานของรัฐบาล รายงานข่าวความเคลื่อนไหวทางการเมือง นำเสนอข่าวสารผ่านรูปแบบต่างๆ เช่น ข่าว บทความ คอลัมน์ซุบซิบ การ์ตูนล้อการเมือง เป็นต้น

สื่อมวลชนมีบทบาทรายงานเหตุการณ์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ในสังคมได้เปิดเผยว่าสื่อมวลชนประเภทอื่นและถือเป็นเอกสาร หลักฐานในการศึกษาค้นคว้าเหตุการณ์ต่างๆในอดีตได้เป็นอย่างดี หนังสือพิมพ์สามารถชักชวนให้เกิดประจักษ์ของประชาชนเป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์การแสดงออกทางสังคมตามระบอบประชาธิปไตย เห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์มีมากมายหลายประการ สำหรับ พรภิรมณ์ เอี่ยมธรรม (2538, น.ค.) “บทบาททางการเมือง” นั้นพอจะสรุปได้ คือ ก.บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสาร ข.บทบาทการตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาล ค.บทบาทในการให้ความรู้ทางการเมือง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก. บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสาร

- เป็นสื่อกลางการติดต่อระหว่างรัฐกับประชาชน

หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่รายงานการดำเนินงานของรัฐบาลให้ประชาชนได้รับรู้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการกระตุ้นให้ข้าราชการและนักการเมืองตระหนักและรับผิดชอบต่อประชาชน เพื่อให้รับรู้ว่าการบริหารบ้านเมืองอยู่ในสายตาของหนังสือพิมพ์ การเสนอข่าวความเคลื่อนไหวทางการเมืองจากรัฐสู่ประชาชนจำแนกได้ 3 ประเภท คือ

- การเสนอข่าวทางการเมืองที่ประชาชนควรรู้ หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ติดตามความเคลื่อนไหวการปฏิบัติงานของรัฐบาล รวมถึงการเลือกข่าวที่สำคัญตีพิมพ์นำเสนอให้ประชาชนอ่าน
- การติดต่อสอบถามและสัมภาษณ์บุคคลในคณะรัฐบาล นอกจากหนังสือพิมพ์มีหน้าที่แสวงหาข่าวสารมารายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว หนังสือพิมพ์ยังมีบทบาทติดต่อขอสัมภาษณ์บุคคลในทางการเมือง สังคม ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบด้านต่างๆ เพื่อนำมาเสนอให้ประชาชนได้รับรู้พร้อมทั้งวิเคราะห์เหตุการณ์ที่หลากหลายแง่มุม
- การให้ความร่วมมือกับรัฐในยามจำเป็น เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อมติของมหาชน หนังสือพิมพ์จึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบต่อส่วนรวมซึ่งบางครั้งอาจมีความสำคัญเหนือเสรีภาพของหนังสือพิมพ์เองก็ได้ ในบางสถานการณ์หนังสือพิมพ์ให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในบางเรื่องเพื่อความเรียบร้อยของบ้านเมือง แต่ทว่าหนังสือพิมพ์ควรระมัดระวังการให้ความร่วมมือกับรัฐบาล หากให้ความร่วมมือมากเกินไปจะทำให้ถูกมองได้ว่าเป็นเครื่องมือของรัฐบาลมากกว่าที่จะปกป้องพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชน

- **บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อระหว่างประชาชนกับรัฐ**

การสะท้อนเสียงของประชาชนสู่รัฐบาลนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะรัฐเป็นเพียงตัวแทนการใช้อำนาจบริหารประเทศ จึงต้องฟังเสียงของประชาชนว่ามีความต้องการอย่างไร มีปัญหาเดือดร้อนเรื่องใดบ้างโดยอาศัยสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อกลาง อาทิ

- ตีพิมพ์จดหมายหรือบทความที่ประชาชนส่งมา
- เสนอข่าวความต้องการและความเดือดร้อนของประชาชน
- การให้ข้อเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อประชาชน

ข. **บทบาทการตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาล**

การเปรียบหนังสือพิมพ์เป็นเสมือนสุนัขเฝ้าบ้าน (watchdog) หมายถึงเป็นผู้คอยระแวดระวังภัยให้กับคนในสังคม คอยสอดส่องการปฏิบัติงานของรัฐบาลให้กระทำในสิ่งที่ถูกต้องตามที่ได้ประกาศนโยบายไว้ หนังสือพิมพ์ไม่เพียงแต่นำเสนอข่าวสารทางการเมืองอย่างเดียว ยังทำหน้าที่จับจ้องตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถาบันอื่นๆทางสังคมแทนประชาชน ประกอบด้วยตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่การบริหารราชการในระดับบุคคล ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ในระดับรัฐ

คัดค้านการดำเนินงานของรัฐในโครงการที่ส่งผลเสียต่อสังคม ซึ่งรัฐอาจมองข้าม เสนอแนะรัฐให้ปฏิบัติงานในประเด็นที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

ค. บทบาทในการให้ความรู้ทางการเมือง

การให้ความรู้ทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ เป็นการให้ความรู้นอกสถาบันการศึกษา การให้การให้ความรู้ทางการเมืองเป็นสิ่งจำเป็นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำให้บุคคลยอมรับและปรับตนเองให้เข้ากับระบอบการปกครอง นอกจากนั้นหนังสือพิมพ์ยังช่วยตอกย้ำสำนึกของปัจเจกชนให้ตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตน หนังสือพิมพ์อาจแสดงบทบาทการให้ความรู้ผ่านการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การลงข่าว การเสนอบทความหรือสารคดีทางการเมืองซึ่งมุ่งในทางให้ความรู้ การเสนอบทนำ/บทบรรณาธิการ เป็นต้น

โคเฮน (Cohen, 1963 page 18-20) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ไว้ดังต่อไปนี้

1) บทบาทนำเสนอข่าวสาร (To provide information) ถือเป็นงานหลักที่สร้างชื่อเสียงให้กับหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์รายวันเพราะหากหนังสือพิมพ์ฉบับใดหาข่าวและตีพิมพ์ข่าวออกมานำเสนอให้ผู้อ่านได้รับรู้ทันต่อเหตุการณ์ หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นย่อมเป็นที่นิยมของผู้อ่าน

2) บทบาทนำเสนอความคิดเห็นหรืออธิบายความหมายของข่าว (To offer guidance or to explain the meaning of the news) หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ชี้แนะแนวทางโดยการรายงานข่าวหรือจับประเด็นที่สำคัญของข่าวมาวิพากษ์วิจารณ์ อธิบายถึงเบื้องหน้าเบื้องหลังของข่าวตลอดจนผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข่าวในทุกแง่มุมเพื่อนำเสนอต่อผู้อ่าน การนำเสนอนั้นหนังสือพิมพ์จำเป็นต้องนำเสนอความคิดเห็นทั้งสองด้าน เพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจว่าจะเห็นด้วยกับแนวความคิดใด

3) บทบาทให้ความบันเทิง (To provide enjoyable) หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดจากการดำเนินชีวิตของประชาชน บทบาทนี้หนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอความบันเทิงแฝงที่ข่าวและบทความจนมากเกินไป ปัจจุบันหนังสือพิมพ์หลายฉบับได้อุทิศเนื้อที่อันมีคุณค่าของหนังสือพิมพ์ให้เรื่องราวเกี่ยวกับนวนิยาย ภาพยนตร์และความบันเทิงอื่นๆ ซึ่งเนื้อหาเหล่านี้มีส่วนในการช่วยเพิ่มความสนใจของผู้อ่าน ทำให้ยอดขายของหนังสือพิมพ์เพิ่มสูงขึ้นและมีผลทำให้หนังสือพิมพ์คงธุรกิจอยู่ได้

4) บทบาทให้บริการสาธารณะ (To serve the public) หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ช่วยยกระดับความเป็นอยู่และการกินดีอยู่ดีให้ประชาชน รายงานข่าวให้รัฐบาลได้รับรู้ความไม่เป็นธรรมที่ประชาชนได้รับ ขณะเดียวกันกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

ด้วยการเสียสละเนื้อที่บางส่วนลงข่าวเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยเหลือปัญหาต่างๆ หรือการเปิดคอลัมน์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน

5) บทบาทเป็นสื่อกลางแห่งธุรกิจ (To stay in business) เพื่อให้หนังสือพิมพ์ดำเนินธุรกิจอยู่ได้จำเป็นต้องมีผู้ซื้อ 많พอ มีโฆษณา มากพอที่จะได้เงินมาเป็นค่าใช้จ่ายและใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน โดยทั่วไปแล้วหนังสือพิมพ์มีรายได้จากการขายหนังสือประมาณหนึ่งในสามของจำนวนรายรับทั้งหมด ส่วนเงินรายได้ที่เหลืออีกราวสองในสามได้มาจากการขายโฆษณา อัตราค่าโฆษณาของหนังสือพิมพ์ขึ้นอยู่กับจำนวนจำหน่าย หนังสือพิมพ์ฉบับใดที่มียอดจำหน่ายสูงจะมีอัตราค่าโฆษณาสูงตามไปด้วย หนังสือพิมพ์จะต้องพยายามหาลูกค้าให้เพิ่มขึ้นด้วยจึงต้องนำเสนอข่าวที่สดใหม่ ด้วยสีสันที่ดึงดูดใจ รูปลักษณะสะดุดตา ต้องให้ผู้อ่านได้รับรู้ว่าคุณค่ากับเงินที่เสียไป หมายความว่าหนังสือพิมพ์ต้องทำให้ผู้อ่านพึงพอใจหนังสือพิมพ์ของตนมากกว่าคู่แข่งที่วางขายอยู่เคียงข้างบนแผงขายหนังสือ

นรินทร์ นำเจริญ (2549, น.102) นักวิชาการด้านการสื่อสาร ระบุว่า หนังสือพิมพ์มีบทบาท ดังต่อไปนี้

1) นำเสนอและสอดส่อง ระวังระวังภัยให้กับสังคม (Surveillance of The Environment) อาจเรียกว่าเป็นการทำหน้าที่ “สุนัขเฝ้าบ้าน” (Watch Dog) ระวังภัยให้ประชาชนในสังคมด้วยการรายงานข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ของอำนาจรวมถึงการปรับปรุงคุณภาพชีวิตและการพัฒนาสังคม

2) ประสานสัมพันธ์ (Correlation) กิจกรรมต่างๆทางสังคมหรือเรียกว่าให้ข้อเสนอแนะวิจารณ์สิ่งที่เกิดขึ้นว่ามีความหมายอย่างไร มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสถาบัน/องค์กรและกลุ่มต่างๆทางสังคมอย่างไร

3) ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมให้แก่สังคม (Transmission of Social Inheritance) ได้แก่ การนำเสนอวัฒนธรรมหลักของสังคม ตระหนักถึงวัฒนธรรมย่อยที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคมและผดุงรักษาส่งเสริมค่านิยมที่ดีงาม

ต่อมา ชาร์ล ไรท์ (Wright) ได้เสนอบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์เพิ่มเติมอีกบทบาทหนึ่งคือบทบาทในการให้ความบันเทิง (Entertainment) ลดความตึงเครียดให้กับคนในสังคม

Dennis McQuail ได้เสนอบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์เพิ่มขึ้นอีกประการหนึ่งคือบทบาทการระดมสรรพกำลัง (Mobilization) ซึ่งเป็นการรณรงค์ให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาสังคมร่วมกัน

รัชนี วงศ์ปิยะนันท์กุล (2541,น.3) กล่าวว่า สุภา ศิริमानนท์ ระบุบทบาทของหนังสือพิมพ์เพิ่มอีก 3 ประการ คือ 1) บทบาทในการแสดงสาธารณสมบัติ (expressing public

opinion) 2) บทบาทที่ชี้นำสาธารณมติ (guiding public opinion) 3) บทบาทในการสร้างสรรค์สาธารณมติ (creating public opinion)

จากบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปบทบาทหนังสือพิมพ์ว่ามีดังนี้
 1) บทบาทนำเสนอข่าวสาร/ความคิดเห็น 2) บทบาทให้ความบันเทิง 3) บทบาทให้บริการสาธารณะ
 4) บทบาทสอดส่อง ระวังระวังภัยให้กับสังคม 5) บทบาทประสานสัมพันธ์ (Correlation) ทางสังคม
 6) บทบาทถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมให้แก่สังคม 7) บทบาทการระดมสรรพกำลังเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น 8) บทบาทในการแสดง/ชี้นำ/สร้างสรรค์ประชามติ 9) บทบาทการให้ความรู้/ให้การศึกษาศึกษา 10) บทบาทการเป็นผู้ชี้นำความคิดเห็นให้กับประชาชน 11) บทบาทการเป็นเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ในการถ่ายทอดความคิดเห็นเกี่ยวกับปรัชญา หลักการประชาธิปไตยนั้น จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงหลักการสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตยไว้ดังนี้

ป๋วย อึ๊งภากรณ์ (2529, น.212) กล่าวถึงหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตยไว้ว่าประกอบด้วย 6 ข้อ ดังนี้

1. สิทธิเสรีภาพของประชาชนจะต้องได้รับความคุ้มครองพอสมควร และความคุ้มครองนี้ควรมีขั้นต่ำตามที่องค์การสหประชาชาติได้ประกาศไว้ว่าเป็นสิทธิมนุษยชน
2. ประชาชนใช้สิทธิดังกล่าวนี้เพื่อให้ตนมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศทั้งด้านนิติบัญญัติและในด้านการบริหาร โดยที่อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน
3. ในการใช้สิทธิ เสรีภาพและการใช้อำนาจอธิปไตยนั้นบุคคลแต่ละคนจะต้องมีความเสมอกันต่อกฎหมายด้วย
4. การใช้อำนาจให้ความยุติธรรมในทางศาลต้องเป็นอิสระจากการบริหารราชการแผ่นดิน
5. ความเสมอภาคจะต้องกินความจากการเมืองออกไปสู่เศรษฐกิจและระบบสังคม
6. ในการใช้สิทธิและเสรีภาพของเอกชนจะต้องใช้โดยไม่ก้าวก่ายและเป็นปรปักษ์ซึ่งกันและกัน

ประเทศประชาธิปไตยนั้น ให้เสรีภาพกับสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนจึงเป็นเสมือนดาบสองคม สื่อมวลชนมีหน้าที่แสวงหาความจริงมานำเสนอต่อสาธารณชนเป็นการตรวจสอบสังคม การใช้วิจารณ์ญาณของคนทำสื่อจึงสำคัญและจะต้องกระทำอย่างระมัดระวัง เพราะไม่เช่นนั้นข้อมูลที่สื่อนำเสนอก็เป็นเท็จ ประกอบกับในยุคปัจจุบันประชาชนสามารถส่งข่าวสารต่อกันได้อย่างเสรีผ่านเทคโนโลยีการสื่อสาร “สมาร์ตโฟน” เปิดโอกาสให้

นักการเมืองหลอกใช้นักข่าวพลเมืองเป็นเครื่องมือในการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารให้เกิดการประท้วงประท้วงพาดพิงกันเพราะมีความคิดทางการเมืองที่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าในหลายครั้งที่การนำเสนอข่าวผ่านเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยนั้นได้ทำลายคนไทยด้วยกันเองทั้งที่เป็นไปโดยเจตนาและไม่เจตนาให้เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ ประชาชนที่ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่จะต้องมีทักษะในการคิดวิพากษ์อย่างมีหลักการ สามารถนำเอาหลักการมาประยุกต์อธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองได้อย่างสร้างสรรค์

ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยย่อมมีสิทธิ เสรีภาพในการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร การปราศจากเสรีภาพเท่ากับการปราศจากความเป็นมนุษย์ ถ้ามนุษย์ปราศจากเสรีภาพก็ปราศจากพลังในการสร้างสรรค์แต่เสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยไม่ใช่เสรีภาพอันบริบูรณ์ เพราะถ้าทุกคนมีเสรีภาพอย่างสมบูรณ์สังคมย่อมสับสนวุ่นวายเพราะคนที่แข็งแรงกว่าหรือมีอำนาจเหนือกว่าจะใช้เสรีภาพเอารัดเอาเปรียบบุคคลที่อ่อนแอหรือด้อยกว่า เป็นระบอบการปกครองที่ผู้ปกครองได้รับการยินยอมของประชาชนผู้ถูกปกครองให้ทำหน้าที่ปกครอง ดังนั้น การปกครองระบอบประชาธิปไตยจึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจทางการเมืองของผู้บริหารเมืองที่อยู่ภายใต้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ระบอบประชาธิปไตยมิได้เกี่ยวข้องกับเฉพาะกระบวนการตัดสินใจเชิงนโยบายสาธารณะเพียงอย่างเดียวแต่ยังเกี่ยวข้องกับผลที่เกิดจากการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยว่ามีผลกระทบต่อประชาชนอย่างไร เป็นไปตามความต้องการของประชาชนหรือไม่ ทั้งนี้เพราะเป้าหมายของการตัดสินใจทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง

ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารที่เรียกว่าสื่อมวลชนสมัยใหม่ได้ถูกนำเข้ามาใช้ในการเมืองมากขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านสื่อมวลชนได้ทำให้เกิดช่องทางสื่อสารหลากหลายช่องทางด้วยการบีบอัดคลื่นสัญญาณความถี่ที่ใช้ในกิจการโทรทัศน์ ทำให้ระบบสื่อมวลชนของประเทศไทยมีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อยๆ สามารถแสดงบทบาทให้ความรู้ทางการเมืองได้ในหลากหลายรูปแบบ ทว่า บริบททางการเมืองไทยในยุคปัจจุบันคือ มีการใช้กำลังกองทัพเข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง คือ พรรคเพื่อไทย ที่นำโดยนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ซึ่งปัจจุบันได้พ้นจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีไปแล้ว โดยมีผู้นำกองทัพที่ชื่อว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทน

รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จำนวนมากมายหลายคนเป็นบุคคลจากกองทัพและบริหารประเทศไทยโดยใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด มีการควบคุมสื่อมวลชนอย่างเข้มงวด ซึ่งขัดต่อหลักการประชาธิปไตยและยังไม่รู้ว่ารัฐบาลชุดนี้จะบริหารประเทศต่อไปอีกเป็นระยะเวลายาวนานเท่าใด ในขณะที่ประเทศประชาธิปไตยทั่วโลกล้วนแสดงความเป็นห่วงถึงการพัฒนา

ประชาธิปไตยในประเทศไทย ผู้วิจัยมองเห็นประเด็นปัญหาว่า ก่อนหน้าที่จะมีการยึดอำนาจโดยบุคคลจากกองทัพนั้น สื่อมวลชนไทยแสดงบทบาทวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลได้มากกว่านี้ ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้มากกว่านี้ และวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของกองทัพไทยได้มากกว่านี้ จึงต้องการศึกษาว่า หลังจากที่มีรัฐบาลที่นำโดยบุคคลหลายฝ่ายจากกองทัพไทยเข้ามาบริหารประเทศไทย สื่อมวลชนในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงบทบาทอย่างไรได้บ้าง โดยเฉพาะในประเด็นการรายงานข่าวสาร การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล พัฒนาประชาธิปไตยให้กับประชาชน จึงเป็นที่มาของการวิจัยในครั้งนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการแจ้งข่าวสาร การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล และแสดงบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์รัฐประหาร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย นักหนังสือพิมพ์ นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง นักข่าวโทรทัศน์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการแสดงบทบาทในฐานะสื่อมวลชนท้องถิ่นไปยังประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในยุครัฐบาลที่นำโดยบุคคลจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

คำถามนำการวิจัย

1. หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงบทบาทการแจ้งข่าวสาร การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล และการวิพากษ์วิจารณ์การรัฐประหารในเรื่องอะไรบ้าง ในแต่ละเรื่องนั้นมีรายละเอียดอย่างไร
2. สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย นักหนังสือพิมพ์ นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง นักข่าวโทรทัศน์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงบทบาทแจ้งข่าวสาร บทบาทเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลกับประชาชน บทบาทเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล บทบาทการให้ความรู้ บทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์ และบทบาทการให้ความบันเทิงแก่ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างไรบ้าง แต่ละบทบาทมีรายละเอียดอย่างไร
3. ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็นต่อการแสดงบทบาทการรายงานข่าวสารทางการเมืองของสื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. ในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนภาคตะวันออก” เป็นการศึกษาการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก ประกอบด้วย ผู้แทนจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก ผู้แทนจากสื่อวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออก และผู้แทนจากสื่อโทรทัศน์ในภาคตะวันออก ที่รายงานข่าวสารทางการเมืองไปสู่ประชาชน ประกอบด้วย ประเด็นบทบาทการรายงานข่าวสาร บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล จากนั้นผู้วิจัยสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนว่าที่ผ่านมาสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกได้แสดงบทบาทอะไรบ้าง เมื่อได้ข้อมูลข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชน 7 จังหวัด ทุละ 60 คน รวมทั้งสิ้น 420 คน โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2557 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 2 ปี (750 วัน)

นิยามศัพท์

สื่อมวลชน หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง นักจัดรายการโทรทัศน์ และนักประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานท้องถิ่น

บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. ในที่นี้ แบ่งออกเป็น การแสดงบทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก กับ การแสดงบทบาทของสื่อมวลชนอื่น ได้แก่ นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง สื่อมวลชนที่ปฏิบัติงานสื่อโทรทัศน์ สื่อมวลชนที่ปฏิบัติงานด้านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออก

บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก หมายถึง การที่หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคออกรายงานข่าวสารในประเด็นการส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับประชาชนในภาคตะวันออก ประกอบด้วย ประเด็น

- หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน หมายถึง การที่สื่อมวลชนในภาคตะวันออกรายงานข่าวสารในประเด็น “การเข้ามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง” และประเด็น “ประชาชนเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง”
- หลักเสรีภาพ หมายถึง การที่สื่อมวลชนในภาคตะวันออกรายงานข่าวสารในประเด็น เสรีภาพของสื่อมวลชน และเสรีภาพของประชาชน

- หลักความเสมอภาค หมายถึง การที่สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชาวสารในประเด็น เสรีภาพทางสังคม ได้แก่ หนึ่งคนหนึ่งเสียง (One Man One Vote)

- หลักกฎหมาย หมายถึง การที่สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชาวสารในประเด็น ที่มาของนายกรัฐมนตรีมาตรา 7 การขอพระราชทานนายกรัฐมนตรีมาตรา 7 การเขียนกฎหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถวายสัตย์ปฏิญาณต่อหน้าพระมหากษัตริย์และราชทายาท หรือผู้แทนพระองค์ ร่างรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจพิเศษกับ คสช.

- หลักเสียงข้างมาก หมายถึง การที่สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชาวสารในประเด็น

- บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง การที่บุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดรายการวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การรายงานข่าวทางสื่อโทรทัศน์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชาวสารที่เกี่ยวข้องกับ

- การที่รัฐบาลบังคับให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสารสนับสนุนรัฐบาล
- การแก้ไขปัญหาการเมือง
- การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ
- การแก้ไขปัญหาสังคม

- บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล ประกอบด้วย การชื่นชมสนับสนุน ได้แก่ ประเด็น การร่างรัฐธรรมนูญ การเพิ่มองค์การทางการเมือง การเมืองไทยหลังรัฐธรรมนูญใหม่จะไร้เสถียรภาพ ชื่นชมผลงาน พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผลักดันการเสียภาษีมรดกปราบปรามการทุจริตในวงการค้ารถพล.อ.ประยุทธ์ แก้ไขปัญหาการเมืองได้ และการวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางตำหนิติเตียน ได้แก่ ประเด็น รัฐบาลบริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ รัฐบาลปฏิเสธนโยบายประชานิยม สื่อเสนอให้รัฐบาลลดถอนสิทธิ เสรีภาพประชาชน การบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 การวิพากษ์วิจารณ์กรรมการการเลือกตั้ง วิพากษ์วิจารณ์รัฐประหาร วิพากษ์วิจารณ์การได้มาของสภาท้องถิ่น วิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชน วิพากษ์วิจารณ์คุณสมบัติของนักการเมืองที่ต้องการ

- บทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง การที่บุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดรายการวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การรายงานข่าวทางสื่อโทรทัศน์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชาวสารที่เกี่ยวข้องกับ

- การจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครในท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่ข่าวสารของรัฐบาล
- ผลกระทบที่มีต่อการทำงานของสื่อมวลชน
- สื่อมวลชนจากส่วนกลางทำข่าวเจาะลึกได้ดีกว่าสื่อท้องถิ่น
- บทบาทการให้ความรู้ / ให้การศึกษา ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง การที่บุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง การจัดรายการวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียง การรายงานข่าวทางสื่อโทรทัศน์ในภาคตะวันออกเฉียง รายงานข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ
 - การส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
- บทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์ ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง การที่บุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง การจัดรายการวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียง การรายงานข่าวทางสื่อโทรทัศน์ในภาคตะวันออกเฉียง รายงานข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ
 - การร้องทุกข์เกี่ยวกับสาธารณูปโภค
- บทบาทการให้ความบันเทิง ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง การที่บุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง การจัดรายการวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียง การรายงานข่าวทางสื่อโทรทัศน์ในภาคตะวันออกเฉียง รายงานข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ การนำเสนอการ์ตูนล้อเลียนการเมือง การเปิดเพลงในรายการ การเปิดให้ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาพูดคุยในรายการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาบทบาทของสื่อมวลชนในยุค คสช. ในการพัฒนาประชาธิปไตยให้กับประชาชนชาวตะวันออกเฉียงให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาประชาธิปไตยเพิ่มมากขึ้น
2. สมาคมสื่อภาคตะวันออกเฉียงทั้งองค์กรหนังสือพิมพ์ นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง สื่อโทรทัศน์ และสื่อมวลชนอื่นในภาคตะวันออกเฉียงจะได้รับคู่มือสำหรับการเผยแพร่แนวคิดปรัชญาและหลักการของการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชนในภาคตะวันออกเฉียง
3. ผู้สอนได้เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตร “นวัตกรรมการสื่อสารทางการเมือง” (Master of Communication Arts Program in Innovation in Political Communication) ซึ่งเป็นหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สังกัดภาควิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับการเมือง ซึ่งเป็นหัวใจของการศึกษาทางด้านการสื่อสารทางการเมือง จึงเป็นประโยชน์ต่อนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่จะใช้เป็นแนวทางในการทำงานวิจัยทางด้านนวัตกรรมการสื่อสารทางการเมืองได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. ในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” อาศัยแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชน (Concept in Role of Mass Media)
2. แนวคิดเกี่ยวกับประชาธิปไตย (Concept of Democracy)
3. แนวคิดบทบาททหารในทางการเมือง (Concept of The Roles of Military in Politics)
4. แนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง (Concept of Political Legitimacy)
5. ทฤษฎีอำนาจนำจากสื่อมวลชน (Hegemony Theory of Media)
6. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อใหม่ (Concept of New Media)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชน

(Concept in Role of Mass Media)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนพบว่า ได้มีนักวิชาการระบุไว้หลากหลาย ดังต่อไปนี้

โคเฮน (Cohen.1963 page 18-20) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ไว้ดังต่อไปนี้

1) บทบาทนำเสนอข่าวสาร (To provide information) ถือเป็นงานหลักที่สร้างชื่อเสียงให้กับหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์รายวันเพราะหากหนังสือพิมพ์ฉบับใดหาข่าวและตีพิมพ์ข่าวออกมานำเสนอให้ผู้อ่านได้รับรู้ทันต่อเหตุการณ์ หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นย่อมเป็นที่นิยมของผู้อ่าน

2) บทบาทนำเสนอความคิดเห็นหรืออธิบายความหมายของข่าว (To offer guidance or to explain the meaning of the news) หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ชี้แนะแนวทางโดยการรายงานข่าวหรือจับประเด็นที่สำคัญของข่าวมาวิพากษ์วิจารณ์ อธิบายถึงเบื้องหน้าเบื้องหลังของข่าวตลอดจนผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข่าวในทุกแง่มุมเพื่อนำเสนอต่อผู้อ่าน การนำเสนอเช่นนั้นหนังสือพิมพ์จำเป็นต้องนำเสนอความคิดเห็นทั้งสองด้าน เพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจว่าจะเห็นด้วยกับแนวความคิดใด

3) บทบาทให้ความบันเทิง (To provide enjoyable) หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดจากการดำเนินชีวิตของประชาชน บทบาทนี้หนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอความ

บันเทิงแฝงที่ชาวและบทความจนมากเกินไป ปัจจุบันหนังสือพิมพ์หลายฉบับได้อุทิศเนื้อที่อันมีคุณค่าของหนังสือพิมพ์ให้เรื่องราวเกี่ยวกับนวนิยาย ภาพยนตร์และความบันเทิงอื่นๆ ซึ่งเนื้อหาเหล่านี้มีส่วนในการช่วยเพิ่มความสนใจของผู้อ่าน ทำให้ยอดขายของหนังสือพิมพ์เพิ่มสูงขึ้นและมีผลทำให้หนังสือพิมพ์คงธุรกิจอยู่ได้

4) บทบาทให้บริการสาธารณะ (To serve the public) หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ช่วยยกระดับความเป็นอยู่และการกินดีอยู่ดีให้ประชาชน รายงานข่าวให้รัฐบาลได้รับรู้ความไม่เป็นธรรมที่ประชาชนได้รับ ขณะเดียวกันกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ด้วยการเสียสละเนื้อที่บางส่วนลงข่าวเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยเหลือปัญหาต่างๆ หรือการเปิดคอลัมน์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน

5) บทบาทเป็นสื่อกลางแห่งธุรกิจ (To stay in business) เพื่อให้หนังสือพิมพ์ดำเนินธุรกิจอยู่ได้จำเป็นต้องมีผู้ซื้อเยอะ มีโฆษณาเยอะที่จะได้เงินมาเป็นค่าใช้จ่ายและใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน โดยทั่วไปแล้วหนังสือพิมพ์มีรายได้จากการขายหนังสือประมาณหนึ่งในสามของจำนวนรายรับทั้งหมด ส่วนเงินรายได้ที่เหลืออีกราวสองในสามได้มาจากการขายโฆษณา อัตราค่าโฆษณาของหนังสือพิมพ์ขึ้นอยู่กับจำนวนจำหน่าย หนังสือพิมพ์ฉบับใดที่มียอดจำหน่ายสูงจะมีอัตราค่าโฆษณาสูงตามไปด้วย หนังสือพิมพ์จะต้องพยายามหาลูกค้าให้เพิ่มขึ้นด้วยจึงต้องนำเสนอข่าวที่สดใหม่ ด้วยสีสันที่ดึงดูดใจ รูปลักษณ์สะดุดตา ต้องให้ผู้อ่านได้รับรู้ว่าคุ้มค่างับเงินที่เสียไป หมายความว่าหนังสือพิมพ์ต้องทำให้ผู้อ่านพึงพอใจหนังสือพิมพ์ของตนมากกว่าคู่แข่งที่วางขายอยู่เคียงข้างบนแผงขายหนังสือ

นรินทร์ นำเจริญ (2549, น.102) ระบุว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาท ดังต่อไปนี้

1) นำเสนอและสอดส่อง ระแวดระวังภัยให้กับสังคม (Surveillance of The Environment) อาจเรียกว่าเป็นการทำหน้าที่ “สุนัขเฝ้าบ้าน” (Watch Dog) ระแวดระวังให้ประชาชนในสังคมด้วยการรายงานข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ของอำนาจรวมถึงการปรับปรุงคุณภาพชีวิตและการพัฒนาสังคม

2) ประสานสัมพันธ์ (Correlation) กิจกรรมต่างๆ ทางสังคมหรือเรียกว่าให้ข้อเสนอแนะวิจารณ์สิ่งที่เกิดขึ้นว่ามีความหมายอย่างไร มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสถาบัน/องค์กรและกลุ่มต่างๆ ทางสังคมอย่างไร

3) ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมให้แก่สังคม (Transmission of Social Inheritance) ได้แก่ การนำเสนอวัฒนธรรมหลักของสังคม ตระหนักถึงวัฒนธรรมย่อยที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคมและผดุงรักษาส่งเสริมค่านิยมที่ดีงาม

ต่อมา ชาร์ล ไวท์ (Wright) ได้เสนอบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์เพิ่มเติมอีกบทบาทหนึ่งคือบทบาทในการให้ความบันเทิง (Entertainment) ลดความตึงเครียดให้กับคนในสังคม

Dennis McQuail ได้เสนอบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์เพิ่มขึ้นอีกประการหนึ่งคือบทบาทการระดมสรรพกำลัง (Mobilization) ซึ่งเป็นการรณรงค์ให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาสังคมร่วมกัน

รัชนี วงศ์ปิยะนันท์กุล (2541, น.3) กล่าวว่า สุภา ศิริमानนท์ ระบุบทบาทของหนังสือพิมพ์เพิ่มอีก 3 ประการ คือ 1) บทบาทในการแสดงสาธารณสมบัติ (expressing public opinion) 2) บทบาทที่ชี้นำสาธารณสมบัติ (guiding public opinion) 3) บทบาทในการสร้างสรรค์สาธารณสมบัติ (creating public opinion)

จากบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปบทบาทหนังสือพิมพ์ว่ามีดังนี้ 1) บทบาทนำเสนอข่าวสาร/ความคิดเห็น 2) บทบาทให้ความบันเทิง 3) บทบาทให้บริการสาธารณะ 4) บทบาทสอดส่อง ระวังระวังภัยให้กับสังคม 5) บทบาทประสานสัมพันธ์ (Correlation) ทางสังคม 6) บทบาทถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมให้แก่สังคม 7) บทบาทการระดมสรรพกำลังเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น 8) บทบาทในการแสดง/ชี้นำ/สร้างสรรค์ประชามติ 9) บทบาทการให้ความรู้/ให้การศึกษาค 10) บทบาทการเป็นผู้ชี้นำความคิดเห็นให้กับประชาชน 11) บทบาทการเป็นเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

บทบาททางการเมืองของหนังสือพิมพ์

มนุษย์คือสัตว์การเมือง การเมืองเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ซึ่งเกี่ยวข้องกับทุกคนไม่ว่ามนุษย์จะเข้าใจลักษณะของความเกี่ยวพันนั้นหรือไม่ก็ตาม สถาบันที่เป็นสื่อกลางสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์คือสถาบันสื่อมวลชน ในที่นี้กล่าวเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนที่อิสระกว่าสื่อวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ทำให้บทบาทของหนังสือพิมพ์ได้รับการกล่าวถึงกว้างขวางเพราะหนังสือพิมพ์สามารถแสดงความคิดเห็นทั้งดิ่ง ให้ข้อเสนอแนะ คัดค้านการทำงานของรัฐบาล รายงานข่าวความเคลื่อนไหวทางการเมือง นำเสนอข่าวสารผ่านรูปแบบต่างๆ เช่น ข่าว บทความ คอลัมน์ซุบซิบ การ์ตูนล้อการเมือง เป็นต้น

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่ดำเนินงานโดยภาคเอกชน มีบทบาทรายงานเหตุการณ์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ในสังคมได้เปิดเผยว่าสื่อมวลชนประเภทอื่นและถือเป็นเอกสารหลักฐานในการศึกษาค้นคว้าเหตุการณ์ต่างๆ ในอดีตได้เป็นอย่างดี หนังสือพิมพ์สามารถชักชวนให้เกิดประชามติของประชาชน เป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์การแสดงออกทางสังคมตามระบอบประชาธิปไตย เห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์มีมากมายหลายประการ สำหรับ พรภิรมณ์ เอี่ยมธรรม (2538, น.ค.) “บทบาททางการเมือง” นั้นพอจะสรุปได้ คือ ก.บทบาทการเป็นสื่อกลางการ

ติดต่อสื่อสาร ข.บทบาทการตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาล ค.บทบาทในการให้ความรู้ทางการเมือง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก. บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสาร

1.1. บทบาทการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางการติดต่อระหว่างรัฐกับประชาชน

หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่รายงานการดำเนินงานของรัฐบาลให้ประชาชนได้รับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการกระตุ้นให้ข้าราชการและนักการเมืองตระหนักและรับผิดชอบต่อประชาชน เพื่อให้รับรู้ว่าการบริหารบ้านเมืองอยู่ในสายตาของหนังสือพิมพ์ การเสนอข่าวความเคลื่อนไหวทางการเมืองจากรัฐสู่ประชาชนจำแนกได้ 3 ประเภท คือ

- การเสนอข่าวทางการเมืองที่ประชาชนควรรู้ หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ติดตามความเคลื่อนไหวการปฏิบัติงานของรัฐบาล รวมถึงการเลือกข่าวที่สำคัญตีพิมพ์นำเสนอให้ประชาชนอ่าน
- การติดต่อสอบถามและสัมภาษณ์บุคคลในคณะรัฐบาล นอกจากหนังสือพิมพ์มีหน้าที่แสวงหาข่าวสารมารายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว หนังสือพิมพ์ยังมีบทบาทติดต่อขอสัมภาษณ์บุคคลในทางการเมือง สังคม ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบด้านต่างๆ เพื่อนำมาเสนอให้ประชาชนได้รับรู้พร้อมทั้งวิเคราะห์เหตุการณ์ที่หลากหลายน่าสนใจ
- การให้ความร่วมมือกับรัฐในยามจำเป็น เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อมติของมหาชน หนังสือพิมพ์จึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบต่อส่วนรวมซึ่งบางครั้งอาจมีความสำคัญเหนือเสรีภาพของหนังสือพิมพ์เองก็ได้ ในบางสถานการณ์หนังสือพิมพ์ให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในบางเรื่องเพื่อความเรียบร้อยของบ้านเมือง แต่ทว่าหนังสือพิมพ์ควรระมัดระวังการให้ความร่วมมือกับรัฐบาล หากให้ความร่วมมือมากเกินไปจะทำให้ถูกมองได้ว่าเป็นเครื่องมือของรัฐบาลมากกว่าที่จะปกป้องพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชน

1.2. บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อระหว่างประชาชนกับรัฐ

การสะท้อนเสียงของประชาชนสู่รัฐบาลนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะรัฐเป็นเพียงตัวแทนการใช้อำนาจบริหารประเทศ จึงต้องฟังเสียงของประชาชนว่ามีความต้องการอย่างไร มีปัญหาเดือดร้อนเรื่องใดบ้างโดยอาศัยสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อกลาง อาทิ

- ตีพิมพ์จดหมายหรือบทความที่ประชาชนส่งมา
- เสนอข่าวความต้องการและความเดือดร้อนของประชาชน
- การให้ข้อเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อประชาชน

ข. บทบาทการตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาล

การเปรียบหนังสือพิมพ์เป็นเสมือนสุนัขเฝ้าบ้าน (watchdog) หมายถึงเป็นผู้คอยระแวดระวังภัยให้กับคนในสังคม คอยสอดส่องการปฏิบัติงานของรัฐบาลให้กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง

ตามที่ได้ประกาศนโยบายไว้ หนังสือพิมพ์ไม่เพียงแต่นำเสนอข่าวสารทางการเมืองอย่างเดียว ยังทำหน้าที่จับจ้องตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถาบันอื่นๆทางสังคมแทนประชาชน ประกอบด้วยตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่การบริหารราชการในระดับบุคคล ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ในระดับรัฐ คัดค้านการดำเนินงานของรัฐในโครงการที่ส่งผลเสียต่อสังคม ซึ่งรัฐอาจมองข้าม เสนอแนะรัฐให้ปฏิบัติงานในประเด็นที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

ค. บทบาทในการให้ความรู้ทางการเมือง

การให้ความรู้ทางการเมืองของหนังสือพิมพ์ เป็นการให้ความรู้นอกสถาบันการศึกษา ภารกิจการให้ความรู้ทางการเมืองเป็นสิ่งจำเป็นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำให้บุคคลยอมรับและปรับตนเองให้เข้ากับระบอบการปกครอง นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังช่วยตอกย้ำสำนึกของปัจเจกชนให้ตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตน หนังสือพิมพ์อาจแสดงบทบาทการให้ความรู้ผ่านการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การลงข่าว การเสนอบทความหรือสารคดีทางการเมืองซึ่งมุ่งในทางให้ความรู้ การเสนอบทนำ/บทบรรณาธิการ เป็นต้น

นวนลน้อย ตริรัตน์และธานี ชัยวัฒน์ (2546,น.204) ระบุว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาททางการเมืองคือถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารระหว่างกลุ่มต่างๆทางสังคม เป็นเสมือนตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างทุกกลุ่มในสังคมให้ดำเนินงานร่วมกันได้ หนังสือพิมพ์มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางการเมือง ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่หนังสือพิมพ์นำเสนอจึงสำคัญ

เสรี วงษ์มณฑา ระบุว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาททางการเมืองอีกประการหนึ่งคือบทบาทในการสร้างสาธารณชนมติให้เกิดขึ้นในสังคม คำว่า “สาธารณชนมติ” ในที่นี้คือความคิดเห็นของสาธารณชนต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ประกอบด้วยประเด็นปัญหา (issues) ความคิดเห็นที่ขัดแย้ง (controversy) ของคนในสังคม เหตุผลที่รัฐบาลต้องสร้างประชามติต่อการบริหารงานของรัฐก็เพื่อนำมาพิจารณาวางแผนการกำหนดโครงการและจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้น จึงกล่าวได้ว่า การที่รัฐบาลจัดให้มีการจัดทำประชามติเพราะต้องการให้ประชาชนแสดงเจตจำนงร่วมกันเป็นการสร้างความไว้วางใจต่อการบริหารงานของรัฐบาล หนังสือพิมพ์แสดงบทบาทสร้างสาธารณชนมติทางการเมือง ดังนี้

1) หยิบยกประเด็นปัญหาขึ้นมา

หนังสือพิมพ์หยิบยกประเด็นการจัดทำประชามติขึ้นมา โดยรายงานข่าวให้ประชาชนรับรู้ที่รัฐบาลต้องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำประชามติ นำเสนอให้ประชาชนได้เห็นว่าการจัดทำประชามตินั้นสำคัญอย่างไร เกี่ยวข้องกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอย่างไร ทำให้ประชาชนตระหนักถึงการเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง

2) เป็นเวทีของความคิดเห็น

ประเด็นที่หนังสือพิมพ์หยิบยกขึ้นมาทำ “ประชามติ” ต้องเป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นมากกว่าหนึ่งทาง หนังสือพิมพ์ที่ดีต้องทำตัวเป็นกลางเปิดกว้างให้กับทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็นโดยเท่าเทียมกัน พยายามแสวงหาข้อมูลจากหลายฝ่ายเพื่อให้ข้อมูลมากที่สุดนำเสนอประชาชนและสร้างบรรยากาศให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง ในที่สุดประชาชนจะเป็นผู้ตัดสินใจซึ่งถือเป็น “สาธารณมติ” (public opinion)

3) สนับสนุนความคิดเห็นด้านใดด้านหนึ่ง

หลังจากที่แต่ละกลุ่มฝ่ายแสดงความคิดเห็นแล้ว หนังสือพิมพ์อาจมีความคิดเห็นเป็นของตนเองตามแต่จุดยืนของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ บางฉบับอาจสนับสนุนความคิดเห็นด้านใดด้านหนึ่งในรูปของบทนำ บทความและโศกนาฏกรรมผู้อ่านให้คล้อยตามเหตุผลที่ตนเสนอได้หากนำเสนอด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีความเที่ยงธรรมและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

4) รายงานผลการปฏิบัติงาน

เมื่อหนังสือพิมพ์แสดงบทบาทสร้างสาธารณมติ รัฐบาลรับรู้ความเห็นที่ประชาชนแสดงเจตจำนงร่วมกันแล้ว หนังสือพิมพ์สามารถนำความเห็นพ้องต้องกันนั้นมานำเสนอประชาชนและเสนอแนะให้รัฐบาลนำไปประกอบการตัดสินใจในการบริหารบ้านเมือง บทบาททางการเมืองของหนังสือพิมพ์กรณีนี้จะต้องนำเสนอวิธีคิด การตัดสินใจแนวทางการบริหารประเทศของรัฐบาลให้กับประชาชนรับรู้ด้วย ในกรณีนี้เป็นการทำหน้าที่สื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลซึ่งเป็นผู้ปกครองกับประชาชนในสถานะผู้ถูกปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

5) บทบาทในการสืบสวนหาข้อเท็จจริงมาเผยแพร่ต่อสาธารณชน

หนังสือพิมพ์มีหน้าที่นำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมต่อประชาชน บางเหตุการณ์อาจมีข้อเท็จจริง (fact) คลาดเคลื่อนไปบ้างถือเป็นธรรมดาเพราะกระบวนการดำเนินงานนั้นมีข้อจำกัดคือต้องนำเสนอด้วยความรวดเร็ว ทันท่วงทีเหตุการณ์ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในขณะนั้น กระนั้นก็ตาม หนังสือพิมพ์ต้องทำหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงมานำเสนอต่อไปเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ว่าต้นสายปลายเหตุของเหตุการณ์นั้นเป็นอย่างไร หากไม่แสวงหาข้อเท็จจริงมานำเสนออาจทำให้ผู้ตกเป็นข่าวคนใดคนหนึ่งหรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียประโยชน์ อันเนื่องมาจากข้อจำกัด ความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

กล่าวโดยสรุป การทำหน้าที่ทั้ง 5 ข้อข้างต้น นักหนังสือพิมพ์ต้องใช้วิจักษณ์ญาณในการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆอย่างรอบคอบด้วยการพยายามหาข้อเท็จจริงมานำเสนอให้มากที่สุดเพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์สภาพปัญหาในสังคม เพื่อให้รัฐบาลและประชาชนได้ร่วมกันป้องกันแก้ไขปัญหา เพราะหนังสือพิมพ์ได้รับการคาดหวังจากสังคมให้เป็นผู้ทำหน้าที่แสวงหาข้อมูลข่าวสาร

ให้ความรู้ ตรวจสอบการทำงานของรัฐ บทบาทดังกล่าวนี้จำเป็นต้องเสาะหาข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริงมานำเสนอให้ประชาชนได้รับรู้ เป็นการเพิ่มเกียรติภูมิแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ซึ่งต้องยึดหลัก “ความจริงที่แท้จริง” หรือเรียกว่า “ความสัตย์จริง” เป็นบรรทัดฐานการปฏิบัติงาน

ธวัชชัย สันคติประภา (2537 น.60) ระบุว่า หนังสือพิมพ์มีบทบาทด้านการเมืองหลายด้าน ได้แก่ บทบาทในฐานะที่เป็นสื่อกลางระหว่างรัฐบาลกับประชาชน บทบาทในการตรวจตราการทำงานของรัฐบาล บทบาทในการให้ความรู้และการอบรมบ่มนิสัยทางการเมือง บทบาทในการกำหนดวาระข่าวสารทางการเมืองและบทบาทในการรณรงค์ทางการเมือง แต่อย่างไรก็ตามบทบาททางการเมืองในบางบทบาทมีมากและน้อยไม่เท่าเทียมกันในแต่ละประเทศ ขึ้นอยู่กับรูปแบบการปกครองของประเทศนั้นๆ

ศิริวิมล ชาญเวชช์, (2533 น.18) ระบุว่า หนังสือพิมพ์มีบทบาทในทางการเมือง ดังนี้

1) เป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลกับประชาชน เป็นการแสดงบทบาทการเผยแพร่ข่าวสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสังคม โดยชี้ให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม และเพื่อให้รัฐบาลตอบสนองความต้องการที่เป็นไปได้ตามหลักการระบอบประชาธิปไตยของประชาชน

2) สร้างประชาชาติ โดยการเขียนบทความ บทวิจารณ์ให้ข้อคิดเห็นต่างๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ

3) ดูแลรักษาผลประโยชน์ของประชาชน ด้วยการตรวจสอบการทำงาน และพฤติกรรมของนักการเมือง

ส่วนพายย์ (Pye) กล่าวว่าหนังสือพิมพ์มีบทบาททางการเมือง ดังนี้ 1) ทำให้เห็นว่าการเมืองของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ 2) ทำให้ประชาชนเห็นความสามารถของผู้นำทางการเมือง 3) ทำให้ประชาชนเข้าใจกระบวนการทางการเมืองและเจตนาของนักการเมือง 4) ช่วยในการกำหนดกฎเกณฑ์ให้นักการเมืองได้ใช้เป็นแนวทางการตัดสินใจว่าจะไรควรทำ ไม่ควรทำ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทของหนังสือพิมพ์ พบว่าวิชนี้ วงศ์ปิยะนันท์ กุล ได้ระบุถึงบทบาทของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ โดยระบุว่าหน้าบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ มีจุดเด่น จุดขายอยู่ที่คอลัมน์ปลายนิ้วนายกำแหง เขียนโดยกำแหง ภริตานนท์ แต่ทว่าปัจจุบันเสียชีวิตแล้วและมีผู้อื่นเขียนบทความแทน ส่วนหน้าบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีจุดเด่น จุดขายอยู่ที่คอลัมน์ก้าแฟดำ เขียนโดยสุทธิชัย หยุ่น หน้าบรรณาธิการหนังสือพิมพ์มติชนรายวันมีจุดเด่น จุดขายอยู่ที่บทบรรณาธิการ บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีจุดเด่น จุดขายอยู่ที่คอลัมน์บทบรรณาธิการ บทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันมีจุดเด่น จุดขายอยู่ที่บทบรรณาธิการ บทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์สยามรัฐมีจุดเด่น จุดขายอยู่ที่บทบรรณาธิการ

จากบทบาททางการเมืองของหนังสือพิมพ์ที่ผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรมพบว่า ได้มีผู้เคยศึกษาบทบาททางการเมืองของหนังสือพิมพ์ไว้ โดยแบ่งบทบาททางการเมืองออกหลายบทบาท ประกอบด้วย บทบาทการให้ข่าวสาร บทบาทการให้ความรู้ทางการเมือง บทบาทในการแสดงสาธารณสมบัติ บทบาทในการให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในยามจำเป็น บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสาร แบ่งออกเป็นบทบาทการเป็นสื่อกลางระหว่างรัฐกับประชาชนและบทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล บทบาทการตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาล แบ่งออกเป็นตรวจสอบในระดับบุคคล ตรวจสอบในระดับรัฐ บทบาทในการสืบสวนหาข้อเท็จจริงมาเผยแพร่ต่อสาธารณชน เป็นการแสดงบทบาทคุณแลร์กษาผลประโยชน์ของประชาชน บทบาทในการกำหนดวาระข่าวสารทางการเมืองและบทบาทในการรณรงค์ทางการเมือง

ผู้วิจัยเห็นว่าบางบทบาททางการเมืองของหนังสือพิมพ์มีความซ้ำซ้อนกัน บทบาทที่ซ้ำซ้อนกันได้แก่ 1) “บทบาทการให้ข่าวสารทางการเมือง” กับ “บทบาทการให้ความรู้ทางการเมือง” สองบทบาทนี้มีความเหลื่อมซ้อนกันอยู่ กล่าวคือการแสดงออกด้านบทบาทอย่างไรที่อยู่ในขอบข่ายของ “บทบาทการให้ข่าวสาร” และพฤติกรรมนั้นแตกต่างจาก “บทบาทการให้ความรู้” อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยสรุปว่าสองบทบาทนี้ไม่ชัดเจน ทำให้นิยามความหมายยาก จึงนำมารวมกันเป็นบทบาทการให้ข่าวสาร/ความรู้ทางการเมือง โดยนำมาเป็นตัวแปรในการศึกษางานวิจัยชิ้นนี้

ส่วน “บทบาทการสร้างการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน” นิยามความหมายให้ชัดเจนได้ยากกล่าวคือ พฤติกรรมใดที่เข้าข่ายการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนและพฤติกรรมใดที่ไม่ใช่การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ตัวอย่างเช่นการที่ประชาชนอ่านหนังสือพิมพ์ถือเป็นการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองหรือไม่ การพูดคุยกันในประเด็นทางการเมืองถือว่าการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองหรือไม่ การเดินทางไปออกคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองหรือไม่ เป็นต้น จากความไม่ชัดเจนดังกล่าวผู้วิจัยจึงไม่นำประเด็นนี้มาใช้ในการศึกษาในงานวิจัยนี้ ด้าน “บทบาทในการแสดงสาธารณสมบัติ” นั้น พฤติกรรมใดที่อยู่ในข่ายการแสดงสาธารณสมบัติซึ่งเหลื่อมซ้อนกับ “บทบาทการให้ความรู้ทางการเมือง” และ “บทบาทการรณรงค์ทางการเมือง” ส่วน “บทบาทในการสืบสวนหาข้อเท็จจริง” มีความเหลื่อมซ้อนกับบทบาทในการแสวงหาข่าวสาร จึงไม่นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาเช่นเดียวกัน

บทบาททางการเมืองของหนังสือพิมพ์ที่จะใช้ในการวิจัยชิ้นนี้

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ “บทบาททางการเมือง” ของหนังสือพิมพ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และคัดเลือกบทบาททางการเมืองของหนังสือพิมพ์สำหรับการศึกษานี้ ประกอบด้วย

1) บทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับรัฐบาลสมัคร ประกอบด้วย บทบาทดังต่อไปนี้

1.1) การทำหน้าที่พาหนะนำพา (carrier) “สาร” จากแหล่งสารไปยังผู้รับสารซึ่ง “สาร” นั้นหนังสือพิมพ์ไม่ได้ผลิตเอง

1.2) การให้ข่าวสารที่หนังสือผลิต / สร้าง “สาร” นำเสนอสู่สาธารณชนและเป็นการให้ข่าวสารทั้ง 2 ด้านคือสนับสนุนและคัดค้าน

2) บทบาทให้ข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับรัฐบาลสมัคร หมายความว่ารวมถึงการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ให้ความรู้/การศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย

3) บทบาทการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล หมายความว่าวิพากษ์วิจารณ์การทำหน้าที่ของรัฐบาลว่ารัฐบาลได้ทำในสิ่งที่ควรทำอย่างสมเหตุผลสมหรือไม่ และไม่ทำในสิ่งที่ไม่ควรทำหรือไม่

แนวคิดการปกครองระบอบประชาธิปไตย

การปกครองระบอบประชาธิปไตยยึดหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล การให้อิสรภาพ เสรีภาพ ภราดรภาพ ของบุคคลในการดำเนินชีวิต และหลักอำนาจอธิปไตยที่เป็นของประชาชน กระมล ทองธรรมชาติ ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของหลักการพื้นฐานประชาธิปไตยไว้ ดังนี้

1. มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผล และเป็นผู้รู้ดีที่สุดถึงความต้องการของตนเองโดยไม่ต้องให้ผู้อื่นมาชักนำ มนุษย์จะสามารถปรับปรุงตนเองและสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นได้

2. ความมีอิสระและมีเสรีภาพของมนุษย์

3. ความเท่าเทียมกัน ซึ่งหมายถึง ความเท่าเทียมกันในสิทธิและโอกาส

4. การให้ประชาชนมีอำนาจอธิปไตย คือ ถือว่าผู้ปกครองจะต้องมาจากความยินยอมพร้อมใจกันของประชาชนและจะต้องปกครองตามความต้องการของประชาชน

วิสุทธิ์ โพธิ์แท่น (2524. น.45) ได้อธิบายถึงแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย สรุปได้ 3 ข้อ คือ

1. ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นรูปแบบการปกครอง หรือระบบการเมือง คือ องค์การต่างๆในการปกครองเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการปกครอง เช่น การมีสภาผู้แทนราษฎร มีพรรคการเมือง มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ศาลมีอิสระจากฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

2. ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นอุดมการณ์ หมายความว่า ประชาชนมีความรู้สึกละเอียดอ่อนและปฏิบัติอย่างมั่นคงตามวิถีทางแห่งกฎหมาย เสรีภาพ ความเสมอภาคและภราดรภาพโดยยึดถือและปฏิบัติอย่างมั่นคงตามวิถีทางแห่งกฎหมายเพื่อธำรงไว้ซึ่งหลักการแห่งประชาธิปไตย

3. ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นวิถีชีวิต หมายความว่า การปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตยในชีวิตประจำวันนั้น ประชาชนทุกคนเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ไม่ละเมิดหรือเอาเปรียบสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น เคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด หากประชาชนของประเทศใดไม่ยึดหลักการประชาธิปไตยเป็นวิถีชีวิต ประเทศนั้นก็ไม่ใช่เรียกว่าเป็นประเทศประชาธิปไตย แม้จะมีรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย หรือแม้จะมีกลไกอื่น เช่น มีรัฐธรรมนูญ มีพรรคการเมือง หรือมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ตาม

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2554, น.258) ระบุว่า ถ้าหากศึกษาความคิดทางการเมืองของปรัชญาเมธีในยุคสมัยต่างๆ ตั้งแต่สมัยคลาสสิกจนถึงสมัยใหม่จะพบเอกลักษณ์ที่ชัดเจนของปรัชญาการเมือง กล่าวคือ การนำเสนอความคิดเกี่ยวกับปรัชญาการเมืองของปรัชญาเมธีต่างๆ จะต้องครอบคลุมตั้งแต่ความพยายามในการอธิบายสภาวะธรรมชาติ (State of Nature) กฎแห่งธรรมชาติ (Natural Laws) และธรรมชาติของมนุษย์ (Human Nature) เพื่อชี้ให้เห็นถึงเงื่อนไขที่มนุษย์จะต้องอยู่ร่วมกันในสังคมและนำไปสู่ความจำเป็นในการจัดตั้งรัฐ การกำหนดรูปแบบของรัฐ การกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับสมาชิกของรัฐ ในฐานะผู้ได้ปกครอง ตลอดจนเป้าหมายของการปกครองอันเป็นเจตจำนงสำคัญของระบบการเมือง

จากการศึกษาปรัชญาอันเป็นรากฐานที่สำคัญของระบอบประชาธิปไตยพบว่า สามารถจำแนกพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของมนุษย์ (Human Nature)

การที่ระบอบประชาธิปไตยมุ่งหมายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองเพราะมีความเชื่อว่ามนุษย์โดยธรรมชาติส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้มีเหตุมีผล ความรู้ ความเข้าใจที่มนุษย์มีต่อโลกภายนอกจึงเพิ่มพูนขึ้นด้วยการศึกษา ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงมีความสามารถที่จะตัดสินใจเพื่อเลือกสิ่งที่ดีสำหรับชีวิตของตน ถึงแม้ว่าการใช้ดุลยพินิจของมนุษย์จะไม่ถูกต้องเสมอไปแต่มนุษย์มีแนวโน้มที่จะกระทำสิ่งที่ดีสำหรับตนมากกว่าการให้ผู้ปกครองตัดสินใจให้แก่เขา

มนุษย์มิได้ใช้เฉพาะหลักการแห่งเหตุผลเท่านั้น แต่ยังใช้มโนธรรมส่วนบุคคลด้วยและมโนธรรมส่วนบุคคลนี้จะกำหนดหลักความประพฤติทางศีลธรรมอันจำเป็นต่อชีวิตทางสังคมที่มีคุณค่าต่อมนุษยชาติ เมื่อมนุษย์จำเป็นต้องใช้มโนธรรมส่วนตัวในการวินิจฉัยกฎธรรมชาติ การวินิจฉัยนั้นจึงอาจแตกต่างกันไปตามมโนธรรมของแต่ละคน ประชาคมทางการเมืองจึงได้กำหนดให้การวินิจฉัยกฎธรรมชาติเป็นการวินิจฉัยร่วมกันของคนส่วนใหญ่ นักประชาธิปไตยมีฐานคติว่าไม่มีชนชั้นนำคน

ใดที่จะมีความเฉลียวฉลาดและมีความไม่เห็นแก่ตัวมากพอที่จะปกครองเพื่อประโยชน์ของคนในสังคม ดังนั้น หนทางเดียวที่จะเป็นหลักประกันว่าผลประโยชน์ส่วนใหญ่ของประชาชนจะได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคกัน คือ การให้ประชาชนส่วนใหญ่มีสิทธิที่จะควบคุมการตัดสินใจของผู้ปกครองที่จะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคม

อำนาจในการควบคุมที่สำคัญที่สุดของประชาชนต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองคืออำนาจในการเลือกคู่แข่งเข้ามาทำหน้าที่ในการปกครอง ดังนั้น ระบอบประชาธิปไตยโดยตัวแทนจึงมิได้กำหนดให้ประชาชนเข้ามามีอำนาจในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาของตนโดยตรง แต่เป็นระบอบที่ให้อำนาจประชาชนในการกำหนดผู้ปกครองเข้ามาทำหน้าที่แทนโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้งประชาชนจึงเป็นเสมือนหนึ่งผู้บริโภค การที่ตัวแทนประชาชนตัดสินใจนโยบายสาธารณะนั้น มีแต่ประชาชนภายใต้การปกครองเท่านั้นที่จะรู้ว่าตนได้รับประโยชน์อะไรจากตัวแทนที่ทำหน้าที่ในการปกครอง ด้วยเหตุนี้ประชาชนจึงไม่จำเป็นต้องรู้ว่าตัดสินใจในการปกครองอย่างไร เปรียบเสมือนผู้ใช้รองเท้าที่ไม่จำเป็นต้องรู้ว่าเขาตัดรองเท้ากันอย่างไร เพียงแต่รู้ว่ารองเท้าที่ใส่นั้นทำให้เขาเจ็บหรือไม่ ก็ตัดสินใจได้ว่ารองเท้านั้นเหมาะสมกับตนเพียงใด

หัวใจสำคัญประการหนึ่งของประชาธิปไตย คือ นักประชาธิปไตยจะต้องมีฐานคติว่าการตัดสินใจโดยประชาชนส่วนใหญ่มีแนวโน้มจะเป็นสิ่งที่ดีกว่าการตัดสินใจของคนส่วนน้อย ซึ่งหมายความว่าเสียงข้างมากมีโอกาสที่จะถูกมากกว่าเสียงข้างน้อย ที่จริงแล้วหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตยมิได้หมายความว่าเพียงการยึดถือการตัดสินใจของเสียงข้างมากเสมอและมิได้อนุญาตให้การตัดสินใจของเสียงข้างมากในทุกเรื่องมีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชน หากการตัดสินใจนั้นละเมิดต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของปัจเจกบุคคล ทั้งนี้ เพราะสิทธิของเสียงข้างน้อยจะต้องได้รับความเคารพด้วย เช่น ในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ แต่มิได้หมายความว่าประชาชนเหล่านี้จะมีสิทธิไปกำหนดให้ประชาชนส่วนน้อยที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกหรือ “ยิว” หรือคนที่นับถือศาสนาอื่นทำพิธีกรรมทางศาสนาเช่นเดียวกับตน หรือในเรื่องของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของปัจเจกบุคคลก็เช่นเดียวกัน รัฐบาลจะใช้มติของเสียงส่วนใหญ่มายึดทรัพย์สินของปัจเจกบุคคลไปเพื่อประโยชน์ของสาธารณะ โดยไม่จ่ายค่าชดเชยไม่ได้ นี่คือการแตกต่างระหว่างสังคมประชาธิปไตยกับสังคมเผด็จการ

นอกจากนี้ ปรัชญาของระบอบประชาธิปไตยมิได้มองว่ามนุษย์โดยธรรมชาติเป็นคนดี และให้ความร่วมมือต่อกันทั้งหมด หรือมองว่ามนุษย์มีธรรมชาติที่ชั่วร้ายดังทัศนะของนักเผด็จการแต่เห็นว่ามนุษย์มีทั้งส่วนที่ดีและส่วนที่บกพร่อง ดังที่ Reinhold Niebuhr กล่าวว่า สมรรถนะของมนุษย์ในเรื่องความยุติธรรมทำให้ระบอบประชาธิปไตยเป็นไปได้ แต่ความโน้มเอียงของมนุษย์ที่จะไม่ยุติธรรมทำให้ระบอบประชาธิปไตยเป็นสิ่งจำเป็น

2. เสรีภาพของมนุษย์ (Human Liberty)

รากฐานสำคัญอีกประการหนึ่งของปรัชญาระบอบประชาธิปไตย คือ เสรีภาพของมนุษย์ซึ่งถือว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับเสรีภาพ การที่มนุษย์อยู่ร่วมกันจัดตั้งรัฐก็เพื่อจุดประสงค์สำคัญในการดำรงรักษาเสรีภาพของมนุษย์ ดังนั้น รัฐจึงมีหน้าที่ปกป้องคุ้มครองเสรีภาพของมนุษย์มิใช่ไปละเมิดเสรีภาพของมนุษย์ดังเช่นการปกครองในระบอบเผด็จการ ความคิดในเรื่องเสรีภาพของมนุษย์ในระบอบประชาธิปไตยได้รับอิทธิพลจากแนวคิดเสรีนิยมของปรัชญาเมธีการเมืองสมัยใหม่หลายท่าน เช่น จอห์น ล็อก รุสโซ่ จอห์น สจ๊วต มิลล์ เป็นต้น

จอห์น ล็อก เชื่อว่าสภาวะธรรมชาติเป็นสภาวะแห่งเสรีภาพอันสมบูรณ์ ดังนั้น การที่มนุษย์อยู่ภายใต้กฎธรรมชาติอันเดียวกัน มนุษย์ย่อมมีเสรีภาพในชีวิตและทรัพย์สินเสมอภาคกัน แต่เนื่องจากในสภาวะธรรมชาตินี้มีข้อบกพร่อง กล่าวคือ ในสภาวะธรรมชาตินี้ไม่มีกฎหมาย ไม่มีตุลาการ และไม่มีฝ่ายบริหารที่จะบังคับใช้กฎหมาย ทำให้มนุษย์ต้องใช้เหตุผลภายใต้กฎแห่งธรรมชาติ ซึ่งมีแนวโน้มว่ามนุษย์จะมีอคติในการตัดสินใจเข้าข้างตนเอง ดังนั้น ในฐานะที่มนุษย์เป็นผู้มีปัญญาจึงพยายามแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อการรักษาเสรีภาพของมนุษย์อย่างเสมอภาคกัน ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงมาทำสัญญาร่วมกันจัดตั้งสังคมการเมืองและจัดตั้งผู้แทนเพื่อทำหน้าที่ในการบัญญัติกฎหมาย การพิทักษ์กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายเพื่อปกป้องคุ้มครองเสรีภาพของมนุษย์โดยเฉพาะเสรีภาพในชีวิตและทรัพย์สิน (John Locke, 1970)

สำหรับรุสโซ่เห็นว่ามีมนุษย์เกิดมาพร้อมกับเสรีภาพ โดยธรรมชาติมนุษย์ไม่มีอำนาจเหนือมนุษย์ ดังนั้น การให้ผู้อื่นผู้ใดมาเป็นทาสจึงเป็นสิทธิที่ไม่ชอบธรรม การยอมรับการเป็นทาสของมนุษย์โดยกำเนิดก็เท่ากับเห็นว่าทาสมิใช่มนุษย์ แต่ภายใต้กฎแห่งธรรมชาติมีข้อจำกัดหลายประการที่เป็นภัยต่อเสรีภาพของมนุษย์ ดังนั้น มนุษย์จึงต้องมาทำสัญญาร่วมกันจัดตั้งประชาคมการเมืองเพื่อมอบตัวให้แก่สังคมการเมืองเหมือนกันหมด ด้วยข้อตกลงเช่นนี้ทำให้มนุษย์มีสถานะเท่าเทียมกัน ไม่มีใครได้เปรียบคนอื่น จึงทำให้มนุษย์สามารถรักษาเสรีภาพของตนเองได้อย่างเสมอภาคกัน ทั้งนี้เพราะภายใต้สัญญาประชาคมตามแนวคิดของรุสโซ่ผู้ทรงอำนาจอธิปไตยคือประชาชนที่มารวมตัวกันและการใช้อำนาจของผู้ทรงอำนาจอธิปไตยจะต้องสนองตอบเจตจำนงทั่วไป (General Will) ของประชาชนที่มาทำสัญญาร่วมกันและเจตจำนงทั่วไปของประชาชนที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การรักษาเสรีภาพของมนุษย์ทั้งเสรีภาพในชีวิตและทรัพย์สิน

ส่วนจอห์น สจ๊วต มิลล์ เห็นว่าเสรีภาพเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ โดยเฉพาะเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกับเสียงข้างมาก มิลล์เห็นว่าสิทธิของเสียงข้างน้อยที่ขัดแย้งกับเสียงข้างมากจะต้องได้รับการปกป้องและรัฐไม่มีสิทธิที่จะสร้างความเข้มแข็งโดยการจำกัดเสรีภาพของปัจเจกบุคคล ทั้งนี้เพราะคุณค่าของรัฐคือคุณค่าของปัจเจกบุคคลที่รวมตัวกันเข้าเป็นรัฐ นอกจากนี้

มิลล์ยังเห็นว่ารัฐที่ลดความสำคัญของบุคคลให้น้อยลงเพื่อให้กลายเป็นเครื่องมือของรัฐ แม้ว่าจะกระทำเพื่อจุดประสงค์ที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐก็ตาม การกระทำเช่นนั้นจะไม่นำไปสู่ความสำเร็จแต่อย่างใด หมายความว่าความสำเร็จของรัฐจะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขที่รัฐค้ำประกันในคุณค่าแห่งเสรีภาพของปัจเจกบุคคล

ภายใต้อิทธิพลของความคิดดังกล่าว เสรีภาพของมนุษย์จึงเป็นปรัชญารากฐานที่สำคัญยิ่งของระบอบประชาธิปไตย ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างเสรีภาพของระบอบประชาธิปไตยกับเสรีภาพภายใต้สภาวะธรรมชาติคือ เสรีภาพภายใต้สภาวะธรรมชาติเป็นเสรีภาพอันสมบูรณ์ที่อาจนำไปสู่การละเมิดเสรีภาพของผู้อื่น แต่เสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยเป็นเสรีภาพที่มีหลักประกันซึ่งหลักประกันที่ว่านี้คือ ความเสมอภาคในการใช้เสรีภาพของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ เสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นเสรีภาพที่มีขอบเขต ขอบเขตที่ว่านี้คือ การไม่ละเมิดซึ่งกันและกัน เมื่อไม่มีผู้ใดละเมิดเสรีภาพของผู้อื่น มนุษย์จึงมีความเสมอภาคในการใช้เสรีภาพของตน

3. ความเท่าเทียมกันของมนุษย์ (Human Equality)

โดยธรรมชาติมนุษย์เกิดมามีความสามารถแตกต่างกัน บางคนอาจมีความสามารถมากในการคิดคำนวณ บางคนอาจมีความสามารถมากในทางอักษรศาสตร์ บางคนอาจมีความสามารถมากในการวาดภาพหรือแกะสลัก และบางคนอาจมีความสามารถมากในเรื่องการกีฬา ไม่มีผู้ใดทำให้มนุษย์มีความสามารถเท่าเทียมกันได้ในทุกด้าน ทั้งนี้ มีผลมาจากความแตกต่างทางพันธุกรรมที่อยู่นอกเหนือความสามารถในการควบคุมของมนุษย์ แต่ความแตกต่างในเรื่องความสามารถดังกล่าวมิได้หมายความว่าจะเป็นเงื่อนไขให้มนุษย์กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดมีความได้เปรียบจนกระทั่งอีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถทำลายได้ ดังเช่นที่ฮอบส์ (Hobbes) กล่าวว่า ผู้ที่อ่อนแอกว่าอาจรวมกำลังกันเพื่อทำร้ายผู้ที่เข้มแข็งกว่าได้ ดังนั้น ถึงแม้มนุษย์จะมีความสามารถแตกต่างกันแต่โดยธรรมชาติมนุษย์มีความเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะหลักความเท่าเทียมทางโอกาสที่จะมีชีวิตที่ดีในสังคม

หลักการสำคัญของความเท่าเทียมกันของมนุษย์ในระบอบประชาธิปไตย คือ ความเท่าเทียมกันในโอกาส (Equality of Opportunity) โดยเฉพาะโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาสมรรถนะของตนให้มีคุณภาพในการดำรงชีวิตอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกับผู้อื่น ถ้ามนุษย์มีความเท่าเทียมกันในโอกาสที่จะพัฒนาสมรรถนะของตนให้มีคุณภาพ จะทำให้มนุษย์สามารถใช้เสรีภาพของตนได้อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ถ้าปราศจากโอกาสที่ทัดเทียมกันมนุษย์จะไม่สามารถใช้เสรีภาพที่เสมอภาคกันได้

ความเท่าเทียมกันในเรื่องโอกาสที่สำคัญ ได้แก่ โอกาสในการศึกษา มนุษย์จะต้องมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกันเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้เหตุใช้ผลของตน รัฐจะอ้างข้อจำกัดใดๆ เพื่อลดทอนสิทธิของประชาชนที่จะได้รับโอกาสในการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันมิได้

โดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะทำให้มนุษย์มีสมรรถนะเสมอภาคกัน ทำให้มนุษย์สามารถปกป้องตนเองให้ปลอดภัยจากการเอาเปรียบของผู้อื่นได้ ถ้ามนุษย์มีความเท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการศึกษาจนสามารถปกป้องตนเองให้ปลอดภัยจากการเอาเปรียบของผู้อื่นได้ก็เท่ากับว่ามนุษย์มีโอกาสในเรื่องอื่นๆที่เท่าเทียมกันด้วย

4. อำนาจอธิปไตยของปวงชน (Popular Sovereignty)

เพื่อการบรรลุเป้าหมายในการดำรงรักษาเสรีภาพและความเสมอภาคของมนุษย์ปรัชญาของระบอบประชาธิปไตยจึงถือว่าอำนาจอธิปไตยต้องเป็นของประชาชน ทั้งนี้เพราะมีแต่ประชาชนเท่านั้นที่จะปกป้องรักษาเสรีภาพและความเสมอภาคของตน หากให้ผู้ปกครองเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย โอกาสที่ผู้ปกครองจะใช้อำนาจละเมิดเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชนจะมีมาก

ตามแนวคิดของ จอห์น ล็อก ถือว่าเมื่อประชาชนมาตกลงทำสัญญาร่วมกันในการจัดตั้งสังคม ประชาชนมิได้มอบอำนาจของรัฐให้แก่ผู้ใด ล็อกถือว่าเพื่อเป็นหลักประกันในการรักษาเสรีภาพและความเสมอภาคของมนุษย์ อำนาจอธิปไตยจะต้องเป็นของประชาชน ประชาชนเพียงแต่แต่งตั้งผู้แทนให้ทำหน้าที่ปกครองสังคมโดยให้ผู้แทนทำหน้าที่นิติบัญญัติ บริหารและตุลาการ การทำหน้าที่ต่างๆดังกล่าวให้เป็นอิสระต่อกันโดยอำนาจนิติบัญญัติเป็นอำนาจสูงสุด ทว่าถึงแม้ว่าอำนาจนิติบัญญัติจะเป็นอำนาจสูงสุดก็ตาม แต่อำนาจของประชาชนย่อมสูงกว่าอำนาจนิติบัญญัติ

นอกจากนี้ล็อกยังกำหนดไว้ชัดเจนว่าผู้แทนที่ประชาชนกำหนดให้ทำหน้าที่ในการปกครองรัฐมีเพียงหน้าที่แต่ไม่มีสิทธิที่จะละเมิดอำนาจของประชาชน ประชาชนในฐานะเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยมีสิทธิที่จะถอดถอนผู้แทนเมื่อใดก็ได้ ถ้าหากปรากฏว่าผู้แทนในการปกครองมิได้ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ล็อกเปรียบเทียบการปกครองเหมือนกับการจัดตั้งทรัสต์ (Trust) โดยประชาชนเป็นเจ้าของผู้จัดตั้งทรัสต์และเป็นผู้รับประโยชน์จากทรัสต์ ส่วนผู้บริหารทรัสต์เป็นเพียงตัวแทนที่มีหน้าที่ในการบริหารเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของทรัสต์เท่านั้น ด้วยเหตุนี้อำนาจอธิปไตยจึงเป็นของปวงชนที่ผู้ใดจะละเมิดมิได้และเป็นหลักการสำคัญในการดำรงรักษาเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชนไว้อย่างมั่นคง

สำหรับรูสโซ้ถือว่าอำนาจอธิปไตยจะต้องเป็นของประชาชนเท่านั้น จะโอนหรือแบ่งแยกมิได้ โดยนัยนี้อาจกล่าวได้ว่ารูสโซ้เป็นปรัชญาเมธีที่เข้มงวดในเรื่องอธิปไตยของปวงชนเป็นอย่างยิ่ง รูสโซ้ถือว่ามีแต่ประชาชนเท่านั้นที่จะรักษาเสรีภาพของตน ดังนั้น ประชาชนจึงต้องเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยโดยตรง เขากล่าวว่าชนชาติใดที่ใช้ระบบผู้แทนราษฎร ชนชาตินั้นก็ไม่เสรีอีกต่อไป แสดงว่ารูสโซ้มิได้ไว้วางใจระบอบผู้แทนแม้แต่น้อย เป็นการยืนยันว่าจะต้องให้ประชาชนเท่านั้นเป็นผู้

ทรงอำนาจอธิปไตย เสรีภาพของประชาชนจึงจะได้รับการปกป้องอย่างมั่นคงเพราะประชาชนย่อมไม่ทำลายเสรีภาพของตนเอง

ด้วยตรรกะดังกล่าวระบอบประชาธิปไตยจึงยึดมั่นในเรื่องอำนาจอธิปไตยของปวงชน โดยยอมรับแนวทางของลัทธิที่กำหนดให้มีตัวแทนเพื่อทำหน้าที่ในการปกครองแทนประชาชน แต่ประชาชนมีอำนาจที่จะถอดถอนเมื่อใดก็ได้หากตัวแทนในการปกครองมิได้กระทำการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชน ถ้าจะตั้งคำถามว่าอำนาจอธิปไตยจะเป็นของผู้ปกครองได้หรือไม่ คำถามนี้ถ้าจะพิจารณาตามแนวคิดของโสเครตีส เพลโตและอริสโตเติลในเรื่องราชาปราชญ์อาจจะตอบได้ว่าแท้จริงแล้วถ้าหากผู้ปกครองเป็นปราชญ์ที่ทรงคุณธรรมซึ่งปกครองเพื่อชีวิตที่ดีและมีความสุขของประชาชนอย่างแท้จริง การให้อำนาจอธิปไตยเป็นของผู้ปกครองจึงเป็นเรื่องที่เหมาะสมด้วยประการทั้งปวง เพราะเมื่อปราชญ์ทำการปกครองรัฐ สิ่งชั่วร้ายจะไม่เกิดขึ้นกับประชาชน แต่ข้อสงสัยคือ จะมีหลักประกันอย่างไรที่ผู้ปกครองที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยเพียงคนเดียวจะดำรงคุณธรรมด้วยความมั่นคงตลอดไป ในเมื่อมนุษย์เป็นปวงชนที่ยังตัดไม่ขาดจากกิเลสและตัณหาและโดยความเป็นจริงอำนาจมีแนวโน้มที่จะทำให้มนุษย์เกิดความหลง (Power trends to corrupt) ถ้ามนุษย์ยังมีอำนาจสมบูรณ์เบ็ดเสร็จเด็ดขาดมากเท่าใด โอกาสที่จะหลงอำนาจก็จะยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น (Absolute power corrupts absolutely)

ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีหลักประกันแต่อย่างใดที่จะทำให้เชื่อมั่นได้ว่าถ้าให้ผู้ปกครองเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยแต่เพียงผู้เดียว ผู้ปกครองจะไม่หลงในอำนาจ แม้ในขั้นต้นจะเห็นว่าผู้ปกครองเป็นผู้ทรงคุณธรรมแต่ไม่มีผู้ใดยืนยันได้ว่าผู้ปกครองที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยจะดำรงคุณธรรมด้วยความมั่นคงตลอดไปโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงตราบเท่าที่ผู้ปกครองยังเป็นปวงชน โอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงไปในทางหลงอำนาจยอมเป็นไปได้เสมอ ถึงแม้ว่าจะให้หลักประกันว่าถ้าผู้ปกครองที่เป็นเจ้าของอำนาจเจ้าของอธิปไตยกระทำการให้เกิดภัยอันตรายแก่ประชาชนให้ประชาชนมีสิทธิโค่นล้มผู้ปกครองได้ดังความคิดเรื่ององค์อธิปัตย์ของโทมัส ฮอบส์ ก็ตาม

ในความเป็นจริงถ้าผู้ปกครองที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยกระทำการโดยหลงอำนาจนั้นย่อมหมายความว่าอำนาจของกองทัพยอมอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ปกครองด้วย เมื่อผู้ปกครองที่คุมอำนาจกองทัพกลายเป็นทรราชย์ (Tyranny) การลุกขึ้นโค่นล้มโดยประชาชนจะต้องถูกปราบปรามอย่างรุนแรง ไม่ทราบว่าจะประชาชนจะต้องสังเวยด้วยเลือดและชีวิตจำนวนเท่าใดจึงจะสามารถโค่นล้มทรราชย์ได้และโดยสภาพความเป็นจริงประชาชนมีแต่เพียงมือเปล่า โอกาสที่จะโค่นล้มอำนาจทรราชย์ที่มีกองทัพพร้อมด้วยอาวุธร้ายแรงครบมือก็ยิ่งแทบเป็นไปไม่ได้ซึ่งอาจดูได้จากกรณีวันนองเลือด ณ จัตุรัสเทียนอันเหมิน ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนที่นักศึกษาและประชาชนถูกรัฐบาลคอมมิวนิสต์ทำการปราบปรามด้วยกำลังอาวุธอย่างรุนแรงจนเป็นเหตุให้

นักศึกษาระดับประชาชนจำนวนมากต้องสังเวทด้วยเลือดและชีวิตพร้อมกับความปราศรัยย่อเย็บ ดังนั้น หลักประกันที่ดีที่สุดที่จะควบคุม กำกับและตรวจสอบให้ผู้ปกครองทำการปกครองด้วยคุณธรรมและเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนก็คือ การให้อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนเท่านั้น เพราะปวงชนย่อมให้อำนาจเพื่อรักษาประโยชน์ของปวงชนเสมอ หลักการนี้คือหลักการอมตะ กล่าวคือ การให้อำนาจยอมเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของผู้มีอำนาจและประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจ ย่อมให้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2554, น.258) ระบุว่า หลักการของระบอบประชาธิปไตยพบว่า สามารถจำแนกได้ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน (Popular Sovereignty)

ระบอบประชาธิปไตยยึดถือหลักแห่งอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน เป็นเสมือนหัวใจของระบบการเมือง กล่าวคือ ประชาชนเท่านั้นที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง แสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยโดยการใช้สิทธิในการกำหนดตัวผู้ปกครองโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง (Election Process) กระบวนการเลือกตั้งจึงเป็นกลไกสำคัญในการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้พิจารณาเลือกสรรคู่แข่งทางการเมืองให้เข้ามารับผิดชอบหน้าที่ในการปกครองรัฐ การแสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยสามารถกระทำได้ทั้งการเลือกตั้งผู้แทนให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและการถอดถอนออกจากตำแหน่งทางการเมือง

อำนาจในการเลือกสรรและการถอดถอนผู้แทนในระบบการเมืองของประชาชนเป็นอำนาจศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นหลักประกันว่าประชาชนจะได้ผู้นำทางการเมืองที่ดีเสมอ ผู้นำทางการเมืองที่ดีคือ ผู้นำที่มีทั้งความสามารถและมีคุณธรรม ผู้นำทางการเมืองที่มีความสามารถและมีคุณธรรมจะแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะสร้างสรรค์สิ่งที่ดีและมีคุณค่าให้แก่ประชาชนในทางตรงกันข้าม ถ้าปรากฏว่าผู้นำทางการเมืองไม่มีความสามารถและไม่มีความดี ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้และไม่สามารถสร้างสรรค์ชีวิตที่ดีให้กับประชาชน ประชาชนย่อมสามารถให้อำนาจถอดถอนและจัดให้มีการเลือกตั้งผู้นำคนใหม่มาทดแทนได้เช่นเดียวกัน

ด้วยมาตรการดังกล่าวจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกสรรผู้นำที่ดีได้เสมอ แม้จะเกิดความผิดพลาดในการเลือกตั้งในบางครั้งทำให้ได้ผู้นำที่ไม่ดี ประชาชนก็มีอำนาจที่จะถอดถอนและเลือกตั้งผู้นำคนใหม่มาแทนที่ได้ตลอดเวลา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าหลักการแห่งอำนาจอธิปไตยของปวงชนจะเป็นหลักประกันสำหรับประชาชนที่จะได้ผู้นำที่ดี และผู้นำที่ดีย่อมมีความสามารถที่จะสร้างสรรค์ชีวิตที่ดีและมีความสุขให้แก่ประชาชน

การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญในการเลือกสรรผู้นำหรือผู้ปกครองที่มีความสามารถและมีคุณธรรม ดังนั้น ผู้ที่ประสงค์จะเสนอตัวเข้าแข่งขันเลือกตั้งเป็นผู้นำทางการเมือง จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของประชาชน จะต้องมีความสามารถในการเสนอทางเลือกเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม จะต้องมีความสัมพันธ์กับผู้มีอำนาจที่ให้กับประชาชนในการเสนอตัวเข้าแข่งขัน อีกทั้งจะต้องทำให้ประชาชนเชื่อว่านอกจากเป็นผู้มีความรู้ความสามารถแล้วยังเป็นผู้ที่มีคุณธรรมเหมาะสมที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมอีกด้วย กระบวนการนี้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้พิจารณาเปรียบเทียบคู่แข่งกันเพื่อให้มั่นใจว่าจะเลือกบุคคลที่เหมาะสมที่สุด

นี่คือความแตกต่างที่สำคัญระหว่างระบอบประชาธิปไตยและระบอบเผด็จการ เพราะระบอบเผด็จการ ประชาชนไม่มีโอกาสจะมั่นใจได้ว่าผู้ที่ใช้อำนาจเผด็จการนั้นจะมีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมที่จะปกครองเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนแต่อย่างใด และประชาชนไม่มีโอกาสที่จะควบคุมกำกับและตรวจสอบเผด็จการ ถ้าเผด็จการทำให้เกิดอันตรายต่อคนในสังคม ประชาชนก็ไม่มีอำนาจที่จะถอดถอนเผด็จการได้ หนทางเดียวที่จะโค่นล้มเผด็จการคือการต่อสู้ คัดค้านอย่างถึงที่สุดและอาจจำเป็นต้องต่อสู้ด้วยความรุนแรงซึ่งจะต้องสังเวยด้วยเลือดและชีวิตของประชาชนจำนวนมาก ระบอบเผด็จการจึงเป็นระบอบที่ไม่พึงปรารถนาที่สุดระบอบหนึ่ง

สังคมใดก็ตาม ถ้าได้ผู้นำที่ดี เป็นผู้นำที่มีทั้งความรู้ ความสามารถและมีคุณธรรม ปัญหาของประชาชนแม้จะรุนแรงเพียงใดก็มีโอกาสที่จะแก้ไขได้ ไม่ว่าจะปัญหาการศึกษา ปัญหาความยากจน ปัญหาความเจ็บป่วยและปัญหาการด้อยพัฒนาทั้งหลาย ปัญหาเหล่านี้จะลดน้อยลงเมื่อได้ผู้นำที่ดีมาปกครอง นอกจากนี้ ผู้นำที่ดีจะส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดียิ่งขึ้นไป ดังนั้น ระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นระบบการเมืองที่ส่งเสริมให้ประชาชนปลดปล่อยจากความยากจนอดอยากและส่งเสริมให้ประชาชนมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีและมีความสุขอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้ หลักแห่งอำนาจธิปไตยของปวงชนจึงเป็นเสมือนหนึ่งหัวใจของระบอบประชาธิปไตยและการแสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของธิปไตยของปวงชนก็คือ การแสดงออกซึ่งอำนาจในการกำหนดตัวผู้ปกครอง ถ้าผู้ปกครองมิได้มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนแสดงว่าผู้ปกครองมิได้รับฉันทานุมัติหรือความยินยอมจากประชาชนและประชาชนมิได้มีอำนาจในการควบคุม กำกับ และตรวจสอบผู้ปกครอง การดำรงอยู่และการสิ้นสุดอำนาจของผู้ปกครองมิได้ขึ้นอยู่กับอำนาจของประชาชน ปรัชญาการณณ์เช่นนี้ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง หลักแห่งอำนาจธิปไตยของปวงชนสะท้อนตรรกะที่เรียบง่ายแห่งวิถีชีวิตของมนุษย์ กล่าวคือ เมื่อประชาชนต้องการ

ชีวิตที่ดีและมีความสุข ประชาชนก็จะใช้อำนาจอธิปไตยเลือกผู้นำทางการเมืองที่มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมเพียงพอที่จะสนองตอบเป้าหมายของประชาชนให้บรรลุผล

2. หลักเสรีภาพ (Liberty)

ปรัชญาของระบอบประชาธิปไตยยึดมั่นว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับเสรีภาพ คุณค่าของมนุษย์อยู่ที่เสรีภาพ ดังที่รุสโซกล่าวว่ามีมนุษย์ถ้าปราศจากเสรีภาพก็ปราศจากความเป็นมนุษย์ เนื่องจากเสรีภาพมีคุณค่าสำคัญยิ่งสำหรับชีวิตมนุษย์ ดังนั้น มนุษย์จึงร่วมกันจัดตั้งประชาคมทางการเมืองเพื่อปกป้องคุ้มครองเสรีภาพของตนเอง ด้วยเหตุนี้ หลักแห่งเสรีภาพของประชาชนจึงเป็นเป้าหมายของระบอบประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นระบบการเมือง หลักเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยเป็นการประกาศถึงเจตจำนงเสรีชนที่ยึดมั่นในคุณค่าแห่งเสรีภาพ เพราะถือว่าเสรีภาพคือพลังแห่งมนุษย์จะเป็นชีวิตที่ดีและสุขสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยพลังแห่งการสร้างสรรค์ ดังนั้นระบอบประชาธิปไตยจึงต้องส่งเสริมและให้หลักประกันต่อการใช้เสรีภาพอย่างเสมอภาคของมนุษย์

เสรีภาพของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย สามารถจำแนกแยกแยะออกได้หลายด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 เสรีภาพทางการเมือง

ในระบอบประชาธิปไตยประชาชนจะต้องมีเสรีภาพทางการเมืองอย่างเสมอภาคทั่วหน้ากัน การใช้เสรีภาพทางการเมืองเป็นการแสดงออกถึงการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยของประชาชน เสรีภาพทางการเมืองที่สำคัญมีหลายประการ ได้แก่

2.1.1 เสรีภาพในการใช้สิทธิเลือกตั้งหรือถอดถอนผู้ปกครองหรือผู้นำทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ประชาชนที่บรรลุนิติภาวะแล้วจะต้องมีเสรีภาพอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ทั้งในการเลือกตั้งและถอดถอนผู้ปกครอง หรือผู้นำทางการเมือง การใช้เสรีภาพในการกำหนดตัวผู้ปกครองด้วยความเป็นเหตุเป็นผล ด้วยความรู้และความเข้าใจถึงภารกิจของผู้ที่จะมาเป็นผู้ปกครอง มิใช่เลือกด้วยอารมณ์สินจ้างเพราะความโลภและความไม่รู้ถึงความสำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อประชาชนจะทำให้ประชาชนมีโอกาสที่จะได้ผู้นำที่ดีมาทำหน้าที่แทนประชาชนเพื่อสนองตอบประโยชน์สุขของประชาชนได้อย่างแท้จริง

การใช้เสรีภาพในการกำหนดตัวผู้ปกครองของประชาชนจะยิ่งมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นถ้าหากว่าประชาชนได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะในการใช้เหตุใช้ผลอย่างกว้างขวางและเท่าเทียมกัน การปิดกั้นมิให้ประชาชนมีโอกาสพัฒนาทักษะในการใช้เหตุใช้ผลของตนก็เท่ากับเป็นการปิดกั้นมิให้การใช้เสรีภาพในการกำหนดตัวผู้ปกครองเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ผู้ปกครองในระบอบเผด็จการนิยมใช้มาตรการนี้เพื่ออ้างความไม่พร้อมของประชาชนในการใช้เสรีภาพกำหนดตัว

ผู้ปกครองเพื่อสืบทอดอำนาจเผด็จการของตนต่อไป ดังนั้น วิทยุชุมชนที่เชิดชูประชาธิปไตยจึงไม่ควรตกเป็นเหยื่อของเผด็จการอำนาจนิยมด้วยเล่ห์กลอันฉวยเหล่านี้

2.1.2 เสรีภาพในการเป็นสมาชิกองค์กรทางการเมือง

ระบอบประชาธิปไตยส่งเสริมให้มีการแข่งขันทางการเมืองอย่างเสรีเพื่อให้องค์กรทางการเมืองทั้งหลายได้มีโอกาสนำเสนอนโยบายและแนวทางในการสร้างสรรค์สังคมที่ดีให้แก่ประชาชน และประชาชนมีเสรีภาพที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรทางการเมืองใดก็ได้ที่ตนนิยมหรือเห็นด้วย นอกจากนี้เสรีภาพในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกแล้วประชาชนยังมีเสรีภาพที่จะเข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความนิยมในหมู่ประชาชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นอีกด้วย อาทิ การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือชมรมทางการเมือง ตลอดจนกลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เป็นต้น

2.1.3 เสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง

เสรีภาพในความหมายนี้ หมายถึงเสรีภาพในการพูด การเขียนและการเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ ทั้งวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ อาจกล่าวได้ว่า เสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์เป็นกลไกสำคัญของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยที่จะทำการควบคุม กำกับ และตรวจสอบผู้ปกครอง ถ้าปราศจากเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองก็เท่ากับประชาชนปราศจากอำนาจในการควบคุม กำกับและตรวจสอบผู้ปกครอง ลักษณะเช่นนี้ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแต่เป็นระบอบเผด็จการอำนาจนิยมโดยแท้

เสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองมีความหมายครอบคลุมถึงเสรีภาพในการขุดคุ้ยและเปิดโปงพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมของผู้นำทางการเมืองอีกด้วย ดังได้กล่าวแล้วว่า ประชาชนมีอำนาจในการควบคุม กำกับและตรวจสอบผู้ปกครอง ดังนั้น การขุดคุ้ยเปิดโปงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้นำทางการเมืองจึงเป็นเสรีภาพที่จำเป็นสำหรับประชาชน เพื่อที่ประชาชนจะรู้ว่านอกจากผู้นำทางการเมืองบุคคลนั้นจะมีความรู้ ความสามารถแล้ว ผู้นำคนนั้นจะต้องเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีของคนในสังคมได้อย่างภาคภูมิ กล่าวได้ว่ามาตรการในการขุดคุ้ยและเปิดโปงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้นำทางการเมืองจะเป็นกลไกสำคัญในการกำกับทางการเมืองเพื่อดำรงรักษาคุณธรรมและจริยธรรมทางการเมืองไว้อย่างมั่นคง ผู้นำทางการเมืองคนใดละเว้นไม่ใส่ใจยอมหมายถึงการสิ้นสุดอนาคตทางการเมืองอย่างแน่นอน เพราะผู้นำทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยจะดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงขึ้นอยู่กับศรัทธาจากประชาชนเป็นสำคัญ ดังนั้น ในระบอบประชาธิปไตยจึงมั่นใจได้ว่าภายใต้กระบวนการในการใช้เสรีภาพทางการเมืองของประชาชน ยิ่งประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้นเพียงใด โอกาสที่จะถ่วงถ่วงและควบคุมกำกับให้ได้ผู้นำทางการเมืองที่ดียิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น

2.1.4 เสรีภาพในการชุมนุมและเคลื่อนไหวทางการเมือง

ในระบอบประชาธิปไตยถือว่าเสรีภาพการชุมนุมและเคลื่อนไหวทางการเมืองเป็นเสรีภาพพื้นฐานของประชาชน กล่าวคือ ประชาชนมีเสรีภาพที่จะนัดชุมนุมและเคลื่อนไหวทางการเมืองทั้งในการส่งเสริมสนับสนุนหรือคัดค้านนโยบายและการกระทำของรัฐบาล เสรีภาพเหล่านี้ถือว่าเป็นการแสดงออกทางการเมืองที่จะต้องได้รับการเคารพและยอมรับ トラบเท่าที่การชุมนุมและเคลื่อนไหวเป็นไปตามครรลองแห่งกฎหมายที่เป็นประชาธิปไตย ผู้ใดจะใช้อำนาจปิดกั้นหรือยับยั้งมิได้ ทั้งนี้เพราะเป็นการแสดงออกซึ่งการเรียกร้องความต้องการหรือการสนับสนุนจากประชาชนโดยตรง เสรีภาพทางการเมืองทั้งหมดที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นกลไกสำคัญในการแสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยของประชาชนโดยเฉพาะการแสดงออกในการกำหนดตัวผู้ปกครอง ตลอดจนการควบคุมกำกับและตรวจสอบผู้ปกครองเป็นกลไกที่จะทำให้ประชาชนได้ผู้ปกครองที่ดีอยู่เสมอเพราะเมื่อพบว่าผู้นำทางการเมืองทำไม่ดีเมื่อใด ประชาชนก็สามารถผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลงได้ทันที เมื่อประชาชนได้ผู้นำที่ดี สังคมย่อมดี ประชาชนย่อมมีความสุข

2.2 เสรีภาพในทรัพย์สิน

ระบอบประชาธิปไตยถือว่าประชาชนมีเสรีภาพในการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เสรีภาพในทรัพย์สินเป็นปัจจัยส่งเสริมก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ผู้ที่มีความสามารถในการขยายทรัพย์สินของตนให้มากขึ้นย่อมก่อให้เกิดการจ้างงาน การขยายการสร้างงานก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ดังนั้น ความสามารถในการเพิ่มพูนทรัพย์สินจึงเป็นพลังในการสร้างสวัสดิการชีวิตที่มีคุณภาพให้แก่ประชาชน

นอกจากนี้ เสรีภาพในทรัพย์สินยังเป็นพลังที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรคนวัตกรรมแก่สังคมมนุษย์ มนุษย์นั้นเกิดขึ้นมาพร้อมกับธรรมชาติของความรู้สึกเป็นเจ้าของ การให้มนุษย์มีเสรีภาพในการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจึงส่งเสริมให้มนุษย์แสดงออกซึ่งพลังของการสร้างสรรค์อย่างไม่มีขีดจำกัด ปัญหาต่างๆของสังคมมนุษย์สามารถเอาชนะได้ด้วยเทคโนโลยีที่เกิดจากพลังการสร้างสรรคในตัวของมนุษย์นั่นเอง ด้วยเหตุนี้เสรีภาพในทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบธรรมในระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นพลังสำคัญในการเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

2.3 เสรีภาพในการนับถือศาสนา

ระบอบประชาธิปไตยถือว่าความเชื่อเรื่องศาสนาเป็นสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล ผู้ใดจะละเมิดมิได้ บุคคลใดจะนิยมศรัทธาหลักศาสนาใดย่อมเป็นสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล เนื่องจากหลักศาสนาทั้งหลายทั้งปวงล้วนสั่งสอนให้ประชาชนยึดมั่นในศีลธรรม การยึดมั่นในศีลธรรมจะทำให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีและไม่เป็นภัยต่อผู้อื่น ดังนั้น เสรีภาพในการนับถือศาสนาจึงสอดคล้องกับ

เป้าหมายของระบอบประชาธิปไตย คือ ส่งเสริมการมีชีวิตที่ดีและการมีความสุขของประชาชน ด้วยเหตุนี้ปัจเจกบุคคลจึงต้องเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นในการนับถือศาสนา ไม่ว่าจะเป็ลัทธิหรือนิกายใด สิทธิเสรีภาพดังกล่าวนี้ผู้ใดจะละเมิดมิได้ หรือแม้กระทั่งปัจเจกบุคคลใดจะสถาปนาลัทธิศาสนาใหม่ หากไม่ละเมิดต่อกฎหมายยอมเป็นสิทธิเสรีภาพโดยชอบธรรม

2.4 เสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่อาศัย

ระบอบประชาธิปไตยส่งเสริมให้ประชาชนมีเสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่อาศัยได้อย่างสมบูรณ์ภายใต้กรอบของกฎหมาย กล่าวคือ ปัจเจกบุคคลใดประสงค์จะย้ายถิ่นฐานไปอยู่ ณ แห่งหนตำบลใดโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย อาทิ ไม่บุกรุกเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือบุกรุกถิ่นที่อยู่อาศัยของบุคคลอื่น ย่อมกระทำได้โดยเสรี ผู้ปกครองหรือรัฐบาลจะอ้างเหตุผลใดที่มีชอบด้วยกฎหมายเพื่อปิดกั้นมิให้ประชาชนใช้เสรีภาพในการเลือกตั้งที่อยู่อาศัยมิได้

2.5 เสรีภาพในการประกอบอาชีพ

ระบอบประชาธิปไตยส่งเสริมให้ประชาชนมีเสรีภาพในการเลือกประกอบอาชีพตามความถนัดหรือความสามารถหรือความพอใจของตน โดยไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดีของประชาชน เสรีภาพในการประกอบอาชีพคือพลังแห่งการสร้างสรรคของมนุษยชาติ การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมต่าง ๆ ล้วนเกิดจากเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชนทั้งสิ้น การที่ปัจเจกบุคคลได้แสดงออกซึ่งความรู้ ความสามารถในการผลิตนวัตกรรม เป็นการส่งเสริมการพัฒนาสังคมมนุษย์ไปสู่ความศิวิไลซ์และความเสมอภาค ดังนั้น ผู้ปกครองจะอ้างเหตุผลอันใดที่มีชอบด้วยกฎหมายเพื่อปิดกั้นเสรีภาพในการประกอบอาชีพของปัจเจกบุคคลมิได้

3. หลักความเสมอภาค (Equality)

หลักความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยเป็นหลักการที่ควบคู่กับหลักเสรีภาพ กล่าวคือ มนุษย์จะต้องมีทั้งเสรีภาพและความเสมอภาค คำว่า ความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยไม่ใช่ความเสมอภาคในเรื่องความสามารถ เพราะมนุษย์เกิดมามีความสามารถและความถนัดที่แตกต่างกัน ความสามารถที่แตกต่างกันของมนุษย์จะไม่ทำให้มนุษย์แต่ละคนมีความได้เปรียบหรือมีความเหนือกว่าบุคคลอื่นถ้าหากมนุษย์ได้รับโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถและความถนัดของตนอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น ความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยจึงหมายถึงความเสมอภาคในโอกาส สมาชิกของประชาคมการเมืองในระบอบประชาธิปไตยจะต้องได้รับโอกาสที่เสมอภาคและทัดเทียมกันทั้งในทางการเมือง ทางเศรษฐกิจและทางสังคม

ความเสมอภาคในทางการเมือง ได้แก่ ความเสมอภาคในการใช้สิทธิและเสรีภาพในการเลือกตั้ง ประชาชนที่บรรลุนิติภาวะโดยไม่จำกัดเพศ ศาสนา และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม จะต้องได้รับโอกาสเท่าเทียมกันในการกำหนดผู้ปกครองและการเป็นสมาชิกองค์กรทางการเมือง

ประชาชนทั่วไปก็ย่อมมีสิทธิที่จะวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง ตลอดจนการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองทั้งปวงอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

ความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ความเสมอภาคในการเลือกประกอบอาชีพ การประดิษฐ์คิดค้นและการผลิตต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมั่งคั่งให้แก่ตนภายใต้กรอบของกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างเท่าเทียมกัน ระบบเศรษฐกิจแห่งระบอบประชาธิปไตยจึงต้องเปิดให้มีการแข่งขันกันอย่างเสรี ไม่มีการผูกขาดหรือการให้อภิสิทธิ์แก่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะ ความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจจะส่งเสริมให้เกิดการกระจายความมั่งคั่งและความอุดมสมบูรณ์แก่ประชาชนอย่างทั่วหน้า

ความเสมอภาคในทางสังคม หมายถึง ประชาชนจะต้องได้รับโอกาสที่จะได้รับบริการจากรัฐทั้งในเรื่องการศึกษา การรักษาพยาบาล การพัฒนาทักษะอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะของตนให้ปลอดภัยจากการเอารัดเอาเปรียบของผู้อื่นเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง อาจกล่าวได้ว่าถ้าประชาชนได้รับโอกาสในการศึกษาที่เท่าเทียมกันแล้ว ประชาชนจะสามารถแสวงหาความเท่าเทียมในโอกาสด้านอื่นๆ จากรัฐบาลได้ไม่ยาก

4. หลักกฎหมาย (Rule of Law)

กฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคม การใช้หลักกฎหมายทำให้มนุษย์สามารถเอาชนะข้อบกพร่องตามกฎแห่งธรรมชาติ ทำให้เกิดกระบวนการพัฒนาไปสู่ความศิวิไลซ์ รุสโซ่กล่าวว่า กฎหมายคือรูปธรรมของเจตจำนงทั่วไปของประชาชน ดังนั้นหลักกฎหมายในระบอบประชาธิปไตยจึงต้องมีหลักการสำคัญ คือ

4.1 กฎหมายต้องมีที่มาชอบธรรม

ดังที่ปราชญ์กล่าวไว้ว่า ชนชั้นใดบัญญัติกฎหมายย่อมเพื่อประโยชน์ของชนชั้นนั้น ดังนั้น หากในสังคมให้พระราชย์เป็นผู้บัญญัติกฎหมาย ก็จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของพระราชย์และถ้าให้อำนาจการบัญญัติกฎหมายเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนจะต้องให้อำนาจประชาชนเป็นผู้บัญญัติกฎหมายเพราะไม่มีประชาชนคนใดที่จะบัญญัติกฎหมายเพื่อทำลายผลประโยชน์ของตนเองด้วยเหตุนี้ ระบอบประชาธิปไตยจึงกำหนดให้ผู้แทนของประชาชนที่ได้รับฉันทานุมัติโดยกระบวนการเลือกตั้งจากประชาชนเป็นผู้ทำหน้าที่บัญญัติกฎหมาย โดยให้อำนาจนิติบัญญัติเป็นอำนาจสูงสุดแต่ต่ำกว่าอำนาจอธิปไตยของปวงชน เพราะปวงชนมีอำนาจที่จะถอดถอนผู้แทนที่เข้ามาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้ถ้าปรากฏว่าผู้แทนมิได้บัญญัติกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชน ดังนั้น กฎหมายที่ชอบธรรมในระบอบประชาธิปไตยจะต้องเป็นกฎหมายที่มาจากฝ่ายนิติบัญญัติที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนเท่านั้น

4.2 การบังคับใช้กฎหมายจะต้องเสมอภาคเท่าเทียมกัน

หลักกฎหมายที่สำคัญในระบบอบประชาธิปไตยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ประชาชน ไม่ว่าจะยากดีมีจน ไม่ว่าจะมีความเชื่อชาติและนับถือศาสนาใดจะต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติใดๆจึงขัดต่อหลักกฎหมายภายใต้ระบอบประชาธิปไตยทั้งสิ้น ลักษณะของการเลือกปฏิบัติคือ ลักษณะของกฎหมายในระบบเผด็จการ

4.3 ประชาชนจะต้องได้รับความคุ้มครองจากกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

ประชาชนทุกหมู่เหล่าในระบบอบประชาธิปไตยไม่ว่าจะเป็นเพศใด หรือมีฐานะอย่างไรจะต้องได้รับความคุ้มครองจากกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคกัน กล่าวคือ ประชาชนจะต้องมีสิทธิที่จะแต่งตั้งทนายเพื่อที่จะคุ้มครองความเป็นธรรมให้แก่ตนเมื่อเกิดคดีต่างๆขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นโจทก์หรือจำเลยก็ตาม ประชาชนทุกคนจะต้องมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากกระบวนการยุติธรรมครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งในศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา กล่าวโดยสรุป หลักกฎหมายในระบบอบประชาธิปไตยแท้จริงคือ เจตจำนงของประชาชน มีความสำคัญในฐานะที่เป็นกลไกในการ ดำรงรักษาสีทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

5. หลักเสียงข้างมาก (Majority Rule)

การปกครองในระบบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน ดังนั้น ในการตัดสินใจของประชาชนในการกำหนดตัวผู้ปกครองหรือการตัดสินใจของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการ เมื่อมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าการตัดสินใจเหล่านั้นสะท้อนถึงความต้องการของคนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง ถ้าเป็นเรื่องสำคัญมากจะต้องพยายามให้มีเสียงข้างมากจำนวนมากจริงๆแต่ถ้าเป็นเรื่องทั่วไปก็ได้เสียงข้างมากธรรมดา (Simple Majority) เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ เมื่อความจำเป็นที่จะต้องใช้เสียงข้างมากเป็นเพราะการใช้มติหรือเสียงเอกฉันท์นั้นเกิดขึ้นได้น้อยหรือเกิดขึ้นได้ยากมาก ถ้ายึดเสียงเอกฉันท์คงไม่สามารถดำเนินการอย่างไรได้ ด้วยเหตุนี้จึงต้องใช้เสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้ เพราะการใช้เสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจอย่างน้อยก็สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของคนส่วนใหญ่

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ระบบอบประชาธิปไตยจะยึดหลักเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์แต่จะต้องให้ความเคารพและคุ้มครองเสียงข้างน้อยด้วย (Minority Right) ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันว่าฝ่ายเสียงข้างมากจะไม่ใช้มติแบบพวกมากลากไปจึงต้องให้ฝ่ายเสียงข้างน้อยมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นการควบคุม กำกับ และตรวจสอบเจตนารมณ์ในการตัดสินใจของฝ่ายเสียงข้างมากว่าจะเป็นไปได้เพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริงหรือไม่ อีกทั้งยังจะต้องให้สิทธิที่ฝ่ายเสียงข้างน้อยจะมีโอกาสเป็นฝ่ายเสียงข้างมากในอนาคตได้อีก

อาจมีผู้เห็นว่าการใช้หลักเสียงข้างมากทำให้เกิดความซัดซี้ ไม่ทันต่อความต้องการ แก้ไขปัญหาของประชาชนซึ่งประเด็นนี้ถือเป็นข้ออ้างสำคัญของผู้ที่นิยมระบอบเผด็จการอำนาจนิยม แต่โดยความเป็นจริงนั้นในการตัดสินใจใดๆ ถ้าคนหนึ่งคนใดเป็นผู้คิดและตัดสินใจเพียงคนเดียว อาจเกิดความบกพร่องเพราะขาดความรอบคอบได้มาก ตรงกันข้ามถ้าหากเปิดโอกาสให้คนในสังคมจำนวนมากช่วยกันคิด ช่วยกันพิจารณา แต่ละคนต่างมีประสบการณ์และมีมุมมองที่แตกต่างกัน จะช่วยปรุปรอง ลดข้อบกพร่องและเพิ่มพูนความรัดกุม ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ดังนั้น ถึงแม้การตัดสินใจด้วยเสียงข้างมากอาจจะก่อให้เกิดความล่าช้าบ้าง แต่เมื่อพิจารณาถึงความรอบคอบรัดกุม จากการตัดสินใจต้องนับว่าเป็นสิ่งที่คุ้มค่ามาก

ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งถึงผลลัพธ์ในระยะยาวอาจกล่าวได้ว่ามีประสิทธิภาพและความรวดเร็วมากกว่าการตัดสินใจโดยอยู่บนพื้นฐานของการตัดสินใจของคนๆ เดียว เพราะการตัดสินใจโดยคนๆ เดียวอาจรู้สึกว่ารวดเร็วในระยะแรก แต่เมื่อนำไปใช้แล้วปรากฏข้อบกพร่อง จะยิ่งทำให้เกิดความล่าช้ามากขึ้นเพราะไม่สามารถปฏิบัติได้ เพราะการจะนำมาแก้ไขใหม่นั้นก็จะยิ่งทำให้เสียเวลามากขึ้น รวมความแล้วอาจทำให้สูญเสียทั้งทรัพยากรและเวลาโดยไม่คุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับ การตัดสินใจด้วยเสียงข้างมากที่มีความรอบคอบและรัดกุมมากกว่า

สำหรับข้อสงสัยที่ว่าหลักเสียงข้างมากแตกต่างจากเผด็จการเสียงข้างมากหรือเผด็จการรัฐสภาอย่างไร กรณีนี้อาจพิจารณาได้อย่างชัดเจนว่าระหว่างเสียงข้างมากกับเผด็จการรัฐสภา ถ้านับจำนวนเสียงแล้วมีลักษณะเหมือนกันคือ ต้องมีเสียงเกินครึ่งขึ้นไปแต่ความแตกต่างที่สำคัญคือ จุดประสงค์ของการใช้เสียงเพื่อลงมติ เผด็จการรัฐสภานั้นจะใช้เสียงข้างมากเพื่อลงมติสนับสนุนผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้ปกครองหรือของพรรคพวกโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน ส่วนหลักเสียงข้างมากในระบอบประชาธิปไตยถือว่าจุดประสงค์ของการใช้เสียงเพื่อลงมติจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ มิใช่ประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก ความแตกต่างระหว่างจุดประสงค์ของการใช้เสียงในการตัดสินใจจะสะท้อนให้เห็นว่าการตัดสินใจใดเป็นการตัดสินใจที่มีลักษณะเผด็จการรัฐสภาและการตัดสินใจใดเป็นการตัดสินใจตามหลักเสียงข้างมากในระบอบประชาธิปไตย

ในกรณีที่เกิดการบิดเบือนจากผู้ปกครองโดยผู้ปกครองพยายามใช้เสียงข้างมากตัดสินใจเพื่อประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก เป็นการขัดต่อเจตจำนงทั่วไปของคนในสังคม ประชาชนสามารถใช้อำนาจอธิปไตยของตนปฏิเสธมติคัดค้านหรือการแสดงพลังชุมชนคัดค้านที่เรียกว่า พลังนอกสภาก็ได้ เมื่อใดก็ตาม ที่ผู้ปกครองบิดเบือนอำนาจอธิปไตยของประชาชนเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ประชาชนในฐานะเจ้าของอำนาจอธิปไตยย่อมมีสิทธิโดยสมบูรณ์ที่จะโค่นล้มผู้ปกครอง

แม้จะต้องกระทำด้วยความรุนแรงก็ตามเพราะผู้ที่บิดเบือนเจตจำนงทั่วไปของประชาชนแท้จริงก็คือเผด็จการอำนาจนิยมที่ประชาชนจะต้องกำจัดให้หมดไปเพื่อดำรงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยของปวงชน

หลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตยทั้ง 5 ประการดังกล่าวคือ หลักการที่ถือว่าเป็นแก่นแท้ของระบอบประชาธิปไตยสูง การจะพิจารณาว่าสังคมใดมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำ มากหรือน้อย สามารถวินิจฉัยได้จากหลักการ 5 ประการ กล่าวคือ ถ้าสังคมใดระบบการเมืองมีองค์ประกอบของหลักการ 5 ประการของระบอบประชาธิปไตยในระดับสูง แสดงว่าสังคมนั้นมีความเป็นประชาธิปไตยสูง แต่ถ้าสังคมใดแม้จะอ้างว่าปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย แต่เมื่อพิจารณาจากหลัก 5 ประการแล้วปรากฏว่ามีอยู่ในระดับต่ำย่อมแสดงว่าสังคมนั้นมีความเป็นประชาธิปไตยในระดับต่ำ

หลักการประชาธิปไตยทั้ง 5 ประการ กล่าวได้ว่าเป็นหลักสากล สามารถนำไปใช้ได้กับทุกคน เพราะธรรมชาติมนุษย์ทั่วโลกมีลักษณะที่สอดคล้องหรือพัฒนาไปสู่สังคมประชาธิปไตยได้ทั้งสิ้น ดังนั้น การกล่าววาระบอบประชาธิปไตยเป็นระบบการเมืองของสังคมตะวันตกจึงเป็นการบิดเบือนโดยปราศจากความเข้าใจและเป็นการแสดงทัศนะของผู้นิยมเผด็จการอำนาจนิยมอย่างชัดเจน กล่าวโดยสรุป หลักการของระบอบประชาธิปไตยเป็นหลักสากลที่สอดคล้องกับพัฒนาการของสังคมมนุษย์ที่มีความศิวิไลซ์ มิใช่หลักการที่มีความเหมาะสมเฉพาะของสังคมหนึ่งสังคมใด หรืออาจกล่าวให้ชัดเจนได้ว่าหลักการประชาธิปไตยเป็นหลักการของสังคมโลกทั้งมวลที่จะนำพามวลมนุษย์ไปสู่ความศิวิไลซ์ที่แท้จริง

การวิจัยชิ้นนี้ เป็นการศึกษาการเปิดรับ “การเปิดรับเนื้อหาประชาธิปไตยจากสื่อใหม่กับความเข้าใจประชาธิปไตยของประชาชนในภาคตะวันออก” เป็นการศึกษาการเปิดรับเทคโนโลยีการสื่อสารกับความรู้ ความเข้าใจในประชาธิปไตยของประชาชน การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดหลักการประชาธิปไตย ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ในเรื่องหลักการของประชาธิปไตย ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้ได้

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของทหารในทางการเมือง

ทหารในประเทศไทยสังกัดกระทรวงกลาโหม ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทของทหารในทางการเมืองพบว่า กระทรวงกลาโหมได้กำหนดบทบาทของทหารในการสนับสนุนความมั่นคงของรัฐ โดยมีความต้องการให้ประเทศมีความมั่นคง ปลอดภัย และให้สถาบันพระมหากษัตริย์มีความมั่นคงปลอดภัย และได้รับการเทิดทูนอย่างสมพระเกียรติ อย่างไรก็ตามบทบาทของทหารในทางการเมืองของแต่ละประเทศนั้นแตกต่างกันไป ในประเทศที่พัฒนาแล้ว

โดยเฉพาะประเทศกลุ่มตะวันตก ทหารจะวางตัวเป็นกลางในทางการเมืองและยังต้องยอมรับสถานะที่อยู่ภายใต้รัฐบาลพลเรือน เรียกแนวคิดนี้ว่า การควบคุมโดยพลเรือน (Civilian Control)

สุจิต บุญบงการ (2552) ได้ศึกษาบทบาทของทหารในทางการเมือง โดยระบุว่า ทหารเริ่มเข้ามามีบทบาททางการเมืองตั้งแต่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตย โดยกล่าวว่าสถาบันทหารเป็นสถาบันทางการเมืองที่เข้มแข็งของสังคมไทย เป็นสถาบันที่ได้รับการพัฒนามาก่อนสถาบันอื่น จึงเป็นที่ยอมรับในหมู่ประชาชนวงกว้างว่ามีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และมีอำนาจ มีความพร้อมในตัวเอง แต่กระนั้นก็ตาม ก็มีการตั้งคำถามว่าในเมื่อสถาบันทหารในประเทศไทยเป็นองค์กรที่เข้มแข็งมาก แต่ทว่ากลับมีการแย่งชิงอำนาจกันอยู่เสมอ ซึ่งปรากฏการณ์นี้ถูกมองว่าสะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนแอ ความไม่มีเสถียรภาพของสถาบันทางการเมือง

จากการวิเคราะห์บทบาทของทหารในทางการเมืองพบว่า ทหารมีบทบาทในทางการเมืองทั้งเสริมอำนาจของรัฐบาล ทั้งปกครองประเทศ ช่วยเหลือประชาชน สามารถสรุปได้ 3 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. การแย่งชิงอำนาจกันเองของทหาร เป็นลักษณะที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด โดยเฉพาะการเมืองที่แต่งตั้งนายทหารหรือเรียกว่าการวางทนายให้เป็นผู้นำทหารในอนาคต
2. ทหารถูกนักการเมืองดึงเข้าสู่ระบบการเมืองเพื่อส่งเสริมอำนาจของผู้นำรัฐบาล ในประเด็นนี้ก็มีให้เห็นบ่อยครั้ง นักการเมืองจะดึงนายทหารหรือแต่งตั้งนายทหารที่เชื่อใจได้ ไม่หักหลังทรยศทำให้ตนเองได้รับความเดือดร้อนในภายภาคหน้า
3. พฤติกรรมของทหารเอง กล่าวคือ ทหารซึ่งมีความรู้สึกไม่พอใจในการแสดงบทบาทของนายทหารที่มีอำนาจอยู่หรือคุมกองกำลังอยู่ จึงคิดทำการยึดอำนาจหรือเรียกว่าทำรัฐประหาร ซึ่งในประเด็นนี้มีให้เห็นไม่บ่อยนัก ในอดีตก็มีให้เห็นบ้างที่ทำสำเร็จ และทำไม่สำเร็จ

นักวิชาการบางคนกล่าวว่า บทบาทของทหารในทางการเมืองนั้นมีหลายลักษณะ ดังที่แซมมวล ฮันติงตัน (Samuel Huntington, 1957) กล่าวว่า ในสังคมสมัยใหม่จำเป็นต้องมีการพัฒนาสถาบันทางการเมือง กองทัพนั้นถือเป็นหนึ่งในสถาบันทางการเมือง จำเป็นต้องมีการทำให้ทันสมัยหรือที่เรียกว่า “Modernization”

สำหรับประเทศไทยนั้น หลังเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบประชาธิปไตย ทหารจะเข้ามามีบทบาททางการเมืองเสมอมา แต่ทว่าเมื่อประชาชนเริ่มมีการศึกษาสูงขึ้นและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับแนวคิดประชาธิปไตยเข้ามามีบทบาทในสังคมไทยอย่างกว้างขวาง ทำให้นักศึกษา ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง ประชาชนตระหนักถึงสิทธิของตนเองมากขึ้น จึงนำมาสู่เหตุการณ์นักศึกษาและ

ประชาชนร่วมกันเดินขบวนเรียกร้องประชาธิปไตยในสังคมไทย เรียกร้องสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคทางการเมืองและสังคม ส่วนหนึ่งแสดงออกในการต่อต้านทหารชัดเจนจนนำมาสู่การใช้กำลังทหารลุกเสียชาวบ้าน การตั้งกองกำลังประชาชนเข้าปราบปรามทำร้ายนักศึกษาที่เรียกร้องประชาธิปไตยจนมีผู้เสียชีวิตและสูญหายจำนวนมาก ฮันติงตัน ได้กล่าวหาว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนั้นแสดงให้เห็นลักษณะประการหนึ่งคือ สังคมไทยขาดสถาบันการเมืองอื่นที่มาคานอำนาจทหาร

ฮันติงตันกล่าวว่า ทหารอาชีพจะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมือง การที่ทหารมีความชำนาญในการรบ การฝึกทักษะ จะทำให้ทหารไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ในประเทศที่เป็นรัฐสมัยใหม่นั้นทหารจะเป็นมืออาชีพ ไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมือง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ประเทศที่ทหารเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมืองนั้นสะท้อนให้เห็นว่าทหารขาดความเป็นมืออาชีพ แต่เป็นทหารรับจ้าง ด้วยเหตุนี้ทหารมืออาชีพจึงมีความแตกต่างจากทหารรับจ้างตรงที่มีความรับผิดชอบในภาระงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งไม่เกี่ยวกับการยึดอำนาจทางการเมืองหรือเป็นเครื่องมือที่ให้คนมีอำนาจใช้ในการยึดอำนาจจากฝ่ายที่ตนเองไม่เห็นด้วย ฮันติงตันกล่าวว่า ทหารมืออาชีพที่พร้อมจะแทรกแซงทางการเมืองนั้นเป็นเรื่องแปลกประหลาด ผิดฝาผิดตัว เพราะเชื่อว่าถ้าหากทหารมีความเป็นมืออาชีพจริงก็จะไม่เข้ามาแทรกแซงทางการเมือง

นักวิชาการชาวต่างประเทศอีกบุคคลหนึ่งที่ศึกษาบทบาทของกองทัพในประเทศไทยคือ ไฟเนอร์ (Finer, 1976) นักวิชาการสายรัฐศาสตร์กล่าวว่า ทหารมีลักษณะเด่น 5 ประการคือ ประการแรก มีการบังคับบัญชาที่รวมศูนย์ ประการที่สอง มีการบังคับบัญชาที่ลดหลั่นเป็นลำดับชั้น มีระเบียบวินัย มีการติดต่อสื่อสารภายในหน่วยย่อยต่างๆ มีความสามัคคี รักหมู่คณะและมีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง อีกทั้งยังมีคุณธรรมทางทหาร เมื่อรวมลักษณะทั้ง 5 ประการแล้วทำให้คณะทหารเป็นองค์กรที่มีการจัดตั้งดีที่สุดในเมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรต่างๆ ในสังคม และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทหารเข้ามามีบทบาททางการเมืองสูง โดยเฉพาะในสังคมประเทศกำลังพัฒนาดังเช่นประเทศไทย นอกจากนี้ไฟเนอร์ยังกล่าวว่าความเป็นวิชาชีพของทหารเป็นสาเหตุที่ทำให้ทหารมีแนวคิดที่ว่า “พวกตนเป็นผู้รับใช้รัฐ มิใช่ผู้รับใช้รัฐบาล” ซึ่งแนวคิดนี้ทำให้ทหารใช้ความคิดของตนเองกำหนดว่าอะไรคือผลประโยชน์ของประเทศชาติ อะไรคือผลประโยชน์ของรัฐบาล และเป็นสาเหตุที่ทหารกำหนดว่าเมื่อใดที่ควรจะปฏิวัติหรือทำรัฐประหารเพื่อผลประโยชน์ของประเทศ

นอกจากนักวิชาการชาวต่างประเทศที่ชื่อฮันติงตันและไฟเนอร์แล้วที่สนใจบทบาทของทหารในสังคมไทยแล้ว ยังมีนักวิชาการต่างประเทศที่สนใจบทบาทของทหารในประเทศไทยอีกคือ ลูเซียนไพน์ (Lucian Pye) และเฟรดริกส์ (Fred Riggs) โดยเฉพาะไพน์ เขาได้สนับสนุนให้ทหารเข้ามามีบทบาททางการเมืองในฐานะนักปฏิรูปสังคมและการเมือง เนื่องจากองค์กรของทหารมี

ลักษณะเด่นคือเข้มแข็ง มีระเบียบวินัย มีความรักชาติ และเป็นปฏิปักษ์ต่อลัทธิคอมมิวนิสต์ ส่วนนักวิชาการอีกคนหนึ่งคือ ริคส์ มองว่าการเมืองการปกครองในประเทศไทยนั้นมีการครอบงำโดยสถาบันราชการ ริคส์เรียกว่า รัฐราชการ (Bureaucratic Polity) หมายถึง รัฐที่ระบบราชการเข้มแข็ง เป็นสถาบันการเมืองที่มีความเหนือกว่าสถาบันการเมืองอื่น ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่านักวิชาการที่กล่าวถึงนี้จะมองว่าทหารมีบทบาททางการเมืองในทิศทางบวกเท่านั้น

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทของกองทัพในประเทศไทยพบว่า ได้มีนักวิชาการศึกษาในประเด็นนี้ไว้ ได้แก่ กนลา สุขพานิช ชันปราบ และสุจิต บุญบงการ (2529) ทั้งสองได้ศึกษาบทบาทของทหารในช่วงที่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การปกครองโดยกองทัพนั้นไม่อาจสร้างระบอบที่มีประสิทธิภาพได้ เนื่องจากองค์กรทหารก็มีการทุจริตมากเช่นเดียวกัน ไม่น้อยไปกว่ารัฐบาลพลเรือน ที่สำคัญคือ การที่ทหารปกครองไม่ได้เป็นหลักประกันหรือเอื้อให้การพัฒนาประชาธิปไตยเติบโตขึ้นได้ ในทางกลับกัน การให้ทหารปกครองประเทศหรือมีบทบาทมากในประเทศนั้นจะก่อให้เกิดระบอบเผด็จการ และสถานะที่เรียกว่า “อนาธิปไตย” ซึ่งเป็นสภาพสังคมที่นายทหารที่คุมกำลังพลในกองทัพจะลุกขึ้นมาทำรัฐประหารซ้ำแล้วซ้ำเล่า

นักวิชาการชาวไทยหลายคนสนใจศึกษาบทบาทของทหารในทางการเมือง ประกอบด้วย ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคริส เบเกอร์ (2539) ได้ใช้แนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองเข้าอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองในสังคมไทย โดยเฉพาะแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับทหารกับการเมือง ผลการศึกษาของนักวิชาการทั้ง 2 ท่านพบว่า ปัจจัยที่ทำให้รัฐบาลของ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ กับ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ดำรงอยู่ได้คือ การที่ฝ่ายธุรกิจสามารถปรองดองกับทหารได้ เมื่อเวลาผ่านไปไม่นาน ฝ่ายธุรกิจเติบโตขึ้นในเนื่องมาจากกระแสประชาธิปไตยทุนนิยมจนสามารถขยายปีกมาควบคุมฝ่ายทหาร ทำให้เกิดการเสียสมดุลทางการเมือง และนำมาสู่การยึดอำนาจทางการเมืองเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534

นักวิชาการอีกบุคคลหนึ่งที่ศึกษาบทบาทของทหารในทางการเมืองคือ อเนก เหล่าธรรมทัศน์ (1991) ได้กล่าวว่า เมื่อเวลาผ่านไป กลุ่มธุรกิจเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและมีอำนาจทัดเทียมท้าทายอำนาจข้าราชการที่เข้มแข็งก่อนหน้านี้ โดยระบุว่าในช่วงที่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น กลุ่มอำนาจนิยมกับกลุ่มนักธุรกิจสามารถประนีประนอมกัน เป็นการประนีประนอมท่ามกลางบริบทการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยครึ่งใบ กระนั้นก็ตาม นับจากนั้นมาสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จากเดิมที่เป็นสังคมเกษตรกรรม สู่อุตสาหกรรมและเริ่มก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีการสื่อสารที่เริ่มจะเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้คนในสังคมจำนวนหนึ่งมองว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีที่จับต้องได้นั้นไม่สอดคล้องกับแนวคิดการ

ปกครองแบบประชาธิปไตยครึ่งใบ เนื่องจากคนในสังคมมีความคิดทางการเมืองที่สนับสนุนแนวทางประชาธิปไตยมากขึ้น หลังปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา นักวิชาการหลายคนติดตามบทบาทของทหารในทางการเมืองและเชื่อว่าทหารมีความเป็นทหารอาชีพมากขึ้น รัฐบาลที่เหมาะสมของตนเองว่าควรสนับสนุนแนวทางประชาธิปไตย แต่ทว่าได้มีเหตุปัจจัยที่ทำให้ทหารยึดอำนาจทางการเมืองอีกครั้งในปี พ.ศ.2549

จากแนวคิดบทบาทของทหารในทางการเมืองนั้น กล่าวถึง ภารกิจของทหาร การวางตัวในสังคมของทหาร บทบาททางการเมืองที่ทหารกำหนดไว้ ทำให้เข้าใจถึงบทบาทของทหารในทางการเมือง สังคม วิธีคิดของทหาร ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมอันเนื่องมาจากปัจจัยภายในกองทัพที่มีการแย่งชิงอำนาจกัน ความขัดแย้งอันเนื่องมาจากรัฐบาลแต่งตั้งนายทหารเพื่อส่งเสริม สนับสนุน รัฐบาล งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาบทบาทของสื่อมวลชนในยุคคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ที่แสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้รับรู้ว่าคุณสมบัติของสื่อมวลชนท้องถิ่นสามารถแสดงบทบาทอะไรได้บ้าง และได้มากน้อยเพียงใด ในยุคที่ คสช. มีอำนาจเด็ดขาดและไม่ต้องการให้สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์การยึดอำนาจการบริหารงาน

แนวคิดความชอบธรรมทางการเมือง

ความชอบธรรมทางการเมืองคือการยอมรับจากประชาชนหรือโดยคนส่วนใหญ่ในสังคมที่มีต่อผู้นำทางการเมืองว่าบุคคลผู้นั้นเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองตามกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ใช้อำนาจทางการเมืองได้เหมาะสม สอดคล้องกับกฎหมายและเกิดอรรถประโยชน์ต่อคนในสังคมอย่างแท้จริง ซึ่งสมควรแก่การยอมรับและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้นำที่กำหนดขึ้นอย่างเต็มใจ ความชอบธรรมทางการเมืองจึงเป็นฉันทานุมติของคนในสังคมที่เชื่อว่าผู้นำนั้นมีความเหมาะสมที่จะทำหน้าที่เป็นผู้บริหารประเทศ

รัฐบาลของประเทศที่ปกครองตามระบอบประชาธิปไตยจะต้องมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนจึงจะเรียกว่าเป็นการเข้าสู่อำนาจอย่างมีความชอบธรรมทางการเมือง ซึ่งรัฐบาลจะต้องใช้อำนาจในการบริหารบ้านเมืองอย่างเป็นธรรม ความชอบธรรมทางการเมืองของรัฐบาลจะเกิดขึ้นได้ภายใต้เงื่อนไขพื้นฐานที่สำคัญคือ การใช้อำนาจของรัฐบาลจะต้องเป็นไปตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ของสังคม กฎหมายหรือกฎเกณฑ์ที่ใช้ในสังคมจะต้องมาจากการยอมรับร่วมกันระหว่างผู้ใช้อำนาจปกครองและผู้อยู่ภายใต้การปกครอง ความชอบธรรมทางการเมืองจะต้องได้รับการยืนยันผ่านการแสดงออกด้วยความยินยอมพร้อมใจกัน (Popular Consent) ของประชาชนผู้อยู่ภายใต้อำนาจปกครอง ดังนั้น การใช้อำนาจใดๆของรัฐบาลโดยมิได้ตั้งอยู่บนอำนาจหน้าที่ตาม

กฎหมายจึงเป็นสาเหตุหลักของการเกิดวิกฤติความชอบธรรมทางการเมือง ซึ่งจะส่งผลให้ระบบการเมืองไม่สามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคงได้

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความชอบธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยเกิดขึ้นบนพื้นฐานของการมีกลไกทางการเมืองที่เป็นหลักประกันได้ว่าการใช้อำนาจปกครองของรัฐบาลจะต้องถูกตรวจสอบและถ่วงดุลเพื่อให้การใช้อำนาจของรัฐบาลสอดคล้องกับเจตจำนงและความต้องการของประชาชนที่ยึดถือผลประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ กระบวนการในการสร้างความชอบธรรมของรัฐบาลประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ รัฐบาลจะต้องดำเนินกระบวนการทางการเมืองภายใต้กฎเกณฑ์การใช้อำนาจของระบบการเมืองตามที่รัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้อย่างเคร่งครัด เพื่อให้เป็นหลักประกันว่าสิทธิ เสรีภาพของประชาชนจะได้รับการปกป้องคุ้มครองไปพร้อมกับการจำกัดอำนาจของรัฐบาล ประการต่อมา รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยจะต้องมาจากความยินยอมพร้อมใจกันของประชาชนที่แสดงออกผ่านกระบวนการเลือกตั้งที่เปิดให้มีการแข่งขันที่เป็นธรรมและโปร่งใส

ทินพันธ์ นาคะตะ (2541, น.11 อ้างถึงใน มงคล สงปรารงค์, 2551, น.11) กล่าวว่า ความชอบธรรมทางการเมืองเป็นเรื่องของอำนาจของผู้ปกครองซึ่งผู้ปกครองมักจะกล่าวอ้างว่ามีความชอบธรรมในการเข้าปกครอง ความชอบธรรมจึงมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. การที่ประชาชนมีความเชื่อในความชอบธรรมในการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองซึ่งมาจากการยึดมั่นในประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา บุคคลจะต้องเชื่อฟังผู้นำซึ่งได้อำนาจมาตามประเพณี เช่น ประเทศที่ปกครองแบบประชาธิปไตยหลายประเทศในโลกยังคงอำนาจของพระมหากษัตริย์ไว้โดยกล่าวอ้างหลักการหรือธรรมเนียมปฏิบัติที่กระทำสืบต่อกันมาตั้งแต่ในอดีตหลายประเทศในโลกปัจจุบันยังคงยึดหลักการนี้

2. ความชอบธรรมในการมีอำนาจปกครองขึ้นอยู่กับการที่คนในสังคมมีความเชื่อถือนคุณสมบัติพิเศษส่วนตัวของผู้นำ เพราะมีคุณสมบัติพิเศษซึ่งเป็นบุญญาบารมี เรียกว่า “น่าเลื่อมใส” หรือ “น่าเกรงขาม” เป็นบุคลิกภาพพิเศษอันทำให้ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม ตัวอย่างผู้นำที่มีบุคลิกภาพดังกล่าวนี้ได้แก่ แฟรงกลินส์ รูสเวลต์ อดอล์ฟ ฮิตเลอร์ และ มหาตมะ คานธี ฯลฯ เป็นต้น แต่เท่าที่การมีความเชื่อมั่นในตัวผู้นำลักษณะนี้จะไม่ยั่งยืนนัก

3. ความชอบธรรมของการมีอำนาจทางการเมืองขึ้นอยู่กับการที่ประชาชนผู้ได้ปกครองมีความเชื่อว่าการใช้อำนาจนั้นชอบด้วยกฎหมาย เป็นไปตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ เนื่องจากเห็นว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมาย กล่าวอีกนัยหนึ่ง หมายถึง การที่ผู้นำทางการเมืองเข้าสู่ตำแหน่งตามกฎหมาย กติกา ที่ถูกต้องตามหลักกฎหมาย การกระทำใดๆก็ตามที่เห็นว่าถูกต้องตามกฎหมายก็ถือว่าเป็นความชอบธรรม ในทางกลับกัน ถ้าผู้นำประเทศประพฤติปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ตามกฎหมายก็จะไม่ได้รับความเชื่อถือจากประชาชนและจะสูญเสียอำนาจทางการปกครองในที่สุด ความเชื่อถือผู้ที่มีอำนาจในการปกครอง ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง หรือระบบการเมืองนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้ประชาชนผู้ได้ปกครองยินยอมพร้อมใจกันยอมรับในกติกานี้ การที่ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นในความชอบธรรมทางการเมืองของผู้หน้านั้นจะประกอบไปด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ อุดมการณ์ทางการเมือง การยึดมั่นในโครงสร้างกับบรรทัดฐานของระบบการเมืองการปกครอง และการให้ความเชื่อถือในคุณสมบัติส่วนตัวของผู้นำ

ด้วยเหตุนี้ การส่งเสริมให้เกิดความเชื่อในเรื่องความชอบธรรมทางการปกครองจึงต้องพิจารณาปัจจัยทั้ง 3 ประการนี้ อย่างไรก็ตาม มีความเป็นไปได้ที่คนในสังคมขาดความเชื่อถือในตัวผู้นำ แต่ยังมีศรัทธาต่อระบบการปกครองหรืออาจจะขาดความศรัทธาในระบบการปกครองที่เป็นอยู่ แต่ยังคงมีความเชื่อมั่นในเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองก็ได้ ส่วนการที่ประชาชนขาดความเชื่อถือทั้งในตัวผู้นำทางการเมืองและขาดความเชื่อถือในระบบการปกครองก็อาจมีผลทำให้เกิดการปฏิวัติทางสังคมขึ้นได้ ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 3 ประการ คือ

1. ระบบการเมืองหนึ่งจะดำรงอยู่ได้จะต้องมีอุดมการณ์ทางการเมืองที่ส่งเสริมความชอบธรรมทางการปกครองให้แก่ระบบการเมืองนั้น เป็นการก่อให้เกิดความเชื่อในความชอบธรรมทางการปกครองกับตัวผู้นำ อุดมการณ์ดังกล่าวประกอบด้วย ความเชื่อ ค่านิยม และการจัดกิจกรรม กล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นการใช้อำนาจทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองให้ผู้ถูกปกครองยอมรับเชื่อฟังผู้นำ

2. ความมั่นคงของระบบการเมืองขึ้นอยู่กับการณ์ที่ประชาชนมีความเชื่อในความชอบธรรมของโครงสร้างและบรรทัดฐานของระบบการเมืองการปกครองกับบรรทัดฐานเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของผู้นำทางการเมือง เช่น ถ้าหากผู้นำของประเทศสหรัฐอเมริกาเข้าสู่อำนาจทางการเมืองที่ขัดต่อหลักการประชาธิปไตยก็ย่อมถูกมองว่าขาดความชอบธรรมทางการเมือง

3. ประชาชนจะต้องยอมรับในความเหมาะสมของตำแหน่งทางการเมืองในระบบการปกครองนั้น ซึ่งจะต้องเชื่อถือในคุณสมบัติส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ด้วย ทว่าถ้าหากมีความเชื่อในประการหลังนี้มากเกินไปอาจมีผลทำให้ผู้นำละเมิดบรรทัดฐานทางการเมืองได้

ความชอบธรรมทางการเมืองที่กล่าวมานี้สอดคล้องกับหลักการความชอบธรรมทางการเมืองของ แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ที่กล่าวว่า การที่ประชาชนให้การยอมรับในตัวผู้ปกครองหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 5 ประการ คือ ประการแรก ผู้ปกครองจะต้องมีความชอบธรรมในการเข้าสู่อำนาจตามขนบธรรมเนียมประเพณีเดิม เช่น กษัตริย์หรือผู้ปกครองที่สืบราชสันตติวงศ์ ประการที่สอง ผู้ปกครองมีความชอบธรรมแห่งอำนาจโดยยึดหลักเหตุผลและหลักนิติธรรม ซึ่งได้รับ

การยอมรับจากคนในสังคมว่าผู้นำมีลักษณะพิเศษ ประการที่สาม ผู้ปกครองมีความชอบธรรมแห่งอำนาจเนื่องจากมีเส้นหนึ่งบางประการที่ผู้ถูกปกครองให้การยอมรับว่ามีลักษณะพิเศษที่ทรงคุณค่า

จะเห็นได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมืองการปกครองจะมีอิทธิพลต่อระบบการเมืองการปกครองของประเทศ ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจของแต่ละสังคมที่แตกต่างกัน หากระบบการเมืองใดมีความชอบธรรมทางการเมืองสูงย่อมมีความมั่นคง มีเสถียรภาพทางการเมือง ในทางกลับกัน หากระบบการเมืองใดที่มีความชอบธรรมทางการเมืองต่ำ ย่อมทำให้ระบบการเมืองของประเทศนั้นขาดเสถียรภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาหลากหลายประการ ตามมาในอนาคต

ความชอบธรรมทางการเมืองเป็นตัวแปรหนึ่งในการยึดโยงเพื่อการบริหารประเทศและการใช้อำนาจทางการเมือง ซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวแปรอีก 2 ตัว คือ ความน่าเชื่อถือทางการเมือง (Political Credibility) และอำนาจที่เป็นธรรม (Moral Authority) คำว่า ความน่าเชื่อถือทางการเมือง ก็คือ ความรู้สึกของประชาชนที่มีต่อระบบการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าหากประชาชนมีความรู้สึกว่ระบบการเมืองที่ใช้อยู่นั้นเป็นระบบที่มีปัญหา เนื่องจากไม่สามารถคัดสรรตัวบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริตเข้ามาสู่ตำแหน่งอำนาจทางการเมืองได้ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกว่ระบบดังกล่าวไม่เหมาะสมที่จะนำมาบริหารประเทศ

ดังเช่น การปกครองด้วยระบอบเผด็จการทหารซึ่งเป็นการรวบรวมอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ระบอบนี้จะทำให้เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวงได้ง่าย เพราะอำนาจที่เด็ดขาด ซึ่งไม่มีหน่วยงานใดสามารถตรวจสอบได้ อีกทั้งยังขาดการเข้ามีส่วนร่วมจากประชาชนในการจัดสรรบุคคลขึ้นมาบริหารประเทศ ด้วยเหตุนี้ ระบบดังกล่าวจึงขาดความน่าเชื่อถือ หลายประเทศจึงพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองให้เป็นระบบที่ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการบริหารบ้านเมืองให้มากขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าหากผู้นำทางการเมืองบริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ทำให้บ้านเมืองได้รับความเสียหาย ผู้นำคนนั้นก็ขาดความน่าเชื่อถือทางการเมืองซึ่งจะเกี่ยวโยงกับ “อำนาจที่เป็นธรรม”

คำว่า “อำนาจที่เป็นธรรม” (Moral Authority) คือ ความรู้สึกของผู้ถูกปกครองประเทศที่รู้สึกว่อำนาจที่ผู้บริหารประเทศใช้อยู่นั้นเป็นอำนาจที่มีเจตนาต้องการทำประโยชน์เพื่อบ้านเมืองอย่างแท้จริง สามารถตอบคำถามสังคมได้อย่างชัดแจ้ง ถ้าหากผู้ปกครองประเทศสามารถตอบคำถามประชาชนได้อย่างกระจ่างชัดและแสดงให้เห็นถึงเจตนาที่ดีของตนเองที่ต้องการเข้ามาบริหารประเทศอย่างสุจริตใจ ไม่ใช่อำนาจเกินขอบเขตของกฎหมาย ผู้นำคนนั้นก็จะเป็นที่ยอมรับของประชาชนเพราะถือว่ผู้นำใช้อำนาจที่เป็นธรรม ในทางกลับกัน ถ้าหากผู้นำทางการเมืองใช้อำนาจโดยไม่ระมัดระวังซึ่งไปกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพของประชาชน ทำให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์ได้รับความ

เดือดร้อนมากขึ้นเรื่อยๆ ประชาชนก็จะลดความเชื่อถือลง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ถ้าหากผู้นำทางการเมืองได้รับความไว้วางใจจากประชาชนให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญ ใช้อำนาจที่มีอยู่อย่างเป็นธรรม ไม่มีประวัติต่างปร้อยในการใช้อำนาจที่ไม่ดี ไม่มีเรื่องอื้อฉาวเกี่ยวกับการใช้อำนาจก็ย่อมได้รับความน่าเชื่อถือจากประชาชน ในทางกลับกัน ถ้าหากบุคคลที่เป็นผู้นำเคยมีประวัติต่างปร้อยเกี่ยวกับการใช้อำนาจ บุคคลนั้นก็จะไม่สามารถใช้อำนาจที่เป็นธรรมปกครองประชาชนได้อย่างราบรื่นเพราะประชาชนไม่ยอมรับ

ความชอบธรรมของระบบการเมืองหนึ่งใดอาจมาจากหลายแห่ง ตัวอย่างเช่น ในสังคมจารีต ผู้มีอำนาจมักจะอ้างว่าได้รับความชอบธรรมจากพระเจ้า อำนาจศักดิ์สิทธิ์ตามแนวคิดเทวราช จึงมีความชอบธรรมที่จะปกครองคนส่วนใหญ่ ในสังคมประชาธิปไตยรัฐบาลที่มีความชอบธรรมในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ในหลายกรณี ผู้มีอำนาจทางการเมืองอาจไม่มีความชอบธรรมในแหล่งที่มาของอำนาจทางการเมือง เช่น เข้าสู่อำนาจทางการเมืองจากการรัฐประหาร แต่ถ้าปกครองประเทศได้อย่างมีคุณธรรม สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนก็อาจจะให้การยอมรับจนเกิดเป็นความชอบธรรมขึ้นก็เป็นได้ ในทางกลับกัน ถ้าหากผู้นำเข้าสู่อำนาจทางการเมืองอย่างไม่ชอบธรรม และบริหารประเทศขาดประสิทธิภาพ ปล่อยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาข้าราชการบังหลวงจนประชาชนไม่สามารถยอมรับได้ก็ถือได้ว่าขาดความชอบธรรม ทั้งการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองและการใช้อำนาจทางการเมือง ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมืองมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษา ประกอบด้วยการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง ความสามารถในการปกครอง ของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ และรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อใหม่

สื่อใหม่ คือสื่อดิจิทัลที่มีความหลากหลายของสื่อในตัวเองและมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ได้เพื่อใช้ส่งข้อมูลข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมายทั้งเฉพาะบุคคลและเครือข่ายอื่นๆ เป็นระบบการสื่อสารที่เชื่อมต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของเครือข่ายระดับโลกที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางการสื่อสารที่นำเสนอเนื้อหาของสารไม่ว่าจะเป็นข่าวซึ่งมีเนื้อหาในรูปแบบดิจิทัล ได้แก่ ข้อมูลความคิดเห็น ความบันเทิงและการโฆษณา เกิดจากการเปลี่ยนของเทคโนโลยีการสื่อสารที่ไม่หยุดนิ่ง เป็นสื่อที่เอื้อให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารทำหน้าที่ส่งสารและรับสารได้พร้อมกัน เรียกว่า เป็นการสื่อสารสองทาง สามารถส่งได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบในลักษณะของสื่อประสม (Multimedia) ทั้งนี้ สื่อใหม่มีคุณสมบัติหลายประการที่แตกต่างไปจากสื่อประเภทอื่น

กาญจนา แก้วเทพ กิตติ กัณภัย ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล (2543) กล่าวว่า สื่อใหม่คือ เทคโนโลยีการสื่อสารที่เอื้ออำนวยให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารบนฐานของคนจำนวนมากไปสู่คนจำนวนมากโดยผ่านระบบการสื่อสารที่มีคอมพิวเตอร์เป็นศูนย์กลาง

ควาโมโต้ (1997) กล่าวว่า สื่อใหม่ คือ ระบบการสื่อสารหรือระบบที่มีการเชื่อมต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของเครือข่ายระดับโลก เป็นสื่อที่เกิดขึ้นจากปัจจัยหลายประการ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระบบเครือข่าย ภาคอุตสาหกรรม ปัจเจกบุคคลแต่ละคน รวมทั้งชุมชนในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

มานอวิช (Manovich,2000) กล่าวว่า สื่อใหม่ คือ สื่อที่ใช้ระบบดิจิทัลที่อยู่บนพื้นฐานของระบบการเก็บข้อมูลเป็นตัวเลข (Analog) จากการป้อนคำสั่งผ่านอุปกรณ์ที่ถูกควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์และแปลงข้อมูลคำสั่งเข้าสู่รหัสฐานสอง (Binary Code)

กุลทิพย์ ศาสตรระจุ ระบุว่า สื่อใหม่ คือ การรวมตัวกันของสื่อมวลชนเดิม อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ภาพยนตร์ โดยมีคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลางในการทำงาน ซึ่งจำเป็นต้องใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิตและนำเสนอในระบบอินเทอร์เน็ตแอคทีฟ (Interactive) อันเนื่องมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร

จากคำนิยามข้างต้น สื่อใหม่ หมายถึง การสื่อสารในรูปแบบที่ใช้ระบบอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายเชื่อมต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของเครือข่ายระดับโลก อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่งผลให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารทำหน้าที่ส่งสารและรับสารได้พร้อมกัน สามารถส่งได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบในลักษณะของสื่อประสม มีความแตกต่างจากสื่อดั้งเดิมเนื่องจากสื่อดั้งเดิมนั้นผู้ส่งสารมีลักษณะเป็นผู้กระทำ (Active) ผู้รับสารมีลักษณะเป็นผู้ถูกกระทำ (Passive) แต่ทว่าผู้รับสารที่เปิดรับและเข้าถึงสื่อใหม่จะมีลักษณะเป็นผู้กระทำมากกว่า เป็นฝ่ายแสวงหาข้อมูลข่าวสารด้วยตนเองตามความสนใจ

ธิดาพร ชนะชัย (2550, น.3) ได้แบ่งแยกคุณลักษณะของ “สื่อใหม่” ออกเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ดิจิทัล มีเดีย (Digital Media) เป็นการสื่อสารไร้สายที่รวดเร็วด้วยระบบไฟเบอร์ออปติกที่เชื่อมต่อกับระบบสัญญาณดาวเทียม
2. สื่อซึ่งเป็นสื่อใหม่ที่นอกเหนือจากสื่อเดิมที่มีอยู่
3. สื่อที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่เพื่อสนับสนุนงานด้านนวัตกรรมการสื่อสาร

ณงลักษณ์ จารุวัฒน์ และ ประภัสสร วรรณสถิต (2551) ระบุว่า สื่อใหม่ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. มีอิสระจากข้อจำกัดด้านเวลา (Freedom from Scheduling) มีเนื้อหาที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัลทำให้ผู้บริโภคสามารถเลือกรับและส่งข่าวสารได้ในระยะเวลาที่ต้องการและไม่จำเป็นต้องชมเนื้อหาในระยะเวลาที่กำหนด

2. มีอิสระจากข้อจำกัดด้านพรมแดน (Freedom from Geological Boundaries) มีเนื้อหาในรูปแบบดิจิทัลซึ่งเป็นเนื้อหาที่รับข้อมูลข่าวสารได้ทั่วโลกในระยะเวลาอันรวดเร็ว ทำให้ผู้บริโภคสามารถเลือกรับ ค้นหาข้อมูลข่าวสารจากประเทศใดก็ได้แล้วแต่ความต้องการของบุคคล

3. มีอิสระจากข้อจำกัดด้านขนาด (Freedom from Scale) มีเนื้อหาที่สามารถย่อหรือปรับขยายขนาดหรือขยายเครือข่ายได้ เช่น การปรับเนื้อหาให้เหมาะสมสำหรับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปทั่วโลกหรือเป็นการปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเจาะจงก็ได้

4. มีอิสระจากข้อจำกัดด้านรูปแบบ (Freedom from Formats) มีเนื้อหาในรูปแบบดิจิทัลซึ่งไม่จำเป็นต้องมีรูปแบบหรือลักษณะที่ตายตัว เช่น ไม่มีหลักตายตัวว่าคลิปวิดีโอที่นำลงไปใส่ในกล่องดิจิทัลหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้นจะต้องเป็นคลิปที่มีความยาวเท่าใด หมายความว่า จะเป็นคลิปวิดีโอที่มีความยาวเพียงไม่กี่วินาทีหรือหลายนาทีหรือเป็นชั่วโมงก็ได้

5. มีอิสระจากยุคนักการตลาดสร้างเนื้อหาไปสู่ผู้บริโภคเป็นผู้สร้างเนื้อหา (Freedom From Marketer-Driven to Consumer-Initiated, Created and Controlled) ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารดิจิทัล ทำให้เจ้าของสื่อหรือผู้ผลิตสื่อไม่สามารถควบคุมเนื้อหาได้แต่เพียงผู้เดียวดังเช่นในอดีต เพราะผู้บริโภคสามารถสร้างเนื้อหาเองได้ไม่ว่าจะเป็นการสร้างในบล็อกในเว็บไซต์ ในยูทูปและในสื่อใหม่รูปแบบต่างๆ

สรุปได้ว่าคุณลักษณะของสื่อใหม่นั้นเป็นสื่อที่เอาชนะอุปสรรคข้อจำกัดด้านระยะเวลาด้านพรมแดน ด้านขนาดพื้นที่ ด้านรูปแบบและด้านการสร้างสรรค์โดยผู้ผลิตมาสู่การสร้างสรรคโดยผู้ที่เป็นผู้ผลิตและผู้บริโภคอันเนื่องมาจากการพัฒนาของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เจริญรุดหน้าอย่างต่อเนื่อง

เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) ถือว่าเป็นสื่อใหม่ มีความหมายว่า ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อเข้าด้วยกันเพื่อการสื่อสารและสืบค้นสารสนเทศจากเครือข่ายต่างๆ ทั่วโลก เป็นเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงผู้คนไว้ด้วยกันโดยเว็บไซต์เหล่านี้จะมีพื้นที่ให้ผู้คนเข้ามารู้จักกัน มีการให้พื้นที่บริการเครื่องมือต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างเครือข่ายสำหรับเป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารถึงกัน ทั้งตัวอักษร ภาพ ผลงาน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็นร่วมกันผ่านระบบการสื่อสารดิจิทัล

การสื่อสารในสังคมออนไลน์ เป็นการสื่อสารที่ไม่จำกัดระบบปฏิบัติการของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่างระบบก็สามารถสื่อสารถึงกันได้ ผู้ใช้สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างอิสระ

เป็นการสื่อสารที่ไม่จำกัดรูปแบบของข้อมูล มีได้ทั้งข้อมูลที่เป็นตัวอักษร เป็นภาพ เป็นมัลติมีเดีย คือมีทั้งภาพเคลื่อนไหวและมีเสียงประกอบในเวลาเดียวกัน จึงมีผู้คนให้ความสนใจเข้าไปใช้ เครือข่ายการสื่อสารรูปแบบใหม่นี้มากขึ้นเรื่อยๆ

สื่อสังคมออนไลน์ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในยุคปัจจุบันคือ สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ซึ่งจากการศึกษาพบว่าได้มีหน่วยงานที่ศึกษาการเปิดรับสื่อเฟสบุ๊คของคนไทยพบว่ามี ผู้ใช้ทั้งสิ้นจำนวน 13,276,200 ราย โดยผู้ใช้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 18 - 24 ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุ 25-34 ปี (ข้อมูลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2555)

ช่องทางการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยมของคนไทยในขณะนี้คือ ฟินเทอร์เรส (Pinterest) ซึ่งเป็นเว็บไซต์สังคมออนไลน์สำหรับแลกเปลี่ยนรูปภาพแบบใหม่ที่กำลังเป็นที่นิยมขณะนี้ เป็นช่องทางการสื่อสารที่สามารถเอาชนะเว็บไซต์สังคมออนไลน์อย่าง LinkedIn และ Google ด้วยตัวเลขของผู้เยี่ยมชมทางคอมพิวเตอร์ (ที่ยังไม่ได้นับรวมผู้เข้าชมผ่านทาง โทรศัพท์เคลื่อนที่) (ข้อมูลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2555) ดังตาราง 2.1

ตาราง 2.1

แสดงจำนวนผู้เยี่ยมชมในเว็บไซต์สังคมออนไลน์

อันดับที่	เว็บไซต์สังคมออนไลน์	จำนวนเยี่ยมชม
1	Facebook	7,000,000,000
2	Twitter	182,000,000
3	Pinterest	104,000,000
4	LinkedIn	86,000,000
5	Tagged	72,000,000
6	Google	61,000,000

ที่มา : มาเก็ตติ้ง อู๊ปส์ (2555)

กล่าวโดยสรุป แนวคิดเกี่ยวกับสื่อใหม่ เป็นแนวคิดที่กล่าวถึง ระบบการสื่อสารที่เชื่อมต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของเครือข่ายระดับโลกที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางการสื่อสารที่นำเสนอเนื้อหาของสารที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นข่าวซึ่งมีเนื้อหาในรูปแบบดิจิทัล ได้แก่ ข้อมูลความคิดเห็น ความบันเทิงและการโฆษณา เกิดจากการเปลี่ยนของเทคโนโลยีการสื่อสารที่ไม่หยุดนิ่ง เป็นสื่อที่เอื้อให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารทำหน้าที่ส่งสารและรับสารได้พร้อมกัน เรียกว่า เป็นการสื่อสารสองทาง สามารถส่งได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบในลักษณะของสื่อประสม (Multimedia)

ทฤษฎีอำนาจนำจากสื่อมวลชน

(Hegemony Theory of Media)

ทฤษฎี “อำนาจนำ” เป็นแนวคิดที่มาจากนักทฤษฎีสายวิพากษ์ที่มีชื่อว่า “อันโตนิโอ กรัมสกี” (Antonio Gramsci, 1971) ชาวอิตาลีเขามีแนวคิดหลัก (Main Concept) กล่าวถึงการนำเสนอ “อุดมการณ์” ผ่านสื่อประเภทต่างๆให้กับคนในสังคม เช่น การนำเสนอในรูปแบบของ “ข่าว” “ความบันเทิง” “นวนิยาย” ฯลฯ ซึ่งอุดมการณ์ที่นำเสนอสู่สาธารณชนจะทำหน้าที่ชี้ให้เห็น “การครอบงำชนชั้นทางสังคม” ทฤษฎีนี้ไม่ได้มุ่งสนใจปัจจัยทางเศรษฐกิจกับปัจจัยทางโครงสร้างที่เป็นตัวกำหนด “อุดมการณ์” ทางสังคมดังเช่นทฤษฎีหน้าที่นิยม (Functional Theory) แต่เน้นไปที่ตัว “อุดมการณ์” อันเกิดจากการทำให้เกิดความหมายขึ้นซึ่งมีผลทำให้คนในสังคมยอมรับและปฏิบัติตาม “แนวความคิด” โดยชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จของอุดมการณ์ในการสร้างจิตสำนึกให้กับคนในสังคม ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่แตกออกมาจากทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองที่มองว่าสื่อมวลชนเป็นกลไกอย่างหนึ่งที่มีอำนาจใช้ครอบงำความคิดคนในสังคมโดยสร้างอุดมการณ์และจิตสำนึกตามที่ชนชั้นนำต้องการ (Dennis McQuail, 2001, p.96)

ทฤษฎีการครอบงำเกิดขึ้นจากกลุ่มนักคิดสำนักทฤษฎีวิพากษ์ เป็นทฤษฎีที่เน้นที่ตัว “สาร” (Message) ทว่าความแตกต่างระหว่างทฤษฎีการครอบงำกับทฤษฎีมาร์กซิสต์คือ ทฤษฎีการครอบงำยอมรับความเป็นอิสระของอุดมการณ์จากประเด็น “เศรษฐกิจ” และประเด็น “โครงสร้างทางสังคม” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ทฤษฎีการครอบงำมองว่า “อุดมการณ์” นั้นมีอยู่ในสังคม ไม่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจแต่ประการใด อุดมการณ์ไม่ได้ถูกครอบงำจากชนชั้นปกครองแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลทางวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ ทฤษฎีการครอบงำจึงสนใจศึกษาในประเด็น “วัฒนธรรม” ในขณะที่ทฤษฎีมาร์กซิสต์ดั้งเดิมมุ่งสนใจประเด็น “เศรษฐกิจ” ที่เป็นประเด็นสำคัญในการทำความเข้าใจความเป็นไปของสังคม

ริทเซอร์ (Ritzer, 2000, p.275) ระบุว่า กรัมสกีได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของมาร์กซ์ ได้ชื่อว่าเป็น “มาร์กซิสต์บริสุทธิ์” โดยเฉพาะแนวคิดที่ว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดปัจจัยอื่นในสังคม เขาได้เขียนเรียงความในหัวข้อ “การปฏิวัติต่อต้านทุนนิยม” (The Revolution against ‘Capital’) เนื้อหากล่าวถึงการก้าวขึ้นเป็นเจ้าและครอบครองโดยระบุว่าผู้ที่ขึ้นมาเป็นผู้ปกครองได้สร้างกติกาทางสังคมขึ้นมาและกลายเป็นวัฒนธรรมที่ชนชั้นปกครองได้ประโยชน์ การที่สามารถทำอย่างนี้ได้จำเป็นต้องอาศัยอำนาจและไม่ใช่ว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจเพียงประการเดียวที่จะส่งเสริมให้ทำเช่นนั้นได้แต่ยังต้องอาศัยการสนับสนุนจากมวลชนด้วย

เทอร์เนอร์. (2001, p.204) ระบุว่า กรั่มซีเชื่อว่าชนชั้นสูงซึ่งมีอำนาจเหนือชนชั้นอื่นได้ใช้โครงสร้างอำนาจเป็นประโยชน์ในการใส่ความคิดและอุดมการณ์ให้กับชนชั้นอื่นในสังคมเพื่อให้ยอมรับในเงื่อนไขของความแตกต่างที่เป็นอยู่

ในการศึกษาทางด้านทฤษฎีการสื่อสารมวลชน ได้มีนักวิชาการที่สนใจแนวคิดนี้นำเอาแนวคิดของอันโตนิโอ กรั่มซี (Hegemony) และหลุย อัลทุแซร์ เข้ามาศึกษามากขึ้น ทฤษฎีนี้มีแนวคิดหลัก (Main Concept) ระบุว่า สื่อมวลชนเป็นกลไกของสังคมที่ทำหน้าที่สร้างภาพลักษณ์และนำเสนออุดมการณ์เพื่อสร้างความชอบธรรมให้แก่ผู้มีอำนาจ ดังนั้น กลุ่มผู้มีอำนาจจึงออกกฎหมายเพื่อให้กลุ่มตนเองสามารถใช้กลไกนี้เพื่อบรรลุเป้าหมายของตนเอง สื่อมวลชนนำเสนอภาพของบุคคลระดับสูงเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่คนกลุ่มนี้ สร้างความชอบธรรมในการใช้อำนาจของกลุ่มผู้ควบคุมกลไกรัฐ ทฤษฎีนี้พยายามอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความมีเสถียรภาพทางการเมืองและการควบคุมทางสังคมในสังคมทุนนิยมประชาธิปไตยตัวอย่างเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาและอีกหลายประเทศในยุโรปตะวันตก

ทฤษฎีนี้ปฏิเสธความคิดของคาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) ที่เคยนำเสนอเอาไว้ว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจนั้นจะเป็นตัวกำหนดปัจจัยด้านอื่น เช่น การเมือง วัฒนธรรม จิตสำนึก ความคิด ฯลฯ ดังที่เรียกว่า “เศรษฐกิจเป็นตัวกำหนด”(Economic Determinism) กรั่มซีได้ปฏิเสธหลักการที่ว่าชนชั้นใดได้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต (Means of Production) ก็จะได้ควบคุมปัจจัยในการผลิต ความคิดจิตสำนึกและวัฒนธรรมไปโดยปริยาย (Means of ideological Production)

กรั่มซีเป็นนักวิชาการที่ถูกจัดให้อยู่ในสายวัฒนธรรมศึกษา อย่างไรก็ตามเขาได้ปฏิเสธคำนิยามของคำว่า “วัฒนธรรม” ที่นักวิชาการด้านสังคมศาสตร์รุ่นก่อนเคยให้ไว้ เช่น วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ดีที่สุดของมนุษย์ที่เคยกระทำสืบต่อกันมา วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สืบทอดกันมาอย่างหยุดนิ่งเขาได้นำเอามุมมองของนักทฤษฎีวิพากษ์มาศึกษาในประเด็นวัฒนธรรม จึงมีมุมมองต่อ “วัฒนธรรม” ในอีกแง่มุมหนึ่งโดยมองว่าวัฒนธรรมมีลักษณะเป็น “พลวัต” (Dynamic) ที่มีการเปลี่ยนแปลงและเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

ในสังคมหนึ่งนั้นประกอบด้วยวัฒนธรรมที่หลากหลายซึ่งประกอบด้วยวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อยมากมายที่ล้วนต่อสู้แย่งชิงพื้นที่ในสังคม วัฒนธรรมไม่ได้เป็นเรื่องของ “คุณค่า” (Value) เท่านั้น แต่มีการผลิต “วัฒนธรรม” ขึ้น (Production) และเป็นการผลิตแบบที่เรียกว่าผลิตซ้ำ (Reproduction) อย่างสม่ำเสมอถ้าหากต้องการให้วัฒนธรรมนั้นอยู่รอดต่อไป แนวคิดของกรั่มซีนี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาทางด้าน “วัฒนธรรมศึกษา” (Cultural Studies) ในรุ่นต่อมาโดยเฉพาะนักวิชาการที่สนใจศึกษาสื่อสารมวลชนในมิติวัฒนธรรมสังคมสมัยใหม่

กาญจนา แก้วเทพ (2547, น.184)ระบุว่า คำว่า “Hegemony” นี้ กรัมซีเป็นผู้นำมาใช้เป็นคนแรกโดยใช้ใน 2 ปริณทล คือ

ปริณทลที่ 1. อำนาจนำทางการเมือง (Political Hegemony) คำว่า “Hegemony” หมายถึง การสถาปนาระบบการเมืองระบบหนึ่งให้กลายเป็นระบบหลักของสังคม เช่น ระบบประชาธิปไตยแบบตัวแทน (Representative Democracy) ก็จะใช้รูปแบบการเลือกตั้งตัวแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผ่านพรรคการเมืองที่สังกัดว่าเป็นระบบที่มีความเหมาะสมกับการปกครองในระบบประชาธิปไตยมากที่สุดและมีความชอบธรรมมากที่สุด ในขณะที่เดียวกันได้ปฏิเสธแนวคิดประชาธิปไตยรูปแบบอื่นๆ เช่น ประชาธิปไตยโดยตรง (Direct Democracy) ด้วยเหตุนี้ การรวมตัวของกลุ่มคนที่มีปัญหาแล้วมาชุมนุมเรียกร้องจะถูกถือว่าขาดความชอบธรรม เป็นต้น

ปริณทลที่ 2. อำนาจนำทางวัฒนธรรม (Cultural Hegemony) หมายถึง การสถาปนาระบบคิด ระบบอุดมการณ์ ระบบวัฒนธรรมหนึ่งให้กลายเป็นระบบคิดหลักและวัฒนธรรมหลักของสังคมและในขณะเดียวกันได้กีดกันระบบอื่นๆให้กลายเป็นระบบที่ไม่ชอบธรรมไป ตัวอย่างเช่น ระบบคิดที่ว่า “คนเราทุกคนย่อมเห็นแก่ตัวเป็นธรรมดาและเป็นธรรมชาติของมนุษย์” หรือ ระบบคิดที่ว่า “มือใครยาวสาวได้สาวเอา” หรือ ระบบ “ปลาใหญ่กินปลาเล็ก” หรือตัวอย่างในสังคมไทย เช่น ระบบคิดที่ว่า “คนไทยต้องเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์” หากใครก็ตามที่ไม่เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้นในชีวิตประจำวันของคนเราเรามักได้พบเห็นและได้ยินได้ฟัง “วาทกรรม” เหล่านี้ครั้งแล้วครั้งเล่าที่ทำให้เราเห็นพ้องซึ่งเราอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม บรรดา วาทกรรมเหล่านี้ถูกเผยแพร่ทั้งจากสื่อต่างๆในสังคมและจากสื่อมวลชนทุกประเภท โดยเฉพาะในสื่อมวลชนที่กรัมซีสนใจศึกษาเป็นพิเศษ

ทฤษฎีอำนาจของสื่อมวลชนระบุว่า สื่อมวลชนเป็นกลไกของสังคมที่ทำหน้าที่สร้างภาพลักษณ์ สร้างความคิดหลักๆให้กับคนในสังคม สื่อมวลชนช่วยสร้างความชอบธรรมให้แก่ผู้มีอำนาจ ดังนั้นกลุ่มผู้มีอำนาจจึงเข้าใช้กลไกนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของตนเองตามที่ต้องการ การนำเสนอภาพของบุคคลระดับสูงก็เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่คนกลุ่มนี้ หรือเพื่อสร้างความชอบธรรมในการใช้อำนาจของคนกลุ่มที่ควบคุมกลไกรัฐ

กรัมซีได้วิเคราะห์สื่อมวลชนโดยใช้แนวคิดวัฒนธรรมศึกษาโดยระบุว่า การที่สังคมทุกวันนี้ยังคงสามารถสืบทอดตนเองไปได้ (Reproduce) จำเป็นต้องอาศัยกลไกสังคมมาทำงานธำรงรักษาเอาไว้ โดยที่กลไกนั้นสามารถแบ่งแยกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1) กลไกด้านการปราบปราม (Repressive Apparatus) ประกอบด้วย การใช้กฎหมายเป็นตัวปราบปราม หากมีใครก็ตามที่ทำผิดกฎหมาย ก็จะถูกดำเนินคดี

2) กลไกด้านอุดมการณ์ (Ideology Apparatus) ประกอบด้วย การใช้กลไกที่นุ่มนวล หรือเป็นไม้นวมในการเผยแพร่อุดมการณ์ เช่น โรงเรียน ศาสนา สื่อมวลชน ฯลฯ

ทั้ง 2 กลไกที่ใช้ควบคุมคนในสังคมนั้น กริมซีระบุว่า กลไกที่มีอิทธิพลมากที่สุดที่เขาให้ความสนใจ คือ กลไกด้านอุดมการณ์เพราะเป็นกลไกที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ เป็นกลไกที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน มีลักษณะเป็น “ไม้นวม” มากกว่า “ไม้แข็ง” ทำให้ผู้คนในสังคมยอมรับอย่างยินยอมพร้อมใจ (Consent) ดังสำนวนไทยที่ว่า “น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย”

เมื่อถามว่าการใช้อำนาจนำ (Hegemony) ของสื่อมวลชนคืออะไร กริมซีตอบว่าคือการนำอุดมการณ์หรือวัฒนธรรมหลักในสังคมมานำเสนอเป็น “ข่าวสาร” ให้ประชาชนได้รับรู้ ไม่ว่าจะ เป็นในรูปแบบของข่าว ความบันเทิง เรื่องแต่ง ฯลฯ มาอีกรักษาสุขภาพสังคมซึ่งประกอบด้วยคนหลากหลายกลุ่มให้เห็นด้วยกับวัฒนธรรมหรือ อุดมการณ์หลักของสังคมเพื่อให้สังคมดำเนินต่อไปได้ กระบวนการทำงานของสื่อมวลชนก็เป็นไปตามหลักการทำงานของอุดมการณ์ด้านอื่นๆ คือ สื่อมวลชนจะสอดแทรกความคิดต่างๆ ให้แทรกซึมอยู่ตามส่วนต่างๆ ของเนื้อหาที่นำเสนอ ไม่ว่าจะ เป็นการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ การบรรยายภาพ การตกแต่งเวที ค่านิยมหรือการใส่แนวคิดใดแนวคิดหนึ่งเข้าไปในรายการทางโทรทัศน์ หรือแม้แต่บทสนทนาทางโทรทัศน์ก็ตาม ฯลฯ อันมีผลทำให้โครงสร้างอำนาจนั้นดำรงอยู่ได้ ตัวอย่างเช่น ละครโทรทัศน์นำเสนอว่า “เป็นธรรมดาที่เพศชาย จะต้องเป็นผู้นำ” หรือ “พระเอกเท่านั้นที่ข่มขืนนางเอกได้” การข่มขืนดังกล่าวจึงเป็นความชอบธรรม แต่ถ้าใจผู้ร้ายข่มขืนนางเอกก็ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง สมควรถูกประณามและลงโทษ หรือ “คนรวยทำอะไรก็ไม่น่าเกลียด” เป็นต้น

กลยุทธ์ของการ Hegemony ในสื่อมวลชน คือ การที่สื่อมวลชนนำเสนอแนวคิดบางประการสู่ผู้รับสารให้ผู้รับสารยอมรับ เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว ซึ่งการกระทำนี้จะไม่ใช้ความรุนแรงแต่อย่างใด แต่จะใช้วิธีการที่แยบยล หรือแม้แต่การใช้ภาษาในการสื่อสารที่ว่า “เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า...” ส่วนใครก็ตามที่ไม่เห็นด้วยหรือมีแนวคิดที่แตกต่างออกไปจะถูกทำให้คนในสังคมให้ความหมายว่าเป็นพวก “ผิดปกติ” หรือ “พวกที่ผิดแยกไปจากคนในสังคม” กริมซีเห็นว่า การที่สื่อมวลชนนำเสนอแนวความคิดหรือข้อมูลข่าวสารนำเสนอไปยังประชาชนผู้รับสารทั่วไบนั้นเป็นวิธีการที่แยบยลและได้ผลเป็นอย่างดี สื่อมวลชนเองก็เปิดโอกาสให้ผู้ผู้นำในสังคมหรือผู้มีอำนาจในสังคมนั้นได้โอกาสเข้ามาใช้พื้นที่ในการเผยแพร่ความคิดหรืออุดมการณ์ของกลุ่มตนเองไปยังผู้อื่น ดังนั้น กลุ่มคนรวยและคนที่มีอำนาจทางการเมืองของทุกสังคมจึงได้รับประโยชน์จากระบบสื่อสารมวลชนของสังคมมากกว่ากลุ่มชนชั้นกลางและชนชั้นล่างของสังคม

สมสุข หินวิมาน(2548, น. 390) ระบุว่ากรัสมซีได้เสนอแนวคิดที่สำคัญไว้ประการหนึ่งคือ แนวคิดเรื่องการครองความเป็นเจ้าด้านอุดมการณ์ (Hegemony) ซึ่งพอสรุปสาระสำคัญได้ 4 ข้อดังต่อไปนี้

1) ในสังคมที่มีการจำแนกชนชั้นนั้น ผู้คนที่อยู่ในแต่ละกลุ่มสังคมต่างก็ผลิตวัฒนธรรมอุดมการณ์ของชนชั้นตนเองขึ้นมา หมายความว่าวัฒนธรรมในสังคมหนึ่งๆนั้นไม่ได้มีเพียงวัฒนธรรมหลักเพียงตัวเดียว (หรือที่สำนักวัฒนธรรมศึกษารุ่นหลังเรียกว่าวัฒนธรรมหรือ Culture แบบ C ตัวใหญ่เพียงตัวเดียว) หากแต่วัฒนธรรมย่อยๆหรือวัฒนธรรมของกลุ่มสังคมที่แตกต่างหลากหลาย (หรือที่เรียกว่าวัฒนธรรม หรือ Culture แบบ c ตัวเล็กหลายๆตัว) ตัวอย่าง เมื่อเรากล่าวถึงอุดมการณ์ จิตสำนึกที่เกี่ยวกับความอ้วนของคนเรา เราก็จะพบว่าความอ้วนมิได้มีความหมายเพียงหนึ่งเดียว สำหรับคนอ้วนจำนวนมากแล้ว พวกเขา/ เธออาจเชื่อในความหมายที่ว่าความอ้วนคือสิ่งที่เขาหรือเธอเลือกเอง เป็นสิทธิส่วนบุคคล ไม่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการดำเนินชีวิตแต่อย่างใด

สำหรับกลุ่มนางแบบ ศิลปินดารา นักร้องยอดนิยมก็อาจผลิตอุดมการณ์ว่า ความอ้วนเป็นสิ่งไม่ดี น่ารังเกียจและต้องทำทุกวิถีทางที่จะลดรูปร่างที่อ้วนท้วนลงไป เช่นเดียวกับที่กลุ่มแพทย์หรือเจ้าของสินค้าประเภทสารลดน้ำหนักก็จะสร้างอุดมการณ์ที่ว่าความอ้วนเป็นบ่อเกิดของโรคภัยไข้เจ็บหลายประการ เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคไขมันอุดตันในเส้นเลือด เป็นต้น

2) กรัสมซีเชื่อว่าอุดมการณ์ที่แตกต่างกันของกลุ่มสังคมที่หลากหลายนี้มีผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันอยู่เบื้องหลัง ทำให้ทุกคนทุกชนชั้นไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในสงครามแย่งชิงพื้นที่ทางอุดมการณ์ (War of Position) โดยผ่านเวทีการสื่อสารรูปแบบต่างๆเพื่อจะทำให้อุดมการณ์และวัฒนธรรมของตนกลายเป็นอุดมการณ์หลัก (Dominant Ideology) ของสังคมไป เช่น กรณีอุดมการณ์เรื่องความอ้วนนี้ ความหมายที่ว่าความอ้วนเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ และเป็นที่มาของโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ดูจะเป็นอุดมการณ์หลักของสังคม เพราะสามารถยึดครองพื้นที่ของการสื่อสารหลายๆประเภท ตั้งแต่ ตำราเรียนสุขศึกษา นิตยสารสุขภาพ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ หรือแม้แต่ในเนื้อเพลงประเภท “ไม่อ้วนเอาเท่าไร” เป็นต้น

3) การที่อุดมการณ์หลักข้างต้นสามารถสถาปนาตัวคนคงอยู่ได้ในสามัญสำนึกของผู้คนนั้น กรัสมซีอธิบายว่าเป็นเพราะกลไกต่างๆของสังคมทำหน้าที่ผลิตและผลิตซ้ำ (Production and Reproduction) เพื่อสืบทอดความหมายดังกล่าวออกไปอย่างไม่สิ้นสุด ทั้งนี้ กรัสมซีเชื่อว่าบนเวทีการต่อสู้ทางชนชั้นนั้นด้านหนึ่งมีการใช้กำลังความรุนแรง (Coercion) เป็นกลไกรักษอำนาจของชนชั้นปกครองเอาไว้ เช่น ถ้าใครประพฤติผิดกฎหมาย กฎระเบียบสังคมก็จะถูกรวบปรามหรือถูกจับเข้าคุก แต่อีกด้านหนึ่งก็มีการใช้กลไกด้านอุดมการณ์ที่จะทำให้ผู้คนในสังคมเกิดการยอมรับ (Consent) ต่ออำนาจของชนชั้นปกครอง เช่น เพื่อไม่ให้คนประพฤติผิดกฎหมาย ก็จะใช้กลไกด้านศาสนา

ความเชื่อ หรือแม้แต่สื่อสมัยใหม่อย่างละครโทรทัศน์ที่สอนเรื่อง “กฎแห่งกรรม” เพื่อคอยตอกย้ำขัดเกลาคิดสำนึกของผู้คน ซึ่งหากเทียบกันระหว่างกลไกทั้งสองนี้ กรรมที่เสนอว่ากลไกด้านอุดมการณ์เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง และกระทำไปโดยที่ผู้คนในสังคมไม่ตระหนักรู้ ซึ่งในท้ายที่สุดก็จะส่งผลให้เกิด “ความยอมรับ” ในอำนาจของชนชั้นปกครองที่ได้ผลดีกว่าการใช้กำลังรุนแรง โดยกรรมที่เรียกกระบวนการที่เน้นจิตสำนึกของผู้คนนี้ว่า การครองความเป็นเจ้าทางอุดมการณ์

4) กรรมที่เสนอว่าการครองความเป็นเจ้าทางอุดมการณ์มีลักษณะสองด้านเสมอ กล่าวคือ ด้านหนึ่งแม้ว่าอุดมการณ์หลักสามารถเข้ายึดพื้นที่ทางความคิดของคนในสังคมได้ก็จริง แต่อีกด้านหนึ่งบรรดาอุดมการณ์ต่อต้าน (Counter Ideology) หลายๆตัวก็สามารถที่จะเข้ามาช่วงชิงท้าทาย ต่อรอง ต่อสู้กับอุดมการณ์หลักที่สถาปนาตนอยู่ในสามัญสำนึกของผู้คนได้ ข้อเสนอของกรรมที่ดังกล่าวนี้เป็นแนวคิดสำคัญที่นักวิชาการสำนักเบอร์มิงแฮมยุคหลังให้ความสนใจเป็นพิเศษ และนำมาใช้ในการวิเคราะห์วัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ในฐานะเวทีที่อุดมการณ์ต่อต้านสามารถแทรกตัวเข้ามาต่อรอง ต่อสู้เพื่อแย่งชิงพื้นที่ทางความคิดของคนในสังคม เช่น ในขณะที่อุดมการณ์หลักของสังคมพยายามตีกรอบการพูดเรื่องเพศในพื้นที่สาธารณะของผู้คน แต่การสนทนาในเว็บบอร์ดหรือการขีดเขียนข้อความเรื่องเพศในห้องน้ำและตามผนังกำแพงก็คือเวทีการสื่อสารที่อุดมการณ์ต่อต้านสามารถเข้ามาต่อรองกับอุดมการณ์หลักดังกล่าวได้

กรรมนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพลังอำนาจทางการเมืองในประเทศเสรีประชาธิปไตย แท้จริงแล้วไม่ได้ถูกแสดงผ่านรูปแบบที่รัฐบาลเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นในลักษณะของการจ้องจ่านักโทษการเมืองในคุก หรือการสังหารผู้ประท้วงคัดค้าน แต่พลังอำนาจทางการเมืองที่แท้จริงได้ถูกใช้ผ่านอุดมการณ์ (Ideology) หรือทัศนคติมุมมองที่สำคัญในการมองโลก ซึ่งความคิดและสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ประกอบขึ้นมาเป็นอุดมการณ์ โดยทั่วไปจะถูกกำหนดขึ้นมาโดยผู้ปกครองด้วยอำนาจที่ได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และอุดมการณ์นี้เองเป็นตัวช่วยให้ผู้ปกครองสามารถปกครองพลเรือนของตนได้อย่างราบรื่น หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นที่ยอมรับของพลเมืองซึ่งเป็นการยอมรับด้วยความเต็มใจ ไม่ได้ใช้กำลังบังคับ

ตัวอย่าง เช่น แนวคิดที่ว่า อเมริกาเป็นดินแดนแห่งโอกาส แต่ในความเป็นจริงหลายคนในอเมริกาเริ่มต้นโอกาสของตนเองในสลัม ขณะที่ความเป็นจริงหลายคนในอเมริกาเริ่มต้นโอกาสที่แมนฮัตตันสุดหรูในเมืองใหญ่ตัวอย่างในสังคมไทย ได้แก่คนเราเกิดมาไม่เท่าเทียมกัน เพราะชาติที่แล้วทำบุญมาไม่เท่ากัน แต่ในความเป็นจริงเป็นเรื่องการเข้าถึงและจัดสรรผลประโยชน์อย่างไม่เท่าเทียมกันในสังคม

การอธิบายปรากฏการณ์ด้านสื่อสารมวลชน ทฤษฎีความเป็นเจ้าและอุดมการณ์ (Hegemony and Ideology) มองว่าสื่อโทรทัศน์ไม่ได้ทำหน้าที่เป็น “สุนัขเฝ้าบ้าน” (Watchdog)

คอยเฝ้าติดตามตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล แต่แม้คำจรรยาบรรณที่รัฐบาลพยายามขจัด มุมมองที่ว่าคนเรามีความแตกต่างกันทางชนชั้น ชาวสารในสื่อมักถูกขัดเกลาแล้วขัดเกลาเล่าจาก อุดมการณ์ แนวคิดของผู้ปกครองในสังคมทุนนิยมประชาธิปไตย

ปรากฏการณ์ในสังคมไทยที่สื่อมวลชนแสดงบทบาทนำเสนอการผนวกรวมธุรกิจของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ซึ่งเป็นของชนชั้นสูง หรือของนักการเมืองระดับชาติ การประสานผลประโยชน์ ทางธุรกิจ และความเป็นมิตรสมานฉันท์ระหว่างกลุ่มหรือชนชั้นต่างๆในสังคม เช่น การนำเสนอการ ขายหุ้นกิจการบริษัทชิน คอร์ปอเรชั่นของครอบครัวชินวัตรให้กับกองทุน “เทมาเส็ก” ประเทศสิงคโปร์ หรือตัวอย่างการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการขยายธุรกิจจากธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สู่การสู กิจการโรงแรม และผู้สนับสนุนหลักสโมสรฟุตบอลเอฟเวอร์ตันในพรีเมียร์ลีกของเจ้าของธุรกิจ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทยหรือตัวอย่างการนำเสนอการขายกิจการน้ำดื่มชาเขียวและ ร้านอาหารญี่ปุ่น ของตัน ภาสกรนทีให้แก่กลุ่มธุรกิจของเจริญ ศิริวัฒนภักดี มหาเศรษฐีเจ้าของธุรกิจ หลายแห่งในประเทศไทย

ชนชั้นที่ได้ประโยชน์จากระบบโครงสร้างของสังคมได้ใช้สื่อมวลชนในการนำเสนอ อุดมการณ์เพื่อครอบงำให้คนในสังคมยอมรับ โดยนำมาอ้างรักษาสภาพแวดล้อมที่มีการแบ่งแยก และการครอบงำทางชนชั้นให้สามารถดำรงอยู่ได้ กระบวนการทำงานของสื่อมวลชนเป็นไปตาม หลักการทำงานของอุดมการณ์ กล่าวคือ จะสอดแทรกความคิดต่างๆให้แทรกซึมอยู่ตามส่วนต่างๆ ของเนื้อหาข่าวสาร เช่น การนำเสนอข่าว รายการวาไรตี้ รายการเกมโชว์ รายการละคร ฯลฯ โดยนำเสนอให้ประชาชนเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นเช่นนี้ กลยุทธ์การครอบงำด้วยกลไกด้าน อุดมการณ์นั้นจะใช้วิธีการนำเสนอแบบที่ไม่ต้องมีการตั้งคำถาม เนื่องจากถูกนำเสนอว่าเป็นสิ่งที่ สังคมทั่วไปให้การยอมรับโดยทั่วกัน

ถึงแม้ว่ากรัมซึ่งจะเป็นผู้คิดค้นคำว่า “Hegemony” ขึ้นมาก็ตาม แต่ทว่าเขาก็ได้สร้าง แนวคิดนี้อย่างมีพลวัต โดยเห็นว่าที่ใดก็ตามที่มีการครอบงำ ที่นั่นก็จะมีการต่อต้านอยู่เสมอ เนื่องจากเขาเห็นว่ามนุษย์นั้นต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองไปสู่ชีวิตที่ดีกว่าอยู่เสมอ จึงสนใจวิเคราะห์ กระบวนการต่อสู้และต่อต้านการครอบงำของกลุ่มทางสังคม แนวคิดดังกล่าวนี้ถูกให้ความสนใจ โดยเฉพาะจากนักวิชาการกลุ่มวัฒนธรรมศึกษารุ่นต่อมา

ทฤษฎีการครอบงำหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “การครองความเป็นเจ้า” นักวิชาการบางคน เรียกทฤษฎีนี้ว่า “ทฤษฎีอำนาจนำ” หมายถึง การทำให้อุดมการณ์หรือวิถีคิดอย่างใดอย่างหนึ่งมี ความโดดเด่นเหนือสภาพหรือเงื่อนไขที่เป็นจริง อุดมการณ์นี้มิได้เกิดจากระบบเศรษฐกิจอย่างเดี่ยว แต่ฝังตัวอยู่ในทุกกิจกรรมทางสังคม ดังนั้น อุดมการณ์มิได้เกิดจากการที่กลุ่มหนึ่งมีอำนาจเหนือต่อ อีกกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่เกิดขึ้นทั่วไปและโดยไม่รู้ตัว อุดมการณ์ซึ่งเป็นความคิดที่โดดเด่นมากกว่านี้

ช่วยรักษาผลประโยชน์ของชนชั้นบางกลุ่มให้คงทนถาวรเหนือกลุ่มอื่นและในกระบวนการนี้ สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญกลายเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์รักษาผลประโยชน์นี้ให้กับคนบางกลุ่มในสังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อการเมืองนั้น ผู้วิจัยพบว่า ได้มีนักวิชาการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

กฤตพันธ์ แสนทวี. (2555). ศึกษาเรื่อง บทบาทหน้าที่ในการนำเสนอข่าวการเมืองของสื่อมวลชนไทย เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองและศึกษาทัศนคติที่มีต่อข่าวการเมือง และทัศนคติที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวการเมืองจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากประชาชนจำนวน 430 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.70 มีอายุเฉลี่ย 32.55 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 84.20 และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 68.20 มีรายได้อยู่ในช่วง 10,001- 20,000 บาท ร้อยละ 38.60 มากที่สุด มีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ร้อยละ 64.50 เหตุผลที่เปิดรับสื่อมวลชนเนื่องจากทันต่อเหตุการณ์ ร้อยละ 40.40 มากที่สุด นอกจากนี้ มีการพูดคุยเรื่องการเมืองกับเพื่อนร่วมงานหรือกับเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมสถาบันการศึกษา ร้อยละ 60.60 มากที่สุด โดยเปิดรับชมเนื้อหาข่าวการเมืองเวลา 19.00-21.00 น. ร้อยละ 44.80 สูงที่สุด กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบรูปแบบการนำเสนอข่าวมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.84 ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า ทัศนคติที่มีต่อข่าวการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทหน้าที่ในการนำเสนอข่าวการเมืองของสื่อมวลชน ($P=.398$) และปัจจัยที่สามารถอธิบายถึงบทบาทหน้าที่ในการนำเสนอข่าวการเมืองได้มากที่สุดคือ ปัจจัยด้านจริยธรรม สามารถอธิบายได้ร้อยละ 55.1

น้องนุช ลิ่มตระกูล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา ชาญวิชัย. (2556). ศึกษาเรื่อง บทบาทสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวอาเซียน กรณีศึกษา รายการ “ASEAN Journey” เป็นการศึกษาบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนประเภทรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับ 3 เสาหลักของอาเซียน อันประกอบด้วย ประชาคมเศรษฐกิจ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง และ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมในประเทศไทย รวมถึงรูปแบบการนำเสนอรายการดังกล่าว โดยใช้แนวคิดทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ของสื่อมวลชนของเดนนิส แม็คควอล (Dennis McQuail, 1983) ที่เกี่ยวกับหน้าที่ทางสังคมในการให้ข่าวสารของสถาบันสื่อสารมวลชน แนวคิดเกี่ยวกับรายการสารคดีและรูปแบบการนำเสนอรายการสารคดีทางสื่อโทรทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาสรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวอาเซียนของรายการ “ASEAN Journey” ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ 3 เสาหลักประชาคมอาเซียน โดยมีสัดส่วนของ

การนำเสนอเนื้อหาในประชาคม สังคมและวัฒนธรรมมากกว่าสัดส่วนเนื้อหาอีก 2 ประชาคม ในการนำเสนอรายงานนั้นมีวิธีการนำเสนอในหลากหลายรูปแบบ เช่น ใช้ผู้เดินเรื่อง ใช้รูปแบบมีพิธีกร ซึ่งเป็นบุคคลคนเดียวกันที่ทำหน้าที่เสมือนเป็นตัวแทนของคนหนุ่มสาวออกเดินทางเพื่อสำรวจอาเซียนแบบเจาะลึกชีวิตจริงของอาเซียน พร้อมนำเสนอเรื่องราวแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียนสู่ผู้ชมด้วยวิธีการเล่าเรื่อง พุดคุย และสัมภาษณ์บุคคลที่มีความน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับความเป็นมาของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ รายงานยังใช้เสียงของผู้เดินเรื่องคนเดิมในการนำเสนอเชิงบรรยายรายละเอียดเนื้อหาการที่เป็นข้อมูลสนับสนุนเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมอย่างต่อเนื่อง

จิตินัน บุญภาพ คอम्मอน (2556) ศึกษาเรื่อง “บทบาทของสื่อใหม่ในการสร้างค่านิยมทางสังคมและอัตลักษณ์ของเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร” การศึกษาชิ้นนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อใหม่กับการสร้าง “อัตลักษณ์” ของเยาวชนไทยที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Method) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สื่อดิจิทัล (Digital) ที่ทันสมัยมีบทบาทในการสร้างค่านิยมทั้งเชิงสร้างสรรค์และสร้างค่านิยมเชิงลบให้แก่เยาวชนในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ สื่อดิจิทัลยังเข้ามามีบทบาทต่อเยาวชนในกรุงเทพมหานครในฐานะเป็นเครื่องมือในการแจ้งข่าวสารให้รับรู้ บทบาทในการเปิดพื้นที่ให้เยาวชนชาวกรุงเทพมหานครได้แสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางการสื่อสารนี้ และแสดงบทบาทให้เยาวชนในกรุงเทพมหานครได้ใช้เป็นพื้นที่ในการค้นหาข้อมูลข่าวสารอื่นๆตามที่ต้องการ การสำรวจความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ การทดลองและการทดสอบอัตลักษณ์ (Identity) ของตนเอง รวมทั้งยังมีบทบาทในการขัดเกลาทางสังคมให้แก่เยาวชนอีกด้วย

วรลักษณ์ ศรีโย. (2556). ศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม : ศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และหนังสือพิมพ์ข่าวสด” มุ่งศึกษานโยบายของสื่อในการนำเสนอข่าว สก๊ิป และบทความที่มีเนื้อหาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงศึกษาประเด็นและคุณลักษณะของเนื้อหาที่นำเสนอโดยได้ดำเนินการศึกษา เปรียบเทียบการนำเสนอข่าวและบทความด้านสิ่งแวดล้อมของหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับคือหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์ข่าวสด ในช่วงระยะเวลา 3 เดือน คือระหว่างเดือนตุลาคม – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 และสัมภาษณ์หัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ ซึ่งมีหน้าที่ในการตัดสินใจเลือกข่าวนำเสนอ ผลที่ได้รับจากการศึกษาสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์เดลินิวส์จะนำเสนอข่าวและบทความสิ่งแวดล้อมรวมทั้ง 167 เรื่อง ในขณะที่หนังสือพิมพ์ข่าวสดนำเสนอ 109 เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาถึงที่มาของแหล่งข่าวแล้วพบว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดมีแหล่งที่มาของข่าวหลากหลายกว่า ในขณะที่เดลินิวส์จะเน้นแหล่งข่าวที่เป็นภาครัฐเสียส่วนใหญ่ซึ่งสอดคล้อง

กับนโยบายของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะมีผู้สื่อข่าวที่ติดตามข่าวสิ่งแวดล้อมเพื่อจะได้ติดตามข้อมูลในด้านต่างๆ พร้อมทั้งมีแหล่งข่าวประจำเพื่อให้ได้มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น และสื่อมวลชนจะต้องทำหน้าที่ในการรายงานข่าวสารวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

ปรดา ถนอมแก้ว. (2556). ศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อบุคคล สื่อมวลชน และประเพณีลอยเรือของชาวเลกลุ่มอุรักลาไวย์ แหลมตุ๊กแก อำเภอมะนัง จังหวัดภูเก็ต” ผลการศึกษาสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม รู้จักสนิทสนมกันภายในชุมชน เพราะเป็นคนเก่าแก่ที่เติบโตและอยู่ในพื้นที่ อาศัยอยู่ในชุมชนอุรักลาไวย์มานาน ตระหนักดีว่าประเพณีลอยเรือเป็นวิถีชีวิตของตนเองและเป็นวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่จะต้องสืบสานให้คงอยู่ต่อไป จากการสัมภาษณ์ผลการศึกษาสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในชุมชนอุรักลาไวย์ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมประเพณีลอยเรือจากสื่อบุคคลผ่านการบอกเล่าเมื่อพบปะสังสรรค์กัน มีการจัดประเพณีนี้ปีละ 2 ครั้ง ส่วนสื่อมวลชนมีบทบาทในการนำเสนอข่าวสารและทำให้ชาวอุรักลาไวย์เกิดความภาคภูมิใจในประเพณีนี้ ในประเด็นการเข้ามีส่วนร่วมในประเพณีลอยเรือ ทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าประเพณีลอยเรือเป็นพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ของคนในชุมชนอุรักลาไวย์ ซึ่งรับรู้ความสำคัญของประเพณีนี้ผ่านการบอกเล่าของผู้สูงอายุที่บอกเล่าต่อกันมา ประเด็นความตระหนักถึงการอนุรักษ์และส่งเสริมประเพณีลอยเรือของชาวอุรักลาไวย์ให้ดำรงอยู่ต่อไป ผลการศึกษาพบว่าทั้ง 3 กลุ่มเห็นตรงกันว่าจะต้องสืบสานประเพณีนี้ให้อยู่กับชาวอุรักลาไวย์ต่อไป เพราะเป็นประเพณีที่ดีงาม เป็นประโยชน์หลายอย่างต่อสมาชิกในชุมชน ส่วนแนวทางหรือวิธีการในการสืบทอดประเพณีลอยเรือ เห็นว่าสื่อมวลชนมีบทบาทในการรายงานข่าวให้สาธารณชนจากภายนอกรับรู้และเข้าใจประเพณีลอยเรือของชาวอุรักลาไวย์ นอกจากสื่อมวลชนจะแสดงบทบาทนี้แล้วยังทำให้พวกเขาเหล่านั้นเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีประเพณีลอยเรืออยู่ในชุมชนและจะอนุรักษ์ให้ประเพณีนี้อยู่คู่กับชุมชนสืบต่อไป

สมาน งามสนธิ บุญเรือง ศรีหิรัญ ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร. (2555). ศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทย” คณะผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้คือ เพื่อศึกษาบทบาทของสื่อมวลชนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาสื่อมวลชนในด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า บทบาทของสื่อมวลชนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนประกอบด้วย 3 บทบาทหลัก คือ บทบาทแรก เป็นบทบาทการถ่ายทอดความรู้ และข้อมูลข่าวสารทางการเมืองให้แก่ประชาชน บทบาทที่สอง คือ บทบาทการเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล และบทบาทที่สามคือ การเป็นพื้นที่ในการประสานความเข้าใจทางการเมืองให้กับคนในสังคม คณะผู้วิจัยสรุปว่าในการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนซึ่งจะแสดงบทบาทได้มากหรือน้อย

นั้น ขึ้นอยู่กับรัฐบาลในแต่ละยุคสมัยเป็นสำคัญ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ขึ้นอยู่กับความยืดหยุ่นของรัฐบาลที่บริหารประเทศในขณะนั้น รัฐบาลที่ปกครองประเทศโดยยึดหลักการประชาธิปไตยจะให้เสรีภาพกับสื่อมวลชนในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ตรวจสอบการทำงานของคณะรัฐบาลได้มากกว่ารัฐบาลที่มาจากรัฐประหาร กระนั้นก็ตาม ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีรัฐบาลที่มาจากทางเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย แต่ก็ยังประสบปัญหาที่สื่อมวลชนในประเทศไทยไม่สามารถแสดงบทบาทตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้มากมายนัก เพราะยังมีปัจจัยอื่นๆที่มีผลทำให้สื่อมวลชนแสดงบทบาทตรวจสอบและวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลได้น้อย เช่น ปัจจัยด้านเงินทุนที่สื่อมวลชนได้รับจากภาคการเมือง ทั้งในรูปแบบการซื้อโฆษณาผ่านสื่อในเครือของบริษัทสื่อสารมวลชน ซึ่งการที่ภาคธุรกิจของนักการเมืองให้การสนับสนุนด้านการอุดหนุนซื้อพื้นที่เพื่อโฆษณาในสื่อ นั้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการทำงานขององค์กรสื่อมวลชน เป็นต้น

งานวิจัยเรื่องต่อมา เป็นของคเนศ จิรัชฐิติพงศ์ (2552) ศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อกับการผลักดันนโยบายสาธารณะของภาคประชาชน ศึกษากรณีผลักดันการใช้สิทธิตามสิทธิบัตรหรือ ซีแอล (Compulsory Licensing)” ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่า เพื่อศึกษารูปแบบการผลักดันนโยบายสาธารณะของภาคประชาชน โดยใช้กรณีตัวอย่างเรื่องการผลักดันการประกาศใช้สิทธิตามสิทธิบัตรที่ประสบความสำเร็จว่ามีความสัมพันธ์กับบทบาทของสื่อมวลชนอย่างไร รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคของทั้งสองฝ่าย โดยวิเคราะห์หาแนวทางในการทำงานให้สนับสนุนซึ่งกันและกัน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการเคลื่อนไหวเรื่องซีแอลของประเทศไทยมีความหมายกว้าง ไม่ได้มีความหมายถึงการเมืองภาคประชาชนเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีมีความหมายถึงการพัฒนาระบบสาธารณสุขของประเทศไทยอีกด้วย ส่วนปัจจัยที่ช่วยผลักดันให้การเคลื่อนไหวดังกล่าวประสบความสำเร็จ ประการแรกคือฝ่ายนโยบาย โดยผู้มีอำนาจการตัดสินใจคือภาคการเมือง และกลุ่มผู้บริหารกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีหน้าที่ในการให้ข้อมูล ประเมินผล ตลอดจนการแทรกแซงของกลุ่มการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ ส่วนบทบาทของสื่อมวลชนก็เป็นปัจจัยสำคัญ โดยเฉพาะการแจ้งข่าวสาร การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางส่งเสริม สนับสนุนให้การเคลื่อนไหวได้รับการกล่าวถึง กล่าวคือ สื่อมวลชนแสดงบทบาทเป็นผู้นำข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐไปยังสาธารณชน โดยนำเสนอข้อมูลทั้งสองด้านคือ ด้านการสนับสนุนและด้านผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น โดยให้ประชาชนเป็นผู้ใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจด้วยตนเอง

งานวิจัยชิ้นต่อมาเป็นการศึกษาของ เบญจวรรณ จำเริญพร (2552) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาและวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม” เป็นการศึกษา นโยบาย วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการด้านการผลิตและการเผยแพร่รายการของสถานีวิทยุรัฐสภาผ่านดาวเทียม และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตเนื้อหาและการเผยแพร่รายการทางโทรทัศน์

ผลการศึกษารูปได้ว่า สถานีวิจัยรัฐสภาผ่านดาวเทียมมีนโยบายและมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเผยแพร่ภารกิจการดำเนินงานของรัฐสภา ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ มีความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดี และส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมถึงทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสถาบันนิติบัญญัติกับประชาชน โดยมีการกำหนดสัดส่วนการจัดสรรเวลาและประเภทรายการที่ออกอากาศ 80 % เป็นรายการที่ให้ความรู้แก่ประชาชนเป็นหลัก ส่วนอีก 20 % เป็นการนำเสนอรายการประเภทอื่น เช่น รายการบันเทิง รายการสาระและบันเทิง ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตเนื้อหาของข่าวสารและการเผยแพร่เนื้อหาของสถานีวิจัยทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียมของรัฐสภา ซึ่งส่งผลกระทบต่อการแสดงบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นสถาบันนิติบัญญัติ แบ่งออกเป็น ปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านเทคนิค ปัจจัยด้านความสามารถทางวิชาชีพ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับบริบททางการเมือง แหล่งที่มาของรายได้ และแหล่งผลิตรายการ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช.กับการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนในภาคตะวันออก” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology) ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิจัยเอกสาร (Document Research) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) ในภาคตะวันออก จากนั้นใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) สสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออก วิธีการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ในส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักในภาคตะวันออก ดังนี้

การวิจัยเอกสาร (Document Research)

ในการวิจัยขั้นนี้ ผู้วิจัยได้วิจัยจากเอกสาร คือ สื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์เสียงมหาชน หนังสือพิมพ์เสียงสวรรค์ หนังสือพิมพ์เสียงสยาม หนังสือพิมพ์แดนสยาม หนังสือพิมพ์อิสระชน หนังสือพิมพ์ศรีราชา หนังสือพิมพ์ข่าวชล-แปดริ้ว หนังสือพิมพ์ศรีราชาโพสต์ หนังสือพิมพ์ชลนิวัต หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นชล หนังสือพิมพ์ข่าวเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์ข่าวเมืองชล หนังสือพิมพ์ทีวีนิวส์ หนังสือพิมพ์ที่น้บ้านสวน หนังสือพิมพ์เสียงชล หนังสือพิมพ์ข่าวภาพ

ทั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) หนังสือพิมพ์ขึ้นมา 4 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์เสียงสวรรค์ (จันทบุรี) หนังสือพิมพ์ประชาชาติ (ตราด) หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นชล (ชลบุรี) หนังสือพิมพ์ศรีราชา (ชลบุรี) เนื่องจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับดังกล่าวนำเสนอข่าวการเมืองเป็นหลัก

หลังจากได้หนังสือพิมพ์ที่จะนำมาศึกษาในงานวิจัยขั้นนี้แล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในหนังสือพิมพ์ว่าหนังสือพิมพ์ได้แจ้งข่าวสารในประเด็น

○ หลักการประชาธิปไตย ประกอบด้วยหลักการสำคัญ ดังนี้

○ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน (Popular Sovereignty) หมายถึง อำนาจในการปกครองมาจากความเห็นชอบของราษฎรทั่วไป หมายความว่า การให้ความสำคัญกับอำนาจอธิปไตยที่จะต้องเป็นของประชาชน เพื่อให้การปกครองเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง

โดยประชาชนมีอำนาจในการเลือกผู้แทนที่จะเข้าไปปกครอง และรวมไปถึงอำนาจในการถอดถอนผู้แทนที่ตนเองเลือกเข้าไป

○ หลักเสรีภาพ (Liberty) หมายถึง การให้ความสำคัญกับเสรีภาพของประชาชน ซึ่งเสรีภาพเหล่านี้จะต้องมีการกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่ความเสมอภาคของประชาชน

○ หลักความเสมอภาค (Equality) หมายถึง การให้ความสำคัญกับความเสมอภาค กล่าวคือ ถึงแม้ว่ามนุษย์เราจะเกิดมามีความแตกต่างกัน แต่ความแตกต่างเหล่านี้เป็นเพียงความแตกต่างกันทางกายภาพ สำหรับความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยนั้นจะให้ความสำคัญกับความเสมอภาคทางโอกาส หมายถึงประชาชนจะมีโอกาสที่เท่ากันในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา

○ หลักกฎหมาย (Rule of Law) หมายถึง หลักการในข้อนี้จะให้ความสำคัญกับการบัญญัติกฎหมายที่คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน โดยมีความชอบธรรม บังคับใช้กับประชาชนอย่างยุติธรรมมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติว่าจะใช้กับบุคคลใดหรือชนชั้นใด

○ หลักเสียงข้างมาก (Majority Rules) หมายถึง ปัจจุบันประชากรของรัฐแต่ละรัฐนั้นมีจำนวนมากเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

ทั้งนี้ ในงานวิจัยชิ้นนี้ต้องการศึกษาว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข่าวสารทั้งการรายงานข่าว การเขียนบทความ บทวิจารณ์ บทนำ / บทบรรณาธิการ การ์ตูนล้อเลียน การเมือง สกู๊ป ที่มีเนื้อหาเป็นไปตามหลักการประชาธิปไตยหรือไม่ และมีรายละเอียดอย่างไร ประกอบด้วย ประเด็น บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล / คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) การเปลี่ยนจากคำว่า “ประชาชน” เป็น “พลเมือง” รัฐธรรมนูญมีเนื้อหาหาลดอำนาจนักการเมือง การร่างรัฐธรรมนูญที่ให้ ‘อำนาจพิเศษ’ กับ คสช. รัฐธรรมนูญมีเนื้อหาเพิ่มองค์การทางการเมือง วิพากษ์วิจารณ์สภาพการณ์หลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญ รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งจะไร้เสถียรภาพ วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นทั่วไป วิพากษ์วิจารณ์การใช้กฎหมายมาตรา 44 การวิพากษ์การทำรัฐประหาร วิพากษ์วิจารณ์การได้มาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ วิพากษ์วิจารณ์การแต่งตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่น วิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชน คุณสมบัติของนักการเมืองที่ต้องการ

สัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)

ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งประกอบด้วยสื่อมวลชนใน 7 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครนายก ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราดและสระแก้ว จังหวัดละ 1 ท่าน ในประเด็น การแสดงบทบาทของสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงคณะรักษา

ความสงบแห่งชาติ (คสช.) เข้าบริหารประเทศไทย ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การมีผลงานการรายงานข่าวสารลงในสื่อมวลชนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องยาวนาน คัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีผลงานอย่างสม่ำเสมอให้ครอบคลุมทั้งสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์

ทั้งนี้ ในการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ประเด็นการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ประเด็น

- บทบาทการรายงานข่าวสาร
- บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลไปยังประชาชน
- บทบาทเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล
- บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล
- บทบาทการให้ความรู้
- บทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์
- บทบาทให้ความความบันเทิง

การตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยจะต้องระมัดระวังในเรื่องของความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของข้อมูลในการวิจัย (Truthworthiness) ซึ่งอาจมีความลำเอียงได้เพราะใช้ตัวผู้วิจัยเองเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อมูลและความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ประกอบด้วย การนำเอาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาเปรียบเทียบกับเนื้อหาทฤษฎีและตรวจสอบจากการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างในลักษณะเปรียบเทียบ จากนั้นได้นำไปปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัยให้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา จากนั้นจึงปรับแก้ไขตามคำชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

ความน่าเชื่อถือ (Reliability)

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) เพื่อดูว่าข้อมูลที่ได้รับมานั้นถูกต้องตรงกันหรือไม่ อย่างไร และตรวจสอบ

ข้อมูลจากวรรณกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่การตรวจสอบผลการศึกษากิจงานวิจัย วิทยานิพนธ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลที่ได้มานั้นถูกต้องแม่นยำ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะนำเอาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกมาลดทอนข้อมูล (Reduction) เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพมีปริมาณมากหลากหลาย หลังจากการลดทอนข้อมูล แล้วผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลที่ได้มาจำแนกแยกแยะจัดหมวดหมู่ให้ข้อมูลประเภทเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน (Category) จากนั้นจึงรวบรวมนำเสนอเป็นข้อมูลเชิงพรรณนาและนำเสนอผลการศึกษารายละเอียดตัวแปรที่กำหนดไว้ในงานวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ

ในส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียง 7 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียง จังหวัดละ 60 ท่าน จะต้องแจกแบบสอบถามทั้งสิ้น 420 ชุด โดยสำรวจในประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในการพัฒนาประชาธิปไตยให้ประชาชนภาคตะวันออกเฉียง

การตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัยเชิงปริมาณ

ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำราวิชาการ โดยคัดเลือกตัวแปรที่จะนำมาศึกษานำมาสร้างเป็นแบบสอบถามในการวิจัย โดยนำแบบสอบถามที่ร่างไว้ไปตรวจสอบเนื้อหา (Validity) ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ ให้คำแนะนำ จากนั้นผู้วิจัยจะทำการแก้ไขปรับปรุงให้มีความเที่ยงตรงทั้งด้านเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้น ประกอบไปด้วยรายละเอียดที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานที่พักอาศัย

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนในการพัฒนาประชาธิปไตยให้กับประชาชนในภาคตะวันออกเฉียง

ในส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง นำมาจัดทำแบบสอบถามและขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษางานวิจัย

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) หรือเรียกว่า การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่จะใช้ในงานวิจัยจำนวน 30 ชุด ไปทดลองใช้กับประชากรที่ทำการวิจัยก่อน (Pre-Test) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรของ

การศึกษาที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยชิ้นนี้ และนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามหลักวิธีการของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่มากกว่า 0.750 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ดังสูตร

$$\infty = \frac{K}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S^2}{S^2} 1_i \right]$$

เมื่อ ∞ แทน ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด

S^2 แทน ความแปรปรวนของข้อคำถามในแบบสอบถาม

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม (เครื่องมือวัด)

K แทน จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

ทั้งนี้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check List) แบบเรียงลำดับความสำคัญจากอันดับ 1 ถึง 5 แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

เกณฑ์การพิจารณาระดับความเห็น 5 ตัวเลือก คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

สำหรับการสร้างเกณฑ์การตีความ/ แปลความหมายแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์แบบช่วงไม่เท่าระหว่างช่วงต่าง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด
1.50 – 2.49	น้อย
2.50 – 3.49	ปานกลาง
3.50 – 4.49	มาก
4.50 – 5.00	มากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนวิธีการเชิงปริมาณนั้น หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามมาได้ครบ 400 ชุดแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package

for the Social Science for Windows) ซึ่งสถิติที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นสถิติที่อธิบายคุณลักษณะของประชากรซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และจะใช้การทดสอบสมมติฐานทางสถิติเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์

การนำเสนอข้อมูลงานวิจัย

การนำเสนอผลการศึกษางานวิจัยชิ้นนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลักคือ นำเสนอข้อมูลเชิงคุณภาพและการนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ เรียงลำดับเนื้อหา 6 บท พร้อมภาคผนวก ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 ผลงานวิจัยและงานเขียนอื่นที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

ภายหลังการศึกษาวិเคราะห์ข้อมูลแล้วผู้วิจัยจัดลำดับความคิดและเรียบเรียงเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาและนำเสนอผลการศึกษารูปแบบ ดังนี้

บทที่ 4 นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้สถิติวิเคราะห์ในประเด็นการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนในยุค คสช. ในการพัฒนาส่งเสริมประชาธิปไตย

บทที่ 5 นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analysis Description) ในประเด็นบทบาทที่พึงประสงค์ของสื่อมวลชนในการพัฒนาส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับประชาชนในภาคตะวันออก

บทที่ 6 นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางและการอธิบายตารางที่ได้จากการวิจัยเชิงสำรวจ

บทที่ 7 การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ตั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ภาคผนวก

บทที่ 4

บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก

ในการรายงานข่าวสารในประเด็น “ประชาธิปไตย”

การนำเสนอผลการวิจัยในบทที่ 4 เป็นการนำเสนอบทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกในประเด็น การรายงานข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเสริมแนวคิดประชาธิปไตยให้กับประชาชนในภาคตะวันออก” โดยศึกษาจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก จำนวน 4 ชื่อฉบับ ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์เสียงสวรรค์ (จันทบุรี) หนังสือพิมพ์ประชาชาติ (ตราด) หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นชล (ชลบุรี) หนังสือพิมพ์ศรีราชา (ชลบุรี) เนื่องจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับดังกล่าวนำเสนอข่าวการเมืองเป็นหลัก ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกแสดงบทบาททั้งสิ้น 3 บทบาท ได้แก่ 1) บทบาทการแจ้งข่าวสาร 2) บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล และ 3) บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำรัฐประหาร ผู้วิจัยได้สรุปเป็นแผนภาพ ดังภาพ 4.1

ภาพ 4.1

แสดงการแสดงบทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออก

จากภาพ 4.1 หนังสือพิมพ์ในภาคตะวันออกทั้ง 4 ชื่อฉบับ แสดงบทบาทการแจ้งข่าวสาร การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล การวิพากษ์วิจารณ์รัฐประหาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 บทบาทการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยของสื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงบทบาทการแจ้งข่าวสารในประเด็นหลักการ “ประชาธิปไตย” ซึ่งประกอบด้วยหลักการย่อย 5 ประการ คือ 1) อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน (Popular Sovereignty) 2) หลักเสรีภาพ (Liberty) 3) หลักความเสมอภาค (Equality) 4) หลักกฎหมาย (Rule of Law) และ 5) หลักเสียงข้างมาก (Majority Rules) ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาออกเป็นภาพแสดงหลักการทั้ง 5 ประการ ดังภาพ 4.2

ภาพ 4.2

แสดงบทบาทการแจ้งข่าวสารของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากภาพ 4.2 หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 4 ที่ฉบับ แสดงบทบาทการแจ้งข่าวสารใน 5 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย และหลักเสียงข้างมาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน (Popular Sovereignty)

จากการศึกษาในประเด็น “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน” ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแจ้งข่าวสารในประเด็นอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน

แบ่งออกเป็นประเด็นย่อย คือ การเข้ามีส่วนร่วมของประชาชน การเข้าใจประชาธิปไตยไม่ตรงกัน ประชาชนเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● การเข้ามีส่วนร่วมของประชาชน

ในประเด็นการเข้ามีส่วนร่วมของประชาชน จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ รายงานข่าวสารในประเด็นนี้ได้แก่ การที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น จากการศึกษาการนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ในประเด็นการเข้ามีส่วนร่วมของประชาชน ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ท้องถิ่นชล 16-31 พฤษภาคม 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรยหัวว่า “ทำไมต้องปฏิรูปก่อนเลือกตั้ง” ระบุว่า การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันมากจะทำให้เกิดการเมืองโง่งม การเลือกตั้งได้ยาก ดังข้อความ

“ขณะนี้ได้มีแนวความคิดออกมาแล้วว่าหากบุคคลใดไม่ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกระดับ จะตัดสิทธิที่พึงมีพึงได้จากรัฐทั้งหมด อาทิ เงินกู้หมู่บ้าน การรักษาพยาบาลฟรี ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี หากประชาชนเสียสละ ออกมาใช้สิทธิกันทุกคน การโง่งมเลือกตั้งก็ไม่สามารถทำได้เต็มที่เพราะชื่อไม่ไหว ต้องชื่อทุกคน อย่างนี้ถือว่าเป็นทางแก้ไขอย่างหนึ่ง”

ท้องถิ่นชล 1-15 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรยหัวว่า “ในที่สุดต้องรัฐประหาร” ระบุว่า คนไทยไม่ได้มีสำนักประชาธิปไตย จึงไม่ได้หวงแหนประชาธิปไตย เหมือนกับคนอเมริกัน ดังข้อความ

“จริงๆนั้นอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน แต่สำหรับคนไทยนั้นมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่เรียกร็องจนมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นประชาธิปไตย ซึ่งไม่ได้มาจากประชาชนที่เคลื่อนไหวเรียกร้องให้มีประชาธิปไตย คนไทยจึงขาดจิตสำนึกในการหวงแหนประชาธิปไตย”

ท้องถิ่นชล 16-31 พฤษภาคม 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรยหัวว่า “การเลือกตั้งทุกระดับที่เป็นธรรม” ระบุว่า การเลือกตั้งทุกระดับจะบริสุทธิ์ยุติธรรมได้ก็ต่อเมื่อทุกคนได้เข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดความสุจริตและเที่ยงธรรม ดังข้อความ

“การเลือกตั้งทุกระดับจะบริสุทธิ์ ยุติธรรมได้ ทุกคนจะต้องเข้ามีส่วนร่วม โดยเฉพาะคนทุกคนที่มีสิทธิเลือกตั้ง จะต้องมาเลือกตั้งทุกคนเพื่อให้เกิดพลังผลักดันให้คนดีเข้ามาบริหารบ้านเมือง ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเยอะๆแล้วเอามติเสียงส่วนใหญ่ตามระบอบประชาธิปไตย ทุกอย่างก็จะลุล่วงไปด้วยดี”

ประชามติ 2-15 พฤษภาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” เขียนโดย “สมเกียรติ สมรรถการ” หน้า 4 โปรดทราบว่า “นปช. และ กปปส. ในมุมมองที่มีคุณอนันต์ต่อประเทศไทย” ระบุว่า การเคลื่อนไหวของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาตินั้นต้องการให้อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนอย่างแท้จริง ดังข้อความ

“กลุ่มมวลชน นปช. เคลื่อนไหวโดยยึดหลักการประชาธิปไตยบ่งชี้ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนที่ต้องการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง กลุ่ม กปปส. เคลื่อนไหวโดยยึดหลักการประชาธิปไตยบ่งชี้ว่าอำนาจเป็นของประชาชนเหมือนกัน แต่ต้องการให้มีการคืนอำนาจเพื่อทำการปฏิรูปประเทศไทยก่อนที่จะจัดให้มีการเลือกตั้งโดยยึดหลักการว่าไม่มีการรวมขอม”

ท้องถิ่น 1 -15 กุมภาพันธ์ 2558 นำเสนอในบทความวิชาการ โปรดทราบว่า “การเลือกตั้งทุกระดับที่เป็นธรรม” ระบุว่า ถ้าหากประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งก็จะทำให้การเลือกตั้งนั้นบริสุทธิ์ ยุติธรรม ดังข้อความ

“การเลือกตั้งทุกระดับจะบริสุทธิ์ ยุติธรรมได้ ทุกคนจะต้องเข้ามีส่วนร่วมโดยคนที่สิทธิเลือกตั้งจะต้องมาเลือกทุกคนเพื่อให้เกิดพลังผลักดันให้คนดีเข้ามาบริหารบ้านเมือง หากไม่สามารถมาลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้ภายใน 7 วันหลังเลือกตั้งต้องแจ้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือนายอำเภอทราบถึงเหตุที่ไม่สามารถมาลงคะแนนเสียงได้”

ท้องถิ่น 1 -15 กุมภาพันธ์ 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สังคมเมือง” ระบุว่า กรณีที่ประชาชนจำนวนหนึ่งไม่ยอมออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เขาก็ควรจะถูกตัดสิทธิบางประการที่พึงมี เพื่อเป็นวิธีการที่จะให้เขาได้ไปใช้สิทธิทางการเมืองของเขา ดังข้อความ

“ส่วนผู้ที่ต้องออกไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ถ้าหากพวกเขาไม่ยอมไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ก็ใช้วิธีการตัดสิทธิที่เขาพึงมีได้จากรัฐ เพราะไม่ยอมไปใช้สิทธิเลือกผู้แทนฯ เท่านั้นที่จะแก้ไขปัญหาคือบ้านเบอะ”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-28 กุมภาพันธ์ 2558 นำเสนอในบทความวิชาการ หน้า 3 โปรดทราบว่า การร่างรัฐธรรมนูญ ระบุว่า การจะร่างรัฐธรรมนูญนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการร่างจะต้องฟังเสียงของประชาชนทั้งหมดทุกภาคส่วนด้วย มิใช่จะฟังเสียงเฉพาะประชาชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงเท่านั้น ดังข้อความ

“อย่างไรก็ตาม การฟังความเห็นของทุกฝ่ายในการร่างรัฐธรรมนูญต้องมิใช่ฟังเฉพาะประชาชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้ปฏิบัติงานใน

หน่วยงานต่างๆก็เป็นประชาชนที่อยู่ในข่ายที่ควรจะได้รับฟังความคิดเห็นจากเขาด้วยเช่นเดียวกัน”

ประชามติ 1-15 มิถุนายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เกาะกระแสปฏิรูปกับ ดร.บุญส่ง” เขียนโดย “ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง ไข่มุก” หน้า 4 โปรยหัวว่า “จะแก้หรือไม่แก้? ร่างรัฐธรรมนูญ” ระบุว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น จะต้องให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง เพราะอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน และจะต้องคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของคนในสังคมด้วย ดังข้อความ

“อย่างไรก็ตาม เสียงจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญร่างรัฐธรรมนูญจากประเทศที่เรานิยมเรียนแบบด้านกฎหมายและรัฐธรรมนูญ คือ ประเทศฝรั่งเศส และเยอรมันนี้ ต่างก็ให้แนวทางในการร่างรัฐธรรมนูญที่เหมือนกันว่าจะต้องคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน อำนาจทั้งนี้เพราะอธิปไตยเป็นของประชาชน”

● ความเข้าใจประชาธิปไตยไม่ตรงกัน

จากการศึกษาในประเด็นความเข้าใจประชาธิปไตยไม่ตรงกัน ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารโดยระบุว่าประชาชนยังไม่เข้าใจประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เข้าใจว่าประชาธิปไตยเป็นเพียงการเลือกตั้งเท่านั้น ดังต่อไปนี้

ประชามติ 2-15 พฤษภาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” เขียนโดย “สมเกียรติ สมรรถการ” หน้า 4 โปรยหัวว่า “นปช. และ กปปส. ในมุมมองที่มีคุณอนันต์ต่อประเทศไทย” ระบุว่า การจะหาคนที่เข้าใจระบอบประชาธิปไตยจริงและปฏิบัติได้จริงนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เข้าใจไปคนละอย่าง เราเข้าใจคำว่าประชาธิปไตยไม่เหมือนกัน ดังข้อความ

“คนในสังคมเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยไม่ตรงกัน หากคนที่เข้าใจจริงน้อย จุดอ่อน จุดแข็งของระบอบมีอะไรบ้าง แม้แต่ระบอบประชาธิปไตยของเราก็หาคนเข้าใจจริงน้อย การทำตามระบอบประชาธิปไตยของแต่ละสังคมจึงแตกต่างกันไป”

ประชามติ 1-15 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” หน้า 4 เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ โปรยหัวว่า “การเมือง เป็นมายา ข้าวปลา เป็นของจริง” ระบุว่า สิ่งที่คนไทยพูดถึงประชาธิปไตยนั้นเป็นการพูดไปเรื่อยเปื่อย โดยที่ไม่เข้าใจหลักการที่แท้จริงของคำว่าประชาธิปไตย ดังข้อความ

“ก่อนวันยึดอำนาจคนจำนวนมากพูดถึงระบอบประชาธิปไตยแต่น่าจะเป็น การพูดแบบนกแก้วนกขุนทอง เสมือนระบอบประชาธิปไตยไม่ได้อยู่ใน จิตสำนึกของผู้คนแม้แต่ผู้น้อย เนื่องจากการแสดงออกทางการเมืองกว่า 7 เดือนของทุกฝ่ายส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกของผู้มีจิตใจฝักใฝ่อำนาจนิยม ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีจิตใจประชาธิปไตย โดยเฉพาะผู้มีอำนาจ ในการปกครองจะพูดอย่างไร ทำอย่างไร ประชาชนถูกขังพีตด้วยกระบวนการ ประชาธิปไตยที่หยาบคายเป็นข้ออ้าง”

ประชามติ 16-31 มกราคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม” หน้า 4 เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ ไพรยหัวว่า “เดินหน้าคอร์รัปชัน รับประกันโกงกินทำชาติวอดวาย” ระบุว่า คนไทยจำนวนมากในปัจจุบันที่ไม่ เข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากการเมืองไทยไม่ได้พัฒนาให้คนไทยเข้าใจวิถี ประชาธิปไตย ดังข้อความ

“สังคมไทยเดินหน้ามาถึงทางสามแพร่ง และเป็นสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นใน ประวัติศาสตร์ชาติไทย สาเหตุที่มาถึงจุดนี้เพราะการเมืองไทยในระบอบ ประชาธิปไตยไม่ได้พัฒนาคนไทยให้เข้าใจวิถีประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เราเข้าใจและยึดมั่นประชาธิปไตยไปคนละแบบสองแบบ แล้วนำมาตัดสินใจ ทำกิจกรรมที่เรียกว่าประชาธิปไตย ข้างบังคับให้คนอื่นต้องเห็นด้วย...ซึ่ง ความผิดไปที่ฝ่ายไม่เห็นด้วยว่าขัดขวางวิถีประชาธิปไตย”

ประชามติ 1-15 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” หน้า 4 เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ ไพรยหัวว่า “โครงการภาพนิ่ง สุดท้ายเงินหมด ตายหมด” ระบุว่า ประชาชนในท้องถิ่นยังเข้าใจประชาธิปไตย แตกต่างกันไป คนจำนวนมากยังเข้าใจว่าการเลือกตั้งคือประชาธิปไตย ดังข้อความ

“คนไทยยังขาดความรู้ เรื่องนี้ไม่เห็นความคาดหมายเพราะคนไทยยังเข้าใจ ผิด คิดว่าการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยคือการได้ลงคะแนนเสียง เลือกตั้งเท่านั้น ลงบัตรครั้งเดียวจบ ไม่ต้องสนใจอะไรอีก การซื้อเสียงเพราะ ต้องการลงทุนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเลือกตั้ง พวกเขาได้คำนวณแล้วว่า ถ้าจะชนะการเลือกตั้ง จะต้องลงทุนต่อคะแนนที่ได้รับเป็นทรัพย์สินเท่าไร และทรัพย์สินที่ลงทุนไปนั้นจะได้รับคืนจากระยะเวลาการดำรงตำแหน่งปีละ เท่าไร บวกกับกำไรและทุนอีกก้อนที่ต้องเตรียมไว้สำหรับการเลือกตั้งครั้ง ถัดไป”

ประชามติ 16-30 กันยายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” หน้า 4 เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ ไปรษณีย์ว่า “HHO ARE YOU? คุณเป็นใคร (เรารู้)” ระบุว่า ประชาชนในท้องถิ่นยังมีความเข้าใจหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยไม่ตรงกัน ไม่รู้ว่าแท้จริงนั้นการปกครองแบบประชาธิปไตยคืออะไร ดังข้อความ

“การเมืองดีแต่นักการเมืองเลว ประชาธิปไตยดีแต่คนส่วนใหญ่ยังไม่รู้ว่าแท้จริงนั้นการปกครองแบบประชาธิปไตยคืออะไร รู้แค่ว่าจะต้องมีการเลือกตั้งจึงจะดี เพราะรู้แค่นี้จึงทำให้นักเลือกตั้งจำนวนมากที่อ้างว่าตนเองเป็นนักการเมือง สุดท้ายก็ลงเอยที่การคอร์รัปชั่น ฉ้อราษฎร์บังหลวงเต็มบ้านเต็มเมือง”

ประชามติ 16-28 กุมภาพันธ์ 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เกาะกระแสปฏิรูปกับ ดร.บุญส่ง” เขียนโดย “ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง ไชเกษ” หน้า 4 ไปรษณีย์ว่า “ต้องปฏิรูปพรรคการเมือง (ตอนจบ) ระบุว่า สังคมไทยเข้าใจประชาธิปไตยไม่ตรงกัน ประชาชนขาดความรู้ จะต้องให้การศึกษาระดับประถมศึกษาไปเลยแก่ประชาชน ดังข้อความ

“จะต้องให้การศึกษาด้านการเมืองและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน ช่วยกระตุ้นให้ประชาชนหันมาสนใจปัญหาของบ้านเมืองมากขึ้น รวมทั้งช่วยให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น”

ประชามติ 1-15 ธันวาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เกาะกระแสปฏิรูปกับ ดร.บุญส่ง” หน้า 6 ไปรษณีย์ว่า “ส.ว.จะเลือกตั้งหรือจะลากตั้ง” ระบุว่า ที่ผ่านมากคนไทยมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะรัฐไม่ได้ส่งเสริมหรือจริงจังที่จะให้ประชาชนคนไทยได้เข้าใจหลักการประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ซึ่งความเข้าใจผิดนั้นได้ทำให้เกิดปัญหาตามมา ดังข้อความ

“บ้างเห็นว่าคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญหรือ กรธ. ไม่ใช้หลักคิดที่เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง มุ่งที่จะเขียนรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นเครื่องมือกำจัดศัตรูหรือฝ่ายตรงข้ามทางการเมือง ไม่ยึดหลักประชาธิปไตยสากล ไม่คิดถึงประชาธิปไตยในระยะยาว ไม่เสริมสร้างประชาธิปไตยให้ประชาชนได้เข้าใจและรู้จักอำนาจตามระบอบประชาธิปไตย กลับไปใช้วิธีการดึงอำนาจของประชาชนไปให้คนกลุ่มหนึ่งแทน”

● ประชาชนเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง

ในประเด็น ประชาชนเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง จากการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารในประเด็นนี้ดังต่อไปนี้

นิวส์เดย์สวอร์ค 1-15 มกราคม 2558 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรยหัวว่า ปฏิรูปเพื่ออะไร ระบุว่า ถึงเวลาแล้วที่ควรให้ประชาชนคนไทยเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง ดังข้อความ

“คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญเสนอให้ประชาชนเป็นผู้เลือก นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้เอง เห็นว่าเป็นเรื่องที่ดี ตรงกับหลักการใน ระบอบประชาธิปไตยที่ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ประชาชนมอบให้ผู้แทนของตนเลือกนายกรัฐมนตรีมา นานกว่า 80 ปีแล้ว ปรากฏว่าไม่ได้ผล บ้านเมืองเสียหาย ล้าหลังเพื่อนบ้าน การทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้นเรื่อยๆ ควรให้ประชาชนเจ้าของอำนาจอธิปไตย ตัวจริงเลือกนายกรัฐมนตรีด้วยตัวเองบ้าง เพราะขณะนี้ประชาชนฉลาดขึ้น มากแล้ว รู้ว่าผู้แทนของตนหาประโยชน์ให้กับตัวเองและพวกพ้องมากเกินไป”

กระนั้นก็ตาม มีคอลัมน์นิสต์บางคนแสดงความคิดเห็นว่า การที่จะร่างรัฐธรรมนูญให้ คนนอกสามารถเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้เป็นสิ่งที่ดี ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ผู้ดำรง ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นที่จะสามารถดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ ควรเปิดโอกาส ให้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและมีเจตนาดีเข้ามาบริหารบ้านเมืองในยามที่บ้านเมืองมีปัญหา ดังข้อความ

“พอมีข่าวว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะเปิดโอกาสให้คนนอกเข้ามาเป็น นายกรัฐมนตรีได้ เมื่อมีเหตุจำเป็นก็มีนักการเมืองเก่า นักการเมืองอาชีพออกมา คัดค้าน ทั้งๆที่จุดมุ่งหมายเพียงต้องการได้ผู้นำที่ดีมีความรู้ ความสามารถและ เหมาะสมเข้ามาบริหารประเทศในยามที่บ้านเมืองมีปัญหา”

4.1.2 หลักเสรีภาพ (Liberty)

จากการศึกษาในประเด็นหลักเสรีภาพ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือข่าวสารในประเด็นหลักเสรีภาพ ประกอบด้วย 2 ประเด็นหลัก คือ 1) เสรีภาพของ สื่อมวลชน ได้แก่ นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน สื่อสนับสนุนให้กองทัพลดรอนเสรีภาพ สื่อมวลชน 2) เสรีภาพของประชาชน แบ่งออกเป็น การเห็นด้วยที่รัฐบาลลดรอนเสรีภาพประชาชน กับ การไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลลดรอนเสรีภาพประชาชน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● สื่อมวลชนไร้เสรีภาพ

จากการศึกษาในประเด็น “สื่อมวลชนไร้เสรีภาพ” ผลการศึกษาพบว่าประกอบด้วย 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน และสื่อสนับสนุนให้กองทัพลดรอนเสรีภาพสื่อมวลชน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● รัฐบาลใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ในประเด็น “รัฐบาลใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน” ผลการศึกษาพบว่ามีดังต่อไปนี้

ประชามติ 1-15 มิถุนายน 2557 นำเสนอในสัปดาห์พิเศษ “หมายเหตุประชามติ” หน้า 1 โปรยหัวว่า “คสช.กับการทำหน้าที่ของสื่อ” ระบุว่า หลังจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. เข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลที่บริหารประเทศอยู่ ซึ่งต่อมา คสช. ได้จัดตั้งคณะรัฐบาลและเข้าบริหารประเทศ ในการบริหารประเทศนั้นได้ใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชนอย่างเข้มงวด ดังข้อความ

“ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ 18 ว่าด้วยเรื่องการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่สาธารณะ

เพื่อให้การเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ประชาชนเป็นไปด้วยความถูกต้องปราศจากการบิดเบือนอันจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดจนส่งผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อย คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงให้ผู้ประกอบกิจการและผู้ให้บริการด้านสื่อมวลชนทุกประเภททั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงทุกสถานีทั้งที่เป็นของราชการและเอกชน สถานีโทรทัศน์ภาคพื้นดิน สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม เคเบิลโทรทัศน์ระดับดิจิทัลและสถานีโทรทัศน์อินเทอร์เน็ตทุกสถานี หนังสือพิมพ์ วารสารหรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ รวมทั้งการสื่อสารทางสังคมสื่อออนไลน์งดเว้นการนำเสนอข่าวสารในลักษณะต่อไปนี้

1. ข้อความอันเป็นเท็จหรือส่อไปในทางหมิ่นประมาทหรือสร้างความเกลียดชังต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ องค์รัชทายาทและพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์
2. ข่าวสารที่จัดเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ รวมทั้งหมิ่นประมาทบุคคลอื่น
3. การวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติงานของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เจ้าหน้าที่ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. ข้อมูลเสียง ภาพ วิดิทัศน์ความลับของการปฏิบัติงานของหน่วยราชการต่างๆ
 5. ข้อมูลข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสับสนยั่วยุ ปลุกปั่นให้เกิดความขัดแย้งหรือสร้างให้เกิดความแตกแยกในราชอาณาจักร
 6. การชักชวน ช່องสุ่มให้มีการรวมกลุ่มก่อการอันเกิดการต่อต้านเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
 7. การขู่จะประทุษร้ายหรือทำร้ายบุคคลอันนำไปสู่ความตื่นตระหนก ความกลัวแก่ประชาชน
- สื่อดังกล่าวข้างต้นมีหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามที่ได้รับแจ้งจาก คณะรักษาความสงบแห่งชาติ”

ท้องถิ่นชล 1-15 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมเมืองชล” ระบุว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ผู้นำรัฐบาลใช้อำนาจพิเศษจากการที่นำกองกำลังทหารเข้ายึดอำนาจรัฐบาลที่บริหารประเทศอยู่ในช่วงเวลานั้น หลังจากได้อำนาจแล้วก็ใช้อำนาจเข้าควบคุมสื่อมวลชนอย่างเข้มงวด ดังข้อความ

“สถานการณ์ทางการเมืองต้องยอมรับว่าไม่ปกติเท่าใดนัก เพราะยังมีความเคลื่อนไหวของกลุ่มการเมืองคอยกระทุ้งรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำเอาต้องงัดเอารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 มาตรา 44 มาใช้ มองดูแล้วเริ่มจะเอาจริงเอาจัง ไม่เว้นแม้กระทั่งสื่อที่ออกข่าวสร้างความเสียหายอาจจะโดนด้วยเช่นกัน งานนี้ไม่ธรรมดา”

● สื่อสนับสนุนให้กองทัพลดรอนเสรีภาพสื่อมวลชน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก ในประเด็นการสนับสนุนให้กองทัพลดรอนเสรีภาพสื่อมวลชน ผลการศึกษาพบว่ามีดังต่อไปนี้

ศรีราชา 1 ธันวาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “กระตุ่นอกสภา” เขียนโดย นามปากกา นกเค้าแมว หน้า 14 ระบุว่า การที่กองทัพเข้ายึดอำนาจแล้วลดรอนเสรีภาพของสื่อมวลชนนั้นเป็นการกระทำที่เหมาะสมแล้ว ดังข้อความ

“ถ้าฟังคอลัมน์นี้สดุดีใหญ่อย่างพีโรจน์ งามมั่น หรือ เปลว สีเงิน แห่งหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ กับปีประกิต หลิมสกุล หรือ กีเลน ประลองเชิง แห่งคอลัมน์ชักรอบ หน้า 3 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ต่างมีความเห็นในทิศทางเดียวกัน ทั้ง 2 พี่ใหญ่เตือนสตินักข่าวรุ่นน้อง ขอเวลาให้ คสช.

เขาสักกิด สภาวะเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องมีการกระทบกระทั่งกันบ้าง ซึ่งทหารนั้นเป็นประเภทปากแรง ใจตรง ไม่เหมือนกับนักการเมือง”

● ประชาชนไร้เสรีภาพ

จากการศึกษาในประเด็น “ประชาชนไร้เสรีภาพ” ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ ประเด็นแรก การไม่เห็นด้วยกับการลิดรอนเสรีภาพประชาชน ประการที่สอง เห็นด้วยกับการลิดรอนเสรีภาพประชาชน ประกอบด้วย การเสนอแนะให้รัฐบาลจำกัดเสรีภาพประชาชน ออกกฎหมายห้ามชุมนุมทางการเมือง ร่างรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ.2558 กำหนดให้ประชาชนมีเสรีภาพมากขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เห็นด้วยกับการลิดรอนเสรีภาพประชาชน

ในประเด็นนี้ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข่าวดังต่อไปนี้

ศรีราชา 1 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “กระทันหันอกสภา” เขียนโดย นามปากกา นักเค้าแมว ระบุว่า ให้รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ออกกฎหมายห้ามประชาชนชุมนุมทางการเมือง บ้านเมืองจะได้ไม่มีความวุ่นวายเหมือนที่ผ่านมา ดังข้อความ

อีกเรื่องหนึ่งที่มีคนฝากผมมา อยากให้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการประท้วงให้เป็นเรื่องเป็นราวซักที ที่ผ่านมามีฝ่ายต่างก็อ้างว่าชุมนุมตามสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ชุมนุมโดยสงบ สันติ ปราศจากอาวุธ แต่การใช้สิทธิกลับไปละเมิดสิทธิของคนอื่น โดยเฉพาะการชุมนุมนอกคางอ้างแรมกันบนท้องถนนหรือเดินขบวนไปปิดโน้นปิดนี้ บอกแบบนี้ก็ว่าผมเผด็จการอีกนั่นแหละ ผมไม่ได้บอกว่าชุมนุมไม่ได้ แต่การชุมนุมต้องมีขอบเขต มีหลักเกณฑ์กำหนดเพื่อไม่ไปสร้างความเดือดร้อนให้กับส่วนรวม

อย่างเช่น ต้องชุมนุมอยู่ในสถานที่ที่กำหนด หอประชุม หรือสวนสาธารณะ และต้องมีกำหนดระยะเวลาในการชุมนุม มีเสียงได้กลับมาว่า อ้าว ! ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ใช่การชุมนุมประท้วงนะซี ที่มาชุมนุมก็เพื่อต้องการกดดัน นั่นก็ถูก ถ้าต้องการกดดันใครก็ไปว่ากับคนนั้น จะกดดันหรือเรียกร้องต่อรัฐบาลเลย โน่นเลยไปปิดทำเนียบรัฐบาล”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-28 กุมภาพันธ์ 2558 นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3 ไปรษณีย์ว่า การร่างรัฐธรรมนูญ ระบุว่า ในช่วงเวลาที่รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา บริหารประเทศนั้นประชาชนไม่ควรเคลื่อนไหวทางการเมือง ดังข้อความ

“แม้จะตระหนักถึงเสรีภาพของประชาชน เช่น การชุมนุมประท้วง การเคลื่อนขบวนไปตามถนนปิดกั้นหน่วยราชการหรือหน่วยงานต่างๆจนปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ ไม่ควรเกิดขึ้นในช่วงต่อจากนี้”

ไม่เห็นด้วยกับการลดรอนเสรีภาพประชาชน

ในประเด็นนี้ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข่าวดังต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-30 เมษายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ ดับเครื่องชน เขียนโดย นามปากกา เพชร ภูธร หน้า 3 โปรรายว่า มาตรา 44 คสช. ระบุว่า ประเทศต่างๆในโลกกำลังกดดันรัฐบาลไทยที่ลดรอนเสรีภาพของคนไทย ดังข้อความ

“ขณะเดียวกัน รัฐบาล คสช. ได้ถูกนานาชาติ โดยเฉพาะกลุ่มองค์กรสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เพราะเห็นว่ากฎดังกล่าวเป็นกฎที่ล้ำหลัง เปิดช่องให้มีการลดรอนสิทธิ เสรีภาพของพลเรือนและต้องการให้ประเทศไทยยกเลิกกฎอัยการศึกโดยเร็ว”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-30 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรรายว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญจะเอาอย่างไร ระบุว่า รัฐธรรมนูญที่กำลังร่างกันอยู่จะทำให้ประชาชนคนไทยมีเสรีภาพมากขึ้น ไม่ได้เป็นการลดรอนเสรีภาพของประชาชน ดังข้อความ

“รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างกันอยู่นี้เห็นว่าส่วนดีก็มีอยู่บ้าง แต่ไม่ค่อยมีใครพูดถึงกัน เช่น ประชาชนมีสิทธิ มีเสรีภาพมากขึ้น ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากขึ้น อาจารย์บรรศักดิ์ อุวรรณโณ ประธานคณะกรรมการร่างยืนยันว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้มุ่งเพิ่มอำนาจประชาชน ลดอำนาจนักการเมือง”

4.1.3 หลักความเสมอภาค (Equality)

จากการศึกษาในประเด็นหลักความเสมอภาค ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือข่าวดังต่อไปนี้ในประเด็นหลักความเสมอภาค ประกอบด้วย ประเด็น หนึ่งคนหนึ่งเสียง หรือเรียกว่า “One Man One Vote” ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● หนึ่งคนหนึ่งเสียง (“One Man One Vote”)

จากการศึกษาการนำเสนอข่าวข่าวดังต่อไปนี้ในประเด็นหนึ่งคนหนึ่งเสียง ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ท้องถิ่นชล 1-15 กุมภาพันธ์ 2558 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรยหัวว่า “การเลือกตั้งทุกระดับที่เป็นธรรม” ระบุว่า ในการเลือกตั้งนั้น ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงจะกาได้เบอร์เดียวเท่านั้น ดังข้อความ

“ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกาได้เบอร์เดียวเท่านั้น ตามระบบวันแมนวันโหวด หากทำได้เท่านี้จะมีคนดีมากมายลงมาเล่นการเมือง เพราะมีโอกาสสูงที่จะพัฒนาบ้านเกิดของตนเอง”

4.1.4 หลักกฎหมาย (Rule of Law)

จากการศึกษาในประเด็นหลักกฎหมาย ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นหลักกฎหมาย ประกอบด้วย ประเด็นที่มาของนายกฯตาม มาตรา 7 การขอพระราชทานมาตรา 7 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถวายสัตย์ปฏิญาณต่อรัชทายาท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● ที่มาของนายกฯมาตรา 7

จากการศึกษาในประเด็นที่มาของนายกฯมาตรา 7 ผู้วิจัยได้นำเอาข้อความที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา 7 มากล่าวถึง จากนั้นดูว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนอข่าวสารในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 7 อย่างไร ดังนี้

“มาตรา 7 ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”

ผลการศึกษาพบว่า มีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนอข่าวสาร ดังต่อไปนี้

ท้องถิ่นชล 16-31 พฤษภาคม 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรยหัวว่า “ยื่นดูประเพณีเมื่อ 14 ตุลา 2516” ระบุว่า มาตรา 7 มิได้เขียนไว้เพื่อให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งนายกรัฐมนตรีได้ด้วยพระองค์เองเลย ดังข้อความ

“หากไปดูมาตรา 7 ที่คนบางกลุ่ม บางพวก ที่คอยแต่จะอ้างประชาธิปไตย และคอยแต่ที่จะยึดอำนาจเอาไว้ คนพวกนี้จะพรวดพราดและคอยโกหกคนทั่วไปที่ไม่รู้ว่ามาตรานี้คือ การขอนายกฯพระราชทาน มาตรา 7 นั้น ไม่มีข้อความใดให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งนายกรัฐมนตรีได้ด้วยพระองค์เองเลย อยากให้พี่น้องประชาชนอ่านมาตรา 7 กันให้ชัดๆและจะได้ทำความเข้าใจในมาตรานี้ว่าเป็นอย่างไร”

นิวส์เสียงสวรรค 16-31 พฤษภาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ดับเครื่องชน” โปรดทราบว่า “นายกฯ มาตรา 7” ระบุว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเคยกล่าวไว้ว่า การขอนายกรัฐมนตรีพระราชทานนั้นขัดกับหลักการประชาธิปไตย ดังข้อความ

“ใครที่จะขอนายกฯ มาตรา 7 จากในหลวง ทราบหรือไม่ว่าพระองค์ท่านลำบากใจเพียงใด ดูจากพระราชดำรัสของพระองค์ท่านตอนหนึ่งในโอกาสที่พระราชทานพระบรมราโชวาทให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเผ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับตำแหน่งหน้าที่ เมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2549 เวลา 17.42 นาฬิกา พระตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. อย่าไปคอยที่จะให้ขอนายกฯ พระราชทาน เพราะขอนายกฯ พระราชทานไม่ได้เป็นการปกครองแบบประชาธิปไตย

2. ข้าพเจ้ามีความเดือดร้อนมากที่เอะอะอะไรก็ขอพระราชทานนายกฯ พระราชทานซึ่งไม่ใช่การปกครองแบบประชาธิปไตย ถ้าไปอ้างมาตรา 7 ของรัฐธรรมนูญเป็นการอ้างที่ผิด อ้างไม่ได้ มาตรา 7 ว่าอะไรที่ไม่มีในรัฐธรรมนูญก็ให้ปฏิบัติตามประเพณีตามที่ควรทำไป ไม่มี

3. เขาอยากจะได้นายกฯ พระราชทานกัน ขอนายกฯ พระราชทาน ไม่ใช่เป็นเรื่องของที่เป็นประชาธิปไตย เป็นการปกครองแบบมั่ว ขอโทษ แบบมั่วคือแบบไม่มีเหตุผล

4. การที่ท่านเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกา มีสมองที่จะใส่สามารถที่จะไปคิดวิธีที่จะปฏิบัติคือ ปกครองต้องมีสภาให้ครบถ้วน ถ้าไม่ครบถ้วนก็ไม่ได้... อาจหาวิธีที่จะสภาที่ไม่ครบถ้วนและทำงานได้

5. ก็รู้สึกว่ามี มั่ว ไม่ทราบ ใครจะทำ มั่ว ปกครองประเทศมั่วไม่ได้ คิดอะไร แบบทำปัดๆ ไปให้มันเสร็จๆ ไป ถ้าไม่ได้เขาก็โยนให้พระมหากษัตริย์ทำซึ่งยิ่งร้ายกว่าทำมั่ว พระมหากษัตริย์ไม่ได้มีหน้าที่ไปมั่ว

6. ในมาตรา 7 นั้น ไม่ได้บอกว่าพระมหากษัตริย์สั่งได้ ไม่มี ลองไปดูมาตรา 7 เขาเขียนว่า ไม่มีในบทบัญญัติแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ไม่ได้บอกว่ามีพระมหากษัตริย์มาสั่งการได้ และก็ขอยืนยันว่าไม่เคยสั่งการอะไรที่ไม่มีกฎเกณฑ์ของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมายซึ่งบัญญัติไว้ ทำถูกต้องตามรัฐธรรมนูญทุกอย่าง อย่างที่ขอให้มีการพระราชทานนายกฯ ไม่เคยมีข้อนี้... ทั้งนี้ คอลัมน์นี้สรุปแล้วว่า การจะเป็นจารีตประเพณี

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้น ต้องมีลักษณะดังนี้ คือเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันซ้ำๆจนแน่นอนว่าเมื่อเกิดกรณีขึ้น ก็จะทำเช่นนี้ (precedent) และประชาชนผู้ปฏิบัติจะต้องรู้สึกว่ามันถูกต้อง เป็นกฎหมาย (opinion juris) และการใช้จารีตประเพณีนี้ก็ต้องไม่ขัดกับสิ่งที่ เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว”

ท้องถินชล 16-31 พฤษภาคม 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ ไปรยหัวว่า “ย้อนดูประเพณีเมื่อ 14 ตุลา 2516” ระบุว่า มาตรา 7 ที่มีมาจากในช่วงปี พ.ศ.2516 โดยนายทวี แสงช้า รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เสนอชื่อนายสัญญา ธรรมศักดิ์ ขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าเป็นนายกรัฐมนตรีในวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 ดังข้อความ

“ทันทีที่จอมพลถนอมลาออก นายทวีก็ได้นำชื่อนายสัญญา ธรรมศักดิ์ ขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าเป็นนายกรัฐมนตรีในวันที่ 14 ตุลาคม 2516 ทั้งนี้ ผู้ที่ทำหน้าที่สนองพระบรมราชโองการคือ นายทวี แสงช้า รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นี้แหละคือที่มาของนายกฯตามมาตรา 7 เป็นที่ยืนยันได้ว่านายสัญญา ธรรมศักดิ์ ไม่ใช่นายกฯพระราชทาน แต่เป็นนายกที่ได้รับการโปรดเกล้าจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”

4.1.5 หลักเสียงข้างมาก (Majority Rules)

จากการศึกษาในประเด็นหลักเสียงข้างมาก ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถื่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นหลักเสียงข้างมาก ประกอบด้วย ประเด็น ยึดมติเสียงส่วนใหญ่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ท้องถื่นชล 16-31 พฤษภาคม 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ ไปรยหัวว่า “การเลือกตั้งทุกระดับที่เป็นธรรม” ระบุว่า ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย จะต้องยึดถือเอามติเสียงส่วนใหญ่เป็นที่ตั้ง ดังข้อความ

“การเลือกตั้งจะต้องทำให้ประชาชนมาเลือกตั้งเยอะๆแล้วเอามติเสียงส่วนใหญ่ตามระบอบประชาธิปไตย ทุกอย่างก็จะลุล่วงไปด้วยดี”

กระนั้นก็ตาม คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถื่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้บางคนได้แสดงทัศนคติต่อประชาธิปไตย โดยนำเอาคำกล่าวของพระพุทธทาสภิกขุ ซึ่งได้กล่าวถึงประชาธิปไตยไว้ ระบุว่า

“...ประชาธิปไตยโกงนั้นมันร้ายกาจอย่างไร คือประชาชนทั้งหลายไม่มีศีลธรรม แต่ถึระบบประชาธิปไตย มันก็มีโอกาสที่จะใช้กิเลสของตนอย่างเสรี แต่ละคนก็มีเสรีภาพที่จะใช้กิเลสของตนอย่างเต็มที่แล้วจะทนไหวหรือ ในเมื่อทุกคนใช้กิเลสของตนอย่างเต็มที่...เมื่อไม่มีศีลธรรมเป็นพื้นฐานแล้ว ระบบประชาธิปไตยนั้นแหละจะเป็นระบบที่เลวร้ายที่สุด”

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ เป็นบทบาทการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ผลการศึกษาสรุปได้ว่าประกอบด้วยประเด็น อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้เรียกร้องให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเฉพาะการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในกระบวนการเลือกตั้ง กรณีที่มีการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย ส่วนสาเหตุที่ทำให้คนไทยขาดจิตสำนึกประชาธิปไตยนั้นเป็นเพราะว่าการหลอหลอมของคนไทยในอดีตนั้นไม่ได้ให้ความสำคัญกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความเสมอภาค เห็นได้จากการที่กลุ่มการเมืองพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยนั้น ไม่ได้เกิดจากความต้องการของประชาชนแต่อย่างใด แต่เกิดจากกลุ่มคนที่มีการศึกษาที่ไปเรียนหนังสือในต่างประเทศและรับเอาแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยเข้ามา กลุ่มคนหรือปัญญาชนเหล่านั้นมองว่าเป็นระบอบการปกครองที่ให้สิทธิให้เสรีภาพกับประชาชนในฐานะเป็นผู้ถูกปกครอง ซึ่งมีความทันสมัยมากกว่า ด้วยเหตุที่การเรียกร้องระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยไม่ได้ถูกเรียกร้องมาจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ จึงทำให้คนไทยมีจิตสำนึกประชาธิปไตยน้อย

นอกจากบทบาทการเรียกร้องให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองแล้ว สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ยังนำเสนอว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีความเข้าใจคำว่า “ประชาธิปไตย” แตกต่างกัน โดยระบุว่าปัญหาบ้านเมืองไทยขณะนี้คือคนไทยเข้าใจคำว่าประชาธิปไตยไม่ตรงกัน ในการเคลื่อนไหวทางการเมือง กลุ่มการเมืองต่างก็อ้างว่าการเคลื่อนไหวของกลุ่มตนเองนั้นสอดคล้องกับแนวคิดหรือหลักการประชาธิปไตย แต่ทว่า เมื่อคนเข้าใจหลักการประชาธิปไตยไม่ตรงกัน ก็ทำให้เกิดปัญหาขึ้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อคนในสังคมภาคตะวันออกเฉียงใต้มีความแม่นยำในความรู้เกี่ยวกับการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ก็จะถูกหัวหน้าหรือแกนนำกลุ่มการเมืองโน้มน้าวใจให้เห็นด้วยการเคลื่อนไหวของกลุ่มการเมืองนั้นๆซึ่งในหลายครั้งการเคลื่อนไหวดังกล่าวก็ไม่สอดคล้องกับหลักการของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นจึงเรียกร้องให้หน่วยงานภาครัฐให้ความรู้ในประเด็นหลักการ ปรัชญาของการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้อง จะได้ไม่ถูกชักจูงไป

เคลื่อนไหวในทิศทางที่ไม่สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย บทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นบทบาทการแจ้งข่าวสารให้ประชาชนรับรู้ในประเด็นต่อมา คือ การเสนอให้มีการเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง เพราะการที่ประชาชนสามารถเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรงจะสอดคล้องกับหลักการปกครองแบบประชาธิปไตยมากกว่า ประกอบกับที่ผ่านมากว่า 80 ปีที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตย เกิดปัญหาตามมามากมาย บ้านเมืองเสียหาย พัฒนาล่าช้าหลังประเทศเพื่อนบ้าน เกิดการทุจริตขึ้นในบ้านเมืองมาโดยตลอด ดังนั้น จึงเห็นว่าถ้าหากเปลี่ยนวิธีการเลือกตั้งโดยตรงให้ประชาชนเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง น่าจะเกิดผลดีมากกว่า

นอกจากบทบาทการรายงานข่าวสารในประเด็นอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนแล้ว สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังรายงานข่าวสารในประเด็น “เสรีภาพ” ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นเสรีภาพนี้ออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ ประเด็นแรก เสรีภาพของสื่อมวลชน ประกอบด้วยประเด็นรัฐบาลใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน โดยระบุว่า รัฐบาลได้ใช้ประกาศของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช.ฉบับที่ 18 ว่าด้วยเรื่องการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงให้ผู้ประกอบกิจการด้านสื่อสารมวลชนทุกประเภททั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงทุกสถานีทั้งที่เป็นของราชการและของเอกชน สถานีโทรทัศน์ภาคพื้นดิน สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม เคเบิลโทรทัศน์ระดับดิจิทัลและสถานีโทรทัศน์อินเทอร์เน็ตทุกสถานี หนังสือพิมพ์ วารสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆรวมทั้งการสื่อสารทางสังคมออนไลน์งดเว้นการนำเสนอข่าวสารต่อไปนี้ ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือส่อไปในทางหมิ่นประมาทหรือสร้างความเกลียดชังต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ องค์รัชทายาทและพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ ข่าวสารที่จัดเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ รวมทั้งหมิ่นประมาทบุคคลอื่น การวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติงานของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เจ้าหน้าที่ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเสียงภาพ วิดีทัศน์ความลับของการปฏิบัติงานของหน่วยราชการต่างๆ ข้อมูลข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสับสนยั่วยุ ปลุกปั่นให้เกิดความขัดแย้งหรือสร้างให้เกิดความแตกแยกในราชอาณาจักร การชักชวนช่องสุ่มให้มีการรวมกลุ่มก่อการอันเกิดการต่อต้านเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ การชู้อะไรหรือทำร้ายบุคคลอันนำไปสู่ความตื่นตระหนก ความกลัวแก่ประชาชน โดยสื่อดังกล่าวข้างต้นมีหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามที่ได้รับแจ้งจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ประเด็นต่อมา คือ สื่อท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้กองทัพผลิตรอนเสรีภาพ สื่อมวลชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ข้อคิดแก่สื่อมวลชนว่าในสภาวะการณ์ทางการเมืองที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเข้ายึดอำนาจ

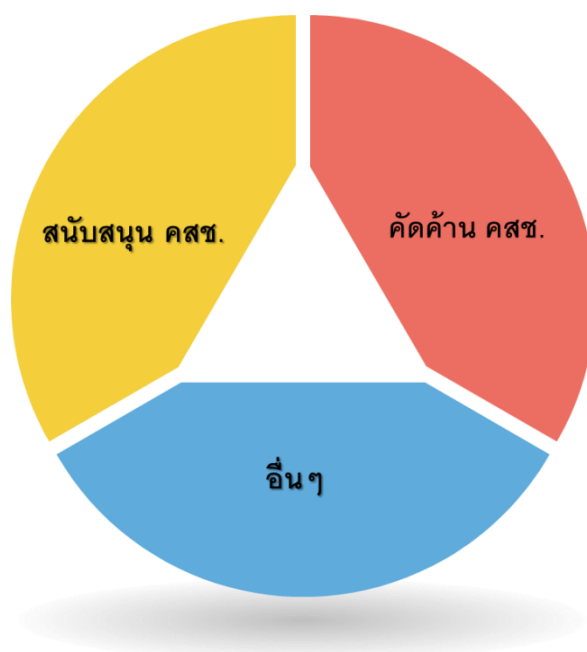
การปกครองและเข้าบริหารประเทศ ให้สื่อมวลชนเข้าใจ คสช. ด้วย เนื่องจากในสภาพการณ์เช่นนี้ กองทัพจำเป็นต้องลดทอนเสรีภาพของสื่อมวลชน ส่วนประเด็นการลดทอนเสรีภาพของประชาชนนั้น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งในทิศทางเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย กล่าวคือ ในทิศทางเห็นด้วย ให้เหตุผลว่า ให้รัฐออกกฎหมายห้ามชุมนุม ห้ามประท้วง ประเทศไทยจะได้ไม่มีปัญหาทางการเมืองที่มีกลุ่มคนออกมาเคลื่อนไหวทางการเมืองดังเช่นที่เป็นอยู่ ถ้าจะเปิดโอกาสให้ชุมนุมได้ก็เขียนกฎหมายให้ชุมนุมกันได้โดยประชุมหรือสวนสาธารณะแทน ส่วนการนำเสนอในทิศทางไม่เห็นด้วยกับการที่รัฐลดทอนเสรีภาพประชาชนนั้น คอลัมนิสต์ให้เหตุผลว่าการที่ คสช. ออกกฎหมายมาลดทอนเสรีภาพประชาชนนั้นเป็นกฎหมายที่ล่าช้า และเรียกร้องให้คณะผู้ยึดอำนาจยกเลิกกฎอัยการศึกโดยเร็ว

นอกจากบทบาทการรายงานข่าวสารในประเด็นเสรีภาพแล้ว สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวสารในประเด็น “ความเสมอภาค” มีเนื้อหาสรุปได้ว่า ถ้าจะให้คนไทยมีความเสมอภาคกันจะต้องออกกฎหมายให้บุคคลหนึ่งคนมีหนึ่งเสียง หรือที่เรียกว่า “One Man One Vote” ไม่ว่าคนจนหรือคนรวยต่างก็มีหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน ประเด็นต่อมา สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวสารในประเด็นหลักกฎหมาย (Rule of Law) ประกอบด้วย ประเด็นย่อยคือที่มาของนายกรัฐมนตรีมาตรา 7 โดยระบุว่า มาตรา 7 มิได้เขียนไว้เพื่อให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งนายกรัฐมนตรีได้ด้วยพระองค์เองเลย ประกอบกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเคยกล่าวไว้ว่า การขอนายกรัฐมนตรีพระราชทานนั้นขัดกับหลักการประชาธิปไตย ดังเช่นที่กล่าวว่า ข้าพเจ้ามีความเดือดร้อนมากที่เอะอะอะไรก็ขอพระราชทานนายกษัตริย์พระราชทาน ซึ่งไม่ใช่การปกครองแบบประชาธิปไตย ในประเด็นสุดท้ายที่สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวข้องกับหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับรู้คือ “หลักเสียงข้างมาก” โดยระบุว่า ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย จะต้องยึดถือเอามติเสียงส่วนใหญ่เป็นที่ตั้ง เพื่อให้เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย กระนั้นก็ตาม คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนได้แสดงทัศนคติต่อประชาธิปไตย โดยนำเอาคำกล่าวของพระพุทธทาสภิกขุ ซึ่งได้กล่าวถึงประชาธิปไตยไว้ ระบุว่า การปกครองแบบประชาธิปไตยนั้นจะต้องคำนึงถึงศีลธรรมด้วย ไม่เช่นนั้นแล้วเสียงข้างมากจะนำพาสังคมให้เดินไปในทิศทางที่ผิดซึ่งจะเป็นผลร้ายต่อคนในสังคม

4.2 บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

จากการศึกษาในประเด็นสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงบทบาทวิพากษ์วิจารณ์คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย ประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุน คสช. การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางคัดค้านและการวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นทั่วไป ดังภาพ 4.3

ภาพ 4.3
แสดงบทบาทสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกในการวิพากษ์วิจารณ์
คณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.)

จากภาพ 4.3 หนังสือพิมพ์ในภาคตะวันออกทั้ง 4 ซึ่งฉบับแสดงบทบาทวิพากษ์วิจารณ์ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อย คือ 1) การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุน เห็นด้วยกับการทำรัฐประหาร 2) การวิพากษ์วิจารณ์ใน ทิศทางไม่เห็นด้วย คัดค้านการรัฐประหาร และ 3) การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นอื่นทั่วไป ซึ่งไม่ได้ สนับสนุนและไม่ได้คัดค้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุน คสช.

จากการศึกษาในประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุนคณะกรรมการความ สงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออก วิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นนี้ใน 7 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย 1) คณะรักษาความสงบเรียบร้อย แห่งชาติทำให้บ้านเมืองสงบสุข 2) ทหารบริหารประเทศดีกว่านักการเมือง 3) คณะรักษาความสงบ เรียบร้อยแห่งชาติสร้างความปรองดองให้คนในชาติ 4) คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติแก้ไข ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองได้ 5) คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเร่งช่วยเหลือชาวนา 6) คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติผลักดันการเสียภาษีมรดก และ 7) คณะรักษาความสงบ เรียบร้อยแห่งชาติปราบปรามการทุจริตในวงการตำรวจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● **คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติทำให้บ้านเมืองสงบสุข**

จากการศึกษาในประเด็น “คสช.ทำให้บ้านเมืองสงบสุข” ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนอข่าวสาร ดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรยหัวว่า “วันวานขอให้ผ่านไป วันใหม่ขอให้รักกัน” ระบุว่า จากที่บ้านเมืองเกิดความขัดแย้งกันอย่างหนัก เมื่อ คสช.เข้ามายึดอำนาจ ก็ทำให้บ้านเมืองกลับสู่ความสงบสุขอีกครั้ง ดังข้อความ

“ตามที่ประเทศชาติได้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองและนำไปสู่ความวุ่นวาย กระทั่งคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ต้องเข้ามาดำเนินการรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศ พร้อมทั้งจัดตั้งศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปในทุกจังหวัด ”

ประชามติ 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในสัปดาห์ หน้า 11 โปรยหัวว่า ย้อนรอยคดีบีม-ยิงกราด กปปส.ระบุว่า หลังจากคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช.เข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลที่บริหารประเทศอยู่ คสช.ได้ติดตามจับกุมคนร้ายที่ก่อเหตุปะทะและยิงปืนใส่เวที กปปส.ตราด ดังข้อความ

“เมื่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการทหารบกได้ประกาศยึดอำนาจในวันรุ่งขึ้น คือ วันที่ 23 พฤษภาคม 2557 ก็สามารถจับกุมคนร้ายที่ก่อเหตุปะทะและยิงปืนใส่เวที กปปส.ตราดได้ทั้งคนและยานพาหนะ อาวุธปืนสงคราม พร้อมเครื่องกระสุนพร้อมนำมาทำแผนประกอบคำรับสารภาพ นอกจากนี้ ยังมีการออกหมายจับจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมคนร้ายที่ร่วมก่อเหตุอีกมากกว่า 10 คน”

ประชามติ 1-15 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ จักรกฤษณ์มองเมืองตราด โปรยหัวว่า “รัฐประหาร ดีหรือไม่ดี” ระบุว่า การที่เกิดรัฐประหารนั้นได้ทำให้คนกรุงเทพมหานครและพ่อค้าแม่ค้าที่ประกอบธุรกิจ และค้าขายชื่นชม ดีใจ ทั้งนี้ ข้อความที่สื่อความหมายว่าสนับสนุนรัฐประหาร ได้แก่ คำว่า “สร้างความดีใจให้กับคนกรุงเทพ” “รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตดีขึ้น” “และยังมีเรื่องดี ๆ ตามมาอีก ต้องติดตามกันต่อไป” ดังข้อความ

“สิ่งที่สะท้อนให้เห็นใน 2-3 เรื่อง ที่ คสช.ได้เข้ามายึดอำนาจแล้วแก้ไข ปัญหาได้คือ ปัญหาการชุมนุมสนับสนุนและต่อต้านยุติลง สร้างความดีใจให้กับชาวกรุงเทพ และผู้ประกอบการธุรกิจในเมืองได้มาก เพราะเดินทางสะดวก และค้าขายได้มากขึ้น รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตดีขึ้น

ไม่ต้องกังวลว่าจะมีลูกปืนหรือระเบิดมาทำร้ายตัวเองในตอนไหน...หรือ การจับกุมกลุ่มสร้างปัญหาทางสังคมอย่างที่มีการขวางระเบิด ยิ่งผู้ชุมนุม ในหลากหลายพื้นที่และไม่สามารถติดตามจับกุมคนร้ายได้ แต่เมื่อ คสช. เข้ามายึดอำนาจและทำการกวาดล้างและจับกุมอย่างต่อเนื่อง พบทั้ง อาวุธปืนนานาชนิด ระเบิดจำนวนมากในแต่ละจังหวัด และมีหลายสิบคนที่ ถูกจับและยอมรับสารภาพว่าเคยทำการก่อเหตุมาแล้ว...และยังมีเรื่อง ดีๆตามมาอีก ต้องติดตามกันต่อไป”

ท้องถื่นชล 1-15 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรยหัวว่า “ในที่สุดต้องรัฐประหาร” ระบุว่า การทำรัฐประหารในวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 เป็นเรื่องที่ดี สมควร ทำ ดังข้อความ

“หากมองในเรื่องของตรรกะ ความเป็นเหตุเป็นผลของการยึดอำนาจใน ขณะนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะประเทศไม่มีทางออก หากปล่อยให้มีการ เคลื่อนไหวทางการเมือง เชื่อว่าเหตุการณ์นองเลือดคนเกิดขึ้นอย่าง แน่นนอน”

“...การเข้ามามีบทบาทของทหารในครั้งนี้ ต่างประเทศมองว่าเป็นเรื่องไม่ ถูกต้อง เป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตย ในความเป็นจริงต้องดูเนื้อ แท้ ถ้ารัฐประหารแล้วประชาชนมีความสุข ไม่ต้องเสียเลือดเนื้อ เป็นการ กระทำที่ดีมิใช่หรือ เห็นต่างประเทศออกมาต่อต้านการยึดอำนาจ ต้องย้อนถามไปว่า ประเทศเหล่านั้นให้อะไรกับคนไทย... การยึดอำนาจ ในครั้งนี้ ถือว่าเป็นห้วงเวลาที่เหมาะที่ควร ลดการสูญเสียชีวิตและ ทรัพย์สินไปได้จำนวนมาก ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-31 กรกฎาคม 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3 โปรยหัวว่า “ปัญหาสำคัญของชาติ” ระบุว่า คนไทยสนับสนุนการทำรัฐประหารของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เพราะเริ่มเห็นสิ่งดีๆที่คณะผู้ยึดอำนาจมอบให้กับประชาชน ดังข้อความ

“ประชาชนชาวไทยเริ่มมีความหวังกับสิ่งดีๆที่คณะ คสช.มอบให้ภายหลัง ยึดอำนาจในระยะเวลาไม่นานก็นำความสุขความสงบเรียบร้อยมาสู่สังคม ได้ ปัญหาที่นักการเมืองก่อไว้เช่น การทุจริตในโครงการรับจำนำข้าว ชาวนาไม่ได้รับเงินในเวลาอันรวดเร็ว ปัญหาความแตกแยกในสังคมเริ่ม บรรเทาลงด้วยนโยบายสร้างความปรองดอง ความสามัคคี”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-31 สิงหาคม 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3
 ไปรษณีย์ว่า องค์การสำคัญเกี่ยวกับการปฏิรูปบ้านเมือง ระบุว่า ให้การสนับสนุนการทำรัฐประหารของ
 กองทัพ เพราะทำให้บ้านเมืองเข้าสู่ความสงบสุข ซึ่งกองทัพจะได้ปฏิรูปการเมืองเสียใหม่และเป็น
 กำลังใจให้ คสช. ทำสำเร็จ ดังข้อความ

“ประชาชนส่วนมากเห็นด้วยที่จะต้องหยุด แก้ไขให้เกิดความสงบสุข
 ยอมเสียเวลาระยะหนึ่งก่อนทำการปฏิรูปให้ดีขึ้นในทุกด้าน โพลทุกสำนัก
 ต่างเห็นด้วยกับการปฏิรูปและมอบความไว้วางใจให้คณะ คสช. ซึ่งจะต้อง
 พิสูจน์ตัวเองให้ได้ว่าจะทำสำเร็จให้ได้ เราจะคอยเฝ้าดูและให้กำลังใจให้
 ทำงานได้สำเร็จ”

● ทหารบริหารประเทศดีกว่านักการเมือง

จากการศึกษาในประเด็น ทหารบริหารประเทศดีกว่านักการเมือง
 ผลการศึกษาพบว่ามีหนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

ศรียาชา 1 ธันวาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “กระทู้นอกสภา”
 ระบุว่า การที่กองทัพทำการยึดอำนาจนั้นเหมาะสมแล้ว ให้ทหารบริหารประเทศยังดีกว่าให้
 นักการเมืองบริหารประเทศ ดังข้อความ

“ไหนๆทหารก็ทำ ‘รัฐประหาร’ ไปแล้ว ก็ลองดูเขาไปก่อน ถ้า ‘ทหาร’ ทำไม่
 ดีจริง ไม่ต้อง ‘สื่อ’ หรือก ประชาชนเขาจะลุกฮือออกมาเอง ยังไงผมก็ยัง
 เชื่อว่า ‘ทหาร’ ดีกว่า ‘นักการเมือง’ แต่ถ้า ‘ทหาร’ ไปเข้ากับ ‘นักการเมือง’
 เมื่อไร อันนี้น่ากลัว”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-30 มิถุนายน 2558 นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3
 ไปรษณีย์ว่า “ปัญหาของชาติอยู่ที่ไหน” กล่าวถึงการทำรัฐประหารว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสม เนื่องจาก
 ประเทศไทยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการประชาธิปไตยมากนัก ข้อความที่ระบุว่า สนับสนุนการทำ
 รัฐประหาร ได้แก่ คำว่า เราไม่จำเป็นต้องยึดหลักการประชาธิปไตย ดังข้อความ

“ปัญหาของประเทศไทยเราในขณะนี้ไม่เหมือนกับประเทศที่ปกครองด้วย
 ระบอบประชาธิปไตยอื่นๆที่เขาพัฒนาก้าวหน้าไปกว่าเรา จึงไม่
 จำเป็นต้องยึดหลักการให้มากจนเกินไป เพราะมีฉะนั้นก็ไม่อาจแก้ไข
 ปัญหานี้ได้”

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ ดับเครื่อง
 ขน หน้า 3 เขียนโดยนามปากกา เพชร ภูธร ไปรษณีย์ว่า “ระเบิดเวลารัฐบาลประยุทธ์” ระบุถึงผล

สำรวจความคิดเห็นของแกนนำจาก 600 ชุมชนในสังคมไทยสนับสนุนการทำรัฐประหารของ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดังข้อความ

“ผลวิจัยเชิงสำรวจมาสเตอร์โพลของชมรมนักวิจัยไทยเพื่อความสุขของชุมชน เรื่องแนวโน้มฐานสนับสนุนของแกนนำชุมชนต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือ คสช. ครึ่งล่าสุดถูกนำมาเปิดเผยเร็วๆ นี้จะทำให้ทั้ง คสช. และรัฐบาลพล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีอุ่นใจมากขึ้น ... โดยศึกษาตัวอย่างแกนนำชุมชนทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 600 ชุมชน ระหว่างวันที่ 13-20 กันยายน 2557 ที่ผ่านมามีพบว่า แกนนำชุมชนส่วนใหญ่หรือร้อยละ 81.0 สนับสนุนคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ในขณะที่ร้อยละ 17.2 ไม่แน่ใจและขอยุ่ตรงกลาง และร้อยละ 1.8 ที่ไม่สนับสนุน”

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 มีนาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอแลมน์ เหตุเกิดวันนี้ หน้า 3 เขียนโดยนามปากกา ใจ้ จันทบูรณ์ ระบุว่า รัฐประหารที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2557 เป็นสิ่งที่ชอบธรรม ไม่ผิด เนื่องจากการปกครองของประเทศไทยยังวางระบบ ระบบยังไม่ลงตัว ดังข้อความ

“ของประเทศไทยมีแต่ปฏิวัติรัฐประหารประชาธิปไตยให้ เป็นประชาธิปไตย สังเกตวิเคราะห์ได้จาก 2-3 ครั้งที่ผ่านมา เพราะการปฏิวัติรัฐประหารของไทยที่ผ่านมาก็ไม่ผิด และจะมีต่อไปอีกก็ไม่ผิด เพราะการปกครองประเทศทั้งระบบและระบบยังไม่ลงตัว จะต้องผ่านการพัฒนาอีกหลายด้านของประชากรของประเทศ”

● คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) สร้างความปรองดองให้คนในชาติ

จากการศึกษาในประเด็น “คสช. สร้างความปรองดอง” ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกกรายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

ระชามติ 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ ไปรษณีย์ว่า “วันวานขอให้ผ่านไป วันใหม่ขอให้รักกัน” ระบุว่า คสช. มีจุดประสงค์ต้องการสร้างความปรองดองขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปขึ้นทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทย ดังข้อความ

“คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ได้จัดตั้งศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปขึ้นทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทย ซึ่งกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดตราดได้จัดกิจกรรมนี้ขึ้น เป็นการดำเนินการ

ตามไรด์แม่บของ คสช.ที่ต้องการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ นำไปสู่การปฏิรูป ...นายวิเชียร ทรัพย์เจริญ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราดเป็นผู้คิดค้นคำขวัญว่า วันวานให้ผ่านไป วันใหม่ขอให้รักกัน นั้นหมายความว่า คำว่า วันวานให้ผ่านไป คือ ให้ลืมความหลังที่เกิดขึ้นทั้งหมด ไม่ต้องหยิบยกหรือกล่าวอ้างสิ่งที่เคยเกิดข้อขัดแย้งทั้งหมดที่ผ่านมา เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งออกมาอีก ส่วนวันใหม่ที่รักกัน หมายความว่า เมื่อไม่มีการรื้อฟื้นสิ่งที่เป็นข้อขัดแย้งทั้งหมดแล้วทำจิตใจให้เป็นกลาง เพื่อรับแต่สิ่งดี ๆ ของทุกคน และเพื่อสร้างความรัก สามัคคีอย่างจริงจัง เพื่อให้การสร้างความปรองดองเกิดขึ้นอย่างแท้จริง เพราะหากทุกฝ่ายลืมความบาดหมางทุกอย่างและหันมารักกันจริงๆ การปรองดองจะเกิดขึ้นอย่างแท้จริงและถาวร ”

ประชามติ 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์มองเมืองตราด” เขียนโดย “จักรกฤษณ์ แวควลัยหงส์” หน้า 3 โปรยหัวว่า “วันวานขอให้ผ่านไป วันใหม่ขอให้รักกัน” ระบุว่า คสช.ยึดอำนาจเพราะต้องการสร้างความปรองดองในชาติ ดังข้อความ

“เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2557 จังหวัดตราดได้จัดเวที “คืนความสุขให้ประชาชน” โดยมีประชาชนชาวจังหวัดตราดเดินทางมาร่วมงานจำนวนมาก เพื่อสร้างความปรองดองและความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้น ซึ่งในอดีตชาวตราดมีความคิดแตกแยก แตกความสามัคคี และแบ่งเป็นฝักเป็นฝ่ายจนเกิดปัญหาขึ้นในจังหวัดตราด ทุกวันนี้ทุกอย่างกำลังจะกลับสู่ความปรองดอง สู่ความสมานฉันท์ในวันนี้ เป็นจุดเริ่มต้นที่ทุกคนมาร่วมกันร้องเพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมี และเพลงรักกันไว้เถิด หรือประสานมือร่วมกัน ทั้งหญิงทั้งชาย ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งคนละพวก คนละพรรค คนละกลุ่ม คนละก้อน สายตาที่ปรี่มด้วยน้ำตาแห่งความรู้สึกตื่นตันใจ แขนงขาที่ขนลุกขึ้นมาโดยมิได้แสรังเส”

ประชามติ 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” โปรยหัวว่า “สองคำที่คุ้นหูคนไทย ประกาศและคำสั่ง คสช” เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ หน้า 4 ระบุว่า คสช.ต้องการจะสร้างความยุติธรรมและความปรองดองของคนในชาติ ดังข้อความ

“คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. พยายามสร้างความยุติธรรมและความปรองดองของคนในชาติ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารประเทศและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ประกาศของ คสช.จึงเป็นเครื่องมือสำคัญของ คสช.ในการเดินไปสู่เป้าหมาย...ประกาศหรือคำสั่งของ

คสช. เป็นเรื่องที่คุณคนไทยทุกคนต้องร่วมมือกันสร้างความยุติธรรม และความ
ปรองดองของคนในชาติ”

ประชามติ 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในข่าว หน้า 6 โปรยหัวว่า “ปรองดอง
ประชุมจัดงานคืนความสุขให้ประชาชน” ระบุว่า ที่ห้องประชุมพลอยแดง ศาลากลาง จังหวัดตราด
นางสาวเบญจวรรณ อ่านเปรื่อง ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด เป็นประธานการประชุมเตรียมความพร้อม
จัดงานคืนความสุขสู่ประชาชน จังหวัดตราด ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด กล่าวว่า ตามที่จังหวัดตราด
ได้จัดตั้งศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง เสริมสร้างความสามัคคี
ให้เกิดความปรองดองสมานฉันท์กลับคืนสู่สังคม สำหรับการปฏิบัติงานของศูนย์ปรองดอง
สมานฉันท์เมื่อสุดสัปดาห์ที่ผ่านมาได้เชิญแกนนำคู่ขัดแย้งมาเจรจาเพื่อยุติความเคลื่อนไหวและให้
ความร่วมมือกับ คสช. ดังนั้น เพื่อเป็นการดำเนินงานตามนโยบายสร้างความปรองดองให้กับสังคม
ทางจังหวัดโดยศูนย์ปรองดองสมานฉันท์จึงได้กำหนดจัดงานคืนความสุขสู่ประชาชนจังหวัดตราดขึ้น
ในวันศุกร์ที่ 13 มิถุนายน พ.ศ.2557 เวลา 15.00 เป็นต้นไป ณ อาคารศูนย์กีฬาในร่มจังหวัดตราด

ประชามติ 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าว
ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 4 ระบุว่า จังหวัดตราดได้มีการจัดงานสร้าง
ความปรองดองสมานฉันท์ขึ้น ทั้งในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล ดูแล้วไม่น่าจะประสบ
ความสำเร็จเพราะเป็นการจัดให้จบงานไปเท่านั้น ดังข้อความ

“จังหวัดตราดได้มีการจัดตั้งศูนย์ปรองดองและสมานฉันท์ขึ้นทั้งในระดับ
จังหวัดและระดับอำเภอ ลงไปถึงระดับตำบลนั้นเป็นวิธีการของ
กระทรวงมหาดไทยที่มักเน้นในเรื่องปริมาณให้ผ่านการชี้วัด ถ้าทำแค่นี้ทุก
อย่างก็แค่สร้างภาพให้จบงานไปเท่านั้น แต่ทุกอย่างก็จะกลับมาเหมือนเดิม
หากจะปรองดองด้วยวิธีนี้ก็แค่สิ่งจอมปลอมต่อไป”

ประชามติ 1-15 มิถุนายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 4 โปรยหัวว่า
“ความแตกต่างสร้างความเจริญได้” ระบุว่า รัฐบาลมีจุดประสงค์เพื่อต้องการสร้างความปรองดองให้
เกิดขึ้นในสังคมไทย แต่ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำให้คนไทยเกิดความปรองดองกัน เพราะคำว่า
ปรองดองเป็นคำพูดง่าย ๆ แต่ทำยาก แม้แต่คนที่เขียนรัฐธรรมนูญยังถูกจับตามองว่าพฤติกรรมของ
เขานั้นจะปรองดองกับใครได้ ดังข้อความ

“แม้จะเชื่อว่าคนไทยจะได้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในไม่ช้านี้ แต่ก็ไม่ได้
หมายความว่ารัฐธรรมนูญจะทำให้คนไทยเกิดความปรองดองกันตามที่
คสช.คาดหวังไว้ คสช. พุดชัดแจ้งว่าการปฏิรูปกับการปรองดองเป็นเป้าหมาย

แต่จะทำอย่างไร คงไม่ง่ายเหมือนเขียนเป็นตัวหนังสือ แม้แต่คนที่เขียนหลักเกณฑ์การปรองดองก็ยังคงถูกคนในสังคมจับตามองว่าพฤติกรรมของเขา นั้นจะปรองดองกับใครได้ ฟังแล้วเหนื่อยแทน”

ประชามติ 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด” หน้า 3 เขียนโดย “จักรกฤษณ์ แวควลัยหงส์” พาดหัวว่า “วันวานขอให้ผ่านไป วันใหม่ขอให้รักกัน” ระบุว่า รัฐประหารที่เกิดขึ้นได้ทำให้ชาวจังหวัดตราดและคนไทยที่เคยแตกแยกกัน แบ่งเป็นฝักเป็นฝ่ายกัน กลับมาปรองดองสมานฉันท์กันอีกครั้ง ดังข้อความ

“การจัดเวทีจังหวัดตราดคืนความสุขให้ประชาชน เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2557 ที่ผ่านมามีชาวตราดทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ กว่า 3,000 คน เดินทางมาร่วมงานเพื่อสร้างความปรองดองและสมานฉันท์ของชาวตราด พลเรือโท สนธยา น้อยฉายา บอกว่าหลังจากเกิดความแตกแยกทางความคิด มีการจับจ้วงพระมหากษัตริย์ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน หาก คสช.ไม่ยึดอำนาจก็จะเกิดปัญหาตามมาอีกมาก เมื่อการเมือง ล้มเหลว จำเป็นต้องหันหน้ามาหากันเหมือนวันวานให้ผ่านไป วันใหม่ให้รักกัน เพื่อให้บ้านเมืองก้าวต่อไป...การที่ คสช.ยึดอำนาจและทำให้เรากลับมาร่วมใจที่จะก้าวไปด้วยกัน และวันนี้ทหารได้ร่วมเข้ามาช่วยกัน วันนี้จึงเป็นวันเริ่มต้นที่เราจะก้าวเดินต่อไป

ขณะที่นายวิเชียร ทรัพย์เจริญ ย้ำว่า ท่าน ผบ.กปช.จต.ที่ถือปืนมาตลอด แต่จะมาจับตะหลิวเพื่อมัดข้าวมัดรวมมิตร เป็นนิมิตรหมายที่ดี และอย่าลืมคำพูดที่ให้ไว้กับท่านผู้บัญชาการและผู้ว่าราชการจังหวัด และต้องลืมด้วยใจ และเราจะรักกันตลอดไป”

● คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองได้

จากการศึกษาในประเด็น คสช. แก้ปัญหาความขัดแย้งได้ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนอข่าวสารดังต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-30 พฤศจิกายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ดับเครื่องชน” โปรมหัทว่า โพลสำรวจรัฐบาล คสช. เขียนโดย เพชร ภูธร หน้า 3 ระบุว่า มีผลการสำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการทำงานของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาบ้านเมืองได้ เพราะเป็นนายกรัฐมนตรีที่มีความเด็ดขาด ดังข้อความ

“คาดหวังรัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มากกว่า เพราะมี นายกรัฐมนตรีที่มีความเด็ดขาด และมีบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามา ทำหน้าที่ดูแลบริหารกิจการบ้านเมือง น่าจะทำงานและแก้ปัญหาบ้านเมือง ได้ดีกว่ารัฐบาลที่ผ่านมา”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-31 มีนาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เหตุเกิดวันนี้” เขียนโดย นามปากกา “ใจ้ จันทบูรณ์” ระบุว่า ขอชมเชยรัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนส่วนมากเป็นที่ตั้ง ดังข้อความ

“อย่างไรก็ขอชมเชยรัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ผู้นำรัฐบาลไว้ก่อน ที่เลือกคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนส่วนมากไว้ก่อนอย่างอื่น”

ประชามติ (1-15 มิถุนายน 2557) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมชาวประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 4 ระบุว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้า คสช. เข้ายึดอำนาจปกครองแล้วสามารถแก้ไขปัญหาการเมืองไทยที่เกิดความวุ่นวาย แบ่งฝักแบ่งฝ่ายได้ ดังข้อความ

“เป็นอย่างไรบ้างหละ ใครที่ออกมาต่อต้านและฝ่าฝืนคำสั่งจะถูกดำเนินคดีอย่างเด็ดขาด และรวดเร็ว ยิ่งลุกขึ้นมาต่อต้านก็ระวังจะไม่ได้อยู่ในบ้าน... นี่คือการสลายขั้ว สลายสีให้หมดไปจากประเทศไทย จากนั้นค่อยผ่อนคลายเป็นเรื่องที่ดีเพราะจะทำให้บ้านเมืองในทุกชุมชน ทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล ทุกอำเภอและทุกจังหวัดจนถึงทั่วประเทศไทย เมื่อนั้นประเทศจะกลับมีชีวิตชีวาขึ้นอีกครั้งหนึ่ง คนไทย คนตราดหวังอย่างนั้นเช่นกัน”

ประชามติ 1-15 มิถุนายน 2557 นำเสนอในข่าว หน้า 1 พาดหัวว่า “ทหารยึดอำนาจแค่ 4 วัน จับคนร้ายได้ 4 อาวุธ, ทพ.นย. ตาย 1 จับมือบีม กปปส.” ไปรษณีย์ว่า รวบเครือข่ายเสื้อแดงตราดเชื่อมโยงคดีขีว้างระเบิดและยิงกลุ่ม กปปส.ตราด ได้จับ 2 คน ทหารพรานพลี 1 รอง ผบ.กปช. จต. บอกให้รายละเอียดมากไม่ได้ กลัวถูกตัดตอน พบเสื้อแดงและผ้าคาดหัวพร้อมรถยนต์ ด้านรักษาราชการตำรวจภูธรภาค 2 เดินทางประชุมตำรวจตราดคดีดีทหารพราน ประกาศออกหมายจับทันที

ท้องถิ่นสด 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ ระบุว่า การที่พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา อยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่มาจากกรยึดอำนาจนั้นเป็นผลดีสำหรับสังคมไทย ควรจะอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป จะได้ทำงานที่เหลือให้เสร็จสิ้น ดังข้อความ

“เริ่มประกาศชัดเจนแล้ว พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี จะให้มีการเลือกตั้งในปี 2559 ท่ามกลางกระแสผู้ให้การสนับสนุนอยากให้อยู่ต่ออีก 2 ปี เชื่อกันว่าห้วงเวลาที่เหลือจะแก้ไขปัญหาของประเทศ น่าจะเริ่มดำเนินการอย่างจริงจัง หากจะยึดอายุรัฐบาลออกไปจนถึงปลายปี 59 ก็จะไม่เหลือการทำงานปีเศษ เชื่อว่าเวลาเช่นนี้จัดการบางเรื่องบางราวที่คิดว่าสำคัญเสร็จสิ้นได้”

ศรียาชา 1 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “กระทบไหล่คนในสังคม” ระบุว่า การที่กองทัพทำการยึดอำนาจนั้น เป็นสิ่งที่สมควรทำ ประชาชนเห็นพ้องด้วยดังข้อความ

“กองทัพออกมาเที่ยวนี้ ประชาชนที่ไม่เป็นทาสความคิดฝ่ายไหน ขานรับกันแข็งขัน สิ่งที่ต้องทำควบคู่กันไปกับการสลายสี่เส้าคือการกระตุ้นให้การจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศที่ติดลบไปกว่าครึ่งที่ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความวุ่นวายทางการเมือง พลิกฟื้นขึ้นมาโดยเร็ว”

● **คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเร่งช่วยเหลือชาวนา**

จากการศึกษาในประเด็น “คสช.เร่งช่วยเหลือชาวนา” ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนอข่าวสารดังต่อไปนี้

ประชามติ (1-15 มิถุนายน 2557) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าวประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 4 ระบุว่า จากการที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา และผู้นำกองทัพได้เข้ายึดอำนาจการปกครอง และได้ใช้อำนาจที่มีอยู่เร่งช่วยเหลือชาวนาโดยให้จ่ายเงินให้กับชาวนาทั่วประเทศนั้นได้ทำให้ชาวนาแสดงความชื่นชม คสช. ดังข้อความ

“มองในมุมบวก เมื่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือ คสช.เร่งจ่ายเงินในโครงการรับจำนำข้าวให้กับชาวนาเป็นประการแรก จึงได้รับการชื่นชมจากชาวนาทั่วประเทศ นี่คือนี่ที่คนไทยชื่นชม”

ประชามติ (16-30 มิถุนายน 2557) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าวประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 4 ระบุว่า จากการที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา และผู้นำกองทัพได้เข้ายึดอำนาจจากรัฐบาล จากนั้นได้ให้ความช่วยเหลือชาวนาอย่างเร่งด่วนดังข้อความ

“เมื่อยึดอำนาจ ก็มีอำนาจเบ็ดเสร็จในการกระทำอย่างไรก็ได้ อย่างเร่งด่วนจ่ายเงินให้ชาวนาที่รัฐบาลติดเงินไว้ นับแสนล้าน แต่รัฐบาลเก่าทำอะไรไม่ได้

ติดเงื่อนไขทางการเมืองทั้งหมด แต่พอยึดอำนาจ แต่ไม่กี่วันชาวนาได้เงินทั้งหมด”

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 กรกฎาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ ดับเครื่องชน หน้า 3 เขียนโดย นามปากกา เพชร ภูธร โปรยหัวว่า “นายกและรัฐบาล คสช.” ระบุว่า ประชาชนให้การสนับสนุนการยึดอำนาจของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในปี พ.ศ. 2557 ดังข้อความ

“การยึดอำนาจของ คสช. จึงถูกอกถูกใจประชาชนยิ่งนัก ทั้งการแก้ไขปัญหาหนี้สินชาวนา ขจัดคนโกง คอร์รัปชั่น การพนัน ยาเสพติด อาวุธสงคราม บ้านเมืองจึงสงบรวดเร็ว ไม่มีใครกล้าต่อกรกับ คสช. ที่มีอำนาจอยู่ในขณะนี้”

ศรัทธา 1 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “กระทู้นอกสภา” ระบุว่า การที่กองทัพทำการยึดอำนาจนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้ปัญหาในสังคมไทยหลายประการดีขึ้น โดยเฉพาะปัญหาเรื่องปากท้องชาวนา และชาวบ้านทั่วไป ดังข้อความ

“หลังการรัฐประหาร 22 พฤษภาคม 2557 เชื่อว่าอะไรต่อมิอะไรจะดีขึ้น โดยเฉพาะเรื่องเศรษฐกิจปากท้องของชาวนา ชาวบ้าน บรรยากาศมันสดใ้ขึ้น แม้จะอยู่ในช่วงรัฐประหาร น่าจะทำให้การจับจ่ายใช้สอยอุปโภคบริโภคภายในประเทศที่มันติดลบไปกว่าครึ่งกระเตื้องขึ้นมาบ้าง”

● **คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติผลักดันการเสียชีวิต**

จากการศึกษาในประเด็นผลักดันการเสียชีวิต ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายวันข่าวสารดังต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 ธันวาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ ดับเครื่องชน โปรยหัวว่า พิษเศรษฐกิจรัฐบาลประยุทธ์ เขียนโดย เพชร ภูธร หน้า 3 ระบุว่า ข้อดีของรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ประการหนึ่งที่ได้ โดยที่รัฐบาลอื่นไม่ได้ทำ คือการผลักดันการเสียชีวิต ดังข้อความ

“แต่ก็เชื่อว่าไม่มีข้อดีทางเศรษฐกิจเลย หลายนโยบายที่ไม่สามารถทำได้ในภาวะรัฐบาลปกติ ก็สามารถผลักดันให้เกิดขึ้นได้ เช่น การเสียชีวิต ที่ถึงแม้ในทางบังคับใช้จะมีจำนวนจำกัดก็น้อย”

● **คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติปราบปรามการทุจริตในองค์กรของรัฐ**

จากการศึกษาในประเด็นผลกีดกัน การปราบปรามการทุจริตในองค์กรของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกรายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 ธันวาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอรัปชั่น เหตุเกิดวันนี้ ที่เสียงสวรรค์ เขียนโดย ใจ จันทบูรณ์ ระบุว่า รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา สามารถใช้อำนาจที่มีอยู่ปราบปรามกลุ่มนายตำรวจที่ทุจริตเรื่องวิ่งเต้นโยกย้ายตำรวจ รีดส่วย น้ำมันเถื่อน เปิดบ่อนได้ ซึ่งรัฐบาลอื่นทำไม่ได้ ดังข้อความ

“พล.ต.อ.สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้นำแถลงพฤติกรรมอันฉ้อฉล พร้อมยึดของกลางจำนวนมากมหาศาลเป็นข่าวใหญ่ในวงการตำรวจ การเมืองปกติจับกุมได้ยาก เป็นพฤติกรรมผู้กระทำความผิดอย่างต่อเนื่องมาหลายรัฐบาล ไม่มีใครกล้าทำอะไรจนกระทั่งมีผู้ร้องเรียนมายังนายทนายที่ชื่อ ประยุทธ์ จันทร์โอชา จึงสั่งให้ พล.ต.อ.สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการตามกฎหมายโดยไม่มีภาระเว้น ทั้งนี้บุคคลที่น่าสรรเสริญคือ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี”

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 กรกฎาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอรัปชั่น ดับเครื่องชน หน้า 3 เขียนโดย นามปากกา ใจ จันทบูรณ์ ระบุว่า คสช.ซึ่งประกอบด้วยนายทหารบริหารประเทศดีกว่านักการเมือง ดังข้อความ

“สังเกตได้จากโพลทุกสำนัก ผลงานกว่า 1 เดือนที่ทำมากกว่านักการเมืองกระทำเพื่อพัฒนาประเทศกว่า 10 ปี ซึ่งมีแต่ซีไอ ใ้อวด แต่เอาจริง บ่มีไก่อ คำว่า มาเฟีย นายทุน ผู้ทรงอิทธิพลและนักการเมือง แยกกันไม่ออก ซ้ำร้ายเป็นตัวเดียวกัน ที่ทำตัวเป็นเจ้าของ พ่อ เจ้าแม่ มีผู้คนเคารพนับชอบแบบน่าขยะแขยง”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-30 กันยายน 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3 ระบุว่า รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ยังไม่ทันเข้าบริหารประเทศก็พอมีผลงานที่ดีๆเกิดขึ้นบ้างแล้ว ทั้งการปราบปรามการกระทำที่ก่อให้เกิดความรุนแรง การกระทำทุจริตต่างๆ ดังข้อความ

“แม้รัฐบาลจะยังไม่เริ่มปฏิบัติหน้าที่ก็พอมีผลงานดีๆให้เห็นบ้างแล้ว เช่น การลดราคาน้ำมันลงได้มากกว่ารัฐบาลชุดก่อนๆ การจับกุมปราบปรามผู้บุกรุกทำลายป่าอย่างเข้มแข็งโดยไม่หวั่นเกรงอิทธิพลใดๆ ทวงคืนผืนป่าได้จากผู้บุกรุกหลายหมื่นไร่ และการจับกุมผู้กระทำความผิดร้ายใหญ่ๆ

ยึดของกลางและทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดจำนวนมาก จึงน่าจะเชื่อได้ว่า เมื่อรัฐบาลแถลงนโยบายและลงมือทำงานน่าจะมีผลงานดี ๆ ปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น”

ประชามติ 1-15 สิงหาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด เขียนโดย จักรกฤษณ์ แวควลัยหงส์ หน้า 4 โปรดทราบว่า “วันที่ทหารมีอำนาจ” ระบุว่า การที่ทหารเข้ามายึดอำนาจจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งนั้นได้รับคำชื่นชมจากประชาชนจำนวนมาก ดังข้อความ

“ที่น่าแปลกใจคือ ทหารนาวิกโยธินเหล่านี้ทำงานด้วยความเข้มแข็ง และไม่แอบอิงผลประโยชน์ หรือเกรงกลัวผู้มีอิทธิพลคนไหน ส่งผลให้ได้รับคำชื่นชมจากประชาชนจำนวนมาก สิ่งที่เห็นคือ ทหารมีระเบียบวินัยสูง และทำงานจริงจัง ทำให้ได้รับความนิยมและได้รับคำชื่นชมมากกว่า ตำรวจ หรือฝ่ายปกครองที่ทำงานในวันที่ทหารไม่มีอำนาจเหมือนวันนี้ 2 เดือนที่ผ่านมา เมื่อ คสช.เข้ายึดอำนาจและปราบปราม จับกุมคนร้ายยิ่งกลุ่ม กปปส.ตราด การจับกุมผู้ค้าไม้พะยูน และการรื้อป่า การบุกรุกที่ดินหลวง หรืออุทยานแห่งชาติ รวมทั้งการกวาดต้อนแรงงานต่างด้าวเพื่อจัดระเบียบใหม่ นับเป็นผลงานที่ได้รับความพึงพอใจจากประชาชนสูง”

จากการศึกษาในประเด็น “การชื่นชมและสนับสนุนคณะรักษาความสงบแห่งชาติ” คอลัมน์นิสท์ภาคตะวันออกเฉียงใต้วิพากษ์วิจารณ์ แบ่งออกเป็น ประเด็น คสช.ทำให้บ้านเมืองสงบสุข ระบุว่า จากที่บ้านเมืองเกิดความขัดแย้งกันอย่างหนัก เมื่อ คสช.เข้ามายึดอำนาจ ก็ทำให้บ้านเมืองกลับสู่ความสงบสุขอีกครั้ง สามารถติดตามจับกุมคนร้ายที่ก่อเหตุปะทะและยิงปืนใส่เวที กปปส.ตราด ได้ ประเด็นย่อยต่อมาคือ “คสช.สร้างความปรองดองในประเทศ” คอลัมน์นิสท์วิพากษ์วิจารณ์ว่า คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช.ได้จัดตั้งศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปขึ้นทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทย นายวิเชียร ทรัพย์เจริญ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราดเป็นผู้คิดค้นคำขวัญว่า วันวานให้ผ่านไป วันใหม่ขอให้รักกัน นั้นหมายความว่า คำว่า วันวานให้ผ่านไป คือ ให้ลืมความหลังที่เกิดขึ้นทั้งหมด ไม่ต้องหยิบยกหรือกล่าวอ้างสิ่งที่เคยเกิดข้อขัดแย้งทั้งหมดที่ผ่านมา เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งออกมาอีก ส่วนวันใหม่ที่รักกัน หมายความว่า เมื่อไม่มีการรื้อฟื้นสิ่งที่เป็นข้อขัดแย้งทั้งหมดแล้วทำจิตใจให้เป็นกลาง เพื่อรับแต่สิ่งดี ๆ ของทุกคน และเพื่อสร้างความรัก สามัคคีอย่างจริงจัง เพื่อให้การสร้างความปรองดองเกิดขึ้นอย่างแท้จริง เพราะหากทุกฝ่าย ลืมความบาดหมางทุกอย่างและหันมารักกันจริงๆ การปรองดองจะเกิดขึ้นอย่างแท้จริงและถาวร

ประเด็นต่อมาคือ คสช. แก้ปัญหาความขัดแย้งได้ คอลัมนิสต์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิพากษ์วิจารณ์ว่า มีผลการสำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการทำงานของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาบ้านเมืองได้ เพราะเป็นนายกรัฐมนตรีที่มีความเด็ดขาด จึงน่าจะบริหารประเทศได้ดีกว่าโดยเฉพาะในช่วงที่ประเทศเกิดความขัดแย้ง ประเด็นต่อมาคือ “คสช.เร่งช่วยเหลือชาวนา” คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าจากการที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา และผู้นำกองทัพได้เข้ายึดอำนาจการปกครอง และได้ใช้อำนาจที่มีอยู่เร่งช่วยเหลือชาวนาโดยให้จ่ายเงินให้กับชาวนาทั่วประเทศนั้นได้ทำให้ชาวนาแสดงความชื่นชม คสช. อีกทั้งคนในสังคมต่างชื่นชมสิ่งที่คสช.ทำ ในขณะที่รัฐบาลที่ผ่านมาทำอะไรไม่ได้เพราะติดเงื่อนไขทางการเมืองทั้งหมด แต่พอยึดอำนาจ แค่ไม่กี่วันชาวนาได้เงินทั้งหมด ประเด็นต่อมาคือ การผลักดันการเสียภาษีมรดก คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าข้อดีของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ประการหนึ่งที่ทำได้ดีโดยที่รัฐบาลอื่นไม่ได้ทำ คือการผลักดันการเสียภาษีมรดก ประเด็นต่อมาคือ “การปราบปรามการทุจริตในวงการตำรวจ” คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่ารัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา สามารถใช้อำนาจที่มีอยู่ปราบปรามกลุ่มนายตำรวจที่ทุจริตเรื่องวิ่งเต้นโยกย้ายตำรวจ ริดส่วย น้ำมันเถื่อน เปิดบ่อนได้ซึ่งรัฐบาลอื่นทำไม่ได้ ในขณะที่รัฐบาลอื่นทำไม่ได้

4.2.2 การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางคัดค้านคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

จากการศึกษาในประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในประเด็น การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางไม่เห็นด้วย คัดค้านคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ผลการศึกษาประกอบด้วย 5 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1) รัฐประหารผิดกฎหมาย 2) รัฐธรรมนูญให้อำนาจพิเศษกับ คสช. 3) รัฐบาลหลังการเลือกตั้งจะไร้เสถียรภาพ 4) คสช.ทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ 5) คสช.ทำให้คนไทยยากจนลง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● รัฐประหารเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

ประชามติ 16-30 เมษายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมนิสต์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ หน้า 4 โปรมหัวว่า “วิกฤตการเมืองไทยบนเงื่อนไข่น้ำท่วมฟ้า ปลาจะกินดาว” ระบุว่า การแก้ไขปัญหาการเมืองด้วยการรัฐประหารนั้นไม่เป็นผลดี ไม่ใช่การแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง เพราะรัฐประหารเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย การใช้วิธีการที่ขัดต่อกฎหมายแก้ไขปัญหาไม่ได้ทำให้ปัญหาหายไป ปัญหายังคงอยู่ดังข้อความ

“กิจกรรมใดไม่ยื่นอยู่บนหลักการที่ถูกต้อง ผนวกกับกระบวนการที่ผิดเพี้ยนย่อมไม่ประสบความสำเร็จ แม้อาจสำเร็จได้บางส่วนก็วยไม่ยั่งยืน

ความล้มเหลวจะหวนกลับมาอีก เชกเช่นการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่พัฒนาด้วยการฉีกรัฐธรรมนูญ การปฏิวัติรัฐประหาร ผลเป็นอย่างไร เราๆท่านๆก็เห็นกันอยู่”

ประชามติ 16-30 เมษายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ หน้า 4 โปรยหัวว่า “ความสันติสุขที่ยั่งยืนของคนไทยต้องไม่ฉีกรัฐธรรมนูญ” ระบุว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น รัฐธรรมนูญจะต้องสถาปนาโดยคนไทยทั้งประเทศ ไม่ได้มาจากคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องยึดโยงกับประชาชน ดังข้อความ

“ประเทศไทยเป็นประเทศแรกของโลกที่มีการฉีกรัฐธรรมนูญมากที่สุด และฉีกง่ายที่สุด อายุของรัฐธรรมนูญก็ไม่เกิน 20 ปี เรียกว่าถ้าเป็นคนก็ตายก่อนบรรลุนิติภาวะ เริ่มจากรัฐบาลที่คุมอำนาจรัฐถูกกล่าวหาว่าบริหารงานล้มเหลว โทกประชาชน เผด็จการรัฐสภา และคอร์รัปชันมโหฬาร สุดท้ายก็มีคนบางคนต้องการฉีกรัฐธรรมนูญเพื่อให้เกิดทางออก จะทำการปฏิรูปประเทศโดยลี้มไปว่ารัฐธรรมนูญถูกสถาปนาโดยคนส่วนใหญ่ของประเทศ การทำลายหรือทำการใดที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญย่อมส่งผลเสียหายที่รุนแรงมากกว่าผลดีตามที่คาดหวัง ”

ประชามติ 1-15 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ หน้า 4 โปรยหัวว่า “การเมืองเป็นมายา ข้าวปลา เป็นของจริง” ระบุว่า รัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กล่าวว่า ทหารปฏิบัติต่อท่านดีมาก แต่ขอใช้บริการเพียงครั้งเดียว แสดงถึงความไม่เห็นด้วยกับการรัฐประหาร ดังข้อความ

“การใช้บริการคนสีม้าขาวไม่ควรใช้บ่อย ในความเป็นจริงในอนาคตต้องไม่ใช้บริการนี้อีก ดังคำพูดของอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่กล่าวว่า ทหารปฏิบัติต่อเราดีมากแต่ถึงจะดีแค่ไหนผมขอใช้บริการเพียงครั้งเดียว คนไทยทุกคนต้องคิดอย่างท่าน ขอใช้บริการเพียงครั้งเดียว”

ศรัทธา 1 กรกฎาคม 2557 นำเสนอเป็นบทกลอน คอลัมน์ คลื่นอารมณ์ เขียนโดย โกลุม กงกุต หน้า 17 โปรยหัวว่า “ปฏิรูป” มีเนื้อหามีใจความสรุปได้ว่าการปฏิวัตินั้นขัดกับหลักการทางวิชาการ เมื่อมีการปฏิวัติขึ้นไม่ส่งผลดีต่อประเทศชาติ ดังข้อความ

“เมืองไทยเราเข้าขั้น ณ วันนี้

จึงได้มีปฏิวัติจัดแจงบ้าง
 ปฏิรูปกันไปให้เข้าทาง
 จะเป็นอย่างไรนั้นให้หมั่นคิด
 ปฏิรูปแล้วจำทำไปเถิด
 ทำให้เกิดผลดีมีผลผลิต
 อย่าทำเพียงเล่นลั่นดังสิ้นคิด
 เพราะชีวิตคนไทยไซ้ฝักปลา
 ปฏิรูป ปฏิวัติ เห็นชัดอยู่
 เหมือนไร่ครู ทำไป ไม่ศึกษา
 ทำไปแล้ว หัวหมด อดราคา
 แล้วตั้งท่า ปฏิวัติ ถนัดท่า
 จึงล้มเหลว ล้มลุก ชลุกชลักเห็น
 ทำจนเป็น ประเพณีที่น่าขำ
 ปฏิรูปทำแบบแอบลอบคลำ
 ไม่จดจำทำเป็นเล่นกับไฟ
 ปฏิรูปให้ดีมีอยู่ว่า
 ต้องศึกษาให้รู้ครูสอนไว้
 ปฏิรูปถ้วนทั่วที่หัวใจ
 ไม่ต้องใครอื่นเขาต้องเราเอง

โกสุม กองกูด

หมู่บ้านยายซ้อนนฯ

ศรีราชา

ศรีราชา 1 กันยายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ กระชอนอกสภา
 เขียนโดย นามปากกา นกเค้าแมว หน้า 10 ระบุว่า การยึดนาจและปกครองบ้านเมืองแบบเผด็จการ
 นั้นไม่เหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน ดังข้อความ

“รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จำเป็นต้องประคองประคองบ้านเมืองไม่ให้เกิดความ
 วุ่นวายซ้ำขึ้นมาอีก ภายใต้เงื่อนไขต้องปรองดองให้ได้ ผู้ที่จะ
 ประคองประคองบ้านเมืองได้ก็คือ กองทัพ แต่ถ้าแม้รัฐประหารแล้วร่าง
 รัฐธรรมนูญใหม่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผมว่ากองทัพก็คงจะเบื่อเหมือนกัน
 และการที่จะมียึดโยงอำนาจเป็นเผด็จการมันหมดสมัยไปแล้ว”

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 ธันวาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ดับเครื่องชน” เขียนโดย นามปากกา เพชร ภูธร หน้า 3 โปรดทราบว่า พิษเศรษฐกิจรัฐบาลประยุทธ์ ระบุว่า หลังจากที่เกิดรัฐประหารในประเทศไทย ทำให้เกิดความเสียหายคือ ประเทศในยุโรปชะลอตัวการทำเอฟทีเอ ดังข้อความ

“ผลกระทบจากการรัฐประหาร เช่น การชะลอตัวการทำสัญญา FTA กับยุโรปและการถูกบอยคอตสินค้าการจ้างงานที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนจนถูกปรับให้ไปอยู่ในประเทศ ‘Tier 3’ ซึ่งลดอำนาจการต่อรองของไทยต่อประเทศคู่ค้า”

ประชาติ 16 – 31 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ หน้า 4 โปรดทราบว่า “รัฐอียู กดดันรัฐบาลทหาร ชาวประมงไทยทั่วประเทศรับกรรม” ระบุว่า “ไม่เห็นด้วยกับการปกครองแบบเผด็จการ เพราะเป็นระบบการปกครองที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน อีกทั้งการแก้ไขปัญหาบ้านเมืองก็มีโอกาสตัดสินใจผิดพลาดเพราะด่วนตัดสินใจ ไม่ได้ศึกษาข้อเท็จจริง เนื่องจากไม่มีเวลาศึกษา ในการตัดสินใจทางการเมืองของระบอบเผด็จการจึงมีข้อบกพร่องอยู่มาก ดังข้อความ

“รัฐบาลที่มาจากอำนาจพิเศษไม่ได้มาจากเสียงส่วนใหญ่ของประชาชน จะมีอำนาจเบ็ดเสร็จในการบริหารประเทศ ในส่วนคดีที่เกิดขึ้นหลายเรื่อง สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที แต่บางเรื่องความทันทีทันใดอาจนำไปสู่ความเสียหายต่อประเทศชาติ และประชาชน เพราะขาดความรอบคอบด่วนตัดสินใจ ผนวกกับข้อมูลประกอบการตัดสินใจไม่ถูกต้องหรือมีน้อยเกินไป ไม่มีเวลาศึกษาข้อเท็จจริง และไม่รู้จักผลกระทบความเสียหายที่จะเกิดขึ้นตามมา”

- การร่างรัฐธรรมนูญให้ ‘อำนาจพิเศษ’ กับ คสช.

จากการศึกษาในประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์การร่างรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจพิเศษ คสช. ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการร่างรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ ดับเครื่องชน โปรดทราบว่า “ร่างรัฐธรรมนูญ 2558” หน้า 3 เขียนโดย นามปากกา “เพชร ภูธร” ระบุว่า รัฐธรรมนูญที่กำลังร่างกันอยู่ในขณะนี้มุ่งให้อำนาจของ คสช. คงไว้ ดังข้อความ

“ถ้ามองดูแล้วจะเห็นว่าโครงสร้างของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มุ่งที่จะลดอำนาจของนักการเมืองที่เป็นผู้แทนของประชาชน...รวมถึงการเอื้ออภิเษกในบางมาตรา (279) เพื่อสืบทอดอำนาจของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติต่อไป”

ศรัทธา 1 กันยายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ กระตุ้นอภิชนา เขียนโดย นามปากกา “นกเค้าแมว” หน้า 10 ระบุว่า มีนักวิชาการหลายคนกล่าวว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่จะเกิดขึ้นข้างหน้านั้นจะออกมาในลักษณะที่ให้อำนาจพิเศษกับ คสช.เอาไว้ ดังข้อความ

“มีนักคิด นักวิชาการหลายคนออกมาให้ความเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีการหมกเม็ดสืบทอดอำนาจ คสช.เอาไว้ อย่างเช่น การให้อำนาจคณะรัฐมนตรีของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ตั้งคณะกรรมการสรรหาวุฒิสภา หรือ ส.ว.สรรหา 123 คน จากจำนวนเต็ม 200 คน อีก 77 คน มาจากการเลือกตั้งของแต่ละจังหวัด

โดย ส.ว.สรรหามีวาระดำรงตำแหน่งได้ 3 ปี พุดง่าย ๆ สามารถตั้งคนของ คสช.เข้าไปเป็น ส.ว.สรรหาซึ่งเป็นเสียงข้างมากได้อีก 3 ปี

หรืออย่างการตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ปฏิรูปและการปรองดองแห่งชาติขึ้นมา ซึ่งประกอบด้วย 3 อำนาจ คือ ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ และฝ่ายความมั่นคง ซึ่งก็คือ ผู้บัญชาการเหล่าทัพต่างๆโดยในบทเฉพาะกาลของร่างรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจพิเศษกับคณะกรรมการชุดนี้เอาไว้ว่า ภายในห้าปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ถ้ามีความจำเป็นเพื่อรักษาเอกราชของชาติหรือเพื่อป้องกัน ระงับ หรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความสงบเรียบร้อยของชาติ เศรษฐกิจของประเทศหรือกรณีเกิดความขัดแย้งอันอาจนำไปสู่ความรุนแรงขึ้นภายในประเทศ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร ทั้งการดำเนินการตามปกติของสถาบันการเมืองตามรัฐธรรมนูญและคณะรัฐมนตรี ไม่อาจดำเนินการเพื่อยุติกรณีดังกล่าวได้

คณะกรรมการยุทธศาสตร์การปฏิรูปและการปรองดองแห่งชาติซึ่งมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนกรรมการที่มีทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ มีอำนาจใช้มาตรการที่จำเป็นสำหรับจัดการกับสถานการณ์ดังกล่าวแทนได้ ภายหลังจากที่ได้มีการปรึกษาหารือกับประธานศาลรัฐธรรมนูญและประธานศาลปกครองสูงสุดแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้สถานการณ์กลับคืนสู่ภาวะปกติโดยเร็ว

ให้ถือว่าคำสั่ง การกระทำและการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่ง การกระทำหรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญนี้และกฎหมายและเป็น ที่สุด... การให้อำนาจ คสช.ตั้ง ส.ว.สรรหา กับการตั้งคณะกรรมการ ยุทธศาสตร์และปรองดองฯที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญใหม่จึงเป็นทางออกที่ จะช่วยประคับประคองบ้านเมืองได้อย่างสวยงามและไม่น่าเกลียดจนเกินไป”

ประชามติ 2-15 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เกาะกระแส ปฏิรูปกับ ดร.บุญส่ง” เขียนโดย ดร.บุญส่ง ไขเกษ หน้า 4 โปรยหัวว่า “ชนชั้นใดปกครองประเทศ ก็ออกกฎหมายเพื่อชนชั้นนั้น” ระบุว่า ร่างรัฐธรรมนูญที่กำลังร่างกันอยู่นี้มีจุดประสงค์หนึ่งคือ ต้องการให้อำนาจแก่คณะรัฐประหารให้มีอำนาจต่อไป ดังข้อความ

“รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการสืบทอดอำนาจเผด็จการ ผ่านองค์กร ที่เรียกว่าสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศและคณะกรรมการยุทธศาสตร์การ ปฏิรูปแห่งชาติ โดยสมาชิก สปช.ส่วนหนึ่งจะได้เป็นสมาชิกสภาขับเคลื่อน โดยอัตโนมัติแบบไม่ต้องออกแรง ด้วยข้ออ้างคือต้องไปกำกับกับการขับเคลื่อน การปฏิรูปให้เดินหน้า...

เหตุที่ว่าเป็นการสืบทอดอำนาจเพราะสมาชิก สปช.ชุดนี้มาจากการสรรหา และแต่งตั้ง ไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชน”

● คสช.ทำให้รัฐบาลหลังการเลือกตั้งไร้เสถียรภาพ

จากการศึกษาในประเด็น “คสช.ทำให้รัฐบาลหลังการเลือกตั้งไร้เสถียรภาพ” ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวอร์ค 16-30 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทความ โปรยหัวว่า ของใหม่รัฐธรรมนูญ ระบุว่า การเมืองไทยหลังรัฐธรรมนูญที่กำลังร่างกันอยู่นี้จะไร้เสถียรภาพอย่าง มาก ดังข้อความ

“ส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าอนาคตของการเมืองประเทศไทยหลังการ เลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2558 จะเต็มไปด้วยความวุ่นวาย ไร้เสถียรภาพอย่างยิ่ง สภาผู้แทนราษฎรจะเต็มไปด้วยพรรคการเมืองขนาด กลาง ขนาดเล็กและกลุ่ม ‘มุ้งการเมือง’ จำนวนมาก ซึ่งเคยเกิดขึ้นมาแล้วก่อน รัฐธรรมนูญปี 2540

คณะรัฐมนตรีจะเป็นรัฐบาลผสมหลายพรรค การที่ต้องรวบรวมพรรคและ กลุ่มเล็กกลุ่มน้อยเพื่อตั้งรัฐบาลจะทำให้เกิดข้อกล่าวหาว่ามีการวิ่งเต้นต่อรอง

แย่งเก้าอี้รัฐมนตรีดังที่เคยมีในอดีต ผลก็คือ จะเป็นรัฐบาลเบ็ดเตล็ดที่ไม่มีนโยบายและแนวทางการบริหารที่เป็นหนึ่งเดียว ไม่มีทิศทางร่วมกัน ไม่สามารถบริหารประเทศได้”

ประชามติ 2-15 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด” เขียนโดย จักรกฤษณ์ แวคว้ายหงส์ หน้า 3 โปรดทราบว่า “พลเมืองในรัฐธรรมนูญ 2558 เป็นใหญ่ในแผ่นดิน” ระบุว่า เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างกันอยู่นี้ประกาศใช้ สิ่งที่มาคือ รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งจะไร้เสถียรภาพ เพราะผู้ร่างรัฐธรรมนูญมีเจตนาเพื่อต้องการให้พรรคการเมืองไม่เข้มแข็ง ดังข้อความ

“ร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี 2558 ได้ร่างและเสนอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติได้เสนอความคิดเห็นไปแล้ว พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจและมีการกล่าวถึงมาก มีการกล่าวถึงการร่างว่าต้องการแก้ปัญหาความอ่อนแอของรัฐบาลในยุคที่มีรัฐบาลผสม การแก้ไขต่อก็คือแก้ไขให้หัวหน้าพรรคการเมืองมีอำนาจมาก นายกรัฐมนตรีมีอำนาจมาก แต่การเมืองก็มาถึงทางตัน ต้องปฏิวัติ ต้องทำรัฐประหารให้ทหารเข้ามาแก้ไขอยู่หลายครั้ง

วันนี้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ออกมาเห็นโครงสร้างกันแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับนี้ร่างขึ้นมาเพื่อให้รัฐบาลอ่อนแอ และให้ประชาชนหรือปวงชนชาวไทยให้เป็นใหญ่ในแผ่นดิน”

ประชามติ 2-15 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “เกาะกระแสปฏิรูปกับ ดร.บุญส่ง” เขียนโดย ดร.บุญส่ง ไชเกษ โปรดทราบว่า “ชนชั้นใดปกครองประเทศก็ออกกฎหมายเพื่อชนชั้นนั้น” ระบุว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างอยู่นี้มีจุดประสงค์หนึ่งเพื่อต้องการให้พรรคการเมืองอ่อนแอ ซึ่งจะส่งผลให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพ ดังข้อความ

“รัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช 2540 และพุทธศักราช 2550 ที่ผ่านมาทำให้เกิดพรรคการเมืองที่เข้มแข็ง เกิดเผด็จการรัฐสภา เกิดการซื้อเสียง... โดยสรุปคือ ไม่ต้องการให้พรรคการเมืองเข้มแข็ง... คณะกรรมการร่างต้องการให้มีพรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองหลายๆ ต้องการรัฐบาลผสมหลายพรรคการเมืองและกลุ่มการเมือง ไม่ต้องการให้นายกมาจากฝ่าย ส.ส. เท่านั้น ต้องการให้ ส.ว. ที่มาจากการสรรหามีอำนาจมาก สามารถควบคุมฝ่ายนิติบัญญัติและรัฐบาลฯ โดยไม่คำนึงถึงว่ารัฐบาลจะมีความมั่นคงในการบริหารประเทศหรือไม่”

● คสช.ทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ

จากการศึกษาในประเด็นเศรษฐกิจไทยแย้งลง ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายงานข่าวสารโดยระบุว่าการบริหารงานของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ขาดประสิทธิภาพ คำที่สื่อความหมายว่าขาดประสิทธิภาพ ได้แก่ เศรษฐกิจถดถอย รายได้จากการท่องเที่ยวลดน้อยลง เศรษฐกิจไทยตกต่ำอย่างหนัก ดัชนีผู้บริโภคลดต่ำลง บริษัทห้างร้านปิดตัวลง ธุรกิจต่างๆไปไม่รอด คนว่างงานเพิ่มมากขึ้น ขาดสภาพคล่องในตลาด คนไหนมีรายได้ก็น้อยก็ใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 เมษายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ ดับเครื่องชน เขียนโดย เพชร ภูธร หน้า 3 ระบุว่า หลังจาก พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกาศกฏอัยการศึก และขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เข้าบริหารประเทศ ได้ทำให้เศรษฐกิจไทยถดถอยอย่างหนัก ดังข้อความ

“หลังการประกาศกฏอัยการศึกของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ส่งผลให้ รายได้จากการท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างประเทศลดลง ภาวะการณ์ส่งออกฝืดเคือง ไม่เป็นไปตามเป้า บริษัทห้างร้าน ธุรกิจต่างๆปิดตัวกันมากขึ้น คนว่างงานเพิ่มขึ้น คนไหนที่มีรายได้ก็น้อยก็ใช้จ่ายกันอย่างระมัดระวัง เกิดภาวะเงินฝืด ขาดสภาพคล่องในตลาด อีกทั้งราคาน้ำมัน ทอง และหุ้นก็ ค่อยๆร่วง บ้างจายเหล่านี้ส่งผลให้ความเชื่อมั่นในดัชนีผู้บริโภคต่ำลง ทำให้ เศรษฐกิจไทยตกต่ำอย่างหนัก อยู่ในภาวะถดถอย”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-30 พฤศจิกายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ดับเครื่องชน” ไปรษณีย์ว่า โพลสำรวจรัฐบาล คสช. เขียนโดย เพชร ภูธร หน้า 3 ระบุว่า การบริหาร ประเทศของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ขณะนี้ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำลง ดังข้อความ

“ขณะนี้นายกฯประยุทธ์และรัฐบาลกำลังเร่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ราคายาง และราคาข้าว โดยเฉพาะเรื่องการส่งออกยังไม่เข้าเป้า...เพราะในเวลานี้พุดก็ พุดเถอะ เจียบไปหมด ร้านค้าต่างปิดตัวลงเป็นแถว เพราะทนแบกหนี้ไม่ไหว ค่าเช่าก็ต้องจ่าย ของก็ขายไม่ค่อยได้ ลูกค้าไม่ค่อยมีกำลังซื้อ ร้านค้าที่ขาย ของอุปโภคต้องแข่งขันลดราคา ส่วนร้านค้าที่ขายเครื่องบริโภคก็พอไปได้ โดยเฉพาะอาหารการกินที่มีคนขายผุดขึ้นเป็นดอกเห็ด แต่คนซื้อน้อยลงเรื่อยๆ”

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 ธันวาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ดับเครื่องชน” หน้า 3 เขียนโดย นามปากกา เพชร ภูธร ไปรษณีย์ว่า พิษเศรษฐกิจรัฐบาลประยุทธ์ ระบุว่ารัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา บริหารประเทศ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยเริ่มตกต่ำลง คำที่สื่อความหมายว่าเศรษฐกิจตกต่ำ ได้แก่ คำว่า ปัญหาเศรษฐกิจไทยเริ่มเป็นพิษ ดังข้อความ

“ล่าสุดสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ปรับคาดการณ์เศรษฐกิจปีนี้เหลือเพียง 1 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการส่งออกเหลือ 0 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผู้สังเกตการณ์บางแห่งคาดว่าน่าจะติดลบ มีข่าวว่านักรื้อดั่งทั้งประเทศเกาหลี เลิกงานคอนเสิร์ตกลางคืน ขนาดตอนนี้เป็นฤดูทททหลายปี ปัญหาเศรษฐกิจไทยเพิ่มเป็นพิษแล้ว

ภาคการท่องเที่ยว กลุ่มลูกค้ากรุ๊ปทัวร์หายไปจำนวนมากเพื่อแลกกับความมั่นคงของรัฐบาลและ คสช. ในภาคการเกษตร ก็ประสบกับปัญหาราคาพืชผลตกต่ำ โดยเฉพาะข้าว และยางพารา

จะเอาอะไรมาดันให้เศรษฐกิจโต เมื่อการส่งออกยังคลุมเครือ รัฐบาลเก็บภาษีต่ำกว่าเป้า...ยังทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นเพราะคนจนไม่รู้จะไปหาเงินที่ไหนมาทนแทนรายได้ที่หายไป ยังมีแนวโน้มว่าดอกเบียเป็นขาขึ้นในปีหน้า เพราะสหรัฐอเมริกาเลิกคว่ำแล้วระดับหนี้ครัวเรือนคงรุนแรงขึ้นอีก”

● รัฐบาลทำให้คนไทยยากจนลง

จากการศึกษาในประเด็น “รัฐบาลทำให้คนไทยยากจนลง” ผลการศึกษาแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ ประเด็นที่ 1 ยากจนปัญญา ประเด็นที่ 2 ยากจนทรัพย์ มีหนังสือพิมพ์นำเสนอตั้งต่อไปนี้

ยากจนปัญญา

จากการศึกษาในประเด็นคนไทยยากจนปัญญาในยุคที่รัฐบาล คสช. เข้าบริหารประเทศ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายงานข่าวสาร ดังนี้

ประชาชาติ (1-15 พฤศจิกายน 2557) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ข้อคิดข้อเขียนจากคนรากหญ้า” เขียนโดย นามปากกา “คนรากหญ้า จ.ตราด” หน้า 5 ไปรษณีย์ว่า “เกาหลีถูกที่คั่น” ระบุว่า รัฐบาล คสช. เข้าบริหารประเทศ คนไทยจำนวนมากสำเร็จการศึกษาแต่ทว่ากลับไม่มีปัญญาและไม่ได้ใช้ปัญญาในการดำเนินชีวิต ดังข้อความ

“เมื่อมองปัญหาในท้องถิ่นพบว่ามีความยากจนอยู่ 2 ชนิด เป็นประเด็นที่น่าเป็นห่วงที่สุดขณะนี้ ได้แก่ ประเด็นแรก จนปัญญา ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนที่

จะเป็นอนาคตของชาติ จบการศึกษาแต่ปัญญาไม่เกิด ไม่มีทักษะนำมาใช้ใน
โลกของการทำงานได้ แตกต่างจากอดีตอย่างสิ้นเชิง

ยากจนทรัพย์

จากการศึกษาในประเด็นคนไทยยากจนทรัพย์ หลังจากที่รัฐบาล คสช. เข้าบริหาร
ประเทศ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายงานข่าวสาร ดังนี้

ประชามติ (1-15 พฤศจิกายน 2557) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ข้อคิด” ระบุ
ว่า จากการบริหารประเทศของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย จะเห็นได้
ว่าบริหารงานแล้วเกิดความยากจนทั่วไป ดังข้อความ

“บ้านเมืองกลับเข้าสู่ยุคข้าวยากหมากแพง สินค้าเกษตรราคาตกต่ำสุดๆ
ก่อให้เกิดขโมย ขโมย เกิดทุกเมื่อเชื่อกันไม่รู้จักหมด จักสิ้น”

จากการศึกษาในประเด็น การวิพากษ์วิจารณ์ดำเนินคดีความสงบ
แห่งชาติ สรุปได้ว่าคอลัมน์นิติวิพากษ์วิจารณ์โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อย คือ ประเด็นแรก
รัฐธรรมนูญให้อำนาจพิเศษ คสช. คอลัมน์นิติวิพากษ์วิจารณ์ว่าโครงสร้างของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มุ่งที่
จะลดอำนาจของนักการเมืองที่เป็นผู้แทนของประชาชน ในขณะเดียวกันได้เขียนกฎหมายให้อำนาจ
พิเศษกับ คสช. เอาไว้ ตัวอย่างเช่น การให้อำนาจคณะรัฐมนตรีของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา
ตั้งคณะกรรมการสรรหาวุฒิสมาชิก หรือ ส.ว.สรรหา 123 คน จากจำนวนเต็ม 200 คน ได้ โดยที่อีก 77
คน มาจากการเลือกตั้งของแต่ละจังหวัด หรือตัวอย่างการตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ปฏิรูปและ
การปรองดองแห่งชาติขึ้นมา ซึ่งประกอบด้วย 3 อำนาจ คือ ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ
และฝ่ายความมั่นคง ซึ่งก็คือ ผู้บัญชาการเหล่าทัพต่างๆโดยในบทเฉพาะกาลของร่างรัฐธรรมนูญได้
ให้อำนาจพิเศษกับคณะกรรมการชุดนี้เอาไว้ นั่นหมายความว่า เป็นการเขียนกฎหมายให้อำนาจของ
คสช. เอาไว้นั่นเอง

ประเด็นที่สอง คสช. ทำให้รัฐบาลหลังการเลือกตั้งไร้เสถียรภาพ ผลการศึกษาพบว่า
สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือคอลัมน์นิติวิพากษ์วิจารณ์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือวิพากษ์วิจารณ์ว่าภายหลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างกันอยู่นี้ คือ สภาพการณ์
ทางการเมืองไทยจะเกิดรัฐบาลที่ขาดเสถียรภาพ จะเกิดความวุ่นวายทางการเมืองมากยิ่งขึ้น
สภาผู้แทนราษฎรจะเต็มไปด้วยพรรคการเมืองขนาดกลาง ขนาดเล็ก เรียกว่า เกิดมุ้งการเมืองขึ้นอีก
หลากหลายมุ้งตามที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากผู้ร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่าปัญหาที่
เกิดขึ้นหลังจากปี พ.ศ. 2540 คือ พรรคการเมืองเข้มแข็ง เกิดเผด็จการรัฐสภาที่ไม่สามารถตรวจสอบ
กันได้ ในสภาผู้แทนราษฎร จึงเจตนาว่ารัฐธรรมนูญให้พรรคการเมืองอ่อนแอ จึงทำนายได้ว่า
สภาพการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยจะเกิดสภาพที่พรรคการเมืองมีอำนาจน้อยลง หัวหน้า

พรรคการเมืองมีอำนาจน้อยลงและเกิดกลุ่มทางการเมืองที่ต่อรองอำนาจเพื่อเข้าไปดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมืองมากขึ้นกว่าช่วงที่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

ประเด็นที่สาม คสช.ทำให้เศรษฐกิจตกต่ำ คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า หลังจาก พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกาศกฎอัยการศึก และขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เข้าบริหารประเทศ ได้ทำให้เศรษฐกิจไทยถดถอยอย่างหนัก รายได้จากการท่องเที่ยวลดน้อยลง บริษัทห้างร้าน ธุรกิจต่างๆ ปิดตัวกันมากขึ้น คนว่างงานเพิ่มขึ้น คนไหนที่มีรายได้น้อยก็ใช้จ่ายกันอย่างระมัดระวัง เกิดภาวะเงินฝืด ขาดสภาพคล่องในตลาด อีกทั้งราคาน้ำมัน ทอง และหุ้นก็ค่อยๆร่วง ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้ความเชื่อมั่นในดัชนีผู้บริโภคตกลง ทำให้เศรษฐกิจไทยตกต่ำอย่างหนัก อยู่ในภาวะถดถอย สภาพการณ์ในท้องตลาดเงียบไปหมด ร้านค้าต่างปิดตัวลงเป็นแถว เพราะทนแบกหนี้ไม่ไหว ค่าเช่าก็ต้องจ่าย ของก็ขายไม่ค่อยได้ ลูกค้าไม่ค่อยมีกำลังซื้อ ร้านค้าที่ขายของอุปโภคต้องแข่งขันลดราคา ส่วนร้านค้าที่ขายเครื่องบริโภคก็พอไปได้โดยเฉพาะอาหารการกินที่มีคนขายผุดขึ้นเป็นดอกเห็ด แต่คนซื้อน้อยลงเรื่อยๆ

คอลัมน์นิสต์บางคนกล่าวว่าสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ปรับคาดการณ์เศรษฐกิจปีนี้เหลือเพียง 1 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการส่งออกเหลือ 0 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผู้สังเกตการณ์บางแห่งคาดว่าน่าจะติดลบ ด้านภาคการท่องเที่ยว กลุ่มลูกค้ากรุ๊ปทัวร์หายไปจำนวนมากเพื่อแลกกับความมั่นคงของรัฐบาลและ คสช. ในภาคการเกษตร ก็ประสบกับปัญหาราคาพืชผลตกต่ำ โดยเฉพาะข้าว และยางพารา ประเด็นที่สี่ คสช.ทำให้คนไทยยากจนลง คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ ประเด็นที่ 1 คนไทยยากจนปัญญา ระบุว่า รัฐบาล คสช. เข้าบริหารประเทศ คนไทยจำนวนมากสำเร็จการศึกษาแต่ทว่ากลับไม่มีปัญญาและไม่ได้ใช้ปัญญาในการดำเนินชีวิต ประเด็นที่ 2 ยากจนทรัพย์ ระบุว่า หลังจากที่รัฐบาล คสช.เข้าบริหารบ้านเมือง กลับเข้าสู่ยุคข้าวยากหมากแพง สินค้าเกษตรราคาตกต่ำสุดๆ ก่อให้เกิดขโมยยกเค้าบ้านเรือนทั่วไป

4.3 การวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชน

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทสื่อมวลชนในการวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชน ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นนี้ ประกอบด้วย 8 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1) สื่อมวลชนท้องถิ่นจัดงานวันนักข่าว 2) จากอนาล็อกสู่ดิจิทัล คนทำสื่อย้ายค่าย 3) สื่อท้องถิ่นเร่งปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัล 4) สื่อวิพากษ์สื่อ วางตัวให้เหมาะสม 5) คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติใช้อำนาจควบคุมสื่อ 6) ข้อเสนอที่สื่อมวลชน

ท้องถิ่นมีต่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ 7) สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 แคลน 8)การจัดอบรมฝึกปฏิบัติการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังภาพ 4.4

ภาพ 4.4

แสดงสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชน

จากภาพ 4.4 สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของ
 สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน 8 ประเด็นย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● **สื่อมวลชนท้องถิ่นร่วมจัดสัมมนา ‘วันนักข่าว’**

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ประเด็น “สื่อมวลชนท้องถิ่นร่วมจัดสัมมนา ‘วันนักข่าว’” ผลการศึกษาพบว่ามีดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-31 มีนาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์
 มองเมืองตราด” เขียนโดย จักรกฤษณ์ แวควายหงส์ หน้า 3 ไปรษณีย์ว่า “ดีใจ เสียใจ เศร้าใจ
 และขอบคุณ” ระบุว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นในจังหวัดตราดได้ร่วมกันจัดงานวันนักข่าวขึ้น เพื่อพูดคุยกัน
 ถึงปัญหาที่สื่อมวลชนแต่ละคนได้ประสบมา โดยนำมาเล่าสู่กันฟังเพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้
 การทำงานสื่อมวลชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังข้อความ

“ช่วงวันนักข่าว 2557 ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อโดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ในจังหวัด
 ตราดจะจัดงานเนื่องในวันนักข่าว เลี้ยงสังสรรค์กัน พบปะพูดคุย สรุปปัญหา
 ทางวิชาชีพ มีการจัดสัมมนาในหัวข้อต่างๆหรือการจัดประกวดข่าวเพื่อ
 ยกระดับในวิชาชีพสื่อ”

ประชามติ 16-31 มีนาคม 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าว ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” ระบุว่า ในการจัดงานวันนักข่าวของจังหวัดตราดนั้น แทนที่จะใช้งบประมาณของสมาคมสื่อสารมวลชน แต่กลับใช้งบประมาณของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ทำให้สื่อมวลชนดูไม่สง่างามในสายตาของสาธารณชน ดังข้อความ

“โดยเฉพาะการจัดงานวันนักข่าว 2 ปีที่ผ่านมา ใช้งบประมาณสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตราด เป็นชื่องานวันนักข่าวเพื่อเบิกงบประมาณมาจัดงาน และทำเนียบโดยการจัดงานสัมมนาสื่อช่วงกลางวัน แล้วกลางคืนจัดงานเลี้ยง ชื่อ “สื่อมวลชน รักษ์สุขภาพ” แล้วชื่องาน “วันนักข่าว” หายไปไหน และที่สมาคมฯรับเงินบริจาคเอาเข้าไปในสมาคมสื่อฯ ทำแบบนี้ไม่ค่อยจะสวยทั้งสองหน่วยงาน ที่ได้ก็คือ สาธารณสุขได้ผลงาน แต่สมาคมสื่อฯทำเหมือนเอาชื่อมาขาย ใครเสียหาย ใครได้ประโยชน์ ไม่ต้องบอกก็รู้กันอยู่แล้ว”

ประชามติ 16-31 มีนาคม 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าว ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” ระบุว่า สมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดตราด ได้มีสำนักงานเป็นของตนเอง โดยได้รับความอนุเคราะห์สถานที่จากนายวิเชียร ทรัพย์เจริญ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราด ดังข้อความ

“เป็นข่าวดีสำหรับสมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดตราด ที่มีสำนักงานเป็นเรื่องเป็นราวแล้ว หลังได้รับความอนุเคราะห์จากนายวิเชียร ทรัพย์เจริญ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราด ให้ใช้ห้องบนศาลาประชาคม จังหวัดตราด เป็นสำนักงานชั่วคราวให้พวกเราชาวสื่อมวลชน จังหวัดตราดใช้เป็นที่ตั้งที่ประชุม ที่ทำงานของพวกเราทุกคน ซึ่งสุวัฒน์ ทนุสินธุ์ นายกสมาคมฯบอก ว่ากำลังจัดเตรียมการเปิดสำนักงานสมาคมเร็วๆนี้ นี่คือข่าวดี”

ประชามติ 16-31 มีนาคม 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าว ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” ระบุว่า สมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดตราดได้จัดงานวันนักข่าวประจำปี พ.ศ. 2558 เสร็จสิ้นไปแล้ว โดยจัดอย่างเรียบง่าย ประหยัดงบประมาณ ดังข้อความ

“จัดงานวันนักข่าว ประจำปี พ.ศ.2558 ไปแล้ว หลังสุวัฒน์ ทนุสินธุ์ นายกสมาคมสื่อสารมวลชน กรรมการ และสมาชิกจัดขึ้นอย่างเรียบง่าย ประหยัดงบประมาณ และมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ด้วยงบประมาณของสมาคมเอง และผู้ว่าราชการจังหวัดตราดจะตอบรับไม่มาร่วมงาน แต่ได้นายวิเชียร ทรัพย์เจริญ

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราด มาเป็นประธาน เหนือจะตายไป แม้จะขาดทุน แต่ไม่ใช่ปัญหาสำหรับสมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราด”

- **จากอนาล็อกสู่ดิจิทัล คนทำสื่อย้ายค่าย**

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกในประเด็น “จากอนาล็อกสู่ดิจิทัล คนทำสื่อย้ายค่าย” ผลการศึกษาพบว่า มีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกรายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-30 เมษายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด” เขียนโดย จักรกฤษณ์ แววดคล้ายหงส์ หน้า 3 โปรดทราบว่า “สงครามสื่อแรงกว่า” ระบุว่า เมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารเจริญก้าวหน้ามากขึ้น มีการปรับระบบจากอนาล็อกมาเป็นดิจิทัล ส่งผลให้มีการแข่งขันกันในวงการสื่อสารมวลชนมากขึ้น นำมาสู่การย้ายค่ายของคนทำสื่อจำนวนมาก ดังข้อความ

“มาเรื่องสงครามของสื่อ ที่วันนี้เริ่มที่จะเดือดและร้อนขึ้นทุกวันเพราะการปรับระบบจากอนาล็อกสู่ดิจิทัล ส่งผลให้มีการแข่งขันกันมากขึ้น ...เมื่อเป็นที่วิดิทัศน์ผู้ผลิต ผู้ทำงานด้านข่าวสารกลายเป็นบุคคลสำคัญ เป็นบุคคลที่ถูกตั้งค่าตัวเพื่อซื้อตัวเข้ามาอยู่ในสังกัด เข้ามาบริหารงาน เข้ามาผลิตงานให้การย้ายค่าย การย้ายคนจึงเกิดความโกลาหลกันใหญ่ในวงการทีวีดิจิทัล

“นี่จึงเป็นโอกาสทองของคนทำงานด้านทีวีไม่ว่ากลุ่มไหน ทั้งผู้ผลิตงานด้านต่างๆและที่ถูกซื้อตัวกันมากก็คือ ผู้ดำเนินรายการ ผู้ประกาศข่าว ผู้สื่อข่าวต่างวิ่งไปหาช่องโน้น ช่องนี้กันครั้งใหญ่ ยิ่งกว่าครั้งใด บางช่องถูกซื้อตัวเป็นทีม หายไปทั้งแผนกทีเดียว วันนี้ใครมีความรู้ ความสามารถในเรื่องนี้จึงมีค่าเป็นทอง มีค่าเป็นเงินมหาศาล ใครเก่ง ใครมีความสามารถก็รวยไป

ประชามติ 16-31 มกราคม 2557 นำเสนอเป็นพาดหัวข่าว มีข้อความว่า “สื่อสิ่งพิมพ์ชิงเข้ายุคทีวีดิจิทัล สื่อตราดปรับปี 2557 สื่อแข่งดุ” โปรดทราบว่า จากการที่เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนามากขึ้น ทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นหลายคนย้ายค่ายไปสังกัดค่ายใหม่ ดังข้อความ

“สื่อสิ่งพิมพ์ส่วนกลางวิ่งเข้าประมูลทีวีดิจิทัล เพื่อปรับตัวเข้าสู่สื่อโทรทัศน์เต็มตัว หลังจากเข้าประมูลทีวีดิจิทัลด้วยเหตุผลทางธุรกิจ และอีก 2 เดือนเริ่มแพร่ภาพใน 11 จังหวัด ทำให้สื่อท้องถิ่นหลายคนย้ายค่ายไปสังกัดค่ายใหม่”

- **สื่อท้องถิ่นเร่งปรับตัวเข้าแข่งขันในยุคดิจิทัล**

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็น “สื่อท้องถิ่นเร่งปรับตัวเข้าแข่งขันในยุคดิจิทัล” ผลการศึกษาพบว่า มีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้รายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-30 เมษายน 2557 นำเสนอเป็นพาดหัวข่าว มีข้อความว่า “สื่อสิ่งพิมพ์ชิงเข้ายุคทีวีดิจิทัล สื่อตราดปรับปี 2557 สื่อแข่งดู” โปรยหัวว่า จากการที่เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนามากขึ้น ทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นจะต้องปรับตัวเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาเจริญรุดหน้าและพร้อมที่จะแข่งขันในธุรกิจสื่อสารมวลชน ดังข้อความ

“ขณะนี้สื่อมวลชนท้องถิ่นต้องปรับตัว ปรับธุรกิจ ปรับทิศทางการทำงานเพื่อสร้างเครือข่ายของกลุ่มให้เข้มแข็งรองรับการแข่งขัน.. โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการปรับตัวอย่างเห็นได้ชัด และนี่เป็นเหตุให้สื่อมวลชนท้องถิ่น ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นที่สังกัดสื่อส่วนกลางหรือสตริงเกอร์ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานครั้งใหญ่ ใครไม่ปรับหรือปรับไม่ได้ โอกาสจะอยู่ในแวดวงนี้ต้องสิ้นสุดลงด้วยเช่นเดียวกัน”

นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ประชามติฉบับวันที่ 16-31 มกราคม 2557 ได้นำเสนอในข่าวต่อหน้า 14 โดยนำเสนอในประเด็นการที่สื่อมวลชนท้องถิ่นจังหวัดตราดจำเป็นต้องปรับตัวปรับธุรกิจและวิธีการทำงานเสียใหม่ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการสื่อสารที่เจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะการเกิดแพลตฟอร์ม (Platform) ใหม่ขึ้นมา อันได้แก่ ทวิตเตอร์ (Twitter) เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Lines) อินสตาแกรม (Instagram) โดยนำเสนอโปรยหัวว่า “มองสื่อตราด ปรับตัวสร้างเครือข่าย” มีเนื้อหากล่าวถึง การที่สื่อมวลชนท้องถิ่นจังหวัด โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ที่จำเป็นต้องหาพันธมิตรทางธุรกิจเพื่อขยายงานด้านการศึกษาสื่อสารมวลชนให้กว้างขวางออกไป ทั้งการนำเสนอในหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ โทรทัศน์ และผ่านช่องทางอื่น ดังข้อความ

“ที่ผ่านมาสื่อมวลชนจังหวัดตราดต่างคนต่างอยู่ มีสังกัดของตัวเอง สื่อสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลมากกว่าสื่ออื่น สร้างข่าวออกมาเป็นกระแสสังคมได้มากกว่าสื่ออื่น มี 3 ฉบับใหญ่คือ ประชามติ ตราดเดลี และไทยบูรพา ทุกสื่อต่างตั้งนักข่าวในสังกัดขึ้นมา ต่อมา นายจักรกฤษณ์ แววดลายหงส์ ผู้บริหารหนังสือพิมพ์ประชามติ ได้ผลิตข่าวให้เคเบิลทีวีในอำเภอคลองใหญ่ 3 แห่ง และที่อำเภอแหลมงอบอีก 1 แห่ง และขยายข่าวให้กับแสงสยามอีกทำให้มีรายได้มากขึ้น”

นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ประชาชาติฉบับวันที่ 16-31 มกราคม 2557 ได้นำเสนอ เป็นหัวข้อข่าวย่อย โปรยหัวว่า “นิวมี่เดีย สื่อดิจิทัลมาแรง สื่อท้องถิ่นปรับตัวก่อนตกกระแส” ระบุว่า สื่อมวลชนในจังหวัดตราดต้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไป โดยที่สื่อ หนังสือพิมพ์หันมาทำธุรกิจด้านสื่อกระจายเสียง โทรทัศน์ มากขึ้น ดังข้อความ

“จากเดิมที่ผลิตข่าวลงในหนังสือพิมพ์ ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีการสื่อสาร เจริญก้าวหน้ามากขึ้น มีเว็บไซต์ขึ้นมา สื่อท้องถิ่นก็ผลิตข่าวลงในเว็บไซต์ ต่อมาเทคโนโลยีการสื่อสารเจริญก้าวหน้ามากขึ้น เกิดสื่อสังคม ออนไลน์ขึ้น สื่อมวลชนในจังหวัดตราดก็ผลิตข่าวลงในเว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ ทั้งสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ต้องปรับตัวเข้าหากัน ต้องปรับแนวทางการลงทุน สร้างทีมงานขึ้นมาเพื่อสร้างข่าว ผลิตข่าวส่งให้ ต้นสังกัด สื่อมวลชนจะต้องพัฒนาศักยภาพขึ้นอีก ต้องลงทุนอุปกรณ์ให้เกิด ความทันสมัยและรับสิ่งใหม่ที่มีต้นทุนที่สูงลิ่ว ซึ่งตัวผู้สื่อข่าว

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจากระบบบอลลาต์สู่ดิจิทัล ทำให้สื่อสิ่งพิมพ์ทุกแห่ง เข้าร่วมประมูลเป็นเจ้าของกันจำนวนมาก และจะดำเนินการแพร่ภาพระบบ ดิจิทัลในปี ”

ประชาชาติ 1-15 มิถุนายน 2558 นำเสนอในสัปดาห์ คอลัมน์ “หมายเหตุประชาชาติ” โปรยหัวว่า “24 ปี หนังสือพิมพ์ประชาชาติ อดทน ต่อสู้ เพื่อวิชาชีพและความอยู่รอดของครอบครัว” ระบุว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ดังเช่นหนังสือพิมพ์ ประชาชาติที่เน้นหนังสือพิมพ์เป็นหลัก แต่ทว่าในปัจจุบันจำเป็นต้องปรับตัวโดยหันมาทำธุรกิจ ทางด้านโทรทัศน์ด้วย ดังข้อความ

“ห้วงเวลาที่ยาวนานนับ 24 ปีที่หนังสือพิมพ์ประชาชาติเติบโตและก้าวหน้าไป พร้อมกับครอบครัวทั้ง 7 คน หนังสือพิมพ์ประชาชาติที่เป็นจุดเริ่มต้นขยายไปสู่ การเข้ามาผลิตข่าวลงในเคเบิลทีวีของแสงสยามเคเบิลทีวี เริ่มจากการ ขยายข่าว แล้วก้าวไปขยายข่าวในเคเบิลทีวีท้องถิ่นในอีก 3 สถานี ทั้งในอำเภอ คลองใหญ่และในอำเภอแหลมงอบ กระทั่งก้าวไปขอเวลาในการผลิตข่าวสาร ในนาม ตราดทีวี ที่ปีนี้ก้าวมาเป็นปีที่ 4 แล้ว

ถึงวันนี้ หนังสือพิมพ์ประชาชาติมีสื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจรายงานข่าวกีฬา ฟุตบอลอย่างตราดสปอร์ต มีสื่อที่เพิ่มเติมมาอีกนับตั้งแต่ตราดทีวีที่เป็นสื่อ ทางโทรทัศน์ มีสื่อออนไลน์ที่เป็นเฟซบุ๊ก ข่าวตราดทีวี และกำลังจะเปิดตัว เว็บไซต์ข่าวในเร็ววันนี้

มีสื่อที่รายงานข่าวไปยังส่วนกลางทั้งโทรทัศน์ช่อง 7 มติชนทีวี เอเอสทีวี สื่อสิ่งพิมพ์ก็มีมติชน ข่าวสด บางกอกโพสต์ สยามรัฐ บ้านเมือง และฐานเศรษฐกิจ มีสื่อออนไลน์คือผู้จัดการออนไลน์ ความสำเร็จเหล่านี้ทำให้เรา-ประชาชาติ กำลังปรับตัวเพื่อก้าวไปพร้อมกับความทันสมัยของเทคโนโลยีทางการสื่อสาร”

ประชามติ 16-31 มกราคม 2557 นำเสนอเป็นพาดหัวข่าว ไปรษณีย์ว่า การแข่งขันเพิ่มขึ้น เพื่อแย่งเค้กก้อนเดียว” ระบุว่า เมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารเจริญก้าวหน้ามากขึ้น ผู้สื่อข่าวจะต้องทำงานได้หลากหลาย สามารถเขียนข่าว ถ่ายภาพเคลื่อนไหวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สรุปข่าวให้เข้ากับคุณลักษณะของสื่อหรือช่องทางการสื่อสารแต่ละประเภท ดังข้อความ

“เมื่อมีสื่อเกิดขึ้นอีกมากมาย ต้องการผู้ผลิตที่มีคุณภาพ และต้องมีความหลากหลาย การผลิตจึงต้องมีผู้ผลิตที่เป็นมืออาชีพที่สามารถทำงานได้หลากหลาย อย่างในคนเดียว หากทำได้แค่ถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร โอกาสที่จะก้าวสู่ความสำเร็จนั้นเป็นไปได้ยาก”

- **สื่อวิพากษ์สื่อ :ต้องวางตัวให้เหมาะสม**

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ประเด็น “สื่อวิพากษ์สื่อ ต้องวางตัวให้เหมาะสม” ผลการศึกษาพบว่ามติดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-31 มีนาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สังคมข่าว ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” ระบุว่า จากที่สื่อมวลชนบางส่วนวางตัวไม่เหมาะสม ทำให้สื่อมวลชนอาวุโสต้องออกมาท้วงติงให้ระมัดระวังการวางตัวในสังคม คนทำสื่อจะต้องวางตัวให้เหมาะสม ไม่เช่นนั้นจะทำให้สาธารณชนมองสื่อในทางเสียหาย ดังข้อความ

“ประโยชน์ ชอบรส สื่ออาวุโสต้องออกมาเขียนวิจารณ์เพื่อท้วงติงว่าไม่เหมาะสม สำหรับการจัดงานเช่นนี้...และแจ้งให้ ภกณวิช สาธราลัย นายกสมาคมฯตัวจริงออกมาแก้ไขปัญหาเพื่อไม่ให้ปัญหาบานปลายออกไป ล่าสุดเดือนเมษายน 2557 จะมีการเชิญสื่อมวลชนทุกคนเข้าร่วมประชุมเพื่อหารือจัดการกับปัญหานี้ อาจจะมีการเลือกนายกสมาคมฯคนใหม่ด้วย ข่าวว่า ผู้สื่อข่าวช่อง 3 คลองใหญ่ จะมานั่งเป็นนายกสมาคมฯคนใหม่ ขอแสดงความยินดีล่วงหน้า”

ประชามติ 16-31 มีนาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สังคมข่าว ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” ระบุว่า กรรมการสงฆ์แห่งอำเภอเกาะกูดได้ร้องเรียน

มีสื่อมวลชนท้องถิ่นจังหวัดตราดบางคนที่ประพฤติไม่เหมาะสมกรณีจัดงานการกุศลแล้วไม่ได้เคลียร์เงินรายได้เข้าสำนักสงฆ์ชัดเจน ดังข้อความ

“ปัญหาอีกเรื่อง กรรมการสงฆ์แห่งอำเภอคลองใหญ่เข้ามาร้องเรียน สื่อมวลชนตราดคนหนึ่งมีตำแหน่งใหญ่โตในสมาคมสื่อมวลชน ที่เข้าไปจัดกิจกรรมการกุศลแล้วเป็นผู้ดำเนินงานจนเสร็จ แต่ยังไม่ได้มาเคลียร์ในเรื่องรายได้ ต้องถามความจริงจากเจ้าตัวก่อนว่ามีความจริงแค่ไหน หากเสนอข่าวไปไม่เป็นความจริงอาจเสียหายได้ เรื่องนี้ให้เจ้าตัวแถลงข้อเท็จจริงออกมา หรือให้ชัชวาล อูสาทกิจ แก้ปัญหาเรื่องนี้ดีกว่าเพราะเป็นกรรมการด้วยกัน อาจจะง่ายกว่าลงข่าวและเงินอาจจะได้รับคืน คงไม่ต้องแจ้งความอย่างที่ประกาศไว้ก็ได้ นี่คงเป็นเรื่องคาวๆของสื่อในวันนี้ คนข่าว 47 จะเข้าไปตรวจสอบอีกเพราะคงทนให้คนในวิชาชีพเดียวกันมาทำลายวงการ สื่อตราดส่วนใหญ่ไม่มีพฤติกรรมเช่นนี้”

ประชามติ 1-15 กรกฎาคม 2558 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าวประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” ระบุว่า การเป็นสื่อมวลชนนั้นต้องวางตัวให้เหมาะสม การวางตัวให้เหมาะสมนั้นไม่่ง่ายนัก เพราะถ้าไม่ทำหน้าที่สื่อมวลชนก็จะถูกสังคมมองว่าไม่ยอมทำหน้าที่ ครั้นจะตรวจสอบสังคมหรือตรวจสอบหน่วยงานต่างๆก็จะมีกฎวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ นานา ดังข้อความ

“การเป็นสื่อที่เหนื่อยทั้งขึ้นทั้งล่อง ตรวจสอบมากกว่า ไม่ตรวจสอบเลยก็บอกว่าไม่ยอมทำหน้าที่ ต้องวางตัวให้เหมาะสม เป็นเรื่องที่น่าคิดนะ ยังมีสื่อออนไลน์ ยิ่งทำให้การตรวจสอบทำได้ยากมากขึ้น วันนี้ การเป็นสื่อจึงลำบากและยากเย็น สำหรับผู้ที่ทำงานตรงไปตรงมา”

- **คณะกรรมการความสงบแห่งชาติใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน**

จากการศึกษาในประเด็นคณะกรรมการความสงบแห่งชาติใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

ประชามติ (1-15 มิถุนายน 2557) นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3 ไปรษณีย์ว่า “บทบาทหน้าที่ของสื่อในสถานการณ์รัฐประหาร” ระบุว่า หลังจากที่คณะกรรมการความสงบแห่งชาติ หรือ คสช.เข้ายึดอำนาจการปกครองสำเร็จ ได้ออกประกาศหลายฉบับเพื่อควบคุมการทำงานของสื่อมวลชนทั้งหมด ดังข้อความ

“การเข้ายึดอำนาจของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในนามคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. หลังการเจรจาเพื่อยุติความขัดแย้งไม่สามารถหาข้อยุติได้ จากนั้น คสช. ได้ออกประกาศฉบับต่างๆ เพื่อควบคุมการทำงานของสื่อมวลชนทั้งหมด เพื่อให้การทำงานของ คสช. เป็นไปอย่างมีเอกภาพ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ขอร้องให้สื่อมวลชนทำงานตามกรอบที่ คสช. ได้ประกาศไว้...อย่าติติง อย่าเพิ่งไปเพิ่มปัญหาใหม่ ไม่มีประโยชน์ ขอร้องสื่อทุกสื่อด้วย ถ้าอยากดำเนินการต่อไปสมาคมสื่อจะต้องดูแลด้วย ผมไม่อยากละเมิดสื่อ เพราะฉะนั้นหยุดซะ มันไม่ได้เกิดประโยชน์ ผมถามว่า ถ้าต้องเรียกตัวมา และท่านเคยมีพฤติกรรมอะไรหรือไม่ ถ้ามีก็อย่ามาว่าผมหลักฐานมีทุกอย่าง ถ้านิ่ง เรียบร้อยก็จะปล่อยไป แต่ขณะนี้ขอพาไปสงบสติอารมณ์เสียก่อน 3 วัน 5 วัน หรือ 7 วันก็ว่ากันไป ทุกคนที่เรียกมาไม่ได้พันธนาการ หรือทรมาน เราเชิญมาด้วยซ้ำ อยู่ในที่พัก แต่ที่ที่พักอาจจะไม่ใหญ่โตเหมือนกับบ้านของท่านเองซึ่งท่านก็รู้ว่าทหารอยู่กันอย่างไร ในขั้นต่อไปถ้าหากผู้ที่ถูกเรียกตัวแล้วยังคงฝ่าฝืนต่อต้านและสนับสนุนซึ่งเรา จะมีการติดตามพฤติกรรมทุกประการ ท่านก็จะถูกระงับธุรกรรมทางการเงินทั้งสิ้นและถูกติดตามจับกุมดำเนินคดี ขึ้นศาลทหารเพราะถือว่าขัดคำสั่งไม่ได้”

ประชามติ (16-30 มิถุนายน 2557) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าวประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 3 ระบุว่า หลังจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้ายึดอำนาจการปกครองสำเร็จ ได้ห้ามไม่ให้สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของ คสช. ซึ่งเป็นเรื่องปกติธรรมดาของการยึดอำนาจ ดังข้อความ

“ในยุคของคณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้ามาบริหารประเทศ ได้ประกาศกฎอัยการศึกทั่วประเทศ และการประกาศเคอร์ฟิวห้ามประชาชนออกนอกบ้าน ห้ามออกมาคัดค้าน หรือแสดงความเห็นต่างและห้ามทำกิจกรรมทางการเมือง ห้ามชุมนุม ห้ามไม่ให้สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ นี่เป็นเรื่องปกติของการยึดอำนาจทุกครั้ง...มันเป็นเรื่องปกติของการยึดอำนาจ เพราะถ้าไม่ทำจะยึดไปทำไม? จริงมีะ...”

ประชามติ (1-15 พฤศจิกายน 2558) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์มองเมืองตราด” เขียนโดย “จักรกฤษณ์ แวคล้ายหงส์” หน้า 3 โปรยหัวว่า “เมื่อทหารฝ่ายข่าวเข้ามา

เยี่ยมประชามติ” ระบุว่า หลังจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. เข้ายึดอำนาจการปกครอง ได้มีนาวิกโยธินฝ่ายข่าวเข้ามาบอกว่าอย่าเขียนข่าวให้เกิดความแตกแยก ดังข้อความ

“เวลาประมาณ 1200 น. วันที่ 19 ตุลาคม 2558 ทหารนาวิกโยธิน สังกัดพัน ร. (อะไรไม่รู้) นำโดยหมวดหมี (พ.จ.อ.โกศล : ยศนี้หรือเปล่าไม่รู้ มี 3 ชีด) และทหารนาวิกโยธินอีก 3 คน รวม 4 คน หมวดหมีโทรศัพท์มาถามบ้าน บอกว่ามาไม่ถูก สักพักยังไม่ทันส่งข่าวเสร็จก็มาถึงบ้าน ยังไม่ได้เก็บของ โต๊ะยาวยังไม่ได้กวาด เก้าอี้ก็ไม่พอ แอร์ก็ยังไม่เปิดรอไว้ ได้ยินรถยนต์ลงจอด 1 ใน 4 ถ่ายรูปที่หน้าบ้าน รถยนต์ และรถจักรยานยนต์ แล้วเดินเข้ามาพร้อม 4 คน คนที่ถ่ายรูปเริ่มถ่ายตั้งแต่ตัวผม ภายใน และเข้าไปถ่ายทุกคน เจิวาร์ บอล และเบิร์ต ที่อยู่ด้านใน ถามว่าโรงพิมพ์อยู่ไหน บอกว่าไม่มี จ้างเขาพิมพ์ ผมยังนั่งพูด นั่งทำงานอยู่ ต้องเอาเก้าอี้ที่นั่งประจำมานั่งหน้าโต๊ะ แล้วเริ่มคุย

หมวดหมี : บอกว่า เป็นทหารนาวิกโยธินสังกัดตามข้างบน มีเจ้านายน.อ.สมรรภูมิ จันทิ ต้องการมาคุยว่าอย่าเขียนข่าวเพื่อให้เกิดความแตกแยก

จักรกฤษณ์ : ผมเขียนข่าวเพื่อประชาชน ประชาชนจะได้ประโยชน์จากผมที่ประชามติมีสื่อหนังสือพิมพ์ เคเบิลทีวี (รายการข่าวตราดทีวี) มีเว็บไซต์ มีเฟซบุ๊ก เป็นผู้สื่อข่าวในสังกัดส่วนกลางหลักๆ ก็มีช่อง 7 สื่อสิ่งพิมพ์ก็มีมติชน ข่าวสด บางกอกโพสต์ สื่อออนไลน์ก็มีผู้จัดการออนไลน์ ไม่มีอาชีพอื่นขายข่าวอย่างเดียว มีเมีย มีลูกเป็นทีมงาน ทำกันครบครัน ไม่มีอาชีพอื่นไม่มีสิ่งผิดกฎหมาย ทำข่าวตรวจสอบการทำงานของข้าราชการ ตำรวจ ทหาร นักการเมือง เป็นหลัก ใครไม่ได้รับความยุติธรรม ประชาชนช่วยได้ทุกอย่างและวิจารณ์การทำงานของคนที่มาตำแหน่งโดยตรงไปตรงมา ไม่มีแอบแฝงเรื่องผลประโยชน์ รับโฆษณา เพื่อธุรกิจ อยู่ได้เพราะขายข่าวอย่างเป็นธรรมไม่ใช่ขายข่าวเสีย แต่ขายความถูกต้อง”

ที่ผ่านมทะเลาะกับทหาร : นายพล ก็เขียนข่าววิจารณ์มาแล้ว แต่ทำเพื่อความถูกต้อง ใครทำผิดกฎหมายต้องถูกตรวจสอบจากประชามติ ทหารนาวิกโยธินรับรู้เรื่องนี้ดี ไม่มีใครชอบประชามติเท่าไร เพราะชอบด่า วิจารณ์ แต่ทำเพื่อความถูกต้อง เคยทะเลาะกับทหารมาแล้วหลายคน สุดท้ายก็ชอบกัน เคยถูกฟ้องมานับ 10 คดี รางวัลจากการทำงานมีมาแล้วกว่า 20 รางวัลทั้งในและต่างประเทศ

สมาคมสื่อมวลชนจังหวัดตราด ที่นายสุวัฒน์ หนูศิลป์ ได้ออกมาตำหนิ การปฏิบัติหน้าที่ของทหาร และสื่อผ่านไปยังทหารนาวิกโยธินตราดด้วยวาจา มาแล้ว เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน”

จากการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็น คณะรักษา ความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ใช้อำนาจเข้าควบคุม แทรกแซงสื่อมวลชนท้องถิ่นแล้ว ผู้วิจัย พบว่า ไม่เฉพาะคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเท่านั้นที่ใช้อำนาจเข้าควบคุมการทำงานของ หนังสือพิมพ์ แต่ยังพบว่าหนังสือพิมพ์ได้นำเสนอกรณีข้าราชการระดับสูง คือ ทหาร ตำรวจ ใช้อิทธิพลหาประโยชน์จากสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ดังข้อความ

“การทำงานของสื่อมวลชนท้องถิ่นอย่างประจามติ สิ่งสำคัญก็คือ วิชาชีพที่ ต้องดำรงอยู่อย่างมีจริยธรรมในฐานะที่เป็นเจ้าของและเป็นบรรณาธิการ ทำให้ต้องแปลกแยกทำงานกับเพื่อนในวิชาชีพเดียวกัน ต้องต่อสู้กับผู้ มีอิทธิพล ข้าราชการระดับสูง ทหาร และตำรวจที่มักใช้อำนาจในการแสวงหา ประโยชน์จากผลประโยชน์ทุกอย่าง

เมื่อบุคคลเหล่านี้ถูกเปิดโปง ถูกแฉความจริงที่ทุจริต ที่ฉ้อโกง เอาเปรียบ ช่มชู้ เรียกร่อง จึงถูกคุกคามด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งการทำร้ายร่างกาย การทำลาย ทรัพย์สิน ช่มชู้ คุกคาม แฉความดำเนนคดี ฟ้องเรียกค่าเสียหาย เพื่อไม่ให้ สามารถทำงานได้ตรงไปตรงมา”

● ข้อเสนอที่สื่อมวลชนมีต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ใน ประเด็น ข้อเสนอของสื่อมวลชนมีต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่ามีดังต่อไปนี้

ประจามติ (1-15 มิถุนายน 2557) นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3 โปรรายหัวว่า “บทบาทหน้าที่ของสื่อในสถานการณ์รัฐประหาร” ระบุว่า หลังจากเกิดรัฐประหารขึ้น ย่อมกระทบการ ทำงานของสื่อมวลชน เนื่องจากไม่สามารถรายงานความจริงที่เกิดขึ้นในสังคมได้ ดังข้อความ

“เมื่อเกิดรัฐประหารขึ้น ย่อมทำให้สื่อมวลชนไม่สามารถนำเสนอข่าวสารได้ ทั้งหมด ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ไม่เห็นด้วยได้ และไม่สามารถ ทำงานได้อย่างเป็นอิสระท่ามกลางกระแสยุคอินเทอร์เน็ตที่ข่าวสารสามารถ เผยแพร่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นเรื่องที่ คสช. ควรมองเห็นถึงปัญหา และอย่า ควบคุมยาวนานจนเกินไป ซึ่งการขอความร่วมมือน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีที่จะ

ให้การทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างแท้จริง”

ประชามติ (1-15 มิถุนายน 2557) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าวประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 4 ระบุข้อเสนอที่มีต่อการดำเนินงานของ คสช. ว่า ในยามที่กองทัพมีอำนาจ ให้ใช้อำนาจทำให้ประเทศไทยดีขึ้น ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคีกัน ดังข้อความ

“วันนี้ทหารมีอำนาจ สามารถทำอะไรได้เกือบทุกอย่างในแผ่นดินนี้ หากใช้อำนาจนี้เพื่อแก้ไขปัญหาของประเทศไทยให้ดีขึ้น และให้เกิดความรัก ความสามัคคี เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ปกป้องศาสนา ทุกอย่างที่เคยเป็นปัญหา มาแต่ก่อนจะได้หมดไป ที่สำคัญก็คือ ปัญหาการเมืองที่นักการเมืองไร้จริยธรรม มองแต่ผลประโยชน์ของพวกเขาฟ้องและตัวเองเป็นหลัก หากนักการเมืองดี บ้านเมืองก็จะดีด้วย ที่มีปัญหามากในขณะนี้คือเข้าไปแทรกแซงข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ เพื่อหาประโยชน์”

ประชามติ (16-30 มิถุนายน 2557) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าวประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 4 ซึ่งได้เสนอแนะต่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติให้แก้ไขปัญหาการผูกขาดทางการเมืองโดยนักการเมืองของแต่ละจังหวัด เพราะเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศไทย ดังข้อความ

“จะแก้ไขปัญหานั้น จะต้องแก้ไขปัญหาการผูกขาดทางการเมืองในท้องถิ่นด้วย เพราะรากเหง้าของปัญหามาจากจุดนี้ หลังมีการยกฐานะองค์กรปกครองท้องถิ่นเมื่อปี พ.ศ.2540 แต่ละจังหวัดมีองค์การบริหารส่วนตำบล มีเทศบาล มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีการส่งลูกน้อง ญาติเข้าไปคุมการเลือกตั้ง ในอำเภอมีเทศบาลก็ส่งลูกหลานไปลงเลือกตั้ง ระดับจังหวัดมี อบจ. ก็ส่งพี่ ส่งน้อง ส่งเมีย ส่งลูกไปลงรับเลือกตั้ง ที่สุดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็เป็นของตระกูลเดียว นี่จึงปัญหาการเมืองในขณะนี้ จะแก้ไขกันอย่างไรก็ต้องรีบทำ”

นอกจากนี้ เจ้าของนามปากกา คนข่าว 47 ยังเสนอว่า รัฐบาลควรมีคำสั่งให้องค์กรที่เกี่ยวข้องคือ “สภาพัฒนาการเมือง” เป็นหน่วยงานให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบบประชาธิปไตย โดยจัดให้มีนักวิชาการหรือผู้ที่มีความรู้บรรยายให้ความรู้ประชาชนในท้องถิ่นให้มีความคิดทางการเมืองที่เอื้อต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ยกกระดับความคิด

ทางการเมืองให้คนในท้องถิ่นได้เข้าใจการเมืองมากขึ้น เพราะสภาพพัฒนาการเมืองมีองค์กรอยู่ทุกจังหวัดในประเทศไทย ดังข้อความ

“องค์กรอย่างสภาพพัฒนาการเมืองที่มีตัวแทนทุกจังหวัดไม่เห็นมีบทบาทที่ชัดเจนอะไร จัดหางบประมาณให้องค์กรนี้มาดำเนินการเรื่องนี้ หรือไม่ก็ตรากฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งงบประมาณเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยได้ เพื่อพัฒนาให้ประชาชนมีความรู้ ยกระดับความคิดทางการเมืองและสร้างองค์กรตรวจสอบภาคประชาชนขึ้นมา”

ท้องถิ่นชล (1-15 กุมภาพันธ์ 2559) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมเมืองชล” ระบุว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกนั้นมีมากมาย จึงต้องการฝากถึงรัฐบาลที่นำโดย พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ให้ประสานงานกับโรงพยาบาลต่างๆ ทั่วประเทศ โดยเฉพาะจังหวัดในภาคตะวันออก โดยให้รัฐบาลนำข้าวที่เก็บไว้ในคลังข้าวให้นำมาแจกให้กับโรงพยาบาล เพื่อโรงพยาบาลจะได้หุงข้าวเลี้ยงคนทั่วไปที่ไม่มีเงินจ่ายใช้สอย เพราะเมื่อคนเหล่านั้นมีอาหารกินก็จะไม่ไปสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้าน ดังข้อความ

“ฝากถึงรัฐบาลประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ประสานงานศาลเจ้าเปิดโรงพยาบาล แล้วเอาข้าวที่เก็บไว้ในคลังมาแจกให้กับศาลเจ้าเพื่อนำไปหุงเลี้ยงคนไม่มีอันจะกิน อย่างน้อยเมื่อมีกิน จะมีความคิดว่าจะไม่ไปสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้าน”

● การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้สื่อมวลชน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกในประเด็น การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้สื่อมวลชน ผลการศึกษาพบว่ามีดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-30 กันยายน 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด หน้า 4 เขียนโดย จักรกฤษณ์ แวควลัยหงส์ โปรยห์ว่า “ก้าวใหม่และก้าวต่อไปของสมาคมสื่อฯตราด” ระบุว่า สมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดตราด ได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่นักสื่อสารมวลชนในท้องถิ่นและเพิ่มศักยภาพในการทำงานด้านสื่อสารมวลชน ดังข้อความ

“สมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดตราด ได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “เทคนิคการผลิตสื่อสมัยใหม่” เพื่อเพิ่มศักยภาพของสื่อมวลชนจังหวัดตราด และเครือข่ายด้านการประชาสัมพันธ์ โดยได้รับงบประมาณจากผู้ว่าราชการจังหวัดตราด เพื่อคิดหาวิธีการบริหารจัดการให้การทำงานของ

นักสื่อสารมวลชนมีศักยภาพมากขึ้น โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการเงินที่ได้รับมา มีระบบการใช้จ่าย การตรวจสอบจากกรรมการทุกคนให้มีการใช้จ่ายถูกต้อง”

ประชามติ 16-30 กันยายน 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าวประชามติ” เขียนโดยนามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 6 ระบุว่า สมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราดได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการสื่อมวลชนและนักประชาสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการทำงานของสื่อมวลชนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังข้อความ

“สมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราดทำโครงการอบรมสื่อมวลชนจังหวัดตราดและนักประชาสัมพันธ์ ซึ่งจบลงไปด้วยดีและได้รับคำชื่นชมมากมาย แม้จะมีจุดด้อยตรงที่วิทยากรช่วงบ่ายที่ยังไม่ดี แต่ช่วงทำเวิร์คช็อปสามารถทำให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถผลิตสื่อออนไลน์ได้ ถือว่าประสบความสำเร็จและยังสามารถสร้างเครือข่ายขึ้นมาได้อีก”

ประชามติ ฉบับเดียวกัน นำเสนอในข่าว หน้า 6 ระบุว่า บรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์ประชามติได้มอบภาพถ่ายให้กับนางสาวเบญจวรรณ อ่านเปรื่อง ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด และมอบภาพถ่ายให้กับนายวิเชียร ทรัพย์เจริญ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราด เพื่อให้กำลังใจที่ทุ่มเทให้กับสโมสรตราดเอฟซี เนื่องในโอกาสที่เดินทางมาร่วมงานสถาปนาสมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราดเมื่อ 11 กันยายน 2557 ที่ผ่านมา

● สื่อมวลชนท้องถิ่นถูกดูแคลน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกในประเด็น “สื่อมวลชนท้องถิ่นถูกดูแคลน” ผลการศึกษาพบว่ามีดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-30 กันยายน 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ สังคมข่าวประชามติ เขียนโดย นามปากกา คนข่าว 47 หน้า 6 ระบุว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นถูกดูแคลนว่าจะไปขอเงินจากผู้ตกเป็นข่าว ดังข้อความ

“อย่างเรื่องในวงการตำรวจคลองใหญ่ จับไม้พะยูนแล้วปล่อยหลังจากเคลียร์กันเสร็จ ปล่อยของกลางออกไปพร้อมทั้งผู้ต้องหา นักข่าวไปทำข่าวกลับถูกดูหมิ่นว่าจะมาขอเงินซะงั้น เรื่องนี้รู้ถึงหู พล.ต.ต.ธีรสิทธิ์ บุรณรัช ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตราดรู้เรื่องจากสื่อจึงเผนไปแก้ปัญหา 3 วันติดต่อกัน ไม่รู้จะแก้ไขได้หรือไม่ แต่เรื่องนี้น่าห่วงครับ เพราะผู้บังคับบัญชากำลังเอาตัวรอดและทิ้งลูกน้องเสียแล้ว”

ประชามติ 16-28 กุมภาพันธ์ 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าว ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” หน้า 6 ระบุว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เวลาไปทำข่าวก็มักจะตั้งคำถามว่ามีค่าตอบแทนหรือไม่ ถ้าไม่มีค่าตอบแทนก็ไม่ไป จึงทำให้ถูกคนในสังคมมองไม่ดี หรือถูกดูหมิ่นว่าจะไปขอเงินจากเจ้าของงาน ดังข้อความ

“ส่วนสื่อมวลชนบางคนกำลังสร้างวัฒนธรรมที่ไม่ดีต่อวิชาชีพ เพราะชอบอ้างกับแหล่งข่าวที่เชิญชวนไปทำข่าวว่า ไม่มีของเงินไม่ไป ทำให้แหล่งข่าวบางแหล่งต้องปฏิเสธการให้ไปทำข่าวเพราะไม่มีงบประมาณให้ บางหน่วยมีให้ก็มีสื่อวิ่งไปทำข่าวจนเต็ม จนของที่เตรียมไว้ไม่พอ เกิดปัญหาอีก เรื่องช่วยค่าเดินทางไม่ได้เป็นเรื่องเสียหาย แต่ถ้าระยะทางไม่ไกลนักก็ไม่ควรจะมี แต่ถ้าไปกลับมีระยะทางหลายสิบกิโลเมตร มีค่าน้ำมันจ่ายบ้างก็ไม่น่าเกลียด เพราะค่าข่าว 150-250 บาทไม่คุ้มกับค่าน้ำมัน 200-300 บาทต่อครั้ง หากขายข่าวได้ก็ดีไป ถ้าข่าวไม่ออกก็ชกเนื้อฟรีไป นี่จึงเป็นปัญหา ส่วนใครจะรับหรือไม่รับเป็นสิทธิ แต่ไม่ควรเหมารวมทั้งหมดเพราะมันเสียหายกับสื่อมวลชนที่เขาไม่รับครับ”

ประชามติ 1-15 สิงหาคม 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ สังคมข่าว ประชามติ เขียนโดย นามปากกา คนข่าว 47 หน้า 6 ระบุว่า ผู้นำผู้ประกอบการท่องเที่ยวอำเภอคลองใหญ่พุดจาดูหมิ่นสื่อมวลชนท้องถิ่นที่ติดตามคณะผู้ว่าราชการจังหวัดตราดไปดูงานในจังหวัดเกาะกงว่าเป็นภาระในเรื่องอาหารกลางวัน ดังข้อความ

“นี่คือปากพาจนหรือพาจนไม่รู้ที่เป็นถึงระดับผู้นำของผู้ประกอบการท่องเที่ยวคลองใหญ่ ระดับวนิดา ชวง ที่บอกสื่อมวลชนที่ตามคณะผู้ว่าราชการจังหวัดตราดเดินทางไปดูงานในจังหวัดเกาะกงว่าเป็นภาระในเรื่องอาหารกลางวันขอโทษครับ สื่อฯตราดมีสตางค์ที่จะกินอาหารเองได้สบายถ้าบอกว่าต้องหากินเอง เราไม่ได้เป็นภาระ แต่เรามาสร้างประโยชน์ให้กับจังหวัดตราดมากกว่า และระดับหัวหน้าในสำนักงานจังหวัดตราดที่ปากเสียอีกคน ถ้ามั่นใจว่าค่าอาหารเท่าไร จะไปจ่ายคืนให้ คนที่เสียไม่ใช่ใครแต่เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดตราด”

ประชามติ 1-15 กันยายน 2558 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าว ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” ระบุว่า การที่สื่อมวลชนไปทำข่าวในสถานที่ต่าง ๆ นั้น อาจทำให้บุคคลบางส่วนไม่พอใจ จนมีการดูถูกดูแคลนสื่อมวลชนท้องถิ่นจังหวัดตราดซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่เป็นสื่อมวลชนจำนวนมาก ดังข้อความ

“มีผู้หญิงคนหนึ่งได้ออกมาตอบคำถามแทนครอบครัวกรรมการการเลือกตั้ง จังหวัดตราดว่าสื่อรายงานข่าวไปในทางที่เสียหาย คิดไปเอง มโนไปเอง อยากให้ผู้หญิงคนนี้ไปฟังเทปการให้สัมภาษณ์ที่สื่อมวลชนทุกสื่อลงข่าว มีฉบับไหน ช่องไหนที่น่าเสนอข่าวออกนอกกลุ่มนอกทางไปบ้าง อย่าดูหมิ่นพวกสื่อว่าไม่มีจรรยาบรรณเลย ทุกคนต้องสำนึกในหน้าที่ ในวิชาชีพของตัวเอง ทั้งนั้น”

ประชามติ (1-15 พฤศจิกายน 2558) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด” เขียนโดย “จักรกฤษณ์ แวควลัยหงส์” หน้า 3 โปรยหัวว่า “เมื่อทหารฝ่ายข่าวเข้ามาเยี่ยมประชามติ” ระบุว่า หลังจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. เข้ายึดอำนาจการปกครอง ได้มีนาวิกโยธินฝ่ายข่าวเข้ามาบอกว่าอย่าเขียนข่าวให้เกิดความแตกแยก ได้พูดคุยกับทหาร ไปให้เข้าใจว่าไม่ควรมาดูหมิ่น ดูแคลนสื่อมวลชน ดังข้อความ

“ผมพูดแบบนี้จริงๆ และยังให้นามบัตร การเป็นกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ให้รับรู้ว่าจะไม่ใช้จะมาดูหมิ่น ดูแคลนกันง่ายๆ เพราะทหารนาวิกโยธิน 4 คน ต่างคนต่างทำงาน ถ่ายรูป บันทึกเสียง เข้าไปหลังบ้านถ่ายภาพ ถ่ายหลายภาพซึ่งในบ้านไม่มีอะไร นอกจากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น 25 ปีเก็บไว้ มีส่วนกลางที่มีบ้าง แต่ก็ไม่ควรจะทำอย่างนั้น”

ประชามติ (1 เมษายน 2558) นำเสนอในข่าว หน้า 1 พาดหัวว่า สมาคมสื่อฯ ตราดตั้งทนายฟ้องหมิ่น พูลศักดิ์ : ปิยกรณ์ ระบุว่า นายกสมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดตราด เรียกประชุมกรรมการและสมาชิกเพื่อขอมติจ้างทนายความฟ้องนายปิยกรณ์ ชัยนิกิจ ที่โพสต์ข้อความใส่ร้ายสมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัด หลกลวงและหาประโยชน์ให้ตัวเอง สมาชิกในไลน์ของสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดตราดที่มีส่วนราชการเป็นสมาชิกกว่า 60 คน รวมทั้งนายพูลศักดิ์ บุญลอย ที่เขียนข้อความลงในเฟซบุ๊ก “ตราดโพสต์” ที่เป็นเจ้าของ ในข้อหาหมิ่นประมาทและใส่ร้ายป้ายสี จนทำให้สมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดตราด ได้รับความเสียหาย พร้อมดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา ซึ่งสมาชิกมีมติเป็นเอกฉันท์

ประเด็นการแสดงบทบาทวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชน คอลัมน์สัปดาห์ออกได้วิพากษ์วิจารณ์ 8 ประเด็น ได้แก่ 1) สื่อมวลชนท้องถิ่นร่วมจัดงานวันนักข่าว 2) จากอนาล็อกสู่ดิจิทัล คนทำสื่อย้ายค่าย 3) สื่อท้องถิ่นเร่งปรับตัวเข้าแข่งขันในยุคดิจิทัล 4) สื่อวิพากษ์สื่อ ต้องวางตัวให้เหมาะสม 5) คณะรักษาความสงบแห่งชาติใช้อำนาจจากรัฐประหารควบคุมสื่อมวลชน 6) ข้อเสนอที่สื่อมวลชนมีต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ 7) การจัดอบรมการปฏิบัติงานให้สื่อมวลชน 8) สื่อมวลชนท้องถิ่นถูกดูหมิ่นดูแคลน

ประเด็นแรก สื่อมวลชนท้องถิ่นร่วมจัดงานวันนักข่าว สรุปได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นในจังหวัดตราดได้ร่วมกันจัดงานวันนักข่าวขึ้น เพื่อพูดคุยกันถึงปัญหาที่สื่อมวลชนแต่ละคนได้ประสบมา โดยนำมาเล่าสู่กันฟังเพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้การทำงานสื่อมวลชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประเด็นสมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดตราด มีสำนักงานในการปฏิบัติงานแล้ว หลังได้รับความอนุเคราะห์จากนายวิเชียร ทรัพย์เจริญ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราด ให้ใช้ห้องบอลรูมประชาคม จังหวัดตราด เป็นสำนักงานชั่วคราว

คอลัมนิสต์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์สื่อมวลชนในประเด็นต่อมาคือ การวิพากษ์ว่าเมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารเปลี่ยนแปลงไป ในบางพื้นที่เกิดสถานีหรือองค์กรสื่อสารมวลชนเพิ่มขึ้นหรือมีแผนก ฝ่ายเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสื่อแต่ละแห่งจะขยายธุรกิจเพื่อปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลทำให้นักข่าว หัวหน้าข่าว บรรณาธิการข่าวหรือคนในวงการสื่อสารมวลชนย้ายค่าย ย้ายบริษัทกันมากขึ้น เพราะองค์กรอื่นให้ค่าตอบแทนที่มากกว่าและให้อำนาจในการปฏิบัติงานมากกว่า โดยกลุ่มคนสื่อที่ถูกซื้อตัวมากที่สุด ได้แก่ ผู้ดำเนินรายการ ผู้ประกาศข่าว ผู้สื่อข่าว เนื่องจากเป็นโอกาสของนักข่าวที่มีฝีมือ ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นสามารถเรียกค่าตัวหรือค่าตอบแทนในการทำงานได้มากกว่า นอกจากนี้ คอลัมนิสต์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของสื่อมวลชนว่า เมื่อมีช่องทางการสื่อสารเพิ่มขึ้น สื่อมวลชนต้องทำงานได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น จะต้องเขียนข่าว และถ่ายภาพเคลื่อนไหวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นำเอาภาพข่าว ภาพเคลื่อนไหวหรือคลิปภาพลงในสื่อออนไลน์ได้ และสรุปข่าวให้เข้ากับคุณลักษณะของสื่อหรือช่องทางการสื่อสารแต่ละประเภทได้

ประเด็นต่อมาที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนที่คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็น สื่อท้องถิ่นเร่งปรับตัวเข้าแข่งขันในยุคดิจิทัล โดยระบุว่า จากการที่เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนามากขึ้น ทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นจะต้องปรับตัวเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาเจริญรุดหน้าและพร้อมที่จะแข่งขันในธุรกิจสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการปรับตัวอย่างเห็นได้ชัด เป็นเหตุให้สื่อมวลชนท้องถิ่น ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นที่สังกัดสื่อส่วนกลางหรือสตริงเกอร์ต้องปรับวิธีการทำงาน ปรับธุรกิจให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีการสื่อสารที่เจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะการเกิดแพลตฟอร์ม (Platform) ใหม่ขึ้นมา อันได้แก่ ทวิตเตอร์ (Twitter) เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Lines) อินสตาแกรม (Instagram) โดยกล่าวว่า จากเดิมที่สื่อมวลชนท้องถิ่นผลิตข่าวลงในหนังสือพิมพ์ ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารเจริญก้าวหน้ามากขึ้น มีเว็บไซต์ขึ้นมา สื่อท้องถิ่นก็ผลิตข่าวลงในสื่อเว็บไซต์ ต่อมาเทคโนโลยีการสื่อสารเจริญก้าวหน้ามากขึ้น เกิดสื่อสังคมออนไลน์ขึ้น สื่อมวลชนในจังหวัดตราดก็ผลิตข่าวลงในสื่อสังคมออนไลน์ ทั้งสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ต้องปรับตัวเข้าหากัน ต้องปรับแนวทางการลงทุน

สร้างทีมงานขึ้นมาเพื่อสร้างข่าว ผลิตข่าวส่งให้ต้นสังกัด สื่อมวลชนจะต้องพัฒนาศักยภาพขึ้นอีก ต้องลงทุนอุปกรณ์ให้เกิดความทันสมัยและรับสิ่งใหม่ที่มีต้นทุนที่สูงลิ่ว

ประเด็นต่อมาที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนที่คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิพากษ์วิจารณ์ประเด็น การวิพากษ์สื่อมวลชนด้วยกันเองให้วางตัวให้เหมาะสม โดยกล่าวว่าจากที่ สื่อมวลชนบางส่วนวางตัวไม่เหมาะสม ทำให้สื่อมวลชนอาวุโสต้องออกมาท้วงติงให้ระมัดระวังการวางตัวในสังคม คนทำสื่อจะต้องวางตัวให้เหมาะสม ไม่เช่นนั้นจะทำให้สาธารณชนมองสื่อในทางเสียหาย ทั้งการแสดงบทบาทที่เกี่ยวข้องกับเงินทองที่ต้องตระหนักให้มาก ถึงแม้ว่าการวางตัวให้เหมาะสมนั้นไม่่ง่ายนัก เพราะถ้าไม่ทำหน้าที่สื่อมวลชนก็จะถูกสังคมมองว่าไม่ยอมทำหน้าที่ ครั้นจะตรวจสอบสังคมหรือตรวจสอบหน่วยงานต่างๆก็จะถูกวิพากษ์วิจารณ์ต่างนานา แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อคิดที่จะประกอบวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชนแล้ว ก็จะต้องตระหนักถึงเรื่องนี้ให้มาก

ประเด็นต่อมาที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนที่คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิพากษ์วิจารณ์ประเด็น คณะรักษาความสงบแห่งชาติใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน สื่อมวลชน ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ว่าหลังจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช.เข้ายึดอำนาจการปกครองสำเร็จ ได้ออกประกาศหลายฉบับเพื่อควบคุมการทำงานของสื่อมวลชนทั้งหมด เพื่อให้การทำงานของ คสช.เป็นไปอย่างมีเอกภาพ นอกจากนี้ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ขอร้องให้สื่อมวลชนทำงานตามกรอบที่ คสช.ได้ประกาศไว้ กล่าวคือ อย่าติติง อย่าวิพากษ์วิจารณ์ดำเนินคดี โดยให้สมาคมสื่อดูแลด้วย มิฉะนั้น จะต้องเรียกตัวมาปรับทัศนคติโดยจำกัดสถานที่สัก 3 วัน 5 วัน หรือ 7 สัปดาห์แล้วแต่ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจ ถ้าหากไม่เข้าใจยังแสดงท่าทีไม่เห็นด้วย หรือไม่ปฏิบัติตาม ก็จะถูกระงับธุรกรรมทางด้านการเงินทั้งสิ้นและถูกติดตามจับกุมดำเนินคดี ขึ้นศาลทหาร เพราะเป็นคำสั่งให้ต้องปฏิบัติตาม นอกจากนี้ คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคน ระบุว่าหลังจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. เข้ายึดอำนาจการปกครอง เมื่อเวลาประมาณ 12.00 น.ของวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ.2558 ได้มีนาวิกโยธินฝ่ายข่าวเข้ามาบอกว่าอย่าเขียนข่าวให้เกิดความแตกแยก เมื่อมาถึงหน้าบ้าน มีทหาร 4 นายเดินตรงเข้ามาในบ้าน ทหารคนหนึ่งทำหน้าที่ถ่ายรูป ทั้งถ่ายภาพคอลัมน์นิสต์ ถ่ายภาพสำนักงาน เดินเข้าไปถ่ายภาพภายในบ้าน ซึ่งทำให้เจ้าของบ้านเกิดความไม่สบายใจ เนื่องจากรู้สึกว่าคุณบุคคลจากกองทัพเข้ามาข่มขู่ให้เขียนข่าวระมัดระวังอย่าให้กองทัพเสียหายและอย่าเขียนข่าว บทความ ก่อให้เกิดความแตกแยก

ประเด็นต่อมาที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนที่คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิพากษ์วิจารณ์ประเด็น ข้อเสนอของสื่อมวลชนมีต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าเมื่อกองทัพเข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาล ย่อมกระทบการทำงานของสื่อมวลชน เนื่องจากไม่สามารถรายงานความจริงที่เกิดขึ้นในสังคมได้ แต่ทว่าขอให้คณะรักษาความ

สงบแห่งชาติอย่าควบคุมสื่อมวลชนยาวนานจนเกินไป เพราะสื่อมวลชนจำเป็นต้องนำเสนอข่าวสารสู่สาธารณชน ประเด็นต่อมาที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนที่คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิพากษ์วิจารณ์ประเด็น การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้สื่อมวลชน โดยระบุว่า สมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราด ได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่นักสื่อสารมวลชนในท้องถิ่นและเพิ่มศักยภาพในการทำงานด้านสื่อสารมวลชน เพื่อเพิ่มศักยภาพของสื่อมวลชนจังหวัดตราดและเครือข่ายด้านการประชาสัมพันธ์ โดยได้รับงบประมาณจากผู้ว่าราชการจังหวัดตราด เพื่อคิดหาวิธีการบริหารจัดการให้การทำงานของนักสื่อสารมวลชนมีศักยภาพมากขึ้น โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารการเงินที่ได้รับมา มีระบบการใช้จ่าย การตรวจสอบจากกรรมการทุกคนให้มีการใช้จ่ายถูกต้อง

ประเด็นต่อมาที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนที่คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิพากษ์วิจารณ์ประเด็น “สื่อมวลชนท้องถิ่นถูกดูหมิ่น” คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า ได้รับรู้มาว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เวลาไปทำข่าวก็มักจะตั้งคำถามว่ามีคำตอบแทนหรือไม่ ถ้าไม่มีคำตอบแทนก็ไม่ไป จึงทำให้ทุกคนในสังคมมองไม่ดี หรือถูกดูหมิ่นว่าจะไปขอเงินจากเจ้าของงาน เป็นการสร้างวัฒนธรรมที่ไม่ดีต่อวิชาชีพ ทำให้แหล่งข่าวบางแหล่งต้องปฏิเสธการให้ไปทำข่าวเพราะไม่มีงบประมาณให้ และถูกดูถูกดูแคลนจากคนในสังคม คอลัมนิสต์บางคนรายงานว่ นายกสมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดตราด ได้เรียกประชุมกรรมการและสมาชิกเพื่อขอมติจ้างทนายความฟ้องนายปิยภรณ์ ชัยนกิจ ที่โพสต์ข้อความใส่ร้ายสมาคมสื่อสารมวลชน จังหวัดหลอกหลวงและหาประโยชน์ให้ตัวเอง รวมทั้งนายพลศักดิ์ บุญลอย ที่เขียนข้อความลงในเฟซบุ๊ก “ตราดโพสต์” โดยฟ้องในข้อหาหมิ่นประมาทและใส่ร้ายป้ายสี จนทำให้สมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราด ได้รับความเสียหาย พร้อมดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา

4.4 วิพากษ์วิจารณ์การได้มาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทสื่อมวลชนในการวิพากษ์การได้มาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวสารในประเด็นนี้ประกอบด้วย อำนาจหน้าที่ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ผู้ที่เหมาะสมไม่ได้รับการคัดเลือก การไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ที่ถูกเสนอชื่อของแต่ละจังหวัดให้ประชาชนทราบ การแต่งตั้งผู้บริหารท้องถิ่น ในประเด็นนี้ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนำเสนอทั้งในทิศทางเห็นด้วย/ สนับสนุน และวิพากษ์วิจารณ์ไม่เห็นด้วย / คัดค้าน ดังภาพ 4.5

ภาพ 4.5
แสดงสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง
วิพากษ์วิจารณ์การได้มาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ

จากภาพ 4.5 สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงแสดงบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การ
ได้มาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) 4 ประเด็นย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- **อำนาจหน้าที่ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ**

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียง
ในประเด็น “อำนาจหน้าที่ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ” ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-31 สิงหาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ จักรกฤษณ์
มองเมืองตราด เขียนโดย จักรกฤษณ์ แววดลายหงส์ หน้า 4 โปรดทราบว่า “หากคนดี หากคนเก่ง แข่งกับ
ดร.บุญส่ง” ระบุว่า อำนาจหน้าที่ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ประกอบด้วย ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำ
แนวทางและข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปด้านต่างๆ คือ การเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมาย
และกระบวนการยุติธรรม การปกครองท้องถิ่น การศึกษา เศรษฐกิจ พลังงาน สาธารณสุข
และสิ่งแวดล้อม สื่อสารมวลชน สังคม อื่นๆ ดังข้อความ

ส่วนหน้าที่และอำนาจของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น รัฐธรรมนูญปี 2557
(ฉบับชั่วคราว) กำหนดไว้ดังนี้

“มาตรา 27 ให้มีสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติมีหน้าที่ศึกษาและเสนอแนะ
เพื่อให้เกิดการปฏิรูปในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1. การเมือง 2. การบริหาร
ราชการแผ่นดิน 3. กฎหมาย กระบวนการยุติธรรม 4. การปกครองท้องถิ่น
5. การศึกษา 6. เศรษฐกิจ 7. พลังงาน 8. สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

สื่อสารมวลชน สังคม และอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย มีระบบการเลือกตั้งที่สุจริตและเป็นธรรม มีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทำให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม”

● ลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งสถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในประเด็น “ลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งสถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ” ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-31 สิงหาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด” เขียนโดย จักรกฤษณ์ แวควายหงส์ หน้า 4 โปรดทราบว่า “หากคนดี หากคนเก่ง แข่งกับ ดร.บุญส่ง” ระบุว่า รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ.2550 ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่ง สปช.ไว้ ดังนี้

“มาตรา 29 สมาชิกสถาปนาปฏิรูปแห่งชาติต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา 8 และ 2 เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช 3.เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต 4. เคยถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง 5. เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ 6. เคยต้องคำพิพากษาหรือให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ 7. อยู่ระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเคยถูกถอดถอนจากตำแหน่ง 8. เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการหรือมีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกฎหมายเกี่ยวกับการพนันในฐานะความผิดเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก 9. เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

● บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไม่ได้รับคัดเลือก

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในประเด็น “บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไม่ได้รับคัดเลือก” ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ประชุมมติ 1-15 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ หน้า 4 โปรยหัวว่า “โครงการภาพนิ่งสุดท้ายเงินหมด ตายหมด” ระบุว่าบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนของจังหวัดตราดที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติไม่ได้รับการคัดเลือกจาก คสช. ให้ดำรงตำแหน่งนี้ ดังข้อความ

“จังหวัดตราดส่งเข้าประกวด 5 คน ได้ 1 คน จำนวน 5 คน ดูแล้วมีคุณสมบัติและมีความเหมาะสม 2-3 คน นั้นน่าจะเป็นการล็อกสเปคตัวบุคคลเพื่อผลทางการเมือง เนื่องจากเป็นความลับจึงเปิดเผยไม่ได้ว่าเป็นใครบ้าง คนที่เหมาะสมอีกหลายคนไม่ได้รับการคัดเลือก คสช. ก็ทำได้แค่พิจารณาจาก 5 คนที่กรรมการสรรหาระดับจังหวัดส่งเข้าไป”

ประชุมมติ 16-31 สิงหาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด เขียนโดย จักรกฤษณ์ แวควลัยหงส์ หน้า 4 โปรยหัวว่า “หากคนดี หากคนเก่ง แข่งกับ ดร.บุญส่ง” ระบุว่า หลังจากที่เห็นรายชื่อผู้ที่ถูกเสนอชื่อให้ คสช. คัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งสภาปฏิรูปแห่งชาติแล้ว คนในจังหวัดตราดก็ตั้งข้อสงสัยถึงความเป็นธรรมในกระบวนการเสนอชื่อและคัดเลือกของ คสช. ดังข้อความ

“มีการพูดกันหลายกลุ่ม หลายองค์กรว่า บุคคลที่เหมาะสมของจังหวัดตราดมีมากมาย และไม่ชอบที่ลงมาสมัครหรือเสนอตัว แต่ถ้าการทาบตามก็น่าจะเป็นไปได้ที่จะได้บุคคลที่เหมาะสม เพราะคนดีมีความสามารถ บางทีก็ไม่ต้องการเลือกตั้งเพราะกลัวการเลือกตั้ง หรือไม่ค่อยมีทุนรอน การสรรหาจึงเป็นเรื่องที่เหมาะสม แต่ก็นั่นแหละ เพราะการเลือกโดยการสรรหา การเสนอชื่อ ให้กรรมการ 5-10 คน มานั่งพิจารณาตัดสินในบางครั้งก็ได้คนที่ไม่ดี ไม่เหมาะสม ซึ่งก็เห็นมาแล้วหลายคณะ ชาวตราดตั้งข้อสงสัยขึ้นมาทันทีหลังจากมีการประกาศรายชื่อ สิ่งที่น่ากลัวคือ การล็อกรายชื่อหรือมีบุคคลในใจอยู่แล้ว และหาเพิ่มให้ครบตามจำนวนเท่านั้น ซึ่งการสรรหาในครั้งนี้จะใช้วิธีนี้”

ประชามติ 1-15 ตุลาคม 2557 นำเสนอข่าว หน้า 8 พาดหัวว่า “ประชุมสภาทต.หาดเล็กสมัย 4 ชบ.วอนสท.แต่งตั้งลงพท.แก้ปัญหา” ระบุว่า สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติซึ่งไม่ได้มาจากการเลือกตั้งจากชาวบ้าน ทำให้ไม่รู้ปัญหาของชาวบ้านอย่างแท้จริง เพราะมาจากการแต่งตั้งโดย คสช. จึงเรียกร้องให้สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติที่มาจากการแต่งตั้งจาก คสช. ลงพื้นที่รับฟังปัญหาของชาวบ้าน ทั้งนี้ เมื่อเวลา 13.30 น. วันที่ 25 กันยายน 2557 ที่ห้องประชุมสำนักงานเทศบาลตำบลหาดเล็ก อ.คลองใหญ่ จ.ตราด นายชุมพล ทรัพย์ประสพ ประธานสภาเทศบาลตำบลหาดเล็กที่มาจากการสรรหาได้เป็นประธานในการประชุมสภาสามัญ สมัยที่ 4 ประจำปี 2557 ชาวบ้านตำบลหาดเล็กกล่าวว่า อยากเห็นสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ได้รับการสรรหามาลงพื้นที่พบกับชาวบ้านเหมือนที่สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งได้ทำอยู่จะได้รับรู้ปัญหาของชาวบ้าน

● การไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ที่ถูกเสนอชื่อของแต่ละจังหวัด

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในประเด็น “การไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ที่ถูกเสนอชื่อของแต่ละจังหวัด” ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ประชามติ 1-15 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมตราด” เขียนโดย สมเกียรติ สมรรถการ หน้า 4 โปยหัวว่า “โครงการภาพนิ่งสุดท้ายเงินหมด ตายหมด” ระบุว่า จากการที่มีผู้สมัครดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ จำนวน 20 คน ที่จะต้องให้คณะกรรมการสรรหาของจังหวัดส่งรายชื่อไปเพียง 5 รายชื่อ เพื่อให้ คสช. เลือกเพียง 1 คน นั้น ไม่มีการเปิดเผยรายชื่อว่าทั้ง 5 คนซึ่งเป็นตัวแทนของจังหวัดที่กรรมการสรรหาของจังหวัดคัดเลือกไปนั้นเป็นใครบ้าง ดังข้อความ

“มาที่เรื่องการเมือง สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ” ของจังหวัดตราด ที่สมัครกันไป 20 คน และ 5 คน ที่คณะกรรมการสรรหาจังหวัดตราดได้ตัดรายชื่อไปแล้ว 5 ราย แต่ไม่มีการประกาศให้ทราบ แต่แหล่งข่าววงในบอกว่ามี 5 ชื่อ ประกอบด้วย ดร.บุญส่ง ไช้เกษ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาของจังหวัดตราด นายวัชชัย เทิดเผ่าไท อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง นายกิตติ โกสินสกุล นายกสมาคมประมงจังหวัดตราด นายสิงหา ส่งาศิลป์ อดีตประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดตราด และนางศิริวรรณ บุตรราช สมาชิกสภาพัฒนาการเมืองจังหวัดตราด แต่ใครจะเป็นหนึ่งเดียวในฐานะตัวแทนจังหวัดตราดถ้ามองให้ดีๆ จับประเด็นนี้ใครที่อยู่ตรงข้ามกับผู้คัดเลือกก็หมดสิทธิ์ครับ”

ประเด็นการแสดงผลบทบาทวิพากษ์วิจารณ์การได้มาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์ภาคตะวันออกได้วิพากษ์วิจารณ์ ประกอบด้วย ประเด็นอำนาจหน้าที่ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ โดยนำเอาหน้าที่และอำนาจของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้นที่บรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญปี 2557 (ฉบับชั่วคราว) มานำเสนอ ระบุว่า สปช.มีหน้าที่ศึกษาและเสนอแนะเพื่อให้เกิดการปฏิรูปในด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมาย กระบวนการยุติธรรม การปกครองท้องถิ่น การศึกษา เศรษฐกิจ พลังงาน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สื่อสารมวลชน สังคม และอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย มีระบบการเลือกตั้งที่สุจริตและเป็นธรรม มีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทำให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม

การวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นต่อมาคือ การกล่าวถึงการกำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งสภาปฏิรูปแห่งชาติ โดยนำเอากฎหมายมาตรา 29 ที่อยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ. 2557 มาตรา 29 มานำเสนอ มีเนื้อหาระบุว่า สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามต่อไปนี้ 1. เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช 2. ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย 3. ไม่เคยถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง 4. ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ 5. เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่าการกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ 6. ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ 7. ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการหรือมีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกฎหมายเกี่ยวกับการพนัน 8. ในฐานความผิดเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก 9. ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ประเด็นที่สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกวิพากษ์วิจารณ์ต่อมาคือ การกล่าวถึงบุคคลที่มีความเหมาะสมแต่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งสภาปฏิรูปแห่งชาติ สรุปได้ว่า บุคคลซึ่งเป็นตัวแทนของจังหวัดตราดที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติไม่ได้รับการคัดเลือกจาก คสช. ให้ดำรงตำแหน่งนี้ โดยระบุว่า มีการเสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมในจังหวัดตราดจำนวน 5 คน ในจำนวน 5 คนนี้ ในความเป็นจริงนั้นในจังหวัดตราดมีบุคคลที่เหมาะสมอีกหลายคน แต่ไม่ได้รับการเสนอชื่อ ผู้ที่คัดเลือกในขั้นตอนสุดท้ายก็จะคัดเลือกจากรายชื่อ 5 คนนี้เท่านั้น คอลัมน์นิสต์บางคนเสนอว่าในการหาผู้เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่งสภาปฏิรูปแห่งชาติของจังหวัดตราดน่าจะใช้วิธีการทาบถามน่าจะเหมาะสมกว่า หรือถ้าจะมีการให้บุคคลดำรงตำแหน่งนี้ให้มีการ

เลือกตั้งบุคคลดำรงตำแหน่งสภาปฏิรูปแห่งชาติจะดีกว่า ประชาชนจะได้เลือกผู้ที่มีความคุ้นเคยกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับชาวบ้าน เพราะถ้าหากได้สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งจากชาวบ้าน ทำให้ไม่รู้ปัญหาของชาวบ้านอย่างแท้จริง จึงเรียกร้องให้ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งนี้ลงพื้นที่รับฟังปัญหาของชาวบ้าน ประเด็นต่อมาคือ การไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ถูกเสนอชื่อของแต่ละจังหวัด คอลัมน์นิสต์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิจารณ์ว่า จากการที่มีผู้สมัครดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ จำนวน 20 คน ที่จะต้องให้คณะกรรมการสรรหาของจังหวัดส่งรายชื่อไปเพียง 5 รายชื่อ เพื่อให้ คสช.เลือกเพียง 1 คน นั้น ไม่มีการเปิดเผยรายชื่อว่าทั้ง 5 คนซึ่งเป็นตัวแทนของจังหวัดที่กรรมการสรรหาของจังหวัดคัดเลือกไปนั้นเป็นใครบ้าง ทำให้ประชาชนไม่รู้ว่าใครคือคนที่ถูกส่งชื่อเข้าไปบ้าง มีความเหมาะสมหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

4.5 วิพากษ์วิจารณ์การแต่งตั้งผู้บริหารท้องถิ่น

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทสื่อมวลชนในการวิพากษ์การแต่งตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่นที่ครบวาระหรือมีตำแหน่งว่างลง ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์นำเสนอใน 2 ทิศทางคือ ทิศทางที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● เห็นด้วย / สนับสนุน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการสนับสนุนให้ คสช.แต่งตั้งผู้บริหารท้องถิ่นที่ครบวาระหรือมีตำแหน่งว่างลง ผลการศึกษาพบว่ามิดังต่อไปนี้

ประชามติ (16-31 ตุลาคม 2557) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ข้อคิดข้อเขียนจากคนรากหญ้า” เขียนโดย นามปากกา “คนรากหญ้า จ.ตราด หน้า 5 โปรยหัวว่า “จริงหรือ..หนทางเป็นเครื่องพิสูจน์ม้า กาลเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์คน” ระบุว่า การที่รัฐใช้อำนาจในการแต่งตั้งบุคคลจากภายนอกพื้นที่เข้ามาบริหารท้องถิ่นนั้นอาจจะมีประโยชน์มากกว่า ชาวบ้านจึงต้องการลองพิสูจน์ฝีมือว่านักการเมืองท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งกับบุคคลที่ คสช.แต่งตั้งเข้ามานั้น คนกลุ่มใดจะบริหารท้องถิ่นก้าวหน้ามากกว่ากัน ดังข้อความ

“ท้องถิ่นบ้านเราก่อนใคร คือ การเลือกตั้งที่เทศบาลท่าพรุกเนินทรายต้องระงับไป คณะ คสช.ได้จัดให้มีการแต่งตั้งจากบุคคลที่เคยมีความรู้ มีผลงานมาก่อน แต่เขาเหล่านั้นส่วนใหญ่ไม่ใช่คนในพื้นที่ มีสิ่งใดเป็นจุดอ่อนจุดแข็งไม่อาจทำนายได้ ที่ผ่านมามีการปกครองท้องถิ่นหลายแห่งพัฒนาเชิงซ้ำ ไม่ก้าวหน้า เมื่อคสช.ครองเมืองชาวบ้านจึงต้องการพิสูจน์ฝีมือว่าใครดี ใครชั่ว ใครบริหารงานได้ดีกว่า เก่งกว่าในคราวนี้แหละ เชื่อว่าอีกไม่นาน

เกินรอเมื่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเข้าทำงานเต็มรูปแบบ
 สัจธรรมค่อยๆปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรม กระแสสังคมวันนี้จะขึ้นชมทหาร
 ปานฮีโร่และเกลียดชังการเลือกตั้งตามระบบ ช่วงนี้ปลื้มทหาร เกลียด
 นักการเมือง เป็คนใกล้ตัว นี่แหละมนุษย์”

● คัดค้าน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียง
 ประเด็นการคัดค้านการแต่งตั้งองค์การปกครองท้องถิ่น” ผลการศึกษาพบว่า มีหนังสือพิมพ์รายงาน
 ดังต่อไปนี้

ประชามติ 1-15 สิงหาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ จักรกฤษณ์
 มองเมืองตราด เขียนโดย จักรกฤษณ์ แววดลายหงส์ หน้า 4 โปรยหัวว่า “วันที่ทหารมีอำนาจ” ระบุว่า
 การเปลี่ยนจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นการสรรหาบุคคลที่เหมาะสมมาดำรงตำแหน่งนี้
 แทนนั้นมีความเสี่ยงสูงมากที่จะได้คนที่ไม่เหมาะสมเข้ามาดำรงตำแหน่งนี้ ดังข้อความ

“ส่วนในเรื่องการสรรหาสมาชิกสภาท้องถิ่นในแต่ละแห่งที่หมดวาระนั้นก็ม
 ความเสี่ยงสูงที่จะได้บุคคลที่ไม่เหมาะสมเข้ามาดำรงตำแหน่ง เพราะ
 คุณสมบัติเปิดโอกาสให้ข้าราชการระดับสูงเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นหลัก
 ซึ่งการจะหาบุคคลที่มีความเหมาะสมจึงเป็นเรื่องยากไม่น้อย จึงต้องหันมา
 มองว่าวิธีการเช่นนี้มีความเหมาะสมมากน้อยแค่ไหน”

ประชามติ (16-31 ตุลาคม 2557) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์
 มองเมืองตราด” เขียนโดย จักรกฤษณ์ แววดลายหงส์ หน้า 4 โปรยหัวว่า “ปฏิรูปบ้านเมืองอย่างไรให้
 สำเร็จ” ระบุว่า การแต่งตั้งการที่รัฐบาลกำหนดให้สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติจำนวน 250 คน มาจาก
 การคัดเลือกจากจังหวัดต่าง ๆ นั้น เป็นแนวทางที่ไม่สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย ดังข้อความ

“ตัวแทนของจังหวัดตราดก็คือ นายกิตติ โกสินสกุล นายกสมาคมประมง
 จังหวัดตราด ส่วนใครจะเห็นด้วยหรือคัดค้าน ผมไม่ได้สนใจมากนัก เพราะนี่
 ไม่ใช่ประชาธิปไตย ในเมื่อนี้คือการใช้อำนาจของทหารแบบเบ็ดเสร็จ ย่อมไม่
 ต้องอธิบายถึงเหตุผลในการเลือก”

ประชามติ (1-15 ตุลาคม 2557) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “สังคมข่าว
 ประชามติ” หน้า 6 เขียนโดยนามปากกา “คนข่าว 47” ระบุว่า การที่รัฐแต่งตั้งบุคคลมาดำรง
 ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลของจังหวัดตราดซึ่งจะต้องทำหน้าที่บริหารงานเทศบาลท้องถิ่นท่าพริก-

เนินทรายนั้นไม่เป็นผลดีนัก เพราะผู้ที่มาดำรงตำแหน่งไม่ใช่คนในพื้นที่ ไม่รู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ดั่งข้อความ

“เริ่มบ่นเสียงดังมากขึ้นเรื่อยๆ เรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาเทศบาล แต่งตั้งที่ทำพริก เนินทราย และที่หนักก็คือเทศบาลตำบลหาดเล็กเพราะส่วนใหญ่ไม่ใช่คนในพื้นที่และไม่รู้ปัญหาของท้องถิ่น และสมาชิกเหล่านี้ไม่ลงพื้นที่ในการรับฟังปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น ทำเอาชาวบ้านที่เคยมีตัวแทนลงมาพบปะประชาชนเพื่อรับฟังปัญหา ฝากความเดือดร้อนให้ไปแก้ไขก็ทำไม่ได้แล้ว เข้าทางสมาชิกสภาเทศบาลคนเก่าที่มองว่า คสช. แก้ปัญหาไม่ถูกที่ เป็นเรื่องที่น่าคิดไม่น้อย หากปล่อยเช่นนี้ท้องถิ่นอื่นที่ใกล้เคียงจะหมดวาระไม่เกิดปัญหาหรือ เพราะทุกคนสมบัติจะต้องเป็นข้าราชการซี 8 แล้วซี 8 ทุกคนมีคุณภาพเท่ากันหรือ”

ประชามติ (16-31 สิงหาคม 2557) นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าว ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47 หน้า 6 โปรยหัวว่า ระบุว่า การที่รัฐใช้อำนาจในการแต่งตั้งผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คสช. นั้นไม่เหมาะสม เพราะมีข้อเสียหลายประการ ดั่งข้อความ

“การที่ คสช. สั่งให้แต่งตั้งบุคคลดำรงตำแหน่งบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนการเลือกตั้ง ที่ตราดเทศบาลตำบลท่าพริก เนินทราย และเทศบาลตำบลหาดเล็ก ปรากฏว่าใน 24 คน มีหลายคนที่ยอมแล้วจะทำหน้าที่ได้ดีแค่ไหน หลายคนก็เป็นพวกพ้องกัน และข้าราชการที่เกษียณอายุบางคนก็หมดไฟไปแล้ว ที่ยังเป็นข้าราชการอยู่ก็นั่งถ่างขา จะเกิดข้อครหาเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่ ซึ่งบทบาทคงต้องมองต่อไปว่าเงินเดือน 10000 กว่าบาทต่อคนต่อเดือนจะคุ้มค่าหรือไม่”

ประชามติ (1-15 พฤศจิกายน 2557) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ ข้อคิด ข้อเขียนจากคนรากหญ้า เขียนโดย นามปากกา “คนรากหญ้า จ.ตราด” โปรยหัวว่า “ต้องเอาให้ถูกที่คั้น” ระบุว่า การที่รัฐบาลใช้อำนาจแต่งตั้งองค์การปกครองท้องถิ่นขึ้น เนื่องจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนหนึ่งครบวาระแล้วนั้นได้ก่อให้เกิดความปั่นป่วนเสียหายขึ้น ดั่งข้อความ

“วงการปกครองท้องถิ่นวันนี้ กระแสคลื่นลมการเมืองปั่นป่วน ฝ่ายรัฐบาล คสช. จัดให้มีการแต่งตั้งองค์การปกครองท้องถิ่น (อปท.) ที่ครบวาระ ส่วนที่ใกล้ครบทั้ง อบต อบจ ก็หนาวๆ ร้อนๆ ว่าจะโดนกระแสคลื่น คสช. จนราบพนาสูญหรือไม่”

ประเด็นการแสดงบทบาทวิพากษ์วิจารณ์การแต่งตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่น คอลัมน์นิสต์ภาคตะวันออกเฉียงใต้วิพากษ์วิจารณ์ใน 2 ทิศทางคือ เห็นด้วย กับ ไม่เห็นด้วย ในทิศทางเห็นด้วย คอลัมน์นิสต์ให้เหตุผลว่า การที่รัฐใช้อำนาจในการแต่งตั้งบุคคลจากภายนอกพื้นที่เข้ามาบริหารท้องถิ่นนั้นอาจจะมีประโยชน์มากกว่า ชาวบ้านจึงต้องการลองพิสูจน์ฝีมือว่านักการเมืองท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งกับบุคคลที่ คสช. แต่งตั้งเข้ามานั้น คนกลุ่มใดจะบริหารท้องถิ่นก้าวหน้ามากกว่ากัน ส่วนคอลัมน์นิสต์ที่คัดค้าน ให้เหตุผลว่าการสรรหาสมาชิกสภาท้องถิ่นในแต่ละแห่งที่หมดวาระนั้นก็มีความเสี่ยงสูงที่จะได้บุคคลที่ไม่เหมาะสมเข้ามาดำรงตำแหน่ง เพราะคุณสมบัติเปิดโอกาสให้ข้าราชการระดับสูงเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นหลัก การที่รัฐแต่งตั้งบุคคลมาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลของจังหวัดตราดซึ่งจะต้องทำหน้าที่บริหารงานเทศบาลท้องถิ่นท่าพรุก-เนินทรายนั้นไม่เป็นผลดีนัก เพราะผู้ที่มาดำรงตำแหน่งไม่ใช่คนในพื้นที่ ไม่รู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น

4.6 วิพากษ์วิจารณ์ประเด็น “การเลือกตั้ง”

จากการศึกษาในประเด็น “การวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นการเลือกตั้ง” ผลการศึกษาพบว่า มีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้รายงานข่าวสาร แบ่งออกเป็นประเด็นย่อย คือ “การสนับสนุนให้มีการเลือกตั้ง” และประเด็น “การปฏิเสธการเลือกตั้ง” ดังรายละเอียดต่อไปนี้

○ สนับสนุนการเลือกตั้ง

จากการศึกษาในประเด็นการสนับสนุนการเลือกตั้ง ผลการศึกษาพบว่า มีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้รายงานข่าวสารประเด็นนี้ โดยระบุว่า การเลือกตั้งแสดงถึงความเสมอภาคของประชาชน ดังต่อไปนี้

ประชามติ 16-31 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด” เขียนโดย จักรกฤษณ์ แวควลัยหงส์ หน้า 4 โปรยหัวว่า “ปฏิรูปบ้านเมืองอย่างไรให้สำเร็จ” ระบุว่า มนุษย์เราไม่ว่าจะมีฐานะร่ำรวย หรือมีฐานะยากจน มีความรู้มาก หรือมีความรู้น้อยก็มีสิทธิการลงคะแนนเสียงเท่าเทียมกัน ดังข้อความ

“ชาวตราดยอมรับการเมืองผ่านระบบตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่ว่าจะมีความรู้ ไม่มีความรู้ จะพิการ หรือจะยากจนหรือด้อยโอกาส แต่พวกเขาก็มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงเท่าเทียมกัน

การที่ประชาชนในท้องถิ่นรักษาสีทธิในการออกเสียงเลือกตั้งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในแต่ละท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งที่ดี และเป็นเรื่องพื้นฐานในระบบประชาธิปไตยที่ต้องออกเสียงเลือกตั้ง”

○ ปฏิเสธการเลือกตั้ง

จากการศึกษาในประเด็นปฏิเสธการเลือกตั้ง ผลการศึกษาพบว่าสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้บางคนได้แสดงทัศนคติไม่เห็นด้วยกับการเลือกตั้ง ประกอบด้วย ผู้แทนจากการเลือกตั้งประเพณีทุจริต เปลี่ยนเกณฑ์การเลือกตั้ง รัฐบาลเลือกตั้งแก้ปัญหาไม่ได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ศรัทธา 16 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “กระทู้นอกสภา” ระบุว่า ระบบประชาธิปไตยไม่เหมาะสมสำหรับการเมืองไทย เพราะการเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ดังข้อความ

“มีคำถามว่าระบบประชาธิปไตยที่ใช้ระบบการเลือกตั้งเป็นแหล่งที่มาแห่งอำนาจนั้น เหมาะสมกับประเทศเราหรือไม่ จริงอยู่เสียงของประชาชนเป็นเสียงสวรรค์ที่สุด แต่ก็ต้องยอมรับความจริงด้วยการเลือกตั้งในประเทศเรามันบริสุทธิ์ยุติธรรมเสียที่ไหน แม้จะกำราบโกงเลือกตั้ง การซื้อสิทธิขายเสียง ชนิดห้ามเล่นการเมืองกันตลอดชีวิตหรือห้ามเล่นทั้งครอบครัวหรือต้องติดคุกหัวโต ก็ช่วยได้แค่ส่วนหนึ่งเพราะปัจจัยของการได้มาซึ่งอำนาจยังมีอีกหลายองค์ประกอบ อย่างเช่น การครอบงำ ช่มชู้ ระบบพวกพ้องอุปถัมภ์ รวมไปถึงศรัทธา ความเชื่อในทางที่ผิด

ถ้าเราจะใช้ระบบคัดสรรตามความคิดผม ไม่น่าจะใช้เรื่องแปลก ซึ่งเราเคยใช้กันมานานแล้วสมัยประชาธิปไตยตั้งไข่ใหม่ๆ หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 เรามีทั้ง ส.ส.ที่มาจากกาเลือกตั้งและ ส.ส.ที่มาจากกาคัดสรร ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเป็นประชาธิปไตยหรือไม่เป็น ผมมองที่การถ่วงดุลอำนาจของนักการเมืองมากกว่า”

ศรัทธา 16 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “กระทู้นอกสภา” ระบุว่า การเสาะหาผู้นำที่จะมาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้นไม่ควรใช้การเลือกตั้ง แต่ควรเป็นการคัดสรร ดังข้อความ

“การปฏิรูปเรื่องหนึ่งที่ผมให้ความสนใจเพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว คือเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นครับ รูปแบบที่ใช้กันอยู่ปัจจุบันคือเลือกตั้งนายกฯ โดยตรง ผมเห็นว่ามันดีอยู่แล้ว ส่วนสมาชิกสภาท้องถิ่น ถ้าจะใช้ ‘ระบบคัดสรร’ ผมว่าก็น่าจะดี เพราะโดยสภาพความเป็นจริง สภาท้องถิ่นส่วนใหญ่มักจะเป็นกลุ่มเดียวครองเสียงในสภาแบบเบ็ดเสร็จ และเป็นกลุ่มที่สนับสนุนฝ่ายบริหาร ทำให้ที่ผ่านมาโครงการพัฒนาท้องถิ่นมักจะทำตามอำเภอใจฝ่ายบริหารเป็นส่วนใหญ่”

ศักราช 16 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ กระชอนอกสภา เขียนโดย นามปากกา นักเค้ามว หน้า 11 ระบุว่า การเลือกตั้งทำให้เกิดการซื้อขายสิทธิ ทำให้ได้ตัวแทนที่ขาดคุณธรรม ดังข้อความ

“อย่างเทศบาลบ้านผมจะเลือกตั้ง เขาก็ไปย้ายคนอื่นอีกเทศบาลเข้ามา พอเลือกตั้งชนะก็ย้ายออกไป พอเทศบาลบ้านเขาจะเลือกตั้งบ้าง เขาก็ย้ายคนจากเทศบาลบ้านผมไปลงคะแนนให้ เข้าตำราน้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า เหตุผลที่ทำได้ก็เพราะว่าแต่ละท้องถิ่นเลือกตั้งไม่พร้อมกัน ถ้าจะแก้ปัญหาก็ต้องให้มีเลือกตั้งพร้อมกัน หรือไม่ก็กำหนดคุณสมบัติคนที่เลือกตั้งใหม่ว่าต้องอยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือ 4 ปี แทนที่จะกำหนดแค่ 1 ปี”

ท้องถิ่นชล 1-15 กันยายน 2558 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรดทราบว่า “แนวโน้มการปรับเปลี่ยนรูปแบบการปกครอง” ระบุว่า

“ประเภทพวกมากลากไป ก็เข้าอีหรอบเดิมคือ ช่วยกันโกง ช่วยกันกิน บ้านเมืองก็แย่อีก เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมต้องมีพวก ไม่งั้นอยู่ในสังคมไม่ได้ จึงอยากจะทำให้ผู้ร่างกฎหมายตระหนักให้ดี ที่ผ่านมามีผลมาตลอดไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด คณะกรรมการ ปปช. จังหวัด มาจากพวกมากลากไปทั้งนั้น หวังดันให้มารับตำแหน่งเพื่อช่วยเหลือกันภายหลัง”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-31 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3 โปรดทราบว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญจะเอาอย่างไร ระบุว่า การเลือกตั้งที่ผ่านมาในประเทศไทย ทำให้ได้นักการเมืองที่แม้จะมาจากการเลือกตั้งแต่ก็ประพฤติทุจริต ดังข้อความ

“ประเทศไทยเราก็เคยใช้หลักการนี้มาแล้ว แต่ผลเป็นอย่างไรอย่าลืมกันหมด ...ประชาชนเลือก ส.ส.ได้ครบทุกเขต เลือก สว.เองทั้งหมด แต่ผลออกมาคือนักการเมืองโกงก็รวบอำนาจหมดจนได้ ชื่อ ส.ส.ยกพรรค ชื่อ ส.ว.จนวุฒิสภามหาศาล ทรมานอะไรไม่ได้ กลายเป็นสภาทาส นักการเมืองส่วนมากเป็นนักเลือกตั้ง นักซื้อตัว นักถอนทุนบวกกำไร เมื่อเข้ามาสู่อำนาจรัฐเป็นนักปล้นเงินงบประมาณ ภาษีของประชาชนเพื่อเอาเงินไปซื้อเสียงการเลือกตั้งครั้งใหม่”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-30 กันยายน 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ โปรยหัวว่า
เดินหน้าประเทศไทย ระบุว่า รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งไม่สามารถแก้ไขปัญหาการทุจริตได้ ต้องให้
รัฐบาลทหารเป็นผู้แก้ไขปัญหานี้ ดังข้อความ

“ปัญหาใหญ่ของประเทศไทยในขณะนี้คือ การประพฤติทุจริต คอร์รัปชัน
ประชาชนจำนวนมากจึงฝากความหวังไว้กับคณะ คสช.ให้ช่วยแก้ไขปัญหานี้
ให้ได้ เพราะรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งไม่อาจแก้ไขปัญหานี้ได้ ตัดในแง่
เรื่องผลประโยชน์...การเมืองควรผูกขาดเฉพาะนักเลือกตั้งเท่านั้นหรือ คนรัก
ชาติไม่ได้มีเฉพาะนักเลือกตั้งและที่ผ่านมานักเลือกตั้งสร้างปัญหาให้
บ้านเมืองมาโดยตลอด”

ประชามติ 16-30 มิถุนายน 2557 นำเสนอในบทวิจารณ์ คอลัมน์ “สังคมข่าว
ประชามติ” เขียนโดย นามปากกา “คนข่าว 47” ระบุว่า ไม่สนับสนุนให้มีการเลือกตั้งในท้องถิ่นภาค
ตะวันออก เพราะจะได้กลุ่มคนเดียวกันหรือในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดการประพฤติทุจริต
ได้ง่าย ดังข้อความ

“หลังจากมีการยกฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2540 แต่ละ
จังหวัดมี อบต. มีเทศบาล และมี อบจ. เมื่อท้องถิ่นระดับตำบลมี อบต.
นักการเมืองก็ส่งลูกน้อง ญาติ เข้าไปคุมผ่านการเลือกตั้ง ในอำเภอมี
เทศบาล ก็ส่งลูกหลานไปลงเลือกตั้ง และระดับจังหวัดมี อบจ. ก็ส่งพี่
ส่งน้อง ส่งเมีย ส่งลูกไปลง ที่สุดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็เป็นของคน
ตระกูลเดียว”

ประเด็นต่อมา คอลัมน์นิสต์ได้กล่าวถึงการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้น โดยแบ่งออกเป็นประเด็น
ย่อย คือ “การสนับสนุนให้มีการเลือกตั้งเพราะแสดงให้เห็นถึงความเสมอภาคของประชาชน”
โดยระบุว่า สนับสนุนให้มีการเลือกตั้งเกิดขึ้น เพราะการเลือกตั้งแสดงถึงความเสมอภาคของ
ประชาชน ไม่ว่าจะมีความรู้ ไม่มีความรู้ หรือพิการ หรือมีฐานะยากจน เขาก็มีสิทธิในการลงคะแนน
เสียงเท่าเทียมกัน

ส่วนคอลัมน์นิสต์ที่แสดงทัศนะไม่เห็นด้วยกับการเลือกตั้ง ระบุว่า การเลือกตั้งที่เกิดขึ้นใน
ประเทศไทยจะมีการทุจริตเกิดขึ้นเสมอ มีการซื้อสิทธิขายเสียงอยู่ทั่วไป คอลัมน์นิสต์บางคนกล่าวว่าใน
บางพื้นที่เมื่อจะถึงวันเลือกตั้งก็จะมีคนจากที่อื่นย้ายเข้ามาในพื้นที่จะมาลงคะแนนในพื้นที่จะ
เสร็จสิ้นก็ย้ายกลับบ้านนอกไป สาเหตุที่เกิดกรณีเช่นนี้ได้เพราะแต่ละท้องถิ่นเลือกตั้งไม่พร้อมกัน
ถ้าจะแก้ปัญหาก็ต้องให้มีเลือกตั้งพร้อมกัน หรือไม่ก็กำหนดคุณสมบัติคนที่เลือกตั้งใหม่ว่าต้องอยู่

ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือ 4 ปี แทนที่จะกำหนดแค่ 1 ปี”

4.7 การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นอื่นๆ

จากการศึกษาในประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นอื่นๆ ซึ่งไม่ได้เป็นการวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุน และไม่ได้วิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะการคัดค้านหรือไม่เห็นด้วย ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย 7 ประเด็น ได้แก่ 1) รัฐธรรมนูญเปลี่ยนจากคำว่า “ประชาชน” เป็น “พลเมือง” 2) รัฐธรรมนูญมีเนื้อหาลดอำนาจนักการเมือง 3) รัฐบาลปฏิเสธนโยบายประชานิยม 4) รัฐบาลบริหารประเทศโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง 5) รัฐบาลบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 และ 6. ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● การเปลี่ยนจากคำว่า “ประชาชน” เป็น “พลเมือง”

จากการศึกษาในประเด็น “การเปลี่ยนจากคำว่า ‘ประชาชน’ เป็น ‘พลเมือง’” ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือข่าวสาร ดังต่อไปนี้

ประชามติ 2-15 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด” เขียนโดย จักรกฤษณ์ แววดคล้ายหงส์ หน้า 3 โปรยหัวว่า “พลเมืองในรัฐธรรมนูญ 2558 เป็นใหญ่ในแผ่นดิน” ระบุว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างอยู่เปลี่ยนจากการใช้คำว่า ‘ประชาชน’ และ ‘ปวงชนชาวไทย’ เป็นคำว่า ‘พลเมือง’ ดังข้อความ

“ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีประเด็นที่น่าสนใจ และมีการกล่าวถึงกันมากคือ การใช้คำว่า พลเมือง แทนคำว่า ประชาชน หรือ ปวงชนชาวไทย... ซึ่งในร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี 2558 กำหนดไว้ในส่วนที่ 1 ความเป็นพลเมืองและหน้าที่ของพลเมือง

มาตรา 26 ประชาชนชาวไทยย่อมมีฐานะเป็น พลเมือง

พลเมืองต้องเคารพและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น เคารพหลักความเสมอภาค ยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม มีค่านิยมที่ดี มีวินัย ตระหนักในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม รู้รักสามัคคี มีความเพียร และพึ่งตนเอง

พลเมืองต้องไม่กระทำการที่ทำให้เกิดความเกลียดชังระหว่างคนในชาติหรือศาสนา หรือไม่ยั่ววุ่นให้เกิดการเลือกปฏิบัติ การเป็นปฏิปักษ์หรือการใช้ความรุนแรงระหว่างกัน

รัฐมีหน้าที่ต้องปลูกฝังให้พลเมืองยึดมั่นในระบบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีค่านิยมประชาธิปไตย ตลอดจนจัดให้มี

การศึกษาอบรมในทุกระดับ ทุกประเภท และทุกกลุ่มอายุ เพื่อสร้างความเป็น
พลเมืองตามมาตรฐานนี้

มาตรา 27 พลเมืองมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) ปกป้องและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้
- 2) ป้องกันประเทศ รับราชการทหาร รักษาผลประโยชน์ของชาติ และปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด
- 3) เสียภาษีอากรโดยสุจริต
- 4) ใช้สิทธิทางการเมืองโดยสุจริตและมุ่งประโยชน์ของส่วนรวม
- 5) ช่วยเหลือราชการ ช่วยเหลือในการป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะ รับการศึกษาอบรม ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพโดยสุจริต ปกป้อง พิทักษ์อนุรักษ์ และสืบสานขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งสงวนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา 28 พลเมืองซึ่งเข้าไปทำหน้าที่ในสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติ สมัชชาพลเมือง องค์การตรวจสอบ ภาคประชาชน และองค์กรอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญนี้เพื่อให้บุคคลทำหน้าที่พลเมือง ย่อมปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมีเกียรติอย่างเข้มแข็ง โดยปราศจากอคติและด้วยความเสียสละ และให้ได้ค่ารับค่าใช้จ่ายบางประการที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

พลเมือง ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงมีอำนาจไม่น้อย และยังมีความสำคัญต่อระบบการเมืองของไทย คราวนี้ หากบ้านเมืองไม่ดี การเมืองล้มเหลว และประเทศชาติล่มจม พลเมืองก็จะมีส่วนร่วมด้วย ไม่ต้องโทษที่นักการเมืองหรือข้าราชการอีกแล้ว”

● รัฐธรรมนูญมีเนื้อหาลดอำนาจนักการเมือง

จากการศึกษาในประเด็น รัฐธรรมนูญมีเนื้อหาลดอำนาจนักการเมือง ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวสารโดยระบุว่ารัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรมาจากการสรรหามีสัดส่วนมากกว่ามาจากการเลือกตั้ง ซึ่งมีเจตนาที่ต้องการให้นักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งมีอำนาจน้อยลง และให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหามีอำนาจมากขึ้น มีหนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

นิวส์เดย์สวอร์ค 16-30 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทความ โปรยหัวว่า ของใหม่รัฐธรรมนูญ ระบุว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่มีการร่างอยู่นี้กำหนดให้บุคคลที่จะเป็นสมาชิกวุฒิสภามาจากการสรรหามากกว่าที่มาจากการเลือกตั้ง ดังข้อความ

“พูดถึงรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เสียงวิพากษ์วิจารณ์ส่วนใหญ่ไปในทิศทางเดียวกัน คือ องค์ประกอบและที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่ดูเหมือนหลากหลาย แต่โดยเนื้อแท้แล้วก็เป็นสรรหาทั้งหมด เช่น การที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ต้องสังกัดพรรคการเมือง นายกรัฐมนตรีไม่ต้องมาจากสภาผู้แทนราษฎร”

นิวส์เดย์สวอร์ค 1-15 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอรั้มัน ดับเครื่องชน โปรยหัวว่า ร่างรัฐธรรมนูญ 2558 หน้า 3 เขียนโดย นามปากกา เพชร ภูธร ระบุว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างกันอยู่ในขณะนี้ มีเจตนาที่จะลดอำนาจของนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้ง ดังข้อความ

“ถ้ามองดูแล้วจะเห็นว่าโครงสร้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มุ่งลดอำนาจของนักการเมืองที่เป็นผู้แทนของประชาชน หากมองเข้าไปในส่วนที่มา ส.ส.เป็น ส่วนผสม 450 คน ส.ส.เขต 250 คน ส.ส.ระบบบัญชีรายชื่อ 200 คน เพื่อให้จัดตั้งรัฐบาลผสม ไม่ต้องการให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง บีบให้นักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งอ่อนแอ”

กระนั้นก็ตาม ได้มีคอลัมนิสต์กล่าวว่าจากการที่ประเทศไทยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน และมีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนแล้ว ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “สภาฉัว สภาเมีย” คือ การให้สมาชิกวุฒิสภาตรวจสอบการทำงาน การออกกฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นบุคคลในครอบครัว เป็นญาติพี่น้อง หรือเป็นคนใกล้ชิดกัน ด้วยเหตุนี้ คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ “นิวส์เดย์สวอร์ค” 16-30 พฤษภาคม 2558 นำเสนอในบทความ บรณาริการ โปรยหัวว่า ผู้นำชาติเจริญ ระบุว่า เมื่อมีข่าวว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะลดอำนาจนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้ง โดยให้มีวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาจะบริหารประเทศได้เหมาะสมมากกว่า แต่ก็มีนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งออกมาแสดงความไม่เห็นด้วย ซึ่งนักการเมืองเหล่านั้นไม่ควรออกมาขัดขวาง การให้มีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาจะทำประโยชน์กับบ้านเมืองได้ดีกว่า ดังข้อความ

“อีกเรื่องหนึ่งที่ได้เถียงกันมากคือ ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาหรือ สว.เห็นว่าถ้า มาจากการเลือกตั้งก็ไม่เหมาะสม เพราะมี ส.ส.ที่มาจากกาเลือกตั้งเป็น ตัวแทนของประชาชนอยู่แล้ว สว.ซึ่งมีหน้าที่กลั่นกรอง ตรวจสอบควรจะให้มา จากการสรรหาบ้างเพื่อให้ได้บุคคลที่มีคุณวุฒิ วิทยวุฒิ ที่มาจากอาชีพต่างๆ หลากหลาย ไม่ใช่มีแต่นักเลือกตั้งเช่นเดียวกับ ส.ส. ถ้ามาจากการเลือกตั้ง 2 สภา ก็จะได้สมาชิกที่มาจากฐานกลุ่มการเมืองเดียวกัน ตรวจสอบกันไม่ได้ จึงไม่เป็นประโยชน์ แต่กระบวนการสรรหา ควรมึวิธีการที่น่าเชื่อถือว่าจะได้ คนดี มีความรู้ ความสามารถ มีความเป็นกลางในทางการเมืองเข้ามา ทำงาน”

● **รัฐบาลปฏิเสชนโยบายประชานิยม**

จากการศึกษาในประเด็น รัฐบาลปฏิเสชนโยบายประชานิยม ผลการศึกษา พบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยวิพากษ์วิจารณ์ว่ารัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวต่อคนในสังคมว่าจะดำเนินนโยบายตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ไม่เห็นด้วยกับการจัดโครงการประชานิยม แต่ทว่าในทางปฏิบัติ รัฐบาลได้ดำเนิน กิจกรรมตามแนวทางนโยบายประชานิยม จากการศึกษพบว่า มีหนังสือพิมพ์นำเสนอตั้งต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวรรค์ 1-15 ธันวาคม 2557 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ดับเครื่องชน” หน้า 3 เขียนโดย นามปากกา เพชร ภูธร ไพรยหัวว่า พืชเศรษฐกิจรัฐบาลประยุทธ์ ระบุว่า ทีมเศรษฐกิจของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจตาม แนวทางประชานิยม ดังข้อความ

“ทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลมักจะออกมาให้สัมภาษณ์บ่อยครั้งว่าจะไม่ ดำเนินนโยบายในแนวทางประชานิยมที่พวกเขาสร้างวาทกรรมทำลาย ฝ่ายตรงข้ามทางการเมือง แต่ในความเป็นจริงแล้วกลับดำเนินรอย เทบจะฝักใฝ่ต่อดีๆ จนมีการพูดเล่นๆในหมู่คอการเมืองว่า ‘ทักษิณ คิด เพื่อไทยทำ ศาลคว่ำ ทหารทำต่อ’”

เสียงสวรรค์ 1-15 เมษายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ ดับเครื่อง ชน เขียนโดย เพชร ภูธร หน้า 3 ระบุว่า ในสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยที่กำลังแยลง รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จำเป็นต้องใช้นโยบายประชานิยม แต่ก็ไม่ได้ใช้ ทั้งๆที่ต้องการจะใช้ ดังข้อความ

“เมื่อรัฐบาลทหารเข้ามาบริหารประเทศนั้นเศรษฐกิจของประเทศไทย อยู่ในยุคตกต่ำ คล้ายกับเมื่อรัฐบาลพรรคไทยรักไทยขึ้นมาบริหาร ประเทศใหม่ๆ เลยไม่กล้าใช้นโยบายประชานิยม ทั้งๆที่จำเป็นต้องใช้ในยามนี้”

- **รัฐบาลควรวีตหลัก “เศรษฐกิจพอเพียง” ในการบริหารประเทศ**

จากการศึกษาในประเด็น “รัฐบาลควรวีตหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารประเทศ” ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

ประชามติ (16-31 ตุลาคม 2557) นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ปฏิรูปประเทศไทย” เขียนโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง ไขเกษ หน้า 2 โปรดทราบว่า “การปฏิรูปประเทศไทยภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ระบุว่า รัฐบาลควรรักษาเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารประเทศไทย จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยประสบความสำเร็จ ดังข้อความ

“สำหรับผมยังมีความหวังว่าการรัฐประหารจะไม่เสียของถ้าหากปฏิรูปประเทศไทยภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขึ้นอยู่กับ คสช. และรัฐบาลว่าจะนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้อย่างเคร่งครัดหรือไม่ เพราะการจะปฏิรูปประเทศไทย จะต้องไม่ลืมนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากำกับกับการปฏิรูป จะได้เกิดการปฏิรูปสำเร็จสมดังที่คาดหวังไว้เสียที อย่าลืมนำเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญา ไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาอย่างที่หลายคนเข้าใจ การจะนำหลักปรัชญาไปใช้จะต้องสามารถประยุกต์ได้ประยุกต์เป็น”

- **การใช้กฎหมายมาตรา 44**

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมกฎหมายมาตรา 44 ซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พุทธศักราช 2557 ความว่า

มาตรา 44 “ในกรณีที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปในด้านต่างๆ การส่งเสริมความสามัคคีและความสามัคคีของประชาชนในชาติ หรือเพื่อป้องกัน ระวัง หรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความสงบเรียบร้อยหรือความมั่นคงของชาติ ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศ หรือราชการแผ่นดิน ไม่ว่าจะเกิดขึ้น

ภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร ให้หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของ คณะรักษาความสงบแห่งชาติมีอำนาจสั่งการระงับยับยั้งหรือกระทำการใดๆ ได้ ไม่ว่าการกระทำนั้น จะมีผลบังคับในทางนิติบัญญัติ ในทางบริหารหรือในทางตุลาการ และให้ถือว่าคำสั่งหรือการกระทำ รวมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งหรือการกระทำหรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายและ รัฐธรรมนูญนี้และเป็นที่สุด ทั้งนี้ เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้รายงานประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติและนายกรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว”

จากการศึกษาในประเด็น พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ใช้กฎหมายมาตรา 44 ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายประเด็น ผู้วิจัได้แบ่งกลุ่มการวิพากษ์วิจารณ์ออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย เห็นด้วย กับ ไม่เห็นด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เห็นด้วยกับการบังคับใช้ มาตรา 44

จากการศึกษาการวิพากษ์วิจารณ์ของคอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็น การบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ รายงานข่าวสารกรณีเห็นด้วยที่นายกฯใช้มาตรา 44 กับสถานบันเทิงบริเวณรอบมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ศรัทธา 1 สิงหาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ รมย์ดีสถาน เขียนโดยนามปากกา “สี่เทียน” ระบุว่า นายกรัฐมนตรีได้ใช้กฎหมายมาตรา 44 เข้าจัดการกับสถาน บันเทิงบริเวณรอบมหาวิทยาลัยให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด ดังข้อความ

“พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หรือ ‘บิ๊กตู่’ นายกรัฐมนตรี ใช้มาตรา 44 เข้าจัดการสถานบันเทิงที่เปิดรอบรั้วมหาวิทยาลัย บิ๊กตู่อก พล.อ. ไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รับลูกไปจัดการต่อ ‘สี่เทียน’ เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

ศรัทธา 1 สิงหาคม 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “รมย์ดีสถาน” เขียนโดยนามปากกา “สี่เทียน” ระบุว่า นายกรัฐมนตรีได้ใช้กฎหมายมาตรา 44 เข้าจัดการกับ เยาวชนขับซิ่งรถแข่งกันที่สาธารณะ ดังข้อความ

“พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หรือ ‘บิ๊กตู่’ นายกรัฐมนตรีของประเทศ ไทย ใช้มาตรา 44 เข้าจัดการกับเด็กแว้นอย่างจริงจัง”

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-30 เมษายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ดับเครื่องชน” เขียนโดย นามปากกา “เพชร ภูธร” หน้า 3 โปรยหัวว่า มาตรา 44 คสช. ระบุว่า มีนักวิชาการที่เห็นว่า การบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 นั้นเป็นผลดี ดังข้อความ

“นายอมร วาณิชวิวัฒน์ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ได้ออกมาสนับสนุนแนวคิดของนายกฯในการยกเลิกกฎอัยการศึกเพื่อใช้อำนาจตามมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวแทน ทั้งนี้ เชื่อว่าเป็นเจตนาของรัฐบาลในการยกเลิกกฎอัยการศึกด้วย เชื่อว่ารัฐบาลรู้ดีอยู่แล้วว่าจะใช้อำนาจอย่างไรไม่ให้เกิดปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนตามมา”

ไม่เห็นด้วยกับการบังคับใช้ มาตรา 44

จากการศึกษาการวิพากษ์วิจารณ์ของคอลัมน์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็น ไม่เห็นด้วยกับการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวรรค์ 16-30 เมษายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “ดับเครื่องชน” เขียนโดย นามปากกา “เพชร ภูธร” หน้า 3 ไปรษณีย์ว่า มาตรา 44 คสช. ระบุว่า นักวิชาการด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ชื่อนายปริญญา เทวานฤมิตรกุล ได้แสดงทัศนคติคัดค้านการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 ดังข้อความ

“นายปริญญา เทวานฤมิตรกุล อาจารย์ภาควิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ออกมาคัดค้านและไม่เห็นด้วยกับการที่จะยกเลิกกฎอัยการศึกแล้วหันมาใช้อำนาจตามมาตรา 44 แทน และย้ำว่าไม่ควรมีมาตรานี้อยู่ในรัฐธรรมนูญด้วยซ้ำ เพราะเห็นว่าเป็นการให้อำนาจหัวหน้า คสช. ในการออกคำสั่งระงับยับยั้งหรือกระทำการใดๆได้ทุกอย่าง ทั้งทางนิติบัญญัติ บริหารและตุลาการ แล้วหากมีใครไม่เห็นด้วยหรือถูกละเมิดสิทธิจากการใช้มาตรานี้ ก็จะไปร้องอะไรกับใครไม่ได้เพราะการใช้อำนาจตามมาตรา 44 นี้ชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญนี้และเป็นที่สุด ดังนั้น คสช. จะไม่มีวันขัดรัฐธรรมนูญเลย เพราะมาตรา 44 อำนาจเต็ม 100 เปอร์เซ็นต์”

● **คุณสมบัติของนักการเมืองที่ต้องการ**

จากการศึกษาในประเด็น คุณสมบัติของนักการเมืองที่ต้องการ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็น เป็น “คนดี” ที่ไม่ถูกครอบงำด้วยอำนาจเงิน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

○ **นักการเมืองจะต้องเป็นคนดี**

จากการศึกษาในประเด็น “นักการเมืองจะต้องเป็นคนดี” ผลการศึกษาพบว่า คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ได้รายงานข่าวสารในประเด็น “คนดี” ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอในประเด็นนี้ออกเป็น การนิยามความหมายของคำว่า “คนดี” และคุณสมบัติของนักการเมืองที่ต้องเป็นคนดี มีจริยธรรม ดังต่อไปนี้

นิยาม “คนดี”

จากการศึกษาจากสื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การนิยามคำว่า “คนดี” ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นได้ให้ความหมายของคำว่า “คนดี” ดังต่อไปนี้

ประชาชาติ 16-30 เมษายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด” เขียนโดย จักรกฤษณ์ แวควลัยหงส์ หน้า 3 โปรดทราบว่า “ปฏิรูปคนก่อนที่จะปฏิรูปบ้านเมือง” ระบุว่า “คนดี” หมายถึง บุคคลที่มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ ดังข้อความ

“สิ่งที่ต้องแก้ไขในประเทศไทยคือ คุณภาพของคน อยู่ที่คน นี้แหละ เพราะ “คนดี” น่าจะหมายถึง คนที่มีจริยธรรม คนที่มีวินัย และมีความรับผิดชอบ คนที่มีความละเอียดรอบคอบ คนที่มีจิตสำนึกดีและอีกหลายๆอย่าง”

ต้องการนักการเมืองที่เป็นคนดีและมีจริยธรรม

จากการศึกษาจากสื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ความต้องการนักการเมืองที่เป็นคนดี มีจริยธรรมเข้ามาบริหารประเทศ ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

นิวส์เสียงสวรรค์ 6-30 พฤศจิกายน 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3 โปรดทราบว่า “ทุจริตปัญหาใหญ่ของชาติ” ระบุว่า นักการเมืองที่ต้องการ คือจะต้องเป็นคนดีมีคุณธรรม มีจริยธรรม ดังข้อความ

“เราจะต้องปฏิรูปขบวนการที่จะทำให้ประเทศชาติได้นักการเมืองที่ดี นักการเมืองที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละที่จะทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ”

ประชาชาติ 1-15 ตุลาคม 2557 นำเสนอในบทบรรณาธิการ หน้า 3 โปรดทราบว่า “สร้างครอบครัวที่ดีเพื่อสังคมที่ดี” ระบุว่า ในการพัฒนาคนนั้น จะต้องเน้นการพัฒนาคนให้

เป็นคนดี ที่ผ่านมาการศึกษาจะเน้นให้เป็นคนเก่ง ไม่ได้เน้นให้เป็นคนดี จึงเป็นปัญหาตามมาจนถึงปัจจุบัน ดังข้อความ

“การพัฒนาที่ผ่านมาไม่ได้มุ่งเน้นในเรื่องการพัฒนาความเป็นคนดี แต่มุ่งเน้นในเรื่องคนเก่ง ซึ่งแท้จริงนั้นการศึกษาจะต้องเน้นให้คนเป็นคนดี ดังข้อความ คนดีจะต้องมีจิตวิญญาณความเป็นมนุษย์ เป็นคนเอื้อเพื่อเอื้อแก่ ช่วยเหลือสังคม การศึกษาจะต้องสร้างให้คนเป็นคนดี”

ประชามติ 16-30 เมษายน 2558 นำเสนอในบทความ คอลัมน์ “จักรกฤษณ์ มองเมืองตราด” เขียนโดย จักรกฤษณ์ แวควลัยหงส์ หน้า 3 โปรดทราบว่า “ปฏิรูปคนก่อนที่จะปฏิรูปบ้านเมือง” ระบุว่า บ้านเมืองต้องการคนดี มีจริยธรรมมาบริหารประเทศ บ้านเมืองใดที่มีคนดี มีจริยธรรมปกครองบ้านเมือง บ้านเมืองนั้นก็จะมีความเจริญรุ่งเรือง ดังข้อความ

“หากครอบครัว หรือ องค์กรไหน ประเทศไหน มีคนดี มีจริยธรรม ครอบครัว องค์กรนั้น ประเทศนั้นก็เจริญ คนเหล่านี้ไม่ต้องไปกำหนดกฎเกณฑ์อะไรมา เพราะคนกลุ่มนี้จะไม่ยอมทำผิด ทำชั่ว ทำสิ่งที่ไม่เหมาะสม หากทำผิดก็จะยอมเดินออกไปเอง ไม่ต้องให้ใครมาเรียกร้องให้ลาออกหรือแสดงความรับผิดชอบทั้งนั้น”

จากการศึกษาในบทที่ 4 ประเด็น บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการรายงานข่าวสารในประเด็นประชาธิปไตย ผลการศึกษาสรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวสารในประเด็นนี้ทั้งสิ้น 3 บทบาท ประกอบด้วย บทบาทการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย สื่อมวลชนท้องถิ่นแจ้งข่าวสารใน 5 ประเด็น ประกอบด้วย ประการแรก อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน โดยกล่าวว่า ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นจะต้องให้ความสำคัญกับการเข้ามีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากประชาชนเป็นเจ้าของอธิปไตย ที่ผ่านมามีคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเข้าใจคำว่าประชาธิปไตยที่คลาดเคลื่อนไปแต่ละคนเข้าใจไปคนละทิศละทาง ไม่รู้ว่าหลักการของประชาธิปไตยคืออะไร จึงเป็นสาเหตุให้กลุ่มทางการเมืองชักจูงหรือโน้มน้าวใจให้ออกไปเดินขบวนต่อต้านกลุ่มซึ่งเป็นคู่แข่งทางการเมือง

ประเด็นที่สอง คือ เสรีภาพ สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า จากที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ “คสช.” เข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลรักษาการณีนิวเดนมาร์ก บุญทรงไพศาล รองหัวหน้าพรรคเพื่อไทย เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 คสช.ได้ใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดของคณะรัฐประหารออกคำสั่งจำกัดเสรีภาพในการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนทุกประเภท ทำให้สื่อมวลชนในประเทศไทยไร้เสรีภาพ ผลการศึกษาพบว่า แทนที่สื่อมวลชนจะเรียกร้องให้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติกลับพบว่าสื่อมวลชนจำนวนหนึ่งมีแนวคิด

สนับสนุนให้กองทัพลดรอนเสรีภาพสื่อมวลชน โดยขอให้เข้าใจคณะ คสช.ว่าเขาจำเป็นต้องจำกัดเสรีภาพสื่อมวลชน จึงขอให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คสช.สักกระยะหนึ่ง เพื่อให้ คสช.ทำงานอย่างมีเอกภาพ

นอกจากสื่อมวลชนจะขาดเสรีภาพแล้ว ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือขาดเสรีภาพเช่นเดียวกัน ในประเด็นนี้มีทั้งสื่อมวลชนท้องถิ่นที่เห็นด้วยกับคณะ คสช.ที่ลดรอนเสรีภาพของประชาชน โดยกล่าวว่า ในเมื่อก่อนหน้านี้มีประชาชนมีความคิดทางการเมืองที่ขัดแย้งกัน ประกอบกับถูกชักจูงให้ออกมาเดินขบวนร่วมกับแกนนำของกลุ่มการเมืองจนกระทั่งส่งผลให้มีการใช้อาวุธทำร้ายกันและมีแนวโน้มจะทำร้ายกันรุนแรงมากขึ้น คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติจึงเข้ามายึดอำนาจเพื่อทำให้ความขัดแย้งนั้นยุติลง ดังนั้น ประชาชนจึงควรจะเข้าใจและให้กำลังใจคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ในขณะที่คอลัมนิสต์ที่ไม่เห็นด้วยกับการลดรอนเสรีภาพของประชาชนกล่าวว่า การรัฐประหารที่เกิดขึ้นได้ทำให้องค์กรนานาชาติหลายองค์การประเมินการพัฒนาทางการเมืองของประเทศไทยว่าดำเนินไปในลักษณะถอยหลังลงคลอง กล่าวคือ ไม่ได้เป็นการพัฒนาประชาธิปไตยให้กับสังคมไทย

ประเด็นที่สาม คือ ความเสมอภาค คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นกล่าวว่า ถ้าจะให้คนไทยมีความเสมอภาคจะต้องยึดหลัก “หนึ่งคนหนึ่งเสียง” หรือที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “One Man One Vote” ไม่ว่าบุคคลนั้นจะร่ำรวยหรือยากจนเพียงใด แต่ถ้าหากเป็นคนไทยก็ย่อมมีเพียง 1 เสียงเท่าเทียมกัน ประเด็นที่สี่ กฎหมาย คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า การที่กลุ่มการเมืองบางกลุ่มเรียกร้องให้รัฐบาลพรรคเพื่อไทยยุบสภา แล้วให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานนายกรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่บริหารประเทศนั้นเป็นการสร้างความไม่สบายใจให้กับพระเจ้าอยู่หัว ทั้งนี้ คอลัมนิสต์ได้กล่าวถึงรัฐธรรมนูญมาตรา 7 และนำคำกล่าวคำขานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงเคยกล่าวไว้เมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2549 โดยสรุปความคือ พระเจ้าอยู่หัวเคยตรัสว่าพระองค์ทรงเดือดร้อนมากที่เอะอะอะไรก็ขอพระราชทานนายกพระราชทาน ซึ่งไม่ใช่การปกครองแบบประชาธิปไตย การอ่านกฎหมายแล้วตีความว่าให้พระเจ้าอยู่หัวพระราชทานนายกรัฐมนตรีได้นั้นเป็นการตีความที่ผิด การปกครองประเทศจะต้องมีหลักการตามหลักการทางวิชาการ การขออนายกรัฐมนตรีพระราชทานเป็นการปกครองที่มั่วซึ่งหมายถึง ไม่มีเหตุผล ไม่ได้เป็นไปตามหลักการทางวิชาการ ประการที่ห้า เสียงข้างมาก คอลัมนิสต์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข่าวสารรอบด้าน จากนั้นให้มีการเลือกตั้ง แล้วยึดหลักเสียงส่วนใหญ่เป็นสำคัญ

ประเด็น การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุนคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) นั้น ผลการศึกษาสรุปได้ว่าคอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์

ในหลายประเด็น ประกอบด้วย คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติทำให้บ้านเมืองสงบสุขลงได้ โดยกล่าวว่า ก่อนหน้าที่จะมีการยึดอำนาจนั้น มีประชาชนเข้าร่วมกับกลุ่มคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือ กปปส. เรียกร้องให้รัฐบาลพรรคเพื่อไทยซึ่งบริหารประเทศอยู่ให้ยุบสภาและให้มีการพระราชทานนายกรัฐมนตรีโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในขณะที่กลุ่มทางการเมืองที่เรียกตนเองว่าแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือ นปช. เคลื่อนไหวสนับสนุนรัฐบาลพรรคเพื่อไทย ปากฎการณ์ที่เกิดขึ้นคือ ผู้เข้าร่วมชุมนุมทั้งสองฝ่ายมีการปะทะกัน ทั้งได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต หลังจากนั้น พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการทหารบก ได้ประกาศกฎอัยการศึก และทำรัฐประหารในเวลาต่อมา และในที่สุด พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คอลัมน์นิสต์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองได้

ประเด็นต่อมาคือ คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ทหารซึ่งในที่นี้คือ รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี บริหารประเทศได้ ดีกว่านักการเมืองอาชีพ โดยเรียกร้องให้ประชาชนให้โอกาสรัฐบาลนี้ทำงานไปสักกระยะหนึ่ง การที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำรัฐประหารนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สมควรทำ ไม่ผิดกฎหมายและไม่ผิดกติกา และถ้าหากในอนาคตเกิดการรัฐประหารขึ้นอีก ก็ไม่ผิดแต่อย่างใด เนื่องจากระบอบการปกครองของประเทศไทยยังดำเนินไปอย่างลุ่มๆดอนๆ จะต้องพัฒนาประเทศอีกหลายด้านจึงจะลงตัว ประเด็นต่อมาคือ คอลัมน์นิสต์กล่าวว่า คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติสามารถสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นกับคนไทยได้ ดังจะเห็นได้จากเมื่อยึดอำนาจเสร็จสิ้น ไม่มีการเดินขบวนประท้วง ประกอบกับ คสช. ได้จัดตั้งศูนย์ปรองดองแห่งชาติขึ้นในทุกจังหวัดของประเทศไทย และจัดในระดับอำเภอ ระดับตำบล เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความปรองดองซึ่งกันและกัน ในส่วนของจังหวัดตราดนั้นได้จัดเวที “คืนความสุขให้ประชาชน” โดยมีชื่อคำขวัญที่คิดโดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า “วันวานให้ผ่านไป วันใหม่ขอให้รักกัน” ภายในงานมีนายทหารจับตะลิวผัด ข้าวผัดรวมมิตรให้ประชาชนกินฟรี จากนั้นก็ร่วมกันร้องเพลง “สรรเสริญพระบารมี” และเพลง “รักกันไว้เถิด” พร้อมประสานมือร่วมกันทั้งหญิงและชาย ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งรู้จักกันและไม่รู้จักกัน ได้เห็นสายตาที่ปรี่มด้วยน้ำตาแห่งความรู้สึกที่ตื่นตันใจ แขนขาที่ชนลุกขึ้นมาโดยมิได้แสวงเส

ประเด็นต่อมาคือ คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ว่า คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติสามารถแก้ไขปัญหามหาการเมืองได้ เห็นได้จากทำให้กลุ่ม กปปส. กับกลุ่ม นปช. ยุติบทบาทการเคลื่อนไหวทางการเมือง ประเด็นต่อมาคือ คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเร่งให้ความช่วยเหลือชาวนา ซึ่งเป็นสิ่งที่

ควรชื่นชม กรณีที่ชาวนานำข้าวมาจำหน่ายตามโครงการของรัฐบาลพรรคเพื่อไทยแล้วยังไม่ได้รับเงิน หลังยึดอำนาจจากรัฐบาลได้สำเร็จ คสช.ได้เร่งผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจ่ายเงินให้ชาวนา โดยเร็วที่สุด ประเด็นต่อมา คอลัมน์นิติพากษ์วิจารณ์ว่า คสช.ได้ทำสิ่งที่ควรชื่นชมประการหนึ่งคือการผลักดันการเสียภาษีมรดกให้เสียในอัตราสูงขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลอื่นไม่กล้าทำ ประเด็นต่อมาคือ คสช.สามารถปราบปรามการประพฤติทุจริตในองค์กรของรัฐได้ คอลัมน์นิติพากษ์วิจารณ์ว่า คสช.ได้ใช้อำนาจเด็ดขาดที่มีอยู่จัดการกับผู้กระทำความผิดโดยไม่เกรงกลัวอิทธิพลใดๆ เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม ยินดี

นอกจากคอลัมน์นี้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะนำเสนอข่าวสารสนับสนุนการทำงานของ คสช. แล้ว คอลัมน์นี้บางคนยังนำเสนอข่าวสารในทิศทางคัดค้าน หรือแสดงความไม่เห็นด้วยกับการทำงานของ คสช. สรุปได้ 5 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นแรก คอลัมน์นิติพากษ์วิจารณ์ว่า รัฐประหารเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ขัดต่อหลักการประชาธิปไตย การแก้ไขปัญหาด้วยการรัฐประหารนั้นไม่ได้ทำให้ปัญหาหมดไป เป็นการห้ามไม่ให้พูดถึงปัญหา แต่ทว่าปัญหายังคงอยู่และจะปะทุเป็นปัญหาในอนาคตอีก ประเด็นต่อมาคือ ร่างรัฐธรรมนูญที่กำลังร่างอยู่นี้ให้อำนาจ คสช.ให้คงมีอำนาจต่อไป คอลัมน์นิติพากษ์วิจารณ์ว่ารัฐธรรมนูญที่ว่ามีเจตนาต้องการลดอำนาจนักการเมือง และให้ คสช.ยังคงมีอำนาจต่อไป หรือเรียกว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่สืบทอดอำนาจเผด็จการ โดยผู้ร่างฯได้ระบุไว้ในบทเฉพาะกาลในรัฐธรรมนูญ

ประเด็นต่อมาที่คอลัมน์นิติภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางไม่เห็นด้วยกับการยึดอำนาจของ คสช. คือ คสช.ทำให้รัฐบาลหลังการเลือกตั้งไร้เสถียรภาพ คอลัมน์นิติพากษ์วิจารณ์ว่า ถ้าหากในอนาคตภายใน 5 ปีนี้มีการเลือกตั้ง สิ่งที่จะเกิดขึ้นคือ สังคมไทยจะได้รัฐบาลที่อ่อนแอ เกิดเป็นม็องการเมืองมากมายซึ่งผู้นำม็องหรือเรียกว่าผู้นำกลุ่มจะต้องเรียกร้องผลประโยชน์จากพรรคการเมืองที่ได้คะแนนเสียงมากที่สุด สภาพการณ์ทางการเมืองจะมีลักษณะคล้ายกับสภาพการเมืองก่อนปีพุทธศักราช 2540 ดังสำนวนไทยที่ว่า "รัฐธรรมนูญฉบับ "ถอยหลังลงคลอง"

ประเด็นต่อมาที่คอลัมน์นิติภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางไม่เห็นด้วยกับการยึดอำนาจของ คสช. คือ คสช.ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ คอลัมน์นิติพากษ์วิจารณ์ว่า หลังจาก พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้า คสช.ประกาศกฎอัยการศึก ได้ทำให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางเข้าประเทศไทยลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด นั้นหมายความว่า ประเทศไทยหรือคนไทยจะมีรายได้จากการขายสินค้าและบริการให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศลดน้อยลง ประกอบกับสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจปี 2559 จะเหลือเพียง 1 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการส่งออก 0 เปอร์เซ็นต์ และที่ได้ฟังจากผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจคือ หลายคนคาด

ว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจจะติดลบด้วยซ้ำ ประเด็นต่อมาที่คอลัมนิสต์ภาคตะวันออกวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางไม่เห็นด้วยกับการยึดอำนาจของ คสช. คือ รัฐบาลทำให้คนไทยยากจนลง คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า การยากจนนั้นแบ่งออกเป็น ยากจนทรัพย์ และยากจนปัญญา กรณียากจนทรัพย์ วิพากษ์วิจารณ์ว่าจากการบริหารงานของ คสช. ที่เข้ามาบริหารประเทศ ได้ส่งผลให้คนไทยจำนวนมากยากจนลงอย่างเห็นได้ชัด ไม่มีเงินจับจ่ายซื้อสินค้าดังเช่นก่อนการยึดอำนาจ พ่อค้าแม่ค้าขายสินค้าไม่ได้ ส่วนกรณียากจนปัญญานั้น วิพากษ์วิจารณ์ว่าคนไทยที่จบการศึกษาออกไปแล้วแต่ยังมีคนจำนวนมากที่ขาดปัญญาในการพิจารณาไตร่ตรองวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ อีกมาก

นอกจากประเด็นการคอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกจะวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลและวิพากษ์วิจารณ์ คสช. แล้ว จากการศึกษาพบว่า คอลัมนิสต์ยังวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นทั่วไป ซึ่งแบ่งออกได้ 6 ประเด็นย่อย ได้แก่ ประเด็นแรก รัฐธรรมนูญฉบับที่ร่างกันอยู่นี้เปลี่ยนจากการใช้คำว่า “ประชาชน” เป็นคำว่า “พลเมือง” โดยระบุว่าพลเมืองมีหน้าที่จะต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย เคารพสิทธิ และเสรีภาพของผู้อื่น เคารพในหลักความเสมอภาค และมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคม มีหน้าที่ปกป้อง และพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ป้องกันประเทศ รัวราชการทหาร เสี่ยงชีพโดยสุจริต ช่วยเหลือราชการ เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังมีเนื้อหาลดอำนาจนักการเมือง โดยเฉพาะนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ประเด็นต่อมา คือ คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า รัฐบาลปฏิเสธนโยบายประชานิยม ดังจะเห็นได้จากทีมเศรษฐกิจของรัฐบาลที่ออกมาให้สัมภาษณ์ว่าไม่ยึดหลักประชานิยมในกาสรบริหารงาน คอลัมนิสต์บางคนกล่าวว่า รัฐบาลควรจะยึดหลักการเศรษฐกิจพอเพียง และใช้ในการบริหารประเทศ แต่ทว่าจะต้องประยุกต์ใช้ให้เป็น ประเด็นต่อมาคือ คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์การบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 ของรัฐบาล ซึ่งในประเด็นนี้ มีทั้งคอลัมนิสต์ที่เห็นด้วยกับการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 และคอลัมนิสต์ที่ไม่เห็นด้วยกับการบังคับใช้

คอลัมนิสต์ที่เห็นด้วยกับการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 วิพากษ์วิจารณ์ว่า สนับสนุนแนวคิดที่ คสช. จะนำมาตรา 44 มาใช้บังคับกับสถานบันเทิงบริเวณรอบมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อให้บริเวณมหาวิทยาลัยปลอดจากแหล่งบันเทิงที่นักศึกษาสามารถดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากการเห็นด้วยกับการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 กับสถานบันเทิงบริเวณรอบมหาวิทยาลัยแล้ว คอลัมนิสต์ยังวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางเห็นด้วยกับการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 กับเยาวชนที่ขี้ขลาดขี้หนี่และรถจักรยานยนต์ในยามค่ำคืน หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “เด็กแว้น” เพื่อไม่ให้เยาวชนมีพฤติกรรมขี้ขลาดขี้หนี่จนระบวงรผู้ใช้ถนนคนอื่นอีก ส่วนประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางที่ไม่เห็นด้วยกับการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าได้มีนักกฎหมายจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ออกมาคัดค้านแสดงความคิดเห็นด้วยที่ คสช. จะบังคับใช้

กฎหมายมาตรา 44 เนื่องจากกฎหมายมาตรานี้ให้อำนาจ คสช.จะทำอะไรก็ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจะไปเรียกร้องหาความเป็นธรรมไม่ได้ ไม่ว่าจะถูกละเมิดสิทธิเพียงใดก็ตาม

ประเด็นต่อมาคือ การวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกวิพากษ์วิจารณ์แบ่งออกเป็น 8 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย ประเด็นแรก สื่อมวลชนท้องถิ่นจัดงานวันนักข่าว โดยระบุว่า สมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราดได้ร่วมกันจัดงานวันนักข่าว 2557 ขึ้น มีการเลี้ยงสังสรรค์กัน พุดคุย และสรุปปัญหาในการทำงานสื่อสารมวลชนท้องถิ่นจังหวัดตราด โดยใช้งบประมาณของสมาคมสื่อสารมวลชน ไม่ได้ใช้งบประมาณของหน่วยงานอื่นแต่อย่างใด นอกจากนี้ สมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราด ยังได้รับความอนุเคราะห์จากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตราด ชื่อ นายวิเชียร ทรัพย์เจริญ ให้ใช้ห้องบนศาลาประชาคม จังหวัดตราด เป็นสำนักงานชั่วคราวในการปฏิบัติงานสื่อสารมวลชน ประเด็นที่สองคือ จากอนาล็อกสู่ดิจิทัล คนทำสื่อย้ายค่าย คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า เมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารเจริญก้าวหน้ามากเท่าใด วงการสื่อสารมวลชนท้องถิ่นก็จะแข่งขันกันมากขึ้นเท่านั้น ในอดีตการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารมวลชนเป็นระบบอนาล็อก แต่เมื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้เกิดระบบดิจิทัลขึ้นมา ทำให้ผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหันมาผลิตข่าวสารลงในสื่อโทรทัศน์ระบบเคเบิลทีวี ซึ่งผลจากการมีระบบดิจิทัล ทำให้มีช่องทางการสื่อสารทางสื่อโทรทัศน์เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้นักสื่อสารมวลชน ผู้ประกาศข่าว ผู้สื่อข่าวหลายคนย้ายจากสื่อเดิมไปสังกัดบริษัทสื่อสารมวลชนอื่น หรือเรียกง่าย ๆ ว่า “การย้ายค่าย” ของสื่อมวลชนท้องถิ่น

ประเด็นที่สาม สื่อวิพากษ์สื่อ ต้องวางตัวให้เหมาะสม คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ว่า การที่สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนเข้าไปร่วมจัดกิจกรรมการกุศลร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่นแล้วยังไม่ได้นำเงินมามอบให้หน่วยงานท้องถิ่นนั้นจะทำให้สังคมมองสื่อมวลชนไม่ดีไม่งาม ดังนั้น จึงควรจะรีบเข้าไปพุดคุยตกลงกันและนำเงินที่ได้ไปคืนให้หน่วยงานให้เรียบร้อย ประเด็นที่สี่ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า เมื่อคสช.ยึดอำนาจสำเร็จ ได้ใช้อำนาจของคณะรัฐประหารควบคุมการทำงานของสื่อมวลชนอย่างเข้มงวด ทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือขาดเสรีภาพในการนำเสนอข่าวสาร ประกอบกับมีนายทหารในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเดินทางไปยังบ้านของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแล้วบอกให้นำเสนอข่าวสารให้เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง และอย่าวิพากษ์วิจารณ์กองทัพ ประเด็นที่ห้า ข้อเสนอที่สื่อมวลชนท้องถิ่นมีต่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าต้องการให้ คสช.ใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชนเพียงชั่วคราวหนึ่ง เนื่องจากสื่อมวลชนท้องถิ่นจำเป็นต้องนำเสนอข่าวสารสู่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่เทคโนโลยีการสื่อสารเจริญก้าวหน้า นอกจากนี้ ต้องการให้ คสช.แก้ไขปัญหาการผูกขาดการ

เลือกตั้งโดยนักการเมืองในท้องถิ่นจำนวนหนึ่งที่มีมักจะชนะการเลือกตั้งทุกครั้งไป ประเด็นที่หูก การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้สื่อมวลชน คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า สมาคมสื่อมวลชน จังหวัด ตราด ได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้สื่อมวลชนในจังหวัดตราด เพื่อให้มีศักยภาพในการแสวงหา ข่าวสารมานำเสนอต่อสาธารณชนมากขึ้น ประเด็นที่เจ็ด สื่อมวลชนท้องถิ่นถูกดูถูกดูแคลน คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่า จากกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับการลักลอบขนไม้พะยูนที่จังหวัดตราด เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจพูดคุยกับผู้ต้องหาเสร็จสิ้น ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นเดินทางไปถึงที่เกิดเหตุ กลับถูก กล่าวหาตำหนิว่าจะมาขอเงิน ซึ่งทำให้ผู้สื่อข่าวรู้สึกว่าคุณดูหมิ่นดูแคลน ประกอบกับสื่อมวลชน ท้องถิ่นเองที่มักจะตั้งคำถามถึงหน่วยงานที่จัดกิจกรรมต่างๆ ที่เชิญสื่อมวลชนไปร่วมงานว่ามี ค่าตอบแทนการดำเนินทางไปทำข่าวหรือไม่ ซึ่งกรณีเช่นนี้ทำให้สังคมมองสื่อมวลชนในแง่ลบ ดังนั้น สื่อมวลชนจะต้องพึงระมัดระวังในประเด็นนี้ คอลัมนิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่ากรณีถ้าสื่อมวลชนเดินทาง ไปทำข่าวระยะทางไกลหลายสิบกิโลเมตร ผู้จัดงานจะให้ค่าตอบแทนเป็นค่ายานพาหนะบ้างก็ไม่น่า เกลียดแต่อย่างใด

ประเด็นต่อมาคือ การวิพากษ์วิจารณ์การได้มาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกวิพากษ์วิจารณ์ แบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย ประเด็นแรก อำนาจหน้าที่ของ สปช. ได้แก่ การศึกษา วิเคราะห์และจัดทำ แนวทางหรือข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปด้านต่างๆ ทั้งการเมือง การปฏิรูปการบริหารงานแผ่นดิน ปฏิรูป กฎหมาย ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปเศรษฐกิจ พลังงาน ปฏิรูปการ สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม และปฏิรูปสื่อมวลชน เป็นต้น ประเด็นที่สอง ลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรง ตำแหน่งสภาปฏิรูปแห่งชาติ สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ว่า กฎหมายกำหนดไว้ว่าผู้ที่จะดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติจะต้องไม่มีลักษณะดังนี้ คือ ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ไม่เคยถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง ไม่เคยถูกปลดออกจากราชการ ไม่เคย ทูจริตในหน้าที่การงาน ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของรัฐ ไม่เคยถูกพิพากษาให้จำคุก ประเด็นที่สามคือ บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไม่ได้รับการคัดเลือก คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ในภาคตะวันออกวิพากษ์วิจารณ์ว่า จากที่เห็นรายชื่อบางคนแล้วรู้สึกว่ายังมีคนที่เหมาะสมมากกว่า จึงน่าจะใช้วิธีการหาพบคนที่เหมาะสมว่าเขาประสงค์จะช่วยงานหรือไม่ เนื่องจากในบางครั้งคนดี มีความสามารถเขาไม่ต้องการลงเลือกตั้งชิงตำแหน่ง สปช. ประเด็นที่สี่ การไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ที่ถูก เสนอชื่อของแต่ละจังหวัด สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์ว่า ผู้สมัครดำรงตำแหน่ง สปช. ของ จังหวัดตราดนั้นมี 20 คน แต่กรรมการสรรหาตัดรายชื่อออก 15 คน คงเหลือไว้ 5 คน ซึ่งกรรมการสรรหาไม่ยอมแจ้งต่อสาธารณชนว่าตัดชื่อใครไปบ้าง ทำให้สื่อมวลชนไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ประชาชน สนใจรายงานให้ประชาชนรับรู้

ประเด็นต่อมาคือ การวิพากษ์วิจารณ์การแต่งตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกวิพากษ์วิจารณ์ แบ่งออกเป็น 2 ทิศทางคือ ทิศทางแรก เห็นด้วย สนับสนุนการแต่งตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ประเด็นที่สอง ไม่เห็นด้วย กล่าวสำหรับประเด็นแรกนั้น คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุน โดยระบุว่า การที่ คสช. แต่งตั้งบุคคลจากภายนอกมาบริหารงานท้องถิ่นนั้น มีข้อไม่ดีอยู่ เนื่องจากบุคคลภายนอกที่ถูกแต่งตั้งมานั้น ไม่ใช่คนในพื้นที่ ทำให้ไม่เข้าใจปัญหา ไม่รับรู้ปัญหาหรือข้อจำกัดที่เกิดขึ้น แต่ก็ต้องลองให้ทำงานดู เขาอาจจะทำหน้าที่ได้ดีกว่าก็ได้ เพราะในยุคนี้คนกำลังปลื้มทหาร เกล็ดคนักการเมือง จึงควรให้กำลังใจและเฝ้าติดตามดู ส่วนที่เห็นคัดค้านนั้น คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าการสรรหาคนมาปกครองท้องถิ่นนั้นมีความเสี่ยงที่จะได้คนที่ไม่เหมาะสมเข้ามาดำรงตำแหน่ง จึงควรย้อนกลับมาพิจารณาว่าวิธีการเช่นนี้เหมาะสมมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ การให้มีการเลือกตั้งคนในพื้นที่ย่อมจะดีกว่าการให้คนนอกซึ่งไม่เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างถ่องแท้มาทำหน้าที่บริหารงานในท้องถิ่น

ประเด็นต่อมา คือ การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็น “การเลือกตั้ง” ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกวิพากษ์วิจารณ์ แบ่งออกเป็น 2 ทิศทาง กล่าวคือ ทิศทางแรก สนับสนุนการเลือกตั้ง คอลัมน์นิสต์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกวิพากษ์วิจารณ์ว่าชาวตราดยอมรับการเมืองที่นักการเมืองมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ประเด็นสุดท้ายคือ การที่คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นอื่นๆทั่วไป สรุปได้ว่า ประกอบด้วย นักการเมืองจะต้องเป็นคนดี โดยให้นิยามว่า คนดีคือคนที่มีจริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีความละเอียดรอบคอบและอีกหลายอย่าง

บทที่ 5

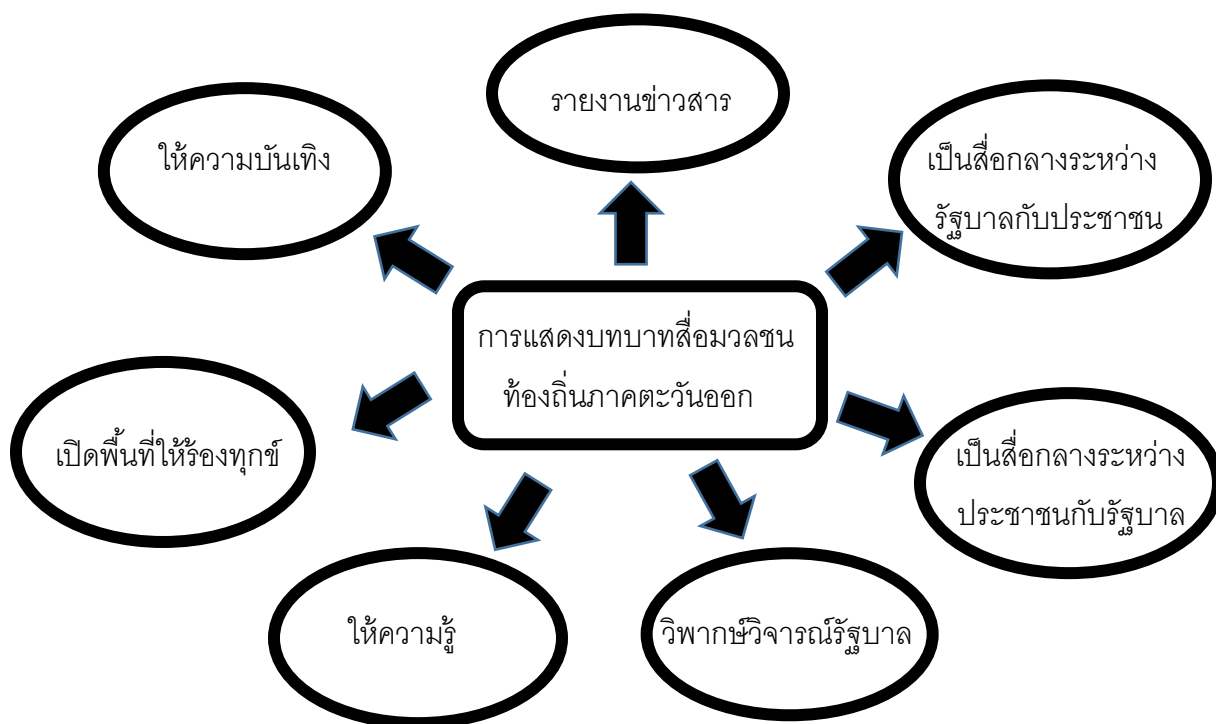
บทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออก

ในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับประชาชน

การนำเสนอผลการศึกษาในบทที่ 5 เป็นการนำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth Interview) ในประเด็นบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออก ซึ่งสื่อมวลชนในที่นี่ ประกอบด้วย นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง ผู้สื่อข่าววิทยุกระจายเสียง ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ผู้สื่อข่าวเว็บไซต์ในภาคตะวันออก ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย 1) บทบาทการรายงานข่าวสาร 2) บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลไปยังประชาชน 3) บทบาทเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล 4) บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล 5) บทบาทการให้ความรู้ 6) บทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์ 7) บทบาทให้ความความบันเทิง ดังภาพ 5.1

ภาพ 5.1

แสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออก

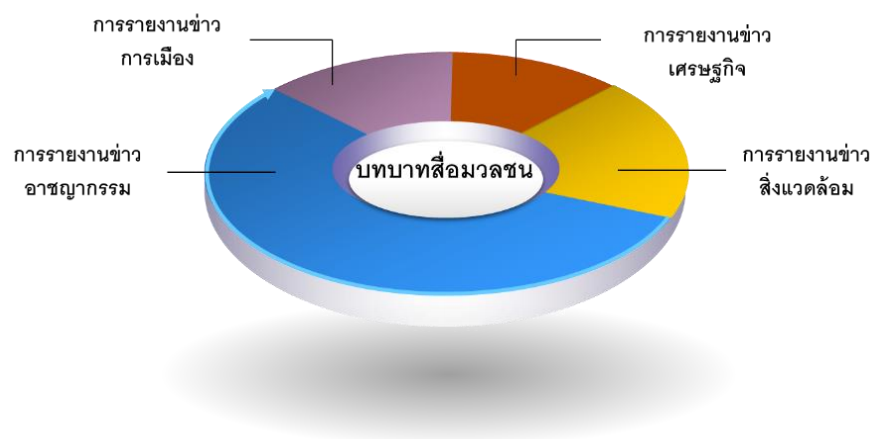
จากภาพ 5.1 เป็นการสรุปแผนภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการแสดงผลการประกวดการประกวดตามระบอบประชาธิปไตย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 บทบาทการรายงานข่าวสาร

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทการรายงานข่าวสารของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่าประกอบด้วย 4 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย 1) การรายงานข่าวการเมือง 2) การรายงานข่าวเศรษฐกิจ 3) การรายงานข่าวอาชญากรรม 4) การรายงานข่าวสิ่งแวดล้อม ดังภาพ 5.2

ภาพ 5.2

แสดงการแสดงผลการประกวดของสื่อมวลชนท้องถิ่นที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

จากภาพ 5.2 เป็นการสรุปแผนภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการแสดงผลการประกวดการประกวดการประกวดซึ่งประกอบด้วย 4 ประเด็นย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 การรายงานข่าวการเมือง

จากการศึกษาการรายงานข่าวการเมืองของสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนรายงานข่าวการเมืองทั้งการเมืองระดับชาติและข่าวการเมืองท้องถิ่น ผู้วิจัยได้แบ่งการ

นำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ บทบาทการรายงานข่าวการเมืองระดับชาติ และการรายงานข่าวการเมืองระดับท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

● การรายงานข่าวการเมืองระดับชาติ

จากการศึกษาการรายงานข่าวการเมืองระดับชาติของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าว ประกอบด้วย การยึดอำนาจของกองทัพ การบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 การบริหารงานของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา รัฐบาลทำงานขาดประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

○ การยึดอำนาจของกองทัพ

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการรายงานข่าวการยึดอำนาจของกองทัพ ผลการสัมภาษณ์พบว่าสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ผู้นำกองทัพในประเทศไทยเขาติดตามสถานการณ์ทางการเมืองที่มีความขัดแย้งของกลุ่มการเมือง 2 ฝั่งใหญ่ๆ มาโดยตลอด กลุ่มที่ว่าคือ กลุ่มคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเรียกย่อๆว่า “กปปส.” ที่นำโดยอดีตนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ หรือเรียกย่อๆว่า “กปปส.” ที่นำโดยอดีตนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์หลายคน ประกอบด้วย นายสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขาธิการ กปปส. นายสาธิต วงศ์หนองเตย อดีตนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ นายถาวร เสนเนียม อดีตนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ อดีตนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ อดีตนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่ง โฆษก กปปส.ภาคภาษาไทย และนางสาวจิตภัสร์ กฤดากร โฆษก กปปส.ภาคภาษาอังกฤษ

การเคลื่อนไหวทางการเมืองขับไล่ผู้นำรัฐบาลคือ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร น้องสาวพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร อดีตหัวหน้าพรรคไทยรักไทย ซึ่งขณะนั้นนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กลุ่ม กปปส.นี้ได้รับการสนับสนุนจากหลายองค์กร เช่น พรรคประชาธิปัตย์ กลุ่มนิคมทหาร ซึ่งกลุ่ม กปปส.นี้ไม่ได้ใช้เสื้อสีเป็นสัญลักษณ์ในการเดินขบวนประท้วงโดยมีเป้าหมายคือ กดดันให้นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ให้ลาออกจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าว แต่ใช้การเป่านกหวีดเป็นสัญลักษณ์ของการประท้วง

ต่อมาวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 เมื่อเกิดรัฐประหารขึ้นในประเทศไทย กลุ่ม กปปส.ได้ยุติการชุมนุมประท้วง เนื่องจากคณะรัฐประหารได้ออกคำสั่งไม่ให้มีการชุมนุมทางการเมืองเกิน 5 คน และให้ประชาชนอยู่ในเคหะสถานหลังเวลา 22.00 น.

หลังจากการยึดอำนาจและมีการบังคับใช้กฎหมายรุนแรง ทำให้สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องระมัดระวังมากขึ้น ไม่สามารถเขียนวิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะตำหนิติเตียนการทำงานของรัฐบาลได้ ดังข้อความ

“หลังจากที่ทหารเข้ามายึดอำนาจจากรัฐบาล ถ้าหากสื่อมวลชนจะไปเขียนวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิติเตียนเขา ก็เกรงว่าจะถูกเขาเชิญไปปรับทัศนคติ จะต้องระมัดระวัง ถ้าเขียนไปแล้วเขาอ่านแล้วไม่พอใจขึ้นมา เขาก็จะเชิญเราไปพบเสียเวลา ระมัดระวังไว้ดีกว่า”

○ การบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44

ก่อนการนำเสนอผลการศึกษาในประเด็น “การบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44” ผู้วิจัยได้นำเสนอเนื้อหาของกฎหมายมาตรา 44 ซึ่งเป็นมาตราที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2557 ความว่า

“ในกรณีที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปในด้านต่างๆ การส่งเสริมความสามัคคีและความสมานฉันท์ของประชาชนในชาติ หรือเพื่อป้องกัน ระงับ หรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความสงบเรียบร้อยหรือความมั่นคงของชาติ ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศหรือราชการแผ่นดิน ไม่ว่าจะเกิดขึ้นภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร ให้หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติมีอำนาจสั่งการระงับยับยั้งหรือกระทำการใดๆ ได้ ไม่ว่าการกระทำนั้นจะมีผลบังคับในทางนิติบัญญัติในทางบริหาร หรือในทางตุลาการ และให้ถือว่าคำสั่งหรือการกระทำ รวมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งหรือการกระทำ หรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญนี้และเป็นที่สุด ทั้งนี้ เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้รายงานประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและนายกรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว”

จากการสัมภาษณ์ประเด็นการรายงานข่าวการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 ผลการสัมภาษณ์พบว่าสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า สนับสนุนให้รัฐบาลใช้อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายมาตรา 44 เข้าจัดการกับปัญหาบางประเด็น เช่น เอามาใช้ในการแก้ไขปัญหาในมหาวิทยาลัยขณะนี้หลายมหาวิทยาลัยมีปัญหา เป็นปัญหาที่สาธารณชนรับรู้ เป็นโอกาสที่น่าจะนำเอามาตรา 44 มาใช้แก้ไขปัญหา ไม่ให้ปัญหามันคาราคาซัง

○ ไม่ให้สื่อมวลชนตั้งชมรม

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นการไม่ให้สื่อมวลชนตั้งชมรม ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงก่อนที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จะทำการยึดอำนาจจากรัฐบาลรักษาการณีนวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ซึ่งเป็นรัฐบาลรักษาการ เนื่องจาก นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีในสังกัดพรรคเพื่อไทย ได้พ้นจากการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้สามารถตั้งเป็นชมรมสื่อมวลชนได้ จุดประสงค์ของการตั้งเป็นชมรมคือเป็นการให้ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้รวมตัวกันพูดคุยถึงประเด็นปัญหาในการทำงานสื่อสารมวลชน ซึ่งการเปิดให้สื่อมวลชนสามารถรวมตัวกันตั้งชมรมได้นั้น ทำให้สังคมได้รับประโยชน์เพราะสื่อจะพูดคุยกันเพื่อหาวิถีทางในการให้ได้ข้อมูลข่าวสารมานำเสนอต่อสาธารณชน แต่ทว่าหลังจากที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำการยึดอำนาจทางการเมือง สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงใต้ไม่สามารถจัดตั้งกลุ่มชมรมได้เหมือนที่เคยทำได้ ทำให้ส่งผลกระทบต่อการทำงานที่ของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ดังข้อความ

“เมื่อก่อนนี้ สื่อมวลชนในจังหวัดชลบุรีสามารถรวมตัวกันเพื่อดูแลเพื่อนสื่อมวลชนด้วยกันได้ จะรวมตัวกันระหว่างสื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงใต้ก็ทำได้ เพราะรัฐธรรมนูญก่อนหน้านี้เปิดโอกาสให้สื่อมวลชนทำได้ แต่ภายหลังจากการยึดอำนาจ มันมีคำว่า “เรียกไปปรับทัศนคติ” ทำให้ไม่สามารถทำอะไรหลายอย่างได้”

ทั้งนี้ การให้อำนาจสื่อมวลชนสามารถตั้งชมรมได้มีประโยชน์ต่อสื่อมวลชนท้องถิ่นและมีประโยชน์ต่อสาธารณชน คือ สื่อมวลชนสามารถมานั่งพูดคุยกันในชมรมได้ว่าจะนำเสนอข่าวใดข่าวใดที่มีผลกระทบต่อคนในสังคม ข่าวใดที่ควรจะนำเสนอให้ประชาชนได้รับรู้ การที่ผู้นำประเทศไม่ให้มีการตั้งชมรมหรือชุมนุมทางการเมืองเกิน 5 คนนั้น ทำให้สื่อมวลชนจัดตั้งชมรมกันไม่ได้ เนื่องจากมีบุคคลในกองทัพคอยหาข่าวสารอยู่ตลอดเวลา ถ้านัดพูดคุยกันในชมรมกันแล้วทำให้บุคคลในกองทัพไม่พอใจก็จะมีผลต่อการดำเนินชีวิต และการทำงานของสื่อมวลชนท้องถิ่นได้

○ รัฐมนตรีบางคนมีบทบาทน้อยมาก

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นรัฐมนตรีบางคนในรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มีบทบาทน้อย ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงใต้เห็นว่ารัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกอบด้วย ตัวแทนจากฝ่ายกองทัพจำนวนมาก แต่ทว่า

รัฐมนตรีหลายคนกลับมีบทบาทในการบริหารงานน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับนายกรัฐมนตรี คือ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ต้องทำงานหนักมากกว่ารัฐมนตรีคนอื่น ดังข้อความ

รัฐบาลตอนนี้เหมือนกับทำงานคนเดียว แต่หน่วยงานก็มีบทบาทน้อย เราจะไม่ค่อยเห็นบทบาทของรัฐมนตรีแต่ละคน แต่กระทรวงก็ไม่ค่อยมีข่าวเหมือนเมื่อก่อน เมื่อก่อนเขาก็จะแข่งขันกันทำงาน ตอนนี้มีแต่ นายกรัฐมนตรีพูดอยู่คนเดียว ก็แก้ไขปัญหาอยู่คนเดียว แล้วจะมันจะแก้ไข สำเร็จไหม

“ถ้าเป็นรัฐบาลที่มาจากรัฐสภา ถ้าไม่มีผลงานก็ต้องถูกปรับออกไป ”

อย่างไรก็ตาม สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นแย้งว่า รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงในรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ต่างก็ปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง แต่ทว่า ในการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนนั้น จะให้นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้นำคณะรัฐบาลได้เป็นผู้ให้สัมภาษณ์เป็นหลัก เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารไปสู่สาธารณชนโดยตรง ไม่เกิดความสับสน สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนเชื่อว่าคณะรัฐบาลได้ประชุมปรึกษาหารือกันแล้วเห็นว่าสมควรให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ตอบคำถามสื่อมวลชนด้วยตนเอง เพื่อป้องกันการตีความหมายผิดเพี้ยนไป ซึ่งจะส่งผลเสียต่อการบริหารจัดการกับข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ไปสู่ประชาชน ดังข้อความ

“เชื่อว่าในคณะรัฐมนตรีเขาจะต้องพูดคุยกัน ตกลงกันว่าให้นายกฯเป็นคนพูด เป็นคนให้สัมภาษณ์เอง จะได้ไม่ซับซ้อนหรือพูดไม่ตรงกัน แต่ถ้าเป็นเรื่องบางเรื่องนายกฯอาจจะให้ไปสัมภาษณ์รัฐมนตรีที่ดูแลกระทรวงนั้นๆ อยู่ ผู้สื่อข่าวก็ไปสัมภาษณ์ ทำอย่างนี้มันทำให้ข้อมูลข่าวสารที่ออกไปสู่ประชาชนเข้าใจง่ายกว่าพูดกันหลายคน”

นอกจากนี้สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สัมภาษณ์ในอีกมุมมองหนึ่ง โดยมองว่า คณะรัฐมนตรีในรัฐบาลของ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ประกอบไปด้วยบุคคลในกองทัพจำนวนมาก โดยเฉพาะนายทหารที่มียศพลเอกหลายคน เช่น พล.อ. ประวิทย์ วงษ์สุวรรณ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พล.อ. ธนศักดิ์ ปฏิมาประกร ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พล.อ. ศุภชัย พริ้งพวงงอก ประจักษ์ จันทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม พล.อ. ดาวรุ่งพงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พล.เรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย รองนายกรัฐมนตรี พล.อ. อุดมเดช สีตบุตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม พล.อ. จักรชัย สารีภักดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ พล.อ. อนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

ซึ่งเห็นว่าบุคคลจากกองทัพจะมีความเชี่ยวชาญในการบริหารประเทศน้อยกว่านักการเมืองอาชีพหรือนักธุรกิจที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจ ดังข้อความ

“ถ้ามองจากคณะรัฐมนตรีของ พล.อ.ประยุทธ์ จะเห็นว่าหลายคนเป็นนายพลมาจากกองทัพทั้งนั้น ไม่ใช่เขาไม่มีความสามารถนะ เขาก็มีความสามารถ เขาถึงได้เข้ามาจนเป็นนายพลได้ แต่การบริหารประเทศมันจะต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ควรจะให้นักการเมืองที่เขา มีประสบการณ์ มีความรู้ในด้านนั้นๆ มาบริหารจะดีกว่า”

● การรายงานข่าวการเมืองท้องถิ่น

จากการศึกษาการรายงานข่าวการเมืองท้องถิ่นของสื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย การเขียนยกย่องนักการเมืองท้องถิ่นมากเกินไป ไม่มีการเลือกตั้งในท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่นลดบทบาทของตนเอง ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นลดบทบาทของตนเอง การทำกิจกรรมในท้องถิ่นของนักการเมืองระดับชาติ โครงการในท้องถิ่นหยุดชะงัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

○ การเขียนยกย่องนักการเมืองท้องถิ่นมากเกินไป

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการเขียนยกย่องนักการเมืองท้องถิ่นมากเกินไป ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนกล่าวว่า สื่อมวลชนจำนวนหนึ่งในท้องถิ่นมักจะเขียนสนับสนุนยกย่องนักการเมืองท้องถิ่นบางคนมากเกินไป จนกระทั่งมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์เคลือบแคลงสงสัยว่าการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนนั้นเป็นการแสดงบทบาทเพื่อประชาชนหรือเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง แท้จริงแล้วสื่อมวลชนจะต้องแสดงบทบาทเป็น “หมาเฝ้าบ้าน” หมายถึง คอยระแวดระวังภัยให้กับคนในสังคม ดังข้อความ

“สื่อบางส่วนก็เขียนเชียร์นักการเมืองท้องถิ่นมากเกินไป ทำให้อดสงสัยไม่ได้ว่าสื่อมวลชนกำลังทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนหรือทำเพื่อกระเป๋าของตนเอง เขามองดูแล้วว่า การออกหนังสือพิมพ์มา ทำให้เขาสามารถต่อรองกับนักการเมืองในท้องถิ่นได้ เขาก็ออกหนังสือพิมพ์ เรียกว่าเดี๋ยวนี้ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของสื่อหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่น ออกมาเพื่อเขียนเชียร์นักการเมืองที่ตนเองชื่นชอบ ซึ่งมันขัดต่ออุดมการณ์ของการทำหนังสือพิมพ์ที่จะต้องทำเพื่อสังคม”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวถึงการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนที่นำเสนอข่าวภัยของชมเชยนักการเมืองท้องถิ่นว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่ทั้งสื่อมวลชนและนักการเมืองท้องถิ่นที่รู้จักมักคุ้นกันมานาน เข้าใจบทบาทของแต่ละฝ่าย และได้พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ดังข้อความ

“เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องธรรมดา สื่อมวลชนท้องถิ่นก็คือคนในท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่นก็คนในท้องถิ่น คนนี้ดูกลานใคร ก็รู้จักกัน นักการเมืองเขาทำบทบาทของเขา สื่อมวลชนต้องการข่าว ก็ไปทำข่าว ก็ได้ประโยชน์ไป นักการเมืองต้องการให้สื่อมวลชนเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข่าวให้ สื่อมวลชนก็ทำให้ ต่างฝ่ายต่างก็ได้ประโยชน์ สมประโยชน์กัน”

○ ไม่มีการเลือกตั้งในท้องถิ่น

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการรายงานข่าวการเมืองท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า นักการเมืองท้องถิ่นกล่าวว่า หลังจากที่คุณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้ามาบริหารประเทศ ทำให้ไม่มีการเลือกตั้งในท้องถิ่น ผลที่ติดตามมาคือ นักการเมืองหรือข้าราชการที่เขาหมดวาระการดำรงตำแหน่งในการบริหารงานแล้ว บุคคลเหล่านั้นก็ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไป ซึ่งส่งผลให้การบริหารงานขาดประสิทธิภาพ ครั้นจะทำงานต่อไปก็ทำไม่เต็มที่เมื่อเปรียบเทียบกับยุคที่มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหมดวาระการดำรงตำแหน่ง เขาก็จะมีเลือกตั้งในท้องถิ่นครั้งใหม่ นักการเมืองท้องถิ่นก็จะเสนอตัวเข้ามาบริหารงานในท้องถิ่น มีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งกัน เป็นไปตามทิศทางประชาธิปไตย

“เมื่อก่อนถ้านักการเมืองท้องถิ่นหมดวาระลง ก็จะมีการเลือกตั้งกันใหม่ รัฐบาลเขาจะประกาศวันเลือกตั้งออกมา นักการเมืองก็จะเสนอตัวเอง นำเสนอผลงานของตัวเอง เพื่อให้ประชาชนรับรู้ ประชาชนเขาก็เห็นว่า นายกษคนนี้ดี มีผลงาน นักการเมืองคนนี้ดี เป็นคนทำงานจริงๆ แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีหมดวาระลงแล้วก็อยู่กันต่อไปอย่างนั้น จะทำงานก็ทำไม่เต็มที่ มันก็ทำให้การพัฒนาขาดประสิทธิภาพ”

สื่อมวลชนบางคนกล่าวว่าการที่คุณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) ใช้อำนาจตามมาตรา 44 ให้งดการเลือกตั้ง ให้อำนาจผู้บริหารชุดเก่าหรือชุดเดิมได้ทำหน้าที่บริหารงานท้องถิ่นต่อไป โดยให้เหตุผลว่าเพื่อให้เกิดความสามัคคี ความสงบเรียบร้อยในบรรยากาศที่มีการปฏิรูปประเทศ เป็นความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องทำเช่นนี้

ในขณะที่สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า การให้บุคคลที่หน่วยงานภาครัฐจากส่วนกลางแต่งตั้งให้เข้ามาดำรงตำแหน่งผู้บริหารในท้องถิ่นนั้นไม่ได้ส่งผลดีเสมอไป เนื่องจากบุคคลที่เกษียณอายุจากราชการจากพื้นที่อื่นไม่ได้รับรู้ ไม่เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ดังนั้น การตัดสินใจดำเนินการในบางเรื่องอาจจะไม่ได้ส่งผลดีต่อการบริหารงานในท้องถิ่น เมื่อเปรียบเทียบกับนักการเมืองท้องถิ่นที่เขามาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในพื้นที่ จะเข้าใจปัญหาในพื้นที่มากกว่า ดังข้อความ

“การแต่งตั้งผู้บริหารท้องถิ่นแทนการเลือกตั้งก็มีปัญหา ปัญหาคือ แต่งตั้งคนจากข้างนอกพื้นที่เข้ามาบริหารงานในท้องถิ่น เขาอาจจะมีความรู้ แต่เขาไม่รู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นแต่ละแห่ง เขาเข้ามาก็ต้องลงพื้นที่สักระยะเวลาหนึ่ง สู้ให้มีนักการเมืองที่มาจากกาเลือกตั้งโดยคนในพื้นที่จะดีกว่าเพราะเขาเข้าใจปัญหาในพื้นที่มากกว่า”

นอกจากนี้ สิ่งที่สื่อมวลชนท้องถิ่นเกาะติดสถานการณ์และรายงานมาอย่างต่อเนื่อง คือ การแจ้งข่าวสารต่อประชาชนว่าจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้ราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาขึ้นในท้องถิ่น สื่อมวลชนก็รายงานอย่างต่อเนื่อง แต่ปรากฏว่ารัฐบาลแจ้งว่ารัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นฉบับแรกไม่ผ่านประชามติ จึงให้มีการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นที่เกาะติดข่าวมานานไม่สามารถนำเสนอข่าวได้อย่างต่อเนื่อง ดังข้อความ

“ก่อนหน้านีที่ร่างรัฐธรรมนูญกัน บอกว่าจะมีการเลือกตั้งเร็วๆนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นก็เกาะติดสถานการณ์ ทั้งแจ้งข่าวสาร วิเคราะห์ข่าวกันรอบด้าน แต่อยู่รัฐบาลบอกว่าไม่มีการเลือกตั้ง รัฐธรรมนูญไม่ผ่านประชามติ ต้องร่างรัฐธรรมนูญกันใหม่ ก็ไม่รู้จะนำเสนออะไรต่อ”

○ นักการเมืองท้องถิ่นลดบทบาทของตนเอง

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า นักการเมืองท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดบทบาทการทำงานการเมืองของตนเองลง นักการเมืองท้องถิ่นบางส่วนก็ทำงานตามปกติ แต่ก็ลดการประชาสัมพันธ์ผลงานของตนเองลงไป เพราะเกิดการรัฐประหาร นักการเมืองท้องถิ่นเขาก็ต้องระมัดระวัง ดังข้อความ

“เมื่อมีการยึดอำนาจและใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด นักการเมืองท้องถิ่นเขาก็ต้องระมัดระวัง เขาจะลดบทบาทของตนเองลง ทำงานแต่ประชาสัมพันธ์

ผลงานของตนเองน้อยลง เพราะไม่รู้ว่าจะทำให้ผู้มีอำนาจไม่พอใจหรือไม่ เขาจึงระมัดระวัง”

○ ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นลดบทบาทของตนเอง

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่าการปฏิบัติงานของผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภายหลังจากเกิดการรัฐประหารขึ้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นลดน้อยลง ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการลดบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่น หมายความว่า เมื่อนักการเมืองท้องถิ่นลดบทบาทในการประกอบกิจกรรมทางการเมืองของตนเอง ก็จะทำให้ข่าวแก๊สสื่อมวลชนท้องถิ่นลดน้อยลงไปด้วย ซึ่งทำให้ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการเมืองมานำเสนอสู่ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“มันสัมพันธ์กัน คสช.ยึดอำนาจแล้วก็มีคำสั่งไม่ให้มีการเลือกตั้ง ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นไม่มีบทบาทมากนัก เมื่อนักการเมืองท้องถิ่นเขาลดบทบาทของเขา เราเป็นสื่อมวลชนท้องถิ่น มีหน้าที่ติดตามทำข่าว ความเคลื่อนไหวของนักการเมืองท้องถิ่น ก็พลอยมีข่าวให้ทำน้อยลง ครั้นจะไปเขียนข่าววิจารณ์ทหารก็ทำไม่ได้”

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรีในประเด็นการลดบทบาทของตนเองลง พบว่าเมื่อนักการเมืองท้องถิ่นลดบทบาทของตนเองลง ทำให้มีข่าวเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักการเมืองท้องถิ่นให้นำเสนอสู่สาธารณะน้อยลง เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนำเสนอข่าวสารทางการเมืองลดน้อยลงตามไปด้วย นอกจากนี้ สาเหตุที่ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นลดบทบาทการนำเสนอข่าวสาร โดยเฉพาะการเขียนวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองลง เนื่องจากเกรงอำนาจของ คสช.ที่อาจเรียกผู้สื่อข่าวเข้าตักเตือน หากนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ขัดต่อความต้องการของคณะผู้ใช้อำนาจ ดังข้อความ

“ส่วนใหญ่ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็รู้ว่าเมื่อเจอสถานการณ์อย่างนี้ก็ต้องลดบทบาทของตัวเองลง นำเสนอข่าวให้อยู่ภายใต้ขอบเขตที่คณะ คสช.กำหนด ไม่ต่างจากนักการเมืองท้องถิ่น เขาก็ต้องลดบทบาทของตัวเองลงเช่นเดียวกัน จะไปทำกิจกรรมออกหน้าออกตาในช่วงนี้ไม่ได้”

สื่อมวลชนท้องถิ่นบางรายกล่าวว่า ในการแสดงบทบาทการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่นนั้นทำได้ยาก เพราะเมื่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเข้ายึด

อำนาจ ทำให้บุคคลจากกองทัพมีอำนาจมาก เมื่ออำนาจอยู่ในมือของบุคคลในกองทัพ สื่อท้องถิ่นไม่สามารถขอข้อมูลและตรวจสอบการทำงานของบุคคลในกองทัพได้ ถึงแม้ว่าสามารถทำได้บ้างก็ทำได้น้อยมาก สื่อมวลชนท้องถิ่นในยุค คสช. จึงแสดงบทบาทการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่นได้น้อยมาก ดังข้อความ

“การตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่นทำได้ยาก โดยเฉพาะเมื่ออำนาจอยู่ในมือของทหาร สื่อมวลชนไม่สามารถนำข้อมูลเชิงลึกมานำเสนอได้เลย หรือถ้าได้ก็น้อยมาก มันจะมีผลต่อความปลอดภัยของสื่อมวลชนเอง ถูกคุกคามบ้าง การทำงานให้โปร่งใสในยุค คสช.จึงทำได้ยาก เพราะตรวจสอบไม่ได้ อำนาจทหารไม่เคยกลัวนักข่าว”

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นพบว่า การที่มีการทำรัฐประหารโดยผู้นำกองทัพนั้นส่งผลกระทบต่อรายได้ของสื่อมวลชนท้องถิ่น กล่าวคือ ในช่วงที่สถานการณ์ทางการเมืองอยู่ในปกตินั้น เมื่อมีการเลือกตั้งในท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่นจะมีงบประมาณในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งนักการเมืองท้องถิ่นจะจัดสรรงบประมาณให้กับสื่อมวลชนท้องถิ่นเพื่อประชาสัมพันธ์ตนเอง ผลงานของนักการเมืองแต่ละคน แต่ละพรรคการเมืองให้ประชาชนได้รับรู้ นั่นหมายความว่าในสถานการณ์ปกตินั้น สื่อมวลชนท้องถิ่นจะมีรายได้จากการประชาสัมพันธ์ตัวตนและผลงานของนักการเมืองท้องถิ่น แต่ทว่า หลังจากผู้นำกองทัพใช้กำลังทหารเข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งและปกครองประเทศในรูปแบบใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชน ประชาชน และห้ามไม่ให้มีการชุมนุมทางการเมืองเกิน 5 คน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดการเลือกตั้งในท้องถิ่นได้ เมื่อไม่สามารถจัดการเลือกตั้งได้ ก็ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นไม่สามารถตั้งเองงบประมาณจากภาครัฐมาใช้จ่ายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งได้เช่นเดียวกัน นั่นหมายความว่า สื่อมวลชนก็จะขาดรายได้ที่เขาพึงได้รับจากการทำประชาสัมพันธ์ให้กับนักการเมืองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นเหตุให้สื่อมวลชนท้องถิ่นลดบทบาทของตนเองลง

การที่สื่อมวลชนท้องถิ่นลดบทบาทของตนเองลง ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นขาดข้อมูลข่าวสารที่เขาพึงจะได้รับ ควรจะรับรู้ ตัวอย่างเช่น ถ้าในจังหวัดนั้นมีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอยู่ 3 เล่ม เล่ม 1 สนับสนุนพรรคการเมือง ก. เล่ม 2 สนับสนุนพรรคการเมือง ข. และเล่ม 3 สนับสนุนพรรคการเมือง ค. การที่หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแต่ละเล่มสนับสนุนพรรคการเมืองที่ต่างกัน นำเสนอนโยบายพรรคการเมืองแต่ละพรรคและวิพากษ์วิจารณ์ว่านโยบายพรรคการเมืองที่ตนเองสนับสนุนนั้นมีข้อดีกว่านโยบายของพรรคการเมืองอื่น ถ้าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ นำเสนอแนวทางนี้ นั่นหมายความว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ใน

ท้องถิ่นจะได้รับข้อมูลที่รอบด้าน เขาจะใช้วิจรรย์ญาณพิจารณาเอาเองว่าเขาควรจะสนับสนุนพรรคการเมืองใด ดังข้อความ

“ถ้าในท้องถิ่นมีหนังสือพิมพ์ 3 ฉบับ ฉบับ ก.สนับสนุนพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ฉบับ ข. สนับสนุนพรรคการเมืองหนึ่ง ฉบับ ค.สนับสนุนอีกพรรคการเมืองหนึ่ง แล้วเขาก็นำเสนอนโยบายของพรรคการเมืองที่เขาชอบ นำเสนอความแตกต่างกับพรรคการเมืองอื่น ถามว่าอย่างนี้เป็นประชาธิปไตยไหมละ ประชาชนก็จะได้รับความรู้ เขาจะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกทีมที่เขาเห็นว่าเหมาะสมที่จะไปบริหารท้องถิ่น ถ้าผู้มีอำนาจเปิดโอกาสให้เขานำเสนอ”

○ การทำกิจกรรมในท้องถิ่นของนักการเมืองระดับชาติ

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการรายงานข่าวการทำกิจกรรมในท้องถิ่นของนักการเมืองระดับชาติ ผลการศึกษาพบว่าสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า นักการเมืองระดับชาติจะแสดงบทบาทน้อยลง หลังจากมีการยึดอำนาจทางการเมืองเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 ทั้งนี้ เนื่องจากคณะผู้ยึดอำนาจมีคำสั่งไม่ให้นักการเมืองทำกิจกรรมทางการเมือง ถ้าหากผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งจะถูกลงโทษอย่างรุนแรง ดังข้อความ

“หลังจากมีการยึดอำนาจ นักการเมืองท้องถิ่นจะทำกิจกรรมน้อยลง ก่อนหน้านี้นักการเมืองเขาก็จะพบชาวบ้านบ้าง ไปงานเลี้ยงบ้าง มีกิจกรรมของเขาอยู่ตลอด แต่พอยึดอำนาจ เขาจะเก็บตัวเงียบ ไม่มีมาจัดเลี้ยงเหมือนเมื่อก่อน เขาจะระวังตัว”

ผู้สื่อข่าวประจำภูมิภาคจะแบ่งงานตามพื้นที่แต่ละจังหวัดของตนเอง เรียกว่า “สตริงเกอร์” ประจำจังหวัด การนำเสนอข่าวจะมุ่งนำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเป็นหลัก เมื่อบุคคลระดับรัฐมนตรีหรือคนสำคัญระดับประเทศเดินทางมาทำกิจกรรมหรือมาท่องเที่ยวในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หัวหน้าโต๊ะข่าว หรือ บรรณาธิการข่าวซึ่งอยู่สำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครก็จะมีคำสั่งให้ผู้สื่อข่าว หรือบรรณาธิการข่าวท้องถิ่นติดตามรายงานความเคลื่อนไหวให้กับสื่อส่วนกลาง ทั้งการเขียนข่าวเพื่อนำไปตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ การถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวเพื่อนำลงในหนังสือพิมพ์และในเว็บไซต์

จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการข่าวพบว่า ในกรณีการติดตามนักการเมืองหรือผู้มีอำนาจทางการเมืองระดับชาติที่เดินทางมาทำกิจกรรมในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้สื่อข่าวในท้องถิ่นจะคิดประเด็นข่าวเอง เขียนบทสัมภาษณ์เอง เมื่อเขียนข่าวเสร็จแล้วก็ส่งภาพถ่าย เนื้อหาข่าวนั้นเข้าไป

ในระบบการส่งข่าวอิเล็กทรอนิกส์ไปยังกองบรรณาธิการข่าวในสำนักงาน ส่วนข่าวที่ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นเขียนและส่งไปนั้นจะได้รับการนำเสนอหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับบุคคลในกองบรรณาธิการ

○ รัฐประหารทำให้โครงการในท้องถิ่นหยุดชะงัก

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการรายงานข่าวการเมืองท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า นักการเมืองท้องถิ่นกล่าวว่า หลังจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลรักษาการณที่บริหารประเทศอยู่ในช่วงก่อนวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 เมื่อยึดอำนาจสำเร็จ คณะบุคคลผู้ยึดอำนาจได้ใช้อำนาจทำให้บ้านเมืองอยู่ในความสงบ ไม่ให้มีการเดินขบวนประท้วงทางการเมือง จากการยึดอำนาจของกองทัพ ทำให้โครงการต่างๆที่กำลังดำเนินการอยู่และโครงการที่จะดำเนินการในอนาคตต้องหยุดชะงักลง โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนก็ต้องหยุดลง และหลายโครงการดำเนินการต่อไม่ได้ ทั้งๆที่เป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ดังข้อความ

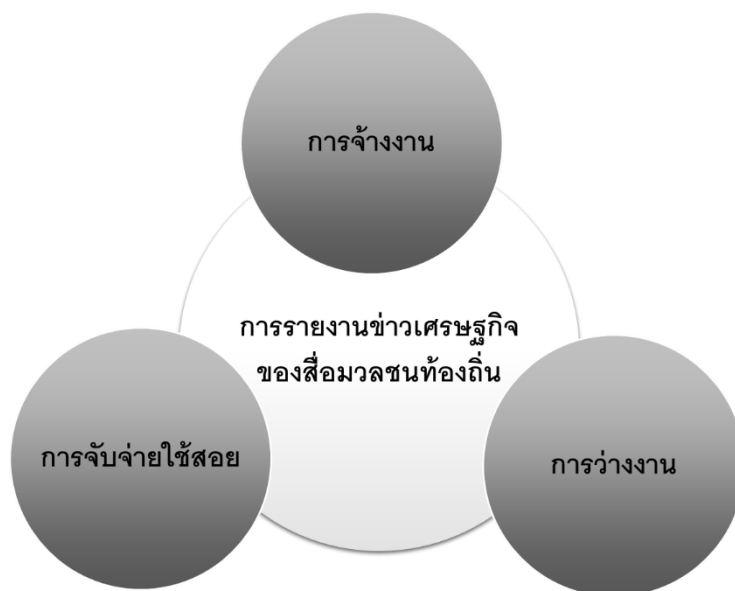
“ปกติแล้ว หน่วยงานท้องถิ่นเขาจะมีแผนของเขา เขาจะต้องมีแผนในอนาคต แผน 3 ปี ปรากฏว่าวันนี้เขาทำตามแผนไม่ได้ ตอนนี้มีการตรวจสอบงบประมาณอย่างหนัก สิ่งที่เคยทำหลายอย่างก็ทำไม่ได้ รัฐบาลตัดหลายงบประมาณ ตัดทิ้งทั้งหมด เช่น งบประมาณที่เคยจัดเลี้ยงให้ผู้สูงอายุ เคยซื้อของขวัญมามอบให้ผู้สูงอายุ แต่เดี๋ยวนี้ก็ทำไม่ได้แล้ว”

5.1.2 การรายงานข่าวเศรษฐกิจ

จากการศึกษาการรายงานข่าวเศรษฐกิจของสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย 1) การจ้างงาน 2) การว่างงาน และ 3) การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของประชาชน ดังภาพ 5.3

ภาพ 5.3

แสดงการรายงานข่าวเศรษฐกิจของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง

จากภาพ 5.3 สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวสารในประเด็นเศรษฐกิจของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- การจ้างงาน

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการรายงานข่าวสารการจ้างงานในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า นับตั้งแต่เกิดรัฐประหารในเดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2557 เป็นต้นมา นักธุรกิจในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะไม่ลงทุนเพิ่มขึ้นมากนัก โดยเฉพาะการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ที่ต้องใช้เงินจำนวนมาก ในกรณีที่มีการลงทุนขนาดใหญ่ เช่น การก่อสร้างโรงแรมขนาดใหญ่บริเวณชายทะเลจังหวัดชลบุรี จะดำเนินการโดยนักลงทุนจากกรุงเทพมหานครที่นำเงินเข้ามาลงทุนมากกว่านักธุรกิจในพื้นที่ การลงทุนในระยะแรกของนักลงทุนอาจจะไม่มีกำไร แต่นักลงทุนที่มาจากกรุงเทพมหานครจะมีเงินทุนมากกว่า ดังนั้น เขาจะอยู่ได้เนื่องจากมีเงินสำรองมากกว่า ดังข้อความ

“ตั้งแต่รัฐบาลเข้าบริหารประเทศ เรียกว่าตั้งแต่การยึดอำนาจก็ว่าได้ หลายส่วนชอบเขา นักธุรกิจใหญ่ๆในท้องถิ่นยังไม่อยากพูดกับเราเลย เพราะพูดไปแล้วเขาเจ็บตัวจริงๆคือเขาจะอยู่ไม่ไหว ถ้าเรารายงานไป ก็เหมือนกับไปบอกกับสังคมว่านักธุรกิจรายนี้แย่แล้ว เงินไม่ค่อยมีแล้ว นักลงทุนจากกรุงเทพเขามีทุนเยอะกว่า

เรียกว่า มีสายป่านยาวกว่า ลงทุนในท้องถิ่นวันนี้ไม่มีกำไรไม่เป็นไร เพราะในระยะยาวเขาจะมีกำไร”

ทั้งนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า เมื่อนักลงทุนจากกรุงเทพมหานครเข้ามาลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขาก็จะใช้สื่อมวลชนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์โครงการที่ลงทุน เพื่อให้คนในท้องถิ่นเข้ามาซื้อสินค้าและใช้บริการของเขา ดังข้อความ

“เมื่อนักลงทุนจากที่อื่นเขาหิ้วเงินมาลงทุนโครงการขนาดใหญ่ เขาก็จะใช้บริการสื่อมวลชนท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ เขาก็จะซื้อโฆษณาเต็มหน้าในหนังสือพิมพ์ให้เขา เอาเงินไป หนังสือพิมพ์ก็นำเสนอข่าวให้เขา จะเป็นอย่างนั้นมากกว่า”

ในประเด็นการจ้างงานนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า หลังจากการยึดอำนาจของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ซึ่งคณะดังกล่าวได้ออกคำสั่งไม่ให้ประชาชนรวมตัวกันตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป และห้ามออกจากเคหะสถานในยามค่ำคืนหลัง 22.00 น. จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ร้านค้าหรือผู้ประกอบการภาคธุรกิจได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น จึงมีการจ้างงานประชาชนในพื้นที่น้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับที่ผ่านมาก่อนที่จะมีการทำรัฐประหารเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ดังข้อความ

“หลังการรัฐประหารเมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา หน่วยงานภาคธุรกิจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเดือดร้อนกันทั่ว ทั้งรายเล็กรายใหญ่ ค่าขายไม่ได้ ยอดขายตกต่ำไม่เข้าเป้า ทำให้เขามีรายได้ลดน้อยลง เมื่อรายได้ลดลง เขาก็ไม่จ้างงานเพิ่ม นี่คือปัญหาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

นอกจากนี้ สื่อมวลชนกล่าวว่า ในสภาวะปกตินั้น บางพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการจ้างงานอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีนักธุรกิจและประชาชนชาวต่างประเทศอาศัยอยู่จำนวนมาก ทำให้มีการจ้างงานเกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอศรีราชามาก แต่ทว่าหลังจากเกิดการรัฐประหาร ส่งผลให้การจ้างงานลดน้อยลง ดังข้อความ

“ก่อนหน้าที่จะมีการยึดอำนาจ เศรษฐกิจที่ศรีราชาดี มีการจ้างงานทั่วไป ทั้งที่ศรีราชาและที่แหลมฉบัง โดยเฉพาะแหลมฉบังนี่โรงงานเยอะ มีการจ้างงานเยอะ พูดง่ายๆว่าอำเภอศรีราชาของจังหวัดชลบุรีเศรษฐกิจดี แต่หลังจากมีการยึดอำนาจ รัฐออกคำสั่งไม่ให้มีการชุมนุมเกิน 5 คน ไม่ให้ออกนอกพื้นที่หลัง 4 ทุ่ม ทำให้เศรษฐกิจศรีราชาแยกลง การจ้างงานไม่มี แถมยังมีการปลดพนักงานออกเสียอีก นี่คือผลของการยึดอำนาจ”

นอกจากอำเภอศรีราชาที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการยึดอำนาจของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติแล้ว อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองพัทยา สถานท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดชลบุรีที่มีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ มีโรงแรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ให้บริการนักท่องเที่ยวอยู่ทั่วไป ซึ่งก็ได้รับผลกระทบจากการยึดอำนาจของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ยึดอำนาจทางการเมืองจากรัฐบาลรักษาการณีนิวเดมอรัล บัญฑทรวงไพศาล ซึ่งรักษาการณีนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ทำให้เศรษฐกิจในพัทยาได้รับผลกระทบเสียหาย ดังข้อความ

“ที่พัทยาก็เหมือนกัน ก่อนหน้านี้เศรษฐกิจดี ถนนหนทางรถติดไปทั่ว นักท่องเที่ยวทั้งซีมอเตอริสต์ เดินกันขวักไขว่ มีการจับจ่ายใช้สอยกันตลอดทั้งกลางวัน กลางคืน แต่พอมีการยึดอำนาจ รัฐบาลใช้มาตรการเด็ดขาด ทำให้เจียบเหงา ร้านค้าขายของไม่ได้ นักท่องเที่ยวตกอกตกใจ กังวลว่าจะได้รับอันตราย ก็ไม่ออกมาจับจ่ายใช้สอย ถามว่าใครเดือดร้อน ประชาชนก็เดือดร้อน”

ทั้งนี้ สื่อบลชนกล่าวว่า ในอดีตนั้นเมื่อใครก็ตามที่ต้องการหางานทำ ก็จะย้ายครอบครัวเดินทางไปหางานทำที่พัทยา เมื่อไปถึงพัทยาแล้วจะได้งานทำแน่นอน ทั้งงานโรงแรม งานบริษัท งานรับจ้างทั่วไป แต่ทว่าปัจจุบันทั้งโรงแรม บริษัทห้างร้าน ไม่ได้รับพนักงานเพิ่ม มีหน้าข้าบริษัทบางแห่งในพัทยายังปลดพนักงานออกอีกด้วย แสดงให้เห็นว่าการค้าขายหรือการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันมีปัญหา ดังข้อความ

“เมื่อก่อนใครไม่มีงานทำ ไปหางานทำที่พัทยา ก็ได้งานทำ จะเป็นงานบริษัท งานโรงแรม หรือรับจ้างทั่วไป แต่เดี๋ยวนั้นนอกจากไม่รับพนักงานแล้ว ยังปลดพนักงานอีกด้วย บางแห่งให้สมัครใจลาออกโดยที่บริษัทจ่ายเงินให้ตามกฎหมาย คือ จ้างไม่ไหวแล้ว ไม่มีเงินจ้าง ธุรกิจขาดทุน ทำได้แค่ประคองตัว”

- การว่างงาน

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการรายงานข่าวสารการไม่มีงานทำของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนเห็นว่าถ้าหากประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีงานทำมากขึ้น ก็จะทำให้เศรษฐกิจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือดีขึ้น เพราะประชาชนสามารถใช้เงินจับจ่ายใช้สอยสินค้าได้ตามที่ต้องการ ทำให้เงินหมุนเวียนในท้องตลาด แต่จากสภาพทางสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปัจจุบัน คนว่างงานเพิ่มมากขึ้น คนที่เคยทำงานก็ถูกให้ออกจากงาน ดังข้อความ

“ถ้าคนมีงานทำ เขาก็มีรายได้ เมื่อมีรายได้ เขาก็จับจ่ายใช้สอย มันก็ทำให้คนมีอาชีพ ได้ประโยชน์เป็นทอดๆ แต่เมื่อเขาไม่มีงานทำ เขาก็ไม่มีเงินใช้ ขาดรายได้

เมื่อไม่มีเงิน ก็ซื้อของไม่ได้ พ่อค้าแม่ค้าในตลาดก็ขายของไม่ได้ มันก็ทำให้เศรษฐกิจในภาพรวมไม่ดี

เมื่อคนถูกให้ออกจากงาน มันก็ส่งผลกระทบไปยังปัญหาอื่นๆ ไม่มีงานทำ ไม่มีเงิน ก็ออกไปปล้น ไปจี้ หรือไปขโมยของคนอื่นเขา บางคนเขาไม่ให้ก็ไปฆ่าเขาก็มีปัญหามันโยงกันเป็นทอดๆ”

สื่อมวลชนบางคนกล่าวว่า ปัญหาการว่างงานจะเชื่อมโยงไปยังปัญหาอื่นๆ รัฐบาลในปัจจุบันควรจะส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีอาชีพ มีงานทำ ซึ่งเป็นภารกิจอย่างเร่งด่วนของรัฐบาล ภายหลังจากที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ยึดอำนาจทางการเมืองจากรัฐบาลที่บริหารประเทศในขณะนั้นเสร็จสิ้น และใช้อำนาจบังคับไม่ให้ประชาชนออกมาเดินขบวนต่อต้านทางการเมือง และห้ามต่อต้านการยึดอำนาจ ภายหลังจากยึดอำนาจเสร็จประชาชนไม่ได้เดินขบวนประท้วงกันแล้ว รัฐบาลก็ควรจะเน้นพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่ควรให้ความสำคัญกับการเมืองมากเกินไปดังที่รัฐบาลพยายามทำอยู่ ดังข้อความ

“รัฐบาลควรมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ให้ดีกว่านี้ เพราะยังมีคนจำนวนมากที่ไม่มีงานทำ หลายคนเป็นคนที่มีความสามารถ ทำงานได้ แต่เมื่อไม่มีงานทำ มันก็ขาดรายได้ คนเรามีรายจ่าย มันก็เกิดปัญหาสังคมตามมา เกิดการลักทรัพย์ทั่วไป การจี้ปล้นที่มีให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง

ประชาชนในภาคตะวันออกที่ไม่ได้ทำงานก็มาก ทั้งๆที่เขาก็มีร่างกายปกติ เมื่อไม่ได้ทำงาน ก็ขาดรายได้ ไม่มีเงินเดือน ไม่มีเงินใช้ มันก็จะส่งผลกระทบไปเรื่องอื่นๆ เช่น เกิดปัญหาลักขโมย

ทั้งนี้ สื่อมวลชนบางคนกล่าวว่า ถ้ารัฐบาลจะพัฒนาอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกก็สามารถทำได้ เชื่อว่ามีหลายคนสนับสนุน แต่ประชาชนในภาคตะวันออกจำนวนมากเกิดความหวุ่นเกรงเรื่องผลกระทบจากการสร้างอุตสาหกรรม มลพิษที่เกิดขึ้นจะทำลายสุขภาพอนามัยของพวกเขาที่อาศัยอยู่ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรม ดังนั้น ถ้ารัฐจะผลักดันให้มีโรงงานอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกให้ทำการศึกษาตามหลักการทางวิชาการเสียก่อน จากนั้นจึงนำเอาข้อมูลหรือผลการศึกษามาพิจารณาว่าจะต้องทำอะไรจึงได้ได้ประโยชน์และไม่ได้ส่งโทษหรือส่งพิษภัยให้กับประชาชนบริเวณนั้น ดังข้อความ

“การพัฒนาอุตสาหกรรมมันก็ดีนะ เชื่อว่าหลายคนเขาเห็นด้วย สนับสนุน รัฐบาลควรจะทำ โดยเฉพาะในภาคตะวันออก ที่ไม่ไกลกรุงเทพฯมากนัก แต่สิ่งที่เขาหวุ่น

เกรงก็คือ ผลกระทบหรือมลพิษที่เกิดจากการพัฒนาอุตสาหกรรม เขาว่ามันอันตราย

ถ้าจะทำก็ต้องมีการศึกษาทางวิชาการเสียก่อน จากนั้นก็นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาว่าจะต้องทำอย่างไรจึงจะไม่กระทบกับความเป็นอยู่หรือสุขภาพของคนแถวนั้น”

- การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของประชาชน

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการรายงานข่าวสารการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของประชาชน ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนเห็นว่าในสถานการณ์สังคมปัจจุบันประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีฐานะยากจนอยู่มาก คำว่า มีฐานะยากจน หมายถึง มีรายได้ที่ไม่พอกับรายจ่าย ประชาชนจำนวนหนึ่งไม่มีรายได้ หรือมีรายได้เล็กน้อย เนื่องจากไม่ได้ทำงาน ก็จะไม่มีความที่จะไปจับจ่ายใช้สอย ไม่มีเงินไปกระตุ้นเศรษฐกิจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ดีขึ้น แม้ว่าประชาชนจำนวนหนึ่งจะมีงานทำ มีรายได้ แต่ก็มีรายจ่ายมาก เขาจึงระมัดระวังเวลาที่จะต้องใช้จ่ายเงิน จากปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้จึงทำให้การจับจ่ายใช้สอยของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่คึกคักมากนัก ดังข้อความ

“คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มีทั้งที่มีงานทำ และไม่มีงานทำ คนที่มีงานทำ เขาก็พอมีรายได้ไปจับจ่ายใช้สอย แต่เขาก็ต้องระมัดระวัง เพราะเขามีเงินน้อย จะใช้จ่ายทั้งหมดกระเป๋าก็ทำไม่ได้ ส่วนคนที่ไม่มียานทำ เขายังต้องระมัดระวังเวลาจะใช้เงิน เพราะเขาไม่ได้ทำงาน ไม่มีเงินเดือน มีเล็กน้อยๆ ทุกวันนี่มองไป มีแต่คนจน”

สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้กล่าวถึงสภาพของห้างสรรพสินค้า ร้านค้า และร้านอาหารในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยระบุว่า ปัจจุบันมีประชาชนในฐานะผู้ซื้อสินค้าเดินจับจ่ายใช้สอยในห้างสรรพสินค้า ร้านค้า ร้านอาหารไม่มากนัก ในขณะที่มีผู้ประกอบการค้าขายจำนวนมาก ประกอบกับลูกค้ามักจะเลือกซื้อเฉพาะสิ่งของหรืออาหารที่จำเป็น ไม่ได้ซื้อไปเก็บกักตุนไว้มากมาย ดังเช่นยามที่เศรษฐกิจดีที่มีประชาชนจับจ่ายใช้สอยจำนวนมาก ดังข้อความ

“ก็รู้ๆกันอยู่ว่าสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยตอนนี้เป็นอย่างนี้ เรียกได้ว่ามันแยเลยก็ว่าได้ เห็นได้จากในห้างสรรพสินค้า ห้างใหญ่ ห้างเล็ก หรือร้านค้าต่างๆ มีคนเดินน้อยมาก มีแต่คนขาย คนที่ซื้อก็ซื้อกันพอกิน ไม่ได้จับจ่ายใช้สอยเยอะเหมือนเมื่อก่อน”

สื่อมวลชนบางคนกล่าวว่า เมื่อฟังจากการบอกเล่าของผู้บริหารรัฐบาล จะเห็นได้ว่ารัฐบาลแจ้งข่าวสารมายังประชาชนว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังจะดีขึ้น แต่ในความเป็นจริงนั้น

สามารถมองเห็นได้จากต่างจังหวัดซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไทยอาศัยอยู่ สภาพการจับจ่ายใช้สอยเพื่อการบริโภคของชาวบ้านทั่วไปไม่ได้กำลังจะดีเหมือนดังเช่นที่รัฐบาลแถลงต่อประชาชน ในทางกลับกัน ชาวบ้านกำลังเดือดร้อนเพราะไม่สามารถค้าขายหรือทำธุรกิจค้าขายสินค้าได้เหมือนในอดีต ดังข้อความ

“รัฐบาลแถลงว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังจะดีขึ้น แต่ในความเป็นจริงเราก็เห็นกันอยู่ คนที่เขากทำธุรกิจเขาก็บอกว่าขายของไม่ได้ มันแย คนที่ค้าขายในตลาดเขาก็บอกว่าขายไม่ได้ ไม่มีคนเดิน มีน้อย มันเจียบไปหมด เศรษฐกิจโดยรวมไม่ได้ดีอย่างที่เขากบอก”

ในขณะที่สื่อมวลชนบางคนกล่าวว่าการที่ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจับจ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภค บริโภคน้อยลงนั้น มีสาเหตุมาจากค่าครองชีพในการดำเนินชีวิตปัจจุบันสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ประชาชนใช้จ่ายเงินเท่าเดิม แต่สามารถซื้อสินค้าได้น้อยลงกว่าเดิม เขากจึงต้องใช้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นกว่าเดิม จึงจะซื้อสินค้าได้เท่ากับจำนวนเงินที่เคยซื้อเมื่อก่อน ดังข้อความ

“เดี๋ยวนีคนมีเงินน้อย ค่าครองชีพก็สูง เงินห้าร้อยบาทซื้ออะไรไม่ได้มาก ซื้อของนิดหน่อยก็หมดแล้ว คือ ค่าของเงินมันน้อยลง ได้ของน้อย เขากก็ไม่พอที่จะทำกับข้าวกินในบ้าน เพราะอยู่กันหลายคน ก็ต้องใช้เงินเยอะขึ้น นี้คือปัญหาความเดือดร้อนของชาวบ้านเดี๋ยวนี

เดี๋ยวนีมีตลาดนัดเยอะ ลองสังเกตที่ตลาดนัดที่มีรถจอดอยู่เยอะๆ รถคนขายกับรถคนซื้อ คนขายขับมาร้านละ 1 คัน แผงละ 1 คัน คนซื้อคนหนึ่งก็ขับมา 1 คัน ไม่ใช่ว่ามีรถจอดอยู่เยอะ หมายความว่าคนมาเดินตลาด มาซื้อของกันเยอะนะ คนหนึ่งก็ขับรถมาคันหนึ่ง”

5.1.3 การรายงานข่าวอาชญากรรม

จากการศึกษาการรายงานข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย ข่าวการ จี้ ปล้น ข่าวการฆาตกรรม ข่าวการลักทรัพย์ ข่าวอุบัติเหตุ ดังภาพ 5.4

ภาพ 5.4

แสดงการรายงานข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง

การรายงานข่าวอาชญากรรมของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง

จากภาพ 5.4 สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงรายงานข่าวสารในประเด็นข่าวอาชญากรรมในภาคตะวันออกเฉียง แบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ข่าวการฉ้อโกง

จากการศึกษาในประเด็นการรายงานข่าวการฉ้อโกง ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงรายงานข่าว ดังต่อไปนี้

การปล้น ฉ้อ ในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากมีเหตุการณ์การปล้น ฉ้อ เกิดขึ้นทั่วไป หลายเหตุการณ์เกิดขึ้นแต่ก็ไม่ได้เป็นข่าว เนื่องจากสื่อมวลชนมีพื้นที่ในการนำเสนอข่าวจำกัดที่เกิดขึ้นและนำเสนอเป็นข่าวก็มีมาก ทั้งช่วงเวลากลางวันและกลางคืน ที่มักจะมีเหตุการณ์การปล้นร้านค้า ร้านอาหาร หรือปล้นร้านสะดวกซื้ออยู่บ่อยครั้ง ทั้งการใช้อาวุธจี้ในระยะประชิดตัวเพื่อต้องการชิงทรัพย์ก็มีมาก ดังข้อความ

“ทุกวันนี้ มีการขับซื้อรถมอเตอร์ไซด์เข้าไปปล้นในร้านสะดวกซื้อ เอาเงินไปแค่ 200 – 300 บาท นี่เป็นข้อหาหลักทรัพย์ ทำไมเงินแค่ 200 บาท คุณยังลงทุนไปปล้นเขาเลย มันสะท้อนอะไร จึ้นในตอนกลางวันก็มี จึ้นข้างถนน บนสะพานลอย ก็มีให้เห็นบ่อยๆ เอาเงินไปได้บ้าง เอาสร้อย เอาทองไปได้บ้าง นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นจริง”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า สถานการณ์ทางสังคมที่เป็นอยู่ทุกวันนี้คือ มีคนร้ายปล้นสะดมประชาชนถึงในบ้าน ร้านค้า ซึ่งมีให้เห็นอยู่ทั่วไปและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ที่เป็นเช่นนี้เพราะประชาชนค้าขายไม่ดี ประกอบกับบางรายถูกบริษัทหรือหน่วยงานปลดจากการเป็นพนักงาน ทำให้ขาดรายได้ จึงตัดสินใจก่ออาชญากรรม การก่ออาชญากรรมที่ทำได้ง่าย คือ การปล้นชิงเอาเงินสดไปใช้จ่ายนั่นเอง ดังข้อความ

“ทุกวันนี้หลายคนถูกปลดจากที่ทำงาน บริษัท Lay off พนักงาน หลายคนตกงานไม่มีงานทำ แต่มีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเยอะ จะขอใครกินก็ไม่ได้ ตัดสินใจปล้นเขาดีกว่า ง่ายกว่า นี่คือนี่ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้ มีให้เห็นอยู่ทั่วไป ในจังหวัดชลบุรีนี่ก็เยอะ เป็นข่าวตลอด ข่าวแบบนี้มีเยอะมาก”

สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนกล่าวว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนมาก โดยเฉพาะการจี้ ปล้น ชิงทรัพย์ เกิดขึ้นทั่วไป ดังเช่นที่เกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้ที่อำเภอบางละมุง เมืองพัทยา วัยรุ่นกลุ่มหนึ่งชิงสร้อยคอที่คล้องอยู่จากนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ซึ่งกำลังซื้อของทำยรถจักรยานยนต์อยู่ เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังเร่งสืบหาตัวผู้ก่อเหตุมาดำเนินคดีตามกฎหมาย ทั้งนี้ สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ว่าการกระทำเช่นนี้จะทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเสียหาย ทำให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกเขาไม่กล้าเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยเฉพาะที่เมืองพัทยาซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงติดอันดับต้นๆของโลก ดังข้อความ

“ก่อนหน้านี้มีกลุ่มวัยรุ่นชิงทรัพย์นักท่องเที่ยวที่พัทยา เป็นชาวเกาหลีใต้ ผู้ชายกำลังนั่งซื้อมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ถูกคนร้ายขี่มอเตอร์ไซด์มาแล้วกระชากสร้อยคอไป เส้นละสามหมื่นกว่าบาท เห็นไหม ทำกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ แล้วใครเขาอยากจะมาเที่ยวเมืองไทย คดีอย่างนี้มีเยอะ ตอนนี่ยังจับไม่ได้ กำลังตามจับตัวอยู่”

- ข่าวการฆาตกรรมของคนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การรายงานข่าวอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวการฆาตกรรมในท้องถิ่นอยู่เป็นประจำ ทั้งเกิดจากการขัดผลประโยชน์ในทางธุรกิจ การไม่พอใจกัน การประทุษร้ายเพื่อชิงทรัพย์

มีให้เห็นเป็นข่าวในภาคตะวันออกเฉียงบ่อยครั้ง ที่สำคัญคือ ปัญหาการฆ่ากันตายนี้ไม่ได้ลดน้อยลง แต่กลับมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ดังข้อความ

“การฆ่ากันตายในภาคตะวันออกเฉียงก็มีสาเหตุมาจากไม่กี่อย่าง อย่างแรกก็ขัดผลประโยชน์กัน เมื่อขัดผลประโยชน์กันก็ยิงกันตาย บางที่เป็นเรื่องเล็กๆน้อยๆก็ฆ่ากันตายแล้ว อีกอย่างหนึ่งคือ ทำเลาะกัน บ้างก็กินเหล้ากัน พอเมาได้ที่ก็มีเรื่องกัน ยิงกันตาย อีกอย่างหนึ่งก็หวังชิงทรัพย์ หั้ปล้น จี้ พอไม่ได้ก็ฆ่ากันตาย เหตุการณ์ฆ่ากันตายนี้มีอยู่ทั่วไป สื่อมวลชนก็รายงานข่าวอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นข่าวอาชญากรรม”

ทั้งนี้ ผู้สื่อข่าวกล่าวว่า ชาวเกี่ยวกับอาชญากรรมในภาคตะวันออกเฉียงมีมากขึ้นเรื่อยๆ และเกิดขึ้นในหลายพื้นที่ ดังเช่นเหตุการณ์ที่เกิดที่พัทยาเมื่อไม่นานมานี้ คือ มีคนถูกทำร้ายร่างกายบาดเจ็บสาหัส โดยถูกของมีคมบาดเข้าที่ลำคอ เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังสืบหาตัวคนร้ายที่ก่อคดีนี้อยู่ ดังข้อความ

“ที่พัทยามีข่าวอยู่ มีคนถูกคนร้ายใช้มีดฟันที่คอ ซีรทมอเตอร์ไซด์มาจอดเสร็จ ล้มลงตรงนั้นเลย ร้องขอให้คนแถวนั้นช่วย พ่อค้าแถวนั้นช่วยกันเรียกรถพยาบาล ไม่รู้ว่าใครเป็นคนทำ ตำรวจกำลังสืบคดีนี้อยู่ ชาวแบบนี้เกิดขึ้นเยอะ สื่อมวลชนก็รายงานต่อเนื่อง เพราะมันเกี่ยวข้องกับชีวิต เกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชน”

สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนให้ข้อมูลว่าปัญหาการฆ่ากันตายของคนในภาคตะวันออกเฉียงที่เกิดขึ้นเป็นประจำ คือ ปัญหาเกี่ยวกับการชิงหวงของประชาชนทั่วไป ดังเช่นที่เกิดขึ้นไม่นานมานี้ ผู้ถูกฆาตกรรมเป็นเพศหญิง อายุ 58 ปี ถูกยิงด้วยอาวุธปืนที่บริเวณหลัง 3 นัด ในลักษณะกำลังกอดนางสาวรัตนภรณ์ ซึ่งเป็นลูกสาว ส่วนนางสาวรัตนภรณ์ ลูกสาวถูกยิงด้วยอาวุธปืน 13 นัด เสียชีวิตทั้งสองคน เป็นเหตุการณ์สะเทือนขวัญที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียง เหตุการณ์ดังกล่าวนี้เกิดจากคนร้ายคือ นายดาบ ตำรวจคนหนึ่งได้เดินทางมาหาแฟนสาวของตนเอง เมื่อมาถึงที่บ้านของแฟนสาวเห็นคนอยู่ในบ้าน 3 คน เป็นชายหนึ่งคน เป็นหญิงสองคน เมื่อฝ่ายชายเห็นดาบตำรวจจึงวิ่งกระโจนหนีออกจากบ้าน นายดาบ ตำรวจจึงรีบวิ่งตามไปแล้วใช้ปืนสั้นขนาด 9 มม. ที่พกติดตัวอยู่ยิงชายคนดังกล่าวหลายนัด เป็นเหตุให้ชายคนดังกล่าวเสียชีวิตทันทีในที่เกิดเหตุ จากนั้นนายดาบตำรวจได้วิ่งตามรถยนต์ที่ผู้หญิงทั้งสองคน กำลังจะขับหนี จากนั้นใช้ปืนที่ถืออยู่ยิงใส่เข้าไปในรถยนต์คันดังกล่าว 10 นัด ทำให้หญิงทั้งสองคนเสียชีวิตในที่เกิดเหตุ เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่สะเทือนขวัญประชาชน ซึ่งเหตุการณ์ในลักษณะเดียวกันนี้มิให้เห็นอยู่ทั่วไป ดังข้อความ

“เร็วๆนี้มีอีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นแถวนี้ แม่ถูกถูกลงตายทั้งสองคน สภาพศพแม่กำลังกอดลูกสาว คนถูกถูกลง 13 นัด แม่ถูกถูกลง 3 นัด ตายคาที่ทั้งสองคน คนที่ยังเป็นดาบตำรวจในเมืองชลนี้แหละ เหตุการณ์แบบนี้มีให้เห็นอยู่ทั่วไป ที่ไม่เป็นข่าวก็เยอะ ที่เป็นข่าวก็เห็นกันอยู่ มีอยู่ทุกสื่อ เป็นเรื่องของการใช้อารมณ์ เมื่อคนมีอารมณ์โกรธ หึงหวงกัน ก็บันดาลโทสะ สุดท้ายก็ต้องเข้าไปนอนในคุก ตำรวจเขาพยายามแก้ไขโดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกสถานีได้ปฏิบัติธรรมจะได้รับการยับยั้งชั่งใจได้มากขึ้น”

สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า เหตุการณ์การฆาตกรรมในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และมีแนวโน้มจะเกิดมากขึ้น ดังเช่นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่นานนี้คือ คนร้ายใช้ปืนพกสั้นยิงเจ้าหน้าที่ตำรวจอาสา ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งขณะนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจอาสาบุคคลนี้อยู่บริเวณร้านเซเว่น อีเลฟเว่น ปากซอยหมู่บ้านเทพธาริน เขตติดต่อกับสถานีตำรวจภูธรแหลมฉบัง ซึ่งถูกกระสุนปืนของคนที่บริเวณศรีษะและต้นขาขวา ทำให้เสียชีวิตทันทีในที่เกิดเหตุ ทำยที่สุดผู้ก่อเหตุถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ และให้เหตุผลของการฆาตกรรมครั้งนี้ว่าเข้าใจผิด คิดว่าเป็นคู่อริของตนจึงใช้อาวุธปืนยิงดังกล่าว เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นถึงการฆาตกรรมที่เกิดขึ้นได้ง่ายและมีให้เห็นอยู่ทั่วไป ดังข้อความ

“เมื่อเร็วๆนี้มีเหตุการณ์ยิงกันตาย เจ้าหน้าที่ตำรวจอาสาถูกยิงตาย คนร้ายเข้าใจผิดคิดว่าเป็นคู่อริที่เคยทะเลาะกัน ขับมอเตอร์ไซด์มาถึงหยิบปืนชี้ไปที่หัวเจ้าหน้าที่คนนี้ ยิ่งโป้งเดียวที่หัว ตายคาที่เลย เดียวนี้เหตุฆาตกรรมมันเกิดขึ้นง่ายมาก และเกิดขึ้นเยอะด้วยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเรา”

- ชาวการลักทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการลักทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทุกคนเห็นตรงกันว่าปัจจุบันเกิดปัญหาการลักทรัพย์ขึ้นทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ทุกวันนี้เกิดปัญหาเยอะแยะในสังคม ในท้องตลาดลงไปดูสิ มีแต่ลักขโมย ขโมยถึงแก๊ง ขโมยขึ้นบ้าน ขโมยนั้น ขโมยนี้ มีเต็มไปหมด มันสะท้อนปัญหาสังคม สะท้อนว่าเศรษฐกิจไม่ดี”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า ปัญหาการลักทรัพย์เกิดขึ้นสูงขึ้นดังจะเห็นได้จากข่าวที่สื่อมวลชนทุกสำนักขานำเสนอในแต่ละวัน และมีในทุกพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการปฏิบัติงานของสื่อมวลชนจะรับรู้ปัญหาการลักทรัพย์อยู่เสมอ และในหลายครั้งที่ไม่ได้นำเสนอเป็น

ข่าว เนื่องจากมีข่าวอื่นๆที่น่าสนใจมากกว่า อีกประการหนึ่งคือ ชาวหลักทรัพย์มีจำนวนมากมายเกินกว่าที่จะนำเสนอเป็นข่าวได้ทั้งหมด ดังข้อความ

“ทุกวันนี้มีการลักขโมยถังแก๊ส ราคา 2,000 กว่าบาท มีการลักขโมยเอาไปขาย ต้องการเงินแค่ 500 บาท เกิดมาจากท้องพ่อท้องแม่ไม่เคยเห็น ลักขโมยถังแก๊ส วันนี้ปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้นแล้ว รัฐบาลรู้ไหมละ ประชาชน ณ วันนี้ เขาเลือกทำผิด โดยการลักทรัพย์ เป็นข้อหาใหญ่โตนะ ทำไมเขาถึงทำ เศรษฐกิจมันแย่อย่างนี้ ทำให้หลายคนเลยกลายเป็นอย่างนี้ ลักทรัพย์เล็กๆน้อยๆ เอาใหม่ ไม่เคยมี รถเก่า ยังเอาเลย ลองคิดดู”

ในประเด็นการลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออก สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออก กล่าวว่า ในปัจจุบันมีคนตกงานกันมากเพราะเศรษฐกิจในภาคตะวันออกไม่ดี คนตกงานจำนวนหนึ่งที่มีสำนึกไม่ดีก็จะทำในสิ่งที่ไม่ดี คือ การตระเวนลักทรัพย์ในบ้านเรือนของผู้อื่น ซึ่งมีการแจ้งความดำเนินคดีกันมาก ดังข้อความ

“เดี๋ยวนี้คนตกงานเยอะ บางคนก็ขาดสำนึก เทียบตระเวนขึ้นบ้านคนอื่น ขโมยโน่นบ้าง นี่บ้าง พอจับได้ก็บอกว่าไม่มีงานทำ แต่มีรายจ่ายเยอะ ค่าโน่นค่านี้นั้นแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจมันไม่ดี”

จากการแสดงบทบาทแสวงหาข่าวสารและนำเสนอสู่ประชาชน สื่อมวลชนภาคตะวันออกได้รับรู้ถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการลักทรัพย์จำนวนมาก ดังเช่นที่เกิดขึ้นไม่นานมานี้เช่นเดียวกัน คือ เหตุการณ์ที่แหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เจ้าหน้าที่ตำรวจจับตัวคนร้ายเข้าไปขโมยกล่องรับบริจาคของมูลนิธิรักษไทยที่จัดตั้งขึ้นเพื่อหาเงินช่วยเหลือการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนที่ยากจน คนร้ายได้เงินสดไป 500 บาท ดังข้อความ

“ที่ศรีราชา แหลมฉบัง มีคนเข้าไปขโมยเงินกล่องรับบริจาคของมูลนิธิรักษไทย เขาตั้งขอรับบริจาคเงินให้กับเด็กที่ยากจน คนร้ายขโมยเงินได้ไป 500 บาท คิดดูเงินในกล่องบริจาคยังเอาไปเลย มันแสดงให้เห็นว่า เศรษฐกิจมันไม่ดี นี่แค่คดีเล็กๆนะ แบบนี้ยังมีอีกเยอะ”

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ก่อคดีลักทรัพย์ในภาคตะวันออกบางคนเป็นคนสูงอายุ มีทั้งเพศหญิงและเพศชาย ผู้ก่อคดีบางรายเข้าไปหยิบขโมยของจากร้านค้าผู้อื่น โดยไม่จ่ายเงิน บางรายเดินไปขโมยทรัพย์ของผู้อื่นแล้วรีบเดินจากไป ดังข้อความ

“บางคนแก่แล้วนะ อายุมากแล้ว แต่ยังมีขโมยของคนอื่นอยู่ เดินเข้าไปหยิบขโมยของเขาหน้าตาเฉยเลย เดินเข้าไปในร้าน ทำที่เป็นดูโน่นดูนี่ ทำไม่รู้ไม่ชี้ หยิบได้ก็

รีบเดินออกไปจากร้านเลย มีหลากหลาย มันแสดงให้เห็นว่าสังคมเราแย่แล้ว มันเกิดอะไรขึ้น คนแก่ง่ายๆ”

ผู้สื่อข่าวบางคนกล่าวว่า ส่วนใหญ่จะได้รับรู้ข่าวการลักทรัพย์ที่เกิดจากคนไทยเป็นผู้ก่อเหตุ แต่ทว่า ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นกล่าวว่า ในความเป็นจริงนั้น หลายคดีในภาคตะวันออกมีคดีที่ผู้ก่อเหตุไม่ใช่คนไทย มีชาวต่างประเทศที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นผู้ก่อคดีหลายครั้ง ดังข้อความ

“ไม่ใช่เฉพาะคนไทยนะที่ก่อคดี คนต่างชาติก่อคดีก็เยอะ ในภาคตะวันออกเรา พัทยา ศรีราชา มีเยอะ บางส่วนก็พวกแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านเรา บางส่วนก็มาจากอาหรับ ยุโรป มีหลากหลาย คนชอบมาเที่ยวเมืองไทย กฎหมายมันอ่อน อยู่ง่าย เราก็ไม่ค่อยไปเข้มงวด เพราะเห็นเป็นชาวต่างชาติ เขาเอาเงินมาให้เรา พอมาอยู่แล้วก็ก่อคดี”

- ชาวอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออก

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกในประเด็นการนำเสนอข่าวอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคตะวันออก ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในจังหวัดภาคตะวันออกเป็นประจำ เนื่องจากในแต่ละวันจะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในภาคตะวันออกอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ทั้งอุบัติเหตุจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม อุบัติเหตุจากการขับขี่ยานพาหนะ อุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานทั่วไป และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในเรื่องอื่นๆอีกมากมาย ดังข้อความ

“ข่าวเกี่ยวกับอุบัติเหตุนี้สื่อมวลชนท้องถิ่นจะเจอบ่อยมาก เจอทุกวัน บางวัน รายงานไม่หวั่นไม่ไหว ที่โนนก็มี ที่นี้ก็มี ที่เป็นข่าวบ่อยๆก็คืออุบัติเหตุรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ มีตลอด

บางคนทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เครื่องจักรตัดนิ้ว ตัดมือก็มี บางคนชนชาติก็มี ชนาก็มี ภาคตะวันออกมีโรงงานอุตสาหกรรมเยอะ อุบัติเหตุก็เยอะตามไปด้วย”

นอกจากอุบัติเหตุที่เกิดจากการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทั่วไปทุกพื้นที่ในภาคตะวันออกซึ่งเป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นประจำคือ อุบัติเหตุที่เกิดจากการขับขี่ยานพาหนะ ทั้งการขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ มีให้เห็นทุกวัน ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากความประมาทของผู้ขับขี่ นอกจากความประมาทแล้ว อีกสาเหตุหนึ่งที่เกี่ยวข้องกันคือผู้ขับขี่ยานพาหนะดื่มสุราหรือของมึนเมา ทำให้ควบคุมสติสัมปชัญญะของตนเองได้น้อยลง และทำให้เกิดอุบัติเหตุ ดังข้อความ

“อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นโดยเฉยๆก็คือ การขับขี่ยานพาหนะ เกิดขึ้นทุกวัน ทุกพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็เกิดจากความประมาททั้งนั้น ไม่เราประมาทก็เขาประมาท แต่ส่วนใหญ่ก็ประมาททั้งสองฝ่าย

อีกอย่างหนึ่งก็คือ เมา เรื่องเมาที่เป็นทุกที่ เมาแล้วขับรถ ซี่รถ ขับไปเข้าบ้านคนอื่นเขาก็มี ขับไปชนร้านเขาก็มี ที่พัทยาก็เฉยๆ มีทั้งฝรั่งเมา ไทยเมา เมาแล้วก็ขับรถไปชนเขา สร้างความเสียหายให้คนอื่น”

สื่อมวลชนท้องถิ่นกล่าวว่า ชาวอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่เป็นชาวการขับขี่ยานพาหนะ ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับคนไทยที่ขับขี่ยานพาหนะ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ขับขี่ยานพาหนะแล้วประสบอุบัติเหตุก็มีมาก ซึ่งสื่อมวลชนท้องถิ่นก็นำเสนออย่างต่อเนื่องดังข้อความ

“อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบ่อยคือ การขับซี่ยารถยนต์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ได้มีเฉพาะคนไทยนะที่ขับซี่ยารถแล้วประสบอุบัติเหตุ ฝรั่งนักท่องเที่ยวก็ประสบอุบัติเหตุเฉยๆ ที่พัทยายะ ฝรั่งขี่มอเตอร์ไซด์ไปชนกับรถยนต์บ้าง ชนกับรถมอเตอร์ไซด์ด้วยกันเองบ้างก็นำเสนอเป็นข่าวบ่อยๆ”

ทั้งนี้ นอกจากการนำเสนอข่าวอุบัติเหตุว่าใครได้รับบาดเจ็บ เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน ผลเป็นอย่างไรแล้ว ในการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนท้องถิ่น ยังได้นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุในรูปแบบอื่นด้วย เช่น การนำเสนอเป็นบทความ บทนำ บทวิจารณ์ กล่าวคือ เขียนแสดงความเห็นเข้าไปด้วยว่าให้ระมัดระวังในการขับขี่ยานพาหนะ ดังข้อความ

“ชาวอุบัติเหตุนี้ สื่อนำเสนอทุกฉบับอยู่แล้ว นอกจากนำเสนอเป็นข่าวแล้วยังนำเสนอเป็นบทความ หรือ เขียนเป็นบทวิจารณ์ บทบรรณาธิการให้เขาอ่านด้วยว่า ให้ระมัดระวังการขับซี่ยารถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ เพราะเห็นเป็นข่าวอยู่บ่อยๆ”

5.1.4 การรายงานข่าวสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาการรายงานข่าวสิ่งแวดล้อมของสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนรายงานข่าวสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1) โรงงานอุตสาหกรรมทิ้งสารเคมีในที่สาธารณะ 2) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมท่าเรือแหลมฉบัง 3) ภาคประชาชนต่อต้านการปรับแก้ผังเมือง 4) ผลกระทบต่อการทำการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ดังภาพ 5.5

ภาพ 5.5

แสดงการรายงานข่าวสิ่งแวดล้อมของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง

การรายงานข่าวสิ่งแวดล้อมของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง

จากภาพ 5.5 สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ออกกรายงานข่าวสารในประเด็นเศรษฐกิจของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงใต้ แบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- โรงงานอุตสาหกรรมทิ้งสารเคมี /ของเหลือใช้ลงในที่สาธารณะ

จากการศึกษาการรายงานข่าวสิ่งแวดล้อมของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนรายงานข่าวโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่ทิ้งของเหลือใช้ สารเคมีที่เหลือใช้จากโรงงานอุตสาหกรรม โดยนำไปทิ้งในที่สาธารณะหรือไม่ก็ทิ้งในที่ดินของบุคคลอื่น ซึ่งเจ้าของที่ดินไม่รู้ว่าถูกผู้อื่นนำขยะไปทิ้ง เป็นการลักลอบนำขยะหรือของเหลือใช้จากโรงงานอุตสาหกรรมไปทิ้งโดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนทั่วไป จากการสัมภาษณ์พบว่า มีทั้งโรงงานอุตสาหกรรมทิ้งสารเคมีที่เป็นอันตราย บางก็ทิ้งของเหลือใช้ที่เป็นอันตรายต่อผู้อื่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ทิ้งขยะลงในที่ดินของผู้อื่น

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการรายงานข่าวสิ่งแวดล้อมที่มีผู้ประกอบการลักลอบนำขยะ ซึ่งมีทั้งขยะทั่วไปและขยะที่หลงเหลือจากโรงงานอุตสาหกรรมไปทิ้งไว้ในที่ดินของผู้อื่น บางส่วนเป็นที่ดินสาธารณะ ซึ่งมีประชาชนอาศัยอยู่ใกล้เคียงบริเวณนั้น

ทำให้ประชาชนจำนวนมากที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนอย่างหนัก จากการสัมภาษณ์ สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้พบว่า มีการลักลอบนำขยะที่เป็นอันตรายไปทิ้งไว้ในหลายพื้นที่ของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงใต้ บางแห่งนั้นเจ้าของที่ดินรับรู้ แต่ไม่สามารถห้ามได้ เนื่องจากไม่รู้ว่าใครเป็นผู้ลักลอบนำมาทิ้งไว้ และนำมาทิ้งไว้ตั้งแต่เมื่อไร ส่วนขยะที่นำมาทิ้งนั้นประกอบด้วยขยะจากโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และขยะทั่วไป อีกทั้งหลายพื้นที่ซึ่งประสบปัญหานี้ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมแต่อย่างใด ดังข้อความ

“ในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีผู้ลักลอบนำขยะมาทิ้งในที่สาธารณะ ที่รกร้าง ทั้งเป็นคันรถ หลายๆ คันรถมาทิ้งรวมกัน บางแห่งเป็นที่ที่มีเจ้าของด้วย มีทั้งเจ้าของที่ดินที่ไม่รู้ว่ามีคนลักลอบนำขยะมาทิ้ง และเจ้าของบางคนก็รับรู้แต่ทำอะไรไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่าใครเอามาทิ้ง ทิ้งไว้เมื่อไร ส่งกลิ่นเหม็นไปทั่ว ขนาดขับรถผ่านยังได้กลิ่นเหม็นเลย แล้วคนที่เขาอยู่ใกล้ๆ เขาจะเดือดร้อนแค่ไหน”

สื่อมวลชนท้องถิ่นกล่าวว่า เมื่อชาวบ้านในพื้นที่ใกล้เคียงต้องทอดสูดอากาศเป็นพิษเข้าไปนานๆ เข้า เขามองเห็นปัญหานี้ว่ากระทบต่อการดำเนินชีวิตของพวกเขา จึงรวมตัวกันไปร้องเรียนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยจัดตั้งกลุ่มขึ้นมา เรียกว่า “กลุ่มเครือข่ายเพื่อนตะวันออกเฉียงใต้” ซึ่งมีทั้งนักวิชาการ ประชาชน กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน และชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจากการลักลอบนำขยะมาทิ้งใกล้บ้านเรือนเขา มารวมกลุ่มพูดคุยถึงปัญหาและหาวิธีการจัดการปัญหา เขาเห็นว่าเมื่อรัฐไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้รวดเร็ว แต่เขาได้รับผลกระทบอยู่ทุกวัน เขาจึงพูดคุยและหาวิธีการแก้ไขปัญหาเอง ดังข้อความ

“เขาได้รับผลกระทบ ต้องทนกับกลิ่นเหม็นอยู่ตลอดเวลา เป็นอันตรายต่อชีวิตเขา ต้องทนอยู่ทุกวัน ร้องเรียนหน่วยงานรัฐแล้ว มันต้องใช้เวลา แต่เขาต้องเจอกับมลพิษอย่างนี้ทุกวัน ทุกเวลาเลย เขาก็ต้องหาวิธีการ บรรเทาปัญหามลพิษที่เขาได้รับ”

นอกจากนี้ ของเสียหรือขยะจำนวนมากที่ถูกผู้ประกอบการลักลอบนำมาทิ้งเป็นกากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ ถ้าหากไม่ผ่านการบำบัดและฝังกลบให้ถูกวิธีจะส่งผลกระทบต่อร่างกาย โดยเฉพาะระบบทางเดินอาหาร เนื่องจากการสูดดมเข้าไปเป็นระยะเวลานาน ดังข้อความ

“ชาวประเภที่นี้สูดมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้รายงานอย่างต่อเนื่อง ชี้ให้ชาวบ้านเขาเห็นว่าถ้าเขาสูดดมกลิ่นจากขยะโรงงานอุตสาหกรรมบางอย่าง

เข้าไปนานๆเข้า จะส่งผลต่อร่างกายเขา และส่งผลกระทบต่อระบบทางเดิน
หายใจของเขายังไง ชาวบ้านเขาก็รู้ เพราะเขาต้องทนดมอยู่ทุกวัน ทั้งวัน”

สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์
โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ตระหนักเรื่องนี้ ดังจะเห็นได้จากท่านพูดผ่านรายการโทรทัศน์ ประเด็นหนึ่งที่
รัฐบาลพยายามส่งเสริมคือ การกำหนดนโยบายให้ประชาชนปลูกป่าไม้ให้มากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือมีการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้น จึงทำให้จำนวนป่าไม้ลดน้อยลง อีกทั้งยังมีการ
พัฒนาการท่องเที่ยว การตัดถนนเพื่อสร้างความเจริญให้กับพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การพัฒนาเหล่านี้ได้ทำ
ให้ป่าไม้ลดน้อยลง รัฐบาลจึงส่งเสริมให้ประชาชนปลูกป่าไม้ให้มากขึ้น ดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ส่งเสริมให้คนร่วมกันปลูกป่ากันเยอะๆ เพราะเห็นปัญหา
ว่าป่าไม้ลดน้อยลงมาก ทั้งจากนายทุนที่ลักลอบเข้าไปตัด และประชาชนที่
ลักลอบเข้าไปตัดไม้เอามาสร้างบ้านเรือน ถ้ามีป่ามากขึ้นมันก็ทำให้สภาพอากาศ
ดีขึ้น

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาการท่องเที่ยว ตัดถนน
ขยายถนนให้กว้างขึ้น ส่วนหนึ่งมันต้องตัดไม้ทำลายป่า สร้างความเจริญ แต่ก็ให้
มีการปลูกป่าทดแทนมากขึ้น”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์
โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำชับให้ประชาชนหยุดลักลอบตัดไม้ทำลายป่า และให้เจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง
ดำเนินคดีกับผู้ทำความผิดอย่างจริงจัง ดังเช่นที่เห็นปรากฏเป็นข่าวซึ่งเจ้าหน้าที่สามารถติดตามจับกุม
ตัวผู้ลักลอบตัดไม้ทำลายป่าได้หลายครั้ง ในขณะที่เดียวกันส่งเสริมให้คนอาศัยอยู่ร่วมกับป่าไม้มากขึ้น
ดังข้อความ

“รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ส่งเสริมให้ประชาชนร่วมกันปลูกป่าไม้ให้มากขึ้นปลูกให้
เยอะที่สุด เพราะถ้ามีป่าไม้เยอะ อากาศก็จะดีกว่า ประชาชนบริเวณนั้นก็จะมี
สุขภาพดีขึ้น ใครเข้าไปตัดไม้ทำลายป่า ก็จะมีชีวิต มีโทษร้ายแรงด้วย”

○ ปล่องน้ำเสียลงในแม่น้ำลำคลอง

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการรายงานข่าว
สิ่งแวดล้อม ที่มีผู้ประกอบการลักลอบปล่อยน้ำเสียลงในแม่น้ำลำคลอง ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชน
ท้องถิ่นรายงานข่าวนี้อย่างต่อเนื่อง ทั้งการรายงานเป็นข่าว รายงานเป็นสื่อบุคคล และรายงานเป็นบทความ
ดังข้อความ

“เรื่องนี่สื่อท้องถิ่นรายงานมาตลอด ทั้งนำเสนอเป็นข่าว เป็นสื่อบนหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น นำเสนอเป็นบท บก.เขียนให้คนอ่านรับรู้ว่าสถานการณ์มันเป็นแบบนี้แล้วก็นำเสนอแนะโรงงานไปด้วยว่าคุณจะต้องบำบัดก่อนนะก่อนที่จะปล่อยทิ้ง เพราะมันเป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำ ต่อประชาชน”

สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนกล่าวว่า ที่ผ่านมามีโรงงานอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเชิญให้สื่อมวลชนท้องถิ่นไปดูกรรมวิธีการบำบัดน้ำเสียจากโรงงาน ซึ่งตัวแทนจากโรงงานกล่าวว่าเขามีกรรมวิธีบำบัดน้ำเสียที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ เขาต้องการให้สื่อมวลชนรับรู้ว่าเขาไม่ได้กอมลพิษให้กับสังคม ดังข้อความ

“โรงงานบางแห่งเขาก็พาไปดูว่าเขามีวิธีการบำบัดน้ำยังไง เขาบอกว่าเทคโนโลยีของเขาทันสมัยมาก กรรมวิธีบำบัดน้ำเสียของเขาถูกต้องตามหลักการวิชาการ ไม่ได้ทิ้งน้ำเสียลงในคลองหรือลงทะเล เขาทำให้น้ำเสียสะอาดขึ้นมากก่อนที่จะปล่อยทิ้ง และไม่ได้ส่งผลกระทบต่อสัตว์น้ำ”

ในขณะที่สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกบางคนกล่าวว่า สื่อท้องถิ่นนำเสนอข่าวประเภทนี้น้อยมาก ไม่ทำข่าวเจาะลึกว่าโรงงานอุตสาหกรรมแห่งใดที่ปล่อยน้ำเสียลงในแม่น้ำลำคลอง และน้ำเสียนั้นส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือสัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำอย่างไร เมื่อประชาชนจับสัตว์น้ำมาทำอาหาร จะส่งผลเสียต่อสุขภาพของประชาชนอย่างไร จากการสัมภาษณ์พบว่าสื่อมวลชนกล่าวว่ามีเพียงสื่อภาคพลเมืองที่นำเสนอข่าวนี้อยู่บ้าง ดังข้อความ

สื่อกระแสหลักไม่นำเสนอเรื่องนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นก็แทบจะไม่นำเสนอ มีแต่สื่อภาคพลเมืองที่นำเสนอข่าวนี้

- น้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งทำเรือแหลมฉบัง

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกในประเด็นการรายงานข่าวสิ่งแวดล้อม ซึ่งน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งทำเรือแหลมฉบังได้รับความเสียหายจำนวนมาก จากปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง ทำให้ที่ดินบริเวณแหลมฉบังถูกน้ำซัดหายไปกว่า 50 ไร่ ซึ่งปัญหานี้ยังคงเกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นต่อไป ถ้าหากหน่วยงานรัฐไม่ตระหนักถึงปัญหาและไม่พยายามหาหนทางแก้ไขปัญหานี้ ประกอบกับ ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ไม่ได้เกิดเฉพาะจังหวัดชลบุรีเพียงแห่งเดียว แต่ยังเกิดขึ้นกับจังหวัดอีกหลายแห่งในประเทศไทยที่มีพื้นที่ติดกับชายทะเล เช่น เขตบางขุนเทียน และจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และอีกหลายจังหวัดในภาคใต้ ดังข้อความ

“ปัญหาคือน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งเป็นปัญหาใหญ่ๆ ในสายตาของสื่อมวลชน เพราะทุกวันนี้ทำให้ที่ดินหายไปกว่า 50 ไร่แล้วนะ จริงๆแล้วอาจจะหายไป

มากกว่านี้อีกมากก็ได้ มีมีใครไปตรวจสอบอย่างใกล้ชิดว่าหายไปเท่าไรแล้ว สื่อมวลชนก็ตระหนักถึงเรื่องนี้ นำเสนอชี้ให้ชาวบ้านทั้งหน่วยงานรัฐเห็นว่ามันเป็นปัญหาใหญ่แล้วนะ”

สื่อมวลชนท้องถิ่นกล่าวว่า จากปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง นอกจากทำให้รัฐเสียหายแล้ว ยังทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นได้รับผลกระทบตามไปด้วย เนื่องจากชาวบ้านเขาเคยออกเรือไปหาสัตว์น้ำทะเล นำมาขายในท้องตลาด นำมาแปรรูปไว้ขาย หรือนำมาปรุงอาหาร แต่เมื่อเกิดสภาวะน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง ส่งผลให้เขาต้องออกเรือไปในทะเลไกลขึ้น อีกทั้งการจับสัตว์น้ำก็จับได้ยากขึ้นทุกที ดังข้อความ

“ปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง ชาวบ้านเล่าให้ฟังว่ามันทำให้เขาหาปู หาปลา จับกุ้งหอยยากขึ้น จากเมื่อก่อนเขาออกเรือไปไม่กี่ไกล ออกไปตอนตี 3 ตี 4 กลับมาก่อนเที่ยง ได้ปลามาเยอะแยะ แต่เดี๋ยวนี้ต้องออกทะเลไปไกลกว่าเดิมมากถึงจะหาสัตว์ทะเลมาได้”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ได้เกิดเฉพาะที่อำเภอแหลมฉบังเพียงเท่านั้น แต่เกิดขึ้นทั่วไปทั่วทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรี ในส่วนจังหวัดชลบุรี เกิดทั้งอำเภอบางละมุง อำเภอเมือง อำเภอสัตหีบ ซึ่งก็เกิดปัญหานี้เช่นเดียวกัน ดังข้อความ

“จริงๆ แล้วมันเกิดขึ้นทุกแห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งที่พัทยา ที่นาเกลือก็เกิดมีตะกอนเลนสะสมด้วย เป็นปัญหาอยู่ เป็นตะกอนที่มีคราบโลหะปนอยู่ และที่อำเภอสัตหีบก็เกิด ที่บางแสนก็มี ปัญหานี้มันเป็นปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นกับจังหวัดที่ติดกับชายทะเล”

นอกจากนี้ ผลการสัมภาษณ์พบว่า หลังจากที่สื่อมวลชนท้องถิ่นได้พูดคุยกับชาวบ้านบริเวณแหลมฉบังที่อยู่ติดชายทะเล ชาวบ้านสะท้อนถึงความห่วงใยในสิ่งแวดล้อมบริเวณนั้นที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่า เมื่อรัฐสร้างแนวกันคลื่นออกไปในทะเลความยาวหลายกิโลเมตร จะส่งผลกระทบต่อการค้าเดินชีวิตของพวกเขา เพราะเชื่อว่าน้ำทะเลจะเปลี่ยนทิศทางเนื่องจากไม่สามารถกระทบข้ามแนวกันคลื่นที่สร้างขึ้นได้ สิ่งที่จะติดตามมาคือ จะเกิดตะกอนเกิดขึ้นในบริเวณกว้าง ชายหาดที่เคยเป็นทรายสวยงามจะมีเลนเข้ามาแทนที่ จึงต้องการให้รัฐทบทวนนโยบายที่จะสร้างแนวกันคลื่นอีกครั้ง ดังข้อความ

“ชาวบ้านเขาเชื่อว่าถ้ารัฐสร้างแนวกันคลื่น มันจะทำให้ น้ำทะเลเปลี่ยนทิศทาง แล้วมันจะเกิดตะกอนขึ้นมา เขาเป็นห่วง เพราะจะกระทบต่อการใช้ชีวิตของเขา หน่วยงานรัฐจะต้องศึกษาเรื่องนี้ให้ดีแล้วอธิบายให้ชาวบ้านเข้าใจตรงไปตรงมา

ว่าผลกระทบมันใช่อย่างที่เขากังวลหรือเปล่า ถ้าไม่ใช่มันจะกระทบในเรื่องอะไรบ้าง อย่างไร ถ้าไม่อธิบาย ไม่ชี้แจง จะยังเป็นปัญหาไม่เข้าใจกัน”

- ภาคประชาชนต่อต้านการปรับแก้ผังเมือง

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นการรายงานข่าวสิ่งแวดล้อมที่ประชาชนต่อต้านการปรับแก้ผังเมืองอันเนื่องมาจากรัฐจะจัดทำผังเมืองใหม่ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนกล่าวว่าหน่วยงานรัฐได้มองเห็นปัญหาหรือข้อจำกัดในการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงใต้ จึงได้ทำการศึกษาและพบว่าภาคตะวันออกเฉียงใต้จำเป็นต้องมีการพัฒนาปรับปรุงผังเมืองเสียใหม่ ให้การบริหารจัดการ การพัฒนามีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม ดังข้อความ

“รัฐเขาจะปรับปรุงการวางผังเมืองในภาคตะวันออกเฉียงใต้ให้มันมีประสิทธิภาพมากขึ้น เขาก็ได้ศึกษาก่อนหน้านี้แล้วก่อนที่จะมีเป็นนโยบายออกมา ศึกษาข้อดี ข้อเสีย แล้วเห็นว่ามันจำเป็นต้องทำนะ มันจะเป็นประโยชน์ต่ออนาคต เขาก็ประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจะดำเนินการเรื่องนี้”

ทั้งนี้ ในประเด็นหน่วยงานรัฐจะปรับปรุงผังเมืองภาคตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากสื่อมวลชนรายงานข่าวนี้โดยแจ้งให้ประชาชนทราบว่าหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องมีนโยบายจะพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงใต้ในทิศทางใดแล้ว สื่อมวลชนยังรายงานข่าวถึงกลุ่มคนที่แสดงความห่วงใยต่อโครงการนี้ ซึ่งเขาไม่เห็นด้วยกับทิศทางที่หน่วยงานรัฐทำอยู่ โดยกล่าวว่าประชาชนจะได้รับประโยชน์น้อย เมื่อเทียบกับนายทุนบางส่วนที่จะได้รับประโยชน์จากโครงการนี้

จากการสัมภาษณ์พบว่า ชาวบ้านหรือคนที่เป็นเจ้าของที่ดินหรือเจ้าของอสังหาริมทรัพย์จำนวนหนึ่งเชื่อว่า ตนเองได้รับผลกระทบจากโครงการที่รัฐจะปรับปรุงผังเมืองภาคตะวันออกเฉียงใต้ จึงร้องเรียนขอความเป็นธรรมจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ขอให้คำนึงถึงสิทธิของชาวบ้านเหล่านั้น ดังข้อความ

“คนบริเวณนั้นเขารู้สึกว่าเขาได้รับผลกระทบจากการปรับแก้ผังเมือง เขาเชื่อว่าหน่วยงานรัฐต้องการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น แต่การแก้ไขปัญหาก็จะกระทบต่อทรัพย์สิน ที่ดิน บ้านเรือนของพวกเขา เขากังวล จึงไปร้องเรียนต่อหน่วยงานรัฐให้พิจารณาผลกระทบของเขาด้วย ถ้าจะเยียวยา จะเยียวยาอย่างไร เขาอยากให้บอกให้ชัดเจน”

สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้บางคนกล่าวว่า ที่ผ่านมาสื่อมวลชนได้ชี้ให้หน่วยงานรัฐเห็นว่าโครงการนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนภาคตะวันออกเฉียงใต้ อย่างไร โดยเฉพาะประโยชน์ในระยะยาว แต่ก็นำเสนอสิ่งที่เกิดขึ้นคือ ประชาชนจำนวนหนึ่งเขารู้สึกไม่สบายใจกับสิ่งที่หน่วยงานรัฐ

กำลังทำอยู่ เขารู้สึกว่าเขาเดือดร้อน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากโครงการปรับปรุงผังเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขาก็เข้าไปร้องเรียนหน่วยงานรัฐและเคลื่อนไหวแสดงความไม่เห็นด้วย ดังข้อความ

“เราเป็นสื่อมวลชนเราก็ทำหน้าที่สะท้อนให้หน่วยงานรัฐในพื้นที่ได้เห็นว่าโครงการนี้มีประชาชนที่เขาไม่เห็นด้วยนะ คุณต้องคำนึงถึงเขาด้วยนะ ในขณะที่เดียวกัน เขาก็สื่อสารไปยังประชาชนว่าโครงการนี้มันมีประโยชน์อย่างไร คนบางคนเขายังไม่แน่ใจว่าภาครัฐจะเอาอย่างไร เขาต้องการความชัดเจนในเรื่องนี้”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า มีนักวิชาการที่สนใจเกี่ยวกับการร่างผังเมืองใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเขาเห็นว่าการร่างผังเมืองที่เกิดขึ้นนั้นเอื้อประโยชน์ให้กลุ่มนายทุนได้รับประโยชน์มากกว่าชาวบ้าน ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่เข้าใจว่าตนเองเสียประโยชน์ก็न्द्रวมตัวกันแสดงความไม่เห็นด้วยกับโครงการดังกล่าว มีการจัดการพูดคุยสนทนากัน สื่อมวลชนท้องถิ่นก็รายงานข่าวตรงไปตรงมาว่าเขาพูดว่าอย่างไร เขาเป็นห่วงในเรื่องอะไรบ้าง และสิ่งที่ดีควรทำควรจะเป็นอย่างไร ดังข้อความ

“ในฐานะที่เราเป็นสื่อมวลชน เราก็ฟังทั้งจากหน่วยงานรัฐและฟังจากนักวิชาการที่เขาเคลื่อนไหวร่วมกับชาวบ้าน เขาก็เห็นด้วยกับการพัฒนาคือ จะต้องปรับปรุงผังเมืองเสียใหม่ แต่เมื่อลงไปในรายละเอียด เขาก็บอกว่าโครงการนี้เอื้อประโยชน์ให้นายทุน เอื้อต่อให้คนรวยมากกว่า เขาก็นำเสนอสิ่งที่ประชาชนเขาเป็นห่วงด้วย

- ผลกระทบต่อการทำการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็น ผลกระทบต่อการทำการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นใน 2 ประการ คือ 1) การขาดแคลนน้ำจืดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หลายแห่งที่ต้องการใช้น้ำจืดในโรงงานอุตสาหกรรมในปริมาณมาก ในขณะที่เดียวกัน พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่ซึ่งประชาชนประกอบอาชีพทำการเกษตรจำนวนมากเช่นเดียวกัน ซึ่งภาคการเกษตรต่างก็ต้องการใช้น้ำจืดในปริมาณมาก ปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่าและยังแก้ไขไม่ได้คือ การจัดหาปริมาณความต้องการใช้ของภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรมยังไม่เพียงพอ สื่อมวลชนเชื่อว่าปัญหาที่จะเกิดขึ้นคือ ภาคอุตสาหกรรมต้องการใช้น้ำจืดมาก ในขณะที่ภาคเกษตรก็ต้องการใช้น้ำจืดมากเช่นเดียวกัน ปัญหาใหญ่ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น 2) นิคมอุตสาหกรรมรุกพื้นที่ทำการเกษตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

○ ภาคเกษตรแย่งน้ำจืดกับภาคอุตสาหกรรม

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในประเด็นภาคเกษตรแย่งน้ำจืดกับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผลกระทบจากการทำการเกษตรและการทำอุตสาหกรรมของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นกล่าวว่า ประเด็นที่สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนอไปคือ การขาดแคลนน้ำจืด เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการใช้น้ำจืดในปริมาณมาก ในขณะที่เดียวกันภาคการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ต้องการใช้น้ำจืดในปริมาณมาก เช่นเดียวกัน จึงทำให้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว ดังข้อความ

“เราเคยนำเสนอไปแล้วเรื่องการขาดแคลนน้ำจืด โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่ง ต้องการใช้น้ำจืดในปริมาณมาก แต่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มีภาคเกษตรกรรมมากเช่นเดียวกัน ภาคเกษตรก็ต้องการใช้น้ำเยอะ ปัญหานี้เกิดขึ้นมาแล้ว”

สื่อมวลชนท้องถิ่น กล่าวว่า ในการพัฒนาอุตสาหกรรมบางอย่างนั้น ต้องการใช้น้ำจืดในปริมาณมาก ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีน้ำทะเลซึ่งเป็นน้ำเค็มในปริมาณมาก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงจำเป็นต้องพัฒนาแหล่งน้ำจืดเพื่อให้ประชาชนในหลายจังหวัดมีน้ำจืดใช้ในปริมาณที่เพียงพอ และเป็นน้ำจืดที่มีคุณภาพดี ดังข้อความ

“ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายจังหวัดมีพื้นที่ติดทะเล เรามีน้ำเค็มปริมาณมาก แต่ประชาชนจำเป็นต้องใช้น้ำจืดมากกว่าน้ำเค็ม สิ่งที่เกิดขึ้นคือ น้ำจืดหายาก หน่วยงานรัฐจะต้องพัฒนาแหล่งน้ำจืดเพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างนั้นแล้ว อนาคตปัญหานี้จะเป็นปัญหาใหญ่ ไม่ใช่เฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่เป็นปัญหาระดับประเทศ”

สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนกล่าวว่า เมื่อ 2-3 ปีที่ผ่านมา หลายจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบภัยแล้ง ขาดแคลนน้ำจืดที่จะใช้ในภาคการเกษตร ทำให้เกษตรกรจำนวนมากหลายจังหวัดได้รับความเดือดร้อน สื่อมวลชนได้นำเสนอข่าวนี้ แล้วก็เรียกร้องให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแล ทำการศึกษาตามหลักการทางวิชาการว่าจะทำอย่างไรจึงจะทำให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้ำจืดใช้ในปริมาณที่เพียงพอ ดังข้อความ

“สื่อท้องถิ่นเคยนำเสนอปัญหาขาดแคลนน้ำ เป็นภัยแล้งที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเมื่อ 2-3 ปีที่แล้ว หลายจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่มีน้ำใช้ในภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรมเขาก็เดือดร้อน น้ำจืดในอ่างเก็บน้ำจังหวัดระยอง

จังหวัดชลบุรีแห่งเกือบหมด เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว เชื่อว่าปัญหาการขาดแคลนน้ำจืดจะเป็นปัญหาในอนาคต”

○ นิคมอุตสาหกรรมรุกพื้นที่ทำการเกษตร

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในประเด็นนิคมอุตสาหกรรมภาคตะวันออกขยายพื้นที่รุกที่ดินภาคเกษตร ผลการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นพบว่าสืบเนื่องมาจากเหตุการณ์น้ำท่วมในปี พุทธศักราช 2554 ทำให้นิคมอุตสาหกรรมหลายพื้นที่ในประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคกลางย้ายฐานการผลิตมาตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออก ซึ่งกลุ่มนิคมอุตสาหกรรมซึ่งมีเงินทุนจำนวนมากได้กว้านซื้อที่ดินของชาวบ้านในภาคตะวันออกจำนวนหลายแปลงเป็นจำนวนนับหมื่นไร่ ซึ่งเป็นผลกระทบจากการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ส่งผลต่อภาคเกษตรกรรม ดังข้อความ

“เมื่อปี พ.ศ. 2544 เกิดน้ำท่วมใหญ่ นิคมอุตสาหกรรมแถวภาคกลางเสียหายมาก หลังน้ำแล้งแล้ว เขาก็ย้ายที่ทำการ ย้ายโรงงาน ฐานการผลิตมาตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออก มีการกว้านซื้อที่ดินจากชาวบ้านนับหมื่นไร่ จากที่ได้ข่าวมาคือกลุ่มนิคมอุตสาหกรรมจะกว้านซื้อที่ดินอีก มันส่งผลต่อภาคการเกษตร เพราะประชาชนในภาคตะวันออกจำนวนมากที่เขาประกอบอาชีพทำการเกษตร”

นอกจากปัญหาการรุกพื้นที่ภาคการเกษตรแล้ว สื่อมวลชนท้องถิ่นได้กล่าวถึงอีกปัญหาหนึ่งที่เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากกลุ่มนิคมอุตสาหกรรมเข้ามากว้านซื้อที่ดินจากเกษตรกรภาคตะวันออกเพื่อทำโรงงานอุตสาหกรรมคือ ของเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมที่โรงงานอุตสาหกรรมทิ้งไปจะส่งผลกระทบต่อการปลูกพืช ผลไม้ การทำการเกษตรของชาวบ้าน ถ้าหากสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น จะต้องมีการศึกษาถึงผลกระทบให้ดี ดังข้อความ

นอกจากการรุกที่ดินของเกษตรกรแล้ว ยังมีผลอย่างอื่นอีก คือ เมื่อนิคมอุตสาหกรรมเข้ามาในภาคตะวันออกมากขึ้น ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นคือ โรงงานจะทิ้งของเสีย น้ำเสีย หรือวัสดุอื่นๆที่กระทบต่อการทำการเกษตรของชาวบ้าน อาจจะทำให้ต้นไม้ที่เขาปลูกตายลง ผลผลิตไม่ดี เพราะของเสียจากโรงงานเหล่านี้ก็เป็นได้ ในอนาคตจะต้องศึกษาเรื่องนี้ให้ดี

5.2 บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลไปยังประชาชน

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทการเป็นสื่อกลางในการรายงานข่าวสารจากรัฐบาลไปยังประชาชน ผลการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งได้ 2 ประเด็น ประกอบด้วย 1) การแจ้งข่าวสาร 2) การออกคำสั่งบังคับให้ปฏิบัติตาม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 การแจ้งข่าวสาร

จากการศึกษาบทบาทการแจ้งข่าวสาร ซึ่งเป็นการแสดงบทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลกับประชาชน จากการสัมภาษณ์ได้ผลการศึกษาว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือแจ้งข่าวสารในประเด็นต่อไปนี้

- **การจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครในท้องถิ่นเผยแพร่ข่าวสารของรัฐ**

จากการศึกษาในประเด็นการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครในท้องถิ่นเผยแพร่ข่าวสารของรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้จัดอบรมด้านการข่าวให้บุคลากรในหน่วยงานของรัฐรู้ว่า “ข่าวใดควรจะเผยแพร่สู่สาธารณะ” และข่าวใดที่ “ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะ” โดยให้บุคลากรได้สร้างกลุ่มอาสาสมัครขึ้นมาเพื่อเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองให้เป็นไปตามทิศทางที่ผู้มีอำนาจทางการเมืองต้องการ ดังข้อความ

“องค์กรสื่อของราชการได้สร้างกลุ่มอาสาสมัครขึ้นมา คือ อาสาสมัครประชาสัมพันธ์ประจำหมู่บ้านและชุมชน (อป.มช.) ทำหน้าที่ส่งข่าวชุมชนให้ประชาสัมพันธ์จังหวัด และนำภารกิจของรัฐบาลมาประชาสัมพันธ์ให้กับคนในชุมชนรับทราบ ถือเป็นบุคลากรของราชการที่มีเครือข่ายทุกจังหวัด มีการจัดอบรมร่วมกับสื่ออื่นๆ สม่ำเสมอ”

ทั้งนี้ การที่ผู้บริหารประเทศมีนโยบายให้บุคลากรจากหน่วยงานภาครัฐ คือ บุคลากรในสังกัดกรมประชาสัมพันธ์ในท้องถิ่นสร้างกลุ่ม “สื่ออาสาสมัคร” ขึ้นมา ทำให้คนจำนวนหนึ่งในสังคมที่ประกอบอาชีพทั่วไปสามารถส่งข่าวสารที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นหรือชุมชนนั้นมายังบุคลากรในสังกัดกรมประชาสัมพันธ์ได้ ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มคนที่มีความใกล้ชิดกับบุคลากรในหน่วยงานรัฐนั้นประกอบด้วย เพื่อน คนในครอบครัว คนรู้จักญาติพี่น้อง เป็นสำคัญซึ่งบุคคลเหล่านี้จะเป็นกลุ่มผู้รับข่าวสารที่บุคลากรหน่วยงานภาครัฐส่ง “สาร” มาให้ ซึ่ง “สาร” ที่ส่งมานั้นมีเนื้อหาที่สนับสนุนแนวทางของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ดังข้อความ

“คนที่เข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มสื่ออาสาสมัครก็จะมีเพื่อนๆ ที่สนิทกัน มีคนในครอบครัวบ้าง คนที่เราสนิทสนมด้วย หรือคนทั่วไปที่เรารู้จัก เราก็จะส่งข้อมูลให้เขา เขาก็จะได้รับข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของเรา”

5.2.2 การออกคำสั่งบังคับให้ปฏิบัติตาม

จากการศึกษาบทบาทการแจ้งข่าวสารให้ประชาชนทราบซึ่งเป็นบทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายงานข่าวสารให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้รับรู้ว่าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติมีคำสั่งให้ประชาชนปฏิบัติตาม ดังต่อไปนี้

- ห้ามชุมนุมทางการเมืองเกิน 5 คน

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของสื่อมวลชนท้องถิ่นในประเด็นการออกคำสั่งของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้ รายงานข่าวสารในประเด็น คสช. ได้ออกประกาศซึ่งเป็นคำสั่งห้ามประชาชนชุมนุมทางการเมืองเกิน 5 คน ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย 1) คำสั่ง คสช. ฉบับที่ 7/ 2557 2) ห้ามออกนอกเคหะสถานหลัง 22.00 น. ดังรายละเอียดต่อไปนี้

○ คำสั่ง คสช. ฉบับที่ 7/ 2557

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นการนำเสนอมติคำสั่งของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า คำสั่ง คสช. ฉบับที่ 7/ 2557 ความว่า “เพื่อให้สถานการณ์กลับสู่สภาวะปกติโดยเร็ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พุทธศักราช 2557 จึงห้ามมิให้มั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใดๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ 5 คน ขึ้นไป หากผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ที่ชุมนุมทางการเมืองอยู่ในปัจจุบัน ให้เดินทางกลับภูมิลำเนาตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ รายงานข่าวสารในประเด็นนี้ทุกสื่อ ประกอบด้วย สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อโทรทัศน์ และสื่อใหม่ในช่องทางอื่นๆ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) ทวิตเตอร์ (Twitter) โดยนำเสนอข้อความคำสั่งของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 7 / 2557 ดังข้อความ

“สื่อทุกสื่อจะต้องนำเสนอข่าวนี้ เพราะเป็นข่าวสำคัญ คสช. ใช้อำนาจของเขา บังคับให้ทุกคนต้องทำตาม ใครฝ่าฝืน ไม่ทำตาม ก็จะต้องถูกลงโทษ ส่วนสื่อใหม่ เรามีกลุ่มไลน์ เราก็ส่งข้อความคำสั่งให้กันทางไลน์ เพื่อให้เขารู้ว่าอะไรที่ทำได้ อะไรที่เขาห้ามทำ

เราใช้เฟซบุ๊ก เราก็นำเสนอผ่านเฟซบุ๊กให้ประชาชนรู้ บางคนมีทวิตเตอร์ เขาก็ทวิตให้คนอื่นรู้ เพื่อที่เขาจะได้ทำตาม เขาจะได้ไม่ทำผิดกฎหมาย ไม่ทำผิดคำสั่ง คสช.”

○ ห้ามออกนอกเคหะสถานหลัง 22.00 น.

จากการศึกษาการรายงานข่าวสารของสื่อมวลชนท้องถิ่นในประเด็นการออกคำสั่งของคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า คสช.ได้ออกประกาศซึ่งเป็นคำสั่งห้ามประชาชนออกนอกเคหะสถานในระหว่างเวลา 22.00 - 05.00 น. เว้นแต่จะได้รับอนุญาต คำสั่งมีดังนี้

คำสั่งที่ 3/2557 เรื่อง ห้ามออกนอกเคหะสถาน ความว่า

“ตามที่คณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติได้ยึดอำนาจการปกครองตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 เวลา 16.30 น.อาศัยความแห่งมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 จึงกำหนดมาตรการดังนี้

1. ห้ามมิให้บุคคลใดทั่วราชอาณาจักรออกนอกเคหะสถานภายในเวลา 22.00 – 05.00 น. ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม 2557 เป็นต้นไป เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อไม่ให้เกิดการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับประชาชน เกินสมควรแก่เหตุ
2. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ.2457 เข้าปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่และระยะเวลาที่กำหนดได้ ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2557

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ทั้งนี้ นอกจากสื่อมวลชนท้องถิ่นจะนำเสนอประกาศของคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ “คสช.” ในประเด็นการห้ามบุคคลออกนอกเคหะสถานระหว่างเวลา 22.00 – 05.00 น. ตามข้อความคำสั่งที่ 3 / 2557 แล้ว เมื่อเวลาผ่านไปไม่นาน คสช.ได้ออกคำสั่งในเรื่องเดียวกันนี้ อีกคำสั่งหนึ่ง คือ การยกเว้นบุคคลบางกลุ่มให้สามารถออกนอกเคหะสถานในยามค่ำคืนหลัง 22.00 - 05.00 น. ได้ หลังจากที่ คสช.ออกคำสั่งนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้นำเสนอข้อความดังกล่าวนี้เพิ่มเติม เป็นข้อความคำสั่งเพิ่มเติมของ คสช. คือคำสั่งที่ 8/ 2557 เรื่อง ข้อยกเว้นการห้ามออกนอกเคหะสถาน ซึ่งมีใจความระบุว่า

“ตามที่ได้มีการห้ามบุคคลออกนอกเคหะสถานตามประกาศฉบับที่ 3 / 2557 ลงวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อการประกอบอาชีพในช่วงเวลาที่ห้ามออกนอกเคหะสถาน จึงให้มีการยกเว้นบุคคลดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่จะเดินทางเข้าออกประเทศ
2. เจ้าหน้าที่หรือพนักงานปฏิบัติที่ต้องปฏิบัติงาน หรือทำงานในสถานที่ประกอบที่ต่องปฏิบัติงานเป็นห้วงเวลา อาทิ โรงงานอุตสาหกรรม โรงพยาบาล ธุรกิจการบิน เป็นต้น
3. การเดินทางขนส่งสินค้า หรือของกิจการห้องเย็น การนำเข้า ส่งออกสินค้ามีอายุจำกัดและอาจเกิดเสียหาย
4. ผู้มีกิจธุระจำเป็น เช่น ผู้ป่วยต้องเดินทางไปโรงพยาบาล
5. ผู้ที่มีกิจธุระจำเป็นอื่นๆ ขออนุญาตเจ้าหน้าที่ทหารในพื้นที่นั้นๆ

ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2557

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

5.3 บทบาทการเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทการเป็นสื่อกลางในการรายงานข่าวสารจากประชาชนไปยังรัฐบาล ผลการศึกษา พบว่าสามารถแบ่งได้ 2 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ประชาชนต้องการให้ คสช. ใช้มาตรา 44 แก้ปัญหาในมหาวิทยาลัย 2) ประชาชนต้องการให้ คสช. ใช้มาตรา 44 แก้ปัญหาการทุจริตในท้องถิ่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.3.1 ให้ คสช.ใช้มาตรา 44 แก้ไขปัญหาในมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาบทบาทการแจ้งข่าวสาร ซึ่งเป็นการแสดงบทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล จากการสัมภาษณ์ได้ผลการศึกษาว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกรายงานข่าวสารดังต่อไปนี้

- **ปัญหาการเลือกอธิการบดีมหาวิทยาลัย**

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเสนอแนะให้ คสช.บังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 แก้ไขปัญหาการเลือกอธิการบดีมหาวิทยาลัยที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ สื่อมวลชนกล่าวว่า ปัจจุบันนี้ทราบมาว่ามหาวิทยาลัยหลายแห่งทั้งในต่างจังหวัดและในกรุงเทพมหานครเกิดปัญหาความขัดแย้งภายในมหาวิทยาลัยซึ่งทำให้ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาคสช.ได้ ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย ประเด็นการเสนอแนะให้ คสช.แต่งตั้งบุคคลสมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

○ การเสนอแนะให้ คสช. แต่งตั้งบุคคลสมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดี

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเสนอแนะให้ คสช. แต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนเห็นว่า จากที่ได้พูดคุยกับประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการสรรหาบุคคลที่เหมาะสมเพื่อดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย ได้รับคำตอบว่า ถ้าหากคณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติจะใช้อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายมาตรา 44 แก้ไขปัญหานี้ ก็จะเป็นการดีเนื่องจากขณะนี้ปัญหานี้ยังคงอยู่ ยังไม่ได้รับการแก้ไข

ทั้งนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้กล่าวว่า จากที่ได้พูดคุยกับประชาชนนักศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ พบว่า หลายคนต้องการให้คณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ใช้อำนาจแต่งตั้งคนที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาการสรรหาอธิการบดีอยู่ในขณะนี้ จากปัญหาที่เกิดขึ้นพบว่ามีลักษณะที่เหมือนกันประการหนึ่งคือ การที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยหลายแห่งใช้วิธีการฟ้องศาล บางแห่งศาลได้มีคำพิพากษาแล้วแต่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยยังไม่ได้ดำเนินการตาม สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นนี้มีลักษณะยืดเยื้อคาราคาซัง จึงเสนอแนะให้ คสช. ใช้อำนาจตามมาตรา 44 แต่งตั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อดำรงตำแหน่งดังกล่าว ดังข้อความ

“จากที่เคยคุยกับเพื่อนๆ แล้วก็นักศึกษา เขาบอกว่าอยากให้ คสช. ใช้กฎหมายมาตรา 44 แก้ไขปัญหาการสรรหาอธิการบดีของมหาวิทยาลัย เพราะจากที่ตามข่าวเห็นว่าหลายแห่งทั้งในต่างจังหวัดและในกรุงเทพฯ ที่มีปัญหานี้ ตอนนี้กลายเป็นปัญหาว่าหลายแห่งผิดกฎหมายอยู่ แล้วก็ยังไม่แก้ไขปัญหาไม่ได้ คาราคาซังอยู่ ถ้า คสช. ใช้มาตรา 44 แต่งตั้งคนที่เห็นว่าเหมาะสมมาดำรงตำแหน่งเลย ก็จะถูกต้องกฎหมาย เพราะ คสช. มีอำนาจอยู่แล้ว ใช้โอกาสนี้เลยดีกว่า”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้กล่าวว่า สถาบันการศึกษาบางแห่งมีผู้บริหารที่ยังไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีเพียงผู้บริหารที่ทำหน้าที่รักษาการอธิการบดี จึงเห็นว่าถ้า คสช. จะใช้กฎหมายมาตรา 44 แก้ไขปัญหานี้โดยการแต่งตั้งคนที่เห็นว่าเหมาะสมก็จะเป็นผลดี ดังข้อความ

“ไหนๆ คสช. ก็มีอำนาจทำอะไรก็ได้แล้ว ถ้าถามว่าให้ คสช. ใช้อำนาจตามกฎหมายมาตรา 44 แก้ไขปัญหานี้เลยก็จะได้ เพราะเท่าที่ได้ยินมา หลายแห่งมีปัญหาเรื่องนี้ ไม่อย่างนั้นมันก็เป็นปัญหาอยู่ เป็นปัญหาลุกลามไปเรื่อยๆ”

5.3.2 การเสนอให้ คสช.ใช้มาตรา 44 แก้ไขปัญหาการประพฤติทุจริตในหน่วยงานราชการ

จากการศึกษาบทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้ คสช.ใช้อำนาจตามกฎหมายมาตรา 44 ปราบและลงโทษบุคคลที่มีพฤติกรรมทุจริตในวงราชการ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

● ใช้มาตรา 44 ปราบโกงในท้องถิ่น

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นการเสนอแนะให้ คสช.บังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 แก้ไขปัญหาการประพฤติทุจริตในหน่วยงานราชการที่อยู่ในท้องถิ่น ผลการศึกษาประกอบด้วยประเด็น ดังนี้

○ ใช้มาตรา 44 ตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นการแสดงผลบทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล ซึ่งประชาชนเห็นว่าต้องการให้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 ตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากในท้องถิ่นประกอบไปด้วยหน่วยงานของรัฐจำนวนมากหลายหน่วยงาน แต่ละหน่วยงานก็มีทั้งนักการเมืองที่ดีและนักการเมืองที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน จึงมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต จึงต้องการให้ คสช.ใช้อำนาจที่มีอยู่ตรวจสอบและนำตัวบุคคลที่ประพฤติทุจริตมาลงโทษอย่างเด็ดขาด ดังข้อความ

“ชาวบ้านเขาพูดกันว่า ในเมื่อ คสช.มีอำนาจเด็ดขาดแล้ว ก็อยากให้ คสช.ใช้อำนาจตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ หน่วยงานไหนที่ทำไม่ดี มีพฤติกรรมไม่ชอบมาพากล ก็ให้คนตรวจสอบให้ละเอียด ถ้าเจอมีความผิด ก็ดำเนินคดีให้เห็นเป็นตัวอย่าง ไม่อย่างนั้นแล้วมันจะแก้ไขปัญหาไม่ได้”

จากการสัมภาษณ์พบว่า มีประชาชนที่ต้องการให้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติใช้มาตรา 44 ตรวจสอบการจัดโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะโครงการที่นำพาเจ้าหน้าที่ พนักงานไปศึกษาดูงานในต่างประเทศ โดยเห็นว่าเป็นการใช้งบประมาณที่ไม่คุ้มค่า ดังข้อความ

“อีกอย่างหนึ่งชาวบ้านเขาอยากให้ คสช.ตรวจสอบการใช้งบประมาณของรัฐที่เดินทางไปศึกษาดูงานในต่างประเทศ บางแห่งไปกันเป็นกลุ่มใหญ่ เขาบอกว่าดูๆแล้วไม่น่าจะเกิดประโยชน์อะไรมากมาย เสียงบประมาณไปเปล่าๆ”

5.4 บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ว่า ในช่วงที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ปกครองประเทศนั้น สื่อมวลชนท้องถิ่นจำเป็นต้องแสดงความเห็นทางการเมือง หรือถ้าจะแสดงความคิดเห็นก็ให้ระมัดระวังอย่าไปตำหนิติเตียนคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ เพราะจะทำให้ผู้นำกองทัพไม่พอใจและเกิดผลร้ายต่อสื่อมวลชนได้ อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 7 ท่าน พบว่า สื่อมวลชนบางท่านได้แสดงบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล ทั้งการวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในแต่ละประเด็นแตกต่างกันไป ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) งดการวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิติเตียน คสช. 2) การแก้ไขปัญหาการเมืองของ คสช. 3) การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ คสช. และ 4) การแก้ไขปัญหาสังคมของ คสช. ดังปรากฏในภาพ 5.6

ภาพ 5.6

แสดงบทบาทสื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล

จากภาพ 5.6 สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.3.1 งตการวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิติเตียน

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็น งตการวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิติเตียน ผลการศึกษาพบว่า หลังจากคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. เข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลรักษาการณ์ สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ได้แสดงบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิติเตียนทั้งการตำหนิการรัฐประหาร การตำหนิติเตียนการทำงานของรัฐบาล และการตำหนิติเตียนนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้นำรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในทิศทางที่สนับสนุนการทำงานของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ผลการศึกษาพบว่าในประเด็นการวิจารณ์รัฐบาลในทิศทางสนับสนุนรัฐบาลนั้น สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นว่าในขณะที่รัฐบาลซึ่งมาจากการใช้กำลังอำนาจยึดการปกครองจากรัฐบาลที่มาจากกาเลือกตั้งนั้น ทำให้การปกครองประเทศเป็นไปในรูปแบบเผด็จการ ผู้นำรัฐบาลไม่ต้องการให้สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะตำหนิติเตียนการเข้าสู่อำนาจ การบริหารงานของรัฐบาล ดังนั้น สื่อมวลชนจะต้องระมัดระวัง เนื่องจากมีบุคคลจากกองทัพอยู่ที่วราชอาณาจักรไทย ถ้าหากนำเสนอการวิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะตำหนิติเตียนผู้นำรัฐบาลและคณะรัฐบาลก็จะทำให้บุคคลในกองทัพไม่สบายใจซึ่งอาจจะใช้กำลังอำนาจบังคับให้เข้าไปในค่ายทหารเพื่อปรับทัศนคติได้

ในประเด็นการงตการวิพากษ์วิจารณ์นั้น ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็นย่อย คือ 1) การงตการวิพากษ์วิจารณ์ผู้นำรัฐบาล 2) การงตการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของคณะรัฐมนตรี 3) สื่อท้องถิ่นไม่สามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- งตนำเสนอข่าวสารตำหนิผู้นำรัฐบาล (นายกรัฐมนตรีน)

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็น การงตนำเสนอข่าวสารตำหนินายกรัฐมนตรีน ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ในกรณีที่สังคมไทยปกครองแบบประชาธิปไตย สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเขียนข่าววิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลได้ ดังเช่นสถานการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในช่วงก่อนวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 ก่อนวันที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติจะประกาศทำรัฐประหาร ยึดอำนาจจากรัฐบาลรักษาการณ์ที่บริหารประเทศอยู่ในขณะนั้น นำโดย นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รักษาการนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในช่วงนั้นสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเขียนวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลได้มากกว่า ดังข้อความ

“ก่อนที่จะมีการยึดอำนาจที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา สื่อท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเขียนบทความวิจารณ์ตัวนายกรัฐมนตรีนได้ เขียน

วิพากษ์วิจารณ์คณะรัฐมนตรีก็ได้ จะวิจารณ์การทำงานว่าทำอย่างไรดี ทำอย่างไรไม่ดี ก็ทำได้ แต่หลังจากมีการยึดอำนาจ เขาห้ามทำ สื่อมวลชนก็แสดงออกในการวิพากษ์วิจารณ์ผู้นำก็ไม่ได้ วิจารณ์คณะรัฐมนตรีในรัฐบาลก็ไม่ได้”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ในสถานการณ์เช่นนี้สื่อมวลชนจะต้องงดการวิพากษ์วิจารณ์ผู้นำรัฐบาล เช่น การวิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ไม่ควรทำรัฐประหาร เนื่องจากผู้นำรัฐบาลคือนายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้นำคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ (คสช.) ที่ใช้กำลังกองทัพเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลที่บริหารประเทศอยู่ในขณะนั้น ทั้งนี้ สื่อมวลชนเห็นว่าในกรณีที่จะแสดงบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์ผู้นำรัฐบาลนั้น สามารถทำได้คือการวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางยกย่องชมเชย ไม่สามารถตำหนิติเตียนผู้นำรัฐบาลได้ ดังข้อความ

“หน่วยงานราชการก็จะประชาสัมพันธ์ให้สื่อมวลชนท้องถิ่นระวังการนำเสนอข่าวสาร อย่างนำเสนอข่าวที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง และระมัดระวังอย่าไปนำเสนอข่าวตำหนินายกฯ เพราะถ้าไปตำหนิ เขาจะไม่พอใจ ทหารก็จะออกมาแสดงตัวขอเชิญไปปรับทัศนคติ”

นอกจากนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า หลังจากคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเข้ายึดอำนาจการปกครอง และออกคำสั่งให้คนในสังคมปฏิบัติตาม คำสั่งนั้นจะเกี่ยวข้องกับการทำงานของสื่อมวลชนทั่วประเทศไทย ทั้งนี้ เพื่อให้การทำงานของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเป็นไปอย่างมีเอกภาพ จากคำสั่งที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติบังคับให้ปฏิบัติตาม ทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นจำต้องระมัดระวังการนำเสนอข่าวสารหรือเรียกว่า “การเซ็นเซอร์ตนเอง” โดยเฉพาะการเขียนบทความวิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะตำหนิติเตียนนายกรัฐมนตรี สื่อมวลชนท้องถิ่นจึงระมัดระวังบทบาทของตัวเอง เพราะรู้ว่ารัฐบาลสามารถใช้อำนาจเด็ดขาดเข้าจัดการกับสื่อมวลชนที่ไม่ปฏิบัติตาม ดังข้อความ

“สื่อมวลชนท้องถิ่นก็ต้องนำเสนอข่าวสาร เขียนบทความด้วยความระมัดระวัง หนังสือพิมพ์จะพาดหัวข่าวก็ต้องระวัง เพราะว่าถ้าไม่ระวัง คนอ่านอาจจะตีความว่าเราตำหนิเขา เขามีอำนาจ ก็อาจจะเข้ามาในที่ทำงานหรือเรียกเราไปปรับทัศนคติ เอาตัวไปขังสัก 4-5 วัน ดังนั้น เราก็ต้องรู้ว่าอะไรที่พอทำได้ และอะไรที่ทำไม่ได้”

- งดนำเสนอข่าวสารตำหนิการทำงานของคณะรัฐมนตรี

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็น งดนำเสนอข่าวสารตำหนิการทำงานของคณะรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นว่าเป็น

สถานการณ์เช่นนี้สื่อมวลชนจะต้องละเว้นการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลในทิศทางที่ทำให้รัฐบาลได้รับความเสียหาย ดังเช่นที่รัฐบาลได้แจ้งต่อประชาชนว่ากองทัพไม่ได้ต้องการอำนาจหรือต้องการเข้ามาบริหารประเทศ ทว่าจากสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น กองทัพจำเป็นต้องเสียสละเข้ามาบริหารประเทศ เพื่อให้ประเทศชาติก้าวพ้นวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้น อีกทั้งกองทัพยังทำหน้าที่บริหารประเทศได้มีประสิทธิภาพยิ่งกว่ารัฐบาลก่อนหน้านี้ ทั้งนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลที่นำโดยผู้นำคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือ (คสช.) นั้น จะต้องวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางที่สร้างสรรค์ ให้กำลังใจผู้นำรัฐบาลเท่านั้น ดังข้อความ

“ไม่สามารถวิจารณ์ต่าหนักการทำงานของรัฐบาลได้ เพราะเดี๋ยวจะถูกเชิญไปปรับทัศนคติ สื่อมวลชนจะต้องละเว้นการวิจารณ์การทำงานของรัฐบาล ทุกคนตระหนักเรื่องนี้ดี ถ้าจะชมเชยก็ทำได้ ไม่เป็นไร แต่ถ้าไปตำหนิหรือวิจารณ์ให้เสียหายไม่ได้

เมื่อก่อนถ้ารัฐบาลทำไม่ดี หรือเห็นบางส่วนที่ไม่ถูกไม่ต้อง เราก็สามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้ เราเห็นปัญหาของชาวบ้าน เห็นว่าควรแก้ไขอย่างนี้ แต่รัฐบาลไม่เห็นด้วย ก็ไม่เป็นไร เราก็ยังติติงรัฐบาลได้ แต่เดี๋ยวนี้ทำไม่ได้ ถ้าไปแตะต้องรัฐบาลเข้า ก็จะถูกเชิญไปปรับทัศนคติ”

ทั้งนี้ สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ไม่สามารถวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลได้ ซึ่งแตกต่างจากรัฐบาลก่อนหน้านี้ที่สื่อมวลชนสามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้โดยไม่ต้องกังวลว่าจะถูกเรียกไปดำเนินคดีหรือปรับทัศนคติดังเช่นที่เกิดขึ้นกับหลายคน ดังข้อความ

“ก่อนหน้านี้เราจะทำอะไรก็ได้ เราเห็นว่าสิ่งนั้นไม่ดี เราก็วิพากษ์วิจารณ์ได้ แต่ตอนนี้ทำไม่ได้ บางครั้งเราทำในสิ่งที่ถูกต้อง เราก็ถูกฟ้องร้อง แต่เราก็ต่อสู้ได้ แต่หลังจากที่มีรัฐประหาร สิ่งใดที่ไปแตะต้องรัฐบาล ปัญหามันเกิดขึ้นคืออาจจะต้องถูกเชิญตัวไปปรับทัศนคติได้ เราเขียนว่าเราอยากให้รัฐบาลแก้ไขปัญหานั้น ปัญหานี้ก็ รัฐบาลก็เห็นต่าง เห็นว่าเราไม่หวังดี ก็เสี่ยงต่อการถูกเรียกไปปรับทัศนคติ มันขาดกลไกในการตรวจสอบ เมื่อก่อนเราผิด เราก็มีกระบวนการให้ศาลตัดสิน เราก็ต่อสู้ได้ แต่ตอนนี้ไม่ได้แล้ว”

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า สื่อมวลชนกล่าวว่าในสถานการณ์ทางการเมืองและบริบททางสังคมขณะนี้ จำเป็นต้องงดการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล เพราะถ้าไม่เช่นนั้นก็อาจจะถูกเชิญไปปรับทัศนคติได้ สื่อก็อยากให้ภาครัฐแก้ไข

สิ่งนั้นสิ่งนี้ แต่รัฐบาลก็อาจมองอีกอย่าง เห็นว่าเราแข็งขัน สื่อมวลชนไม่อยากจะขึ้นโรงขึ้นศาล โดยเฉพาะเมื่อผู้มีอำนาจใช้อำนาจที่เบ็ดเสร็จเด็ดขาด สื่อมวลชนก็ต้องระมัดระวังมากขึ้น

“ก่อนที่ คสช. จะยึดอำนาจ เราอยากจะทำอะไรก็ได้ ไม่พอใจรัฐบาลชุดก่อนก็เขียนวิพากษ์วิจารณ์ได้ ตีตึงได้ทั้งหมด ถ้าเราเขียนวิจารณ์เขาอย่างไม่มีเหตุมีผล เขาก็ฟ้องเรา ก็ขึ้นโรงขึ้นศาลกัน ศาลก็ทำหน้าที่ตัดสิน การทำงานของสื่อก็ต้องมีถูกฟ้องบ้าง เป็นเรื่องธรรมดา เราคิดว่าเรายังต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมได้
วันนี้ สื่อก็ไม่อยากถูกดำเนินคดี ไม่ว่าจะสื่อเล็กหรือสื่อใหญ่ สื่อทุกวันนี้เราไม่
อยากไปแตะต้องรัฐบาล แต่ไม่ได้ แต่เดี๋ยวนี้เมื่อสื่อเขียนวิพากษ์วิจารณ์ไม่มี
เหตุผล หรือเขาไม่เห็นด้วย ไม่ต้องขึ้นศาล เขาเชิญไปปรับทัศนคติ มีมาตรา 44
เขาดำเนินคดีเราได้เลย”

- สื่อท้องถิ่นไม่สามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ “สื่อท้องถิ่นไม่สามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้” ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หลังจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ใช้กำลังทหารเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลที่มาจากพรรคเลือกตั้งเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 และบริหารประเทศไทยโดยใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด มีการควบคุมสื่อมวลชนอย่างเข้มงวด ทำให้สื่อมวลชนไม่สามารถแสดงบทบาทตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลทหารได้ ดังข้อความ

“หลังจากที่ คสช. เข้าบริหารประเทศ เขาก็ใช้อำนาจเด็ดขาด ไม่ให้ใครก็ตามมา
วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของเข่า สื่อมวลชนก็ถูกเรียกไปปรับทัศนคติหลายคน
มันก็ขาดการตรวจสอบ เราไม่สามารถจะตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้เลย”

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะพบว่า สื่อมวลชนตัดพ้อว่า หน่วยงานรัฐในท้องถิ่นมักจะให้ความสำคัญกับสื่อระดับชาติมากกว่าสื่อท้องถิ่นโดยเห็นว่าสื่อระดับชาติหรือสื่อมวลชนที่ติดต่อมายังหน่วยงานในท้องถิ่นนั้นมีความเป็นสื่อมืออาชีพมากกว่า สื่อมวลชนท้องถิ่น จึงให้ความร่วมมือมากกว่า ดังจะเห็นได้จาก ถ้าหากมีรายการทางสถานีโทรทัศน์ระดับชาติติดต่อเข้ามาเพื่อขอข้อมูลข่าวสารหรือการสัมภาษณ์ หน่วยงานในท้องถิ่นจะต้อนรับขับสู้ดีกว่า เพราะเชื่อถือในความเป็นมืออาชีพของสื่อจากส่วนกลางมากกว่า ให้ความไว้วางใจในการนำเสนอข่าวสารมากกว่า ดังข้อความ

“ถ้ามีรายการจากสถานีโทรทัศน์หรือรายการข่าวเด่นๆ ก็จะได้รับความไว้วางใจจาก
บุคลากรหน่วยงานภาครัฐมากกว่า จะเชื่อมั่นในความสามารถในการทำข่าว

การนำเสนอข่าวมากกว่า สื่อระดับชาติจะได้รับการต้อนรับที่ดีกว่า ส่วนสื่อท้องถิ่นก็จะเก็บข้อมูลพิมพ์ข่าวกันตามอัธยาศัย”

ทั้งนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้สะท้อนว่าในความคิดของคนปฏิบัติงานในองค์กรของรัฐในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้นั้นมีค่านิยมที่เชื่อว่าสื่อมวลชนจากส่วนกลางทำข่าวเจาะลึกได้ดีกว่าสื่อท้องถิ่น เพราะบุคลากรจากหน่วยงานภาครัฐจะให้ความสนใจออกแรงใจให้การต้อนรับสื่อมวลชนจากส่วนกลางมากกว่า เนื่องจากเห็นว่าเป็นผู้สื่อข่าวมืออาชีพมากกว่า โดยเฉพาะถ้าผู้สื่อข่าวจากส่วนกลางมาจากรายการข่าวเด่น ก็จะได้รับการต้อนรับขับสู้ดีกว่า จึงให้ความสำคัญกับสื่อมวลชนส่วนกลางมากกว่า จึงเป็นเหตุให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่นได้น้อย ดังข้อความ

“ถ้าเป็นสื่อหลักอย่างไทยรัฐ เดลินิวส์ โททัศน์ช่องเลขต่างๆ โดยเฉพาะรายการข่าวเด่น เขาจะเจาะข่าวได้ดีกว่า จะได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน จะถูกไว้วางใจในความเป็นกลางมากกว่า การเจาะลึกประเด็นใหญ่ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นสื่อจากส่วนกลาง เขาจะได้รับข้อมูลที่เป็นกลางมากกว่า”

5.3.2 การวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาการเมืองของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็น พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กับความสามารถในการแก้ไขปัญหาความวุ่นวายทางการเมือง จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ประเด็น ประกอบด้วย 1) พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา แก้ไขปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองได้ และ 2) รัฐประหารสร้างปัญหาให้ราชการส่วนท้องถิ่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- พล.อ.ประยุทธ์ แก้ไขปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองได้

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ถึงการแก้ไขปัญหาการเมืองของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงใต้เห็นว่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา สามารถแก้ไขปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองที่ประชาชนเดินขบวนต่อต้านรัฐบาลได้ สามารถใช้อำนาจกองทัพยับยั้งไม่ให้ประชาชนเช่นฆ่ากันเองได้ ด้วยการบังคับใช้อำนาจที่เด็ดขาดของคณะรัฐประหาร

อย่างไรก็ตาม ในการใช้อำนาจกองทัพเข้ายึดกุมการบริหารงานของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งนั้น สื่อมวลชนท้องถิ่นเห็นว่าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติสามารถแก้ไขปัญหา

ได้ชั่วคราวเท่านั้น เป็นการแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้า เนื่องจากเป็นการบังคับไม่ให้ออกมาเดินขบวนต่อต้าน ไม่ให้มีการชุมนุมทางการเมือง แต่ทว่า ไม่ได้เป็นการนำปัญหามาถกเถียงโดยใช้หลักการทางวิชาการ การแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการบังคับไม่ให้พูด ไม่ให้แสดงออก จึงไม่ได้เป็นวิธีการแก้ไขปัญหที่ถูกต้องเหมาะสม ดังข้อความ

“รัฐบาลสามารถแก้ปัญหาไม่ให้มีประชาชนมาชุมนุมประท้วงกันได้ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นมันซับซ้อนกว่านั้นเยอะ การยึดอำนาจไม่ได้เป็นการแก้ปัญหาระยะยาว เป็นการทำให้คนหยุดชุมนุมทางการเมืองแล้วก็ต้องทำตามทีรัฐบาลบอกเท่านั้น”

สื่อมวลชนบางคนกล่าวว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี สามารถแก้ไขปัญหาการเมืองที่มีการเดินขบวนประท้วงและใช้อาวุธทำร้ายกันได้ เพราะอาศัยอำนาจของคณะรัฐประหารบังคับให้ปฏิบัติตาม ไม่เช่นนั้นจะต้องถูกลงโทษอย่างหนัก แต่ทว่า ปัญหายังคงไม่หมดไป เพียงแต่คณะผู้ยึดอำนาจและรัฐบาลใช้อำนาจบังคับไม่ให้เกิดการพูดถึงหรือวิพากษ์วิจารณ์หรือแสดงออกทางการเมือง ซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการรัฐประหารเช่นนี้ จะแก้ไขได้เพียงชั่วคราวช่วยยามเท่านั้น ไม่สามารถแก้ไขปัญหาดได้อย่างแท้จริง ดังข้อความ

“รัฐประหารแก้ปัญหาได้เฉพาะหน้า คือ บังคับอย่าออกมา ไม่ให้แบ่งขั้วทางการเมือง ไม่ให้เดินขบวนต่อต้าน ใครออกมามีความผิด ต้องลงโทษหนัก แต่ในระยะยาวแล้ว ปัญหายังคงอยู่ มันยังไม่หมดไป และในอนาคตก็จะมีปัญหาอย่างนี้อีก”

- รัฐประหารสร้างปัญหาให้ราชการส่วนท้องถิ่น

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็น รัฐประหารสร้างปัญหาให้ราชการส่วนท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า จากการที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. ที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ใช้กำลังกองทัพเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลนั้น ได้ก่อให้เกิดปัญหาในท้องถิ่นหลายประการ ได้แก่ การไม่มีการเลือกตั้งนักรการเมืองท้องถิ่น ซึ่งจากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐบาลซึ่งส่งผลให้ไม่มีการเลือกตั้งนักรการเมืองและผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น ทำให้เกิดปัญหาขึ้น กล่าวคือเมื่อผู้บริหารส่วนท้องถิ่นหมดวาระการดำรงตำแหน่งลงแล้ว ราชการส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นมาทำงานต่อไปได้ จึงทำให้ท้องถิ่นไม่ได้รับการพัฒนา ดังข้อความ

“ส่วนท้องถิ่นตายสนิทเพราะไม่มีการเลือกตั้ง จากที่ได้พูดคุยกับนักรการเมืองท้องถิ่น การทำโครงการต่างๆในท้องถิ่น ปกติแล้วเขาจะมีแผนการทำงานของเขา แผนหนึ่งปี แผนสามปี ปกติแล้ววันนี้ผู้บริหารบางส่วนก็หมดวาระ ดำรงตำแหน่ง

ครบ 4 ปีแล้ว บางส่วนยังไม่หมดวาระ บางส่วนหมดวาระไปแล้ว จะทำอย่างไรกันต่อ มั่นคาวราคาซึ่งอยู่ นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้น

นอกจากนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงกลางว่า จากการรัฐประหารที่เกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในท้องถิ่น ก่อนหน้านี้เทศบาลจะมีการจัดงบประมาณในการดูแลผู้สูงอายุซึ่งหน่วยงานท้องถิ่นได้กระทำติดต่อกันมาโดยตลอด โดยจัดกิจกรรมขึ้นในช่วงเทศกาลสงกรานต์ของทุกปี แต่ทว่า หลังรัฐประหารเทศบาลไม่สามารถจัดงานเลี้ยงผู้สูงอายุได้ ทั้งๆที่เห็นว่าเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์หลายด้าน ดังข้อความ

“ก่อนหน้าที่จะมีรัฐประหาร เทศบาลท้องถิ่นเขาจะมีโครงการจัดเลี้ยงผู้สูงอายุในเทศกาลสงกรานต์ จัดอยู่เป็นประจำ โครงการนี้มีประโยชน์หลายอย่าง ใช้งบประมาณหลักแสนเท่านั้น แต่เมื่อมีรัฐบาลใหม่ ปรากฏว่ารัฐบาลชุดนี้ตัดออกหมดเลย เขาจะเข้มงวดในการจัดกิจกรรม การใช้จ่ายเงิน ทำให้เทศบาลไม่สามารถใช้งบประมาณนี้ได้ ก็เลยไม่มีเงินจัดงานเลี้ยงผู้สูงอายุ นี่เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อเทศบาลท้องถิ่น”

5.3.3 การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงในประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย 1) พล.อ.ประยุทธ์ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไม่ได้ 2) รัฐบาลควรเปิดเผยข้อมูลด้านเศรษฐกิจให้มากขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไม่ได้

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนเห็นว่ารัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ ซ้ำยังทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำมากขึ้นกว่าเดิม ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย 1) นักลงทุนต่างประเทศยกเลิกการลงทุนในประเทศไทย 2) การส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศลดน้อยลง และ 3) นักลงทุนในประเทศไม่มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- นักลงทุนต่างประเทศยกเลิกการลงทุนในประเทศไทย

จากการศึกษาในประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี โดยระบุว่า นักลงทุนชาวต่างประเทศบางส่วน

ที่ตั้งใจว่าจะลงทุนทางธุรกิจในประเทศไทยได้ตัดสินใจยกเลิกแผนการลงทุนในประเทศไทย เนื่องจากเกิดรัฐประหารบ่อยครั้ง ทำให้นักลงทุนชาวต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นในเสถียรภาพของรัฐบาล และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย อีกทั้งยังเกิดความไม่มั่นใจในความความปลอดภัยในทรัพย์สินและการดำเนินธุรกิจ นักลงทุนต่างประเทศจึงยกเลิกและย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ดังข้อความ

“ประเทศไทยมีรัฐประหารบ่อย ฝรั่งเศสเขาสนับสนุนประชาธิปไตยเขาไม่เห็นด้วย เขามีแผนจะมาลงทุนในประเทศไทย เพราะประเทศไทยมีหลายอย่างที่ดีกว่าประเทศเพื่อนบ้าน แต่สถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยมันเป็นแบบนี้ ไม่มีเสถียรภาพ มีการชุมนุมประท้วงทางการเมือง แล้วทหารก็ยึดอำนาจ ทำให้เขามองว่าประเทศขาดเสถียรภาพ เลยไม่กล้ามาลงทุน ก็เป็นผลเสียทางด้านเศรษฐกิจ”

สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนกล่าวว่า ความเสียหายที่เกิดจากการที่นักลงทุนชาวต่างประเทศที่มีแผนการลงทุนในประเทศไทยยกเลิกการลงทุน แล้วไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสที่ดีหลายด้าน ถ้าหากเปรียบเทียบเป็นจำนวนเงินที่ต้องเสียไปเมื่อเขาไม่มาลงทุนในประเทศไทย คิดเป็นมูลค่ามหาศาล การเสียโอกาสเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อการค้าและชีวิตของประชาชน ดังข้อความ

“เมื่อนักลงทุนต่างประเทศเขาไม่มาลงทุน เราก็มีแต่เสียกับเสีย แทนที่เราจะมีโรงงานผลิตโน้น ผลิตนี่เกิดขึ้นในบ้านเรา หรือมีโรงงานประกอบโน้นนี่มากขึ้น เมื่อมีการยึดอำนาจ มีรัฐบาลที่มาจากรัฐประหาร นักลงทุนต่างประเทศเขาก็ไม่กล้ามาลงทุน แทนที่คนไทยจะมีงานทำมากขึ้น รัฐก็เก็บภาษีได้มากขึ้น เมื่อเขายกเลิก ผลเสียก็คือประเทศไทยเสียโอกาส คนไทยก็เสียโอกาส แทนที่จะมีงานทำก็ไม่มีการทำ”

○ การส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศลดน้อยลง

จากการศึกษาในประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี โดยระบุว่า จากการบริหารงานของรัฐบาลซึ่งส่วนหนึ่งเป็นบุคคลจากคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ได้ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยชะงักงัน ดังจะเห็นได้จากนักธุรกิจหลายคนแสดงความคิดเห็นว่าส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้น้อยลง ดังข้อความ

“ที่เห็นเป็นข่าวอยู่ก็คือนักธุรกิจที่เขาส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศเขาบ่นว่า เขาส่งออกได้น้อย บางคนก็ว่าส่งออกไม่ได้ การส่งออกไม่ได้มันก็ทำให้เกิดปัญหาตามมา คือ คนที่ได้รับผลกระทบมันมีเป็นทอดๆ เขาก็เดือดร้อน ไม่มีงานทำ เศรษฐกิจโดยรวมก็ไม่ได้”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า จากการติดตามข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์พบว่า นักธุรกิจหลายรายพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันประสบปัญหาส่งออกได้น้อยลง เมื่อนักธุรกิจส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศไม่ได้ จะส่งผลกระทบต่อคนในประเทศโดยตรง ดังข้อความ

“จากที่ติดตามอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ เห็นนักธุรกิจหลายคนเขาบ่นว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยมีปัญหา นักลงทุนที่เขาส่งสินค้าไปขายต่างประเทศเขาเดือดร้อน จริงๆไม่ใช่เฉพาะนักธุรกิจใหญ่ที่เขาเดือดร้อน แต่คนทั่วไปนี้แหละเดือดร้อน เพราะไม่มีงานทำ หรือทำแล้วไม่ได้เงินก็มี”

○ นักลงทุนในประเทศไม่มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน

จากการศึกษาในประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาของรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี โดยระบุว่ารัฐบาลจำกัดการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อมวลชน ซึ่งก่อนหน้านี้ สื่อมวลชนจะเปิดโอกาสให้คนทั่วไป หรือนักวิชาการได้เขียนวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำให้นักลงทุนโดยเฉพาะรายเล็กไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะใช้ประกอบการตัดสินใจ ถือเป็นความเสียหายในภาคธุรกิจ ดังข้อความ

“รัฐบาลแก้ปัญหาเศรษฐกิจไม่ได้ ทั้งปัญหาที่หมักหมมมานาน เช่น สตีลคองพารา ไม่รู้ไปเก็บกักตุนเอาไว้มากไหม ชาวบ้านไม่รู้เลย การสต็อกยางไว้นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเท่าไร สื่อมวลชนจะตรวจสอบก็ไม่ได้ จะตั้งคำถามก็ไม่ได้ว่า ยางพาราล้นสต็อกอยู่เท่าไร รัฐบาลควรเปิดให้ประชาชนได้รู้ เพราะเมื่อเขารู้แล้วเขาจะได้ตัดสินใจว่าจะลดการปลูกดีกว่า ปลูกพืชอย่างอื่นดีกว่า ถ้าเป็นอย่างนี้ก็คือไม่ได้พัฒนา เพราะการพัฒนามันต้องทำให้ดีขึ้น”

นอกจากนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นเห็นว่ารัฐบาลควรเปิดเผยความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจมากกว่าที่เป็นอยู่ โดยเฉพาะสินค้าที่ประชาชนนิยมปลูกกันมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น มันสำปะหลัง ควรเปิดเผยให้ประชาชนรู้ว่า จะแก้ไขปัญหาราคามันสำปะหลังตกต่ำอย่างไร ดังข้อความ

“มันสำปะหลังก็เหมือนกัน ตอนนี่ไม่รู้เลยว่ารัฐบาลจะเอาอย่างไรกับมันสำปะหลัง เก็บเอาไว้ทำอะไร ทำไมไม่เปิดเผย ไม่เหมือนเมื่อก่อน ถ้าเป็นเมื่อก่อนเราสงสัยเราก็ซักถามได้ แต่เดี๋ยวนี้อันนี้ไม่รู้เลย สื่อมวลชนไม่กล้าถาม ก็เห็นอยู่ ถามแล้วมีปัญหา”

5.3.4 การแก้ไขปัญหาสังคม

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการแก้ไขปัญหาสังคมของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย 1) การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว 2) การแก้ไขปัญหาวัยรุ่นตีกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

● การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว

จากการศึกษาในประเด็นการรายงานข่าวสารของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1) การให้มีสวัสดิการสำหรับแรงงานต่างด้าว 2) พล.อ.ประยุทธ์ ทำให้แรงงานต่างด้าวหวาดกลัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

○ การให้มีสวัสดิการแก่แรงงานต่างด้าว

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการที่รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี จัดให้มีสวัสดิการแก่แรงงานต่างด้าว ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นโดยเฉพาะผู้จัดรายการผ่านสื่อวิทยุกระจายเสียงในสังกัดกรมประชาสัมพันธ์ กล่าวว่า สื่อมวลชนได้แจ้งข่าวสารให้ผู้ประกอบการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่จ้างแรงงานต่างด้าวในการดำเนินธุรกิจให้รับรู้ที่รัฐบาลกำหนดให้ผู้ประกอบการจัดสวัสดิการให้แก่แรงงานต่างด้าวในเรื่องอะไรบ้าง ดังข้อความ

“ส่วนใหญ่สื่อวิทยุกระจายเสียงจะนำเสนอในด้านบวก คือนำเสนอให้ผู้ประกอบการ ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ว่า จะต้องจัดสรรสวัสดิการอะไรบ้าง ให้แก่แรงงานต่างด้าว และถ้าไม่ทำตามนโยบายของรัฐบาล จะมีความผิดอย่างไร”

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการจัดให้มีสวัสดิการแก่แรงงานต่างด้าว พบว่า สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะนักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง รายงานข่าวสารในประเด็นนี้ โดยระบุว่า เป็นการรายงานข่าวสะท้อนให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้ว่าผู้ประกอบการบางคนเอาัดเอาเปรียบแรงงานต่างด้าว โดยชี้ให้เห็นว่าเอาัดเอาเปรียบอย่างไรบ้าง ดังข้อความ

“เราก็นำเสนอให้ประชาชนในพื้นที่เห็นว่าผู้ประกอบการบางคนเอาัดเอาเปรียบแรงงานต่างด้าวมาก เช่น บางคนก็ใช้งานวันละกว่า 10 ชั่วโมง บางก็คนให้ค่าแรงต่ำมาก ในขณะที่ให้ทำงานหนัก ผู้ประกอบการบางคนก็ไม่สนใจใยดีกรณีเขาเจ็บป่วย”

○ พล.อ.ประยุทธ์ ทำให้แรงงานต่างด้าวหวาดกลัว

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นการที่รัฐบาลที่นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ทำให้แรงงานต่างด้าวเกิดความหวาดกลัว ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ว่าเมื่อ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้พูดถึงการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว ผลจากการพูดของนายกรัฐมนตรี ได้ทำให้แรงงานต่างด้าวจำนวนมากเกิดความกลัว และแรงงานจำนวนมากหนีออกนอกประเทศ บางส่วนก็ไม่ทำงานตามปกติเพราะเกรงว่าเจ้าหน้าที่รัฐจะจับกุมตัวไปดำเนินคดีการหลบหนีเข้าประเทศ ปราบกฏการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้หน่วยงานหรือผู้ประกอบการในท้องถิ่นชายทะเลได้รับความเสียหายดังข้อความ

“หลังจากรัฐบาลบอกว่าจะดำเนินการจริงจังกับแรงงานต่างด้าว ทำให้แรงงานจำนวนมากในจังหวัดที่ติดทะเลกลัวว่าทหารจะจับกุมตัวไปดำเนินคดีเพราะหลบหนีเข้าประเทศ แรงงานจำนวนมากไม่ยอมมาทำงาน บางส่วนก็หลบหนีกลับประเทศ ไม่มาอีก เกิดความเสียหาย ธุรกิจประมงเสียหาย ธุรกิจอื่นๆก็เสียหายเยอะแยะ”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้บางคนกล่าวว่าเมื่อแรงงานต่างด้าวรู้ว่ารัฐบาลจะดำเนินการจริงจังกับแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทยอย่างผิดกฎหมาย แรงงานจำนวนมากหลบหนีกลับประเทศของตนเอง บางส่วนหลบซ่อนตัว ไม่ยอมทำงานดังเช่นที่เคยทำ ทำให้เจ้าของสวนผลไม้ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้รับความเสียหายจำนวนมาก ดังข้อความ

“แรงงานส่วนหนึ่งหนีกลับเข้าประเทศ บางส่วนหลบซ่อนตัว ยอมทิ้งค่าแรงงานที่ยังไม่ได้ หนีเอาตัวรอดก่อน ทำให้เกษตรกรสวนผลไม้จังหวัดระยอง จันทบุรี ตราด ขาดแรงงานเก็บผลไม้ ผู้รับซื้อผลผลิตก็ไม่มีแรงงานช่วยดำเนินการกระจายผลผลิตของเกษตรกร เป็นความเสียหายใหญ่หลวงต่อสถานะเศรษฐกิจของประเทศ”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้บางคนกล่าวว่า เมื่อรัฐบาลประกาศต่อสาธารณชนว่าจะเอาจริงเอาจังในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว ทำให้แรงงานจำนวนมากตกอกตกใจ เมื่อเกิด

ความตกใจก็จะหนีออกจากพื้นที่ที่รับจ้างทำงานอยู่ และย้ายไปทำงานกับเพื่อนแรงงานต่างด้าวด้วยกันในพื้นที่อื่น ซึ่งกรณีการย้ายพื้นที่ทำงานหรือเปลี่ยนนายจ้างนี้เกิดขึ้นทั่วไป ทำให้นายจ้างในภาคตะวันออกเดือดร้อนไปทั่ว ดังข้อความ

“รัฐบาลประกาศว่าจะเอาจริงกับแรงงานต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยผิดกฎหมาย ทำให้แรงงานย้ายที่เปลี่ยนนายจ้างไปอยู่กับนายจ้างคนใหม่อีกพื้นที่หนึ่ง เพราะเขากลัวว่าจะถูกทหารจับตัวไป แล้วส่งกลับประเทศ ทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย”

- รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา แก้ไขปัญหาวัยรุ่นนิตินัน

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกในประเด็น รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา แก้ไขปัญหาวัยรุ่นนิตินัน ผลการศึกษาพบว่า เป็นการนำเสนอการใช้มาตรา 44 ออกคำสั่งเอาผิดกับบิดา มารดา ของเยาวชน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- การวิพากษ์วิจารณ์การใช้มาตรา 44 ออกคำสั่งเอาผิดกับบิดา มารดาของเยาวชน

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกในประเด็น รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ออกคำสั่งที่ 30 /2559 เรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันของนักศึกษาและนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ว่าที่ผ่านมารัฐบาลในอดีตก็พยายามแก้ไขปัญหานี้มาโดยตลอด สื่อมวลชนก็นำเสนอข่าวนี้ต่อเนื่องหลายครั้งหลายครา แต่ปัญหานักเรียนอาชีวะตึ๊งก็ยังไม่ลดลง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รุนแรงขึ้น ดังนั้น การที่รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ออกคำสั่งให้เอาผิดผู้ปกครองด้วยนั้น จึงน่าจะมีส่วนทำให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองเยาวชนระมัดระวัง หรือ ส่งสอนกำชับอบรมลูกหลานของตนเองมากขึ้น เพราะไม่เช่นนั้นผู้ปกครองจะมีความผิดด้วย ดังข้อความ

“ปัญหาเด็กนักเรียนตึ๊ง ส่วนใหญ่ก็ได้ยินข่าวเด็กอาชีวะ เด็กสายวิชาชีพ มันมีปัญหานี้มาตั้งนานแล้ว นานจนกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว ใครก็เคยได้ยินปัญหาเด็กอาชีวะตึ๊ง ตึ๊งบนรถเมล์ วิ่งไล่แทง ไล่ฟังกัน ไล่ยิงกันบนรถเมล์

30 ปีที่แล้วก็มีปัญหานี้ 20 ปีที่แล้วก็มี ทุกวันนี้ก็มี คราวนี้ รัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ ยึดอำนาจมา บริหารแบบเผด็จการ คือ ใช้อำนาจเด็ดขาด มีมาตรา 44 บอกให้ทำได้ ไม่ผิด ก็เลยออกคำสั่งเอาผิดพ่อแม่ด้วย คือ พ่อแม่จะต้องรับผิดชอบด้วย”

สื่อมวลชนท้องถิ่นกล่าววิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่รัฐบาลออกกฎหมายกำหนดโทษให้แก่วัยรุ่นที่กระทำความผิดโดยให้ลงโทษผู้ปกครองด้วยนั้นเป็นการกระทำที่เหมาะสม สมควรสนับสนุนกฎหมายนี้ และเชื่อว่าจะช่วยให้แก้ไขปัญหานี้ได้บ้าง เนื่องจากเห็นว่าวัยรุ่นที่กระทำความผิดนั้นส่วนหนึ่งมาจากกรณีไม่อบรม ไม่ห้ามปรามวัยรุ่น จึงนำมาซึ่งการก่อปัญหาสังคมตามมาดังที่ปรากฏเป็นข่าวทั่วไป ดังข้อความ

“สนับสนุนกฎหมายนี้นะ ที่ผ่านมา เป็นปัญหาเพราะรัฐบาลบังคับใช้กฎหมายไม่จริงจัง มันจึงเกิดปัญหาขึ้น ถ้าบังคับใช้กฎหมายจริงจังกว่านี้ เอาจริงกว่านี้ ให้พ่อแม่มีความผิดด้วย น่าจะเกิดปัญหานี้น้อยลง แต่รัฐบาลต้องเอาจริงนะ จัดการเป็นตัวอย่างให้เห็น เอาผิดพ่อแม่ให้เห็นเป็นตัวอย่าง ไม่อย่างนั้นมันก็จะไม่เกิดผลอะไร”

5.4 บทบาทการให้ความรู้/ให้การศึกษา

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นบทบาทการให้ความรู้ประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย การให้ความรู้ในประเด็นดังนี้ 1) รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้บุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ 2) การได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 3) การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.4.1 รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้บุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการที่รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้บุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนได้ให้ความรู้ประชาชนให้รับรู้ว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช 2559 บัญญัติให้บุคคลภายนอกซึ่งไม่ได้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ โดยให้พรรคการเมืองสามารถเสนอชื่อบุคคลที่เห็นว่าสมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 3 รายชื่อ ซึ่งบุคคลที่ถูกเสนอชื่อนั้นจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ได้

จากการศึกษาในประเด็นนี้พบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ล้วนยังไม่เข้าใจในระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่บัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.2559 เท่าใดนัก

5.4.2 การเลือกตั้ง ส.ส.และการได้มาซึ่ง ส.ว.

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นการเลือกตั้ง ส.ส. และการได้มาซึ่ง ส.ว. ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นได้ให้ความรู้ประชาชนโดยระบุว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างอยู่ในขณะนี้คือ ฉบับ พ.ศ. 2559 ซึ่งนำโดยนายมีชัย ฤชุพันธุ์ มีเนื้อหา กล่าวถึงวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในประเด็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็นประเด็นย่อย 2 ประเด็น ประกอบด้วย 1) จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2) การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

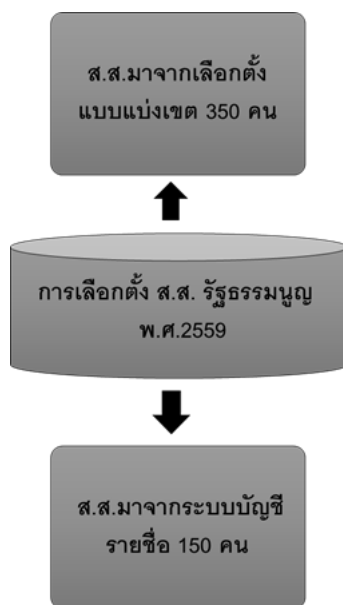
● จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในประเด็นจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ปรากฏในร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2559 ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนกล่าวว่า รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2559 ที่กำลังร่างอยู่นี้ได้กำหนดให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมีจำนวน 500 คน ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน 350 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากบัญชีรายชื่อ 150 คน

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามที่บัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2559 เท่าใดนัก ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ติดต่อขอสัมภาษณ์นักวิชาการท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ คือ อาจารย์จากคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยให้อธิบายประเด็นนี้ให้ฟัง เพื่อจะได้เข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญ และเพื่อนำเสนอให้ความรู้ประชาชนต่อไป

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับวิธีการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามผู้สื่อข่าวท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้ ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นแผนภาพ ดังภาพ 5.7

ภาพ 5.7
แสดงวิธีการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ปรากฏในร่างรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2559
ตามความเข้าใจของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากภาพ 5.7 จะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความรู้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ระบุไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2559 ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต จำนวน 350 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากระบบบัญชีรายชื่อ จำนวน 150 คน รวมเป็น 500 คน

● การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา

จากการศึกษาในประเด็นการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ที่ปรากฏในร่างรัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช 2559 ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวไว้ว่าได้ติดต่อขอสัมภาษณ์นักวิชาการท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในประเด็นการเขียนรัฐธรรมนูญกำหนดที่มาของสมาชิกวุฒิสภา โดยระบุว่ากฎหมายกำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภาจำนวน 200 คน ส่วนวิธีการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภานั้น จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นพบว่า สื่อมวลชนกล่าวว่า ร่างรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีการเปิดรับสมัครผู้ต้องการดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา โดยผู้สมัครจะต้องมาจากตัวแทนวิชาชีพ 20 กลุ่มในท้องถิ่น จากการศึกษาพบว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นยังให้คำตอบได้ไม่ชัดเจนนักในประเด็นวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา

5.5 บทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นบทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์ ผลการศึกษพบว่า ประกอบด้วย การร้องทุกข์เกี่ยวกับสาธารณูปโภค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.5.1 ร้องทุกข์เกี่ยวกับสาธารณูปโภค

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย ผลการศึกษพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นได้แสดงบทบาทเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่แก้ไขปัญหา โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การปรับปรุงซ่อมแซมถนน การเรียกร้องให้หน่วยงานการประปา นครหลวงในพื้นที่แก้ไขปัญหาประปาไม่ไหล การเรียกร้องให้หน่วยงานภาครัฐหาทางป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้

● การปรับปรุงซ่อมแซมถนน

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องเรียนการปรับปรุงถนนหนทาง ผลการศึกษพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนอการร้องเรียนของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการปรับปรุงซ่อมแซมถนนที่ชำรุด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเดินทางสัญจรของประชาชนในพื้นที่ กรณีที่ผ่านมาก็คือ ถนนบางสายในจังหวัดระยองถูกน้ำท่วมหนัก เนื่องจากฝนตกหนัก ทำให้ประชาชนไม่สามารถสัญจรผ่านไปมาได้และในหลายครั้งที่หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่แก้ไขปัญหาล่าช้า เมื่อประชาชนเดือดร้อน เขาก็จะร้องเรียนมายังสื่อมวลชนท้องถิ่น ซึ่งสื่อท้องถิ่นก็จะเปิดพื้นที่ให้ เป็นต้น

สื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ได้รับการร้องเรียนเกี่ยวกับถนนหนทางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือชำรุดเสียหายเป็นระยะเวลานาน และไม่มีหน่วยงานใดที่เร่งรีบซ่อมแซมให้ดีขึ้น ทั้งนี้สื่อมวลชนระบุว่า ถนนสาย 36 จากระยองสู่อุบลราชธานี ได้รับความเสียหายเป็นระยะเวลานาน ซึ่งก่อนหน้านี้มีเจ้าหน้าที่มาซ่อมแซมแล้ว จากนั้นอีกไม่นานก็ได้รับความเสียหายอีก ทำให้ประชาชนที่เดินทางสัญจรถนนสายนี้เดือดร้อน และเข้ามาร้องเรียนสื่อมวลชนท้องถิ่นหลายครั้ง ดังข้อความ

“สื่อท้องถิ่นได้รับร้องเรียนจากประชาชนที่เขาใช้ถนนสาย 36 จากระยองมาอุบลราชธานี ว่าถนนสายนี้เสียหายชำรุดบ่อยมาก เสียเป็นปีกว่าจะมีคนมาซ่อม บางคนก็บอกว่าเคยเห็นคนมาซ่อมแล้ว แต่ใช้ไปไม่นานก็เสียหายอีก เขาบอกว่า เป็นเพราะเจ้าหน้าที่ปล่อยละเลย ปล่อยให้มีรถบรรทุกที่มีน้ำหนักเกินมาวิ่ง ถนนมันก็เลยพังเร็ว”

• การเรียกร้องให้หน่วยงานการประปานครหลวงในพื้นที่แก้ไขปัญหา
น้ำประปาไม่ไหล

จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องเรียนการประปานครหลวง ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย ประเด็นย่อย น้ำไม่ไหล และ น้ำไหลน้อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

○ น้ำประปาหยุดไหล

จากการศึกษาในประเด็นสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปิดพื้นที่ให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้พื้นที่สื่อร้องเรียนการประปาส่วนภูมิภาค กรณีน้ำประปาหยุดไหล ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเข้าร้องเรียนต่อสื่อมวลชนท้องถิ่นบ่อยครั้งว่าน้ำประปาในจังหวัดชลบุรีหยุดไหล 2-3 วัน บางครั้งก็หยุดไหลเป็นอาทิตย์ โดยระบุว่า การที่หน่วยงานการประปานครหลวงให้ข้อมูลกับประชาชนว่า น้ำประปาไม่ไหลนั้น ควรจะแจ้งก่อนที่จะตัดน้ำประปา ไม่ควรแจ้งหลังจากที่น้ำประปาไม่ไหลแล้ว ดังข้อความ

“มีประชาชนที่เขาร้องเรียนว่าหน่วยงานการประปาบอกเขาว่าจะตัดน้ำหลังจากที่ตัดน้ำไปแล้ว คือ ตัดน้ำไปก่อน แล้วค่อยแจ้งเขา ทำให้เขาเดือดร้อน เขาบอกว่าน่าจะแจ้งเขาก่อนที่จะตัดน้ำ เขาจะได้เตรียมตัวรองน้ำไว้ใช้ แล้วตัดน้ำ 2-3 วัน เขาบอกเดือดร้อนมาก เราก็ให้พื้นที่เขาร้องเรียน

บางคนก็บอกว่าพื้นที่นี้น้ำขาดเป็นอาทิตย์แล้ว รถน้ำวิ่งกันว่อน ที่บ้านไม่มีน้ำใช้ คนซื้อน้ำใช้กันเยอะ”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า ได้เปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องเรียนเกี่ยวกับน้ำประปาหยุดไหลในหลายครั้ง เนื่องจากเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นหลายครั้ง ในบางครั้งประชาชนร้องเรียนว่าน้ำประปาไม่ไหลเกิน 3 วัน เราก็เปิดพื้นที่ให้เขา เพราะรู้ว่าเขาเดือด ดังข้อความ

“มีประชาชนมาร้องเรียนเรื่องน้ำประปาไม่ไหลบ่อยมาก บางรายก็ว่าน้ำประปาไม่ไหลมาเกินอาทิตย์หนึ่งแล้ว บางรายก็บอกว่าพื้นที่นี้น้ำไม่ไหลมา 2-3 วันแล้ว คนในบ้าน 5-6 คนกำลังเดือดร้อน ไม่มีน้ำอาบน้ำใช้ เรื่องเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องเรียนนี้สื่อมวลชนท้องถิ่นทำมาตลอด

ส่วนหน่วยงานการประปาเขาก็บอกเหตุผลมา เราก็เข้าใจ บางครั้งก็ว่าน้ำไม่ไหลก็เพราะเขาทดสอบระบบการส่งจ่ายน้ำใหม่ให้มีประสิทธิภาพกว่าเดิม เพราะประชาชนต้องการใช้น้ำเพิ่มขึ้นทุกปี เขาก็ต้องพัฒนาอยู่เรื่อยๆ ในบางครั้งจำเป็นต้องให้น้ำหยุดไหลในบางพื้นที่”

สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานว่า ประชาชนบางรายเข้าไปร้องเรียนผ่านช่องทางเว็บไซต์ของการประปาส่วนภูมิภาค หลังจากร้องเรียนผ่านเว็บไซต์แล้ว ก็โทรศัพท์เข้าไปร้องเรียนที่การประปาส่วนภูมิภาคในพื้นที่ที่ตนเองสังกัดอยู่ จากนั้นก็มาร้องเรียนที่สื่อมวลชนท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่ร้องเรียนมีความรู้สึกไม่พอใจอย่างมาก จึงร้องเรียนในหลากหลายช่องทางดังกล่าวดังข้อความ

“บางคนเขาเข้าไปร้องเรียนในเว็บของการประปาส่วนภูมิภาค แล้วก็โทรศัพท์ไปร้องเรียนที่การประปาที่เขาอยู่ แล้วก็มาร้องเรียนที่สื่อมวลชนท้องถิ่น เราก็ให้เขาร้องเรียน บางที่เราดูแล้วรู้สึกว่าเขาโกรธ ไม่พอใจ ก็น้ำที่บ้านเขาไม่ไหลหลายวัน เราเป็นสื่อมวลชน เราก็เข้าใจ เรื่องอย่างนี้มันทำให้เขาลำบาก บางครั้งเขายกมือว่าเขาต้องไปอาบน้ำที่อื่น ต้องซื้อน้ำใช้หลายวัน ลำบากมาก เราก็เข้าใจ ก็ให้เขาได้ร้องเรียน เราก็ตามเรื่องให้ด้วยนะ ว่าพื้นที่ที่น้ำไม่ไหล คุณแก้ไขหรือยัง”

สื่อมวลชนบางคนเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า ในบางครั้งมีประชาชนมาร้องเรียนว่ามีเตอร์น้ำที่หน้าบ้านหมุนตลอดเวลา แต่น้ำประปาไม่ไหล ประชาชนผู้ที่เดือดร้อนบางคนก็บอกว่า น้ำประปาไม่ไหลในกลางวัน ไกลในเวลากลางคืน เราก็ให้เขาร้องเรียน

“บางคนเขาก็ว่ามีเตอร์หมุน แต่น้ำไม่ไหล มันเกิดขึ้นได้อย่างไร เขาไม่เข้าใจ เราก็ให้พื้นที่เขา บางคนก็บอกว่าน้ำไหลเฉพาะตอนกลางวัน ตอนกลางคืนไม่ไหล บางคนก็บอกว่าหน่วยงานการประปาต้องทำงานเชิงรุกมากกว่านี้”

“บางคนเขาก็บอกว่าเขาจ่ายค่าน้ำไม่เคยขาด ไม่เคยจ่ายเกินกำหนดด้วย แต่น้ำประปาก็ไหลบ้าง ไม่ไหลบ้าง อยากให้การประปาเร่งแก้ไข บางคนก็ต่อว่าแรงๆ บางคนก็บอกว่าจะชวนกันรวมตัวกัน เดินทางไปที่การประปาส่วนภูมิภาค

บางคนบอกว่าเขาโทรศัพท์ไปที่การประปาแล้ว แต่สายไม่ว่างตลอดเวลา สงสัยว่าเจ้าหน้าที่การประปาจะยกหูโทรศัพท์ออก เพราะมีคนโทรมาร้องเรียนกันเยอะ”

5.6 บทบาทการให้ความบันเทิง

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทการให้ความบันเทิงของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่าสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสารมากขึ้นและแตกต่างกันไปตามลักษณะของสื่อ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาในประเด็นบทบาทการให้ความ

บันทึกออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย 1) การนำเสนอเป็นการตุนล้อเลียนการเมือง 2) การเปิดเพลงให้ผู้ฟังได้รับความบันเทิง และ 3) การเปิดให้ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาพูดคุยในรายการวิทยุกระจายเสียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.6.1 การนำเสนอเป็นการตุนล้อเลียนการเมือง

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทการนำเสนอการตุนล้อเลียนการเมือง ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนกล่าวว่า บทบาทการนำเสนอการตุนล้อเลียนการเมืองเป็นการแสดงบทบาทของหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือถึงการนำเสนอการตุนล้อเลียนการเมือง พบว่า ผู้บริหารหนังสือพิมพ์หรือบรรณาธิการนั้นต้องการให้ความบันเทิงโดยการนำเสนอการตุนล้อเลียนการเมืองให้ผู้อ่าน เป็นการเขียนเสียดสีการเมืองในลักษณะประชดประชัน ให้ความรู้สึกสนุกสนาน ไร้ใจ น่าอ่าน แต่ทว่าในความเป็นจริงหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลับไม่ได้นำเสนอการตุนล้อเลียนการเมือง เพราะผู้บริหารหนังสือพิมพ์และบุคลากรในองค์กรหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไม่สามารถวาดการ์ตูนเองได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจครอบครัวเรือน สมาชิกหรือบุคลากรที่ดำเนินกิจการหนังสือพิมพ์จะประกอบไปด้วยพ่อ แม่ ลูก ช่วยกันทำ ตั้งแต่การคิดประเด็นข่าว การออกเดินทางไปทำข่าวนอกพื้นที่ การเดินทางไปสัมภาษณ์บุคคลสำคัญในข่าว การเขียนข่าว การติดต่อภาพและเสียงเพื่อนำเสนอในเว็บไซต์ เป็นต้น ประกอบกับการสรรหาบุคลากรที่มีความสามารถในการวาดเขียนการ์ตูนการเมืองนั้นทำได้ยาก การจะหาผู้เชี่ยวชาญการวาดการ์ตูนมาวาดการ์ตูนการเมืองลงในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย อีกทั้งยังทำให้เจ้าของหนังสือพิมพ์จะต้องเสียค่าจ้างให้นักวาดการ์ตูนอีกด้วย เหตุผลดังกล่าวนี้ จึงจำเป็นต้องตัดเนื้อหาส่วนการตุนล้อเลียนการเมืองออก ดังข้อความ

“หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเราไม่ได้นำเสนอการตุนล้อเลียนการเมือง จริงๆเราอยากจะได้ นำ บรรณาธิการเขามีประเด็น มีสิ่งที่เขาอยากนำเสนอเป็นการตุน แต่มันหาคนวาดยาก ไม่มีคนวาด”

5.6.2 การเปิดเพลงให้ผู้ฟังได้รับความบันเทิง

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ได้แสดงบทบาทให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสารโดยการเปิดเพลงให้ผู้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงฟังเพื่อความบันเทิง ประกอบกับการพูดคุยกันในลักษณะไม่เป็นทางการ ทั้งนี้ สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนกล่าวว่า ในการจัดรายการทางวิทยุกระจายเสียงนั้น ส่วนใหญ่เป็นการแสดงบทบาทแจ้งข่าวสารให้ผู้ฟังรับรู้ โดยการสรุปข่าวสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันที่ปรากฏในสื่อกระแสหลักให้ประชาชนในท้องถิ่นรับรู้ เข้าใจง่ายขึ้น เนื่องจากในการจัดรายการผ่านช่องทางวิทยุกระจายเสียงนั้น

มีระยะเวลาจำกัดกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ จึงจำเป็นต้องสรุปเนื้อหาข่าวและเหตุการณ์สำคัญให้ประชาชนในท้องถิ่นฟัง

นอกจากนี้ ผู้จัดรายการเพลงในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในฐานะที่เป็นสื่อมวลชนท้องถิ่น กล่าวว่า ในการจัดรายการเพลงในสื่อวิทยุกระจายเสียงนั้น มีเทคนิควิธีมากมายหลายประการที่จำเป็นต้องเรียนรู้ และต้องผ่านการฝึกฝนเป็นระยะเวลายาวนาน สื่อมวลชนท้องถิ่นได้ให้คำแนะนำว่าสิ่งที่ผู้ดำเนินรายการเพลงไม่ควรทำคือ การพูดในขณะที่เปิดเพลงให้ผู้ฟังรับฟัง หรือเรียกว่า “พูดผ่าเพลง” ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สื่อมวลชนแนะนำว่าไม่ควรทำ เนื่องจากเป็นการขัดจังหวะในการฟังของผู้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียง

5.6.3 การเปิดให้ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาพูดคุยในรายการวิทยุกระจายเสียง

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทให้ความบันเทิงแก่ผู้รับสาร สื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ได้แสดงบทบาทให้ความบันเทิงโดยการเปิดให้ผู้ฟังรายการได้โทรศัพท์เข้ามาพูดคุยในรายการ ซึ่งการพูดคุยในรายการนั้นจะดำเนินไปในรูปแบบไม่เป็นทางการมากนัก ทั้งนี้ สื่อมวลชนกล่าวว่า ในการพูดคุยผ่านรายการทางสื่อวิทยุกระจายเสียงนั้น ส่วนใหญ่แล้วผู้ดำเนินรายการมักจะพูดคุย โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กะทัดรัด มีลีลาการพูดที่เป็นของตนเอง ไม่ใช่ลักษณะการท่องจำ

ในการพูดคุยกับผู้ฟังนั้น ผู้ดำเนินรายการมักจะพูดคุยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเพลงที่เปิด กล่าวคือ หลังจากเปิดให้ฟังเพลงใดเพลงหนึ่งแล้ว เมื่อเพลงจบลง ผู้ดำเนินรายการจะแจ้งให้ประชาชนผู้ฟังทราบว่า เพลงที่ฟังไปเมื่อสักครู่ที่ผ่านมามีชื่อเพลงว่าอย่างไร ใครเป็นผู้ขับร้อง ใครเป็นผู้แต่งเพลง

ถ้าหากเพลงใดที่เป็นเพลงที่เปิดบ่อยๆ หรือผู้ฟังได้ฟังซ้ำแล้วหลายครั้ง เรียกว่า “เพลงฮิต” หรือ “เพลงยอดนิยม” ผู้ดำเนินรายการอาจจะไม่ต้องกล่าวถึงผู้ขับร้อง หรือผู้แต่งบ่อยครั้งเกินไปก็ได้ ทั้งนี้ ผู้ดำเนินรายการเพลงกล่าวว่า ในการจัดรายการพูดคุยทางสื่อวิทยุกระจายเสียงนั้นจะไม่มีรูปแบบตายตัว สิ่งที่ต้องทำในการจัดรายการในช่วงแรก คือ การแนะนำรายการ การแนะนำชื่อผู้ดำเนินรายการ ชื่อรายการ สถานี เวลา และการพูดเข้ารายการเพลงที่จะเปิดให้ผู้ฟังรับฟัง เหล่านี้คือเทคนิควิธีที่นักจัดรายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษาในบทที่ 5 ในประเด็นบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่าประกอบด้วย บทบาทการรายงานข่าวสาร ประกอบด้วย บทบาท การรายงานข่าวการเมือง สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทรายงานข่าวการเมือง โดยแบ่งออกเป็นการเมืองระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ในส่วนการเมืองระดับชาติ สื่อมวลชนกล่าวว่า รัฐมนตรีในรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา บางคนมีบทบาทน้อยมาก ส่วนการรายงานข่าวการเมือง

ท้องถิ่น สื่อมวลชนกล่าวว่า สื่อท้องถิ่นบางคนเขียนข่าว บทความ บทวิจารณ์ยกย่อง สนับสนุน นักการเมืองท้องถิ่นบางคนจนเกินความพอดี และประเด็น ไม่มีการเลือกตั้งในท้องถิ่น โดยระบุว่า หลังจาก คสช.ยึดอำนาจทางการเมือง และให้ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้า คสช. ดำรงตำแหน่ง หัวหน้ารัฐบาล คสช.ได้ใช้อำนาจแต่งตั้งบุคคลที่สมควรดำรงตำแหน่งผู้บริหารในท้องถิ่นแทนการเลือกตั้ง จึงทำให้ไม่มีการเลือกตั้ง ประเด็นต่อมาที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวสารการเมืองในท้องถิ่น คือ นักการเมืองท้องถิ่นลดบทบาทของตนเองลง สื่อมวลชนระบุว่า หลังเกิดรัฐประหาร นักการเมืองท้องถิ่นจะระมัดระวัง ไม่ทำในสิ่งที่ขัดต่อคำสั่ง คสช. จึงลดบทบาทของตนเองลง ประเด็นต่อมา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการลดบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่น คือ สื่อมวลชนท้องถิ่นลดบทบาทของตนเองลง โดยระบุว่าหลัง คสช.ยึดอำนาจ และมีคำสั่งให้สื่อทุกประเภทยุติการนำเสนอข่าวสาร ในเวลาต่อมาจึงผ่อนปรนโดยอนุญาตให้นำเสนอข่าวอย่างระมัดระวัง ทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นจำเป็นต้องลดการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับนักการเมืองท้องถิ่นลงตามไปด้วย ประเด็นต่อมา คือ การทำกิจกรรมในท้องถิ่นของนักการเมืองระดับชาติ สื่อมวลชนระบุว่า หลัง คสช.ยึดอำนาจทางการเมือง นักการเมืองระดับชาติจะเก็บตัว ไม่ทำกิจกรรมทางการเมือง พบปะกับชาวบ้าน หรือไปร่วมงานเลี้ยงกับชาวบ้านบ่อยเหมือนดังเช่นที่เคยทำ ประเด็นต่อมาคือ รัฐประหารทำให้โครงการในท้องถิ่นหยุดชะงัก สื่อมวลชนกล่าวว่า หลัง คสช.ยึดอำนาจสำเร็จ และห้ามมีการเลือกตั้งในท้องถิ่นทั่วประเทศ ทำให้โครงการต่างๆในท้องถิ่นที่วางแผนไว้แล้วต้องหยุดชะงักลง ทั้งที่หลายโครงการเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน

ประเด็นต่อมาคือ การรายงานข่าวเศรษฐกิจ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่น รายงานข่าวเศรษฐกิจโดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อย คือ การจ้างงาน การว่างงาน และการจับจ่ายใช้สอยของประชาชน ทั้งนี้ ประเด็นการจ้างงาน สื่อมวลชนระบุว่า นับตั้งแต่เกิดรัฐประหารเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 นักธุรกิจระดับชาติมักจะไม่ลงทุนในภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ เช่น การสร้างโรงแรม หรือสร้างอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ ทำให้การจ้างงานในภาคตะวันออกลดน้อยลง สื่อมวลชนท้องถิ่นกล่าวว่า รับรู้ได้ว่านักลงทุนท้องถิ่นหรือผู้ประกอบการในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการพูดคุยกับสื่อมวลชน เนื่องจากเกรงว่าสื่อมวลชนจะนำเอาข้อมูลไปนำเสนอว่าผู้ประกอบการท้องถิ่นขาดทุน ปลดคนงานออก ทำให้เขาเสื่อมเสียชื่อเสียง จึงทำให้ไม่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นในภาคตะวันออก ประเด็นต่อมาคือ การว่างงาน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า หลังจากที่ คสช.ยึดอำนาจทางการเมือง และบังคับไม่ให้ประชาชนออกนอกเคหะสถานในระหว่างเวลา 22.00 – 05.00 น. ทำให้เศรษฐกิจในภาคตะวันออกซบเซาลงอย่างเห็นได้ชัด สื่อมวลชนกล่าวว่าจากการพูดคุยกับประชาชนได้รับรู้ว่าบริษัทหลายแห่งในภาคตะวันออกมีนโยบายปลดพนักงานออก หรือบางแห่งให้พนักงานสมัครใจลาออก โดยที่บริษัทยังคงจ่ายเงินให้ตามกฎหมาย ปัญหาการปลดพนักงานหรือทำให้

คนที่เคยทำงานไม่มีงานทำนั้นจะนำไปสู่ปัญหาหลายอย่างตามมา เช่น ปัญหาการก่ออาชญากรรม และปัญหาสังคมอื่นๆตามมา

ประเด็นต่อมาในการรายงานข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ การรายงานข่าวสารการจับจ่ายเพื่อการบริโภคของประชาชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจับจ่ายใช้สอยน้อยลง เหตุผลหนึ่งคือ มีรายได้ลดน้อยลง สื่อมวลชนกล่าวว่าที่เป็นเช่นนี้เพราะมีการยึดอำนาจทางการเมือง ที่ คสช.ห้ามประชาชนออกนอกเคหะสถาน ในระหว่างเวลาที่ คสช.กำหนด ประกอบกับจากการที่ได้พบเห็นและพูดคุยกับคนทั่วไป เช่น การสังเกตจากประชาชนที่เดินในห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และจากการพูดคุยกับร้านค้าขนาดเล็กทั่วไป จะพบว่าพ่อค้า แม่ค้าและประชาชนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าค้าขายได้น้อย ในท้องตลาดมีแต่ความเงียบ ไม่มีลูกค้า เศรษฐกิจแย่งเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนหน้านี้นี้

ประเด็นต่อมาคือ การรายงานข่าวอาชญากรรม สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายงานข่าวสารใน 4 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย การรายงานข่าวการฆาตกรรม การรายงานข่าวการลักทรัพย์ การรายงานข่าวอุบัติเหตุ และการรายงานข่าวการจี้ ปล้น ในพื้นที่ ในส่วนการรายงานข่าวการฆาตกรรมนั้น สื่อมวลชนระบุว่า ปัจจุบันมีการจี้ปล้นเกิดขึ้นทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทั้งที่เป็นชายและไม่ใช่ชาย บางคนขับขีรถจักรยานยนต์เข้าไปในร้านสะดวกซื้อ แล้วจี้เอาเงินจากพนักงานขายไปได้ 200-300 บาท ก็มีให้เห็น บางคนจี้กันข้างถนนก็มี เดินสวนกันก็หยุดจี้กันตรงนั้นเลย เอาสร้อยทองไปบ้าง เอาเงินสดไปบ้าง สื่อมวลชนบางคนกล่าวว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการจี้ปล้นทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเพราะบริษัทหลายแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปลดพนักงาน ทำให้คนจำนวนหนึ่งที่เคยมีอาชีพมีรายได้ กลับไม่มีรายได้ จึงทำให้เขาตัดสินใจก่ออาชญากรรมคือการใช้อาวุธจี้ข่มขู่คนอื่นให้สละทรัพย์สินของตนเอง สื่อมวลชนกล่าวว่าเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ได้ทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตาของชาวต่างประเทศเสียหาย เนื่องจากมีการจี้ปล้นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศซึ่งมีให้เห็นเป็นข่าวอยู่บ่อยครั้ง ประเด็นต่อมาคือ การนำเสนอข่าวการฆาตกรรมคนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า เหตุการณ์การฆาตกรรมเกิดขึ้นทั่วไป ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องทะเลาะวิวาทกันและขัดผลประโยชน์กัน ดังเช่น ตัวอย่างที่สื่อมวลชนกล่าวถึงคือ การชักชวนกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อเกิดอาการเมา ควบคุมสติไม่ได้ ก็ใช้อาวุธมีด ปืน ทำร้ายกัน เหตุการณ์ในลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นทั่วไป ประเด็นต่อมาคือ การลักทรัพย์ สื่อมวลชนกล่าวว่า ปัญหาการลักทรัพย์เกิดขึ้นทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา บริหารประเทศ ดังจะเห็นได้จากข่าวที่คนร้ายลักทรัพย์ถึงแก่อสัญกรรมในท้องตลาดซึ่งคนร้ายขโมยไปขายในราคา 500 บาท บางคนก็ขโมยขึ้นบ้านของคนอื่น ลักทรัพย์เล็กๆน้อยๆ เมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้ก็ให้เหตุผลว่าไม่มีเงินใช้ บางคนก็ลักลอบเข้า

ไปขโมยเงินในกล่องรับบริจาคของมูลนิธิรักประเทศไทย ขโมยเงินไปได้ 500 บาท สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานว่าเหตุการณ์เช่นนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

ประเด็นต่อมา คือ การนำเสนอข่าวอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สื่อมวลชนท้องถิ่นกล่าวว่า สื่อมวลชนจะนำเสนอข่าวอุบัติเหตุเป็นประจำ ส่วนใหญ่เป็นอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับขี่ยานพาหนะ เช่น รถจักรยานยนต์ รถยนต์ ซึ่งมีทั้งผู้ขับขี่เป็นคนไทย และเป็นชาวต่างประเทศ เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในจังหวัดชลบุรี ประเด็นต่อมาคือ การรายงานข่าวสิ่งแวดล้อม สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานว่า ประกอบด้วย 4 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย โรงงานอุตสาหกรรมทิ้งสารเคมีในที่สาธารณะ ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมทำเรือแหลมฉบัง ภาคประชาชนต่อต้านการปรับแก้ผังเมือง และ ผลกระทบต่อการทำการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็น โรงงานอุตสาหกรรมทิ้งสารเคมีในที่สาธารณะ สื่อมวลชนระบุว่า ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักจะลักลอบนำขยะไปทิ้งไว้ในที่สาธารณะ โดยเฉพาะขยะที่หลงเหลือจากโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเป็นอันตรายต่อคนทั่วไป ทั้งกลิ่นสารเคมีและวัตถุที่อยู่ในพาชนะที่ทิ้งไว้ ซึ่งในประเด็นนี้สื่อมวลชนท้องถิ่นเคยรายงานมาแล้ว แต่ทว่ายังคงมีปรากฏอยู่ ประเด็นต่อมาคือ ผู้ประกอบการลักลอบทิ้งขยะลงในที่ดินของบุคคลอื่น ซึ่งไม่ใช่ที่ดินสาธารณะ ประเด็นนี้มีทั้งที่เจ้าของที่ดินรับรู้ แต่ไม่รู้จะจัดการอย่างไรเนื่องจากไม่เห็นผู้ที่ลักลอบทิ้งขยะ ทำได้เพียงไปร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงร้องเรียนสื่อมวลชนว่าได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นขยะที่เหม็นฟุ้งกระจายไปทั่ว ประเด็นต่อมาคือ ผู้ประกอบการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปล่อยน้ำเสียลงในแม่น้ำลำคลอง สื่อมวลชนระบุว่า ได้รายงานข่าวประเภทนี้มาโดยตลอดทั้งนำเสนอเป็นข่าว เขียนบทความ เขียนบทวิจารณ์ แต่ทว่าปัญหานี้ยังคงมีอยู่ทั่วไป ประกอบกับโรงงานบางแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเคยเชิญสื่อมวลชนไปดูวิธีการบำบัดน้ำก่อนที่จะปล่อยลงในคลองหรือในแม่น้ำ เพื่อให้สื่อมวลชนเห็นว่าโรงงานตระหนักถึงอันตรายจากการทิ้งน้ำเสียลงในแม่น้ำลำคลอง แต่ทว่ามีโรงงานที่ยังคงปล่อยน้ำเสียลงในแม่น้ำลำคลองอยู่อีกหลายแห่ง ในขณะที่สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนกล่าวว่า สื่อมวลชนหนึ่งไม่ได้นำเสนอข่าวนี้มากนัก มีเพียงสื่อภาคพลเมืองที่นำเสนอข่าวนี้

ประเด็นต่อมาในการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมคือ การนำเสนอข่าวน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สื่อมวลชนระบุว่า ปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นปัญหาใหญ่และจะยังคงเป็นปัญหาใหญ่ต่อไป ในสายตาของสื่อมวลชนนั้นเชื่อว่าในอนาคตรัฐจะหันมาใส่ใจปัญหานี้มากขึ้น เนื่องจากทุกวันนี้มีที่ดินถูกน้ำทะเลกัดเซาะหายไปกว่า 50 ไร่ เป็นปัญหาใหญ่และจะใหญ่ขึ้นกว่านี้ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการดำเนินชีวิตของประชาชนมากกว่านี้ การที่พื้นที่ดิน

ถูกน้ำทะเลกัดเซาะเป็นบริเวณกว้างกว่า 50 ไร่ นั่นถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ นอกจากนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นกล่าวว่า ปัญหานี้ไม่ได้เกิดเฉพาะในภาคตะวันออก จากที่ได้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับน้ำทะเลกัดเซาะที่ติดพบว่า เกิดขึ้นทั่วไปในภาคใต้ของประเทศไทย และจังหวัดในภาคกลางก็เกิดปัญหานี้เช่นเดียวกัน

ประเด็นต่อมาของการรายงานข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผลการศึกษาสรุปได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอว่าประชาชนจำนวนหนึ่งต่อต้านการปรับแก้ผังเมืองในภาคตะวันออก เนื่องจากเห็นว่าการปรับแก้ไขผังเมืองที่ทำอยู่นั้น เป็นการปรับแก้ให้นายทุนทั้งในกรุงเทพมหานครและนายทุนภาคตะวันออกได้รับประโยชน์มากกว่าประชาชนทั่วไปจะได้รับประโยชน์ สื่อมวลชนกล่าวว่าได้นำเสนอข่าวสารความไม่เห็นด้วย และความไม่พอใจของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเขารวมตัวกันและเข้าไปร้องเรียนต่อหน่วยงานรัฐในพื้นที่ ในการรายงานข่าวสารในประเด็นนี้ สื่อมวลชนเรียกร้องให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องอธิบาย ให้ข้อมูลกับภาคประชาชนที่ไม่เห็นด้วยให้มากขึ้น เพราะถ้าหากหน่วยงานรัฐไม่ชี้แจงก็จะทำให้ประชาชนเข้าใจคลาดเคลื่อนมากกว่านี้ ดังนั้น การที่หน่วยงานของรัฐจะชี้แจงให้ประชาชนได้รับรู้ถึงข้อดี ข้อเสีย จากที่ได้ทำการศึกษามาแล้วจะเป็นผลดีมากกว่าผลเสีย

ประเด็นสุดท้ายของการรายงานข่าวสารในประเด็นสิ่งแวดล้อม คือ ผลกระทบต่อการทำการเกษตรในภาคตะวันออก สื่อมวลชนระบุว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วคือ ภาคอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกต้องการใช้น้ำจืดในการดำเนินกิจการในปริมาณมาก ในขณะที่ภาคเกษตรกรรมในภาคตะวันออกต่างก็ต้องการใช้น้ำจืดรดน้ำพืช ผัก ผลไม้ ที่เกษตรกรปลูกไว้ ซึ่งต้องการใช้น้ำในปริมาณมากเช่นเดียวกัน ปัญหาการแย่งชิงน้ำจืดในภาคตะวันออกจึงเป็นปัญหาอยู่โดยเฉพาะในฤดูแล้งที่มีน้ำจืดปริมาณน้อยแต่ประชาชนต้องการใช้น้ำมาก สื่อมวลชนกล่าวว่าปัญหาการแย่งชิงน้ำจืดนี้จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน ประเด็นต่อมาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมคือ นิคมอุตสาหกรรมรุกพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรในภาคตะวันออก สื่อมวลชนระบุว่า ในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งมีน้ำท่วมในหลายจังหวัดของประเทศไทย โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในภาคกลางจำนวนมากได้ย้ายโรงงานมาตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออก มีการกว้านซื้อที่ดินจากเกษตรกรหลายหมื่นไร่ ซึ่งเป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้และเชื่อว่าอนาคตจะส่งผลให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมา

ประเด็นต่อมา คือ การแสดงบทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลไปยังประชาชน จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออก แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อยประกอบด้วย การแจ้งข่าวสาร สื่อมวลชนระบุว่า หน่วยงานของรัฐภาคตะวันออกได้รับนโยบายมาจากรัฐบาลให้ชี้แจง ประชาสัมพันธ์ข่าวสารสู่ประชาชน โดยการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครในท้องถิ่นเผยแพร่ข่าวสารของรัฐ ให้บุคลากรในองค์กรของรัฐสร้างกลุ่มอาสาสมัครขึ้นมา เช่น กลุ่มไลน์ กลุ่มเฟซบุ๊ก หรือช่องทางอื่นๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ข้อมูลแก่เพื่อนสนิทมิตรสหายในท้องถิ่นให้รับรู้ข่าวสารในสิ่งที่รัฐบาล

ต้องการให้รับรู้ ประเด็นต่อมาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลกับประชาชนคือ การนำเสนอข่าวสารคำสั่งของ คสช. ให้ประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือและปฏิบัติตามสื่อมวลชนระบุว่า ได้นำเสนอให้ประชาชนรับรู้ที่ คสช. ได้ออกคำสั่งฉบับที่ 7 / 2557 ห้ามไม่ให้มีการชุมนุมทางการเมืองเกิน 5 คน หากผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งนี้จะต้องถูกลงโทษ นอกจากนี้ ยังนำเสนอคำสั่งของ คสช. ที่ 3 / 2557 ห้ามประชาชนออกนอกเคหสถานระหว่างเวลา 22.00 - 05.00 น. และคำสั่งที่ 8 / 2557 ข้อยกเว้นการห้ามออกนอกเคหสถานอีกด้วย

ประเด็นต่อมาคือ การแสดงบทบาทการเป็นสื่อกลางในการรายงานข่าวสารจากประชาชนไปยังรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่าประกอบด้วย 2 ประเด็นคือ ประเด็นแรก ประชาชนต้องการให้ คสช. ใช้มาตรา 44 แก้ปัญหาในมหาวิทยาลัย โดยต้องการให้ คสช. แต่งตั้งบุคคลสมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ประเด็นต่อมาคือ ประชาชนต้องการให้ คสช. บังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 ตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการตรวจสอบและนำตัวบุคคลที่ประพฤติทุจริตมาลงโทษอย่างเด็ดขาดและตรวจสอบการจัดโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะโครงการที่นำพาเจ้าหน้าที่ พนักงานไปศึกษาดูงานในต่างประเทศ โดยเห็นว่าเป็นการใช้งบประมาณที่ไม่คุ้มค่า

บทบาทที่สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงต่อประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประการต่อมาคือ บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย 4 ประเด็นประกอบด้วย การงดวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิรัฐบาล การวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาการเมือง การวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ การวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาสังคม ในประเด็นการงดวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิรัฐบาล แบ่งออกเป็นประเด็นย่อย 2 ประเด็นคือ ประเด็นแรก งดนำเสนอข่าวสารตำหนิผู้นำรัฐบาล คือ นายกรัฐมนตรี สื่อมวลชนกล่าวว่า ก่อนการยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 นั้น สื่อมวลชนท้องถิ่นสามารถเขียนข่าววิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลหรือผู้นำรัฐบาลได้ แต่เมื่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. เข้ายึดอำนาจจากรัฐบาล และมีคำสั่งให้สื่อมวลชนระมัดระวังการนำเสนอข่าวสารการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ทำให้สื่อมวลชนจำเป็นต้องงดวิพากษ์วิจารณ์ตำหนินายกรัฐมนตรี

ประเด็นที่สองคือ การงดนำเสนอข่าวสารตำหนิการทำงานของคณะรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนไม่สามารถวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของคณะรัฐมนตรีได้ ซึ่งแตกต่างจากรัฐบาลพรรคเพื่อไทยบริหารประเทศ ในช่วงเวลานั้นถ้าหากสื่อมวลชนเห็นว่ารัฐบาลทำไม่ดี หรือมีประเด็นที่จะวิพากษ์วิจารณ์ ก็สามารถเขียนบทความ บทวิจารณ์การทำงานของคณะรัฐมนตรีได้ แต่ทว่าเมื่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติยึดอำนาจทางการเมืองสำเร็จ และผู้นำ คสช. ดำรงตำแหน่ง

นายกรัฐมนตรี ซึ่งต่อมาได้แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีแต่ละกระทรวง ซึ่งคณะรัฐมนตรีในรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หลายคนเป็นบุคคลจากกองทัพ และบริหารประเทศแบบเผด็จการ ทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่สามารถเขียนบทความ บทวิจารณ์การทำงานของคณะรัฐมนตรีได้ เนื่องจากเกรงว่าถ้าหากวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของคณะรัฐมนตรีในทิศทางที่เสียหายก็จะถูกกองทัพหรือคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเรียกตัวไปปรับทัศนคติ

ประเด็นต่อมาคือ สื่อท้องถิ่นไม่สามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ สื่อมวลชนระบุว่า หลังจากที คสช.บริหารประเทศ สื่อมวลชนท้องถิ่นไม่สามารถวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในทิศทางที่ทำให้รัฐบาลเสียหายได้ ประกอบกับหน่วยงานต่างๆในสังคมมักจะให้การต้อนรับขับสู้สื่อมวลชนจากส่วนกลางมากกว่าสื่อมวลชนท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น ถ้าหากผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน ฯลฯ ติดต่อมาขอสัมภาษณ์หรือขอข้อมูลจากหน่วยงานในท้องถิ่น ก็จะได้รับความร่วมมือมากกว่า

ประเด็นต่อมาคือการวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาการเมืองของรัฐบาล ซึ่งนำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย 2 ประเด็นคือ ประเด็นแรก พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา แก้ไขปัญหาการเมืองได้ ประเด็นที่สอง รัฐประหารสร้างปัญหาให้ราชการส่วนท้องถิ่น กล่าวสำหรับประเด็นแรกนั้น สื่อมวลชนระบุว่า หลังจากทีคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติยึดอำนาจทางการเมืองสำเร็จ ทำให้กลุ่มที่เคลื่อนไหวทางการเมืองหยุดการเคลื่อนไหว กระนั้นก็ตาม สื่อมวลชนกล่าวว่า การใช้วิธีการนำกองกำลังทหารเข้ามายึดอำนาจแล้วบังคับให้กลุ่มการเมืองหยุดการเคลื่อนไหวนั้นสามารถทำได้ แต่ทว่าไม่ได้เป็นการทำให้ปัญหายุติลง ปัญหายังคงอยู่ ดังนั้นการใช้วิธีการนี้จึงไม่ใช่วิธีการที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตาม ก็สามารถแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งทางการเมืองเฉพาะหน้าได้ ส่วนประเด็นรัฐประหารสร้างปัญหาในส่วนราชการในท้องถิ่นนั้น สื่อมวลชนระบุว่า หลังจากมีรัฐประหาร ได้ก่อให้เกิดปัญหาในท้องถิ่นหลายประการ เช่น เมื่อนักการเมืองท้องถิ่นหมดวาระลง ก็ไม่สามารถเลือกตั้งใหม่ได้ เนื่องจากคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติมีคำสั่งไม่ให้ท้องถิ่นได้เลือกตั้ง ประกอบกับผู้บริหารส่วนท้องถิ่นจำนวนมากอยู่ในตำแหน่งจนครบวาระแต่ก็ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไป จึงทำให้บุคลากรในท้องถิ่นเกิดความสงสัยว่าจะต้องทำอะไรต่อไป

ประเด็นต่อมาคือ การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย 2 ประเด็น ประเด็นแรก พล.อ.ประยุทธ์ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไม่ได้ สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ประเด็นแรก นักลงทุนต่างประเทศยกเลิกการลงทุนในประเทศไทย สื่อมวลชนระบุว่า หลังจากทีรัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา บริหารประเทศ ได้ทำให้นักลงทุนต่างประเทศยกเลิกการลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะนักลงทุนจากประเทศที่เขาให้ความสำคัญกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย เมื่อนักลงทุนชาวต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทย

น้อยลง ก็จะมีผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำให้เศรษฐกิจแย่ลงไปกว่าที่เป็นอยู่ ประเด็นที่สอง การส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศลดน้อยลง สื่อมวลชนกล่าวว่า จากที่ได้พูดคุยกับ นักธุรกิจที่เขาทำกิจการส่งสินค้าออกนอกประเทศ นักธุรกิจได้บ่นในทิศทางเดียวกันว่าการส่งออกยากขึ้น บางรายส่งสินค้าออกไปขายในต่างประเทศไม่ได้ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมาเป็นทอดๆ ได้แก่ ปัญหาการจ้างงาน เป็นต้น

ประเด็นต่อมาคือ นักลงทุนในต่างประเทศไม่มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ว่า การที่รัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา บริหารประเทศ ซึ่งไม่ได้เปิดเผยข้อมูลในหลายด้านนั้น ทำให้นักลงทุน เกษตรกร ไม่รู้ว่าควรจะตัดสินใจลงทุนหรือปลูกพืชผลไม้อะไร ครั้งสื่อมวลชนจะสอบถามก็ไม่สามารถทำได้ เช่น รัฐบาลสต็อกยางพาราไว้มากน้อยเพียงใด หรือเก็บมันสำปะหลังไว้มากน้อยเพียงใด ถ้าหากนักลงทุนหรือประชาชนรับรู้ข้อมูลเหล่านี้ก็จะสามารถประเมินได้ว่าจะปลูกยางพารา หรือ ปลูกมันสำปะหลัง หรือปลูกพืชผลไม้อะไรทดแทนพืชที่ปลูกอยู่

ประเด็นต่อมาคือ การแก้ไขปัญหาสังคม สื่อมวลชนต้องถื่นภาคตะวันออก วิพากษ์วิจารณ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ประกอบด้วย การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว และการแก้ไขปัญหาวัยรุ่นตีกัน ในประเด็นการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวนั้น สื่อมวลชนระบุว่า ได้นำเสนอข่าวสารในประเด็นนี้ โดยนำเสนอว่าผู้ประกอบการในภาคตะวันออกมักจะจ้างแรงงานต่างด้าว ชาวพม่า กัมพูชา ซึ่งมีทั้งแรงงานที่เข้าประเทศอย่างถูกกฎหมาย และแรงงานที่เข้าประเทศผิดกฎหมาย คือลักลอบเข้าประเทศไทย เมื่อผู้ประกอบการจ้างแรงงานต่างด้าวทำงาน ก็มักจะกดค่าจ้าง โดยให้ค่าจ้างน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ประกอบกับไม่มีสวัสดิการให้แก่แรงงานต่างด้าว สื่อมวลชนต้องถื่นกล่าวว่า ได้นำเสนอให้สังคมได้รู้ถึงปัญหานี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการปฏิบัติต่อแรงงานต่างด้าวดีกว่าที่เป็นอยู่ ประเด็นต่อมาคือ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำให้แรงงานต่างด้าวหวาดกลัว สื่อมวลชนต้องถื่นกล่าวว่า เมื่อ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี พูดถึงปัญหาแรงงานต่างด้าว โดยระบุว่า จะจัดการกับปัญหาแรงงานต่างด้าวอย่างจริงจัง ทำให้แรงงานต่างด้าวจำนวนมากที่อยู่ในภาคตะวันออกเกิดความหวาดกลัว เกรงว่ารัฐบาลจะใช้กำลังทหารเข้าจับกุมแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยผิดกฎหมาย แรงงานต่างด้าวจำนวนมากจึงหลบหนีกลับเข้าประเทศ และละทิ้งงานที่ทำอยู่ ทำให้ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะชาวสวน ชาวไร่ที่มีแรงงานต่างประเทศเด็กร้อนไปตามๆกัน ประเด็นต่อมาคือ รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา แก้ไขปัญหาวัยรุ่นตีกัน ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาวัยรุ่นตีกันมีมาตั้งแต่อดีต และเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ มีการพกพาอาวุธร้ายแรงเข้าทำร้ายกันโดยที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน อีกทั้งยังทำให้ผู้บริสุทธิ์จำนวนมากเด็กร้อน รัฐบาลมีนโยบายจะเอาผิดกับผู้ปกครองโทษฐาน

ละเลย ไม่อบรมกำชับให้บุตรหลานของตนเอง สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ว่าสนับสนุนกฎหมายนี้ ขอให้รัฐบาลบังคับใช้อย่างจริงจัง

ประเด็นต่อมา คือ การแสดงบทบาทการให้ความรู้ จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนได้ให้ความรู้ประชาชนใน 3 ประเด็น ประกอบด้วย รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้บุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ ในประเด็นนี้สื่อมวลชนท้องถิ่นกล่าวว่า เป็นการให้ความรู้ในเบื้องต้นเท่านั้น ส่วนรายละเอียดนั้นสื่อมวลชนท้องถิ่นพยายามที่จะทำความเข้าใจ แต่ทว่ายังเข้าใจไม่กระจ่างชัดเจน

ประเด็นที่สอง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งวุฒิสภา ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วย 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ในส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น สื่อมวลชนระบุว่า รัฐธรรมนูญที่กำลังร่างกันอยู่นี้ คือ ฉบับ พ.ศ. 2559 กำหนดให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 500 คน ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำนวน 350 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากบัญชีรายชื่อ จำนวน 150 คน จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นยังไม่รู้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาเท่าใดนัก

ประเด็นต่อมาคือ บทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์ ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวสารนี้โดยเปิดให้ร้องทุกข์เกี่ยวกับสาธารณูปโภค ประกอบด้วย การปรับปรุงซ่อมแซมถนน สื่อมวลชนระบุว่า ได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในเรื่องถนนหนทางที่ขรุขระมาเป็นเวลานาน บางแห่งประชาชนร้องเรียนว่าการก่อสร้างปรับปรุงถนนบางสายใช้ระยะเวลายาวนานมาก เช่น สาย 36 จากกระยะของมาพัทยา ซึ่งเสียหายชำรุดบ่อยมาก ถนนบางช่วงได้ซ่อมแซมแล้วก็เปิดใช้อีกไม่นานก็เสียหายชำรุดอีก ที่เป็นเช่นนี้เพราะการอนุญาตหรือปล่อยให้มรดบรทุกน้ำหนักเกินที่กฎหมายกำหนดไว้วิ่งบนท้องถนน จึงทำให้ถนนชำรุดเร็วกว่าปกติ ชี้ร้องเรียนประเด็นต่อมาคือ การเรียกร้องให้หน่วยงานการประปานครหลวงในพื้นที่แก้ไขปัญหาประปาไม่ไหล ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนได้ร้องเรียนสื่อมวลชนว่าน้ำประปาหยุดไหลกันมาก และในหลายพื้นที่บางคนร้องเรียนว่าหน่วยงานการประปาส่วนภูมิภาคตัดน้ำประปาไปเสียก่อนที่จะแจ้งให้ประชาชนทราบ บางแห่งน้ำประปาหยุดไหลเกิน 5 วัน ทำให้ประชาชนเดือดร้อน

ประเด็นต่อมา คือ การแสดงบทบาทให้ความบันเทิง จากการสัมภาษณ์พบว่า บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า ต้องการบุคคลที่มีความสามารถในการวาดการ์ตูนล้อเลียนการเมือง แต่ทว่าหายาก จึงไม่ได้นำเสนอการ์ตูนล้อเลียนการเมืองในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

ส่วนสื่อมวลชนที่เป็นนักจัดรายการวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวว่า วิธีการให้ความบันเทิงแก่ประชาชน คือ การเปิดเพลงให้ฟัง การเปิดสายให้ประชาชนผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาพูดคุยในรายการวิทยุกระจายเสียง

บทที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ

การนำเสนอผลการวิจัยในบทที่ 6 นี้ เป็นการนำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ภายหลังจากได้เก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพจากการวิจัยเอกสาร (Document Research) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากผลการศึกษาที่ได้มาสร้างแบบสอบถามที่จะใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 420 ชุด มีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
r	แทน	ค่าสหสัมพันธ์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน อาชีพ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อการแสดงบทบาทให้บริการสาธารณะของสื่อมวลชน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

จากการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คสช.กับการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำเสนอผลการศึกษาเรียงตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จำนวนร้อยละของเพศหญิงและเพศชาย ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ (n = 420)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	169	40.2
หญิง	251	59.8
รวม	420	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 และเป็นเพศหญิง จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8

ตารางที่ 2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ (n = 420)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15-20 ปี	49	11.7
21-40 ปี	261	62.1
41-60 ปี	75	17.9
61 ปีขึ้นไป	35	8.3
รวม	420	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดโดยจำแนกตามอายุ ได้แก่ อายุ 21- 40 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงมาคืออายุ 41-60 ปี จำนวน 75

คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ลำดับที่ 3 คือ อายุ 15-20 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา (n = 420)

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	17	4.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	29	6.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย	48	11.4
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	41	9.8
ปริญญาตรี	254	60.5
ปริญญาโท	31	7.4
รวม	420	100

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดโดยจำแนกตามระดับการศึกษาได้แก่ ปริญญาตรี จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ลำดับที่ 3 คือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ลำดับที่ 4 คือ ปริญญาโท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน (n = 420)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	114	27.1
10,001-30,000 บาท	223	53.1
30,001-50,000 บาท	68	16.2
50,001-70,000 บาท	11	2.6
70,000 บาทขึ้นไป	4	1.0
รวม	420	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดโดยจำแนกตาม รายได้ต่อเดือน ได้แก่ รายได้ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาคือ รายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 ลำดับที่ 3 ได้แก่ รายได้ 30,001-50,000 บาทต่อเดือน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ลำดับที่ 4 คือ รายได้ 50,001-70,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ (n = 420)

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	80	19.0
พนักงานบริษัท	64	15.2
ธุรกิจส่วนตัว	96	22.9
นักเรียน/นักศึกษา	139	33.1
ไม่ได้ทำงาน	2	0.5
อื่นๆ	39	9.3
รวม	420	100

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดโดยจำแนกตาม อาชีพ ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 ลำดับที่ 3 ได้แก่ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ลำดับที่ 4 คือ พนักงานบริษัท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษารูปได้ว่าเพศชายร้อยละ 40.2 เพศหญิง ร้อยละ 59.8 การ จำแนกตามอายุ ลำดับที่ 1 อายุ 21- 40 ปี ร้อยละ 62.1 รองลงมาคืออายุ 41-60 ปี ร้อยละ 17.9 ลำดับที่ 3 คือ อายุ 15-20 ปี ร้อยละ 11.7 และอายุ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.3 การจำแนกตามระดับการศึกษาได้แก่ ปริญญาตรี ร้อยละ 60.5 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 11.4 ลำดับที่ 3 คือ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ร้อยละ 9.8 ลำดับที่ 4 คือ ปริญญาโท ร้อยละ 7.4 การจำแนกตามรายได้ต่อเดือน สรุปได้ ว่า รายได้ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมากที่สุด ร้อยละ 53.1 รองลงมาคือ รายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 27.1 ลำดับที่ 3 ได้แก่ รายได้ 30,001-50,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 16.2 ลำดับที่ 4 คือ รายได้ 50,001-70,000 บาท ร้อยละ 2.6 และการจำแนกตามอาชีพ ได้แก่ นักเรียน

นักศึกษา ร้อยละ 33.1 รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 22.9 ลำดับที่ 3 ได้แก่ ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 19.0 ลำดับที่ 4 คือ พนักงานบริษัท ร้อยละ 15.2

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

จากการศึกษาในประเด็นพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในภาค ตะวันออก ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อท้องถิ่น (n = 420)

การรับรู้	จำนวน	ลำดับ
วิทยุในท้องถิ่น	358	3
เคเบิลทีวีท้องถิ่น	399	1
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	362	2
สตีกเกอร์/เอกสาร		
ประชาสัมพันธ์	304	4

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าประชาชนในภาคตะวันออกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อ เคเบิลทีวีท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ รับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ลำดับที่ 3 ได้แก่ การรับรู้ ข่าวสารผ่านวิทยุกระจายเสียงในท้องถิ่น ลำดับที่ 4 ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารผ่านช่องทางสตีกเกอร์หรือ เอกสารประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 7

จำนวนและลำดับประเภทข่าวสารทางการเมืองที่ประชาชนในภาคตะวันออกสนใจ

การรับรู้	จำนวน	ลำดับ
การเลือกตั้งท้องถิ่น	388	1
ความเคลื่อนไหวทางการเมือง	285	2
การประชุมผู้บริหาร	307	3
ความขัดแย้งทางการเมือง	385	4

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเลือกตั้งในท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ ชาวความเคลื่อนไหวของนักการเมืองท้องถิ่น ลำดับที่ 3 ได้แก่ ชาวการประชุมผู้บริหารท้องถิ่น และลำดับที่ 4 ได้แก่ ชาวความขัดแย้งของนักการเมืองในท้องถิ่น

ตารางที่ 8

จำนวนและลำดับของสื่อที่มีอิทธิพลในการจูงใจทางการเมือง

การรับรู้	จำนวน	ลำดับ
วิทยุกระจายเสียง	364	3
โทรทัศน์	412	1
สื่อบุคคล	373	2
สติ๊กเกอร์/เอกสาร		
ประชาสัมพันธ์	291	4

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นว่าสื่อที่มีอิทธิพลในการจูงใจทางการเมืองของตนเองมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ รองลงมาคือ สื่อบุคคล ลำดับที่ 3 ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง และลำดับที่ 4 ได้แก่ สื่อประชาสัมพันธ์ทางการเมืองหรือสติ๊กเกอร์

ตารางที่ 9

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของความเห็นที่มีต่อสื่อที่มีอิทธิพลในการจูงใจทางการเมืองของคนในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n = 420)

การรับรู้	จำนวน	ลำดับ
วิทยุกระจายเสียง	377	3
โทรทัศน์	402	1
สื่อบุคคล	383	2
สติ๊กเกอร์/เอกสาร		
ประชาสัมพันธ์	295	4

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นว่าสื่อที่มีอิทธิพลในการจูงใจทางการเมืองของประชาชนมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ รองลงมาคือ สื่อบุคคล ลำดับที่ 3 ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง และลำดับที่ 4 ได้แก่ สติกเกอร์หรือเอกสารประชาสัมพันธ์ทางการเมือง

ตารางที่ 10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสื่อที่ประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความเชื่อถือ (n = 420)

สื่อที่เชื่อถือ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุกระจายเสียง	44	10.5
โทรทัศน์	281	67.4
สื่อบุคคล	61	14.5
สติกเกอร์/เอกสาร		
ประชาสัมพันธ์	14	3.3
อื่นๆ	18	4.3
รวม	420	100

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า สื่อที่ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความเชื่อถือมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 รองลงมาคือ สื่อบุคคล จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ลำดับที่ 3 ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป ในประเด็นพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อเคเบิลทีวีท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ รับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และรับรู้ข่าวสารผ่านวิทยุกระจายเสียงในท้องถิ่น ประเด็นข่าวสารที่สนใจ สรุปได้ว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสนใจข่าวสารเลือกตั้งในท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ ข่าวความเคลื่อนไหวของนักการเมืองท้องถิ่น ลำดับที่ 3 ได้แก่ ข่าวการประชุมผู้บริหารท้องถิ่น

ประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อสื่อที่มีอิทธิพลในการจูงใจประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ว่า โทรทัศน์มีบทบาทมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อบุคคล และวิทยุกระจายเสียง ตามลำดับ ประเด็นสื่อที่ประชาชนเห็นว่าที่มีอิทธิพลในการจูงใจทางการเมืองของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด ได้แก่

โทรทัศน์ รองลงมาคือ สื่อบุคคล และวิทยุกระจายเสียง ตามลำดับ ส่วนประเด็น สื่อที่ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความเชื่อถือมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ รองลงมาคือ สื่อบุคคล และวิทยุกระจายเสียง ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษาในประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่น (n = 420)

สื่อมวลชนท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
แสดงบทบาทตรงไปตรงมา	112	26.7
ประชาสัมพันธ์หน่วยงานรัฐ เป็นหลัก	172	41.0
เป็นเครื่องมือของนักการเมือง	95	22.6
รายงานข่าวไม่น่าเชื่อถือ	41	9.8
รวม	420	100

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเห็นต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทการประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานภาครัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ เห็นว่าสื่อมวลชนแสดงบทบาทการรายงานข่าวสารตรงไปตรงมา จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ลำดับที่ 3 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทเป็นเครื่องมือของนักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 ส่วนที่เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวไม่น่าเชื่อถือ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 12

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทความต้องการ
ให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสาร (n = 420)

ประเภทข่าว	จำนวน	ลำดับ
ข่าวท้องถิ่นในประเทศ	366	2
ข่าวส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	308	4
ข่าวการเมืองท้องถิ่น	350	3
ข่าวปากท้องชาวบ้าน	378	1

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้รายงานข่าวปากท้องชาวบ้านมากที่สุด รองลงมาคือ รายงานข่าวท้องถิ่นในพื้นที่ ลำดับที่ 3 ได้แก่ รายงานข่าวการเมืองท้องถิ่น และลำดับสุดท้ายคือ รายงานข่าวส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมตามลำดับ

ตารางที่ 13

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเห็นที่มีต่อการรายงานข่าว
ของสื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงใต้ (n = 420)

การรายงานข่าว นักการเมือง	จำนวน	ลำดับ
หลีกเลี่ยงรายงานข่าวทุจริต	389	1
รายงานอย่างต่อเนื่อง	344	4
มีอคติ เชื่อถือไม่ได้	360	2
ปกป้องนักการเมืองที่ทุจริต	348	3

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็นต่อการแสดงบทบาทรายงานข่าวสารตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยเห็นว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นมักหลีกเลี่ยงการรายงานข่าวการทุจริตของนักการเมือง รองลงมาคือ เห็นว่าสื่อมวลชนรายงานข่าวไม่น่าเชื่อถือ ลำดับที่ 3 ได้แก่ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทปกป้องการประพฤติมิชอบของนักการเมืองท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 14

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทความต้องการ
ให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสาร (n = 420)

ประเภทข่าวสาร	จำนวน	ลำดับ
ร้านอาหารในพื้นที่	324	4
ราคาผลผลิตทางการเกษตร	378	2
ข่าวอาชญากรรมในพื้นที่	379	1
ข่าวการเมืองท้องถิ่น	362	3

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็นต่อความต้องการที่จะให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวสารเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรมในพื้นที่มากที่สุด รองลงมาคือ ข่าวเกี่ยวกับผลผลิตทางการเกษตรของประชาชนในท้องถิ่น และลำดับที่ 3 คือ ข่าวการเมืองท้องถิ่น

ตารางที่ 15

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภท

ความคิดเห็นที่ว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นไม่ควรทำ

(n = 420)

บทบาทที่ไม่ควรทำ	จำนวน	ลำดับ
รายงานข่าวไม่ตรงความจริง	393	1
มีอคติ ลำเอียง	353	3
เรียกเก็บเงินแลกกับเสนอข่าว		
หรือแลกกับการไม่นำเสนอข่าว	349	4
เป็นเบี้ยล่างให้นักการเมือง	377	2

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเห็นว่าสิ่งที่สื่อมวลชนท้องถิ่นไม่ควรทำมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ การรายงานข่าวที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง รองลงมาคือ การที่สื่อมวลชนยอมตกเป็นเบี้ยล่างของนักการเมือง ลำดับที่ 3 คือ การรายงานข่าวอย่างมีอคติ และลำดับที่ 4 คือ การเรียกเก็บเงินจากแหล่งข่าวเพื่อแลกกับการนำเสนอและไม่นำเสนอข่าว

ตารางที่ 16

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภท

ความคิดเห็นที่ต้องการให้สื่อมวลชนรายงานข่าวสาร

(n = 420)

ข่าวสารที่ต้องการ	จำนวน	ลำดับ
รายการเพลง	328	4
รายการกีฬา	358	3
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	381	2
รายการเพื่อเด็กและเยาวชน	393	1

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้เสนอรายการเพื่อเด็กและเยาวชนมากที่สุด รองลงมาคือ รายการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ลำดับที่ 3 คือ รายการกีฬา และรายการเพลงตามลำดับ

ตารางที่ 17

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มี

ต่อการเปิดเพลงของสื่อมวลชนท้องถิ่น

(n = 420)

รายการเพลงที่เปิด	จำนวน	ร้อยละ
น้อยมาก ควรเปิดมากกว่านี้	94	22.4
มากเกินไป ควรลดลง	105	25.0
เหมาะสมดีแล้ว	188	44.8
ไม่ควรเปิดรายการเพลง	33	7.9
รวม	420	100

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีความเห็นว่าสื่อมวลชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้เสนอรายการเพลงที่เหมาะสมดี ไม่น่าสนใจเกินไปและไม่น้อยเกินไป จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือมีความเห็นว่านำเสนอรายการเพลงมากจนเกินไป จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ลำดับที่ 3 คือ มีความเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการเพลงน้อยเกินไป ควรนำเสนอมากกว่านี้ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 18

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภท
ความคิดเห็นที่ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการเพลง
(n = 420)

รายการเพลง	จำนวน	ร้อยละ
เพลงลูกทุ่ง	108	25.7
เพลงลูกกรุง	153	12.6
เพลงสตริง	161	38.3
เพลงสากล	98	23.3
รวม	420	100

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอเพลงสตริงมากที่สุด จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือ เพลงลูกกรุง จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 ลำดับที่ 3 คือ เพลงลูกทุ่ง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ลำดับที่ 4 คือ เพลงสากล จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 19

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่ต้องการ
ให้สื่อท้องถิ่นนำเสนอรายการกีฬา
(n = 420)

กีฬา	จำนวน	ลำดับ
ฟุตบอล	385	1
มวยสากล มวยไทย	355	2
วอลเลย์บอล	352	3
กีฬาในท้องถิ่น	340	4

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการกีฬาฟุตบอลมากที่สุด รองลงมาคือ รายการมวยสากล มวยไทย ลำดับที่ 3 ได้แก่ วอลเลย์บอล และลำดับที่ 4 ได้แก่ กีฬาในท้องถิ่น

ตารางที่ 20

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อการแสดง

การแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่น

(n = 420)

สื่อควรแสดงบทบาท	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มการรายงานข่าวในมุมมองของ ประชาชน	158	37.7
เพิ่มการรายงานข่าวในมุมมองของ รัฐบาล	139	33.2
ลดการรายงานข่าวของ หน่วยงานภาครัฐ	98	23.4
เพิ่มการรายงานข่าวของ หน่วยงานภาครัฐ	25	5.7
รวม	420	100

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทรายงานข่าวสารโดยเพิ่มการรายงานข่าวในมุมมองของประชาชนมากขึ้นเป็นอันดับ 1 จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาคือเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรเพิ่มการรายงานข่าวในมุมมองของรัฐบาลให้มากกว่านี้ จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 ลำดับที่ 3 คือ สื่อมวลชนท้องถิ่นควรลดการรายงานข่าวสารของหน่วยงานภาครัฐลง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 21

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่ต้องการให้สื่อท้องถิ่น
นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับรัฐบาล

(n = 420)

สื่อควรแสดงบทบาท	จำนวน	ร้อยละ
ตรงไปตรงมา	170	40.6
บิดเบือนข่าวสารเพื่อให้		
ประชาชนต่อต้านรัฐบาล	76	18.1
สนับสนุนรัฐบาล	119	28.4
หลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าว		
เกี่ยวกับรัฐบาล	55	12.9
รวม	420	100

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่น รายงานตรงไปตรงมามากที่สุด จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาคือ ต้องการให้รายงาน ข่าวสนับสนุนรัฐบาล จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 ลำดับที่ 3 คือ ต้องการให้รายงานข่าวสาร เรียกร้องให้ประชาชนต่อต้านรัฐบาลที่นำโดยหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จำนวน 76 คน คิด เป็นร้อยละ 18.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 22

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่ต้องการ
ให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาททางการเมือง

(n = 420)

บทบาทสื่อที่ต้องการเห็น	จำนวน	ลำดับ
วิพากษ์การเข้าสู่อำนาจ	388	1
สนับสนุนรัฐบาล	388	1
วิพากษ์การทำงานของรัฐบาล	388	1

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่น วิพากษ์วิจารณ์การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง และการสนับสนุนรัฐบาล ในขณะที่เดียวกันวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานของรัฐบาล โดยมีจำนวนเท่ากันทั้ง 3 ประเด็น คือ 388 คน

ตารางที่ 23

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงบทบาทให้การศึกษา ประชาชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(n = 420)

บทบาทให้ความรู้	จำนวน	ร้อยละ
เสนอภาษาอาเซียน	109	26.0
ส่งเสริมการเกษตรในท้องถิ่น	123	29.3
ให้ความรู้ด้านกฎหมาย	117	27.9
ส่งเสริมการดูแลสุขภาพ	71	16.9
รวม	420	100

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่น รายงานข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตรในท้องถิ่นมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ รายงานข่าวที่ให้ความรู้ทางด้านกฎหมาย จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 ลำดับที่ 3 คือ รายงานข่าวเกี่ยวกับภาษาอาเซียน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และลำดับที่ 4 รายงานข่าว การส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 24

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่ต้องการให้สื่อท้องถิ่นนำเสนอวัฒนธรรม ประเทศเพื่อนบ้าน

(n = 420)

วัฒนธรรม	จำนวน	ลำดับ
การทักทาย	391	2
อาหาร	393	1
การแต่งกาย	381	3
ภาพยนตร์	274	4

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่น รายงานข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหารมากที่สุด รองลงมาคือ วัฒนธรรมการทักทาย ลำดับที่ 3 คือ วัฒนธรรมการแต่งกาย และลำดับที่ 4 คือ ภาพยนตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 25

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่สื่อมวลชนควรทำ

ในการส่งเสริมความรู้ด้านประชาธิปไตยให้ประชาชน

(n = 420)

ประเด็นที่ส่งเสริม	จำนวน	ลำดับ
สิทธิ เสรีภาพประชาชน	386	1
ความเสมอภาค เท่าเทียม	372	2
อำนาจอธิปไตย		
เป็นของปวงชน	332	3
การบังคับใช้กฎหมายต้อง		
เป็นธรรม เสมอภาค	330	4
ยึดหลักเสียงข้างมาก	278	5

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่น รายงานข่าวสารส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพของประชาชนมากที่สุด รองลงมาคือ รายงานข่าวส่งเสริมให้คนในสังคมมีความเสมอภาค เท่าเทียมกัน ลำดับที่ 3 คือ ต้องการให้สื่อมวลชนรายงานข่าวสารให้ประชาชนรู้ว่าในสังคมประชาธิปไตยนั้น อำนาจอธิปไตยจะต้องเป็นของประชาชน ลำดับที่ 4 คือ ต้องการให้สื่อมวลชนรายงานข่าวสารในประเด็นการบังคับใช้กฎหมายจะต้องเป็นธรรม เสมอภาค และลำดับที่ 5 ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสารให้ประชาชนยึดเสียงข้างมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 26

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อการแสดง

บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล

(n = 420)

สื่อแสดงบทบาท	จำนวน	ลำดับ
วิพากษ์วิจารณ์รุนแรง	282	4
สื่อวิพากษ์น้อยมาก	387	2
สื่อวิพากษ์บนข้อเท็จจริง	395	1
เป็นกระบอกเสียงให้รัฐบาล	372	3

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล โดยต้องการให้สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์อยู่บนข้อเท็จจริงมากที่สุด รองลงมาคือเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลที่นำโดยบุคคลจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติน้อยมาก ลำดับที่ 3 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นเป็นกระบอกเสียงให้กับรัฐบาล ลำดับที่ 4 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลรุนแรง

ตารางที่ 27

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นต่อการแสดงบทบาทสื่อในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล
(n = 420)

บทบาทสื่อ	จำนวน	ลำดับ
ข้อมูลถูกต้อง แม่นยำ	282	4
ข้อมูลมักคลาดเคลื่อน	378	2
สื่อมักจะอ้างแหล่งข่าวที่ไม่น่าเชื่อถือ	395	1
สื่อไม่กล้าวิจารณ์รัฐบาล	372	3

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นมักจะอ้างแหล่งข่าวที่ไม่น่าเชื่อถือมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อมวลชนท้องถิ่นมักจะนำเสนอข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ลำดับที่ 3 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นไม่กล้าวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล และลำดับที่ 4 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง แม่นยำ

ตารางที่ 28
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นกรณี
สื่อมวลชนวิพากษ์รัฐบาลกรณีรัฐใช้อำนาจไม่เหมาะสม
(n = 420)

บทบาทสื่อมวลชน	จำนวน	ร้อยละ
สื่อไม่วิจารณ์รัฐบาลทุกกรณี	137	32.7
สื่อวิจารณ์บางกรณี	186	44.4
สื่อชื่นชมรัฐบาลเสมอ	63	15.0
สื่อวิจารณ์รัฐบาล ตรงไปตรงมา	34	7.9
รวม	420	100

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกมีความคิดเห็นต่อการที่รัฐบาลใช้อำนาจไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์การใช้อำนาจที่ไม่เหมาะสมของรัฐบาลบ้างในบางกรณี รองลงมาคือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นไม่วิพากษ์วิจารณ์การใช้อำนาจไม่เหมาะสมของรัฐบาลในทุกกรณี ลำดับที่ 3 เห็นว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นชื่นชมการที่รัฐบาลใช้อำนาจไม่เหมาะสม และลำดับที่ 4 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์กรณีรัฐบาลใช้อำนาจไม่เหมาะสมอย่างตรงไปตรงมา

ตารางที่ 29

จำนวนและลำดับของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นที่เห็นว่า
สื่อมวลชนควรปรับปรุงการการวิพากษ์วิจารณ์การเมือง
(n = 420)

ประเด็นที่สื่อควรปรับปรุง	จำนวน	อันดับ
เปิดพื้นที่ให้รัฐบาล		
ประชาสัมพันธ์ผลงานมากขึ้น	360	3
เปิดพื้นที่ให้คู่ขัดแย้งทาง		
การเมืองใช้พื้นที่มากขึ้น	378	1
ลดพื้นที่การนำเสนอกิจกรรม		
ทางการเมืองของรัฐบาล	362	2
ลดพื้นที่การนำเสนอข่าวสาร		
เกี่ยวกับคู่ขัดแย้งทางการเมือง	333	4

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นปรับปรุงในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรเปิดให้คู่ขัดแย้งทางการเมืองใช้พื้นที่ในสื่อมากขึ้น รองลงมาคือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรลดพื้นที่การนำเสนอกิจกรรมทางการเมืองของรัฐบาลลงบ้าง ลำดับที่ 3 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรเปิดพื้นที่ให้รัฐบาลประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐบาลมากกว่านี้ และลำดับที่ 4 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรลดพื้นที่การนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับคู่ขัดแย้งทางการเมืองลงมากกว่านี้

จากการศึกษาในประเด็นความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ต้องการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทการประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานภาครัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด รองลงมาคือ เห็นว่าสื่อมวลชนแสดงบทบาทการรายงานข่าวสารตรงไปตรงมา ลำดับที่ 3 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทเป็นเครื่องมือของนักการเมืองท้องถิ่น ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรายงานข่าวปากท้องชาวบ้านมากที่สุด รองลงมาคือ รายงานข่าวท้องถิ่นในพื้นที่ ลำดับที่ 3 ได้แก่ รายงานข่าวการเมืองท้องถิ่น และลำดับสุดท้ายคือ รายงานข่าวส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการมีความคิดเห็นต่อการแสดงบทบาทรายงานข่าวสารตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยเห็นว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นมักหลีกเลี่ยงการรายงานข่าวการทุจริตของนักการเมือง รองลงมาคือ เห็นว่าสื่อมวลชนรายงานข่าวไม่น่าเชื่อถือ ลำดับที่ 3 ได้แก่ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทปกป้องการประพฤติมิชอบของนักการเมืองท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ในประเด็นความต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้รายงานข่าวสารนั้น ประชาชนต้องการให้รายงานข่าวอาชญากรรมในพื้นที่มากที่สุด รองลงมาคือ ข่าวเกี่ยวกับผลผลิตทางการเกษตรของประชาชนในท้องถิ่น และรายงานข่าวการเมืองท้องถิ่น

สิ่งที่เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นไม่ควรทำมากที่สุด คือ การรายงานข่าวที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง รองลงมาคือ การที่สื่อมวลชนยอมตกเป็นเบี้ยล่างของนักการเมือง ลำดับที่ 3 คือ การรายงานข่าวอย่างมีอคติ และลำดับที่ 4 คือ การเรียกเก็บเงินจากแหล่งข่าวเพื่อแลกกับการนำเสนอและไม่นำเสนอข่าว ส่วนความต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวสารนั้น สรุปได้ว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการเพื่อเด็กและเยาวชนมากที่สุด รองลงมาคือ รายการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ลำดับที่ 3 คือ รายการกีฬา และรายการเพลง ในการนำเสนอรายการเพลงนั้น ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้เห็นว่านำเสนอรายการเพลงที่เหมาะสมดีแล้วไม่มากจนเกินไปและไม่น้อยจนเกินไป และต้องการให้นำเสนอเพลงสตริงมากที่สุด รองลงมาคือ เพลงลูกกรุง และเพลงลูกทุ่งตามลำดับ

ส่วนความต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการกีฬานั้น ประชาชนต้องการให้นำเสนอกีฬาฟุตบอลมากที่สุด รองลงมาคือ รายการมวยสากล มวยไทย ลำดับที่ 3 คือ วอลเลย์บอล และลำดับที่ 4 คือ กีฬาในท้องถิ่น ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทรายงานข่าวสารโดยเพิ่มการรายงานข่าวในมุมมองของประชาชนมากขึ้นเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรเพิ่มการรายงานข่าวในมุมมองของรัฐบาลให้มากกว่านี้ ลำดับที่ 3 คือ สื่อมวลชนท้องถิ่นควรลดการรายงานข่าวสารของหน่วยงานภาครัฐลง

ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการรายงานข่าวสารนั้น ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการให้รายงานข่าวสนับสนุนรัฐบาล ลำดับที่ 3 คือ ต้องการให้รายงานข่าวสารเรียกร้องให้ประชาชนต่อต้านรัฐบาลที่นำโดยหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง และการสนับสนุนรัฐบาล ในขณะที่เดียวกันวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล โดยมีจำนวนเท่ากันทั้ง 3 ประเด็น คือ 388 คน ในประเด็นประเภทของข่าวสารที่รายงานนั้น ประชาชนในภาค

ตะวันออกต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตรในท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ รายงานข่าวที่ให้ความรู้ทางด้านกฎหมาย ลำดับที่ 3 คือ รายงานข่าวเกี่ยวกับภาษาอาเซียน และลำดับที่ 4 รายงานข่าวการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนการรายงานข่าวเกี่ยวกับวัฒนธรรมนั้น ประชาชนในภาคตะวันออกต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหารมากที่สุด รองลงมาคือ วัฒนธรรมการทักทาย ลำดับที่ 3 คือ วัฒนธรรมการแต่งกาย และลำดับที่ 4 คือ ภาพยนตร์

ประเด็นการแสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น ประชาชนในภาคตะวันออกต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสารส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพของประชาชนมากที่สุด รองลงมาคือ รายงานข่าวส่งเสริมให้คนในสังคมมีความเสมอภาค เท่าเทียมกัน ลำดับที่ 3 คือ ต้องการให้สื่อมวลชนรายงานข่าวสารให้ประชาชนรู้ว่าในสังคมประชาธิปไตยนั้น อำนาจอธิปไตยจะต้องเป็นของประชาชน ลำดับที่ 4 คือ ต้องการให้สื่อมวลชนรายงานข่าวสารในประเด็นการบังคับใช้กฎหมายจะต้องเป็นธรรม เสมอภาค และลำดับที่ 5 ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวสารให้ประชาชนยึดเสียข้างมาก ส่วนประเด็นความต้องการให้สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลนั้น ประชาชนในภาคตะวันออกต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์อยู่บนข้อเท็จจริงมากที่สุด รองลงมาคือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลที่นำโดยบุคคลจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติน้อยมาก ลำดับที่ 3 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นเป็นกระบอกเสียงให้กับรัฐบาล ลำดับที่ 4 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลรุนแรง

ประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานของสื่อมวลชนท้องถิ่นนั้น ประชาชนในภาคตะวันออกเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นมักจะอ้างแหล่งข่าวที่ไม่น่าเชื่อถือมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อมวลชนท้องถิ่นมักจะนำเสนอข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ลำดับที่ 3 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นไม่กล้าวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล และลำดับที่ 4 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง แม่นยำ ประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์การใช้อำนาจที่ไม่เหมาะสมของรัฐบาลนั้น ประชาชนในภาคตะวันออกมีความคิดเห็นว่าสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์การใช้อำนาจที่ไม่เหมาะสมของรัฐบาลบ้างในบางกรณี รองลงมาคือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นไม่วิพากษ์วิจารณ์การใช้อำนาจไม่เหมาะสมของรัฐบาลในทุกกรณี ลำดับที่ 3 เห็นว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นชื่นชมการที่รัฐบาลใช้อำนาจไม่เหมาะสม และลำดับที่ 4 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลใช้อำนาจไม่เหมาะสมโดยตรงไปตรงมา

ส่วนประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกสมควรปรับปรุงการรายงานข่าวสารนั้น ประชาชนในภาคตะวันออกต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นปรับปรุงในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรเปิดให้คู่ขัดแย้งทางการเมือง ใช้พื้นที่ในสื่อ

มากขึ้น รองลงมาคือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรลดพื้นที่การนำเสนอกิจกรรมทางการเมืองของรัฐบาล
ลงบ้าง ลำดับที่ 3 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรเปิดพื้นที่ให้รัฐบาลประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐบาล
มากกว่านี้ และลำดับที่ 4 คือ เห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรลดพื้นที่การนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับคู่แข่ง
ทางการเมืองลงมากกว่านี้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทให้บริการสาธารณะของสื่อมวลชน

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการแสดงบทบาท
ให้บริการสาธารณะของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ
และ อันดับ ที่ ระดับคุณภาพในภาพรวมของการแสดงบทบาทให้บริการสาธารณะของสื่อมวลชนในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 30

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ ระดับคุณภาพที่ส่งผลต่อความคิดเห็น
ต่อการแสดงบทบาทให้บริการสาธารณะของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

	n = 420			
	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
สื่อมวลชนปกป้องผลประโยชน์ของคนใน ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.57	0.80	ปานกลาง	4
สื่อมวลชนเปิดพื้นที่ให้ประชาชนแจ้ง เรื่องราวร้องทุกข์	3.59	1.00	ปานกลาง	3
ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นเปิด พื้นที่ให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมมากขึ้น	3.33	0.93	ปานกลาง	2
สื่อมวลชนควรนำเสนอข้อร้องเรียนของ ประชาชนมากกว่านี้	3.54	0.94	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.55	0.63	มาก	

จากตารางที่ 30 ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงให้เห็นถึงคุณภาพที่ส่งผลต่อการแสดงบทบาท
ให้บริการสาธารณะของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา

เป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประชาชนให้มากกว่านี้ อันดับที่ 2 คือ สื่อมวลชนท้องถิ่นเปิดพื้นที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น อันดับที่ 3 คือ สื่อมวลชนเปิดพื้นที่ให้ประชาชนแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการแสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และ อันดับ ที่ ระดับคุณภาพ ผลการศึกษามีดังตาราง 31

ตาราง 31

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับที่ ระดับคุณภาพ
ของความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทส่งเสริมประชาธิปไตยของสื่อมวลชนท้องถิ่น

บทบาทสื่อมวลชน	n = 420		ระดับ	อันดับ
	\bar{x}	SD		
สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมาจากการเลือกตั้ง	3.57	0.85	มาก	2
สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนให้ส.ว.ต้องมาจากการเลือกตั้ง	3.59	0.87	มาก	1
สื่อมวลชนให้ข่าวสารว่า ป.ป.ช.มีอำนาจมากเกินไป	3.33	0.83	ปานกลาง	5
สื่อมวลชนส่งเสริมให้มีการเลือกตั้ง	3.54	1.07	มาก	3
สื่อมวลชนสามารถนำเสนอข่าวสารได้อย่างเสรี	3.14	0.99	ปานกลาง	10
สื่อมวลชนไม่ควรมีเสรีภาพมากเกินไป	3.20	0.99	ปานกลาง	8

หลังการยึดอำนาจของ คสช. สื่อมวลชน ยังนำเสนอข่าวสารได้ตามปกติ	3.20	1.04	ปานกลาง	8
สื่อมวลชนนำเสนอข่าวสารส่งเสริมให้ รัฐบาลยึดหลักความเสมอภาค	3.34	0.89	ปานกลาง	4
สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารระบุว่าคน ไทยมีความเสมอภาคกันในทางเศรษฐกิจ	3.13	0.97	ปานกลาง	11
สื่อมวลชนให้ข่าวสารระบุว่ารัฐธรรมนูญ ฉบับที่กำลังร่างอยู่มีความเป็น ประชาธิปไตย	3.25	0.87	ปานกลาง	6
สื่อมวลชนรายงานข่าวสารว่ารัฐธรรมนูญ ฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันทำให้ ประชาธิปไตยถอยหลังลงคลอง	3.19	0.87	ปานกลาง	9
สื่อมวลชนให้ข่าวสารระบุว่ารัฐบาลบังคับ ใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เลือก ปฏิบัติ	3.33	0.86	ปานกลาง	5
สื่อมวลชนให้ข่าวสารว่าพรรคการเมืองที่ ได้เสียงข้างมากทำให้เกิดปัญหาเสมอมา	3.19	0.90	ปานกลาง	9
สื่อมวลชนให้ข่าวสารว่าปัญหาการ เมืองไทยเกิดจากกลุ่มเสียงข้างน้อย	3.23	0.88	ปานกลาง	7
สื่อมวลชนให้ข่าวสารว่าสังคมไทยไม่ควร ใช้เสียงข้างมากในการบริหารประเทศ	3.11	1.07	ปานกลาง	12

รวมเฉลี่ย

3.28

0.63

ปานกลาง

จากตารางที่ 31 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงบทบาทให้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนให้ ส.ว. ต้องมาจากการเลือกตั้งมากที่สุด เป็นอันดับ 1 รองลงมาอันดับที่ 2 คือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงบทบาทให้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมาจากการเลือกตั้ง และอันดับที่ 3 คือ ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทส่งเสริมให้มีการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 และมีการแสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. ในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ 3 ข้อ ประกอบด้วย 1) เพื่อศึกษาการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นการรายงานข่าวสาร การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล การส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับประชาชน 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย นักหนังสือพิมพ์ นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง นักข่าวโทรทัศน์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับประชาชน 3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยบุคคลจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ผลการศึกษาสรุปได้ดังต่อไปนี้

7.1 บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการรายงานข่าวสารในประเด็น “ประชาธิปไตย”

จากการศึกษาในประเด็นบทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการรายงานข่าวสารเกี่ยวกับประชาธิปไตย โดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 4 ชื่อฉบับ ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์เสียงสวรรค์ (จันทบุรี) หนังสือพิมพ์ประชาชาติ (ตราด) หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นชล (ชลบุรี) หนังสือพิมพ์ศรีราชา (ชลบุรี) เนื่องจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับดังกล่าวนำเสนอข่าวการเมืองเป็นหลัก ผลการศึกษาสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงบทบาทในฐานะสื่อมวลชน 3 บทบาท สรุปได้ ดังนี้

7.1.1 บทบาทการแจ้งข่าวสาร

จากการศึกษาการแสดงผลบทบาทการรายงานข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่ หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย และหลักเสียงข้างมาก

- หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์กล่าวว่าตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น คำว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน หมายถึง ปวงชนหรือประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจ เนื่องจากผู้แทนจะต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งร่วมการสรรหาบุคคลมาดำรงตำแหน่งผู้ปกครองและร่วมกันตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลที่บริหารประเทศอยู่ คอลัมน์นิสต์กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทยปัญหาหนึ่งเกิดการคนไทยเข้าใจคำว่าประชาธิปไตยเข้าใจไม่

ตรงกัน ไม่เข้าใจในหลักการของการปกครองแบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง จึงทำให้แกนนำกลุ่มการเมืองชักจูงใจให้ไปเดินขบวนประท้วงทางการเมืองตามที่เป็นอยู่ ดังนั้น รัฐบาลจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องนี้ และหาทางให้ความรู้ประชาชนให้มากกว่านี้ ประเด็นย่อยต่อมาคือ คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเสนอว่าสังคมไทยควรพิจารณาการเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง ไม่ต้องผ่านผู้แทน โดยให้เหตุผลว่าประเทศไทยใช้วิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมายาวนานกว่า 80 ปี ปรากฏว่าการพัฒนาประชาธิปไตยและการพัฒนาทางการเมืองดำเนินไปอย่างลุ่มๆ ดอนๆ เกิดปัญหาขึ้น กล่าวได้ว่า ไม่ประสบความสำเร็จ จึงควรหันมาพิจารณาการให้ประชาชนได้เลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง ซึ่งอาจเป็นวิธีการที่ได้ผลดีกว่าที่เป็นอยู่ก็เป็นได้

- หลักเสรีภาพ คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกรายงานโดยแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นย่อย ประเด็นแรก คือ สื่อมวลชนไร้เสรีภาพ สรุปได้ว่า จากการที่คณะกรรมการตรวจสอบเรียบริยแห่งชาติ (คสช.) ยึดอำนาจทางการเมืองจากรัฐบาลที่บริหารประเทศอยู่ในขณะนั้น (พ.ศ.2557) ต่อมาหัวหน้าคณะ คสช. ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และบริหารประเทศโดยใช้อำนาจเด็ดขาดตามคำสั่ง คสช. ทำให้สื่อมวลชนทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นไร้เสรีภาพ เนื่องจากรัฐบาลใช้อำนาจบังคับให้สื่อมวลชนนำเสนอข่าวสารในทิศทางที่สนับสนุนรัฐบาล ไม่ต้องการให้นำเสนอข่าวสารที่ทำให้ภาพลักษณ์ของรัฐบาลและภาพลักษณ์ของนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีเสียหาย สื่อมวลชนจึงขาดเสรีภาพ นอกจากสื่อมวลชนขาดเสรีภาพแล้ว คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกกล่าวว่า จากการบริหารประเทศที่รัฐบาลใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดบังคับให้ประชาชนยุติการชุมนุม หรือห้ามแสดงสัญลักษณ์ที่ต่อต้านหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาล ทำให้ประชาชนไร้เสรีภาพ ประเด็นย่อยต่อมาคือ สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกกล่าวว่า สื่อรุ่นพี่ที่สังคมคนทำสื่อให้การยกย่อง เช่น นายโรจน์ งามแมน หรือนามปากกา “เปลว สีเงิน” และ นามปากกา “กิเลน ประลองเชิง” ได้เตือนสติสื่อมวลชนรุ่นน้องว่า ในยามนี้จะต้องให้เวลา คสช. เขาบริหารประเทศไปก่อน สภาวะเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาที่จะต้องลิดรอนสิทธิของประชาชนและสิทธิของสื่อมวลชน

- หลักความเสมอภาค คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกข่าวสรุปได้ว่า ถ้าคำนึงถึงความเสมอภาคของประชาชนในชาติจริงแล้วจะต้องใช้หลัก “หนึ่งคนหนึ่งเสียง” (One Man One Vote) ในการเลือกตั้ง โดยให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกาเครื่องหมายกากบาทได้เพียงเบอร์เดียวเท่านั้น

- หลักกฎหมาย คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกข่าวสรุปได้ว่า ประกอบด้วย ที่มาของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา 7 คอลัมนิสต์กล่าวว่า มาตรา 7 ที่ระบุไว้ใน

รัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้หมายความว่าเมื่อประเทศไม่มีผู้นำ ให้ขอพระราชทานนายกรัฐมนตรีจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ ในความเป็นจริงนั้น ไม่มีข้อความใดที่อนุญาตให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งนายกรัฐมนตรีได้ด้วยพระองค์เองเลย ทั้งนี้ คอรัลนิสต์ได้นำเอาคำกล่าวของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เคยกล่าวไว้เมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ.2549 เวลา 17.42 น. ณ พระราชตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความว่า “ข้าพเจ้ามีความเดือดร้อนมากที่อะอะอะไรก็ขอพระราชทานนายกษัตริย์ราชทาน ซึ่งไม่ใช่การปกครองแบบประชาธิปไตย ถ้าไปอ้างมาตรา 7 ของรัฐธรรมนูญเป็นการอ้างที่ผิด อ้างไม่ได้ มาตรา 7 ว่าอะอะไรที่ไม่มีในรัฐธรรมนูญก็ให้ปฏิบัติตามประเพณีตามที่ควรทำไป ไม่มี เขาอยากจะได้นายกษัตริย์ราชทานกัน ขอนายกษัตริย์ราชทานไม่ใช่เป็นเรื่องของที่เป็นประชาธิปไตย เป็นการปกครองแบบมั่ว ขอโทษ แบบมั่วคือ ไม่มีเหตุผล...ก็รู้สึกว่ามี มั่ว ไม่ทราบ ใครจะทำมั่ว ปกครองประเทศมั่วไม่ได้ คิดอะไร แบบทำปัดๆ ให้มันเสร็จๆไป ถ้าไม่ได้ก็โยนให้พระมหากษัตริย์ทำซึ่งยิ่งร้ายกว่าทำมั่ว พระมหากษัตริย์ไม่ได้มีหน้าที่ไปมั่ว ในมาตรา 7 นั้น ไม่ได้บอกว่าพระมหากษัตริย์สั่งได้ ไม่มี ลองไปดูมาตรา 7 เขาเขียนว่า ไม่มีในบทบัญญัติแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่ได้บอกว่ามีพระมหากษัตริย์มาสั่งการได้ และก็ขอยืนยันว่าไม่เคยสั่งการอะอะไรที่ไม่มีกฎหมายของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมายซึ่งบัญญัติไว้ ทำถูกต้องตามรัฐธรรมนูญทุกอย่าง อย่างที่ขอให้ให้มีพระราชทานนายกฯไม่เคยมีข้อนี้”

- หลักเสียงข้างมาก คอรัลนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการออกแบบการเลือกตั้งนั้น จะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมาเลือกตั้งกันมากๆ แล้วใช้หลักเสียงข้างมาก ถ้าหากยึดตามหลักการนี้ก็จะไม่มีปัญหา กระนั้นก็ตาม คอรัลนิสต์ได้ยกเอาคำกล่าวของพระพุทธรักษาภิษุที่เคยกล่าวไว้ว่า ผู้นำในระบอบประชาธิปไตยจะต้องคำนึงถึงศีลธรรม คุณธรรมด้วย ไม่เช่นนั้นเสียงข้างมากจะทำพาสังคมให้เดินไปในทิศทางที่ผิดซึ่งจะเป็นผลร้ายต่อคนในสังคมและต่อประเทศชาติ

7.1.2 บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

(คสช.)

จากการศึกษาการแสดงบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าแบ่งออกเป็น การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางสนับสนุน และการวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางคัดค้าน ในส่วนการวิพากษ์วิจารณ์สนับสนุนนั้น ประกอบด้วย 7 ประเด็นย่อย ได้แก่ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติทำให้บ้านเมืองสงบสุข สรุปได้ว่า ตามที่มีกลุ่มทางการเมืองเคลื่อนไหวทางการเมืองต่อต้านรัฐบาลและเกิดความวุ่นวายทางการเมืองนั้น เมื่อ คสช.ยึดอำนาจสำเร็จได้ทำให้กลุ่มดังกล่าวยุติการเคลื่อนไหวทางการเมือง ทำให้สังคมไทยสงบสุขขึ้นมาได้ ไม่มีการลอบยิงกัน หรือทำร้ายกันดังที่เคยเกิดขึ้น ประเด็นย่อย

ต่อมาคือ ทหารบริหารประเทศดีกว่านักการเมือง สรุปได้ว่า ประเทศไทยไม่จำเป็นต้องยึดหลักการประชาธิปไตยมากจนเกินไป ให้ทหารบริหารประเทศอาจจะดีกว่าก็ได้ ประเด็นย่อยต่อมาคือ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติสร้างความปรองดองให้คนในชาติ สรุปได้ว่า คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติได้ให้ทุกจังหวัดของประเทศไทยจัดตั้งศูนย์ปรองดองขึ้นในจังหวัด ทั้งระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล ในส่วนของจังหวัดตราดนั้น นายกองดีการบริหารส่วนจังหวัดได้จัดงานขึ้นและเป็นผู้คิดค้นคำขวัญว่า “วันวานให้ผ่านไป วันใหม่ขอให้รักกัน” โดยไม่ต้องการให้ประชาชนพูดถึงสิ่งที่แล้วมา ขอให้เริ่มต้นกันใหม่ ภายในงานมีการร่วมกันร้องเพลง “สรรเสริญพระบารมี” และ เพลง “รักกันไว้เถิด” พร้อมประสานมือร่วมร้องเพลง ทั้งคนรู้จักกัน ไม่รู้จักกัน ทำให้คนจำนวนหนึ่งหลังน้ำตาแห่งความปลื้มปีติตื่นตันใจ แขนงชาชนลูกโดยมิได้สร้างเส

ประเด็นย่อยต่อมาคือ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองได้ สรุปได้ว่า นายกรัฐมนตรีมีความเด็ดขาด มีผู้มีความรู้ ความสามารถร่วมรัฐบาลมาก น่าจะแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองได้ ซึ่งรัฐบาลนี้ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดนั้นเป็นการสลายขั้วที่ถูกต้อง ได้ผลดี ประเด็นย่อยต่อมาคือ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเร่งช่วยเหลือชาวนา สรุปได้ว่า หลังจากที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นำผู้นำทัพยึดอำนาจทางการเมืองสำเร็จ ได้จัดให้มีการจ่ายเงินชาวนาที่จำนำข้าว ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะชาวนากำลังเดือดร้อน ประเด็นย่อยต่อมาคือ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติผลักดันการเสียหายซีมรดก สรุปได้ว่า สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลทั่วไปทำไม่ได้แต่รัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา สามารถทำได้คือ การผลักดันการเสียหายซีมรดก แม้จะเก็บได้น้อยก็ตามที่ ประเด็นย่อยต่อมาคือ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติปราบปรามการทุจริตในวงการค้ารวม สรุปได้ว่า หลังจากที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา บริหารประเทศ ได้ใช้อำนาจที่เด็ดขาดยึดของกลางที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเก็บไว้จำนวนมากได้ ซึ่งที่ผ่านมาไม่มีรัฐบาลใดสามารถทำได้ อีกทั้งยังจับกุมผู้ลักลอบตัดไม้ทำลายป่าได้อีกด้วย

ส่วนการวิพากษ์วิจารณ์ คสช. ในทิศทางคัดค้านหรือไม่เห็นด้วยนั้น ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประกอบด้วย ประเด็นย่อยคือ รัฐประหารเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย คอแล่มนิสต์กล่าวว่าถึงแม้จะแก้ไขปัญหาไม่ให้ประชาชนมาเดินขบวนต่อต้านรัฐบาลได้ แต่ก็ไม่ได้ทำให้ปัญหาจบสิ้นไป เพราะไม่ใช่การแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ปัญหาของสังคมไทยคือ ปล่อยให้กองทัพฉีกรัฐธรรมนูญบ่อยครั้ง ถ้าเปรียบเทียบรัฐธรรมนูญเป็นคน ก็จะมีอายุไม่เกิน 20 ปี ตายก่อนบรรลุนิติภาวะด้วยซ้ำ การให้ทหารทำการรัฐประหารจึงไม่ใช่แนวทางที่เหมาะสม ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการเมืองได้ อีกทั้งยังทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย เช่น ประเทศต่างๆในยุโรปปรับให้ประเทศไทยไปอยู่ในระดับ “Tier 3” ทำให้มีอำนาจต่อรองต่อต่างประเทศน้อยลง ประเด็นย่อยต่อมาคือ การร่างรัฐธรรมนูญให้อำนาจพิเศษ

กับ คสช. สรุปได้ว่า โครงสร้างของรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างกันอยู่ในขณะนี้มุ่งลดอำนาจของนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้ง สอดรับกับคำกล่าวของนักวิชาการหลายคนที่ว่า รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2559 หมกเม็ดสืบทอดอำนาจของ คสช. โดยผ่านองค์กรที่เรียกว่า “สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปแห่งชาติ” (สปช.) และ “คณะกรรมการยุทธศาสตร์การปฏิรูปแห่งชาติ” อีกทั้งยังเขียนไว้ในบทเฉพาะกาลในรัฐธรรมนูญด้วยว่าภายใน 5 ปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์การปฏิรูปและการปรองดองแห่งชาติ ประกอบด้วย ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีบุคคลในกองทัพเข้าไปดำรงตำแหน่งอยู่มีอำนาจป้องกัน ระวัง ปรามปรามบุคคลหรือกลุ่มการเมืองที่ก่อความไม่สงบได้

ประเด็นย่อยต่อมาคือ คสช. ทำให้รัฐบาลหลังการเลือกตั้งไร้เสถียรภาพ สรุปได้ว่าจากการที่ได้ฟังนักวิชาการหลายคนพูดกัน สรุปว่า นักวิชาการเห็นตรงกันว่าอนาคตการเมืองในประเทศไทยจะเต็มไปด้วยความวุ่นวาย มีรัฐบาลก็ไร้เสถียรภาพ สภาผู้แทนราษฎรเต็มไปด้วยกลุ่มการเมืองหรือเรียกว่าม็อบการเมืองหลากหลาย ต่างก็จะต่อรองผลประโยชน์กันและทำให้การเมืองไร้เสถียรภาพดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นในประเทศไทยมาแล้วในช่วงก่อนปีพุทธศักราช 2540 ประกอบกับผู้ร่างรัฐธรรมนูญต้องการให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหามีอำนาจมาก สามารถควบคุมการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติและรัฐบาลได้ ประเด็นย่อยต่อมาคือ คสช. ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำลง เห็นได้จากมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้าประเทศไทยน้อยลง คอแลมนิสต์ใช้คำว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำอย่างหนัก ดัชนีผู้บริโภคลดต่ำลง บริษัทห้างร้านปิดตัวลง ธุรกิจต่างๆ ไปไม่รอด คนว่างงานเพิ่มขึ้นขาดสภาพคล่องในตลาด คนไหนมีรายได้ก็น้อยก็ใช้จ่ายอย่างระมัดระวังมากขึ้น ประเด็นต่อมาคือ รัฐบาลทำให้คนไทยยากจนลง สรุปได้ว่า คอแลมนิสต์แบ่งออกเป็น จนปัญญา กับ จนทรัพย์ ในส่วนของยากจนปัญญา สรุปได้ว่าเยาวชนของไทยจำนวนมากที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้วกลับยากจนปัญญา ซึ่งทำให้ประเทศชาติพัฒนาช้า ส่วนยากจนทรัพย์ สรุปได้ว่า บ้านเมืองไทยเข้าสู่ยุคที่เรียกว่า “ข้าวยากหมากแพง” อีกครั้ง สินค้าเกษตรราคาตกต่ำ พ่อค้าแม่ค้าขายของได้น้อย ก่อให้เกิดการลักทรัพย์ขึ้นทั่วทุกหัวระแหงไม่จบสิ้น

7.1.3 การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นทั่วไป

จากการศึกษาการแสดงบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นทั่วไป ผลการศึกษาสรุปได้ว่าแบ่งออกเป็น 5 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย รัฐธรรมนูญเปลี่ยนจากคำว่า “ประชาชน” เป็น “พลเมือง” สรุปได้ว่า สิ่งที่เป็นประเด็นในการพูดคุยหรือวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างอยู่ในขณะนี้ประเด็นหนึ่งคือ ผู้ร่างรัฐธรรมนูญใช้คำว่า “พลเมือง” แทนคำว่า “ประชาชน”

หรือคำว่า “ปวงชนชาวไทย” โดยเฉพาะมาตรา 26 ที่ระบุว่า ประชาชนชาวไทยย่อมมีฐานะเป็น “พลเมือง” และมีรายละเอียดว่า พลเมืองต้องเคารพและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เคารพสิทธิ และเสรีภาพของผู้อื่น เคารพหลักความเสมอภาค ยึดมั่นในความชอบธรรม มีค่านิยมที่ดี มีวินัย ตระหนัก ในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม รู้รักสามัคคี มีความเพียร และพึ่งตนเอง พลเมืองต้อง ไม่กระทำการที่ทำให้เกิดความเกลียดชังระหว่างคนในชาติหรือศาสนา หรือไม่ยั่วยุให้เกิดการเลือกปฏิบัติ การเป็นปฏิปักษ์หรือการใช้ความรุนแรงระหว่างกัน อีกทั้งมาตรา 27 กล่าวว่าพลเมืองมีหน้าที่ปกป้อง และพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้

ประเด็นย่อยต่อมาคือ รัฐธรรมนูญมีเนื้อหาลดอำนาจนักการเมือง สรุปได้ว่า ได้ยินเสียง วิพากษ์วิจารณ์หาว่า การได้มาซึ่งตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาที่บัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2559 โดยเนื้อแท้แล้วต้องการให้นักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนมีอำนาจน้อยลง ในขณะที่เดียวกันก็เขียนกฎหมายให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหามีอำนาจเพิ่มขึ้นกระนั้นก็ตาม ได้มี คอลัมน์นิสต์กล่าวว่าจากการที่ประเทศไทยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน และมีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนแล้ว ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “สภาผ่า สภาเมีย” คือ การให้สมาชิกวุฒิสภาตรวจสอบการทำงาน การออกกฎหมายของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นบุคคลในครอบครัว เป็นญาติพี่น้อง หรือเป็น คนใกล้ชิดกัน ประเด็นย่อยต่อมาคือ รัฐบาลปฏิเสชนโยบายประชานิยม สรุปได้ว่า ทีมเศรษฐกิจของ รัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ออกมาให้สัมภาษณ์บ่อยครั้งว่าจะไม่บริหาร ประเทศโดยยึดหลักประชานิยม เนื่องจากพวกเขาได้สร้างวาทกรรมทำลายฝ่ายตรงข้ามที่ใช้วิธีการนี้ กระนั้นก็ตาม ในการบริหารประเทศจำเป็นต้องใช้นโยบายประชานิยมกระตุ้นให้เกิดการจับจ่ายใช้สอย แต่รัฐบาลก็ไม่กล้าใช้วิธีการนี้ ประเด็นย่อยประการต่อมาคือ รัฐบาลบริหารประเทศโดยยึดหลักเศรษฐกิจ พอเพียง คอลัมน์นิสต์กล่าวว่า ถ้าหากรัฐบาลบริหารประเทศโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกล่าวและเสนอแนะไว้ ก็จะทำให้ประเทศชาติเจริญขึ้น แต่จะต้อง ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม และประเด็นย่อยสุดท้ายคือ รัฐบาลบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 สรุปได้ว่า คอลัมน์นิสต์ได้วิพากษ์วิจารณ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ทิศทาง คือ “เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วย” คอลัมน์นิสต์ที่ เห็นด้วยกล่าวว่า ต้องการให้รัฐบาลใช้มาตรา 44 แก้ไขปัญหาสถาบันเชิงที่อยู่รอบมหาวิทยาลัยทุกแห่ง และจัดการกับเยาวชนที่ซบถซึ่งรบกวนผู้อื่น ส่วนคอลัมน์นิสต์ที่ไม่เห็นด้วยกับการบังคับใช้มาตรา 44 ได้นำเอาคำกล่าวของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งได้กล่าวว่า รัฐบาลไม่ควรนำเอากฎหมายมาตรา 44 มาบังคับใช้ในประเทศ

ไทย เพราะมาตรา 44 ให้อำนาจรัฐบาลจะละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นอย่างไรก็ได้ ไม่ผิดกฎหมาย ที่สำคัญคือ ไม่ควรบัญญัติให้มีกฎหมายที่มีเนื้อหาดังเช่นมาตรา 44 อยู่ในรัฐธรรมนูญด้วยซ้ำ

7.1.4 การวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่น

จากการศึกษาการแสดงบทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าแบ่งออกเป็น 8 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย “สื่อมวลชนท้องถิ่นจัดงานวันนักข่าว” สรุปได้ว่าสมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราดได้ร่วมกันจัด “เสวนาและอบรมเชิงปฏิบัติการ” เนื่องในโอกาส “วันนักข่าว” ขึ้น มีการเลี้ยงสังสรรค์กัน พบปะสื่อมวลชนท้องถิ่นเพื่อพูดคุยถึงปัญหาการทำงานและวิธีการแก้ไขปัญหากัน โดยได้รับการสนับสนุนจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ นายวิเชียร ทรัพย์เจริญ อีกทั้งนายวิเชียรยังอนุญาตให้สื่อมวลชนท้องถิ่นใช้ห้องบนศาลาประชาคมเป็นสำนักงานชั่วคราวให้สื่อมวลชนท้องถิ่นใช้ทำงานได้ ประเด็นย่อยต่อมาคือ “จากอนาล็อกสู่ดิจิทัล คนทำสื่อย้ายค่าย” สรุปได้ว่า เมื่อผู้ประกอบการสื่อสารมวลชนจังหวัดตราดปรับตัวจากเดิมที่ทำหนังสือพิมพ์เพียงอย่างเดียวไปสู่การทำธุรกิจทางด้านโทรทัศน์ด้วย ทำให้คนทำสื่อในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นผู้ประกาศข่าว ผู้ดำเนินรายการ สื่อมวลชน ผู้บริหารสื่อมวลชน ต่างย้ายค่ายไปหาสังกัดใหม่ที่จ้างด้วยเงินเดือนและค่าตอบแทนที่สูงขึ้น บางแห่งถูกคู่แข่งทางธุรกิจซื้อตัวไปทั้งแผนกก็มีให้เห็น ประเด็นย่อยต่อมาคือ “สื่อท้องถิ่นเร่งปรับตัวเข้าแข่งขันในยุคทีวีดิจิทัล” จากการที่เทคโนโลยีการสื่อสารเจริญก้าวหน้า ได้ทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นเร่งปรับตัวเพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและการแข่งขันทางธุรกิจของสื่อมวลชนท้องถิ่นด้วยตนเอง ผู้บริหารสื่อหนังสือพิมพ์ต่างก็พัฒนาไปทำธุรกิจด้านสื่อโทรทัศน์มากขึ้น ซึ่งจะต้องใช้เงินทุนมากขึ้นตามไปด้วย ประเด็นย่อยต่อมาคือ “สื่อวิพากษ์สื่อวางตัวให้เหมาะสม” สรุปได้ว่าคอลัมนิสต์ได้ตั้งเตือนกันเองว่าหากสื่อมวลชนท้องถิ่นคนใดไปร่วมจัดงานกับบุคคลอื่นแล้วได้เงินมาให้รีบนำไปคืนแก่เจ้าของงานให้เรียบร้อย เนื่องจากมีเสียงวิจารณ์ว่าสื่อมวลชนคนดังกล่าวไม่ยอมนำเงินที่ได้คืนแก่เจ้าของงาน ซึ่งทำให้สื่อมวลชนเสื่อมเสียชื่อเสียง

ประเด็นต่อมาคือ “คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติใช้อำนาจควบคุมสื่อมวลชน” สรุปได้ว่า หลัง คสช.ยึดอำนาจทางการเมืองจากรัฐบาลได้สำเร็จ ได้ออกประกาศหลายฉบับเพื่อควบคุมการทำงานของสื่อมวลชนอย่างเข้มงวด เพื่อให้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเด็นย่อยต่อมาคือ “ข้อเสนอที่สื่อมวลชนท้องถิ่นมีต่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ” สรุปได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นได้เสนอต่อ คสช.ว่าสื่อมวลชนไม่สามารถทำหน้าที่นำเสนอข่าวสารได้อย่างเสรีดังเช่นที่ผ่านมา ทั้งที่เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร จึงขอให้ คสช.ควบคุมสื่อในระยะสั้นไม่ควรจำกัดเสรีภาพสื่อมวลชนยาวนานเกินไป ประเด็นย่อยต่อมาคือ “การจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้

สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” สรุปได้ว่า สมาคมสื่อสารมวลชนจังหวัดตราดได้จัดงานฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “เทคนิคการผลิตสื่อสมัยใหม่” เพื่อเพิ่มศักยภาพของสื่อมวลชนท้องถิ่นในจังหวัดตราดให้ดีขึ้น ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เรียนรู้วิธีการผลิตสื่อออนไลน์ ประเด็นต่อมาคือ “สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือถูกดูหมิ่นดูแคลน” สรุปได้ว่า เมื่อมีเหตุการณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจจับผู้ลักลอบตัดไม้ทำลายป่าได้ มีการพูดคุยเจรจากัน จากนั้นก็ได้ปล่อยตัวไป เมื่อผู้สื่อข่าวท้องถิ่นเดินทางไปถึงกลับถูกกล่าวหาถูกดูแคลนว่าจะไปขอเงิน ซึ่งทำให้ผู้สื่อข่าวเสื่อมเสียชื่อเสียง ประกอบกับคอลัมน์สตีได้วิจารณ์โดยให้แง่คิดกับสื่อมวลชนท้องถิ่นว่าการเดินทางไปทำข่าวแต่ละครั้งนั้น ไม่ควรไปตั้งคำถามว่าไปทำข่าวงานนี้จะได้อะไรตอบแทนเท่าไร หรือ มีค่าตอบแทนให้หรือไม่ เพราะการตั้งคำถามเช่นนี้จะทำให้คนในสังคมดูถูกดูแคลนสื่อมวลชนได้

ประเด็นต่อมาคือ วิพากษ์วิจารณ์การได้มาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ แบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย อำนาจหน้าที่ของสภาปฏิรูปแห่งชาติ สรุปได้ว่า มาตรา 27 ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.2559 ให้สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติมีหน้าที่ศึกษาและเสนอแนะเพื่อให้เกิดการปฏิรูปในด้านต่างๆดังต่อไปนี้คือ ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ด้านการปกครองท้องถิ่น ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านพลังงาน ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านสื่อสารมวลชน สังคม และด้านอื่นๆ อีก ทั้งนี้ เพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเหมาะสมกับสังคมไทย

ประเด็นย่อยต่อมาคือ การนำเสนอลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งสภาปฏิรูปแห่งชาติ สรุปได้ว่า รัฐธรรมนูญกำหนดว่าบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม คือ เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย เคยถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เคยต้องคำพิพากษาหรือให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ อยู่ระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเคยถูกถอดถอนจากตำแหน่ง เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ หรือมีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกฎหมายเกี่ยวกับการพนันในฐานะความผิดเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ประเด็นย่อยต่อมาคือ บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมไม่ได้รับการคัดเลือก สรุปได้ว่า จังหวัดตราดได้ส่งบุคคลที่เหมาะสมจะดำรงตำแหน่ง สปช.จำนวน 5 คนที่ถูกเสนอชื่อไปเป็นตัวแทนของ

จังหวัดตราด ซึ่ง คสช. จะเลือกให้เหลือเพียงคนเดียว ในจำนวน 5 รายชื่อที่เสนอไปนั้น หลังจากพิจารณา ดูแล้วมีความเหมาะสม 2-3 คน ได้รับคัดเลือก 1 คน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องควรจะแจ้งให้ทราบว่าเหตุใดผู้สมัคร แต่ละคนที่ไม่ได้รับคัดเลือกจึงไม่ได้รับการคัดเลือก ประกอบกับ การให้ผู้ที่ต้องการดำรงตำแหน่ง สปช. เสนอตัวเองโดยมาสมัครชิงตำแหน่งดังกล่าวนั้น ไม่น่าจะเป็นวิธีการที่ดี เพราะคนมีความสามารถบางคน ไม่ต้องการนำเสนอตนเองเช่นนั้น จึงน่าจะใช้วิธีการทาบทามคนที่เห็นว่ามีความรู้ ความสามารถให้มา ดำรงตำแหน่งสภาปฏิรูปแห่งชาติจะเหมาะสมกว่า ประเด็นย่อยต่อมาคือ การไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ที่ถูก เสนอชื่อของแต่ละจังหวัด โดยกล่าวว่า ผู้สมัครชิงตำแหน่งสภาปฏิรูปแห่งชาติในจังหวัดมีทั้งสิ้น 20 คน แต่กรรมการสรรหาของจังหวัดจะคัดเลือกให้เหลือ 5 คน จากนั้นส่งให้ คสช. เลือกเหลือ 1 คน ปัญหาคือ กรรมการสรรหาควรจะเปิดเผยรายชื่อว่าในจำนวน 20 คนนั้นประกอบด้วยใครบ้าง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือ กรรมการสรรหาไม่ได้เปิดเผยรายชื่อผู้สมัครทั้ง 20 คนดังกล่าว

ประเด็นต่อมาคือ การวิพากษ์วิจารณ์การแต่งตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ใน 2 ทิศทางคือ “เห็นด้วย” กับ “ไม่เห็นด้วย” ในส่วนของการเห็นด้วย สรุปได้ว่า การที่รัฐใช้วิธีการแต่งตั้งบุคคลจากภายนอกเข้ามาบริหารงานในท้องถิ่นนั้นน่าจะดีกว่าให้มีการเลือกตั้ง เพราะที่ผ่านมาได้มีการเลือกตั้งแต่ปรากฏว่าไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่เกิดขึ้นคือ ท้องถิ่นจะได้บุคคลในครอบครัวของนักการเมืองมาทำหน้าที่บริหารงานใน ท้องถิ่น ทั้งๆที่มีบุคคลอีกจำนวนมากที่มีความเหมาะสมมากกว่า ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการแต่งตั้งบุคคล ที่เหมาะสมให้มาบริหารงานในท้องถิ่นกล่าวว่า การให้ข้าราชการระดับสูงที่ไม่ใช่คนในพื้นที่เข้ามา บริหารงานในท้องถิ่นนั้นอาจจะไม่ใช่วิธีที่เหมาะสมที่สุด ผู้มีอำนาจจึงควรจะย้อนพิจารณาว่าวิธีการนี้ เหมาะสมที่สุดหรือไม่เมื่อเปรียบเทียบกับการให้บุคคลในท้องถิ่นที่รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเป็น อย่างดีมาทำหน้าที่บริหารงานในท้องถิ่น

ประเด็นต่อมาคือ การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็น “การเลือกตั้ง” คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์ใน 2 ทิศทาง คือ สนับสนุน และไม่สนับสนุน ในส่วนการ สนับสนุนนั้น สรุปได้ว่า ประชาชนในจังหวัดตราดยอมรับนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ไม่ว่าจะคนที่ลงคะแนนเสียงจะยากจนหรือร่ำรวย หรือมีความรู้มาก น้อยแตกต่างกัน พวกเขาควรจะมียุติ คนละหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน ประเด็นต่อมาคือ การวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นอื่นๆ คอลัมน์นิสต์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิพากษ์วิจารณ์โดยกล่าวถึงคุณสมบัติของนักการเมืองตามที่ต้องการ สรุปได้ว่า นักการเมืองจะต้องเป็นคนดี โดยนิยามว่า “คนดี” หมายถึง คนที่มีจริยธรรม มีวินัย มีความ ละอายต่อบาป มีความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกดี ส่วนการสรรหาคดีมาดำรงตำแหน่งทางการเมือง

นั้น จะต้องปฏิรูปให้มีกระบวนการคัดสรรคนดี ที่มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความเสียสละที่จะทำหน้าที่เพื่อบ้านเมืองอย่างแท้จริงมาเป็นนักการเมือง

7.2 บทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้กับประชาชน

จากการศึกษาบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชน ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกสื่อมวลชนในท้องถิ่น ผลการศึกษาสรุปได้ว่า สื่อมวลชนแสดงบทบาททั้งสิ้น 7 บทบาท ประกอบด้วย บทบาทการรายงานข่าวสาร บทบาทเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลกับประชาชน บทบาทเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับรัฐบาล บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล บทบาทการให้ความรู้ บทบาทเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์ และบทบาทการให้ความบันเทิง

บทบาทการให้ข่าวสาร สรุปได้ว่า ประกอบด้วย 4 บทบาทย่อย ได้แก่ การรายงานข่าว การเมือง สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานทั้งข่าวการเมืองระดับชาติและข่าวการเมืองท้องถิ่น ข่าวการเมืองระดับชาตินั้นได้แก่การรายงานข่าวการยึดอำนาจของกองทัพ การที่รัฐบาลบังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 การที่ คสช.ไม่ให้สื่อมวลชนตั้งขมรมได้ และรายงานข่าวว่ารัฐมนตรีบางคนในรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นั้นมีบทบาทน้อยมาก ส่วนการรายงานข่าวการเมืองในท้องถิ่น สรุปได้ว่า ประกอบด้วย นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเขียนบทความ บทวิจารณ์ยกย่องนักการเมืองท้องถิ่นบางคนจนเกินไป ข่าวการเมืองไม่มีการเลือกตั้งในท้องถิ่น ข่าวเกี่ยวกับนักการเมืองท้องถิ่นที่ลดบทบาทของตนเองลงไปหลังจากเกิดรัฐประหารขึ้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ข่าวเกี่ยวกับผู้สื่อข่าวท้องถิ่นที่ลดบทบาทของตนเองลงไปหลังจากเกิดรัฐประหารเช่นเดียวกัน และข่าวการทำกิจกรรมในท้องถิ่นของนักการเมืองระดับชาติ

ส่วนประเด็นการรายงานข่าวเศรษฐกิจนั้น สรุปได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวเศรษฐกิจใน 3 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย การจ้างงาน การว่างงาน การจับจ่ายใช้สอย ในประเด็นการจ้างงานนั้น สรุปได้ว่า นับตั้งแต่มีการรัฐประหารขึ้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 นักลงทุนในกรุงเทพมหานคร และในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงไม่ลงทุนในโครงการใหญ่ ซึ่งจะส่งผลต่อการจ้างงานที่ลดน้อยลง จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นสรุปได้ว่า สิ่งที่สื่อมวลชนได้ยินมาหรือรับรู้มาคือ บริษัทโรงงานหลายแห่งในภาคตะวันออกเฉียงได้ปลดคนงานออก เนื่องจากทนแบกรับภาระหนี้สินไม่ไหว ทำให้นักธุรกิจภาคตะวันออกเฉียงหลายคนไม่ต้องการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่น ทั้งๆที่ก่อนหน้านี้จะนัดพบปะพูดคุยให้สัมภาษณ์อยู่บ้าง โดยเฉพาะอำเภาศรีราชา และอำเภอบางละมุง ซึ่งก่อนหน้านี้จะมีนักลงทุน

จากกรุงเทพมหานครลงทุนในโครงการใหญ่ที่เมืองพัทยาบ่อยครั้งและมีมาโดยตลอด แต่ทว่าหลังรัฐประหารเกิดขึ้น นักลงทุนจะชะลอการลงทุน ทำให้เศรษฐกิจในพัทยาแยลงอย่างเห็นได้ชัด ประเด็นต่อมาคือ การรายงานข่าวการว่างงาน สรุปได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกประสบปัญหาการว่างงานจำนวนมาก เป็นผลสืบเนื่องมาจากนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในจังหวัดชลบุรีน้อยลง ประกอบกับผู้ประกอบการในภาคตะวันออกปรับลดจำนวนพนักงานลง ทำให้มีผู้ว่างงานจำนวนมาก ที่สำคัญซึ่งเป็นปัญหาสืบเนื่องคือ ในจำนวนคนว่างงานนั้นมีบางส่วนที่ตัดสินใจประกอบอาชญากรรมคือ ลักทรัพย์ จี้ ปล้น ทั้งกระทำกับคนไทยด้วยกันเองและกระทำกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ประเด็นต่อมาคือ การจับจ่ายใช้สอยของประชาชน สรุปได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกยังมีฐานะยากจนอยู่มาก คือมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย เมื่อประชาชนขาดรายได้ ก็ไม่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้สะดวก จะต้องประหยัดเงินมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาคตะวันออกโดยตรง สื่อมวลชนกล่าวว่า ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะแถลงว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังดีขึ้น แต่แท้จริงเป็นอย่างไรนั้นก็รู้ๆกันอยู่ ถึงแม้จะมีผู้ทำการค้าขายเกิดขึ้น แต่ก็ขายสินค้าได้น้อย เนื่องจากมีคนมาเดินตลาดและใช้เงินซื้อสินค้าได้น้อยลง ในการรายงานข่าวอาชญากรรมนั้น แบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อย ประกอบด้วย ข่าวการจี้ ปล้น ข่าวการฆาตกรรม ข่าวการลักทรัพย์ และข่าวอุบัติเหตุ ในส่วนข่าวการจี้ ปล้น นั้น สรุปได้ว่า เกิดขึ้นในภาคตะวันออกบ่อยครั้ง ทั้งการจี้ ปล้น ร้านสะดวกซื้อที่คนร้ายขับขีรถจักรยานยนต์จอดหน้าร้านแล้วเดินเข้าไปจี้ให้พนักงานในร้านหยิบเงินส่งให้ บ้างก็จี้กันข้างถนน บังคับให้ถอดสร้อยทองให้ บ้างก็จี้บนสะพานลอย ก็มีให้เห็นเป็นข่าวอยู่บ่อยครั้ง สื่อมวลชนกล่าวว่า การที่ภาคธุรกิจภาคตะวันออกหลายแห่งปลดพนักงานออกนั้น ได้ส่งผลให้จำนวนอาชญากรรมเกิดขึ้นอย่างมาก ทั้งการจี้ชิงทรัพย์คนไทยด้วยกันเองและจี้ชิงทรัพย์นักท่องเที่ยวที่พัทยา

ประเด็นต่อมาคือ การรายงานข่าวการฆาตกรรม สรุปได้ว่า เหตุการณ์การฆาตกรรมนั้นเกิดขึ้นทั่วไปในภาคตะวันออก ซึ่งที่ผ่านมามีสื่อมวลชนนำเสนอบ่อยครั้งมาก และที่ไม่นำเสนอก็มีจำนวนมากเช่นเดียวกัน ส่วนใหญ่เกิดจากการทะเลาะวิวาท การขัดผลประโยชน์ทางธุรกิจ บ้างก็เกิดจากการจี้ ปล้น ซึ่งไม่ได้ทรัพย์สินก็ทำร้ายจนเสียชีวิต ประเด็นต่อมาคือ ข่าวการลักทรัพย์ในพื้นที่ภาคตะวันออก สรุปได้ว่า มีเหตุการณ์ลักทรัพย์เกิดขึ้นบ่อยมาก สื่อมวลชนกล่าวว่าเหตุการณ์บางอย่างไม่น่าจะเกิดขึ้น เช่น การลักขโมยถึงแก๊สที่แม่ค้าในตลาดวางไว้ในห้องตลาด เมื่อถึงเวลากลางคืน คนร้ายลักขโมยไป เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจจับตัวได้ คนร้ายสารภาพว่าเขาไปขายได้ราคา 500 บาท ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้ไม่น่าจะเกิดขึ้น หรือเหตุการณ์คนร้ายขโมยกล่องเงินรับบริจาคของมูลนิธิวิริยะไทยที่เขาขอบริจาคจากประชาชนเพื่อเอาเงินไปซื้ออาหารให้เด็กที่ยากจนกิน ขโมยเงินได้ไป 500 บาท เป็นอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ไม่ควรจะเกิดขึ้น

ประเด็นต่อมาคือ ชาวอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออก สรุปได้ว่าผู้สื่อข่าวได้รับแจ้งว่ามีเหตุการณ์คนขับรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ชนกันบ่อยมาก มีบ้างที่เป็นอุบัติเหตุที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม โดยถูกเครื่องจักรตัดนิ้ว ตัดมือ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ที่ประสบอุบัติเหตุนั้นไม่ได้มีเพียงคนไทยเท่านั้น แต่ยังมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เช่ารถจักรยานยนต์ หรือ รถยนต์ขับไปมาที่พัทยาซึ่งประสบอุบัติเหตุบ่อยครั้งเช่นเดียวกัน

ประเด็นต่อมา คือ การรายงานข่าวสิ่งแวดล้อม จากการสัมภาษณ์สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออก ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประกอบด้วย 4 ประเด็นย่อย ได้แก่ ข่าวโรงงานอุตสาหกรรมทิ้งสารเคมี ข่าวผลกระทบต่อท่าเรือแหลมฉบัง ข่าวการต่อต้านการปรับปรุงผังเมือง และข่าวผลกระทบต่อการทำเกษตร ในส่วนการนำเสนอข่าวโรงงานอุตสาหกรรมทิ้งสารเคมี สรุปได้ว่า ประกอบด้วย ทั้งขยะลงที่ที่ดินของผู้อื่น สรุปได้ว่า โรงงานบางแห่งได้ลักลอบเอาขยะไปทิ้งไว้ในที่ดินของผู้อื่น อีกทั้งโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งในภาคตะวันออกมักจะลักลอบนำเอาขยะ หรือ ภาชนะใส่สารเคมีที่ใช้แล้วไปทิ้งไว้ในที่สาธารณะและที่ดินของผู้อื่น บางแห่งเจ้าของที่ดินรับรู้แล้วแต่ไม่รู้ว่าจะแก้ไขอย่างไร เนื่องจากผู้ที่เอาไปทิ้งนั้นนำไปทิ้งในช่วงกลางคืน ประเด็นย่อยต่อมาคือ โรงงานบางแห่งปล่อยน้ำเสียลงในแม่น้ำลำคลอง สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบางฉบับเคยนำเสนอข่าวไปแล้ว แต่ปรากฏว่ายังคงมีโรงงานอีกหลายแห่งที่ไม่ได้บำบัดน้ำเสียก่อนที่จะทิ้งลงแม่น้ำลำคลอง โรงงานบางแห่งบำบัดน้ำเสียแล้วแต่ทว่ายังคงเป็นน้ำเสียที่เป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำ

ประเด็นน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งท่าเรือแหลมฉบัง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งแหลมฉบังเป็นปัญหาที่สื่อมวลชนมองว่าจะเป็นปัญหาที่ใหญ่ขึ้นในอนาคต เนื่องจากมีที่ดินที่สูญหายไปแล้วกว่า 50 ไร่ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อชาวประมงที่ออกเรือหาสัตว์น้ำในทะเลอีกด้วย นอกจากนี้เหตุการณ์น้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งในภาคตะวันออกแล้ว สื่อมวลชนกล่าวว่าปัญหานี้ยังคงเกิดขึ้นกับอีกหลายจังหวัดในประเทศไทยที่มีพื้นที่ติดชายทะเล โดยเฉพาะจังหวัดในภาคใต้

ประเด็นภาคประชาชนต่อต้านการปรับแก้ผังเมือง สื่อมวลชนกล่าวว่า นโยบายหรือโครงการปรับแก้ผังเมืองในภาคตะวันออกนั้น จากที่ได้ฟังมาเห็นว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์ โดยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ศึกษามาก่อนหน้าที่จะดำเนินโครงการ แต่ทว่า จากการที่ได้พูดคุยกับผู้ที่ไม่เห็นด้วยคัดค้านโครงการนี้ สรุปได้ว่า สรุปได้ว่า มีทั้งนักวิชาการและชาวบ้านที่ไม่เห็นด้วยกับแนวทางการปรับผังเมือง เนื่องจากเห็นว่าโครงการที่ดำเนินอยู่เอื้อประโยชน์ให้กับนายทุนทั้งในกรุงเทพมหานครและนายทุนในพื้นที่มากกว่าที่จะเอื้อประโยชน์ให้กับประชาชน

ประเด็น ผลกระทบต่อการทำการเกษตรในภาคตะวันออก สรุปได้ว่า ประกอบด้วย ผลกระทบใน 2 รูปแบบ รูปแบบแรก เป็นผลกระทบด้านการขาดแคลนน้ำจืดในภาคตะวันออก เนื่องจาก

ภาคการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการใช้น้ำจืดในปริมาณมาก ในขณะที่น้ำจืดจากธรรมชาติมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในฤดูแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาก็เป็นปัญหามาโดยตลอด บางปีที่ฝนตกมาก ชาวบ้านก็เดือดร้อนน้อยลง แต่ทว่าบางปีที่ฝนตกน้อย ชาวบ้านต้องการน้ำจืดรดน้ำให้กับผลไม้ พืชสวน พืชไร่ พืชผักสวนครัว แต่น้ำจืดมีไม่เพียงพอ ทำให้เกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเดือดร้อน ประเด็นย่อยต่อมาคือ ภาคเกษตรแย่งน้ำจืดกับภาคอุตสาหกรรม สรุปได้ว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบด้วยโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่ง ซึ่งแต่ละแห่งต่างก็ต้องการน้ำจืดไว้ใช้ในการทำอุตสาหกรรมในปริมาณมาก ประกอบกับหลังปี พ.ศ. 2554 ที่มีน้ำท่วมหลายจังหวัดในประเทศไทย ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมในภาคกลางหลายแห่งย้ายโรงงานมายังพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีความต้องการใช้น้ำจืดในปริมาณที่มากขึ้น ประกอบกับภาคการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ต้องการใช้น้ำจืดมากเช่นเดียวกัน จึงทำให้เกิดปัญหาการแย่งชิงน้ำจืด ซึ่งเชื่อว่าปัญหานี้จะยังคงเป็นปัญหาต่อไปและมีแนวโน้มจะเกิดรุนแรงขึ้นในอนาคต

ประเด็นย่อยต่อมาคือ นิคมอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพื้นที่ทำการเกษตร ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ มีโรงงานหลายแห่งที่ย้ายมาตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบกับผู้บริหารโรงงานหลายแห่งได้ติดต่อขอซื้อที่ดินจากเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นับรวมกันแล้วเป็นพื้นที่กว่า 2 หมื่นไร่ และมีแนวโน้มขยายกว้างขวางกว่านี้ โรงงานหลายแห่งเป็นโรงงานของนักธุรกิจระดับประเทศที่เรียกได้ว่าเป็น “มหาเศรษฐี” ในประเทศไทย จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้นายทุนเหล่านี้กว้านซื้อที่ดินจากเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่กว้างขวางซึ่งอาจจะกระทบต่อการผลิตผลผลิตทางการเกษตรในอนาคต

บทบาทเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐบาลไปยังประชาชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประกอบด้วย บทบาทการแจ้งข่าวสาร ได้แก่ การที่หน่วยงานท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือพนักงานจัดตั้งกลุ่มไลน์ (Lines) และกลุ่มเฟซบุ๊ก (Facebook) ซึ่งเป็นช่องทางการสื่อสารที่เกิดขึ้นใหม่ อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีการสื่อสารที่เจริญก้าวหน้า จุดประสงค์ในการจัดตั้งกลุ่มคือการเผยแพร่ข่าวสารของรัฐบาลไปยังประชาชน เช่น ข่าวเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.2559 นอกจากการจัดตั้งกลุ่มเพื่อเผยแพร่ข่าวสารแล้ว สื่อมวลชนท้องถิ่นยังแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับ คสช. หรือ รัฐบาลที่ออกคำสั่งกฎหมาย บังคับให้ประชาชนปฏิบัติตาม ได้แก่ กฎหมายห้ามประชาชนชุมนุมทางการเมืองเกิน 5 คน และคำสั่งห้ามประชาชนออกนอกเคหสถานระหว่างเวลา 22.00 – 05.00 น.

บทบาทเป็นสื่อกลางการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนไปยังรัฐบาล ผลการศึกษารูปได้ว่า ประกอบด้วย ความต้องการให้ คสช. บังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทย ประกอบด้วย ปัญหาการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัย ซึ่งประชาชนจำนวนหนึ่งเห็นว่า คสช. ควรจะใช้อำนาจที่มีอยู่เต็มที่แต่งตั้งบุคคลที่เห็นว่าสมควรให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย จะได้แก้ไขปัญหาคาซึ่งอยู่ทั้งในแง่กฎหมายและแง่มุมมองอื่นๆ

นอกจากนี้ สื่อมวลชนยังกล่าวหาว่าจากที่ได้พูดคุยกับประชาชนพบว่า ประชาชนจำนวนหนึ่งต้องการให้ คสช. บังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 แก้ไขปัญหาการประพฤติทุจริตในหน่วยงานราชการ โดยเฉพาะ หน่วยงานราชการในท้องถิ่น

บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ สื่อมวลชนท้องถิ่นงดการวิพากษ์วิจารณ์ต่อนิติเตียน คสช. สรุปได้ว่า หลังจาก คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเข้ายึดอำนาจทางการเมืองจากรัฐบาลที่บริหารประเทศอยู่ใน ขณะนั้นได้สำเร็จได้ใช้อำนาจบังคับไม่ให้สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ทำให้สื่อมวลชนจำเป็นต้องงด วิพากษ์วิจารณ์ต่อนิรัฐบาล ทั้งการงดตำหนินายกรัฐมนตรี และการงดตำหนิการทำงานของ คณะรัฐมนตรี ประเด็นย่อยต่อมาคือ สื่อมวลชนท้องถิ่นไม่สามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ เนื่องจาก คสช. ไม่ต้องการให้ตำหนิการทำงานของคสช. เพื่อให้ คสช. ทำงานอย่างมีเอกภาพ ประเด็น การแก้ไขปัญหาการเมืองของรัฐบาล ประกอบด้วย การวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางที่สร้างสรรค์ โดยระบุว่า พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา สามารถแก้ไขปัญหาคความวุ่นวายทางการเมืองได้ เห็นได้จากหลังการยึด อำนาจไม่มีกลุ่มการเมืองเดินขบวนเคลื่อนไหวอีก ประเด็นย่อยต่อมาคือ รัฐประหารได้สร้างปัญหาให้กับ หน่วยงานท้องถิ่น ทำให้หน่วยงานท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่วางแผนไว้ได้ทั้งหมด ผู้บริหารใน ท้องถิ่นจำนวนมากหมดวาระไปแล้วแต่ก็ยังคงนั่งบริหารงานในตำแหน่งโดยที่ผู้ได้บังคับบัญชาไม่แน่ใจ ว่าผู้บริหารมีอำนาจชอบธรรมในการบริหารงานหรือไม่ เป็นปัญหาที่คาราคาซังอยู่

ประเด็น การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง ออก วิพากษ์วิจารณ์ใน 2 ประเด็น คือ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไม่ได้ สรุปได้ว่า ประกอบด้วยประเด็นย่อยคือ หลังจากยึดอำนาจเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 ทำให้นักลงทุนจาก ต่างประเทศที่วางแผนจะลงทุนในประเทศไทยยกเลิกการลงทุน นักลงทุนบางส่วนตัดสินใจลงทุนใน ประเทศเพื่อนบ้านของไทย ทำให้คนไทยเสียประโยชน์ ประเด็นย่อยต่อมาคือ นักธุรกิจที่ส่งออกสินค้าไป ยังต่างประเทศส่งสินค้าออกได้น้อยลง สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ว่าได้ยึดนักธุรกิจที่ส่งสินค้าออกไป จำหน่ายต่างประเทศบ่นว่าส่งออกได้น้อยลง ทำให้มีเงินเข้าประเทศไทยน้อยลง ประกอบกับทำให้คนไทย มีงานทำน้อยลงตามไปด้วย ประเด็นย่อยต่อมาคือ นักลงทุนในประเทศไม่มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ลงทุน สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ว่า เมื่อรัฐบาลไม่บอกข้อมูลที่ประชาชนหรือนักลงทุนสามารถใช้ข้อมูล ประกอบการตัดสินใจว่าจะลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือไม่ ทำให้ประชาชนไม่มีข้อมูลประกอบการ ตัดสินใจ เช่น รัฐบาลเก็บสะสมยางพาราไว้มากน้อยเพียงใด และ เก็บสะสมมันสำปะหลังไว้มากน้อย เพียงใด หรือแม้แต่สินค้าอื่นก็ตาม การที่สื่อมวลชนจะไปซักถามก็ไม่ได้รับคำตอบ ครั้นจะไปซักถามหรือ

ซักไซ้ไล่เลียงนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีก็เกรงว่าจะทำให้ไม่พอใจซึ่งอาจจะทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นเดือดร้อน จึงทำให้ไม่มีข้อมูลนำเสนอต่อประชาชนและนักธุรกิจในพื้นที่

ประเด็น การแก้ไขปัญหาสังคมของรัฐบาล สรุปได้ว่า ประกอบด้วย 2 ประเด็นย่อย ได้แก่ การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว สรุปได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์โดยนำเสนอข่าวสารเรียกร้องให้หน่วยงานในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกจัดสวัสดิการให้กับแรงงานต่างด้าว เนื่องจากยังมีผู้ประกอบการในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนืออีกจำนวนมากที่ไม่จัดสวัสดิการให้กับแรงงานต่างด้าว ผู้ประกอบการจำนวนมากที่เอา راحتเอาเปรียบแรงงานต่างด้าวโดยให้ทำงานวันละเกินกว่า 10 ชั่วโมง อีกทั้งยังให้ค่าแรงต่ำมากอีกด้วย และอีกประเด็นหนึ่งคือ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำให้แรงงานต่างด้าวหวาดกลัว สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์ว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้พูดถึงการจัดการกับปัญหาแรงงานต่างด้าว สรุปได้ว่า การที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้พูดว่าจะจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวอย่างจริงจังนั้น ทำให้แรงงานจำนวนมากหวาดกลัว และหลบหนีกลับประเทศของตนไป ทำให้ชาวสวนผลไม้ ชาวบ้าน ชาวประมง และผู้ประกอบการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวนมากเดือดร้อนไปตามๆ กัน ประเด็น พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา แก้ไขปัญหาวัยรุ่นนตีกัน สรุปได้ว่า สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์ว่า รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา บังคับใช้กฎหมายมาตรา 44 เอาผิดกับผู้ปกครองของเยาวชนที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ซึ่งสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางเห็นด้วย สนับสนุนโดยระบุว่า จะต้องเอาผิดผู้ปกครองด้วยที่ไม่อบรมสั่งสอนเยาวชนบุตรหลานให้ดี

บทบาทการให้ความรู้ / ให้การศึกษา สื่อมวลชนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ความรู้ประชาชน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้บุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ ในประเด็นนี้สรุปได้ว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.2559 ได้กำหนดให้บุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ ซึ่งแตกต่างจากการเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่ระบุว่าบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้นั้นจะต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ นั้นสื่อมวลชนท้องถิ่นระบุว่าได้พยายามติดตามข่าวสารจากรัฐบาล แต่ทว่ายังไม่มีความรู้ในประเด็นนี้มากเท่าใดนัก

ประเด็นต่อมาคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา กล่าวสำหรับประเด็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น สื่อมวลชนได้ให้ความรู้ประชาชนว่ารัฐธรรมนูญที่กำลังร่างกันอยู่คือ ฉบับปี พ.ศ. 2559 กำหนดให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสิ้น 500 คน ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน 350 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากบัญชีรายชื่อ จำนวน 150 คน รวมเป็น 500 คน

ทั้งนี้ สื่อมวลชนท้องถิ่นได้ติดต่อขอสัมภาษณ์นักวิชาการทางด้านรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แต่อย่างไรก็ตามยังไม่เข้าใจในรายละเอียดมากนัก สื่อมวลชนกล่าวว่าจะต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจมากกว่านี้ เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการในการทำงานของสื่อมวลชนยุคที่ คสช.บริหารประเทศอยู่ ส่วนประเด็นการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา สรุปได้ว่า สื่อมวลชนให้ความรู้ประชาชนว่ากฎหมายกำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภาจำนวน 200 คน ส่วนวิธีการได้มานั้นแต่ละจังหวัดจะมีกรรมการสรรหาเพื่อเปิดรับสมัครบุคคลที่ต้องการดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งผู้สมัครจะต้องมาจากกลุ่มต่างๆในท้องถิ่น 20 กลุ่ม ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ไม่มากนัก

บทบาทการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนร้องทุกข์ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประกอบด้วยการร้องทุกข์เกี่ยวกับสาธารณูปโภค ซึ่งประกอบด้วยการนำเสนอข่าวชาวบ้านร้องทุกข์เกี่ยวกับการปรับปรุงซ่อมแซมถนนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การนำเสนอข่าวชาวบ้านเรียกร้องให้หน่วยงานการประปานครหลวงในพื้นที่แก้ไขปัญหาน้ำประปาไม่ไหล สรุปได้ว่า มีประชาชนร้องเรียนว่าน้ำประปาในจังหวัดชลบุรีหยุดไหลบ่อยครั้ง บางครั้งหยุดไหล 2- 3 วัน บางครั้งก็หยุดไหลมากกว่านั้น ประชาชนจำนวนหนึ่งร้องเรียนว่าหน่วยงานการประปาส่วนภูมิภาคควรแจ้งให้ประชาชนทราบว่า จะตัดน้ำประปาเพื่อซ่อมแซมระบบให้ดีขึ้นก่อนที่จะตัดน้ำ ไม่ใช่ตัดน้ำประปาไปก่อนแล้วจึงแจ้งให้ประชาชนทราบ

บทบาทการให้ความบันเทิง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ประกอบด้วย 3 ประเด็นย่อย ได้แก่ การนำเสนอเป็นการตุนล้อเลียนการเมือง ประเด็นนี้สรุปได้ว่า ผู้บริหารหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางคนต้องการนักเขียนการ์ตูน แต่ทว่าที่ผ่านมาได้พยายามหาคนวาดอยู่ แต่ปรากฏว่าหายาก ประกอบกับสื่อมวลชนท้องถิ่นมีภาระหน้าที่การทำงานที่ต้องทำมากอยู่แล้ว จึงทำให้ยังไม่มียุติบัตรนักเขียนการ์ตูน ทั้งนี้ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบางคนเห็นด้วยว่า ในบางครั้งบรรณาธิการเองที่ต้องการนำเสนอข่าวสารลงเป็นการตุนล้อเลียนการเมือง กล่าวอีกนัยหนึ่ง บรรณาธิการมีประเด็นที่จะให้วาดการ์ตูนแต่หาคนวาดไม่ได้ ประเด็นต่อมาคือ การเปิดเพลงให้ผู้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงฟังเพื่อความบันเทิง สรุปได้ว่า นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียงในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็จะเปิดเพลงให้ประชาชนฟัง จากนั้นก็พูดคุยแนะนำชื่อเพลง ผู้ซักร้อง และให้ข้อคิดเห็นว่าการจัดรายการทางวิทยุกระจายเสียงนั้น ไม่ควรพูดผ่านเพลง หมายความว่า ในขณะที่กำลังเปิดเพลงให้ผู้ฟังก็พูดคุยไปด้วย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรทำ เนื่องจากเป็นการขัดจังหวะการฟังเพลงของประชาชน ประเด็นต่อมา คือ การเปิดให้ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาพูดคุยในรายการวิทยุกระจายเสียง สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ผู้ดำเนินรายการจะพูดคุยกับผู้ฟังในลักษณะไม่เป็นทางการ โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กะทัดรัด เป็นกันเอง โดยจะพูดคุยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเพลงที่จะเปิด เรียกว่า “พูดคุยเข้าเพลง”

ผลการวิจัยในส่วนของวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 7 จังหวัดๆ ละ 60 ท่าน รวมเป็น 420 ท่าน ในประเด็นความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในยุครัฐบาลที่นำโดยบุคคลจากคณะรักษาความสงบแห่งชาตินั้น ผลการศึกษารูปได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษารูปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายร้อยละ 40.2 เพศหญิง ร้อยละ 59.8 การจำแนกตามอายุ ลำดับที่ 1 อายุ 21- 40 ปี ร้อยละ 62.1 รองลงมาคืออายุ 41-60 ปี ร้อยละ 17.9 ลำดับที่ 3 คือ อายุ 15-20 ปี ร้อยละ 11.7 และอายุ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.3 การจำแนกตามระดับการศึกษาได้แก่ปริญญาตรี ร้อยละ 60.5 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 11.4 ลำดับที่ 3 คือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 9.8 ลำดับที่ 4 คือ ปริญญาโท ร้อยละ 7.4 การจำแนกตามรายได้ต่อเดือน สรุปได้ว่า รายได้ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาทต่อเดือนมากที่สุด ร้อยละ 53.1 รองลงมาคือ รายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 27.1 ลำดับที่ 3 ได้แก่ รายได้ 30,001-50,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 16.2 ลำดับที่ 4 คือ รายได้ 50,001-70,000 บาท ร้อยละ 2.6 และการจำแนกตามอาชีพ ได้แก่ นักเรียนนักศึกษา ร้อยละ 33.1 รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 22.9 ลำดับที่ 3 ได้แก่ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 19.0 ลำดับที่ 4 คือ พนักงานบริษัท ร้อยละ 15.2

ประเด็นพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ผลการศึกษารูปได้ว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้รับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อเคเบิลทีวีท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ รับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และรับรู้ข่าวสารผ่านวิทยุกระจายเสียงในท้องถิ่น ประเด็นข่าวสารที่สนใจ สรุปได้ว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้สนใจข่าวการเลือกตั้งในท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ ข่าวความเคลื่อนไหวของนักการเมืองท้องถิ่น ลำดับที่ 3 ได้แก่ ข่าวการประชุมผู้บริหารท้องถิ่น

ประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อสื่อที่มีอิทธิพลในการจูงใจประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ สรุปได้ว่า โทรทัศน์มีบทบาทมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อบุคคล และวิทยุกระจายเสียง ตามลำดับ ประเด็นสื่อที่ประชาชนเห็นว่าที่มีอิทธิพลในการจูงใจทางการเมืองของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้มากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ รองลงมาคือ สื่อบุคคล และวิทยุกระจายเสียง ตามลำดับ ส่วนประเด็น สื่อที่ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ให้ความเชื่อถือมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ รองลงมาคือ สื่อบุคคล และวิทยุกระจายเสียง ตามลำดับ

ประเด็น ความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้แสดงบทบาทให้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนให้ ส.ว. ต้องมาจากการเลือกตั้งมากที่สุด เป็นอันดับ 1 รองลงมาอันดับที่ 2 คือต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้แสดงบทบาทให้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมาจากการเลือกตั้ง และอันดับที่ 3 คือ ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทส่งเสริมให้มีการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 และมีการแสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. กับการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้” ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

จากผลการศึกษาในประเด็นบทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้พบว่าประกอบด้วย บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล ซึ่งผลการศึกษาพบว่ามีทั้งคอลัมน์นิสต์ที่วิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางที่เห็นด้วย สนับสนุนการทำงานของรัฐบาล และสนับสนุนการยึดอำนาจของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ และที่แสดงความคิดเห็นในทิศทางที่ไม่เห็นด้วยกับการทำรัฐประหารเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 แต่พบว่า ปริมาณของเนื้อหาที่คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์สนับสนุนนั้นมีมากกว่าคอลัมน์นิสต์ที่คัดค้าน จากปรากฏการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าก่อนที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติจะยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลนั้น กองอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (กอ.รส.) ได้ออกประกาศฉบับที่ 3/2557 ห้ามนำเสนอมหาชน แจกจ่าย จำหน่ายสิ่งพิมพ์ที่ส่งผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อย และคำสั่งที่ 9 /2557 เรื่อง ห้ามสร้าง ความขัดแย้งหรือต่อต้านการปฏิบัติงานของ กอ.รส. โดยห้ามเจ้าของกิจการสื่อสิ่งพิมพ์ และรายการวิทยุโทรทัศน์ทุกประเภทเชิญบุคคลที่มีได้ดำรงตำแหน่งราชการในปัจจุบัน ให้สัมภาษณ์หรือแสดงความคิดเห็นที่อาจก่อให้เกิดการขยายความขัดแย้งและอาจนำไปสู่ความรุนแรง นอกจากนี้ ยังให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดและตำรวจมีอำนาจระงับการชุมนุม หรือกิจกรรมที่ต่อต้านการปฏิบัติงานของ กอ.รส.

จากนั้นคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ได้ยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลรักษาการซึ่งนำโดยนายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรีสังกัดพรรคเพื่อไทย คสช. ได้มีคำสั่งที่ 14/2557 มีเนื้อหาเช่นเดียวกับคำสั่ง กอ.รส. ห้ามเจ้าของกิจการสื่อสิ่งพิมพ์และรายการวิทยุโทรทัศน์ทุกประเภท บรรณาธิการ พิธีกร และสื่อมวลชน เชิญบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีได้ดำรง

ตำแหน่งราชการในปัจจุบัน ทั้งในส่วนของข้าราชการและนักวิชาการ รวมทั้งอดีตผู้ปฏิบัติงานในศาลและกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนองค์การอิสระให้สัมภาษณ์หรือแสดงความคิดเห็นในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดการขยายความขัดแย้ง บิดเบือนและสร้างความสับสนให้กับสังคม รวมทั้งอาจนำไปสู่การใช้ความรุนแรงโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ หากฝ่าฝืนจะถูกเรียกตัวมาดำเนินคดีตามกฎหมาย ตลอดจนระงับการจำหน่ายจ่ายแจกสื่อสิ่งพิมพ์และการออกอากาศรายการดังกล่าวโดยทันที

จากคำสั่งของกองอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่จำกัดเสรีภาพของสื่อมวลชน และคำสั่งของ คสช.ดังกล่าว ทำให้สื่อมวลชนระมัดระวังการแสดงบทบาทของตนเองอย่างมาก เนื่องจากรับรู้ดีว่าถ้าหากไม่ปฏิบัติตามก็จะมีผลตามคำสั่งดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีสื่อมวลชนใดที่ขัดคำสั่งคณะรัฐประหาร จากผลการวิจัยในครั้งนี้จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทการยกย่อง สนับสนุนคณะรัฐประหารมากกว่าการคัดค้าน ปราบกฏการณ์นี้อธิบายได้ว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการวิพากษ์วิจารณ์คณะ คสช.และการทำงานของกองทัพอย่างมาก ดังที่สื่อมวลชนท้องถิ่นรายหนึ่งกล่าวว่าหลังจาก คสช.ยึดอำนาจการปกครอง ได้มีทหารบกกลุ่มหนึ่งขับรถมาที่บ้านซึ่งเป็นสำนักงานหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น บางส่วนเข้าไปถ่ายภาพในบ้านและสมาชิกในบ้านทุกคน และบอกว่าอย่าเขียนข่าวให้เกิดความแตกแยก ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้สื่อมวลชนท้องถิ่นเลือกที่จะ “เซ็นเซอร์ตนเอง” (Self Censor)

ผลการศึกษาระบุว่า สื่อมวลชนในยุค คสช. ไร้เสรีภาพนั้นสอดคล้องกับคำกล่าวของ สตีฟ เฮอร์แมน (Steve L.Herman) กรรมการบริหารสโมสรผู้สื่อข่าวต่างประเทศแห่งประเทศไทย และดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานข่าวประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของวอยซ์ออฟอเมริกา (Voice of America) ซึ่งกล่าวว่า หลังจาก คสช.ยึดอำนาจจากรัฐบาล ต่อมาได้จัดตั้งรัฐบาลโดยมีบุคคลในกองทัพเข้าร่วมเป็นคณะรัฐบาลหลายคน เรียกได้ว่าเป็น “รัฐบาลทหาร” ซึ่งรัฐบาลทหารมีการบังคับใช้กฎระเบียบ หลายข้อที่จำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าเข้มงวดกว่าทุกรัฐบาลที่ผ่านมา รวมทั้งไม่ออกวีซ่าให้กับสื่อมวลชนต่างประเทศกว่า 20 กรณี ทำให้การจัดอันดับโลกของสื่อมวลชนไทย ถดถอยลงไปมาก

ประเด็นการแสดงบทบาทแจ้งข่าวสารนั้นคอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นกล่าวว่า คนไทยจะเข้าใจคำว่าประชาธิปไตยแตกต่างกันไป การทำให้คนเข้าใจหลักการประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายในความเป็นจริงนั้นคนที่เข้าใจประชาธิปไตยอย่างแท้จริงมีน้อย ควรให้ประชาชนมีความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตยมากกว่านี้ การที่คนไทยเข้าใจหลักการประชาธิปไตยอย่างผิดเพี้ยนนั้นได้ทำให้พัฒนาการของการปกครองระบอบประชาธิปไตยดำเนินไปอย่างลุ่มๆ ดอนๆ การที่นักการเมืองมักพูดถึง

คำว่าประชาธิปไตยนั้นเป็นการพูดแบบ “นกแก้วนกขุนทอง” หมายถึง การจำคำพูดของคนอื่นมาแล้วก็พูดตาม โดยไม่ได้เข้าใจความหมายอย่างแท้จริง สิ่งที่นักการเมืองมักจะทำกันคือ การหยิบคำว่าประชาธิปไตยมาเป็นข้ออ้างเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับสิ่งที่ตนเองกำลังทำอยู่ โดยเฉพาะผู้ที่มีอำนาจที่มักจะพูดเช่นนี้แต่ทำอีกอย่างหนึ่งที่ตรงกันข้าม เมื่อประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ไม่เข้าใจในหลักการประชาธิปไตย จึงเป็นเหตุให้ผู้นักการเมือง แขนงนำทางการเมืองชักจูงใจให้ไปร่วมเคลื่อนไหวทางการเมืองกับกลุ่มทางการเมืองอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งในบางครั้งเป็นการเคลื่อนไหวที่ขัดต่อหลักการประชาธิปไตย

คอลัมนิสต์บางคนกล่าวว่า ไม่แปลกที่คนไทยไม่เข้าใจประชาธิปไตย คนไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย บางคนเข้าใจเพียงว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตยจะต้องมีการเลือกตั้งเพียงเท่านั้น แท้จริงแล้วยังมีประเด็นอื่นอีก สิ่งก็ตามมาคือ การทุจริตที่สามารถทำได้ง่าย การที่ประชาชนไม่เข้าใจในหลักการประชาธิปไตยนั้นเป็นเพราะว่าภาคการเมืองไม่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาประชาธิปไตยให้กับคนไทยอย่างแท้จริง ดังเช่นการบังคับคนอื่นว่าจะต้องเห็นด้วยกับทิศทางเคลื่อนไหวของกลุ่มทางการเมืองของตนเอง และกล่าวหาว่าผู้ที่ไม่ร่วมเดินขบวนต่อต้านรัฐบาลว่าถ้าหากไม่เห็นด้วยการกับเคลื่อนไหวดังกล่าวแสดงว่าขัดขวางการพัฒนาประชาธิปไตย ดังนั้น ถ้าหากต้องการให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง จะต้องให้ความรู้ในเรื่องนี้ ประกอบกับผู้มีอำนาจบางกลุ่มไม่ให้ความสำคัญกับการปกครองแบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ไม่คิดถึงการพัฒนาประชาธิปไตยในระยะยาว

ผลการศึกษาพบว่าคอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงใต้บางคนกล่าวว่า รัฐบาลของ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา เห็นว่าเมื่อคนในประเทศมีความขัดแย้งกัน ไม่สามารถตกลงกันได้ จึงเป็นความเหมาะสมแล้วที่ทหารจะทำการยึดอำนาจ เพื่อลดการสูญเสียชีวิตที่จะเกิดขึ้น การเข้ามายึดอำนาจจากรัฐบาลรักษาการณ์ในครั้งนี้จึงได้รับการชมเชยจากประชาชน ถูกออกถูกใจประชาชนยิ่งนัก เพราะทำให้บ้านเมืองสงบสุข ผลการศึกษาประเด็นนี้สอดคล้องกับแนวคิดในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศของกระทรวงกลาโหมที่มองว่า เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมซึ่งรัฐบาลประกาศใช้กฎหมายพิเศษเพื่อมอบอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่ทหารให้ปฏิบัติเสริมภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยใช้กฎหมายรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและการใช้กฎหมายการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ ในการบังคับใช้กฎหมายนั้นกระทรวงกลาโหมจะยึดหลักสากล หลักการสิทธิมนุษยชน หลักการที่ไม่ใช้ความรุนแรง ใช้กำลังตามความจำเป็นของสถานการณ์และเหมาะสมตามระดับของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในขณะที่คอลัมนิสต์บางคนกล่าวว่าการที่กองทัพตัดสินใจใช้การรัฐประหารเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองนั้นไม่ใช่วิธีการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง สามารถแก้ไขปัญหาไม่ไห้คนไทยใช้อาวุธ

เข้าปะทะและทำร้ายกันได้ แต่ในระยะยาวแล้วไม่ได้นำปัญหามาถกเถียงอภิปรายอย่างเป็นเหตุเป็นผล เป็นการใช้อำนาจบังคับไม่ให้พูดถึงปัญหา จึงไม่ทำให้ปัญหายุติลงอย่างถาวร ดังนั้น ในอนาคตปัญหาเช่นนี้จะยังคงเกิดขึ้นกับสังคมไทยอีกอย่างแน่นอน

จากผลการศึกษาข้างต้น การที่คอลลัมนิสต์กล่าวว่าการใช้กำลังทหารในกองทัพเข้ายึดอำนาจทางการเมืองนั้นเป็นการใช้ความรุนแรง จากนั้นคณะผู้ยึดอำนาจได้สถาปนาตนเองปกครองประเทศคือการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีเพื่อกำกับดูแลการบริหารงานในแต่ละกระทรวง ปราบปรามการฉ้อโกงที่สามารถอธิบายด้วยแนวคิดความชอบธรรมทางการเมืองที่กล่าวว่า รัฐบาลที่มีความชอบธรรมทางการเมืองจะมาจากการยินยอมพร้อมใจกันของประชาชนหรือโดยคนส่วนใหญ่ในสังคมที่มีต่อผู้นำทางการเมืองว่าบุคคลนั้นเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองตามกระบวนการที่ถูกตั้งตามกฎหมาย ซึ่งสมควรแก่การยอมรับและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้นำที่กำหนดขึ้นอย่างเต็มที่ ความชอบธรรมทางการเมืองจึงเป็นฉันทามติของคนในสังคมที่เชื่อว่าผู้นำมีความเหมาะสมที่จะทำหน้าที่เป็นผู้บริหารประเทศ

จากผลการวิจัยที่ได้จะเห็นว่า คอลลัมนิสต์เขียนวิพากษ์วิจารณ์ความชอบธรรมทางการเมืองในการเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา น้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นการเขียนวิพากษ์วิจารณ์ในทิศทางที่สนับสนุน ชมเชย เช่น การกล่าวว่า “การที่ คสช. เข้ามายึดอำนาจแล้วแก้ไขปัญหาได้คือ ปัญหาการชุมนุมทั้งสนับสนุนและต่อต้านยุติลง สร้างความดีใจให้กับชาวกรุงเทพฯ และผู้ประกอบการธุรกิจในเมืองได้มาก เพราะเดินทางสะดวก” หรือ “หากมองถึงตรรกะ ความเป็นเหตุเป็นผลของการยึดอำนาจในขณะนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะประเทศไม่มีทางออก” หรือ “ปัญหาของประเทศไทยในขณะนี้ไม่เหมือนประเทศประชาธิปไตยอื่นๆ ที่เขาพัฒนาไปก้าวหน้ามากกว่าเรา จึงไม่จำเป็นต้องยึดหลักการให้มากจนเกินไป เพราะมีฉะนั้นก็ไม่อาจแก้ไขปัญหานี้ได้” เป็นต้น จากปรากฏการณ์การเขียนยกย่อง ชมเชย คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ใช้กำลังทหารเข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นที่เกรงกลัวต่ออำนาจของคณะรัฐประหารที่ออกคำสั่งจำกัดเสรีภาพของสื่อมวลชนอย่างเข้มงวด จึงทำให้สื่อมวลชนแสดงออกเช่นนี้

นอกจากนี้ ผลการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือว่า หลังเกิดรัฐประหาร พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีที่ประกอบไปด้วยบุคคลจากกองทัพหลายคน รัฐบาลของ พล.อ. ประยุทธ์ ได้บังคับใช้กฎหมายที่จำกัดเสรีภาพของสื่อมวลชนอย่างเข้มงวดกว่าหลายรัฐบาลที่ผ่านมา ผลการศึกษาพบว่า นักการเมืองท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะลดบทบาทของตนเองลง ในขณะที่เดียวกัน สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็จะลดบทบาทการเขียนคอลัมน์วิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองลงเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะ

บทบาทการตรวจสอบรัฐบาล (Watchdog of the Government) นอกจากนี้ประเด็นเรื่องการเมืองแล้ว ในประเด็นทางเศรษฐกิจก็เช่นเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักธุรกิจท้องถิ่นจะไม่ลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ และหลีกเลี่ยงที่จะให้สัมภาษณ์แก่สื่อมวลชนท้องถิ่น เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการบริหารงานของรัฐบาล นักลงทุนบางส่วนตัดสินใจย้ายแผนการลงทุนไปยังประเทศเพื่อนบ้านซึ่งทำให้ประเทศไทย คนไทยโดยเฉพาะประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโอกาสที่จะได้งานทำและสามารถประกอบอาชีพได้อีกหลากหลาย ผลการศึกษาในส่วนการสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลนั้นพบว่า สื่อมวลชนกล่าวว่า หลังการยึดอำนาจเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 นั้น ทำให้เศรษฐกิจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตกต่ำลงอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากผู้ยึดอำนาจได้มีคำสั่งไม่ให้ประชาชนออกจากเคหะสถานในช่วงระหว่างเวลา 22.00 – 05.00 น. ทำให้ผู้ประกอบการร้านค้า ประกอบด้วย พ่อค้า แม่ค้า ในท้องตลาดขายสินค้าได้น้อยลง ผู้ประกอบการหลายแห่งปิดกิจการ บ้างก็ประกาศลดจำนวนพนักงานลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านอื่นๆตามมาอีกมากมาย ได้แก่ ปัญหาการเกิดอาชญากรรม ปัญหาสังคมอื่นๆ

ผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อเคเบิลทีวีท้องถิ่นมากกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หมายความว่า ประชาชนในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากกว่า สอดรับกับการศึกษาของ มยุรี รัตนอมสุข (2554) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการศึกษาสรุปว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของ เมธัส วงศ์พายัพไพบูลย์ และปริญญา รินรัตนกร (2555) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารทัศนคติ และความพึงพอใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการรายงานข่าวการชุมนุมล้มล้างระบอบทักษิณทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (ทีวีสาธารณะ)” ผลการศึกษาสรุปว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการข่าวการชุมนุมล้มล้างระบอบทักษิณผ่านทางสื่อโทรทัศน์ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์โดยรับชมเฉพาะที่มีเนื้อหาน่าสนใจ เช่น การรายงานข่าวสดจากพื้นที่การชุมนุม ปราบกฏการณ์นี้สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดจากทฤษฎีเข็มฉีดยาที่เชื่อว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของประชาชนในฐานะเป็นผู้รับสารมาก เพราะสื่อสารข้อมูลไปยังประชาชนโดยตรง นอกจากการอธิบายด้วยแนวคิดหลักของทฤษฎีเข็มฉีดยาแล้ว ยังสามารถนำเอาแนวคิดเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนมาอธิบายได้ด้วยเช่นเดียวกัน กล่าวคือ แนวคิดนี้ระบุว่า สื่อมวลชนแสดงบทบาทนำเสนอข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนรับรู้ นอกจากการนำเสนอ “ข่าวการเมือง” แล้ว สื่อมวลชนยังนำเสนอ “ความคิดเห็น” และอธิบายความเป็นมาของเหตุการณ์ให้ประชาชนรับรู้อีกด้วย

ประเด็นความสนใจในข่าวสารในท้องถิ่นนั้นสรุปได้ว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การเลือกตั้งในท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ ชาวความเคลื่อนไหวของนักการเมืองท้องถิ่น ลำดับที่ 3 ได้แก่ ชาวการประชุมผู้บริหารท้องถิ่น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ประชาชนในท้องถิ่นจะให้ความสนใจ การแข่งขันทางการเมืองของนักการเมืองในท้องถิ่นมากกว่าข่าวสารอื่นๆ ส่วนประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อ สื่อที่มีอิทธิพลในการจูงใจประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ว่า โทรทัศน์มีบทบาทมากที่สุด แสดงว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นว่าสื่อโทรทัศน์เป็นช่องทางที่สามารถโน้มน้าวใจหรือชักจูงใจประชาชน ได้มากที่สุด ปรากฏการณ์นี้สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีการปลุกฝัง หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าทฤษฎีการ อบรมบ่มเพาะซึ่งระบุว่า สื่อมวลชนโดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์มีพลังอำนาจในการปลุกฝัง อบรมบ่มเพาะให้ คนดูโทรทัศน์มีค่านิยม แนวความคิดตามทิศทางที่โทรทัศน์นำเสนอ ถ้าหากผู้ชมโทรทัศน์เปิดรับชม โทรทัศน์ติดต่อกันเป็นเวลานานก็จะมีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกับทิศทางที่โทรทัศน์นำเสนอ ทฤษฎีนี้ จึงมองสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อคนในสังคม เป็นการมองในมุมมองเดียวกับทฤษฎีเข็มฉีดยาและทฤษฎี การกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชนที่เห็นว่าสื่อมีอิทธิพลต่อผู้รับสาร แต่สิ่งที่ทฤษฎีการปลุกฝังโดย สื่อมวลชนมีมุมมองที่แตกต่างจากทฤษฎีเข็มฉีดยาและทฤษฎีการกำหนดวาระสังคมของสื่อมวลชนคือ ทฤษฎีการปลุกฝังมีแนวคิดที่ว่าสื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อคนในสังคมในระยะยาว ไม่ใช่ผลกระทบในระยะ สั้น

การที่ผลการศึกษาจากการวิจัยเชิงสำรวจพบว่า สื่อที่มีอิทธิพลรองลงมาจากสื่อโทรทัศน์คือ สื่อบุคคล แสดงให้เห็นว่าประชาชนในท้องถิ่นมองว่าสื่อบุคคลซึ่งในที่นี้อาจเป็น “หัวหน้า” ทางการเมืองที่ยังคงมีความสำคัญ สามารถชักจูงใจให้คนในท้องถิ่นหรือในต่างจังหวัดเลือกผู้แทนที่ ตนเองให้การสนับสนุนได้ ปรากฏการณ์นี้อธิบายได้ด้วยทฤษฎีการสื่อสารสองจังหวะที่มีแนวคิดหลักระบุว่า สื่อบุคคลมีอิทธิพลในการโน้มน้าวใจและทำให้ผู้รับสารเปลี่ยนพฤติกรรมในการเลือกตั้งได้ดีกว่า สื่อมวลชน ทั้งนี้เพราะคนในสังคมไม่ได้อยู่โดดเดี่ยวทุกคนจะต้องมีกิจกรรมร่วมกันในสังคม ทำให้แต่ละ บุคคลมีความสัมพันธ์กันและในทุกๆสังคมจะต้องมีกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งได้รับการยอมรับให้เป็นกลุ่มผู้นำ ความคิด ซึ่งมักจะได้รับข่าวสารก่อนคนอื่นในสังคมและทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารที่ได้รับนั้นไปยังบุคคล อื่นๆในสังคม

นอกจากนี้ ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเด็นความ ต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแสดงบทบาทให้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนให้ ส.ว.ต้องมา จากการเลือกตั้งมากที่สุด ในประเด็นนี้ขัดแย้งกับการแสดงความคิดเห็นของคอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ที่เห็นว่าตั้งแต่สังคมไทยประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่ให้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งนั้นไม่ได้เป็นการพัฒนาประชาธิปไตย

ในประเทศไทย เนื่องจากเห็นว่า การเลือกตั้งในประเทศไทยมีการโกงการเลือกตั้ง ทำให้เชื่อถือคะแนนเสียงที่ได้มาไม่ได้ อีกทั้งยังมีปัญหาที่สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งไม่สามารถตรวจสอบการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ดังที่เกิดขึ้นมาแล้ว ด้วยเหตุนี้ คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงบางคนจึงเสนอว่า สังคมไทยควรหันมาใช้ระบบการคัดสรรคนที่เห็นว่าเหมาะสมแทน

ในประเด็นสุดท้าย คือ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงในการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ผลการศึกษาสรุปได้ว่าประชาชนเห็นว่าสื่อมวลชนแสดงบทบาทนี้ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาจากการสำรวจด้วยแบบสอบถามนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยเอกสารที่สรุปได้ว่า คอลัมน์นิสต์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงหลายคนเขียนบทความสนับสนุนการทำรัฐประหาร โดยระบุว่า กองทัพสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง และความวุ่นวายทางการเมืองได้ คอลัมน์นิสต์บางคนกล่าวว่าให้ทหารบริหารประเทศจะดีกว่านักการเมืองที่บริหารประเทศ จากผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดบทบาททหารในทางการเมืองที่ระบุว่า กระทรวงกลาโหมของประเทศไทยได้กำหนดบทบาทของทหารในการสนับสนุนความมั่นคงของรัฐเอาไว้ ประกอบกับกองทัพได้รับการพัฒนาให้เป็น “สถาบัน” มาก่อนสถาบันอื่นอีกมากมายในประเทศไทย มีความพร้อมในตัวเอง ทหารจึงมีบทบาททั้งในทางการเมือง การปกครองประเทศ การช่วยเหลือประชาชน กระนั้นก็ตาม ได้มีนักวิชาการที่เห็นว่าในสังคมที่พัฒนาแล้ว ทหารจะมีความเป็น “มืออาชีพ” หรือเรียกว่า “ทหารอาชีพ” ซึ่งมีลักษณะเด่นคือ จะไม่เข้ามาแทรกแซงทางการเมือง นอกจากนี้ กนลา สุขพานิช ชันปราบ และสุจิต บุญบงการ (2529) ได้ระบุว่าการปกครองโดยกองทัพนั้นไม่อาจสร้างระบบที่มีประสิทธิภาพได้ เนื่องจากองค์กรทหารก็มีการทุจริตมากเช่นเดียวกัน ไม่น้อยไปกว่ารัฐบาลพลเรือน ที่สำคัญคือ การที่ให้ทหารปกครองประเทศไม่ได้เป็นหลักประกันหรือเชื้อให้การพัฒนาประชาธิปไตยเติบโตขึ้นได้ ในทางกลับกันการให้ทหารปกครองประเทศหรือมีบทบาทมากในประเทศนั้นจะก่อให้เกิดระบอบเผด็จการและสภาวะที่เรียกว่า “อนาธิปไตย” ซึ่งเป็นสภาพสังคมที่นายทหารที่คุมกำลังพลในกองทัพจะถูกขึ้นมาทำรัฐประหารซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. ในการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนภาคตะวันออกเฉียง” ผู้วิจัยได้แบ่งการเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

จากผลการวิจัยระบุว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงมีความรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยน้อย สื่อมวลชนท้องถิ่นบางคนกล่าวว่าจะไม่แปลกใจที่คนไทยยังขาดความรู้เกี่ยวกับ

ประชาธิปไตย เนื่องจากที่ผ่านมารัฐไม่ได้ให้ความสำคัญกับการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยอย่างจริงจัง ทำให้ประชาชนเข้าใจ “ประชาธิปไตย” แตกต่างกันไป ถึงแม้ว่าการทำให้ประชาชนเข้าใจหลักการประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายก็ตาม แต่สังคมไทยจำเป็นต้องให้ประชาชนเข้าใจการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยมากกว่านี้ เพราะการเข้าใจหลักการประชาธิปไตยอย่างผิดเพี้ยนนั้นได้ทำให้พัฒนาการของการปกครองระบอบประชาธิปไตยดำเนินไปอย่างลุ่มๆ ดอนๆ และเป็นสาเหตุให้ผู้นำการเมืองชักจูงใจให้ไปร่วมเคลื่อนไหวทางการเมืองกับกลุ่มทางการเมืองของตน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดการนำกลุ่มผู้ชุมนุมมาเผชิญหน้าและใช้อาวุธทำร้ายกันดังที่เป็นอยู่ในประเทศไทยมาตลอด ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดโครงการให้ความรู้แก่สื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เข้าใจหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้สื่อมวลชนมีความรู้ มีความเข้าใจในหลักการ และปรัชญาการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้ถูกต้อง และถ่ายทอดไปสู่ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างถูกต้อง การจัดโครงการให้ความรู้กับประชาชนดังกล่าวจึงเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการเมืองในประเทศไทย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในส่วนข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไปนั้น ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ข้อ ดังนี้

2.1 ผู้ที่สนใจการพัฒนาประชาธิปไตยในสังคมไทยควรศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของ “ชนชั้นนำ” หรือ “ชนชั้นสูง” ที่มีบทบาทในประเทศไทยในประเด็นการนำเสนออุดมการณ์ทางการเมือง ค่านิยม ความเชื่อ ที่เผยแพร่จากสื่อมวลชนไปสู่สาธารณชน เพราะเป็นเรื่องที่สำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย และเป็นการศึกษาอิทธิพลของการเมืองที่สัมพันธ์กับการศึกษาทางด้านสื่อสารมวลชน

2.2 ควรมีการศึกษาอุดมการณ์ทางการเมืองของสื่อมวลชนไทยทั้งในประเด็นที่อาจจะขัดต่อการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และอาจส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ.(2547).*สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ.บริษัทเบรนส์เอง จำกัด.

มยุรี ถนอมสุข.(2554). *การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต ภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน*. รายงานการวิจัย.

ยุพดี ฐิติกุลเจริญ.(2537). *ทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ.ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

สมสุข หินวิมาน(2548). *ทฤษฎีการสื่อสารกับโลกาภิวัตน์.ปรัชญานิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร*.สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. กรุงเทพฯ.

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2554). *การเมือง แนวความคิดและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ.สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ วิลาสินี พิพิธกุลและวิภา อุดมพันธ์. (2550).*สื่อสารมวลชนเบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรมและสังคม*.กรุงเทพฯ.สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยานิพนธ์

เมธัส วงศ์พายัพไพบุลย์ และ ปรีชา รินรัตนากร. (2555). *การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และความพึงพอใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการรายงานข่าวการชุมนุมลี้ลับลับระบอบทักษิณทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (ทีวีสาธารณะ)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยศรีปทุม.กรุงเทพฯ.

หนังสือภาษาอังกฤษ

Alschull, J.H. Agents of Power. (1984).*The Role of News Media in Human Affairs*. New York: Longman.

David K.Berlo. (1960).*The Process of Communication: An Introduction to Theory and Practice*. San Francisco: Rinehart Press.

Dennis McQuail. (2001). *Mass Communication Theory*. Sage Publication.

Everett Rogers.(1995). *Diffusion of innovations. 4 edition*. The Free Press. New York.

Everett M. Roger.(1997). *A History of Communication Study. A Biographical Approach*. The Free Press. New York.

George Ritzer. (2000). *Sociological Theory. 5th ed*. The McGraw-Hill Companies, inc.

Jonathan Turner. (2001). *The Structure of Sociological Theory*. University of California, Riverside.

Stanley J. Baran and Dennis K. Davis. (2003). *Mass Communication Theory: Foundation, Ferment and Future*. California: Wadsworth Publishing Company.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง

บทบาทสื่อมวลชนในยุค คสช. กับการส่งเสริมประชาธิปไตยให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียง
คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนในภาค
ตะวันออกเฉียง ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลได้สมบูรณ์ต่อเมื่อได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
ให้ครบถ้วน ขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านตอบมานำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความจริงและในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ท่านอายุ

15 - 20 ปี

21 - 40 ปี

41 - 60 ปี

มากกว่า 60 ปี

3. การศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช.

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

สูงกว่าปริญญาโท

4. รายได้ต่อเดือนของท่าน

ต่ำกว่า 10,000 บาท

10,001 - 30,000 บาท

30,001 - 50,000 บาท

50,001 - 70,000 บาท

มากกว่า 70,000 บาท

5. อาชีพของท่าน

ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

พนักงานบริษัท

ทำธุรกิจส่วนตัว

นักเรียน /นิสิตมหาวิทยาลัย

ไม่ได้ทำงาน

อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

6. ท่านรับรู้ข่าวสารทางการเมืองในท้องถิ่นจากช่องทาง (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () วิทยุในท้องถิ่น () เคเบิลทีวีในท้องถิ่น
() หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น () สติกเกอร์ เอกสารประชาสัมพันธ์

7. ประเภทข่าวสารทางการเมืองในท้องถิ่นที่ท่านสนใจ (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () การเลือกตั้งในท้องถิ่น () ความเคลื่อนไหวของนักการเมืองท้องถิ่น
() การประชุมผู้บริหารท้องถิ่น () ความขัดแย้งของนักการเมืองท้องถิ่น

8. สื่อที่มีอิทธิพลในการชักจูงใจทางการเมืองของท่าน (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () วิทยุกระจายเสียง () โทรทัศน์
() สื่อบุคคล () สติกเกอร์ เอกสารประชาสัมพันธ์

9. ท่านคิดว่าสื่อที่มีอิทธิพลในการชักจูงใจทางการเมืองของคนในท้องถิ่น (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () วิทยุกระจายเสียง () โทรทัศน์
() สื่อบุคคล () สติกเกอร์ เอกสารประชาสัมพันธ์

10. ประเภทของสื่อที่ท่านให้ความเชื่อถือมากที่สุด

- () วิทยุกระจายเสียง () โทรทัศน์
() สื่อบุคคล () สติกเกอร์ เอกสารประชาสัมพันธ์
() อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการแสดงบทบาทของสื่อมวลชนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทบาทการรายงานข่าว

11. ท่านเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่น

- () รายงานข่าวตรงไปตรงมา () ประชาสัมพันธ์หน่วยงานภาครัฐเป็นหลัก
() เป็นเครื่องมือของนักการเมือง () รายงานข่าวไม่น่าเชื่อถือ

12. ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าว (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () ข่าวในประเทศ (ระดับท้องถิ่น) () ข่าวส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
() ข่าวการเมืองท้องถิ่น () ข่าวเศรษฐกิจ (ปากท้องชาวบ้าน)

13. สื่อมวลชนรายงานข่าวการทุจริตหรือพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตของนักการเมืองท้องถิ่น (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () สื่อมวลชนหลีกเลี่ยงการรายงานข่าวการทุจริตของนักการเมืองท้องถิ่น
- () สื่อมวลชนรายงานข่าวการทุจริตอย่างต่อเนื่อง
- () สื่อมวลชนมีอคติ ข่าวที่นำเสนอเชื่อถือไม่ได้
- () สื่อมวลชนรายงานข่าวปกป้องนักการเมืองที่ประพฤติทุจริต

14. ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นรายงานข่าวมากขึ้น (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () ร้านอาหารในพื้นที่ () ราคาผลิตผลทางการเกษตร
- () ชาวอาสาสมัครในพื้นที่ () ชาวการเมืองท้องถิ่น () อื่นๆ โปรดระบุ.....

15. สิ่งที่ท่านเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นไม่ควรทำมากที่สุด (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () นำเสนอข่าวไม่ตรงกับความจริง () มีอคติในการนำเสนอข่าว
- () เรียกเก็บเงินเพื่อแลกกับการนำเสนอข่าว / ไม่นำเสนอข่าว
- () ยอมเป็นเบี้ยล่างให้นักการเมืองหาประโยชน์ () อื่นๆ โปรดระบุ.....

บทบาทการให้ความบันเทิง

16. ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการประเภทนี้มากขึ้น (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () รายการเพลง () รายการกีฬา
- () รายการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม () รายการเพื่อเด็กและเยาวชน

17. ท่านคิดว่าสื่อมวลชนนำเสนอรายการเพลง

- () น้อยมาก ควรนำเสนอมากกว่านี้ () นำเสนอมากเกินไป ควรลดลง
- () นำเสนอได้เหมาะสมดี () ไม่ควรนำเสนอรายการเพลง

18. ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอรายการเพลง

- () เพลงลูกทุ่ง () เพลงลูกกรุง
- () เพลงสตริง () เพลงสากล

19. ประเภทรายการกีฬาที่ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอมากขึ้น (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () ฟุตบอล () มวยสากล /มวยไทย
() วอลเลย์บอล () กีฬาในท้องถิ่น () อื่นๆ โปรดระบุ.....

บทบาทเป็นสื่อกลางระหว่างรัฐกับประชาชน

20. ท่านเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นควรแสดงบทบาท

- () รายงานข่าวสารในมุมมองของประชาชนให้มากกว่านี้
() รายงานความคิดเห็นจากมุมมองของรัฐบาลให้มากกว่านี้
() ลดการรายงานข่าวในมุมมองของหน่วยงานภาครัฐ เพิ่มการ
รายงานข่าวสารในมุมมองของประชาชน
() เพิ่มการรายงานข่าวสารในมุมมองของภาครัฐ ลดการรายงานข่าวสารใน
มุมมองของประชาชน

21. ท่านเห็นว่าสื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับรัฐบาล

- () ตรงไปตรงมา
() บิดเบือนข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนต่อต้านรัฐบาล
() รายงานข่าวสนับสนุนรัฐบาล
() หลีกเลี่ยงการรายงานข่าวเกี่ยวกับรัฐบาล

22. ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาท (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () วิพากษ์วิจารณ์การเข้าสู่อำนาจของรัฐบาล
() รายงานข่าวสารสนับสนุนการทำงานของรัฐบาล
() วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล
() อื่นๆ โปรดระบุ.....

บทบาทการให้การศึกษา

23. ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นให้ความรู้ประชาชน

- () นำเสนอภาษากลุ่มประเทศอาเซียน () ส่งเสริมการทำเกษตรในท้องถิ่น
() ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย () ส่งเสริมการดูแลสุขภาพประชาชน

24. ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นนำเสนอวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () การทักทาย () อาหาร
() การแต่งกาย () ภาพยนตร์

25. ท่านคิดว่าสิ่งที่สื่อมวลชนท้องถิ่นควรทำในการส่งเสริมความรู้ด้านประชาธิปไตยให้ประชาชนคือ (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () สิทธิ เสรีภาพของประชาชน () ความเสมอภาค เท่าเทียม
() อำนาจอธิปไตยต้องเป็นของปวงชน () การบังคับใช้กฎหมายจะต้องเป็นไป
() ยึดหลักเสียงข้างมาก อย่างยุติธรรม เสมอภาค
() อื่นๆ โปรดระบุ.....

บทบาทการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล /หน่วยงานภาครัฐ

26. สื่อมวลชนท้องถิ่นแสดงบทบาทวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล /องค์กรภาครัฐ (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () สื่อวิพากษ์วิจารณ์รุนแรง () สื่อวิพากษ์วิจารณ์น้อยมาก
() สื่อวิพากษ์วิจารณ์อยู่บนข้อเท็จจริง () สื่อเป็นกระบอกเสียงให้รัฐบาล

27. สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล

- () ข้อมูลถูกต้อง แม่นยำ () ข้อมูลมักคลาดเคลื่อนเสมอ
() สื่อมักอ้างแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือ () สื่อไม่กล้าวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล

28. สื่อมวลชนท้องถิ่นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลกรณีใช้อำนาจไม่เหมาะสม

- () สื่อมวลชนไม่กล้าวิพากษ์วิจารณ์ดำเนินรัฐบาลในทางเสียหายทุกกรณี
() สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ดำเนินรัฐบาลบ้างในบางกรณี
() สื่อมวลชนชื่นชมรัฐบาล
() สื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ดำเนินรัฐบาลตรงไปตรงมา

29. ท่านคิดว่าบทบาทที่สื่อมวลชนควรปรับปรุงในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง (โปรดระบุหมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ)

- () เปิดพื้นที่ให้รัฐบาลประชาสัมพันธ์ผลงานมากขึ้น
() เปิดให้คู่ขัดแย้งทางการเมืองได้ใช้พื้นที่ในสื่อมากขึ้น
() ลดพื้นที่การนำเสนอกิจกรรมของรัฐบาลให้น้อยลง
() ลดพื้นที่การนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับคู่ขัดแย้งทางการเมืองให้น้อยลง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการแสดงบทบาทให้บริการสาธารณะของสื่อมวลชน

เนื้อหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	พอใช้ 2	น้อยที่สุด 1
30. สื่อมวลชนปกป้องผลประโยชน์ของคนในท้องถิ่นภาคตะวันออก					
31. สื่อมวลชนเปิดพื้นที่ให้ประชาชนแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์					
32. ท่านต้องการให้สื่อมวลชนท้องถิ่นเปิดพื้นที่ให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมมากกว่านี้					
33. สื่อมวลชนควรนำเสนอข้อร้องเรียนของประชาชนมากกว่านี้					
34. ท่านได้รับความรู้จากสื่อมวลชนท้องถิ่น					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการแสดงบทบาทส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย

เนื้อหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	พอใช้ 2	น้อยที่สุด 1
อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน					
35. สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมาจากการเลือกตั้ง					
36. สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนให้ ส.ว. ต้องมาจากการเลือกตั้ง					

เนื้อหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	พอใช้ 2	น้อยที่สุด 1
37. สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารว่า ป.ป.ช.มีอำนาจมากเกินไป					
38. สื่อมวลชนท้องถิ่นส่งเสริมให้มีการเลือกตั้ง					
หลักเสรีภาพ					
39. สื่อมวลชนในยุค คสช.สามารถนำเสนอข่าวสารได้อย่างเสรี					
40. สื่อมวลชนในยุค คสช.ไม่ควรมีเสรีภาพมากเกินไป					
41. หลังการยึดอำนาจของ คสช. สื่อมวลชนยังสามารถนำเสนอข่าวสารได้ตามปกติ					
หลักความเสมอภาค					
42. สื่อมวลชนนำเสนอข่าวสารส่งเสริมให้รัฐบาลยึดหลักความเสมอภาค					
43. สื่อมวลชนไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเสมอภาคกัน					
44. สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารระบุว่าคนไทยมีความเสมอภาคกันในทางเศรษฐกิจและโอกาส					
หลักกฎหมาย					
45. สื่อมวลชนให้ข่าวสารระบุว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างอยู่มีความเป็นประชาธิปไตย					

เนื้อหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	พอใช้ 2	น้อยที่สุด 1
46. สื่อมวลชนรายงานข่าวสารว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบันทำให้ประชาธิปไตยถอยหลังลงคลอง					
47. สื่อมวลชนให้ข่าวสารระบุว่า รัฐบาลบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ					
หลักเสียงข้างมาก					
48. สื่อมวลชนให้ข่าวสารว่าพรรคการเมืองที่ได้เสียงข้างมากทำให้เกิดปัญหาเสมอมา					
49. สื่อมวลชนให้ข่าวสาร ปัญหาทางการเมืองไทยเกิดจากเสียงข้างน้อยที่ทำให้เกิดปัญหา					
50. สื่อมวลชนให้ข่าวสารระบุว่า สังคมไทยไม่ควรใช้เสียงข้างมากบริหารประเทศ					

ความคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ประวัตินักวิจัย

นายทรงยศ บัวเฟื่อน การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท สาขาสื่อสารมวลชน
วิชาเอก การสื่อสารทางการเมือง (Political Communication) จากคณะวารสารศาสตร์และ
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2553 ปัจจุบันปฏิบัติงานตำแหน่งอาจารย์ประจำ
หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการสื่อสารทางการเมือง